

**ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄ – ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Κ Α Ι Ε Κ Θ Ε Σ Η

**ΓΙΑ
ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2014**

**ΑΘΗΝΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2013
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

I. Πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής	5-30
II. Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2014».....	31
III. Εισηγήσεις	
A. Γενικών Εισηγητών	
α) Εισήγηση του κ. Σταύρου Καλογιάννη (Ν.Δ.).....	37-53
β) Εισήγηση του κ. Στέφανου Σαμοΐλη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.).....	57-75
γ) Εισήγηση του κ. Φίλιππου Σαχινίδη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.).....	79-86
δ) Εισήγηση του κ. Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά (Ανεξάρτητοι Έλληνες).....	89-99
ε) Εισήγηση του κ. Ηλία Παναγιώταρου (Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή).....	103-109
στ) Εισήγηση της κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη (ΔΗΜ.ΑΡ.).....	113-144
ζ) Εισήγηση του κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου (Κ.Κ.Ε.).....	147-155
η) Εισήγηση του κ. Δημήτριου (Μίμη) Ανδρουλάκη (Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές»).....	159-166
B. Ειδικών Εισηγητών	
α) Εισήγηση του κ. Σάββα Αναστασιάδη (Ν.Δ.)	171-176
β) Εισήγηση της κυρίας Αικατερίνης Παπακώστα-Σιδηροπούλου (Ν.Δ.).....	179-188
γ) Εισήγηση του κ. Δημήτριου Σαμπαζιώτη (Ν.Δ.).....	191-195
δ) Εισήγηση του κ. Ιορδάνη Τζαμτζή (Ν.Δ.).....	199-205
ε) Εισήγηση της κυρίας Όλγας-Νάντιας Βαλαβάνη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.).....	209-224
στ) Εισήγηση του κ. Δημήτριου Γελαλή (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.).....	227-240
ζ) Εισήγηση της κυρίας Μαρίας Διακάκη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.).....	243-252
η) Εισήγηση του κ. Χρήστου Γκόκα (ΠΑ.ΣΟ.Κ.).....	255-268
θ) Εισήγηση του κ. Ιωάννη Κουτσούκου (ΠΑ.ΣΟ.Κ.).....	271-276
ι) Εισήγηση της κυρίας Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά (Ανεξάρτητοι Έλληνες).....	279-285
ια) Εισήγηση του κ. Δημήτριου Αναγνωστάκη (ΔΗΜ.ΑΡ.).....	289-294
ιβ) Εισήγηση του κ. Χρήστου Κατσώτη (Κ.Κ.Ε.).....	297-303
ιγ) Εισήγηση του κ. Νικόλαου Νικολόπουλου (Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές»).....	307-314

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Α. ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ
Β. ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2014»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συνήλθε στις 25, 26 και 27 Νοεμβρίου 2013, σε τέσσερις συνεδριάσεις, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Αλέξανδρου Δερμεντζόπουλου, με αντικείμενο την εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2014».

Στις συνεδριάσεις παρέστησαν ο Υπουργός Οικονομικών, κ. Ιωάννης Στουρνάρας, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έλαβαν το λόγο οι Γενικοί Εισηγητές*, ο κ. Σταύρος Καλογιάννης από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Στέφανος Σαμοΐλης από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, ο κ. Φίλιππος Σαχινίδης από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο κ. Επαμεινώνδας (Νότης) Μαριάς από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, η κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη από τη Δημοκρατική Αριστερά, ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ο κ. Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές» και οι Ειδικοί Εισηγητές*, ο κ. Σάββας Αναστασιάδης, η κυρία Αικατερίνη Παπακώστα-Σιδηροπούλου, ο κ. Δημήτριος Σαμπαζιώτης και ο κ. Ιορδάνης Τζαμτζής από τη Νέα Δημοκρατία, η κυρία Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη, ο κ. Δημήτριος Γελαλής και η κυρία Μαρία Διακάκη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, ο κ. Χρήστος Γκόκας και ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, η κυρία Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ο κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης από τη Δημοκρατική Αριστερά, ο κ. Χρήστος Κατσώτης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ο κ. Νικόλαος Νικολόπουλος από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές».

Επίσης, το λόγο έλαβαν οι Βουλευτές κ.κ.: Θεοδώρα (Ντόρα) Μπακογιάννη, Παναγιώτης Λαφαζάνης, Κωνσταντίνος Δερμιτζάκης, Ανδρέας Λυκουρέντζος, Αλέξιος Μητρόπουλος, Αργύρης Ντινόπουλος, Ιωάννης Καράμπελας, Ευάγγελος Διαμαντόπουλος, Μαυρουδής (Μάκης) Βορίδης, Μαρίνα Χρυσοβελώνη και Δημήτριος Γάκης.

- * Οι Εισηγήσεις των αναφερόμενων Εισηγητών παρατίθενται στο τέλος του παρόντος Πρακτικού-Έκθεσης.

Ο παριστάμενος Υπουργός Οικονομικών, κ. Ιωάννης Στουρνάρας, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η ελληνική οικονομία εξέπληξε θετικά τη χρονιά που πέρασε. Δείχνει να προσαρμόζεται και να δημιουργεί τις βάσεις για ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο περισσότερο εξωστρεφές και λιγότερο εξαρτημένο από το κράτος. Η κρίση πιστεύω ότι μπορεί να μετατραπεί σε ευκαιρία για ένα καλύτερο μέλλον. Η οικονομία τη χρονιά που πέρασε εξέπληξε θετικά σε πέντε τομείς:

1. Στον Προϋπολογισμό και στο πρωτογενές πλεόνασμα
2. Στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και την ανταγωνιστικότητα
3. Στην πραγματική οικονομία -μετριασμό της ύφεσης
4. Στις αγορές, στα περιθώρια των ομολόγων και γενικότερα στο επενδυτικό ενδιαφέρον για την Ελλάδα
5. Στις εξελίξεις στο τραπεζικό σύστημα

Ο Προϋπολογισμός του 2014, αν και ο κ. Σταϊκούρας και ο κ. Μαυραγάνης έχουν αναφέρει τα στοιχεία, προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 1,6% του Α.Ε.Π., κοντά, δηλαδή, στα 3 δισεκατομμύρια ευρώ, από 800 εκατομμύρια ή 0,4% του Α.Ε.Π., που φαίνεται να διαμορφώνεται φέτος. Σε σχέση με την προβλεπόμενη εκτέλεση του 2013, προβλέπονται εξοικονομήσεις της τάξης των 4,8 δισεκατομμυρίων ευρώ, περίπου, εκ των οποίων 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ προέρχονται από πρωτογενείς δαπάνες και 2,2 δισεκατομμύρια από έσοδα. Θέλω, εδώ, να θυμίσω ότι έχουμε, ήδη, ψηφίσει στη χρονιά που πέρασε και εγκρίνει παρεμβάσεις ύψους 3,7 δισεκατομμυρίων ευρώ για το 2014, σε σχέση με περίπου 9 δισεκατομμύρια, που είχαμε για το 2013, εκ των οποίων 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ στο σκέλος των εσόδων και 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ στο σκέλος των δαπανών.

Ο Προϋπολογισμός του 2014 ενσωματώνει και αντανakλά τη μεγαλύτερη σιγουριά που γεννά η εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2013 τόσο από την πλευρά των δαπανών όσο και από την πλευρά των εσόδων. Στο δεκάμηνο Ιανουάριος – Οκτώβριος 2013 το πρωτογενές πλεόνασμα διαμορφώνεται πια κοντά στο 1 δισεκατομμύριο ευρώ περίπου, πέραν κάθε πρόβλεψης και προσδοκίας. Τόσο οι δαπάνες όσο και τα έσοδα εξελίσσονται καλύτερα από τους στόχους. Αυτό δημιουργεί πολύ ισχυρή βάση για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2014.

Ο Προϋπολογισμός του 2014 ενσωματώνει, επίσης, τη σημαντική φορολογική μεταρρύθμιση που έχουμε ήδη εγκρίνει και ψηφίσει. Θυμίζω ότι με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος η κυβέρνηση προχώρησε στην ολοκλήρωση της πρώτης φάσης για τη δημιουργία ενός δικαιότερου, απλούστερου και αποτελεσματικότερου φορολογικού συστήματος σε αναπτυξιακή κατεύθυνση.

Με τον Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, αποτελεί ένα στιβαρό και σταθερό πλαίσιο, το οποίο στηρίζει την δημοσιονομική προσπάθεια της χώρας, κατανέμοντας με δίκαιο τρόπο τα βάρη και στον οποίο μπορεί να στηριχτεί η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και η αναδιοργάνωση του φορολογικού ελεγκτικού και εισπρακτικού μηχανισμού, καθώς και με το κλείσιμο διάφορων κενών όπως για παράδειγμα στις ενδοομιλικές συναλλαγές, στον έλεγχο ξένων θυγατρικών και σε φορολογικούς παραδείσους.

Με το νέο σύστημα που ήδη έχουμε εγκρίνει και που ξεκινά να αποδίδει καρπούς από το 2014, διευρύνεται θετικά ή φορολογική δράση με πρόνοιες που λαμβάνονται, όπως η υποχρεωτική δήλωση όλων των εισοδημάτων από όλους τους πολίτες και η πλήρης ένταξη στο φορολογικό σύστημα ομάδων που μέχρι σήμερα φορολογούνταν ελλιπώς ή με αδιαφανή τρόπο. Βελτιώνεται σημαντικότητα η φορολογική δικαιοσύνη. Η συνεισφορά των επαγγελματιών και κοινωνικών ομάδων διαμοιράζεται δικαιότερα και δεν περιορίζεται πλέον στη σχεδόν αποκλειστική επιβάρυνση των μισθωτών και συνταξιούχων. Εξορθολογίζεται η φορολογική μεταχείριση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, η οποία πλέον αντιμετωπίζεται με ενιαίο τρόπο. Αυτό είναι ένα σημαντικό διαρθρωτικό αναπτυξιακό μέτρο, σημαντικότερο από τις όποιες επιμέρους ρυθμίσεις μειώσεων συντελεστών κ.λπ. Θυμίζω ότι εισήχθησαν ρυθμίσεις, όπως η ουσιαστική απλοποίηση του συστήματος των αποσβέσεων, η αναγνώριση των επισφαλών απαιτήσεων, ο εξορθολογισμός της φορολογικής μεταχείρισης της έρευνας στον ιδιωτικό τομέα με την οποία στηρίζεται με υγιή και βιώσιμο τρόπο η αναπτυξιακή διαδικασία, η πλήρης αναγνώριση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης ως επαγγελματικές δαπάνες, γεγονός που αναμένεται να βελτιώσει την απελευθέρωση της επιχειρηματικότητας.

Αντιμετωπίζεται τολμηρά η δημιουργία υπεραξιών για κινητές και ακίνητες περιουσίες με την εισαγωγή φόρου υπεραξίας για τα φυσικά πρόσωπα και μόνο, αφού τα Νομικά Πρόσωπα φορολογούνται μέσω της φορολογίας των κερδών τους. Μία πηγή εισοδήματος που μέχρι τώρα παρέμενε ανέγγιχτη, έρχεται πλέον στην επιφάνεια. Επίσης, εισάγεται υψηλού βαθμού διαφάνεια και απλοποιείται σε μεγάλο βαθμό η φορολογία. Κλείνουν τρύπες και παράθυρα, όπως σας είπα πριν, και η δυνατότητα φοροαποφυγής. Μέχρι τώρα υπήρχε ένα υβριδικό σύστημα, όπου ανεξαρτήτως με το από πού αποκτούσε κανείς το εισόδημά του η φορολογία ήταν η ίδια. Συγχρόνως, ο μεγάλος αριθμός φοροαπαλλαγών και εκπτώσεων ήταν διαθέσιμος σε όλους, ανεξαρτήτως εισοδήματος, γεγονός που εισήγαγε σοβαρές αδικίες. Γίνεται αντιληπτό ότι αυτή η πολυπλοκότητα και η αδιαφάνεια του συστήματος τροφοδοτούσε την κοινωνική αδικία, την οικονομική αναποτελεσματικότητα και βεβαίως την φοροαποφυγή, αφού ο φορολογούμενος μπορούσε να επιλέξει τον ευνοϊκότερο τρόπο για την φορολόγηση του και συγχρόνως άτομα με διαφορετικές συνθήκες απόκτησης του εισοδήματος,

φορολογούνταν με τον ίδιο τρόπο. Το αποτέλεσμα ήταν βεβαίως το φορολογικό σύστημα να είναι εν πολλοίς άδικο, να έχει χάσει τον αναδιανεμητικό του χαρακτήρα και να αποδίδει πολύ χαμηλά έσοδα σε σχέση με την φορολογική ικανότητα των φορολογουμένων.

Επίσης, αποδεσμεύετε η κοινωνική από τη φορολογική πολιτική. Αυτό πέρα από τη διαφάνεια και την αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης, πρακτικά σημαίνει ότι 869.000 περίπου οικογένειες με ένα ή δύο παιδιά, παίρνουν για πρώτη φορά επίδομα. Η φορολογική πολιτική δεν είναι πάντα το πιο πρόσφορο εργαλείο άσκησης κοινωνική πολιτικής. Ο ρόλος αυτός ανήκει κατά κύριο λόγο στην πλευρά των δαπανών, οι οποίες έχουν μεγαλύτερη διαφάνεια και καλύτερη στόχευση στις ομάδες που πραγματικά χρειάζονται κρατική ενίσχυση. Επίσης, θυμίζω ότι το αφορολόγητο των μισθωτών και συνταξιούχων πρακτικά από φέτος επεκτείνεται από τις 5.000 στις 9.500 ευρώ με τρόπο που ευνοεί τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα. Με τον τρόπο αυτό καλύπτονται και τα χαμηλά εισοδήματα με δύο παιδιά, αφού στο προηγούμενο σύστημα το αφορολόγητό τους ήταν 9.000 ευρώ. Οι μισθωτοί και συνταξιούχοι με εισοδήματα μέχρι 25.000 ευρώ που αποτελούν το 90% του συνόλου και μέχρι τώρα πλήρωναν το 52% των φόρων στο εξής ωφελούνται, αφού θα πληρώνουν το 42%. Ακόμη όμως και οι ελεύθεροι επαγγελματίες οι οποίοι είναι στην ουσία μισθωτοί, τώρα πλέον αντιμετωπίζονται δικαιότερα και θεωρούνται και αυτοί μισθωτοί με τα όποια πλεονεκτήματα αυτό συνεπάγεται. Ακόμη και η φορολογία των ενοικίων εισάγεται με τέτοιο τρόπο, ώστε ο μικροϊδιοκτήτης να επιβαρύνεται ελάχιστα και παρόλα αυτά να συνεισφέρει και αυτός στο κοινό αγώνα.

Από το 2015 εντάσσεται στο φορολογικό σύστημα το αγροτικό εισόδημα με ένα πολύ μικρό συντελεστή που έχει αποτέλεσμα τον περιορισμό του μαύρου εισοδήματος των μεσαζόντων. Η εξέλιξη αυτή θα επιφέρει όχι μόνο έσοδα στα ταμεία του κράτους, αλλά θα συμβάλει και στην αύξηση του πραγματικού αγροτικού εισοδήματος και της επιχειρηματικότητας στον κλάδο, καθώς και στη μείωση της τιμής των προϊόντων από το χωράφι στο ράφι.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές θα ήθελα να σας πω ότι, όπως ο προϋπολογισμός του 2013, αποδεικνύεται ο προϋπολογισμός τους δημοσιονομικού πλεονάσματος, ίσως πέρα κάθε προσδοκίας, ο προϋπολογισμός του 2014 θα είναι ο προϋπολογισμός της ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας μετά από έξι χρόνια ύφεσης.

Όσοι άσκησαν κριτική στις προβλέψεις για το δημοσιονομικό πλεόνασμα διαψεύστηκαν με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο. Θυμίζω ότι η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στον κρατικό προϋπολογισμό, την οποία είχα προβλέψει με δημόσια δήλωσή μου στις 17 Ιανουαρίου, είχε δεχθεί τότε έντονη κριτική. Τώρα, κάποιοι επιλέγουν να αμφισβητούν τη δυνατότητα της ελληνικής οικονομίας να ανακάμψει. Λυπάμαι, αλλά η πραγματικότητα φαίνεται να τους διαψεύδει. Η ελληνική οικονομία, αργά αλλά σταθερά, αλλάζει την πορεία της. Από παράγοντας αστάθειας μετατράπηκε σε παράγοντα σταθερότητας. Από χώρα σε κρίση μετατρέπεται σε χώρα σε ανάκαμψη. Από εχθρός της επιχειρηματικότητας μετατρέπεται σε χώρα προσέλκυσης του διεθνούς επενδυτικού ενδιαφέροντος.

Η ελληνική οικονομία προβλέπεται να εξέλθει από την παρατεταμένη ύφεση και το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν αναμένεται να σημειώσει θετικό ρυθμό ανάπτυξης της τάξης του 0,6%. Αυτή η εκτίμηση εδράζεται μεταξύ άλλων στο γεγονός ότι ήδη με βάση τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα μη εποχικά διορθωμένα στοιχεία του Α.Ε.Π. κατά το τρίτο τρίμηνο του έτους, αυτό παρουσίασε μείωση 3% σε σχέση με το τρίτο τρίμηνο του 2012 έναντι μείωσης 3,7% στο δεύτερο τρίμηνο και 5,5% στο πρώτο τρίμηνο. Επομένως, βλέπουμε μια σταδιακή βελτίωση.

Επίσης, το ισοζύγιο των ροών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα που μετρά πλέον με ακρίβεια το Υπουργείο Εργασίας, είναι θετικό. Παράλληλα, η ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας, όπως αποτυπώνεται στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, αλλά και στους σχετικούς δείκτες, είτε στο σχετικό κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος ή τις σχετικές τιμές, είναι πλέον αδιαμφισβήτητη.

Πέρυσι, τέτοιον καιρό, είχαμε έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών περίπου 2,8 δισ. ευρώ. Σήμερα, έχουμε πλεόνασμα την αντίστοιχη περίοδο και στο τέλος του έτους περιμένουμε το ισοζύγιο να είναι περίπου μηδενικό ή ακόμα και θετικό. Επίσης, η Ελλάδα έχει, για πρώτη φορά ύστερα από σαράντα χρόνια αρνητικό πληθωρισμό, τον χαμηλότερο στην Ευρωζώνη, κάτι το οποίο συμβάλλει εκτός από τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, στη βελτίωση του διαθέσιμου εισοδήματος των πολιτών αυτής της χώρας. Επιπλέον, χάρη στις διαρθρωτικές αλλαγές, η Ελλάδα κέρδισε 8 θέσεις στη διεθνή κατάταξη και κατατάσσεται πλέον στην 52^η θέση, από την 60^η θέση που βρισκόταν πέρυσι, με βάση την πρόσφατη έκθεση «Doing Business 2014» της Παγκόσμιας Τράπεζας. Μάλιστα, σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ, με τίτλο «Οδεύοντας προς την Ανάπτυξη» η Ελλάδα πρωταγωνιστεί στις διαρθρωτικές αλλαγές από το 2009 μέχρι σήμερα. Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων επιταχύνεται μέρα με τη μέρα και το 2014 προβλέπεται να είναι μακράν η πιο αποδοτική χρονιά του προγράμματος.

Τέλος, η ανασυγκρότηση του τραπεζικού συστήματος προχωρά με σταθερά βήματα που προβλέπεται να οδηγήσουν πιθανώς ακόμα και σε ταχύτερη των υφιστάμενων προβλέψεων αποδέσμευση των συστημικών τραπεζών από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Όμως, αυτά τα δεδομένα για την ελληνική οικονομία είναι λιγότερο ή περισσότερο γνωστά στους περισσότερους από εσάς. Άλλωστε σήμερα δεν είμαι εδώ για να θριαμβολογήσω. Ο δρόμος που έχουμε να διανύσουμε είναι ακόμα μακρύς. Η χώρα μας σύντομα, συντομότερα από ότι διακηρύσσουν οι κάθε λογής «Κασσάνδρες» θα ακολουθήσει το δρόμο των χωρών της Ευρωζώνης που κλήθηκαν να εκτελέσουν ευκολότερα, αλλά ομοίου περιεχομένου προγράμματα οικονομικής προσαρμογής και κατάφεραν να τα ολοκληρώσουν επιτυχώς.

Αυτός είναι ο ορίζοντας προς τον οποίο η χώρα μας κατευθύνεται. Γι' αυτό το λόγο θα ήθελα να σκιαγραφήσω το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και τη συμβολή του ελληνικού κράτους μέσα από την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2014, αλλά και των επόμενων ετών στην πορεία αυτή. Αναφέρομαι στο μέλλον της ελληνικής οικονομίας, γιατί θεωρώ ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία να εξετάζουμε τον εκάστοτε Προϋπολογισμό, όχι μέσα από ένα

στενό λογιστικό πρίσμα. Ο προϋπολογισμός δεν είναι μια απλή λογιστική αποτύπωση των εσόδων, των εξόδων και γενικότερα των βασικών δημοσιονομικών μεγεθών του κράτους ή ακόμα και ολόκληρης της γενικής κυβέρνησης. Πίσω από τους πίνακες και τα νούμερα κρύβεται κάτι πολύ πιο ουσιώδες, κάτι πολύ πιο βαθύ. Στις προβλέψεις των δημοσιονομικών δεδομένων αποτυπώνεται η οικονομική βάση των δημόσιων πολιτικών που θα ασκηθούν στο μέλλον.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, η Ελλάδα σήμερα βιώνει μια μετάβαση, βιώνει την αλλαγή του αναπτυξιακού της προτύπου, ενός προτύπου που θα βασίζεται πλέον στην εξωστρέφεια και την ανταγωνιστικότητα.

Πρώτον, η Ελλάδα του μέλλοντος θα είναι μια χώρα με μικρότερο, αλλά πιο αποτελεσματικό κράτος. Το ξέρω πόσο βολικό είναι για κάποιους να συνδέουν το στόχο του μικρότερου κράτους με ένα νεοφιλελεύθερο υπόδειγμα, αλλά πέρα από την ιδεολογική τους ακαμψία, υπάρχει και μια πραγματικότητα. Το κράτος που επαναθεμελιώνεται. Αυτή τη στιγμή είναι ένα κράτος με λιγότερη γραφειοκρατία, λιγότερες δομές, αλλά περισσότερες και ταχύτερες υπηρεσίες, καθώς και απλούστερες διαδικασίες, οι οποίες σταδιακά ηλεκτρονικοποιούνται. Με αυτόν τρόπο καθιστούμε ευκολότερη την συναλλαγή του πολίτη, του επαγγελματία και της επιχείρησης με το κράτος και σταδιακά εξαλείφουμε όλους εκείνους τους θύλακες της διαφθοράς που συνέβαλαν στην παραοικονομία και στη διακίνηση μαύρου χρήματος.

Είναι ένα κράτος με λιγότερους υπαλλήλους, αλλά με μεγάλη προστιθέμενη αξία των δημόσιων πολιτικών και καλύτερη στόχευση των δημοσίων δαπανών. Είναι ένα κράτος, που επιτρέπει τη συμμετοχή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην παραγωγή και τη διάθεση δημόσιων αγαθών. Παράλληλα, εξασφαλίζει στιβαρούς μηχανισμούς εποπτείας και ελέγχου των αγορών. Είναι ένα κράτος, στο οποίο θα έχουν τεθεί σε πλήρη παραγωγική λειτουργία, μείζονα και αλληλοσυμπληρούμενα πληροφοριακά συστήματα.

Αναφέρομαι στο δημόσιο αλλά και το ιδιωτικό περιουσιολόγιο, το εθνικό σύστημα ηλεκτρονικών συμβάσεων, το εθνικό κτηματολόγιο, το ηλεκτρονικό ληξιαρχείο, το ηλεκτρονικό σύστημα παρακολούθησης των δαπανών και φορέων της γενικής κυβέρνησης. Αλλά, επειδή υφίσταται και η κριτική για την ταχύτητα των μεταρρυθμίσεων, θέλω να σημειώσω ότι η μετάβαση στο νέο κράτος, δεν είναι μια διαδικασία καταγιγιστικών αλλαγών που συμβαίνει μέσα σε μια νύχτα.

Όσοι έχουν έστω, και μια στοιχειώδη γνώση της θεωρίας γύρω από την οργάνωση του κράτους, αλλά και της πραγματικότητας της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, κατανοούν ότι η σοβαρή μεταρρύθμιση τους, υλοποιείται με μια σειρά στοχευόμενων και προσεκτικών τομών. Επίσης, οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι οι μεγάλες αλλαγές δεν πραγματοποιούνται μόνο μέσα από τις θεσμικές αλλαγές, αλλά και μέσα από την αλλαγή της οργανωτικής κουλτούρας. Μια αλλαγή, που μέρα με τη μέρα γίνεται πραγματικότητα στην Ελλάδα.

Δεύτερον, η Ελλάδα του μέλλοντος θα είναι ένα αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος, με στόχευση των κοινωνικών δαπανών, σε εκείνους που έχουν πραγματικά ανάγκη βασιζόμενο, σε επαρκή εισοδηματικά κριτήρια. Το νέο κοινωνικό πρότυπο θα είναι περισσότερο

αναδιανεμητικό, υπέρ των πιο αδύναμων στην ελληνική κοινωνία. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι ο αριθμός των συμπολιτών μας, που βρίσκεται στα όρια της φτώχειας, όπως αυτά οριοθετούνται από την Ε.Ε., έχει αυξηθεί σημαντικά λόγω της κρίσης, τόσο της δημοσιονομικής αλλά και γενικότερα, της οικονομικής κρίσης.

Γι' αυτό και κάθε ευρώ κοινωνικών δαπανών, πρέπει να κατευθύνεται προς όσους τα έχουν πραγματικά ανάγκη. Έτσι πλέον όλοι οι δικαιούχοι των προνοιακών επιδομάτων, θα ταυτοποιούνται ως προς τον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης. Η εποχή που ένας εφοπλιστής, θα μπορούσε να καταστεί δικαιούχος προνοιακού επιδόματος, έχει φύγει ανεπιστρεπτί. Από την άλλη η χώρα μας, έστω και πιλοτικά θα εφαρμόσει για πρώτη φορά, το θεσμό του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, επεκτείνοντας το δίκτυ κοινωνικής προστασίας, προς όσους συμπολίτες μας βρίσκονται αντιμέτωποι με την ακραία φτώχεια.

Τρίτον, η Ελλάδα του μέλλοντος είναι μια χώρα εξωστρεφής, αλλά και φιλική στις στοχευμένες επενδύσεις. Δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις, χρόνο με το χρόνο θα αυξάνουν τη συμβολή τους, στο ετήσιο παραγόμενο προϊόν. Τα θεμέλια, αυτής της διαδικασίας έχουν ήδη αρχίσει να τίθενται από το εκτελούμενο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, του ΤΑΙΠΕΔ, καθώς και από την διαδικασία προσέλκυσης στρατηγικών επενδύσεων.

Παράλληλα, η χώρα μας συστηματικά επιδιώκει τη μεγιστοποίηση της σημασίας της γεωστρατηγικής της θέσης, στην προσέλκυση σημαντικών άμεσων ξένων επενδύσεων. Ενώ και ο ρόλος της χώρα μας, στην παγκόσμια ροή του διακομιστικού εμπορίου σταδιακά, θα καθίσταται όλο και πιο σημαντικός για την ελληνική οικονομία. Επιπλέον, είναι προδιαγεγραμμένο ότι η άμεση και έμμεση συμβολή του Τουρισμού, στην αύξηση του ΑΕΠ καθίσταται χρόνο με το χρόνο μεγαλύτερη.

Τέταρτον, η Ελλάδα του μέλλοντος θα είναι μια χώρα που θα επενδύει στο τρίγωνο της γνώσης, δηλαδή της έρευνας, της εκπαίδευσης και της καινοτομίας. Μια ολιστική οριζόντια πολιτική, με κεντρικό άξονα την υψηλής ποιότητας δημόσια Παιδεία, θα χαραχθεί, ώστε η χώρα μας να κερδίσει έδαφος, σε σχέση με τις πρωτοπόρες χώρες. Οι εθνικοί στόχοι που θα συνδιαμορφώσουμε τα επόμενα χρόνια, δεν θα είναι απλά αυτοί που θέτει η πολιτική της Λισσαβόνας, για το εκπαιδευτικό σύστημα.

Η κυβέρνηση διαμορφώνει μια πολιτική, που θα επαναπροσδιορίσει τη στόχευση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όχι μόνο προς την κατεύθυνση της αποτελεσματικής σύνδεσης του εκπαιδευτικού συστήματος με την αγορά, αλλά προς μια κατεύθυνση που θα ανταποκρίνεται στο σύνολο όλων των πραγματικών αναγκών, των μελλοντικών πολιτών της χώρας. Παράλληλα, βασική προτεραιότητα στο μέλλον θα είναι τα δημόσια Πανεπιστήμια, μέσω μιας σοβαρής αξιολόγησης να μετατραπούν σε πραγματικούς θύλακες καινοτομίας και έρευνας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, ένα νέο οικονομικό πρότυπο για την Ελλάδα αναδύεται. Όλοι οι Έλληνες, οφείλουμε να συνδράμουμε στη στερεή θεμελίωσή του, άλλωστε όλοι οι Έλληνες, ανεξάρτητα αν συμφωνούσαν ή διαφωνούσαν με την αναγκαιότητα των δανειακών συμβάσεων, που έχει συνάψει η χώρα μας με τους δανειστές μας, και τα παρεπόμενα αυτών

μνημόνια, έχουν συνδράμει με τις θυσίες τους στη διάσωση της χώρας μας και στη διατήρηση της θέσης μας στην Ευρωζώνη.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε οι διχαστικές λογικές, που επηρέασαν βαθύτατα την μεταπολίτευση, και ενίσχυσαν μεταξύ άλλων κακοδαιμονίες, να δυναμιτίσουν εκ νέου το μέλλον της χώρας. Γι αυτό πιστεύω ότι πρέπει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση να επιδείξει περισσότερη υπευθυνότητα.

Όπου επιδιώκεται συμμάζεμα, όπου μειώνεται η σπατάλη, όπου καταπολεμάται η διαφθορά, όπου επιδιώκονται τομές, όπου αναμορφώνεται το κράτος, χρειάζεται γόνιμος πολιτικός διάλογος και παραγωγική, όχι ισοπεδωτική κριτική. Η απόλυτη ακύρωση του έργου της κυβέρνησης, αλλά κυρίως η απόλυτη απαξίωση των αποτελεσμάτων και των θυσιών του ελληνικού λαού επιβαρύνουν την εικόνα της χώρας μας στο εξωτερικό, το κλίμα της εγχώριας αγοράς, την ψυχολογία των συμπολιτών μας. Η αντιπολίτευση οφείλει να παύσει πλέον να λειτουργεί ως αρνητής των πάντων και να συνδράμει με σοβαρές και στοιχειοθετημένες προτάσεις στη βελτίωση των εκτελούμενων δημόσιων πολιτικών.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, αυτό που θέλω να επισημάνω σήμερα από αυτό το βήμα είναι ότι ο Προϋπολογισμός του 2014 δεν περιλαμβάνει νέα οριζόντια δημοσιονομικού χαρακτήρα μέτρα. Ωστόσο, η ομαλή εκτέλεση του Προϋπολογισμού προϋποθέτει την υλοποίηση διαρθρωτικών αλλαγών.

Θα ήθελα σ' αυτό το σημείο να υπογραμμίσω κάτι. Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις δεν είναι μόνο οι αλλαγές που έχουν θετική επίδραση στο δημοσιονομικό αποτέλεσμα, αλλά και όλες εκείνες οι πρωτοβουλίες που απελευθερώνουν την αναπτυξιακή δυναμική της οικονομίας μας. Σ' αυτές τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις χρειαζόμαστε την υποστήριξη της Βουλής και τολμώ να πω όχι μόνο των βουλευτών της συμπολίτευσης, αυτοί άλλωστε έχουν στηρίξει με πολύ μεγάλο πολιτικό και προσωπικό κόστος τις αποφάσεις της κυβέρνησης. Ακολούθησαν το δύσκολο και ενάρετο δρόμο. Προφανώς δεν ζητώ από τους βουλευτές της αντιπολίτευσης να κάνουν το ίδιο, αλλά ζητώ να σταματήσουν την καταστροφολογία και να συμβάλουν με βιώσιμες και ρεαλιστικές λύσεις.

Όπως προανέφερα, το 2014 είναι η χρονιά που η οικονομία ξαναμπαίνει στην αναπτυξιακή τροχιά. Αυτό, όμως, κάθε άλλο από εφησυχασμό μπορεί να μας προκαλεί. Αν η πρόβλεψη του Προϋπολογισμού για ανάπτυξη είναι 0,6% εμείς πρέπει να δουλέψουμε από την επόμενη μέρα της ψήφισής του, ώστε να ξεπεράσουμε την πρόβλεψη αυτή. Κάθε υπέρβαση του στόχου μπορεί να σημάνει χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας για νέους συμπολίτες μας.

Γι' αυτό χρειάζεται επίσπευση των διαρθρωτικών αλλαγών που έχουν σχέση με τη ρευστότητα των επιχειρήσεων και ειδικά των μικρομεσαίων, την βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος, την ενίσχυση και την υποστήριξη εξαγωγών, την επιτάχυνση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, την περαιτέρω εξάλειψη αδικαιολόγητων και αντιαναπτυξιακών εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, τον επιπλέον εκσυγχρονισμό του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, την ανασυγκρότηση του εθνικού συστήματος υγείας, με την προώθηση πιο αποτελεσματικών δράσεων ενεργητικής απασχόλησης.

Θα συμφωνούσα ότι υπό ομαλές συνθήκες θα απαιτούνταν μία περισσότερο, ίσως, επεκτατική δημοσιονομική πολιτική. Ωστόσο, σήμερα αν η Ελλάδα παρασυρθεί σε δημοσιονομική χαλάρωση θα εξαφανίσει άμεσα κάθε προοπτική, όχι μόνο βραχυπρόθεσμης, αλλά και μεσομακροπρόθεσμης οικονομικής ανάπτυξης.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριο Βουλευτές, ο Προϋπολογισμός του 2014 που κατατέθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών και θα εκτελεστεί από το σύνολο της Κυβέρνησης, διατηρεί ως πάγιο και αδιαπραγμάτευτο στόχο του την επίτευξη δημοσιονομικού πλεονάσματος περίπου 1,5% του Α.Ε.Π.. Άλλωστε, όλοι γνωρίζετε ότι αυτό το πλεόνασμα είναι βασικό εργαλείο της διαπραγματευτικής στρατηγικής της Κυβέρνησης με τους πιστωτές της χώρας.»

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

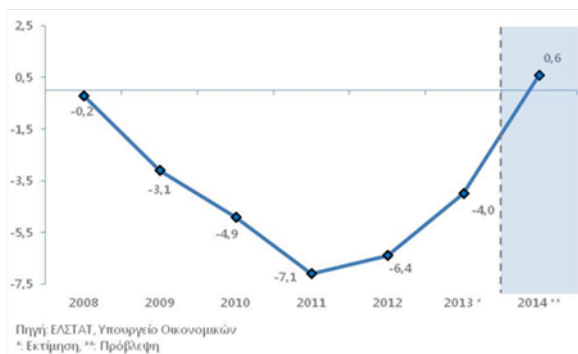
Συζητούμε σήμερα στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων το Σχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2014. Σχέδιο που διαμορφώθηκε σε ένα περιβάλλον σταδιακής μακροοικονομικής και δημοσιονομικής σταθεροποίησης, το οποίο ήταν αποτέλεσμα των πρωτοβουλιών που ανελήφθησαν και υλοποιήθηκαν από την Ελληνική Κυβέρνηση, από το καλοκαίρι του 2012, για την αντιμετώπιση των συνθηκών έντονης αβεβαιότητας και ασφυξίας που είχαν συσσωρευθεί.

Σχέδιο που λαμβάνει υπόψη τις πρώτες, θετικές ενδείξεις που καταγράφησαν το 2013, σε συνέχεια και ως αποτέλεσμα των μεγάλων θυσιών της Ελληνικής κοινωνίας.

Συγκεκριμένα, εφέτος:

1^{ον}. Η ύφεση επιβραδύνεται και αναθεωρούνται, επί τα βελτίω, οι αρχικές εκτιμήσεις.

**Ετήσιος ρυθμός μεταβολής ΑΕΠ
(%, σταθερές τιμές 2005)**

**Τριμηνιαίος ρυθμός μεταβολής ΑΕΠ
(%, σταθερές τιμές 2005, μη εποχικά
διορθωμένα στοιχεία)**

Εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 4%, έναντι πρόβλεψης για 4,5% στον περυσινό Προϋπολογισμό, και ύφεσης 6,4% το 2012.

Ήδη, με βάση τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα, μη εποχικά διορθωμένα, στοιχεία, το ΑΕΠ, κατά το 3^ο τρίμηνο του έτους, παρουσίασε μείωση κατά 3% σε σχέση με το 3^ο τρίμηνο του 2012, έναντι μείωσης 3,7% στο 2^ο τρίμηνο και 5,5% στο 1^ο τρίμηνο.

2^ο. Η αυξητική δυναμική της ανεργίας ανακόπτεται.

Ο ετήσιος ρυθμός αύξησης των ανέργων έχει μειωθεί.

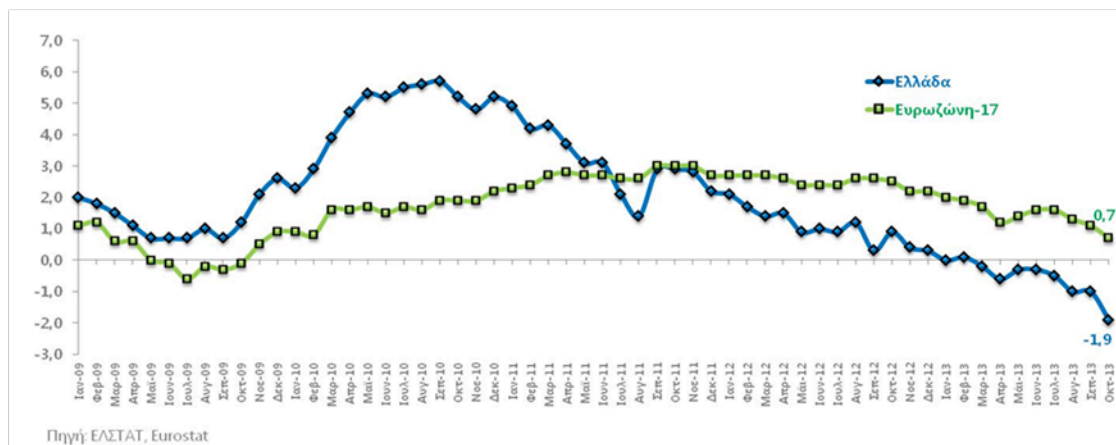
Το ισοζύγιο των ροών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα είναι θετικό.

Βέβαια, η ανεργία παραμένει πολύ υψηλή:

Το μέσο ποσοστό της εκτιμάται ότι θα κυμανθεί, σε εθνικολογιστική βάση, στο 25,5%, ενώ η απασχόληση θα μειωθεί κατά 3,5%.

3^{ον}. Ο πληθωρισμός συνεχίζει την καθοδική του πορεία.

**Εναρμονισμένος δείκτης τιμών καταναλωτή
(Ελλάδα και Ευρωζώνη-17, μηνιαία στοιχεία, % ετήσια μεταβολή, 2011-2013)**

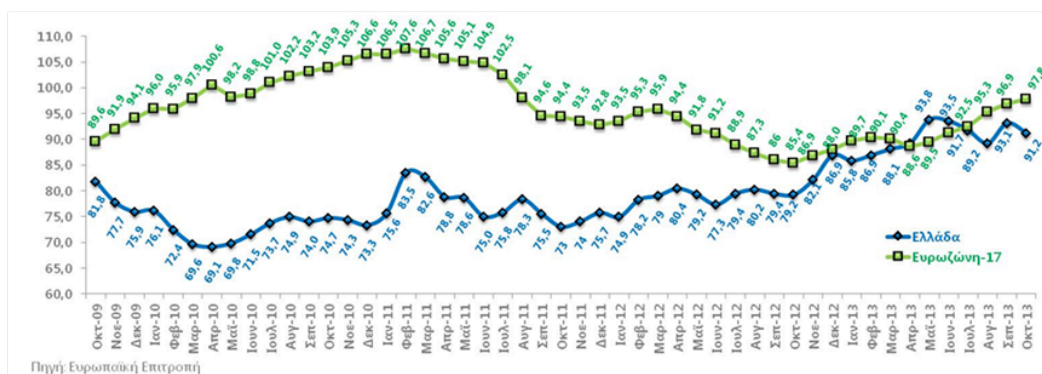

Υποχωρεί συνεχώς, παραμένοντας ο χαμηλότερος μεταξύ όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διαμορφώνεται πλέον στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων 45 ετών, παρά τις υπαρκτές, ακόμη, στρεβλώσεις των αγορών.

4^{ον}. Το οικονομικό κλίμα βελτιώνεται.

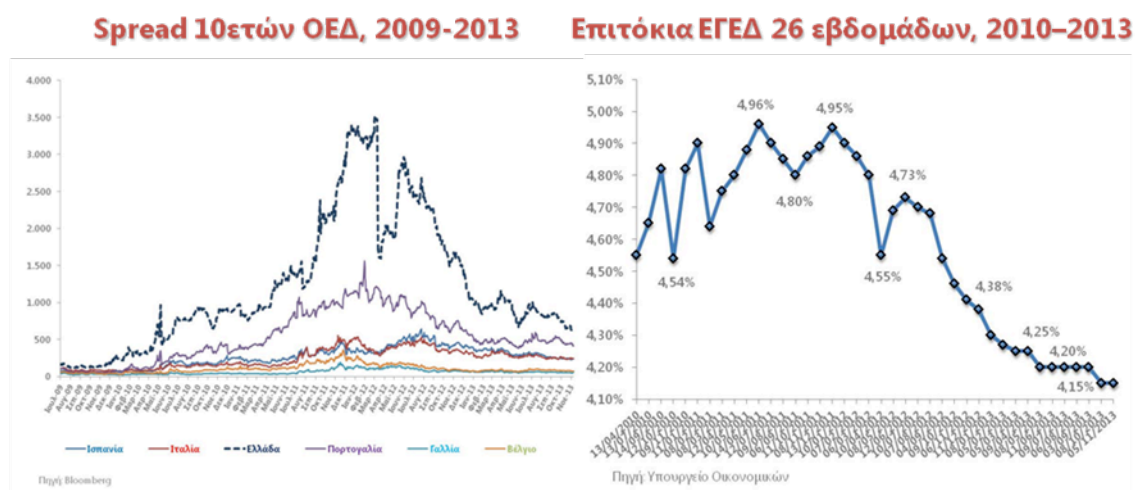
Δείκτης οικονομικού κλίματος (Ελλάδα, Ευρωζώνη-17)

Ο σχετικός δείκτης ενισχύεται, φτάνοντας στα υψηλότερα επίπεδα των τελευταίων 40 μηνών.

Το σημαντικότερο είναι ότι έχει προσεγγίσει τον αντίστοιχο δείκτη της ευρωζώνης.

5^{ον}. Το κόστος δανεισμού μειώνεται.

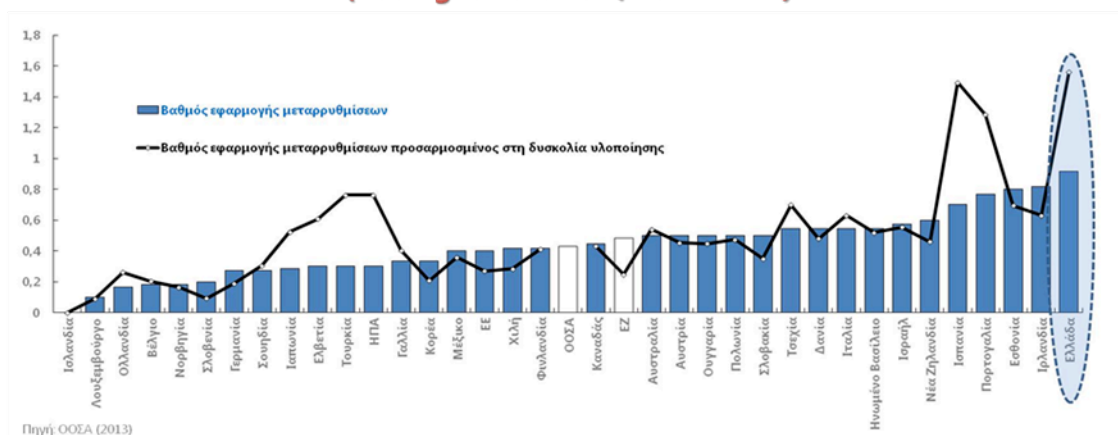
Οι αποδόσεις των νέων Ελληνικών ομολόγων έχουν υποχωρήσει σημαντικά, αν και αυτές εξακολουθούν να παραμένουν σχετικά υψηλές.

Η διαφορά αποδόσεων μεταξύ του Ελληνικού και του Γερμανικού δεκαετούς κρατικού ομολόγου έχει αποκλιμακωθεί ραγδαία, από 2.739 μονάδες βάσης το Φεβρουάριο του 2012 στις 621 μονάδες βάσης το Νοέμβριο του 2013.

Παράλληλα, το επιτόκιο εξάμηνων εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου, κατά την πλέον πρόσφατη έκδοση, ήταν το χαμηλότερο από τις αρχές του 2010 (4,15%).

6^{ον}. Διαρθρωτικές αλλαγές υλοποιούνται.

Βαθμός εφαρμογής μεταρρυθμίσεων σε χώρες του ΟΟΣΑ ("Going for Growth", 2011-2012)

Η Ελλάδα είναι η χώρα με τον υψηλότερο, μεταξύ των κρατών-μελών του ΟΟΣΑ, ρυθμό προώθησης των μεταρρυθμίσεων για την περίοδο 2011-2012, υλοποιώντας μάλιστα

τις δυσκολότερες διαρθρωτικές αλλαγές, ακόμη και σε πολιτικά ευαίσθητους τομείς, όπως είναι οι ρυθμίσεις στην αγορά εργασίας και τα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας.

Η πορεία υλοποίησης του ΕΣΠΑ 2007-2013 κρίνεται ικανοποιητική, τόσο ως προς την αξιοποίηση των πόρων σε σχέση με τον μέσο όρο απορρόφησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, όσο και ως προς το στόχο που απορρέει από το Πρόγραμμα Στήριξης.

Τέλος, και οι αποκρατικοποιήσεις ξεκίνησαν να υλοποιούνται.

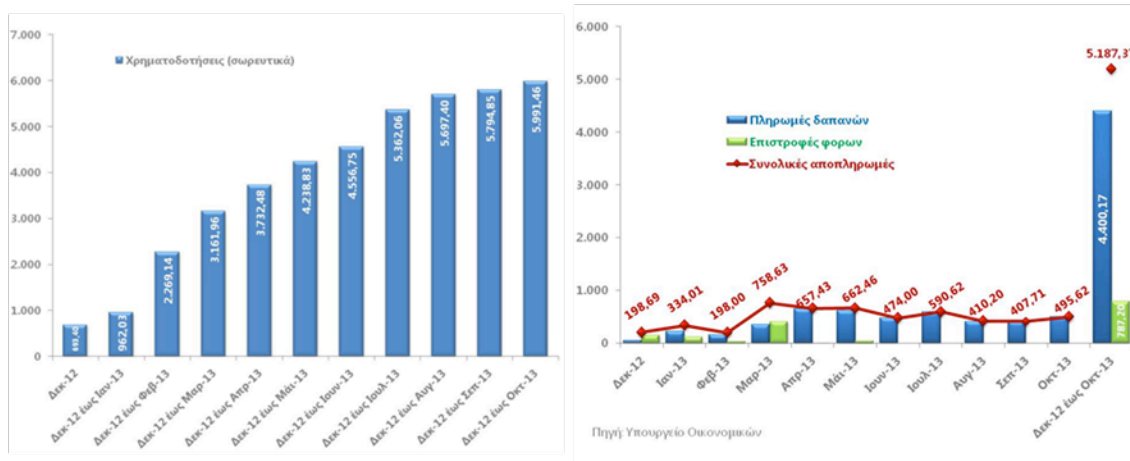
Έσοδα από αποκρατικοποιήσεις (εκατ. ευρώ)

A/A	Αποκρατικοποίηση	Σύνολο τιμήματος	Καταβεβλημένο
2011-2012			
1	Πώληση του 10% του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΤΕ	392	392
2	Πώληση άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας παιγνιομηχανημάτων (VLTs)	560	560
3	Επέκταση διάρκειας σύμβασης δικαιώματος διεξαγωγής παιγνίων μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΟΠΑΠ ΑΕ για 10 χρόνια	375	375
4	Χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων στις ζώνες των 900 MHz και 1800 MHz	381	317
5	Πώληση 2 αεροσκαφών Airbus της παλαιάς Ολυμπιακής	16	16
2013			
6	Εκμίσθωση για 90 έτη του κτιρίου Διεθνούς Κέντρου Ραδιοτηλεόρασης (IBC)	81	81
7	Πώληση άδειας Κρατικών Λαχείων	770	190
8	Πώληση επιλεγμένων κτιρίων εξωτερικού	41	27
9	Πώληση 33% μετοχών του ΟΠΑΠ	652	622
10	ΔΕΣΦΑ	188	0
11	Πώληση και επαναμίσθωση επιλεγμένων ακινήτων του Δημοσίου	261	0
12	Λοιπά περιουσιακά στοιχεία (ακίνητα, μετοχές κ.λπ.)	84	36
Σύνολο		3.801	2.616

Μέχρι σήμερα, από την έναρξη λειτουργίας του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ), δηλαδή από τον Ιούλιο του 2011, υλοποιήθηκαν 12 έργα αποκρατικοποιήσεων, με συνολικά εκτιμώμενα έσοδα ύψους 3,8 δισ. ευρώ.

7^{ον}. Μεγάλο μέρος των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου έχει αποπληρωθεί.

Αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων Γενικής Κυβέρνησης (εκατ. ευρώ)

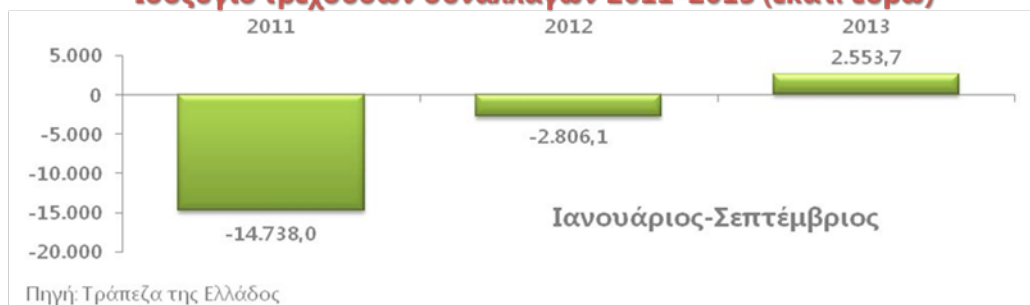
Πρόκειται για απλήρωτες υποχρεώσεις από δαπάνες καθώς και εκκρεμείς επιστροφές φόρων που είχαν δημιουργηθεί μέχρι το τέλος του 2011.

Στο δεκάμηνο του 2013, προσθέτοντας και το Δεκέμβριο του 2012, οι χρηματοδοτήσεις των φορέων έφθασαν τα 6 δισ. ευρώ και οι πληρωμές τα 5,2 δισ. ευρώ.

Μέχρι το τέλος του έτους οι χρηματοδοτήσεις εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 6,6 δισ. ευρώ.

8^{ον}. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται.

Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών 2011-2013 (εκατ. ευρώ)

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος

Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών εκτιμάται ότι θα είναι ισοσκελισμένο.

Ήδη, το εννεάμηνο του έτους ήταν πλεονασματικό, ύψους περίπου 2,6 δισ. ευρώ, έναντι ελλείμματος 2,8 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περίοδο του 2012.

9^ο. Οι στόχοι της δημοσιονομικής πολιτικής επιτυγχάνονται.

Αποτελέσματα Γενικής Κυβέρνησης περιόδου 2012–2014 (εκατ. ευρώ)

Δεδουλευμένη εθνικολογιστική βάση	2012 Απολογισμός	2013 Εκτίμηση	2014 Πρόβλεψη
Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία ESA-95	-11.803	-3.960	-4.266
% ΑΕΠ	-6,1	-2,2	-2,3
Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία ESA-95	-2.160	3.918	5.399
% ΑΕΠ	-1,1	2,1	2,9
Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	-2.814	812	2.956
% ΑΕΠ	-1,5	0,4	1,6

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά.

Εκτιμάται ότι εφέτος θα υπάρξει πρωτογενές πλεόνασμα, σύμφωνα με το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, ύψους 812 εκατ. ευρώ.

Υπερδιπλάσιο από την εκτίμηση που είχε αποτυπωθεί στο Προσχέδιο του Προϋπολογισμού, πριν από περίπου 1 μήνα.

Να υπενθυμίσουμε ότι ο στόχος του Προγράμματος είναι για μηδενικό πρωτογενές πλεόνασμα εφέτος.

Και αυτή η εκτίμηση είναι χωρίς να περιλαμβάνεται η αναδρομική μείωση του επιτοκίου σε χορηγούμενα από τους εταίρους δάνεια.

Χωρίς τη μεταφορά των αποδόσεων από τη διακράτηση ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου στα χαρτοφυλάκια των Κεντρικών Τραπεζών του Ευρωσυστήματος (ANFAs).

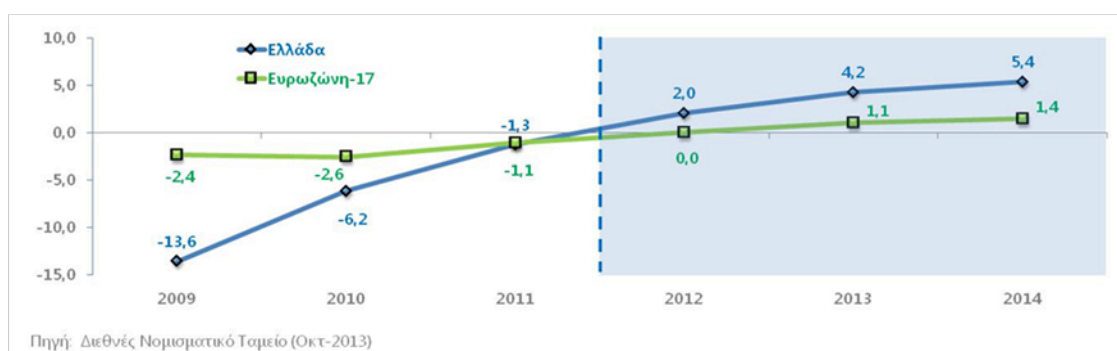
Χωρίς τα ποσά που αντιστοιχούν στο πρόγραμμα αγοράς ομολόγων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (SMPs).

Και με τις επιστροφές φόρων και τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων να εκτιμώνται ότι θα διαμορφωθούν στο ύψος του Προϋπολογισμού, υψηλότερες μάλιστα από το 2012.

Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης, ως ποσοστό του ΑΕΠ, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών (ESA 95), και εξαιρώντας την εφάπαξ επίπτωση της στήριξης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, θα περιορισθεί στις 2,2 εκατοστιαίες μονάδες, από 6,1 εκατοστιαίες μονάδες το 2012.

Σε όρους πρωτογενούς αποτελέσματος εκτιμάται ότι θα υπάρξει πλεόνασμα ύψους 3,9 δισ. ευρώ ή 2,1% του ΑΕΠ, έναντι ελλείμματος 2,2 δισ. ευρώ ή 1,1% του ΑΕΠ το 2012.

Κυκλικά διορθωμένο πρωτογενές ισοζύγιο (Ελλάδα και Ευρωζώνη-17, Γενική Κυβέρνηση, % ΑΕΠ)

Το εν λόγω πλεόνασμα, εάν εξαιρεθεί η επίδραση της ύφεσης και άλλων συγκυριακών παραγόντων, εκτιμάται ότι θα είναι το υψηλότερο μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωζώνης.

10^{ον}. Ο ρυθμός αύξησης του δημόσιου χρέους, παρά την προσωρινή αύξησή του, περιορίζεται.

Ωστόσο, αυτή η αύξηση ούτε αιφνίδια είναι ούτε μπορεί να αποτελέσει αιτία για την πρόκληση οποιασδήποτε ανησυχίας, αφού είναι παροδική, χρονικά ορισμένη και, το σημαντικότερο, αντιρροπείται από την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων από το Ελληνικό Δημόσιο.

Συγκεκριμένα, αυτή η φαινομενική αύξηση χρέους είναι προϊόν της υποχρέωσης απεικόνισης της εκταμίευσης των κεφαλαίων από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας προς το Ελληνικό Δημόσιο, προκειμένου να επιτευχθεί η χρηματοδότηση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών.

Ωστόσο, το χρέος που δημιουργείται από την εκταμίευση των κεφαλαίων αντικρίζεται από περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν πλέον ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, με προβλεπόμενη εκποίηση τους και με σημαντική αξία μεταπώλησης.

Μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκεια χρέους Κεντρικής Διοίκησης

Ημερομηνία	Μέση Διάρκεια σε έτη		
	Χρέος σε ευρώ	Χρέος εκτός ζώνης ευρώ	Συνολικό χρέος
31.12.2010	7,21	3,34	7,14
31.12.2011	6,38	3,21	6,30
30.12.2012	15,72	2,36	15,29
30.09.2013	16,71	3,92	16,17

Δαπάνες για τόκους χρέους Κεντρικής Διοίκησης (εκατ. ευρώ και % ΑΕΠ)

Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι:

α) Το μεγαλύτερο μέρος του δημόσιου χρέους διακρατείται πλέον από τους εταίρους και το Ευρωσύστημα.

β) Η μεσοσταθμική διάρκεια του χρέους έχει χρονικά επεκταθεί.

Η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του διαμορφώνεται στα 16 έτη. Για τις περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης η μέση διάρκεια δεν ξεπερνά τα 7 έτη.

Και οι δύο αυτές παράμετροι έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη μείωση του κινδύνου εξόφλησης και αναχρηματοδότησης και για τη βιωσιμότητα του χρέους, ενώ απελευθερώνουν πόρους για την ανάπτυξη και εξοικονομούν χρόνο για την αναδιάρθρωση της οικονομίας.

γ) Το μεσοσταθμικό επιτόκιο νέου δανεισμού, το οποίο διαμορφώνεται από τις εκδόσεις εντόκων γραμματίων και τα δάνεια που χορηγήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, διαμορφώθηκε, στο τέλος Οκτωβρίου, σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα, στο 2,6%.

δ) Οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 19 δισ. ευρώ το 2013, έναντι 36,7 δισ. ευρώ το 2012.

Οι δαπάνες για τόκους εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 6,1 δισ. ευρώ ή στο 3,3% του ΑΕΠ το 2013, από 12,2 δισ. ευρώ ή 6,3% του ΑΕΠ το 2012.

Η μεγάλη μείωση των δαπανών εξυπηρέτησης οφείλεται στη μείωση του δημόσιου χρέους μετά την ανταλλαγή των ομολόγων του Μαρτίου του 2012 και την επαναγορά του

Δεκεμβρίου του 2012, στη μείωση του περιθωρίου επιτοκίου των δανείων του Μηχανισμού Στήριξης, καθώς και στην αναβολή καταβολής των τόκων για τα δάνεια που χορηγήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Πιο αναλυτικά, σε ότι αφορά τα έσοδα και τις δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2013:

Ως προς τα έσοδα, ο Κρατικός Προϋπολογισμός εκτελείται σύμφωνα με τους στόχους.

Βασικά στοιχεία για το 2013

(σε εκατ. ευρώ)	2012 (Πραγμ.)	2013		2014 (Προβλ.)
		Προβλέψεις ΜΠΔΣ	Εκτιμήσεις	
Καθαρά έσοδα Κρατικού Προϋπολογισμού	51.774	53.654	52.518	54.695
Καθαρά έσοδα Τακτικού Προϋπολογισμού	48.173	48.518	47.382	49.693
Άμεσοι φόροι	21.096	20.117	19.884	21.574
Έμμεσοι φόροι	26.083	24.604	24.519	24.087
Επιστροφές φόρων	3.323	2.901	3.624	2.789
Δαπάνες Κρατικού Προϋπολογισμού	67.613	60.307	59.327	56.248
Δαπάνες Τακτικού Προϋπολογισμού	61.499	53.457	52.677	49.448
Πρωτογενείς δαπάνες	47.529	45.150	44.831	41.946
Δαπάνες ΠΔΕ	6.114	6.850	6.650	6.800

Στις εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων έχουν ληφθεί υπόψη:

- Η βελτίωση ορισμένων μακροοικονομικών μεγεθών της Ελληνικής οικονομίας, όπως η εξέλιξη του ΑΕΠ και της ιδιωτικής κατανάλωσης.

- Η ενσωμάτωση της επίπτωσης στα δημόσια έσοδα από τη μείωση, κυρίως, των μισθών και συντάξεων που επηρεάζει αρνητικά τα έσοδα από φόρους εισοδήματος και συνταξιοδοτικές / ασφαλιστικές εισφορές.

- Η αύξηση εσόδων από συγκεκριμένες δημοσιονομικές παρεμβάσεις, όπως είναι, ενδεικτικά, η εναρμόνιση της φορολογίας των παιγνίων, η αύξηση του φόρου επί των τόκων των καταθέσεων, η αναπροσαρμογή του φόρου πλοίων και καπνού.

- Η καλή είσπραξη των φόρων περιουσίας, παρά τη μείωση του πρώην ΕΕΤΗΔΕ κατά 15%.

- Η ικανοποιητική πορεία είσπραξης του ΦΠΑ λοιπών προϊόντων, παρά τη μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες. Σημειώνεται ότι οι συγκεκριμένες εισπράξεις αναμένεται να υπερβούν το στόχο κατά 161 εκατ. ευρώ, παρά τη μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση, η οποία είχε αρχικά εκτιμηθεί ότι θα οδηγούσε σε απώλεια εσόδων ύψους περίπου 140 εκατ. ευρώ.

▪ Η μεγάλη απώλεια εσόδων από τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (ΕΦΚ), και ιδίως το ΦΠΑ στα καύσιμα, μετά την εναρμόνιση του ΕΦΚ πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης, που οδήγησε στην πτώση της κατανάλωσης κατά 70% περίπου την περίοδο Οκτωβρίου 2012 - Απριλίου 2013. Από τον ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων και το ΦΠΑ πετρελαιοειδών αναμένεται υστέρηση εσόδων ύψους 536 εκατ. ευρώ έναντι των στόχων του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος.

Με βάση τα ανωτέρω, τα καθαρά έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 52,5 δισ. ευρώ το 2013, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 1,4% σε σχέση με τα αντίστοιχα έσοδα του 2012.

Τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού θα διαμορφωθούν στα 47,4 δισ. ευρώ, σημειώνοντας μείωση κατά 1,6% έναντι του 2012, και κατά 2,3% έναντι του στόχου του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος.

Αν αφαιρέσουμε όμως τις επιστροφές εσόδων παρελθόντων οικονομικών ετών, ύψους 723 εκατ. ευρώ, τότε η πραγματική απόκλιση έναντι του στόχου, σε ταμειακή βάση, περιορίζεται στα 413 εκατ. ευρώ.

Η απόκλιση αυτή θα υπερκαλυφθεί σε δημοσιονομική βάση, από τις εξής, κυρίως, πηγές:

1^ο. Την είσπραξη από την τελευταία δόση του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων τον Ιανουάριο του 2014, ύψους 180 εκατ. ευρώ.

2^ο. Την είσπραξη από τις τελευταίες δόσεις των ΦΑΠ 2011, 2012 και 2013, εντός του πρώτου διμήνου του 2014, ύψους 180 εκατ. ευρώ.

3^ο. Την απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο του εναπομένοντος υπολοίπου κερδών της Τράπεζας της Ελλάδος, με την καταβολή μερίσματος, ύψους 480 εκατ. ευρώ.

4^ο. Τις εισπράξεις του Έκτακτου Ειδικού Τέλους Ακινήτων (ΕΕΤΑ 2013) μέχρι και το Μάρτιο του 2014, ύψους 180 εκατ. ευρώ.

Κατόπιν αυτών των προσαρμογών, τα έσοδα, σε δημοσιονομική βάση, υπερκαλύπτουν τους στόχους που είχαν τεθεί, γεγονός που συμβαίνει για πρώτη φορά την τελευταία πενταετία.

Μάλιστα σε μία χρονιά που για πρώτη φορά τα τελευταία έτη, επήλθαν στοχευμένες ελαφρύνσεις σε φόρους, όπως είναι η μείωση κατά 15% στο Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ακινήτων και η μείωση κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση.

Η επίτευξη των στόχων των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, εντός του 6^{ου} συνεχόμενου έτους ύφεσης, συνιστά θετική προοπτική και επιτρέπει συγκρατημένη, αλλά ρεαλιστική, αισιοδοξία και για το επόμενο έτος.

Αξίζει, επίσης, να επισημανθεί ότι οι επιστροφές φόρων αναμένεται να διαμορφωθούν στα 2,9 δισ. ευρώ, δηλαδή στο επίπεδο του στόχου που είχε τεθεί.

Σημειώνεται, μάλιστα, ότι εφέτος επιστρέφονται φόροι παρελθόντων οικονομικών ετών ύψους 723 εκατ. ευρώ, για αιτήσεις επιστροφών οι οποίες είχαν ελεγχθεί και για τις οποίες είχε εκδοθεί και εκκαθαριστεί το Ατομικό Φύλλο Έκπτωσης (ΑΦΕΚ) από τις οικείες ΔΟΥ μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2012.

Οι επιστροφές αυτές καλύπτονται από την ειδική πίστωση για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων και είναι δημοσιονομικά ουδέτερες, καθώς εξοφλούν υποχρεώσεις του Ελληνικού Δημοσίου παρελθόντων ετών που έχουν υπολογιστεί στα ελλείμματα των αντίστοιχων ετών.

Έτσι, οι συνολικές επιστροφές εσόδων εκτιμάται ότι θα ανέλθουν σε 3,6 δισ. ευρώ το 2013, αυξημένες κατά 9% έναντι του 2012, ενισχύοντας ουσιαστικά τη ρευστότητα στην πραγματική οικονομία.

Ως προς τις δαπάνες, αυτές εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 52,7 δισ. ευρώ, μειωμένες κατά 780 εκατ. ευρώ έναντι του στόχου του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος.

Η εξέλιξη αυτή αποτυπώνει το γεγονός ότι έχει ελεγχθεί η διαχείριση και έχει προωθηθεί η δημοσιονομική πειθαρχία στο σκέλος των δημόσιων δαπανών, με αποτέλεσμα η απόδοση των παρεμβάσεων δημοσιονομικής πολιτικής να ανταποκρίνεται στις αρχικές εκτιμήσεις.

Αξίζει επίσης να επισημανθεί ότι οι πληρωμές του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 6,65 δισ. ευρώ, περίπου στο ύψος του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος, αυξημένες κατά 6% σε σχέση με το 2012, υποστηρίζοντας, και αυτές, τη σταθεροποίηση της Ελληνικής οικονομίας.

Σε κάθε περίπτωση, αυτές οι θετικές ενδείξεις συνιστούν εφελτήριο για συνέχιση του εγχειρήματος και όχι αφορμή για εφησυχασμό.

Απαιτείται η συνέχιση της υλοποίησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, η περαιτέρω προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και η επιτάχυνση των δομικών αλλαγών για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος.

Δηλαδή, ο περαιτέρω εμπλουτισμός του δημοσιονομικού εγχειρήματος με αναπτυξιακές πολιτικές που θα συμβάλλουν καθοριστικά στην επαναφορά της πραγματικής οικονομικής δραστηριότητας σε τροχιά διατηρήσιμης ανάπτυξης.

Και αυτό γιατί η δημοσιονομική εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία, αν και αναγκαία, δεν αποτελεί από μόνη της ικανή συνθήκη για την έξοδο από την κρίση.

Σ' αυτό το πλαίσιο, το οποίο ενσωματώνει τις προβλέψεις και τα στοιχεία της ευρύτερης εθνικής προσπάθειας για τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών και την ανάταξη της πραγματικής οικονομίας, διαμορφώθηκε ο Κρατικός Προϋπολογισμός για το 2014.

Ένας Προϋπολογισμός, ο οποίος κεφαλαιοποιεί την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο τρέχον έτος και βασίζεται στη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, στον εκσυγχρονισμό των διοικητικών δομών του Δημοσίου, στην περαιτέρω προώθηση των βέλτιστων διαδικασιών υλοποίησης των αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου, και στις αλλαγές, σε όρους οικονομικής αποτελεσματικότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης, του φορολογικού συστήματος.

Συγκεκριμένα, το 2014:

1^{ov}. Η Ελληνική οικονομία προβλέπεται να εξέλθει από την παρατεταμένη ύφεση και το ΑΕΠ θα σημειώσει θετικό ρυθμό μεταβολής (+0,6%).

Εκτιμάται ότι θετικές επιδράσεις στην πραγματική οικονομία θα έχουν η υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων από πόρους του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, η ολοκλήρωση της προγραμματισμένης διαδικασίας αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα, η επιτάχυνση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και η υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων.

Καθοριστική προβλέπεται να είναι και η βελτίωση στις συνθήκες ρευστότητας της οικονομίας, που αναμένεται να επηρεαστούν θετικά από την ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης και αναδιάρθρωσης του τραπεζικού συστήματος.

2^{ov}. Το ποσοστό ανεργίας, αντιδρώντας με κάποιο βαθμό υστέρησης στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, προβλέπεται να αρχίσει, σταδιακά, να μειώνεται.

Εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί, σε εθνολογιστική βάση, στο 24,5% του εργατικού δυναμικού.

Βεβαίως, και πάλι, το επίπεδό της είναι πολύ υψηλό.

3^{ov}. Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με τους όρους του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 3 δισ. ευρώ ή στο 1,6% του ΑΕΠ, έναντι στόχου για 1,5% του ΑΕΠ.

Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται να διαμορφωθεί κάτω από το 3% του ΑΕΠ.

Στα 4,3 δισ. ευρώ ή στο 2,3% του ΑΕΠ το 2014.

Η επίτευξη αυτών των στόχων εδράζεται:

1^{ov}. Στην καλύτερη εκτέλεση του εφετινού Προϋπολογισμού, οι επιπτώσεις του οποίου, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και των δαπανών, έχουν ενσωματωθεί στον Προϋπολογισμό του 2014.

2^{ov}. Στις εκτιμήσεις για σταδιακή αύξηση της φορολογικής συμμόρφωσης από το επόμενο έτος, καθώς και στις εκτιμήσεις της φορολογικής διοίκησης για την απόδοση συγκεκριμένων δράσεων που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων των τελευταίων ετών για την είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών και καταπολέμησης της φοροδιαφυγής.

3^{ον}. Στην υλοποίηση ήδη ψηφισμένων πρωτοβουλιών που έχουν περιληφθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, ύψους περίπου 3,4 δισ. ευρώ.

Επισημαίνεται ότι σε αυτές δεν περιλαμβάνεται η περικοπή που είχε προβλεφθεί ύψους 250 εκατ. ευρώ από την εφαρμογή νέου μισθολογίου στους ενστόλους (88 εκατ. ευρώ στους μισθούς και 162 εκατ. ευρώ στις συντάξεις).

Ενώ δεν περιλαμβάνεται και το μέτρο επιβολής εισφοράς επί του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων, το οποίο θα ενίσχυε τα έσοδα του ΟΑΕΕ.

4^{ον}. Στην απόδοση δημοσιονομικών παρεμβάσεων, ύψους περίπου 270 εκατ. ευρώ, όπως είναι η επιβολή τέλους παραμονής και πλόων, ο φόρος υπεραξίας σύμφωνα με το νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η φορολόγηση αποθεματικών που δεν είχαν φορολογηθεί, καθώς και η απόδοση της προσυμπλήρωσης των φορολογικών δηλώσεων των συνταξιούχων.

5^{ον}. Στην υλοποίηση ενός πλέγματος δράσεων με στόχο τη βελτίωση των ισοζυγίων όλων των τομέων της Γενικής Κυβέρνησης.

Στην κατεύθυνση αυτή απαιτείται περαιτέρω περιορισμός των λειτουργικών δαπανών, αναδιάρθρωση και συγχωνεύσεις νομικών προσώπων, καθώς και συγκράτηση των μεταβιβάσεων του Κράτους.

Προς τούτο αναλαμβάνονται δράσεις και έλεγχοι με στόχο τη βελτίωση του αποτελέσματος των νομικών προσώπων κατά τουλάχιστον 65 εκατ. ευρώ.

Ειδικότερα, έγιναν συστάσεις προς όλα τα Υπουργεία για την εντατικοποίηση των ελέγχων του μισθολογικού κόστους, ώστε να επιβεβαιωθεί η εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου.

Επιπρόσθετα, τονίστηκε η αναγκαιότητα ελέγχου της ρεαλιστικότητας των προϋπολογισμών, κυρίως ως προς το σκέλος των εσόδων, βάσει των οποίων προβλέπονται και οι δαπάνες.

Επιπλέον, απαιτείται η πλήρης αντιστοίχιση των επιχορηγήσεων που προβλέπονται στους προϋπολογισμούς των φορέων και των αντίστοιχων πιστώσεων που εγγράφονται στον προϋπολογισμό του εποπτεύοντος Υπουργείου.

Για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των φορέων προγραμματίζονται σχετικοί έλεγχοι.

6^{ον}. Στη συνεχή δημοσιονομική προσπάθεια για συγκράτηση και έλεγχο των δαπανών στον τομέα της υγείας, με εξοικονόμηση, μεταξύ άλλων, από τη συγχώνευση νοσοκομειακών μονάδων.

7^{ον}. Στην εφαρμογή ενός προγράμματος διαρθρωτικών δράσεων με στόχο την ενίσχυση των εσόδων από ασφαλιστικές εισφορές και την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, που εκτιμάται ότι θα εισφέρει ετησίως τουλάχιστον 600 εκατ. ευρώ.

Ενδεικτικά, οι βασικοί άξονες του προγράμματος που έχει καταστρώσει το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας είναι:

- Η πλήρης καταγραφή, στο πληροφοριακό σύστημα «Εργάνη», του συνόλου των εργοδοτών και εργαζομένων μισθωτής εργασίας.

- Η διασταύρωση αυτών των στοιχείων με τα στοιχεία των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) των εργοδοτών μέσω των οποίων καταβάλλονται οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η πλήρης συνέπεια των εργοδοτών στις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις.

- Ο εξορθολογισμός των μηχανισμών είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ), με την υποχρεωτική δήλωση και καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών μέσω των ΑΠΔ για το σύνολο των εργοδοτών.

- Ο εξορθολογισμός των μηχανισμών είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών του Ταμείου Πρόνοιας Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΤΑΠΙΤ).

- Οι καθολικοί διασταυρωτικοί έλεγχοι μεταξύ των δηλωθεισών και καταβληθεισών εισφορών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

- Η υλοποίηση διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον ΟΑΕΕ, όπως είναι η οργανωτική αναδιάρθρωση του φορέα, η διεύρυνση της ασφαλιστικής του βάσης, η βελτίωση της εισπραξιμότητας με μέτρα ενίσχυσης της ανταπόκρισης των ασφαλισμένων στις υποχρεώσεις τους.

- Η βελτίωση της εισπραξιμότητας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης μέσω συστηματικών διασταυρώσεων των οφειλετών ασφαλιστικών εισφορών με άλλους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης παροχής χορηγήσεων, επιστροφών δημοσίων πόρων κ.α.

- Η επιχειρησιακή λειτουργία του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

4^{ov}. Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 320 δισ. ευρώ ή στο 174,8% του ΑΕΠ.

Για πρώτη φορά προβλέπεται ότι, ως απόλυτο μέγεθος, θα μειωθεί λόγω, κυρίως, της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος, της συγκράτησης των δαπανών για τόκους και της υλοποίησης του προγράμματος των αποκρατικοποιήσεων, εκτιμώμενου ύψους 3,56 δισ. ευρώ.

Πιο αναλυτικά, σε ότι αφορά τα έσοδα και τις δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2014:

Προβλέπεται σημαντική αύξηση των καθαρών εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αυτά προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 54,7 δισ. ευρώ, αυξημένα κατά 4% έναντι του 2013.

Η αύξηση αυτή οφείλεται:

α) Στις προβλεπόμενες αυξημένες εισπράξεις των δύο πρώτων μηνών του 2014. Το ποσό αυτό όμως, όπως προαναφέρθηκε, καθώς αφορά αποπληρωμή υποχρεώσεων του 2013, θα καταγραφεί στο δημοσιονομικό έτος 2013, μετά τις προβλεπόμενες εθνολογιστικές προσαρμογές.

β) Στις ευνοϊκότερες μακροοικονομικές προβλέψεις, οι οποίες είναι σημαντικά βελτιωμένες έναντι των προβλέψεων που είχαν ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος.

γ) Στη θέσπιση του Ενιαίου Φόρου Ακινήτων (ΕΝΦΑ), ο οποίος από το 2014 αντικαθιστά το Φόρο Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) και το ΕΕΤΑ. Τα συνολικά έσοδα του ΕΝΦΑ, σε ετήσια βάση, εκτιμώνται στα 2,65 δισ. ευρώ, ενώ ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων μειώνεται περίπου κατά 75% με στόχο την τόνωση της αγοράς ακινήτων.

δ) Στα έσοδα από τον ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων και από ΦΠΑ πετρελαιοειδών, τα οποία και αναμένεται να ανακάμψουν. Στην εξέλιξη αυτή θα συμβάλλει η διεύρυνση των κριτηρίων του επιδόματος πετρελαίου θέρμανσης και η αύξηση της επιδότησης ανά λίτρο περίπου κατά 25%, η οποία αναμένεται να οδηγήσει σε αύξηση της κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης.

Οι συνολικές δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 49,4 δισ. ευρώ, μειωμένες κατά 3,2 δισ. ευρώ ή 6% σε σχέση με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις για το 2013.

Ως προς τις αποδοχές, αυτές θα είναι μειωμένες κατά 280 εκατ. ευρώ έναντι του 2013, λόγω, κυρίως, των παρεμβάσεων που είχαν προβλεφθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, όπως ο περιορισμός των προσλήψεων αναπληρωτών καθηγητών λόγω της αύξησης των ωρών διδασκαλίας, ο περιορισμός του προσωπικού που υπηρετεί με συμβάσεις, η μείωση του αριθμού των εισακτέων στις παραγωγικές σχολές, οι αποχωρήσεις προσωπικού λόγω των συνταξιοδοτήσεων το 2013, καθώς και αυτών που εκτιμάται ότι θα αποχωρήσουν το 2014.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να διαμορφωθεί στα 6,8 δισ. ευρώ, αυξημένο κατά 150 εκατ. ευρώ σε σχέση με την εκτιμώμενη εκτέλεση του 2013.

Κατανέμεται σε 6,1 δισ. ευρώ για την προώθηση των έργων που θα χρηματοδοτηθούν και από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε 700 εκατ. ευρώ για τα έργα που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους.

Συμπερασματικά, είναι γνωστό ότι την τελευταία τριετία η Ελληνική οικονομία έχει βρεθεί σε μία ιστορικά επώδυνη δοκιμασία βαθιάς και παρατεταμένης ύφεσης και πρωτοφανούς ανεργίας.

Οι πολίτες κατέβαλαν και καταβάλλουν τεράστιες θυσίες, τόσο σε όρους δημοσιονομικής προσαρμογής όσο και σε όρους βιοτικού επιπέδου.

Ωστόσο, από εφέτος αυτές οι θυσίες άρχισαν να πιάνουν τόπο, διαμορφώνοντας τις πρώτες ενδείξεις για την έξοδο της χώρας από την κρίση.

Οι προτεραιότητες πλέον είναι:

1^η. Η επίτευξη διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων.

Αυτό θα διασφαλιστεί μέσω της πιστής εφαρμογής των κανόνων και πρακτικών χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και πειθαρχίας.

2^η. Η ανάταξη της οικονομίας το 2014 και η επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια.

Η βιώσιμη ανάπτυξη θα εδράζεται αφενός στην αύξηση των επενδύσεων και στην ενίσχυση των εξαγωγών και αφετέρου στη διατήρηση της κατανάλωσης σε υψηλά επίπεδα, έχοντας, όμως, σημαντικά μικρότερο συντελεστή βαρύτητας στη διαμόρφωση του ΑΕΠ.

3^η. Η περαιτέρω ενίσχυση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους.

Η χώρα οφείλει να «φρενάρει» ριζικά την αυξητική δυναμική του δημόσιου χρέους και να αντιστρέψει την τάση, τόσο σε απόλυτο μέγεθος όσο και ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Αυτό θα υλοποιηθεί αφενός με την επίτευξη διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων και με την ισχυροποίηση των αναπτυξιακών εργαλείων, και αφετέρου με την αρωγή των εταίρων για την ελάφρυνση του δημόσιου χρέους.

Το ζήτημα παραμένει ανοικτό.

4^η. Η διαμόρφωση των συνθηκών για την έξοδο της χώρας στις αγορές.

Αυτή φυσικά η προτεραιότητα σχετίζεται και προϋποθέτει σε μεγάλο βαθμό και την επιτυχή εξέλιξη στα προαναφερθέντα πεδία, καθώς αυτά θα συμβάλλουν στη δημιουργία του κατάλληλου κλίματος.

Σε συνδυασμό, λοιπόν, με τις ήδη σημαντικές δημοσιονομικές επιδόσεις και τις αισιόδοξες μακροοικονομικές ενδείξεις, προωθείται ο σχεδιασμός χρηματοοικονομικών τεχνικών που θα καταστήσουν εφικτή την επιστροφή της Ελλάδας στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου μέσα στο 2014.

Πρόκειται για προτεραιότητες μιας στρατηγικής οικονομικής πολιτικής μέσω της οποίας επιτυγχάνεται τόσο η βιώσιμη αποκατάσταση των δημόσιων οικονομικών όσο και το οριστικό τέλος του καθοδικού κύκλου της οικονομίας, οδηγώντας στην επιστροφή της οικονομίας και της κοινωνίας στον ενάρετο κύκλο της ευημερίας για όλους τους πολίτες, εντός της Ευρωζώνης.

Αναγκαία συνθήκη για την επίτευξη αυτών των στόχων αποτελούν:

- Η στήριξη του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, από όλους τους παράγοντες που διαμορφώνουν την πορεία της οικονομίας.

- Η κοινωνική αποδοχή του βάρους της προσαρμογής, η οποία διασφαλίζεται με την κοινωνική προστασία και δικαιοσύνη, καθώς και τη σύμμετρη συμμετοχή των κοινωνικών ομάδων στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση.

- Η υιοθέτηση των πολιτικών δράσεων, η αυτοδέσμευση στην επίτευξη συλλογικά αποδεκτών στόχων, η αποτελεσματική υλοποίηση των εφαρμοστικών νόμων και η βελτίωση των θεσμών.

Με γνώμονα, συνεπώς, την κρισιμότητα των στιγμών και το μέγεθος της προσπάθειας που έχει καταβληθεί μέχρι σήμερα από τους Έλληνες πολίτες, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη τη διαρκή και δυναμική διαδικασία διαπραγματεύσεων με τους εταίρους μας επί συστατικών του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος, προσβλέπουμε, σε κλίμα συνεννόησης και συνεργασίας, σε μια ειλικρινή και δημιουργική συζήτηση και έγκριση, τελικώς, του Σχεδίου του Κρατικού Προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2014.»

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, κατά την εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2014», αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις των Γενικών Εισηγητών, κ. Σταύρου Καλογιάννη από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Στέφανου Σαμοΐλη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, κ. Φίλιππου Σαχινίδη από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κ. Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, κ. Ηλία Παναγιώταρου από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη από τη Δημοκρατική Αριστερά, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και κ. Δημήτριου (Μίμη) Ανδρουλάκη από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές» και των Ειδικών Εισηγητών, κ. Σάββα Αναστασιάδη, κυρίας Αικατερίνης Παπακώστα-Σιδηροπούλου, κ. Δημήτριου Σαμπαζιώτη και κ. Ιορδάνη Τζαμτζή από τη Νέα Δημοκρατία, κυρίας Όλγας-Νάντιας Βαλαβάνη, κ. Δημήτριου Γελαλή και κυρίας Μαρίας Διακάκη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, κ. Χρήστου Γκόκα και κ. Ιωάννη Κουτσούκου από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κυρίας Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, κ. Δημήτριου Αναγνωστάκη από τη Δημοκρατική Αριστερά, κ. Χρήστου Κατσώτη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και κυρίου Νικόλαου Νικολόπουλου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές», καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, το παραπάνω σχέδιο νόμου κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και προτείνει την επιψήφισή του από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2013

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Γενικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Σταύρου Καλογιάννη
Βουλευτή Ιωαννίνων

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτηση για τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2014, γίνεται σε ένα περιβάλλον σταδιακής μακροοικονομικής και δημοσιονομικής σταθερότητας, που είναι αποτέλεσμα των πρωτοβουλιών που έχει αναλάβει και υλοποιεί η Κυβέρνηση τον τελευταίο 1½ χρόνο.

Την τελευταία τετραετία η Ελληνική οικονομία έχει βρεθεί σε μία μεγάλη δοκιμασία βαθιάς ύφεσης και πολύ υψηλής ανεργίας.

Ωστόσο, από το 2013, έτος καμπής για την οικονομία, οι μεγάλες θυσίες των Ελλήνων πολιτών άρχισαν να πίνουν τόπο και διαμορφώνονται οι πρώτες ενδείξεις για την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση, καθώς η ύφεση επιβραδύνεται σημαντικά, η αυξητική δυναμική της ανεργίας επιτέλους ανακόπτεται και επιτυγχάνονται οι στόχοι της δημοσιονομικής πολιτικής.

Καθίσταται έτσι εφικτή η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο τέλος του 2013.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2014 είναι **ρεαλιστικός** και επιχειρεί να κεφαλαιοποιήσει αυτά τα πρώτα σημαντικά επιτεύγματα, σταθεροποιώντας τα δημόσια οικονομικά και βελτιώνοντας τις συνθήκες για την επιστροφή της χώρας σε τροχιά ανάπτυξης.

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

1. Διεθνείς οικονομικές εξελίξεις

Οι μεσοπρόθεσμες προοπτικές της παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης χαρακτηρίζονται θετικές.

Εκθέσεις διεθνών Οργανισμών, όπως του ΟΟΣΑ και του ΔΝΤ ⁽¹⁾ για τις παγκόσμιες οικονομικές προοπτικές εκτιμούν ότι το παγκόσμιο ΑΕΠ θα επεκταθεί με ρυθμό 2,9% το 2013 και 3,6% το 2014.

Για την Κίνα, το ΔΝΤ προβλέπει ανάπτυξη κατά 7,6% για το 2013 και κατά 7,3% το 2014, ενώ για την Ιαπωνία ανάπτυξη κατά 2% φέτος και κατά 1,2% το 2014.

Για τις ΗΠΑ εκτιμάται ανάπτυξη 1,6% το 2013 και 2,6% το 2014.

Ωστόσο, πηγή έντονης ανησυχίας παραμένει το ενδεχόμενο να μην αυξηθεί το ανώτατο όριο του χρέους στις ΗΠΑ. Σε μια τέτοια περίπτωση θα πρέπει να γίνουν δραματικές περικοπές στις δαπάνες, με αποτέλεσμα την επιβράδυνση των οικονομικών επιδόσεων των ΗΠΑ, με ενδεχόμενο μεγάλης αναταραχής στις διεθνείς αγορές.

Γενικότερα οι εκτιμήσεις για την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας, ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες, περιλαμβανομένων των χωρών BRICS, έχει αναθεωρηθεί προς το δυσμενέστερο.

Προφανώς η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται σε φάση μετάβασης, με τις προηγμένες οικονομίες να ενισχύονται σταδιακά και τις αναδυόμενες να επιβραδύνονται.

2. Ευρωπαϊκό οικονομικό περιβάλλον

Στην Ευρωζώνη η ύφεση θα περιοριστεί σε 0,4% τη χρονιά που διανύουμε⁽²⁾, με πρόβλεψη για επιστροφή στην ανάπτυξη το 2014, της τάξεως του 1,1%.

Η περαιτέρω ενίσχυση των θεσμικών μεταρρυθμίσεων στον τραπεζικό τομέα θα ενισχύσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ευρωζώνη.

Για την Ελλάδα, η ΕΕ και το ΔΝΤ σημειώνουν πως η ύφεση εφέτος θα ανέλθει στο 4,2% του ΑΕΠ και προβλέπουν επιστροφή της Ελλάδας στην ανάπτυξη το 2014 με ρυθμό 0,6% του ΑΕΠ. Διαπιστώνεται δε σημαντική βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

3. Οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα

3.1 Γενική επισκόπηση της Ελληνικής οικονομίας

Τα στοιχεία για το πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης για την περίοδο Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου 2013 καθιστούν επιτεύξιμο το στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος στο τέλος του έτους.

Η σταθεροποίηση της Ελληνικής οικονομίας, που προβλέπει το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, βαθμιαία επιτυγχάνεται, ενώ ανεκόπη η εκρηκτική πορεία αύξησης του δημόσιου χρέους.

Παρά το γεγονός ότι το 2013 αναμένεται προσωρινή αύξηση του χρέους, κυρίως λόγω της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και της ύφεσης, ο ρυθμός μεταβολής του προβλέπεται ότι θα αρχίσει να φθίνει μεσοπρόθεσμα από το 2014. Αυτή η αντιστροφή της εξέλιξης είναι το αποτέλεσμα της δημοσιονομικής προσαρμογής των τελευταίων ετών και της αναδιάρθρωσης του δημόσιου χρέους.

Σήμερα, η Ελλάδα ακολουθεί ένα φιλόδοξο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, που στόχο έχει να καταστήσει βιώσιμα τα δημόσια οικονομικά της χώρας σε μόνιμη βάση. Ένα πρόγραμμα που βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα των εγχώριων παραγομένων αγαθών και υπηρεσιών, αυξάνοντας έτσι τις εξαγωγές και υποκαθιστώντας εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών. Μειώνοντας δηλαδή το εξωτερικό χρέος και την εξάρτηση από το εξωτερικό.

Η μεταστροφή του κλίματος αποτυπώνεται και σε δείκτες. Ειδικότερα:

(α) Ο δείκτης οικονομικού κλίματος βελτιώνεται:

Καταγράφει τις υψηλότερες τιμές του τα τελευταία πέντε χρόνια (από 72,8 το 2011, σε 93,1 το Σεπτέμβριο του 2013), ενώ βελτίωση καταγράφει και ο δείκτης των επιχειρηματικών προσδοκιών στη βιομηχανία (από 75,8 τον Αύγουστο του 2012 σε 88 τον Αύγουστο του 2013).

(β) Η αυξητική δυναμική της ανεργίας ανακόπτεται:

Το ποσοστό ανεργίας τον Ιούνιο του 2013, ήταν πολύ υψηλό, ανήλθε σε 27,9.

Ανησυχητικό παραμένει το γεγονός ότι, από το σύνολο των ανέργων, το 66,2% αποτελείται από μακροχρόνιους ανέργους (που αναζητούν εργασία περισσότερο από 12 μήνες), γεγονός που αποτυπώνει και το διαρθρωτικό χαρακτήρα της ανεργίας.

Βέβαια, ο ετήσιος ρυθμός αύξησης των ανέργων έχει μειωθεί σημαντικά από τα μέσα του 2012, υποδηλώνοντας ότι σταθεροποιείται και υπό προϋποθέσεις μπορεί να αντιστραφεί η τάση.

Το 2013 «φρενάρει» η αυξητική πορεία της ανεργίας, το μέσο ποσοστό ανεργίας εκτιμάται ότι θα κυμανθεί, σε εθνολογιστική βάση, στο 25,5% και θα αρχίσει σταδιακά να μειώνεται από το 2014

(γ) Ο πληθωρισμός συνεχίζει την πτωτική του πορεία:

Ο πληθωρισμός υποχωρεί διαρκώς, παραμένοντας ο χαμηλότερος μεταξύ όλων των κρατών - μελών της ΕΕ-27.

Τόσο ο Εθνικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ), όσο και ο Εναρμονισμένος ΔΤΚ μειώθηκαν στην περίοδο Ιανουαρίου-Αυγούστου 2013 κατά 0,4%, έναντι αντίστοιχων αυξήσεων κατά 1,7% και 1,4% την ίδια περίοδο του 2012.

Τον Αύγουστο του 2013, ο Εναρμονισμένος ΔΤΚ κατέγραψε τη μεγαλύτερη μείωση (1% σε 12μηνη μεταβολή), ενώ ο αντίστοιχος Εναρμονισμένος ΔΤΚ στην Ευρωζώνη σημείωσε αύξηση κατά 1,6%.

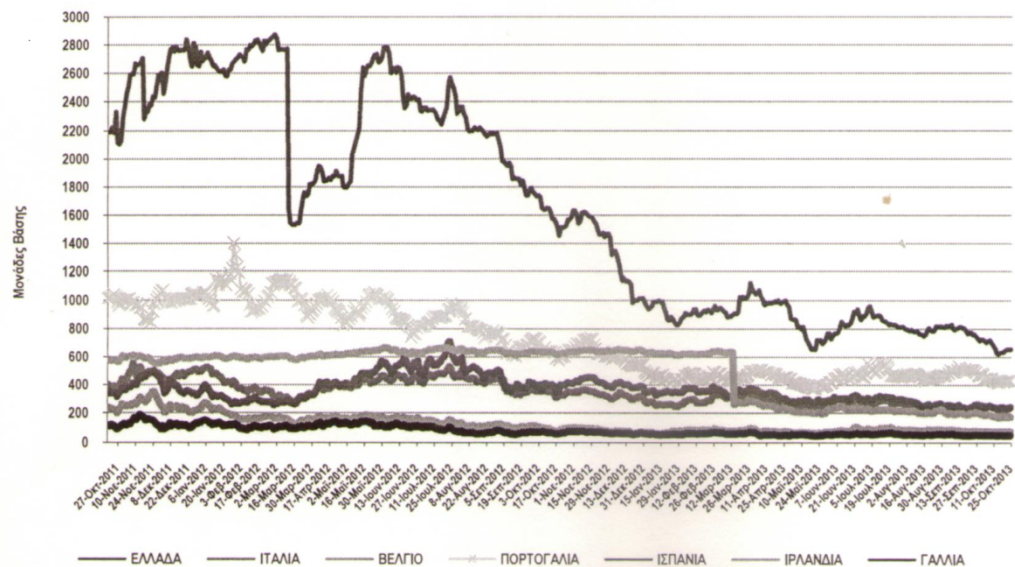
Τον Οκτώβριο του 2013, ο Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) κατέγραψε τη μεγαλύτερη μείωση (1,9%) σε 12μηνη μεταβολή, καταγράφοντας μάλιστα ιστορικό χαμηλό 45 ετών, από το 1968!

(δ) Το κόστος δανεισμού μειώνεται:

Η διαφορά αποδόσεων μεταξύ του Ελληνικού και του Γερμανικού δεκαετούς κρατικού ομολόγου έχει αποκλιμακωθεί ραγδαία, από 2.739 μονάδες βάσης το Φεβρουάριο του 2012 σε 621 μονάδες τον Νοέμβριο του 2013!

Η πορεία αποκλιμάκωσης των αποδόσεων, την τελευταία διετία, παρουσιάζεται στο Διάγραμμα 1.

Διάγραμμα 1: Αποδόσεις 10ετών κρατικών τίτλων
(ημερήσια στοιχεία – εκατοστιαίες μονάδες)

Πηγή: Εισηγητική Έκθεση Κρατικού Προϋπολογισμού 2014

(ε) Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις προωθούνται:

Η Ελλάδα είναι η χώρα με τον υψηλότερο ρυθμό προώθησης των μεταρρυθμίσεων, για την περασμένη διετία, μεταξύ των κρατών – μελών του ΟΟΣΑ. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις θεωρούνται απαραίτητες για την επανεκκίνηση της οικονομίας. Πρόσφατες εκθέσεις της ΕΕ αναγνωρίζουν ότι το εύρος και η διάρκεια της ύφεσης θα είχαν περιοριστεί, αν είχαν προωθηθεί ταχύτερα οι προγραμματισμένες, από την έναρξη του Προγράμματος, διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

(στ) Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται:

Το ισοζύγιο των τρεχουσών συναλλαγών παρουσίασε στο πρώτο εννεάμηνο του 2013 πλεόνασμα 2,6 δις ευρώ περίπου και στο τέλος του έτους εκτιμάται ισοσκελισμένο.

(ζ) Η θέση της χώρας σταθεροποιείται στη ζώνη του ευρώ:

Στη χώρα μας, η επιστροφή των καταθέσεων στις Τράπεζες (13 δις ευρώ από Ιούνιο 2012 έως Ιούνιο 2013, με τάσεις σταθεροποίησης στη συνέχεια), η οποία θα ήταν μεγαλύτερη εάν δεν είχε μεσολαβήσει η Κυπριακή κρίση, που κορυφώθηκε τον Μάρτιο του 2013, οφείλεται ουσιαστικά στην άρση της πολιτικής και οικονομικής αβεβαιότητας, μετά τη σύσταση της τρικομματικής Κυβέρνησης τον Ιούνιο του 2012. Ειδικότερα, οφείλεται στην απομάκρυνση των σεναρίων περί του μέλλοντος της χώρας στην Ευρωζώνη.

Διαψεύστηκαν έτσι εμπράκτως όσοι προέβλεπαν ή εύχονταν την έξοδο της χώρας από την ευρωζώνη, δίνοντας μάλιστα και ακριβή χρονοδιαγράμματα. Σε αυτούς περιλαμβάνονται

στελέχη της αξιωματικής αντιπολίτευσης, όπως ο Γενικός Εισηγητής της στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2012, ο οποίος διερωτάτο:

«Η Ευρωζώνη ένα βήμα πριν το γκρεμό! Θα έχει αύριο;» και ανέφερε, μεταξύ άλλων, στην εισήγησή του ότι *«... η κρίση στην ευρωζώνη έχει φτάσει σχεδόν στο απροχώρητο και την έχει φέρει στα πρόθυρα της διάλυσης»*.

Παρόμοιες δυσοίωνες προβλέψεις για τη χώρα μας είχαν κάνει γνωστοί Αμερικανοί Καθηγητές οι οποίοι, το 2012, προέβλεπαν την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ *«στους επόμενους δώδεκα μήνες»*. Απέτυχαν παταγωδώς στις προβλέψεις τους, καθώς η Ελλάδα όχι μόνον εξακολουθεί να παραμένει στην ευρωζώνη αλλά έχει και πολύ πιο θετικές προοπτικές.

Απέτυχαν επίσης στις προβλέψεις τους και όσοι από τους εισηγητές της αντιπολίτευσης, προεξοφλούσαν πέρυσι συμπληρωματικούς προϋπολογισμούς για το 2013.

3.2. Εξελίξεις το 2013 σε βασικούς τομείς της οικονομίας

- ΕΣΠΑ

Σημαντική είναι η πρόοδος που έχει καταγραφεί στην υλοποίηση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ (2007 – 2013). Ειδικότερα, τον Νοέμβριο 2013:

Στο σύνολο των οκτώ Τομεακών Προγραμμάτων, συνολικής δημόσιας δαπάνης 24,161 δις ευρώ, το ποσοστό των νομικών δεσμεύσεων ανέρχεται σε 103,35% και στο σύνολο των πέντε Περιφερειακών Προγραμμάτων, συνολικής δημόσιας δαπάνης 17,826 δις ευρώ, το αντίστοιχο ποσοστό ανέρχεται σε 101,08%.

Οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες ανέρχονται σε 14,2 δις ευρώ, ποσοστό 60%, που βρίσκεται πάνω από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο, όπως προκύπτει από τον Πίνακα 1.

Πίνακας 1: Οικονομικά στοιχεία του ΕΣΠΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
Υπηρεσία Ο.Π.Σ

ΚΩΔ. ΕΠ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	Συγχρηνη Δημόσια Δαπάνη (€)	Συνολική Δημόσια Δαπάνη Προσκλησεων (€)	Συγχρηνη Δημόσια Δαπάνη Ενταγμένων Έργων (€)	Ποσοστό Ενταγμένων Έργων (%)	Συγχρηνη Δημόσια Δαπάνη Νομικών Δεσμεύσεων (€)	Ποσοστό Νομικών Δεσμεύσεων (%)	Πραγμ/σες Δαπάνες (Συγχρηνη ΔΔ) (€)	Ποσοστό Πραγμ/σων Δαπανών (Συγχρηνη ΔΔ) (%)
		1	2	3	4=3/1	5	6=5/1	7 (1)	8=7/1
01	Ε.Π. Περιβάλλον - Αειφόρος Ανάπτυξη	2.117.647.060	9.496.743.273	4.136.147.158	195,32%	1.771.624.262	83,66%	974.813.749	46,03%
02	Ε.Π. Ενίσχυση της Προστατευσιμότητας	4.353.130.430	5.599.505.538	6.296.008.536	144,63%	5.338.800.602	122,64%	3.220.933.656	73,99%
03	Ε.Π. Ανταγωνιστικότητα και Επιχειρηματικότητα	1.818.823.530	2.029.916.637	2.285.273.893	125,65%	2.106.477.300	115,82%	1.346.575.465	74,04%
04	Ε.Π. Ψηφιακή Σύγκληση	711.764.706	2.258.641.773	955.107.135	134,19%	395.401.382	55,55%	273.765.414	38,46%
05	Ε.Π. Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού	2.740.769.274	3.896.932.892	3.490.102.392	127,34%	2.716.114.686	99,10%	1.477.827.846	53,92%
06	Ε.Π. Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση	1.694.117.722	2.325.419.735	1.974.300.152	116,54%	1.664.371.062	98,24%	789.296.895	46,59%
07	Ε.Π. Διοικητική Μεταρρύθμιση	512.172.219	1.146.408.600	721.013.258	140,78%	355.946.928	69,50%	185.788.798	36,27%
08	Ε.Π. Τεχνική Υποστήριξη Εφαρμογής	225.882.353	407.504.930	312.967.626	138,55%	299.808.285	132,73%	194.187.862	85,97%
09	Π.Ε.Π. Μακεδονίας - Θράκης	3.147.058.824	6.215.779.807	4.845.592.591	153,97%	3.523.089.473	111,95%	1.924.410.990	61,15%
10	Π.Ε.Π. Δυτικής Ελλάδας - Πελοποννήσου - Ιονίων Νήσων	1.075.294.118	1.769.489.620	1.741.322.776	161,94%	994.608.002	92,50%	552.998.028	51,43%
11	Π.Ε.Π. Κρήτης και Νήσων Ανατολίου	1.140.000.178	2.016.649.782	1.872.419.830	173,02%	1.264.575.498	110,93%	750.269.683	66,69%
12	Π.Ε.Π. Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας - Ηπείρου	1.382.997.916	2.473.392.076	2.205.388.642	159,46%	1.633.748.618	118,13%	1.093.483.075	79,07%
13	Π.Ε.Π. Αττικής	2.868.235.295	5.350.965.221	3.392.714.349	118,29%	2.301.174.145	80,23%	1.331.313.007	46,42%
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΑΚΩΝ (01-08)		14.174.307.294	24.161.073.378	20.170.920.150	142,31%	14.648.544.507	103,35%	8.463.189.685	59,71%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ (09-13)		9.613.586.331	17.826.276.507	14.157.438.188	147,26%	9.717.195.736	101,08%	5.662.494.784	58,90%
14	ΕΘΝΙΚΟ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΩΝ	186.824.004	232.795.920	191.452.074	102,48%	163.347.192	87,43%	55.796.528	29,87%
ΚΩΔ. ΕΠ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΔΑΦΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ	Συγχρηνη Δημόσια Δαπάνη (€)	Συνολική Δημόσια Δαπάνη Προσκλησεων (€)	Συγχρηνη Δημόσια Δαπάνη Ενταγμένων Έργων (€)	Ποσοστό Ενταγμένων Έργων (%)	Συγχρηνη Δημόσια Δαπάνη Νομικών Δεσμεύσεων (€)	Ποσοστό Νομικών Δεσμεύσεων (%)	Πραγμ/σες Δαπάνες (Συγχρηνη ΔΔ) (€)	Ποσοστό Πραγμ/σων Δαπανών (Συγχρηνη ΔΔ) (%)
15	ΕΛΛΑΔΑ - ΚΥΠΡΟΣ	2	3	5	6=5/1	7	8=7/1	9	10=9/1
16	ΕΛΛΑΔΑ - ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	60.082.025	58.666.613	56.236.430	93,60%	56.236.430	93,60%	25.008.020	41,62%
17	ΕΛΛΑΔΑ - ΙΤΑΛΙΑ	138.691.303	139.830.655	144.918.378	104,49%	144.918.378	104,49%	58.504.911	42,18%
18	ΕΛΛΑΔΑ - ΠΓΔΜ	117.133.992	128.482.414	107.564.626	91,83%	107.564.626	91,83%	35.744.462	30,52%
19	ΕΛΛΑΔΑ - ΑΛΒΑΝΙΑ	20.072.594	19.262.746	17.252.107	85,95%	17.252.107	85,95%	4.887.314	24,35%
ΣΥΝΟΛΟ ΕΔΑΦΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ (15-19)		15.088.783	17.978.072	9.971.238	66,08%	9.971.238	66,08%	2.529.759	16,77%
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΠΑ (01-19)		24.325.786.326	42.584.366.305	34.855.753.191	143,29%	335.942.780	95,69%	126.674.466	36,08%
Σημειώσεις:									
(1) Οι Πραγμ/σες Δαπάνες υπολογίζονται ως: Αποδοκτό Διαχείρισης - Αποσούρευς									
(2) Οι Δαπάνες Προς Πιστοποίηση στην ΕΕ υπολογίζονται ως: Αποδοκτό Διαχείρισης - (Επιτόπιες Διορθώσεις, Έσοδα, Εξαιρέσεις και Αποσούρευς).									
(3) Η αύξηση ενός μεγέθους από την προηγούμενη μέρα εσημαίνεται με πράσινο χρώμα και με κόκκινο αντίστοιχα η μείωση.									

- Αποκρατικοποιήσεις

Από την ίδρυσή του το 2011 έως σήμερα, το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων έχει αποφέρει έσοδα στο Ελληνικό Δημόσιο ύψους περίπου 3,8 δις ευρώ, από τα οποία 2,6 δις έχουν ήδη εισπραχθεί από την ολοκλήρωση 12 διαγωνισμών.

Πίνακας 2: Έσοδα από αποκρατικοποιήσεις (σε εκατ. ευρώ)			
		Σύνολο τιμήματος	Καταβεβλημένο
2011-2012			
1	Πώληση του 10% του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΤΕ	392	392
2	Πώληση άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας παιγνιομηχανημάτων (VLT's)	560	560
3	Επέκταση διάρκειας σύμβασης δικαιώματος διεξαγωγής παιγνίων μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΟΠΑΠ ΑΕ για 10 χρόνια	375	375
4	Χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων στις ζώνες των 500 MHz και 1800 MHz	381	317
5	Πώληση 2 Α/Φ Airbus της παλαιάς Ολυμπιακής	16	16
2013			
6	Εκμίσθωση για 90 έτη του κτιρίου Διεθνούς Κέντρου Ραδιοτηλεόρασης (IBC)	81	81
7	Πώληση άδειας Κρατικών Λαχείων	770	190
8	Πώληση επιλεγμένων κτιρίων εξωτερικού	41	27
9	Πώληση 33% μετοχών του ΟΠΑΠ	652	622
10	ΔΕΣΦΑ	188	0
11	Πώληση και επαναμίσθωση επιλεγμένων ακινήτων του Δημοσίου	261	0
12	Λοιπά περιουσιακά στοιχεία (ακίνητα, μετοχές κτλ)	84	36
	Σύνολο	3.801	2.616

Πηγή: ΤΑΙΠΕΔ, Νοέμβριος 2013

- Υποδομή

Η πρόοδος του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων είναι σημαντική, καθώς πριν ένα χρόνο βρίσκονταν σε εξέλιξη επτά μόλις διαγωνισμοί, ενώ σήμερα δεκατρείς. Αναμένονται να ξεκινήσουν το επόμενο διάστημα οι διαγωνισμοί για λιμάνια (ΟΛΠ, ΟΛΘ, κ.α) και μαρίνες, για την Εγνατία οδό, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

Στόχος για το 2014 αποτελεί η επίτευξη εσόδων της τάξης των 3,5 δις ευρώ.

Οι εργασίες στους τέσσερις αυτοκινητόδρομους που υλοποιούνται με συμβάσεις παραχώρησης: Ιόνια Οδός, άξονας Κεντρικής Ελλάδος (Ε-65), Ολυμπία Οδός και αυτοκινητόδρομος Αιγαίου (Μαλιακός – Κλειδί), ήταν σταματημένες από τις αρχές του 2011.

Τον Μάρτιο του 2013 καταλήξαμε στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Υποδομών σε συμφωνίες με τους κατασκευαστές, τους παραχωρησιούχους, τις σαράντα δανειοδοτούσες Τράπεζες (Ελληνικές και ξένες) και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που αφορούσαν στις εκκρεμότητες του παρελθόντος.

Τα έργα επανεκκίνησαν, τον Απρίλιο του 2013 και μέχρι σήμερα έχουν εκτελεστεί και πιστοποιηθεί εργασίες ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ⁽³⁾.

Η αναμενόμενη κύρωση των τεσσάρων τροποποιημένων συμβάσεων από το Κοινοβούλιο σηματοδοτεί την βαθμιαία επιστροφή της χώρας στην οικονομική ομαλότητα και στέλνει ισχυρό μήνυμα προς τις διεθνείς Τράπεζες και τους επενδυτές.

Η ολική επανεκκίνηση των αυτοκινητοδρόμων θα δημιουργήσει αμέσως δεκάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, θα τονώσει ουσιαστικά την περιφερειακή ανάπτυξη και θα ενισχύσει τα ασφαλιστικά Ταμεία.

Επισημαίνεται ότι, η ΕΕ κατέληξε πρόσφατα σε συμφωνία σχετικά με το Πρόγραμμα Connecting Europe Facility (CEF), που αφορά στις διασυνοριακές συνδέσεις και την εξάλειψη της συμφόρησης στους κύριους διευρωπαϊκούς διαδρόμους, στους τομείς της ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών και των μεταφορών. Κατά το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2014-2020, το CEF έχει συνολικό προϋπολογισμό 29,3 δις ευρώ για επενδύσεις σε αυτούς τους τομείς (www.transport-tips.eu).

Η χώρα μας μπορεί να ενισχύσει σημαντικά τα έργα στους επιλέξιμους τομείς του νέου Προγράμματος..

- Ευρυζωνικότητα

Σύμφωνα με τη Διεθνή Τράπεζα, κάθε αύξηση κατά 10% της διείσδυσης της ευρυζωνικότητας, αυξάνει το ΑΕΠ μιας χώρας κατά 1,2%! Εάν η Ελλάδα φθάσει στα επίπεδα διείσδυσης του ευρωπαϊκού μέσου όρου, αυτό σημαίνει αυξημένο ΑΕΠ κάθε χρόνο, κατά 4 δισεκατομμύρια ευρώ, που θα δοθούν, κατά κύριο λόγο για την στήριξη των νέων.

Η Ελλάδα το 2013 "ανέβηκε" ακόμα μία θέση στην πανευρωπαϊκή κατάταξη με ποσοστό ευρυζωνικής διείσδυσης 23,8%, παρουσιάζοντας αύξηση 2% σε σχέση με τον Ιανουάριο του 2012⁽⁴⁾.

Συνεχίζει να παρουσιάζει χαμηλότερα ποσοστά από τον μέσο όρο της ΕΕ που ανέρχεται στο 28,8%. Όμως ο ρυθμός αύξησης είναι υψηλότερος από το μέσο ρυθμό της ΕΕ, δηλαδή η απόκλιση μεταξύ της ΕΕ και της Ελλάδας μειώνεται, στην ευρυζωνική διείσδυση. Υπενθυμίζεται ότι το 2004 το ποσοστό ευρυζωνικότητας στη χώρα μας ήταν μόλις 0,15% και με ένα μεγάλο άλμα την πενταετία 2004 – 2009 πλησιάσαμε τα αναπτυγμένα κράτη της ΕΕ.

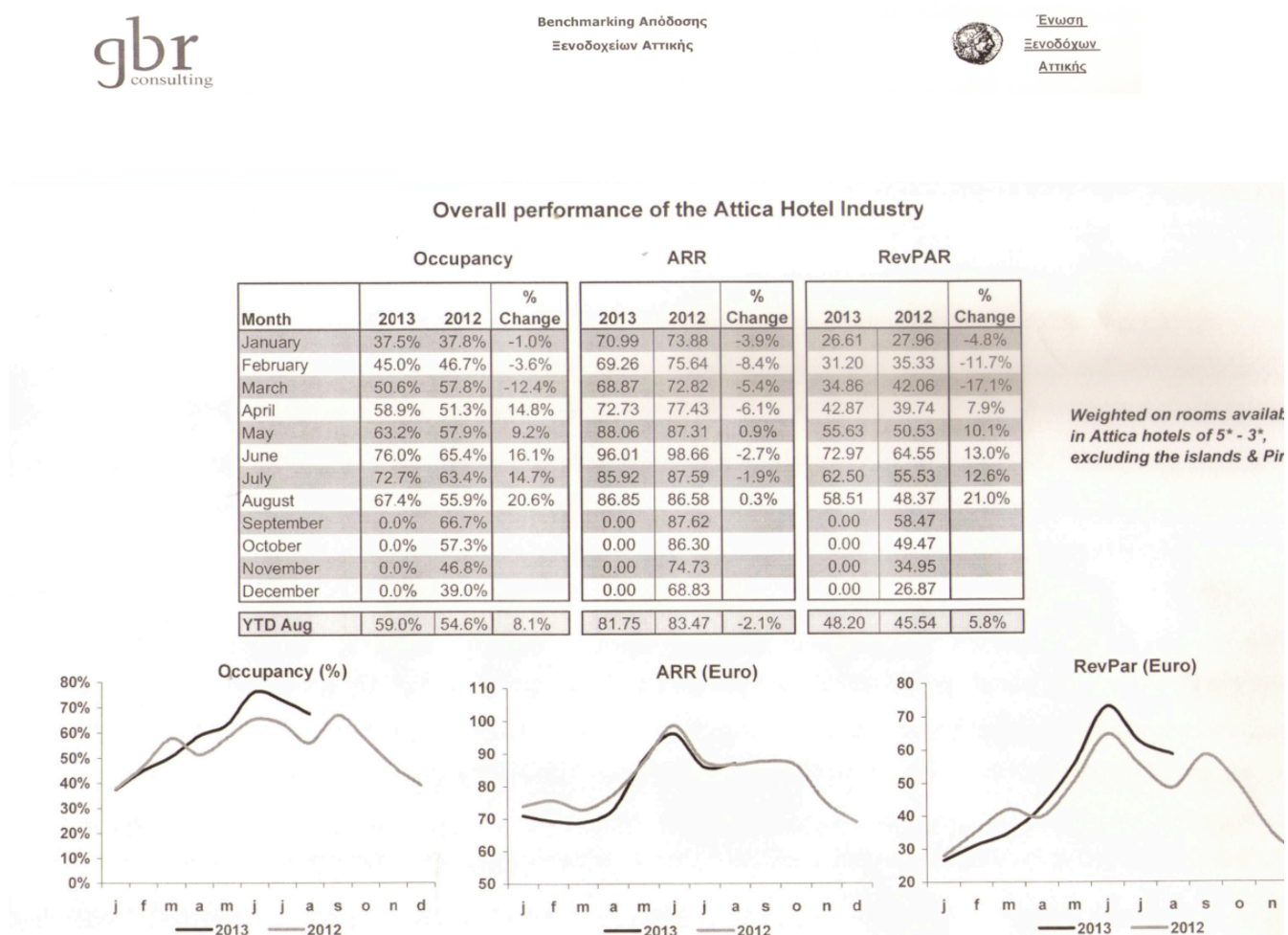
- Τουρισμός

Για τον τουρισμό, το 2013 ήταν μια πολύ θετική χρονιά, με επιβεβαιωμένες μέχρι σήμερα 17,5 εκατομμύρια διεθνείς αφίξεις και άμεσα έσοδα 11,5 δις ευρώ.

Ακόμα πιο θετικό είναι ότι, τα έσοδα από τον τουρισμό αναμένεται να αυξηθούν κατά 13%, φθάνοντας στον αριθμό ρεκόρ των 13 δις ευρώ το 2014, καθώς αναμένονται πάνω από 18 εκατομμύρια αφίξεις, σύμφωνα με εκτίμηση του ΣΕΤΕ.

Ακόμα και η εντυπωσιακά πτωτική πορεία της τουριστικής κίνησης στην Αττική, από το 2008 όταν οι «γνωστοί – άγνωστοι» έκαψαν το κέντρο της Αθήνας, έκλεισε για πρώτη φορά με θετικό πρόσημο το πρώτο οκτάμηνο του 2013, κατά 8,1% στις πληρότητες και 5,8% στο έσοδο ανά διαθέσιμο δωμάτιο, σε σύγκριση με το 2012⁽⁵⁾. Αναλυτικά στοιχεία παρουσιάζονται στον Πίνακα 3.

Πίνακας 3: Πληρότητα Ξενοδοχείων Αττικής

- Κοινωνική πολιτική

Στην κατεύθυνση ενίσχυσης των πολιτών, οι οποίοι βρίσκονται σε πολύ δύσκολη κατάσταση, προωθήθηκαν δράσεις, όπως, ενδεικτικά:

- Η προκαταβολή της σύνταξης από το Δημόσιο σε ποσοστό 50% του βασικού μισθού (Ν. 4151/2013),

- Η χορήγηση αυξημένου επιδόματος θέρμανσης κατά 25% σε σχέση με πέρυσι και η διεύρυνση των εισοδηματικών κριτηρίων για την καταβολή του, αυξάνοντας τον αριθμό

των δικαιούχων σε 580.000 (από 500.000) που οδήγησε στο διπλασιασμό των πωλήσεων πετρελαίου θέρμανσης σε σύγκριση με πέρυσι, για τον μήνα Νοέμβριο.

- Η υλοποίηση προγράμματος για την «Είσοδο στην αγορά εργασίας» για 45.000 ανέργους έως 29 ετών,

- Η υλοποίηση προγραμμάτων κοινωνικού έργου για 50.000 ανέργους στους ΟΤΑ και τον δημόσιο τομέα.

Τα προαναφερόμενα Προγράμματα θα συνεχιστούν και το 2014.

- Εξυγίανση Τραπεζικού Συστήματος – Ρευστότητα

Μείζον θέμα παραμένει η αύξηση της ρευστότητας από το τραπεζικό σύστημα προς τον ιδιωτικό τομέα, τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις. Η Κυβέρνηση παράλληλα με τη διαδικασία ανασυγκρότησης του τραπεζικού τομέα, που είναι αναγκαία προϋπόθεση ώστε αυτό να επιτελέσει τον αναπτυξιακό του ρόλο, έχει μεριμνήσει για την υπογραφή σημαντικών δανειακών συμβάσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, που αποσκοπούν στην ενίσχυση της ρευστότητας σε διάφορους τομείς, όπως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι τομείς της υγείας, της εκπαίδευσης και της ενέργειας. Έτσι, μια σημαντική ροή χρηματοδότησης προς τη χώρα ξεκίνησε τον Δεκέμβριο του 2012 και η εξέλιξη της χρηματοδοτικής δραστηριότητας της ΕΤΕπ, στην Ελλάδα, εντός του 2013, επιταχύνθηκε.

II. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

1. Εκτιμήσεις 2013

Ο Προϋπολογισμός του 2013 υλοποιείται σύμφωνα με τους στόχους, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και των δαπανών.

Επισημαίνεται ότι το 2013 είναι το δεύτερο συνεχόμενο έτος που υλοποιούνται οι στόχοι που είχαν τεθεί στο Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, επιτυγχάνοντας **βιώσιμο πρωτογενές πλεόνασμα** ύψους **812 εκατ. ευρώ**, όταν ο αρχικός στόχος ήταν για μηδενικό πρωτογενές πλεόνασμα και ο νέος στόχος του προσχεδίου του Προϋπολογισμού ήταν για 344 εκατ. ευρώ και σύσσωμη η αντιπολίτευση το αμφισβητούσε.

1.1 Τακτικός Προϋπολογισμός

1.1.1 Έσοδα

Τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 47,3 δις ευρώ.

Τα έσοδα σε δημοσιονομική βάση καλύπτουν τους στόχους που είχαν τεθεί, γεγονός που συμβαίνει για πρώτη φορά την τελευταία πενταετία. Μάλιστα, η εξέλιξη αυτή

καταγράφεται ενώ παράλληλα είχαμε στοχευμένες ελαφρύνσεις σε φόρους, όπως είναι η μείωση κατά 15% στο Ειδικό Τέλος Ακινήτων 2013 και η μείωση κατά 10% του ΦΠΑ στην εστίαση, ένα μέτρο που πρέπει να συνεχιστεί και του οποίου η επέκταση πρέπει να εξεταστεί σε βάθος και για άλλους κλάδους.

Επισημαίνεται όμως ότι οι φόροι στην ακίνητη περιουσία είναι πλέον δυσβάστακτοι για όλους τους πολίτες. Οι τρεις Φόροι Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) για τα έτη 2011, 2012 και 2013, που κληθήκαμε όλοι να καταβάλουμε το 2013, εξάντλησαν τα περιθώρια αντοχής των πολιτών, ενώ έχουν μεγάλες επιπτώσεις και στον κλάδο της οικοδομής.

Το Υπ. Οικονομικών πρέπει παράλληλα να επανεξετάσει τις αντικειμενικές τιμές σε πολλές περιοχές της χώρας, όπου αυτές δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Δεν μπορεί να έχει την ίδια αντικειμενική τιμή ένα ακίνητο στο λεκανοπέδιο Ιωαννίνων ή σε χωριά της ορεινής Πίνδου με ένα ακίνητο στα βόρεια προάστια της Αθήνας.

- Άμεσοι φόροι

Από την άμεση φορολογία, εκτιμάται ότι το 2013 θα εισπραχθούν 19,9 δις ευρώ, εμφανίζοντας μείωση κατά 5,7% έναντι του 2012.

- Έμμεσοι φόροι

Από τους έμμεσους φόρους, αναμένεται να εισπραχθούν 24,5 δις ευρώ, παρουσιάζοντας μείωση 6% έναντι του 2012 και 0,3%, έναντι του στόχου του επικαιροποιημένου Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικού Ελέγχου (ΜΠΔΣ 2013 – 2016). Ο στόχος επιτυγχάνεται παρά τη μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση.

Η καλή πορεία αυτών των εσόδων αντιστάθμισε τη μεγάλη απώλεια εσόδων από τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (ΕΦΚ) και ιδίως τον ΦΠΑ πετρελαιοειδών, η οποία επήλθε μετά την εναρμόνιση του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης.

Υπενθυμίζεται ότι, πριν από έναν ακριβώς χρόνο, προβλεπόταν αύξηση εσόδων από αυτή την πηγή, η οποία όμως δεν συντελέστηκε λόγω της κατά 70% περίπου μείωσης της κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης.

1.1.2 Δαπάνες

Οι συνολικές δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού για το 2013 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 52,6 δις ευρώ, μειωμένες κατά 780 εκατ. ευρώ έναντι του στόχου του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος (ΜΠΔΣ).

Η εξέλιξη αυτή αποτυπώνει τον έλεγχο που ασκείται στη διαχείριση και την πειθαρχία στο σκέλος των δημοσίων δαπανών.

1.2 Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ)

Οι πληρωμές του ΠΔΕ για το 2013 εκτιμάται ότι θα φθάσουν στα 6,65 δις ευρώ,

Οι αντίστοιχες πληρωμές του ΠΔΕ, το 2012, ήταν 6,11 δις ευρώ. Υπάρχει, δηλαδή, αύξηση 6,3% των πληρωμών του ΠΔΕ.

1.3 Εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών

Η εξόφληση του συνόλου των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου, έχει και θετικές επιπτώσεις στη ρευστότητα της οικονομίας. Το Υπουργείο Οικονομικών είχε ανακοινώσει τον Νοέμβριο του 2012 σχέδιο εκκαθάρισης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, που είχαν εκτιμηθεί στις 31/12/2011 σε 8 δις ευρώ.

Μέχρι το τέλος του έτους θα αποπληρωθούν συνολικά περίπου 6,6 δις ευρώ.

Για το υπόλοιπο ποσό των 1,4 δις ευρώ που δεν θα καταβληθεί μέχρι το τέλος του 2013, θα πρέπει το Υπ. Οικονομικών να δώσει μία παράταση για την αποπληρωμή του.

2. Προϋπολογισμός 2014

Η δημοσιονομική στρατηγική για το 2014 θα συνεχίσει να βασίζεται κυρίως στους παρακάτω πυλώνες:

- στην συνέχιση του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, με αναπτυξιακές δράσεις,
- στην επιτάχυνση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και των θεσμικών αλλαγών στο δημόσιο τομέα,
- στην επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων και του προγράμματος αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου.

2.1 Βασικά μεγέθη Προϋπολογισμού

Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με τους όρους του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 3 δις ευρώ (1,6% του ΑΕΠ) έναντι 1,5% του ΑΕΠ που είναι ο στόχος του Προγράμματος.

Το σημαντικό αυτό αποτέλεσμα θα προέλθει κυρίως από τη βελτίωση του ταμειακού ισοζυγίου του κρατικού προϋπολογισμού, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και σε αυτό των δαπανών.

Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται να περιοριστεί το 2014 στα 4,3 δις ευρώ (2,3% του ΑΕΠ).

Στρατηγικός στόχος είναι η εξασφάλιση της “βιωσιμότητας” του δημόσιου χρέους.

Η επίτευξη του στόχου αυτού, προϋποθέτει την εδραίωση πρωτογενών πλεονασμάτων για τα επόμενα χρόνια, θετικούς ρυθμούς οικονομικής μεγέθυνσης και την ορθολογική και διαφανή αξιοποίηση της περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου.

2.2 Τακτικός Προϋπολογισμός

2.2.1 Έσοδα

Προβλέπεται αύξηση των καθαρών εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, που θα ανέλθουν σε 54,6 δις ευρώ, αυξημένα κατά 4% έναντι του 2013. Η αύξηση αυτή θα προέλθει κυρίως από:

- Τις εισπράξεις (κατά 1,1 δις ευρώ) από την αποπληρωμή φορολογικών υποχρεώσεων του 2013.
- Τις ευνοϊκότερες μακροοικονομικές προβλέψεις, οι οποίες είναι βελτιωμένες έναντι των προβλέψεων του επικαιροποιημένου ΜΠΔΣ (2013 – 2016).
- Την θέσπιση Ενιαίου Φόρου Ακινήτων, ο οποίος το 2014 θα αντικαταστήσει τον Φόρο Ακίνητης Περιουσίας και το ΕΕΤΑ. Το Υπ. Οικονομικών οφείλει να μελετήσει σε βάθος τον Ενιαίο Φόρο, ώστε να είναι δίκαια κατανεμημένος.

Επισημαίνεται ότι ο Φόρος μεταβίβασης ακινήτων μειώνεται κατά 75%, με στόχο την τόνωση της αγοράς ακινήτων.

2.2.2 Δαπάνες

Οι συνολικές δαπάνες προβλέπεται να διαμορφωθούν το 2014 περίπου στα 49,4 δις ευρώ, μειωμένες κατά 6,1% σε σχέση με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις για το 2013.

- Μισθοί και συντάξεις

Οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις θα διαμορφωθούν στα 17,7 δις ευρώ και είναι μειωμένες κατά 280 εκατ. ευρώ σε σχέση με τις εκτιμήσεις για το 2013, λόγω του περιορισμού των προσλήψεων αναπληρωτών καθηγητών μετά την αύξηση των ωρών διδασκαλίας, του περιορισμού του προσωπικού που υπηρετεί με συμβάσεις, της μείωσης του αριθμού των εισακτέων στις παραγωγικές σχολές και της αποχώρησης προσωπικού λόγω συνταξιοδότησης το 2013.

Επισημαίνεται ότι στις προαναφερόμενες πιστώσεις δεν περιλαμβάνεται η περικοπή που είχε προβλεφθεί στο ΜΠΔΣ, ύψους 336 εκατ. ευρώ από την εφαρμογή νέου μισθολογίου στους ένστολους.

Είναι μια ακόμη δέσμευση της Κυβέρνησης που τηρείται.

2.3 Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ)

Το ΠΔΕ του 2014 προβλέπεται να φθάσει τα 6,8 δις ευρώ, αυξημένο κατά 2,3% σε σχέση με τις εκτιμήσεις για το 2013.

Οι δαπάνες αυτές κατανέμονται σε 6,1 δις ευρώ για την προώθηση των έργων που συγχρηματοδοτούνται από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε 700 εκατ. ευρώ για τα έργα που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους.

III. ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ

Με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της 27/11/2012 αποφασίστηκε η παροχή σημαντικών οικονομικών διευκολύνσεων προς την Ελλάδα.

Η επιτυχημένη υλοποίηση της επαναγοράς του Δεκεμβρίου 2012, με την οποία αποσύρθηκε χρέος ονομαστικής αξίας 31,86 δις ευρώ (καθαρή μείωση χρέους περίπου 10% ως ποσοστό του ΑΕΠ), ήταν η αρχή για την περαιτέρω μείωση κατά 1% των επιτοκίων του πρώτου πακέτου στήριξης, τη μείωση (κατά 0,10%) των εξόδων των δανείων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF), και την αναβολή καταβολής τόκων για 10 έτη αναφορικά με τα δάνεια που χορηγούνται από το EFSF.

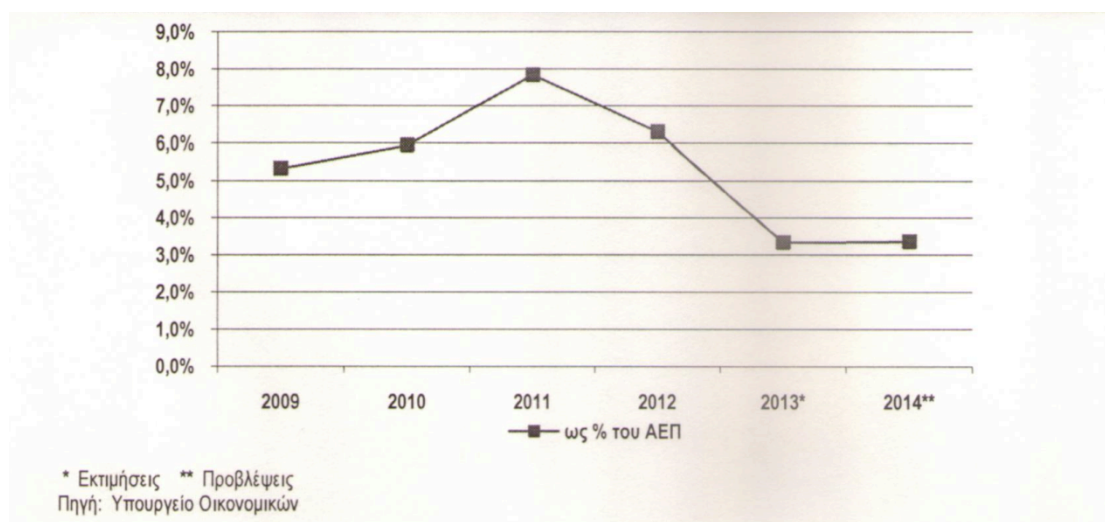
Οι δαπάνες για τόκους προβλέπονται για το 2014 στο ίδιο επίπεδο με το 2013 (6,1 δις ευρώ ή 3,4% του ΑΕΠ) έναντι 12,2 δις ευρώ το 2012, δηλαδή μειωμένες κατά 50%, όπως παρουσιάζονται στον Πίνακα 4 και στο Διάγραμμα 2.

Πίνακας 4: Ύψος δαπανών για τόκους χρέους Κεντρικής Διοίκησης (ποσά σε εκατ. ευρώ)

	2009	2010	2011	2012	2013*	2014**
Τόκοι	12.325	13.223	16.348	12.224	6.100	6.150
ως % του ΑΕΠ	5,3%	6,0%	7,8%	6,3%	3,3%	3,4%

* Εκτιμήσεις ** Προβλέψεις
Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Διάγραμμα 2: Δαπάνες για τόκους χρέους Κεντρικής Διοίκησης (% του ΑΕΠ)

Στο τέλος του 2013 το χρέος της Κεντρικής Διοίκησης εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα 325,9 δις ευρώ (ποσοστό 178,2% του ΑΕΠ), έναντι 305,5 δις ευρώ το 2012. Ωστόσο, αυτή η αύξηση είναι παροδική και προκύπτει από την υποχρέωση απεικόνισης της εκταμίευσης των κεφαλαίων από το EFSF προς το Ελληνικό Δημόσιο, για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Όμως, το χρέος που δημιουργείται από την εκταμίευση των κεφαλαίων αντικρίζεται από περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν πλέον ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, με προβλεπόμενη εκποίηση τους και με προσδιορισμένη αξία μεταπώλησης.

Το 2014 το ύψος του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 325,6 δις ευρώ (177,8% του ΑΕΠ), παρουσιάζοντας οριακή μείωση έναντι του 2013.

Τονίζεται ότι για **πρώτη φορά** προβλέπεται ότι το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στα 324 δις ευρώ, παρουσιάζοντας μείωση κατά 0,7% του ΑΕΠ έναντι του 2013. Θα μειωθεί το 2014 σε απόλυτες τιμές, σε σχέση με το 2013, λόγω, κυρίως, της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος, της συγκράτησης των δαπανών για τόκους και της υλοποίησης του προγράμματος των αποκρατικοποιήσεων.

Η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο τέλος του 2013, σηματοδοτεί την έναρξη μίας νέας διαπραγματευτικής περιόδου εκ μέρους της Ελλάδας, με σκοπό την ελάφρυνση του δημόσιου χρέους, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητά του και να καταστεί εφικτή η σταδιακή επιστροφή στη χρηματοδότηση μέσω των αγορών.

IV.ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας πριν από την κρίση στηρίχθηκε κατά κύριο λόγο στην κατανάλωση, με αποτέλεσμα την διάβρωση του παραγωγικού δυναμικού της χώρας, την μείωση της ανταγωνιστικότητας και την ραγδαία αύξηση του ελλείμματος εξωτερικών συναλλαγών.

Βασική προτεραιότητα της οικονομικής πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά είναι η αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου.

Χρειαζόμαστε ένα μικρότερο αλλά αποτελεσματικό κράτος, υψηλής ποιότητας παιδεία και υγεία, με κατανομή των κοινωνικών δαπανών με εισοδηματικά κριτήρια.

Τα αποτελέσματα του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2013 είναι καλύτερα από τα προβλεφθέντα. Η χώρα είναι πολιτικά φερέγγυα και βαδίζει προς την ανάπτυξη με σταθερά βήματα.

Απόρροια των θετικών βημάτων που έχουν γίνει είναι να αξιοποιούνται πλήρως δυναμικοί κλάδοι της οικονομίας, όπως:

- Ο τουρισμός, για τον οποίο το 2013 ήταν χρονιά ρεκόρ, με άμεσα έσοδα 11,5 δις ευρώ.

- Η ναυτιλία, της οποίας η συνολική συνεισφορά⁽⁶⁾ (άμεση και έμμεση) στην Ελληνική οικονομία ανέρχεται σε 13, 5 δις ευρώ.

- Η ψηφιακή τεχνολογία, με την εγκατάσταση κέντρων ερευνών στη χώρα μας παγκόσμιων κολοσσών του κλάδου, όπως η SAP, η HP, η HUAWEI, η Google.

- Η πρωτογενής παραγωγή, για όσα προϊόντα τυποποιούνται, πιστοποιούνται και εξάγονται στις διεθνείς αγορές.

Οι κλάδοι αυτοί, σε συνδυασμό με τους αυτοκινητοδρόμους που υλοποιούνται με συμβάσεις παραχώρησης, και με τις επενδύσεις στην ψηφιακή τεχνολογία, στην ενέργεια και την αξιοποίηση της στρατηγικής μας θέσης σε υποδομές, όπως ο σιδηρόδρομος, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια, θα διασφαλίσουν την ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, που είναι το μεγάλο ζητούμενο.

Προς την κατεύθυνση αυτή, είναι αναγκαία η συνέχιση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, η προώθηση των αποκρατικοποιήσεων, η περαιτέρω βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και ο εξορθολογισμός των φορολογικών βαρών.

Παράλληλα αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής, όπως η εφαρμογή από το 2014 του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί ότι η χώρα μας θα βγει από το τέλμα.

Οι δεσμεύσεις γίνονται πράξη και τα θετικά αποτελέσματα αρχίζουν να φαίνονται.

Συνεχίζουμε με ακόμη εντονότερο ρυθμό, ώστε να σπάσουμε τις κατεστημένες επί δεκαετίες στρεβλώσεις που μας έφεραν μέχρι το χείλος της χρεοκοπίας, όσο κι αν ορισμένοι αγωνίζονται απεγνωσμένα να τις διατηρήσουν.

Καταστάσεις όπως αυτές που επικρατούν στα δύο μεγαλύτερα Ιδρύματα της χώρας, κρατώντας επί μήνες ομήρους δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και τις οικογένειές τους, δεν μπορεί να συνεχίζονται.

Όμως η Ελλάδα δεν γυρίζει πίσω. Δεν μένουμε στο χθες. Προχωράμε με ξεκάθαρες θέσεις, οι οποίες οδηγούν σε αξιόπιστες λύσεις.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. World Economic Outlook, Οκτώβριος 2013.
2. Έκθεση Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Φθινοπωρινές προβλέψεις 2013.
3. Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Νοέμβριος 2013.
4. Digital Agenda Scoreboard, Ιανουάριος 2013
5. Ένωση Ξενοδόχων Αθήνας – Αττικής, Νοέμβριος 2013.
6. Boston Consulting Group, 2013.

Σταύρος Καλογιάννης

Βουλευτής Ιωαννίνων

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΑΜΟΪΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Γενικού Εισηγητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Στέφανου Σαμοΐλη
Βουλευτή Κέρκυρας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ξεκινώντας τη συζήτηση για το Σχέδιο Προϋπολογισμού του 2014, πρέπει εξ αρχής να επισημανθεί μια βασική προβληματική. Αναφερόμαστε στην προκλητική άρνηση της Κυβέρνησης να προσγειωθεί στην πραγματικότητα της χώρας και της παγκόσμιας κατάστασης. Μιας Κυβέρνησης που νοσεί βαριά από το σύνδρομο του εγκλεισμού και της κοινωνικής απομόνωσης, στο παράλληλο σύμπαν του μνημονίου.

Ποια είναι τα κεντρικά πολιτικά συμπεράσματα της Κυβέρνησης μέσα από τη μακροσκελή ανάλυση του φετινού Προϋπολογισμού; Μας λέτε: *«η χώρα τα καταφέρνει, παρ' ότι βρίσκεται σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον γενικευμένης κοινωνικής και οικονομικής αστάθειας. Είμαστε στην άκρη του τούνελ. Οι κρίσιμοι οικονομικοί δείκτες είτε ανακάμπτουν είτε σταθεροποιούνται. Το Δημόσιο νοικοκυρεύεται και η ανταγωνιστικότητα του ιδιωτικού τομέα βελτιώνεται. Οι προσδοκίες των αγορών αποκτούν εμπιστοσύνη προς τη χώρα μας. Οι επενδύσεις βρίσκονται ένα βήμα πριν την εκτίναξη και η ανάπτυξη είναι πλέον σίγουρα μπροστά μας»*. Αυτά είναι τα κύρια συμπεράσματα, που διαπνέουν το κείμενο του Προϋπολογισμού από πάνω έως κάτω. Αυτό είναι το πλαίσιο συζήτησης, που διεξάγει η Κυβέρνηση.

Στην πραγματικότητα, όμως, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με έναν Προϋπολογισμό, που προσαρμόζει τις ανάγκες των πολιτών στην κυβερνητική πολιτική και όχι την κυβερνητική πολιτική στις ανάγκες των πολιτών. Έναν Προϋπολογισμό που παλεύει για την επιβίωση της Κυβέρνησης και όχι της κοινωνίας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η Κυβέρνηση συνομιλεί, διαφωνεί και διαπραγματεύεται με τον εαυτό της, μαζί με τα μεγάλα συμφέροντα που εκπροσωπεί – όπως η πολιτική του μνημονίου – και δεν προϋπολογίζει το κοινωνικό και το πολιτικό κόστος. Έτσι και ο κυβερνητικός Προϋπολογισμός αντιλαμβάνεται την κοινωνία, ως αόρατη και άπαξ παρακάμψεις την ίδια την κοινωνία και τις ανάγκες της, μετά μπορείς να ισχυριστείς ό,τι σου κατέβει στο κεφάλι. Μπορείς να επεξεργάζεσαι επιλεκτικά νούμερα και στατιστικές, που ανά πάσα στιγμή μπορούν να αλλάξουν άρδην ή να βγουν αντιπαραθετικές από τις αρχικές.

Η ιστορία του μνημονίου είναι μια ιστορία πλαστών προβλέψεων και ψεμάτων σε βάρος του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού, μια ιστορία εγκλήματος για τους πολλούς και συσσώρευσης κερδών για λίγους και ισχυρούς. Η Κυβέρνηση γνωρίζει καλά πως και αυτός ο Προϋπολογισμός που έχουμε στα χέρια μας είναι στον αέρα. Υπολείπεται η σφραγίδα της τρόικας και η κατάθεση του νέου Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος. Η επίσημη δήλωση του εκπροσώπου, Όλι Ρεν, ότι «ο προϋπολογισμός, που κατατέθηκε, δεν έχει την έγκριση της τρόικας», δείχνει πως πολύ σύντομα θα υπάρξει ένα τελείως διαφορετικό κείμενο,

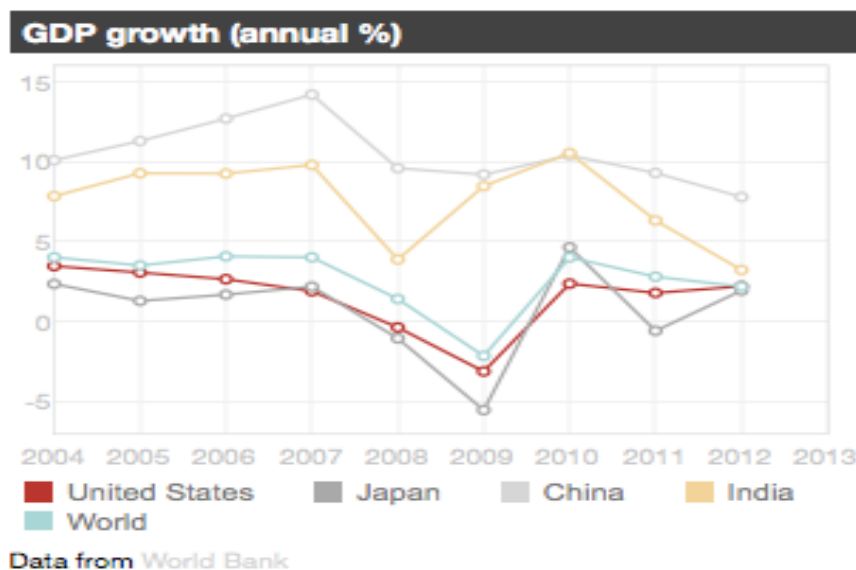
με άλλα μεγέθη, από αυτά που υπάρχουν σήμερα, τόσο για τις εκτιμήσεις του 2013 όσο και για τις προβλέψεις του 2014. Συνεπώς, ξεκινάμε μια συζήτηση για έναν Προϋπολογισμό υπό αίρεση, υπό ριζική αναθεώρηση.

Όσον αφορά στο παγκόσμιο γίνεσθαι, η παγκόσμια οικονομία συνεχίζει να βρίσκεται εντός μιας εκτεταμένης κοινωνικής και οικονομικής ύφεσης. Οι εκτιμήσεις, που προβλέπουν το πέρασμα σε μία περίοδο παγκόσμιας σταθεροποίησης και σταδιακής ανάκαμψης, δεν φαίνεται να επιβεβαιώνονται από τα στοιχεία που παρατίθενται στον ίδιο τον Προϋπολογισμό.

Πίνακας 1.1 Βασικά μεγέθη της παγκόσμιας οικονομίας (% ετήσιες μεταβολές, σταθερές τιμές)				
	2011	2012	2013	2014
Παγκόσμιο ΑΕΠ	3,9	3,2	2,9	3,6
ΑΕΠ Ευρωζώνης	1,5	-0,6	-0,4	1,0
ΑΕΠ ΗΠΑ	1,8	2,8	1,6	2,6
Όγκος παγκόσμιου εμπορίου (αγαθά και υπηρεσίες)	6,1	2,7	2,9	4,9
Πληθυσμός				
α. Προηγμένες οικονομίες	2,7	2,0	1,4	1,8
β. Αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες οικονομίες	7,1	6,1	6,2	5,7
Τιμή πετρελαίου (δολάρια ΗΠΑ/βαρέλι)	104,0	105,0	104,5	101,3

Πηγή: Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, World Economic Outlook (Οκτώβριος 2013)

Φαινόμενα, όπως η γενικευμένη πίεση προς τα κάτω της αξίας της εργασίας στο βωμό της διεθνούς ανταγωνιστικότητας, η αναιμική ανάπτυξη σε συνδυασμό με υψηλά επίπεδα εθνικών χρεών, η χρηματοπιστωτική αστάθεια και η μετατροπή της κρίσης των κερδών σε κρίση της εργασίας, εντείνουν περισσότερο την συγκεκριμένη τάση. Πληθώρα συστημικών και όχι ριζοσπαστών οικονομολόγων εντοπίζουν από τη δική τους οπτική την μελλοντική διάρκεια της παγκόσμιας κρίσης. Στο πρόσφατο ετήσιο ερευνητικό συνέδριο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ο πρώην επικεφαλής οικονομολόγος της Παγκόσμιας Τράπεζας, Larry Summers αναφέρει, πως η κρίση δεν έχει τελειώσει και η ανάκαμψη δεν μπορεί να αξιολογηθεί σε σχέση με το πόσο ήσυχες ή ανήσυχες είναι οι χρηματαγορές. Η οικονομική στασιμότητα και η ύφεση, με επιτόκια κοντά στο 0, φαίνεται να γίνονται ενδημικά χαρακτηριστικά των δυτικών οικονομιών.

Πίνακας 1.1 Βασικά μεγέθη της παγκόσμιας οικονομίας (% ετήσιες μεταβολές, σταθερές τιμές)				
	2011	2012	2013	2014
Παγκόσμιο ΑΕΠ	3,9	3,2	2,9	3,6
ΑΕΠ Ευρωζώνης	1,5	-0,6	-0,4	1,0
ΑΕΠ ΗΠΑ	1,8	2,8	1,6	2,6
Όγκος παγκόσμιου εμπορίου (αγαθά και υπηρεσίες)	6,1	2,7	2,9	4,9
Πληθυσμιακός				
α. Προηγμένες οικονομίες	2,7	2,0	1,4	1,8
β. Αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες οικονομίες	7,1	6,1	6,2	5,7
Τιμή πετρελαίου (δολάρια ΗΠΑ/βαρέλι)	104,0	105,0	104,5	101,3

Πηγή: Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, World Economic Outlook (Οκτώβριος 2013)

Με την άποψη αυτή συνηγορεί και η επόμενη Διοικήτρια της FED, Janet Yellen, αλλά και ο οικονομολόγος, Paul Krugman τονίζοντας το γεγονός ότι εδώ και πολλά χρόνια η ζήτηση που απαιτείται, για να απορροφήσει την υπερβάλλουσα αποταμίευση, δεν έφτασε σε κατάλληλα επίπεδα ούτε μέσω της πλασματικής τόνωσης, «φούσκες» σε διάφορες αγορές. Η αναπτυξιακή πορεία του παγκόσμιου συστήματος παρουσιάζει φθίνουσα πορεία, με το έτος 2013 να διατηρεί χαμηλότερα επίπεδα ανάπτυξης 2,9%, από τα προηγούμενα δύο έτη 3,9% και 3,2%, αντίστοιχα. Αναθεωρημένα προς το δυσμενέστερο εμφανίζονται τα οικονομικά στοιχεία των αναδυόμενων οικονομιών της Βραζιλίας, της Ρωσίας, της Ινδίας, της Κίνας και της Νοτίου Αφρικής, γνωστά ως «Brics». Η αισιοδοξία από διάφορους κύκλους των κυρίαρχων οικονομικών, πως μέσα από τον αυξανόμενο δυναμισμό των οικονομιών αυτών πρέπει να αναθερμανθεί και να τεθεί εκ νέου σε κίνηση η οικονομική μηχανή του Καπιταλισμού, δεν επικυρώνεται από την πραγματικότητα.

Η Ευρωζώνη κλείνει σχεδόν έξι συνεχόμενα τρίμηνα ύφεσης. Στοιχεία, που χαρακτηρίζουν την πολιτική του μνημονίου, όπως η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική και η σφιχτή πιστωτική επέκταση, αναφέρεται στον ίδιο τον Προϋπολογισμό, πως λειτούργησαν αρνητικά στην εσωτερική ζήτηση και οδήγησαν σε μεγαλύτερη ύφεση από την αναμενόμενη ύφεση. Όμως η παγκόσμια κρίση δεν διαφαίνεται μόνο από τις αρνητικές διακυμάνσεις διάφορων οικονομικών δεικτών. Μέσα σε λίγα χρόνια οι κοινωνικές συγκρούσεις, ανά τον κόσμο, βαθαίνουν και αποκτούν τέτοια έκταση που είναι αδύνατον να τις αγνοήσεις. Από τον Δυτικό κόσμο μέχρι την Λατινική Αμερική και την Μέση Ανατολή οι λαοί σηκώνουν ανάστημα και εξεγείρονται ενάντια στην άρνηση των οικονομικών ελίτ να ενσωματώσουν στοιχειώδη αιτήματα, όπως το αίτημα για δημοκρατία, για εργασία, για ζωή με αξιοπρέπεια και βασικές κοινωνικές παροχές. Η διατήρηση και η αναπαραγωγή των κερδών μέσα από τη μονομανή υποτίμηση της εργασίας, η όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, η ένταση της καταστροφής του περιβάλλοντος και το σπάσιμο των παλιών κοινωνικών συμβολαίων αφήνει, προς το παρόν, πολλά ανοιχτά ερωτήματα για το μέλλον. Ένα από αυτά είναι το κατά πόσον το υπάρχον σύστημα κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης του πλανήτη, ο παγκόσμιος καπιταλισμός, πρέπει να συνεχίσει να κρατά στα χέρια του το τιμόνι της ανθρωπότητας. Ένα ερώτημα ανοιχτό για το μέλλον, που η έκβαση των κοινωνικών συγκρούσεων ανά τον κόσμο, θα το κρίνει κιόλας.

Όσον αφορά στη χώρα μας, όπως προαναφέρθηκα, ο φετινός Προϋπολογισμός την ίδια στιγμή που διαπνέεται από μια πλαστή θριαμβολογία στο σύνολο της ανάλυσής του, συνεχίζει να λειτουργεί με σκληρά ταξικά κριτήρια, αδιαφορώντας για το πώς θα επιβιώσει η πλειοψηφία της κοινωνίας. Ο Προϋπολογισμός του 2014 εναρμονίζεται απόλυτα μέσα από το κοινωνικό πλαίσιο, το οποίο κατατίθεται. Προκειμένου, κύριε Υπουργέ, να πάψετε να διατηρείται αυταπάτες για την επιτυχία των πολιτικών σας, παραθέτουμε ορισμένα στοιχεία που παρουσιάστηκαν στην εκδήλωση που διοργάνωσε το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής με την τίτλο «Πόσο δίκαιη είναι η κατανομή των βαρών στη δημοσιονομική προσαρμογή».

Κάτω από το όριο της φτώχειας ζουν 2.500.000 άτομα, που αντιστοιχεί στο 23% του πληθυσμού. Άλλο ένα 36% ή 3,8 εκατ. άτομα βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας, δηλαδή βιώνουν τις κακουχίες των υλικών στερήσεων και της παροδικής εργασίας. Το πλουσιότερο 20% των Ελλήνων είναι σήμερα επτά φορές πιο πλούσιο από το φτωχότερο 20% του πληθυσμού. Ένα χάσμα, το οποίο μεγάλωσε κατά 20% από την αρχή της κρίσης μέχρι σήμερα. Το 66,2% των ανέργων ψάχνουν για δουλειά πάνω από ένα χρόνο. Περνάμε, δηλαδή, σε ένα νέο στάδιο διαρθρωτικής μόνιμης ανεργίας, όπως εμμέσως το παραδέχεστε και οι ίδιοι μέσα στον Προϋπολογισμό. Μείωση κατά 600 χιλιάδες εργαζόμενοι μέσα στην κρίση, που διατηρούν εισόδημα άνω των 1.000 ευρώ.

Παράλληλα, σύμφωνα με την EUROSTAT, η χώρα μας παρουσιάζει τα εξής στοιχεία: η Ελλάδα βρίσκεται στην χειρότερη θέση και από τις 28 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε όρους κινδύνου φτώχειας και στην τέταρτη χειρότερη θέση σε όρους φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού. Στην προτελευταία θέση, σε όρους μεριδίου εισοδήματος για το πλουσιότερο 20% προς το φτωχότερο 20% και στην τέταρτη χειρότερη θέση σε όρους εισοδηματικής ανισότητας. Στην τέταρτη χειρότερη θέση μεταξύ 35 χωρών του ΟΟΣΑ, με βάση τους δείκτες ευημερίας και της ποιότητας ζωής – πριν το Μεξικό, την Πορτογαλία και την Τουρκία – με εξαιρετικά κακές επιδόσεις για την εργασία και τις αποδοχές, τις κοινωνικές σχέσεις, την στέγαση, την υποκειμενική ευημερία και την ποιότητα του περιβάλλοντος. Στην χειρότερη θέση του ΟΟΣΑ ως προς το ποσοστό των ατόμων που δηλώνουν ότι είναι ικανοποιημένοι με την ζωή τους, ενώ μόλις το 13% των Ελλήνων αναφέρουν στην έρευνα του ΟΟΣΑ για το 2012 ότι εμπιστεύονται την Κυβέρνηση.

Κάτω απ' αυτό το τεράστιο κοινωνικό χάσμα που δημιουργείται στην ελληνική κοινωνία, βγήκε στην δημοσιότητα η ετήσια έρευνα της ICAP για το 2012. Η συγκεκριμένη έρευνα εμφανίζει τις 500 πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις στην Ελλάδα να έχουν αυξήσει την κερδοφορία τους κατά 45% μέσα στο 2012. Αναρωτιόμαστε. Πώς γίνεται μέσα σε συνθήκες κοινωνικής εξαθλίωσης, βαθιάς ύφεσης της τάξης του - 6,3% και σχετικά χαμηλών κύκλων εργασιών να εμφανίζει συνολικά κέρδη σχεδόν 50%; Από πού βγήκαν αυτά τα κέρδη, κύριε Υπουργέ; Είναι απλό ωστόσο και το γνωρίζετε πολύ καλά και εσείς. Είναι τα χρήματα που προέρχονται από το τσάκισμα των μισθών και των εργασιακών δικαιωμάτων, σε συνδυασμό με την εκχώρηση του Δημόσιου πλούτου στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Είναι η περιουσία του

ελληνικού λαού, που βίαια τον αναγκάζετε να την απολέσει, προκειμένου να την δωρίσετε στους οικονομικά ισχυρούς.

Για την ιστορία, σας θυμίζουμε πως την ίδια χρονιά ήσασταν αυτοί που ψηφίσατε έναν προϋπολογισμό, που καταργούσε την έκτακτη φορολογική εισφορά σ' αυτούς που κατείχαν πολυτελή αυτοκίνητα μεγάλου κυβισμού, ελικόπτερα, αεροσκάφη, πολυτελή γιότ και πισίνες.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, κύριε Υπουργέ, την επόμενη φορά που θα κατηγορήσετε τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πως εκπροσωπεί μεγάλα συμφέροντα, καλό θα ήταν η Κυβέρνηση να κοιτάξει στον καθρέπτη και να αντικρίσει κατάματα την σκληρή πραγματικότητα. Αυτός είναι ο πραγματικός σας θρίαμβος και ο κ. Γεωργιάδης μπορεί να καταλάβει απόλυτα τί εννοούμε.

Όσον αφορά στην φορολογία και τους πλειστηριασμούς, προκειμένου να γίνει αντιληπτό το μέγεθος της φοροληστικής επιβάρυνσης που επέρχεται, αξίζει να αναφέρουμε πως η Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού προβλέπει πως, ενώ το ονομαστικό ΑΕΠ θα αυξηθεί μόλις κατά 0,1% το 2014, τα φορολογικά έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν κατά 2,8%. Πρακτικά και με απλά λόγια, αυτό σημαίνει πως για κάθε ένα ευρώ που αυξάνεται το ΑΕΠ, τα φορολογικά έσοδα θα πρέπει να αυξάνονται σχεδόν κατά 30 ευρώ. Κάτω απ' αυτή την καταστροφική διαχείριση της κρατικής φορολογικής πολιτικής, μπαίνει ο στόχος για είσπραξη 2,5 δισ. επιπλέον μέσα στο 2014.

Προφανώς, η παραπάνω επιβάρυνση δεν έχει κατευθυντήρια γραμμή την πάταξη της φοροδιαφυγής των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων. Πάει καιρός τώρα που έχουν έρθει στην επιφάνεια διάφορες λίστες επωνύμων και μη φοροφυγάδων, με εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, όπου δεν έχει αντληθεί ούτε ένα ευρώ. Το γνωρίζουμε καλά πως δεν θα το κάνετε ποτέ. Η περίπτωση της λίστας Λαγκάρντ δείχνει ξεκάθαρα πως όχι μόνο δεν έχετε την πολιτική βούληση να το κάνετε, αλλά ότι είστε διατεθειμένοι να φτάσετε σε ακρότητες, προκειμένου να συνεχίσουν να φοροδιαφεύγουν ανενόχλητοι.

Οι φόροι στην περιουσία αναμένεται να αυξηθούν 1,153 δις ευρώ, στο σύνολο των 3,9 δισεκατομμυρίων, με το κύριο βάρος να πέφτει στην ακίνητη περιουσία, χωρίς καν να προβλέπονται αφορολόγητα όρια και προοδευτικότητα στους συντελεστές. Δηλαδή, παρουσιάζεται μια αδιανόητη αύξηση της τάξεως του 41,4%. Διαμέσου των Κυβερνητικών σας αντιπροσώπων έχετε δώσει ήδη το σήμα στην κοινωνία. Ή θα βρείτε τα χρήματα να πληρώσετε τον ενιαίο φόρο ακινήτων ή πουλήσετε τα σπίτια σας και τα χωράφια σας σε ληστρικές τιμές. Η διαδικασία της κρατικής αρπαγής της περιουσίας των οικονομικά αδύναμων πολιτών έχει ήδη αρχίσει για τα καλά. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Γενικής Διεύθυνσης Ελέγχου και Εισπράξεων του Υπουργείου Οικονομικών, από τον Ιανουάριο ως τον Οκτώβριο του 2013, διενεργούνται περίπου 56 πλειστηριασμοί την ημέρα. Ήδη, μέχρι τον Οκτώβριο, ασκήθηκαν πάνω από 156.000 μέτρα αναγκαστικής είσπραξης σε βάρος όσων χρωστούν στην εφορία, ενώ το Υπουργείο Οικονομικών απειλεί με φυλάκιση και άλλους 22.000 πολίτες οφειλέτες.

Η Κυβέρνηση, προκειμένου να αγγίξει το στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος, 812 εκατ. ευρώ, θεωρεί πως από τις κατασχέσεις ακινήτων πρέπει να μπουν στα ταμεία 1,5 με 1,8 δις ευρώ. Μέχρι το τέλος του έτους υπολογίζεται ότι θα ασκηθούν διώξεις και κατασχέσεις σε περισσότερους από 200.000 φορολογούμενους. Όπως καταλαβαίνετε, κύριε Υπουργέ, αν το πρωτογενές πλεόνασμα νοείται ως επιτυχία για την Κυβέρνησή σας, τότε για την κοινωνία θεωρείται εφιάλτης, πλεόνασμα φτώχειας και ανέχειας.

Πρωτογενές πλεόνασμα, ανταγωνιστικότητα και ανεργία. Εξαρχής, σας έχουμε επισημάνει ότι η πολιτική που αποθεώνει τη δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος – ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο αντλείται αυτό – ούτε οδηγεί την οικονομία σε διαδικασία ανάκαμψης ούτε βγάζει την κοινωνία από το περιθώριο. Αντιθέτως, στην περίπτωση μας, λειτουργεί ακριβώς αντίστροφα, παρουσιάζεται ένα πλεόνασμα που έχει προκύψει από τη διάλυση του κοινωνικού ιστού. Πρωτογενές πλεόνασμα για εσάς σημαίνει ξεπούλημα του Δημόσιου πλούτου, κρατική φοροληστεία, εκμηδενισμένη εθνική συμμετοχή στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων – μόλις 700 εκατ. – απολύσεις χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων, μείωση των μισθών και των συντάξεων, κατάργηση εκατοντάδων δημοσίων φορέων, αδιανόητες περικοπές σε υγεία, παιδεία και ασφαλιστικά ταμεία. Ένα πλεόνασμα, που στο τέλος δεν θα διατεθεί καν για δαπάνες κοινωνικής πολιτικής, καθώς η συντριπτική πλειοψηφία του ξοδεύεται στην αποπληρωμή του χρέους. Το γεγονός πως έχετε ταυτίσει το πρωτογενές πλεόνασμα με την κοινωνία της ζούγκλας, δεν θα πρέπει να σας κάνει υπερήφανους, κύριε Υπουργέ. Σταματήστε να συγχέετε την έννοια του πρωτογενούς πλεονάσματος με το πλεόνασμα φτώχειας και την έννοια της ανταγωνιστικότητας με το τσάκισμα της αξίας της εργασίας.

Κύριε Υπουργέ, τί ακριβώς σημαίνει, όταν ισχυρίζεστε πως η χώρα έχει αυξήσει σημαντικά την ανταγωνιστικότητά της; Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται με περηφάνια πώς καταφέρατε τα εξής για τη χώρα.

Η Ελλάδα συγκαταλέγεται στις πρώτες χώρες που βελτίωσαν το επιχειρηματικό τους περιβάλλον μέσα στο 2012. Συγκαταλέγεται, επίσης, στις χώρες με τη μεγαλύτερη βελτίωση, όσον αφορά στην προστασία επενδυτών. Στην υψηλότερη βαθμολογία, όσον αφορά, επίσης, στο κόστος εργασίας και τις μεταρρυθμίσεις. Με μια διαφορετική γλώσσα, επειδή χτυπήσατε βίαια τους μισθούς και τα στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων και επειδή είστε διατεθειμένοι να εκποιήσετε τα πάντα, χρίζετε από διεθνείς οίκους και οργανισμούς, ως ανταγωνιστικοί και φιλικόι προς προσέλκυση επενδυτών. Η ανταγωνιστικότητα για σας είναι η άλλη όψη της κοινωνικής εξαθλίωσης και τίποτα περισσότερο.

Το εντυπωσιακότερο όλων, κάτω από αυτή την απάνθρωπη μεθοδολογία, είναι πως προβαίνετε στην εξής απίστευτη πρόβλεψη. Προβλέπετε μια αλματώδη αύξηση των επενδύσεων από -5,9% το 2013, σε +5,3% το 2014, την ίδια στιγμή, που για την ανεργία προβλέπετε μείωση κατά 1%. Το γεγονός, πως για 10% αύξηση των επενδύσεων, η ανεργία μειώνεται κατά 1% δείχνει πως στρατηγικά δεν ενδιαφέρεστε να την περιορίσετε. Αντιμετωπίζετε την ανεργία σαν ένα μικρό αστερίσκο, σαν ένα πρόβλημα, που κάποια στιγμή στο αόρατο μέλλον θα πρέπει να επιλυθεί. Δεν αρθρώνετε ούτε μισή σοβαρή πρόταση για το

πώς θα καταφέρουμε να μπούμε σε μια διαδικασία μαζικής δημιουργίας θέσεων εργασίας. Δείτε τί κάνετε για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων ανθρώπων, που τους αντιμετωπίζετε σαν σύγχρονους δούλους, μέσα από τα άθλια προγράμματα voucher. Προβαίνετε σε συνολική επιδότηση των εργοδοτών, προκειμένου να προσλάβουν νέους ανθρώπους, που θα δουλεύουν απλήρωτοι για πέντε μήνες, παίρνοντας στο τέλος 300 ευρώ για κάθε μήνα, χωρίς συντάξιμα έτη. Τους νέους ανθρώπους δεν τους θεωρείτε εργαζόμενους, αλλά τους βαπτίζετε ως ωφελούμενους. Εμφανίζονται περιπτώσεις σοβαρών εργατικών ατυχημάτων, όπου δεν υπάρχει δυνατότητα διεκδίκησης αποζημίωσης, επειδή σκαρφιστήκατε την άθλια έννοια του ωφελούμενου. Ισχυρίζεστε πως αυτός είναι ένας τρόπος, έτσι ώστε οι νέοι να μπορούν να εισέρχονται μόνιμα στην αγορά εργασίας, την ίδια στιγμή που μόνο το 3% καταφέρνει να συνεχίσει να εργάζεται μετά τη λήξη της πεντάμηνης σύμβασης.

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση έχει κάνει πολλούς ύμνους στην ανάπτυξη, αλλά κανείς από σας δεν μας έχει εξηγήσει πώς θα διανέμεται ο επιπλέον παραγόμενος πλούτος μεταξύ των κοινωνικών τάξεων. Τί θα απομένει για την εργασία και το κοινωνικό κράτος από τον πλούτο της ανάπτυξης, με 200 και 300 ευρώ μισθούς, με ιδιωτικά πανεπιστήμια και ιδιωτική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη; Πόσα εργατικά κολαστήρια, πόσες Μανωλάδες και πόση εξαθλίωση πιστεύετε ότι χωράει αυτή η χώρα;

Επειδή μας κατηγορείτε πάντα ότι δεν έχουμε προτάσεις, έχω καμιά δεκαριά σελίδες με προτάσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., να σας διαβάσω. Η διατύπωση μιας εναλλακτικής πολιτικής πρότασης για να είναι βάσιμη, οφείλει να ακολουθεί μια σωστή διάγνωση των αιτίων της κρίσης. Χωρίς αυτή τη σωστή διάγνωση των αιτίων, είναι πιθανόν μια κυβέρνηση στην προσπάθειά της να επιλύσει μια κρίση, όχι μόνο να αποτύχει στο σκοπό της αυτό, αλλά μπορεί και να επιδεινώσει την κατάσταση. Αυτό ακριβώς έχει συμβεί στην περίπτωση της κρίσης χρέους στην Ευρωζώνη και αυτήν ακριβώς την λάθος εκτίμηση για τα αίτια της κρίσης πληρώνει εδώ και τρεισήμισι χρόνια η Ελλάδα, μέσω της επιβολής μιας πρωτοφανούς λιτότητας. Αυτή η πολιτική, που εφαρμόζεται, είναι καταστροφική, γιατί βασίζεται σε μια σειρά από αποτυχημένα ιδεολογήματα, τα οποία απλώς αρκούν, για να δικαιολογούν την πολιτική που ακολουθείτε. Τρεισήμισι χρόνια τώρα, η οικονομία και η κοινωνία καταστρέφονται και η Κυβέρνηση με δογματισμό συνεχίζει με τις ίδιες αναλύσεις, με τα ίδια εργαλεία και με τις ίδιες αποτυχίες. Ο κ. Σαμαράς εφαρμόζει με περίσσιο αυτισμό τις πολιτικές, τις οποίες ξόρκιζε ως καταστροφικές μέχρι να γίνει Πρωθυπουργός, και σήμερα, παρακολουθώντας την καταστροφή κρύβεται πίσω από το δάχτυλό του, προσποιούμενος ότι βλέπει φως στην άκρη του τούνελ. Μάλλον, το φως που βλέπει είναι το τρένο που κινείται με ταχύτητα καταπάνω μας. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., από την αρχή της κρίσης, είχε προτείνει έναν εναλλακτικό δρόμο για την έξοδο από την κρίση, τον οποίο οι κυβερνήσεις που μας έφεραν σε αυτό το σημείο, τα φιλικά τους Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και οι γνωστοί δημοσιολόγοι των τηλεπαράθρων και των μνημονιακών επιφυλλίδων, τότε λοιδορούσαν. Σήμερα, που οι εκτιμήσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., δυστυχώς, επιβεβαιώνονται με τον πιο οδυνηρό τρόπο για τον τόπο μας, οι ίδιοι, αντί να συλλογιστούν πόσο έπεσαν έξω από τις δικές τους εκτιμήσεις και πόσο επιβεβαιώθηκαν

αυτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, συνεχίζουν να προσποιούνται ότι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δεν έχει τίποτα να αντιπροτείνει.

Έχουν λόγο που το κάνουν αυτό, αφού, αν άνοιγαν τα αυτιά τους σε όσα λέει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. εδώ και χρόνια, θα έπρεπε να παραδεχθούν την αποτυχία τους και να αποσυρθούν μια και καλή από τη δημόσια σφαίρα. Ακόμη μια φορά καταθέτουμε, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, τα βασικά στοιχεία της πρότασής μας, γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι δεν θα βγάλετε τις μνημονιακές σας παρωπίδες.

Πρώτα απ' όλα, αν δεν επιλυθεί το πρόβλημα βιωσιμότητας του ελληνικού Δημοσίου χρέους, κάθε πολιτική θα προσκρούει στη «δαμόκλειο σπάθη» της υπερχρέωσης. Αυτοί που πιστεύουν ότι το Δημόσιο χρέος θα γίνει βιώσιμο μέχρι 2020 είναι ελάχιστοι και εμμονικά προσκολλημένοι στο νεοφιλελεύθερο δόγμα.

Οι τεχνικές αναλύσεις για τη βιωσιμότητα του χρέους, που προβλέπουν ταυτόχρονα τεράστια πρωτογενή πλεονάσματα στο διηνεκές, παράλληλα με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, μπορεί να είναι ικανοποιητικές, για να βγαίνουν τα νούμερα της εξίσωσης που θέλετε να επιλύσετε μέχρι το 2020, όμως δεν μπορούν να έχουν έστω και στοιχειώδη αξιοπιστία. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έγκαιρα έχει προτείνει τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του δημόσιου χρέους, αναστολή αποπληρωμής των τόκων και αποπληρωμή του υπόλοιπου χρέους με επιτόκιο που θα συναρτάται από το ρυθμό ανάπτυξης, στο πρότυπο της διευθέτησης του γερμανικού χρέους με τη Συνθήκη του Λονδίνου, του 1953.

Δύο επιχειρήματα ακούγονται από αυτούς που αρνούνται συστηματικά τη διαγραφή δημόσιου χρέους. Το πρώτο είναι ότι δεν μπορεί να επιβαρυνθούν οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι, για να ευνοηθούν οι Έλληνες. Σε αυτό το σημείο, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η χρηματοδότηση μέσω του μηχανισμού στήριξης δεν είχε ως τελικό αποδέκτη τον ελληνικό λαό, αλλά τους ίδιους τους πιστωτές. Ένα απειροελάχιστο ποσοστό, σε σχέση με το συνολικό της χρηματοδότησης, πήγε στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό ανακυκλώθηκε για την αποπληρωμή τοκοχρεολυσίων στις τράπεζες των εταίρων μας, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και στο διεθνές κερδοσκοπικό χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο. Οπότε, αρκετά με την κοροϊδία σχετικά με τον «αχάριστο» ελληνικό λαό. Τα λεφτά πήγαν στους πιστωτές και στον ελληνικό λαό απέμεινε το δημόσιο χρέος.

Το δεύτερο επιχείρημα είναι ότι οι ευρωπαίοι φορολογούμενοι θα συνεχίσουν να πληρώνουν μέσω νέων προγραμμάτων χρηματοδότησης όσο εξακολουθεί να εφαρμόζεται αυτή η πολιτική που αναπαράγει τα χρηματοδοτικά κενά της Ελλάδας. Αλήθεια, δεν θυμάστε τις δηλώσεις των κυρίων Ντάιζελμπλουμ, Ντράγκι και Σόιμπλε για νέα προγράμματα χρηματοδότησης; Αλήθεια, δεν γνωρίζετε την ύπαρξη χρηματοδοτικών κενών, ύψους 11 δισ. περίπου, για το 2014 και 2015; Σε αυτήν την περίπτωση δεν συμπονάτε τον Ευρωπαίο φορολογούμενο που θα πληρώνει ξανά και ξανά για τις επαναλαμβανόμενες «μαύρες τρύπες» σας, αλλά τον συμπονάτε μόνο, όταν θα αναγκαστεί να πληρώσει μια και καλή, για να βάλει έναν «πάτο στο βαρέλι»;

Όμως, η διαγραφή του δημόσιου χρέους από μόνη της δεν είναι ικανή να αναστρέψει την κατάσταση. Χωρίς ακύρωση της πολιτικής της λιτότητας, όπως αυτή προκύπτει από τα μνημόνια που έχετε υπογράψει και χωρίς την αντικατάστασή της με μια δίκαιη και βιώσιμη αναπτυξιακή πολιτική, αντιστροφή της πορείας της χώρας δεν μπορεί να υπάρξει. Στον φεινόν Προϋπολογισμό προβλέπεται ανάπτυξη 0,6% του ΑΕΠ, όμως ήδη, οι πρώτες εκτιμήσεις από το εξωτερικό έχουν αρχίσει να προβλέπουν ύφεση και για το 2014 ύψους 1,5% περίπου. Αυτά λέει ο ΟΟΣΑ και το Γερμανικό Συμβούλιο Οικονομικών Εμπειρογνομόνων.

Η ανάπτυξη που προσδοκάτε ότι θα έχουμε το 2014, στην ουσία, βασίζεται στο γεγονός ότι έχετε μετατρέψει την Ελλάδα σε μια τεράστια ειδική οικονομική ζώνη, φτωχοποιώντας την ελληνική κοινωνία. Προσπαθείτε να εισαγάγετε ένα αναπτυξιακό μοντέλο που δεν απέχει καθόλου από αυτό της Κίνας και των χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα, που θέλετε να προωθήσετε για τη χώρα, είναι αυτά του χαμηλόμισθου και ανειδίκευτου εργατικού δυναμικού και του εργασιακού μεσαίωνα. Αδιαφορείτε, αν στέλνετε εκατοντάδες χιλιάδες νέους επιστήμονες μετανάστες στο εξωτερικό, στερώντας τη χώρα μας από τα πιο δυναμικά και παραγωγικά τμήματά της.

Ως ΣΥ.ΡΙΖ.Α. προτείνουμε τρεις βασικούς άξονες για μια ανάπτυξη που θα είναι και ισχυρή, με σκοπό να απορροφήσει τους άνεργους, αλλά και κοινωνικά δίκαιη.

Η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ και η αποκατάσταση του θεσμικού πλαισίου για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, η αύξηση του μισθού των φτωχότερων εισοδηματικών στρωμάτων, κατά κανόνα μετατρέπεται σε κατανάλωση. Δηλαδή, τώννει τη ροή εισοδημάτων στην οικονομία, ενώ παράλληλα, η χαμηλή τους ροπή για κατανάλωση εισαγόμενων προϊόντων ενισχύει το επιχείρημα ότι τα χρήματα αυτά θα παραμείνουν εντός ελληνικής οικονομίας και δεν θα διευρύνουν το εμπορικό έλλειμμα.

Η αύξηση των δημόσιων επενδύσεων είναι απαραίτητη για την τόνωση μιας οικονομίας, που έχει χάσει το 25% του ΑΕΠ σε λίγα χρόνια. Όποιος νομίζει ότι οι ιδιωτικές επενδύσεις θα έρθουν από μόνες τους, σε μια οικονομία με δημόσιο χρέος 175% του ΑΕΠ και με μια εσωτερική αγορά, που έχει καταρρεύσει, τη στιγμή που έχουν μεταναστεύσει εκατοντάδες χιλιάδες νέοι, με υψηλό ανθρώπινο κεφάλαιο, καταδικάζει τη χώρα να παραμένει στη στασιμότητα, στην καλύτερη περίπτωση.

Ο τρίτος άξονας σχετίζεται με την πιστωτική ασφυξία, που παρατηρείται λόγω της αδυναμίας του τραπεζικού συστήματος να χρηματοδοτήσει την πραγματική οικονομία, αλλά και εξαιτίας της υποχρέωσης των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων, που αποτελεί θηλιά στο λαιμό πολλών συμπολιτών μας. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει έγκαιρα προτείνει το αυτονόητο, σε σχέση με τις τράπεζες, που δέχονται δημόσιο χρήμα για την ενίσχυση της κεφαλαιακής του επάρκειας. Να περιέλθουν υπό δημόσιο έλεγχο, για να μπορέσει να διοχετευτεί χρήμα στην πραγματική οικονομία.

Αυτό που συμβαίνει στην Ελλάδα είναι πρωτοφανές, οι τράπεζες να λαμβάνουν δισεκατομμύρια που επιβαρύνουν το χρέος των πολιτών, και ταυτόχρονα, οι διοικήσεις τους να παραμένουν αμετάβλητες, αλλά και η ιδιοκτησία τους να αλλάζει μόνο εικονικά. Τρίτον, η ανάπτυξη που είναι απαραίτητη, για να βγούμε από το φαύλο κύκλο λιτότητας, δημόσιου

χρέους, κοινωνικής καταστροφής δεν είναι μια ουδέτερη έννοια. Ανάπτυξη είχαμε και τη δεκαετία του 1990 και του 2000, όμως, ήταν μια ανάπτυξη που συνδέθηκε με τις κοινωνικές ανισότητες, με την οπισθοχώρηση του κοινωνικού κράτους, αλλά και με την αποβιομηχάνιση της χώρας.

Γι' αυτό ακριβώς απαιτείται ένα σχέδιο για την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση, που θα θέτει ως βασικούς στόχους, την απορρόφηση αργούντος εργατικού δυναμικού και μείωση της εργασίας, τη δημιουργία όρων για ισόρροπη, βιώσιμη και περιεκτική ανάπτυξη, την εξισορρόπηση ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, την βελτίωση των όρων εργασίας, και κατ' επέκταση, μείωση των εισοδηματικών ανισοτήτων. Την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, την δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου για την ανάπτυξη της τεχνολογίας, καινοτομίας και την εφαρμογή στην εγχώρια παραγωγική διαδικασία, μέσω παραγωγικών ερευνητικών δικτύων. Εμπλοκή της κοινωνίας στο σχεδιασμό, την υλοποίηση και τον έλεγχο του σχεδίου, ανάδειξη της κοινωνικής οικονομίας με τη μορφή των αυτοδιαχειριζόμενων επιχειρήσεων και των παραγωγικών συνεταιρισμών, προτάσσοντας έναν αντιπαραθετικό και σαφώς δικαιότερο τρόπο παραγωγής. Τη δημιουργία συμμαχιών σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Παράλληλα, απαιτούνται βασικές και ριζικές τομές στο φορολογικό σύστημα, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ένας δίκαιος και αποτελεσματικός μηχανισμός, που θα αναδιανέμει τους πόρους μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Σε αυτό το πλαίσιο, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει προτείνει τη δημιουργία περιουσιολογίου ως εργαλείου καταγραφής κινητής και ακίνητης περιουσίας των Ελλήνων, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έτσι τουλάχιστον, να υπάρχει μια πραγματική καταγραφή της περιουσίας, δηλαδή του πλούτου των οικονομικών ελίτ, που έχει συσσωρευτεί στα προηγούμενα χρόνια και έχει αποφύγει την φορολόγηση. Επιπλέον, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει προτείνει την απόσυρση των άδικων και αναποτελεσματικών φόρων περιουσίας, χαράτσια, ΤΑΑ, ΕΤΙΔΕ, ΦΑΠ, ΕΤΑΚ, και την αντικατάστασή τους από έναν φόρο μεγάλης περιουσίας, που θα έχει ένα μεγάλο αφορολόγητο κατά άτομο, και θα ξεκινά από πολύ χαμηλές κλίμακες, οι οποίες θα αυξάνονται προοδευτικά, φορολογώντας αυτούς που έχουν την φοροδοτική ικανότητα και όχι οδηγώντας στην απόγνωση ευρύτατα στρώματα της κοινωνίας.

Η ενιαία φορολόγηση των εισοδημάτων, ανεξαρτήτως πηγής, και η επαναφορά του αφορολόγητου στα 12.000 ευρώ είναι απαραίτητα, έτσι ώστε να πληρώνουν αυτοί που πραγματικά μπορούν με τρόπο δίκαιο.

Ταυτόχρονα, απαιτείται η πολιτική βούληση για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής είτε αυτή προέρχεται από το λαθρεμπόριο καυσίμων, τσιγάρων και ποτών είτε από τις τριγωνικές συναλλαγές με offshore είτε από τις τριγωνικές πώλησης των πολυεθνικών. Όπως έχουμε σημειώσει, η Κυβέρνηση έχει ανάγκη σε μείζονα εθνικό στόχο την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος το 2013, διατείνοντας ότι στο τέλος του 2013 αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα θα είναι της τάξεως των 812 εκατομμυρίων ευρώ.

Ξεχνάτε, όμως, να αναφέρεται ότι για να παρουσιάσετε αυτό το πλεόνασμα πάρθηκαν μέτρα ύψους 9 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή, το καθένα ευρώ πρωτογενούς πλεονάσματος, κοστίζει 12 ευρώ από θυσίες του ελληνικού λαού. Όμως, ακριβώς αυτά τα 9

δισ ευρώ μέτρων λιτότητας που πήρατε το 2013, για να παρουσιάσετε πρωτογενές πλεόνασμα, είναι αυτά που δημιουργούν σήμερα το δημοσιονομικό κενό ύψους παραπάνω από ένα 1,3 δισ ευρώ για το 2014, το οποίο θα κληθείτε να καλύψετε με νέα επώδυνα μέτρα.

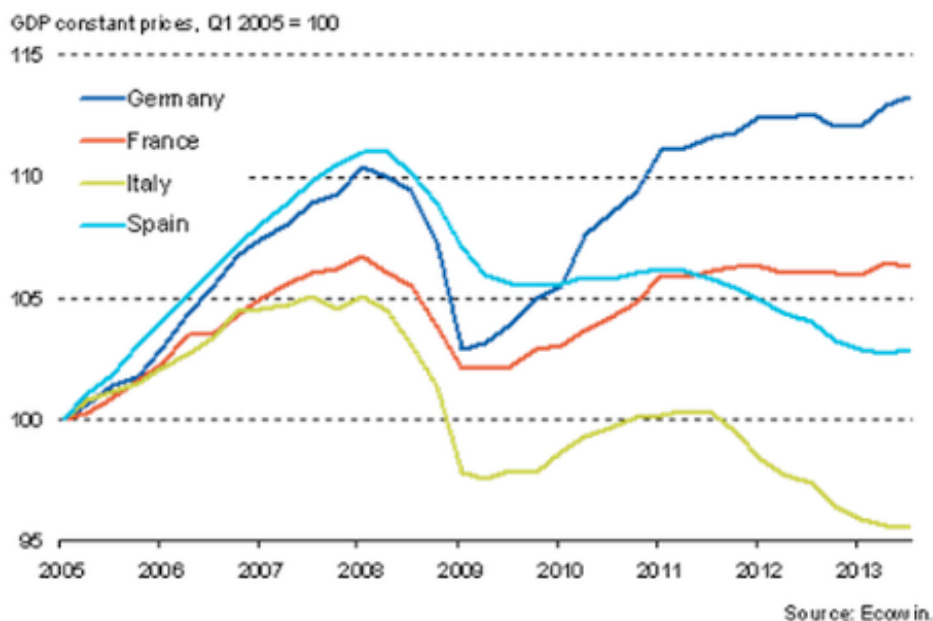
Το δημοσιονομικό κενό για το 2014 δεν προκύπτει από κάποιες αστοχίες στην εφαρμογή του προγράμματος, αλλά προκύπτει από τη λιτότητα που επιβάλλατε, που έχει ως αποτέλεσμα τις αυξημένες ανάγκες χρηματοδότησης των ασφαλιστικών ταμείων και τα χαμηλότερα φορολογικά έσοδα από τα προβλεπόμενα, λόγω συρρίκνωσης της φορολογικής βάσης. Το πρωτογενές πλεόνασμα, για να είναι βιώσιμο, δεν μπορεί να είναι ο αυτοσκοπός της οικονομικής πολιτικής, δεν μπορεί να είναι ο στόχος των εφαρμοζόμενων πολιτικών. Για να υπάρξει οικονομική εξισορρόπηση, θα πρέπει να υπάρξει πρώτα απ' όλα ανάπτυξη και ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Ολοκληρώνοντας, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, λέω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ένας Προϋπολογισμός εκτός τόπου και χρόνου, κοινωνικά άδικος και σκληρά ταξικός προϋπολογισμός, υπό αίρεση προϋπολογισμός, και τεκμηριώνεται μόνο με πλαστή θριαμβολογία.

Μέρος Β΄

1. Η κατάσταση στην Ευρωζώνη

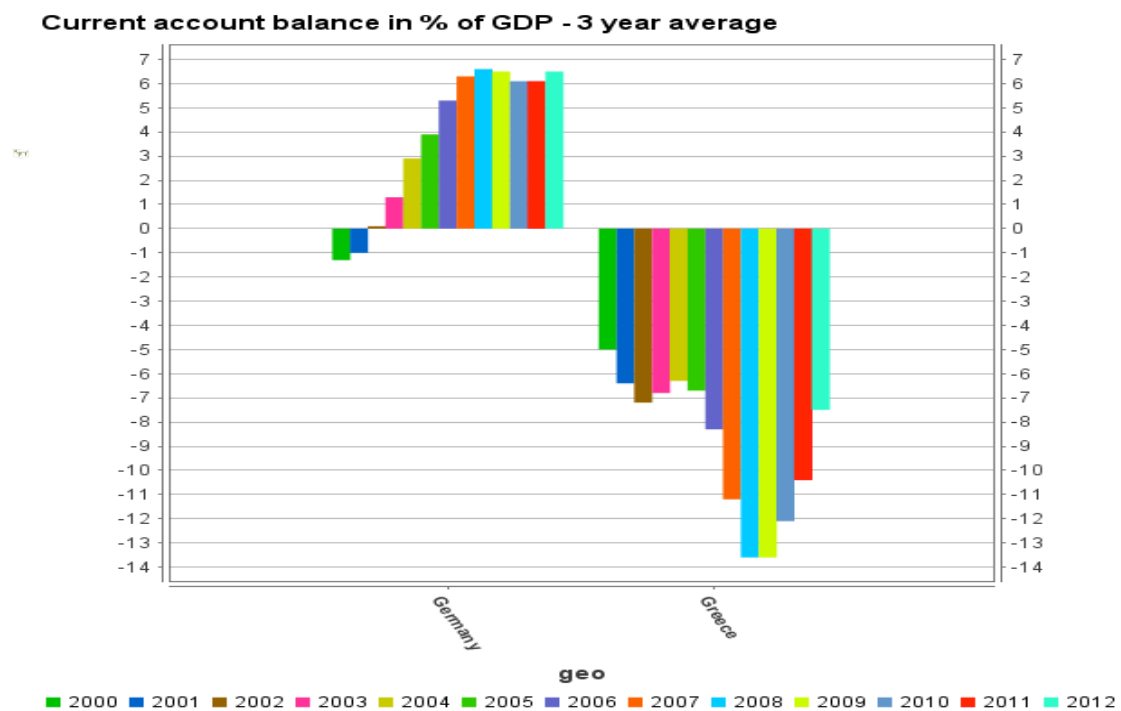
- **Αστάθεια και αποκλίσεις** συνεχίζουν να χαρακτηρίζουν τον ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο. Τα αντιφατικά μηνύματα, που κατά καιρούς εκπέμπονται, για την εξέλιξη βασικών μεγεθών, όπως η ανάπτυξη, η απασχόληση, η βιομηχανική παραγωγή κλπ. στις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές οικονομίες, δεν δίνουν στίγμα ανάκαμψης. Τα πρόσφατα αποτελέσματα του τρίτου τριμήνου βρίσκουν την οικονομία της Ιταλίας να συνεχίζει να συρρικνώνεται, ενώ το ΑΕΠ της Γαλλίας μειώθηκε κατά 0,1%, και ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ της Γερμανίας έπεσε από 0,7% σε 0,3%. Όπως φαίνεται στο παρακάτω διάγραμμα, οι αποκλίσεις στην Ευρωζώνη διευρύνθηκαν μετά το 2009, με την Γερμανική οικονομία να ανακάμπτει γρήγορα και το ΑΕΠ της Ιταλίας να είναι περίπου 10% χαμηλότερο σήμερα απ' ότι στην αρχή της κρίσης.

- **Μείωση του επιτοκίου της ΕΚΤ.** Η συζήτηση, πλέον, στην Ευρωζώνη κινείται σε δύο βασικούς άξονες: 1) Την απόφαση του Διοικητή της ΕΚΤ, Μάριο Ντράγκι, για μείωση του βασικού επιτοκίου στο 0,25% και την σχετική συζήτηση περί αποπληθωρισμού, 2) Την διαδικασία υπερβολικού πλεονάσματος, που ξεκίνησε πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Γερμανική οικονομία. Κοινό στοιχείο είναι οι έντονες αντιδράσεις της Γερμανίας, η οποία δυσκολεύεται όλο και περισσότερο να καταστήσει αποδεκτή τη διατήρηση του μοντέλου διαχείρισης της κρίσης, που προωθεί, για την Ευρωζώνη.

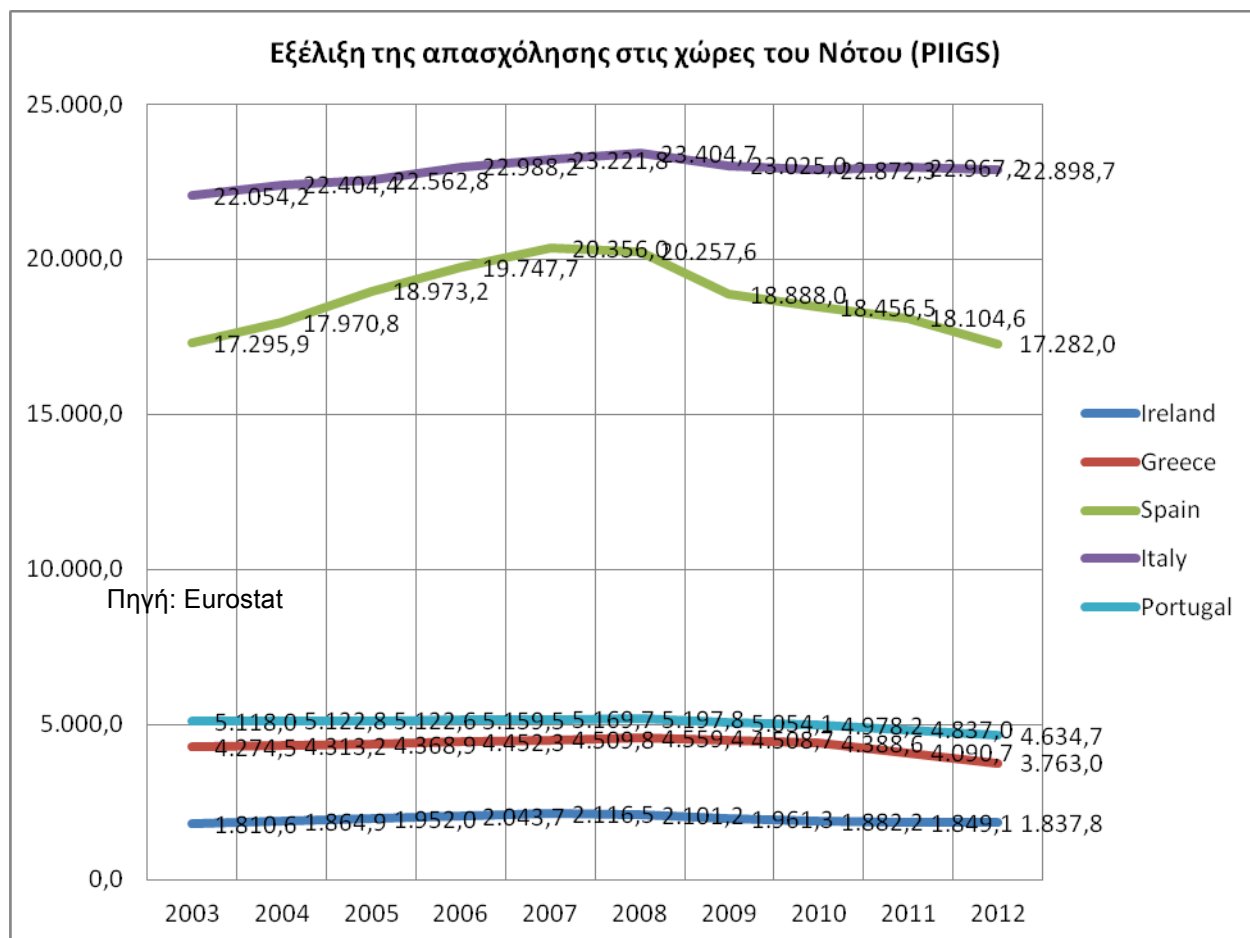
- Τα διαγράμματα που ακολουθούν είναι χαρακτηριστικά όσον αφορά στο δεύτερο στοιχείο της συζήτησης. Η Γερμανική οικονομία διατηρεί πλεονάσματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, που υπερβαίνουν το 6% από το 2007. Όπως είναι φανερό, οι **μακροοικονομικές ανισορροπίες** μεταξύ του Βορρά και του Νότου της Ευρωζώνης, ένα από τα βασικότερα αίτια της οικονομικής κρίσης, συνεχίζονται.

[Στο διάγραμμα: πλεονάσματα και ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών επιλεγμένων χωρών της ΕΕ (Δανία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, Φινλανδία)].

Πηγή: Eurostat

Σε όλες τις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου η απασχόληση είναι κάτω από το επίπεδο του 2008:

2. Κριτική στην πολιτική της Κυβέρνησης για την ανάπτυξη.

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είχε αναδείξει στην περσινή συζήτηση για τον Προϋπολογισμό διάφορους λόγους για τους οποίους η ασκούμενη οικονομική πολιτική, πέρα από το κοινωνικό κόστος που επιφέρει στα χαμηλά και μεσαία στρώματα, δεν είναι αποτελεσματική και βιώσιμη. Δεν θα επαναληφθούν αναλυτικά τα επιχειρήματα – αρκεί να ειπωθεί ότι η κατάσταση δεν έχει αλλάξει:

- δεν λειτουργεί επί της ουσίας η κοινή νομισματική πολιτική. Οι αποφάσεις της ΕΚΤ για το επιτόκιο δεν έχουν καμία σημασία για την Ελλάδα, καθώς οι ελληνικές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν πολύ υψηλότερα επιτόκια δανεισμού σε σχέση με επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε χώρες του Βορρά
- δεν έχει αντιμετωπιστεί το ζήτημα του δημοσιονομικού «πολλαπλασιαστή» και τα λάθη στο σχεδιασμό του Μνημονίου που έχουν σωρευτικές και πολύ αρνητικές συνέπειες
- η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών έχει αποτύχει να επιλύσει το πρόβλημα ρευστότητας στην ελληνική αλλά και στις υπόλοιπες οικονομίες με ανάλογα προβλήματα.

Λόγοι αποτυχίας της ανακεφαλαιοποίησης

1) Οι τράπεζες που έχουν λάβει ενίσχυση από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας είναι υποχρεωμένες να υποβάλλουν σχέδια αναδιάρθρωσης στη Γεν. Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στα σχέδια αυτά, ο λόγος δανείων – καταθέσεων είναι χαμηλότερος από τα σημερινά επίπεδα. Άρα οι τράπεζες πρέπει να μειώσουν τη χρηματοδότηση στην οικονομία.

2) Οι τράπεζες έχουν επίσης καταρτίσει σχέδια χρηματοδότησης, με στόχο την μείωση της στήριξης από τη χρηματοδότηση του ευρωσυστήματος (σε συμφωνία με ΕΚΤ/Τρόικα). Παράλληλα, έχουν πολύ περιορισμένη πρόσβαση στις διεθνείς αγορές, ενώ οι καταθέσεις δεν ανακάμπτουν. Έτσι, οι τράπεζες δεν έχουν πόρους για να παρέχουν νέα δάνεια.

Όπως προαναφέρθηκε, οι αποφάσεις της ΕΚΤ για τα επιτόκια – όπως η τελευταία της 7^{ης} Νοεμβρίου – δεν θα έχουν καμία επίδραση στις συνθήκες ρευστότητας στην Ελλάδα. Αυτό που αντιμετωπίζουμε εδώ είναι πρόβλημα ποσοτικό και όχι τιμής (επιτοκίου).

Ανταγωνιστικότητα – Πληθωρισμός

Η Κυβέρνηση και η Τρόικα έχουν στηρίξει όλες τις ελπίδες τους στην επαναφορά σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης από το 2014 κι έπειτα. Με τον τρόπο αυτό και σε συνάρτηση με την τήρηση των όρων του Μνημονίου, υποτίθεται ότι θα επιλυθεί και το πρόβλημα βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους.

Με βάση την πολιτική του Μνημονίου, η ανάπτυξη θα έρθει αποκλειστικά από τον ιδιωτικό τομέα. Όλες οι θεσμικές παρεμβάσεις που έχουν επιβληθεί και προβλέπονται για τα επόμενα χρόνια, αποσκοπούν στην ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Γι' αυτό το λόγο, υποτίθεται ότι κατέρρευσαν οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα, απελευθερώθηκαν οι απολύσεις, καταργήθηκε κάθε εργασιακό δικαίωμα. Γι' αυτό το λόγο,

έχει μπει κάθε δημόσια επιχείρηση και σχεδόν όλη η δημόσια περιουσία στη διαδικασία της ιδιωτικοποίησης μέσω του ΤΑΙΠΕΔ.

Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι, αν η βελτίωση στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι βιώσιμη και στηρίζεται σε γερές βάσεις.

Έχουμε πάρα πολλούς λόγους για τους οποίους υποστηρίζουμε ότι αυτή η βελτίωση δεν είναι βιώσιμη:

1) Το ίδιο το ΔΝΤ στην τακτική του έκθεση για την κατάσταση στην παγκόσμια οικονομία (World Economic Outlook) λέει ότι η βελτίωση στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών των χωρών του Νότου είναι κυκλική και όχι διαρθρωτική. Η ύφεση, δηλαδή, μέσω της πτώσης της κατανάλωσης, άρα και της μείωσης των εισαγωγών είναι η αιτία της βελτίωσης. Οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου θα έχουν πάλι ελλείμματα, όταν επιστρέψουν σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης

2) Προβλήματα πολιτικής αποπληθωρισμού σε περιβάλλον χαμηλού πληθωρισμού. Το πρόβλημα εντοπίζεται στο γεγονός ότι ο στόχος της ΕΚΤ για τον πληθωρισμό είναι πολύ χαμηλός, της τάξης του 2%. Την ίδια στιγμή η Γερμανία, η κυρίαρχη οικονομία στην Ευρωζώνη, έχει ακόμα χαμηλότερο πληθωρισμό, 1,2% - το χαμηλότερο επίπεδο των τελευταίων 3 ετών.

Αυτό σημαίνει ότι για να κερδίσουν σε ανταγωνιστικότητα οι χώρες του Νότου – άρα και η Ελλάδα – θα πρέπει όχι μόνο να έχουν χαμηλότερο πληθωρισμό από τις χώρες του Βορρά, αλλά επί της ουσίας αρνητικό πληθωρισμό. Αυτό συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα. Όπως καταγράφεται και στο σχετικό πίνακα της Εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού, το 2013 ο πληθωρισμός θα είναι (-0,8%) και το 2014 θα διατηρηθεί σε αρνητικά επίπεδα (-0,4%). Αξίζει να σημειωθεί ότι ο πληθωρισμός τον Οκτώβριο είναι ο χαμηλότερος που έχει καταγραφεί από το 1962. Η Ισπανία, επίσης, έχει εισέλθει σε αρνητικό πληθωρισμό.

Τα προβλήματα με τον αρνητικό πληθωρισμό, δηλαδή τη **διαρκή** πτώση του επιπέδου των τιμών είναι πολλά – κλασικό παράδειγμα του τί σημαίνει αρνητικός πληθωρισμός είναι η Ιαπωνία, που βρίσκεται σε στασιμότητα για πολλά χρόνια:

- Αρνητικός πληθωρισμός σημαίνει και ονομαστική μείωση μισθών. Έχει ήδη επιβληθεί μια τεράστια μείωση ονομαστικών μισθών στην Ελλάδα, οπότε μπορεί κανείς εύκολα να καταλάβει πόσο δύσκολο και επικίνδυνο είναι να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

- Ο αρνητικός πληθωρισμός επηρεάζει τις προσδοκίες των πολιτών. Οι πολίτες αναβάλλουν την κατανάλωση και την επένδυση, καθώς αναμένουν ακόμα χαμηλότερες τιμές στο μέλλον. Έτσι, η ανάπτυξη υποσκάπτεται.

- Ο αρνητικός πληθωρισμός ανεβάζει το πραγματικό επιτόκιο. Για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά που έχουν λάβει δάνεια, αυξάνεται η επιβάρυνσή τους. Για παράδειγμα, αν μια επιχείρηση έχει λάβει δάνειο με επιτόκιο 10%, με αρνητικό πληθωρισμό 1%, το πραγματικό επιτόκιο που πληρώνει είναι 11%

- Ο αρνητικός πληθωρισμός οδηγεί σε μείωση του ονομαστικού ΑΕΠ. Έτσι, ο λόγος χρέους προς ΑΕΠ αυξάνεται, με συνέπεια να επηρεάζεται αρνητικά η βιωσιμότητα του χρέους.

Αυτό, λοιπόν, που προσπαθεί να κάνει η Κυβέρνηση είναι στην πράξη αδύνατο, με δεδομένη την πολιτική που ασκείται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αν θέλει να στηρίξει την ανάπτυξη στην ανταγωνιστικότητα του κόστους, τότε πρέπει να έχουμε σταθερά πολύ χαμηλό – έως και αρνητικό – πληθωρισμό, με όλες τις συνέπειες που προαναφέρθηκαν. Δεν μπορεί, όμως, την ίδια στιγμή να εξυπηρετήσει και τον άλλο στόχο, της βιωσιμότητας του χρέους.

Ας δούμε μάλιστα, και το κατά πόσο με τη λογική της Κυβέρνησης είναι αποτελεσματική η πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης.

Στην Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις Μακροοικονομικές Ανισορροπίες καταγράφονται τα εξής:

- Τα τελευταία 5 χρόνια το μερίδιο της Ελλάδας στις εξαγωγές μειώθηκε κατά 26,7% - η μεγαλύτερη πτώση από τις 28 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης!

- Η ανταγωνιστικότητα με βάση το εργατικό κόστος βελτιώθηκε την τελευταία τριετία κατά 8,1%, αλλά η ανταγωνιστικότητα με βάση τις τιμές – αυτό που μετράει, δηλαδή – βελτιώθηκε κατά 4,5%. Αυτό, βέβαια, το αναγνωρίζει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Στην Έκθεσή του για το 2^ο Μνημόνιο, έλεγε ότι οι μισθοί πρέπει να μειωθούν άλλο ένα 15% σε σχέση με το τί είχε γίνει μέχρι το 2012 και ότι αυτό θα περάσει στις τιμές μετά από 5 χρόνια!

Τέλος, θα πρέπει να δούμε και τί κάνει η κυρίαρχη οικονομία της Ευρώπης, η Γερμανία. Η Γερμανία ακολουθεί πλέον μια πολιτική, η οποία συνίσταται στη μεταφορά των εξαγωγών της – και των πλεονασμάτων της – από τις χώρες του Νότου της Ευρωζώνης, που δεν μπορούν πλέον να εισάγουν όπως παλιότερα λόγω της ύφεσης, σε χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Γερμανική στρατηγική μπορεί να συνοψιστεί στο εξής: Η Γερμανία διατηρεί τα πλεονάσματά της και ο Νότος επιστρέφει σε ένα είδος ισορροπίας. Το ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι τα νέα κριτήρια επιτήρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (η διαδικασία των μακροοικονομικών ανισορροπιών που υποτίθεται ότι θα λειτουργεί ως σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης) έχουν ενσωματώσει την ασυμμετρία: το όριο για τα ελλείμματα είναι 4% και για τα πλεονάσματα 6% - η Γερμανία έχει συνήθως πλεόνασμα 6%)....

Γιατί είναι προβληματική η στρατηγική της Γερμανίας:

- Από τη μια πλευρά, η Γερμανία συνεχίζει να εξαγει ανεργία, τώρα κυρίως, στις χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με άλλα λόγια αρνείται να δεχτεί ότι η Ευρωζώνη δεν είναι μια μικρή ανοιχτή οικονομία. Θα πρέπει η Ευρωζώνη να δεχτεί την ευθύνη της σε σχέση με τις παγκόσμιες οικονομικές συνθήκες και την παγκόσμια ζήτηση.

- Από την άλλη, θα συνεχιστεί η πολιτική του ισχυρού ευρώ, αποδυναμώνοντας ακόμα περισσότερο τις προσπάθειες του Νότου για ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας.

Συμπέρασμα

Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι η στρατηγική της Κυβέρνησης για την ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας, που θα φέρει και την πολυπόθητη ανάπτυξη, δεν είναι βιώσιμη ακόμα και με τη δική της λογική. Ακόμα κι αν επαληθευτεί, λοιπόν, η πρόβλεψη του Προϋπολογισμού για ανάπτυξη 0,6% το 2014 – που θα προέλθει από την αύξηση των

επενδύσεων και των εξαγωγών – δεν μπορεί να διατηρηθεί. Το καλύτερο σενάριο για την Ελλάδα και τις χώρες του Νότου, με την υφιστάμενη πολιτική, είναι η χρόνια στασιμότητα.

Σε αυτή την κατάσταση συνηγορεί και ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος. Το Μνημόνιο προβλέπει ότι μετά το 2015, η οικονομία θα τρέχει με ρυθμούς ανάπτυξης πάνω από 3% και την ίδια στιγμή θα υπάρχουν πρωτογενή πλεονάσματα κάθε χρόνο 4,5%. Αυτό είναι οικονομικά αδύνατο – ότι το κράτος θα παίρνει 10 δις σχεδόν κάθε χρόνο από την οικονομία, αλλά η οικονομία θα αναπτύσσεται με μεγάλους ρυθμούς.

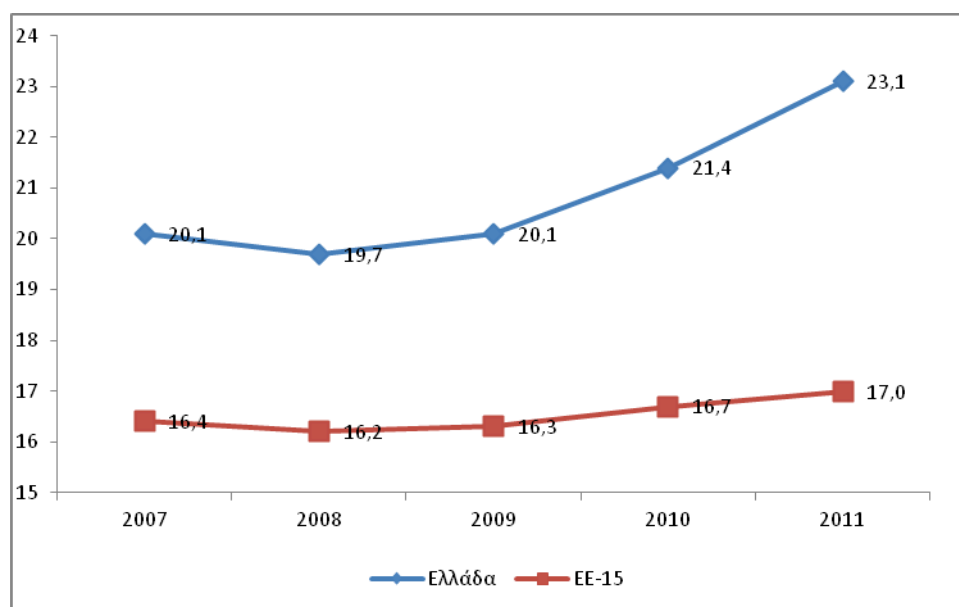
3. Στοιχεία για το κοινωνικό κόστος του Μνημονίου

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πέρυσι πάρθηκαν μέτρα 11 δις ευρώ – με διαθεσιμότητες και τεράστιες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και περαιτέρω υποβάθμιση του κοινωνικού κράτους. Το όφελος στο ισοζύγιο του Προϋπολογισμού είναι περίπου 3,6 δις ευρώ (αν δεχτούμε το πρωτογενές πλεόνασμα των 812 εκατ ευρώ).

Άρα, για κάθε 3 ευρώ που έκοβε η Κυβέρνηση από τους συνταξιούχους, τους μισθωτούς και το κοινωνικό κράτος, «κέρδιζε» 1 ευρώ.

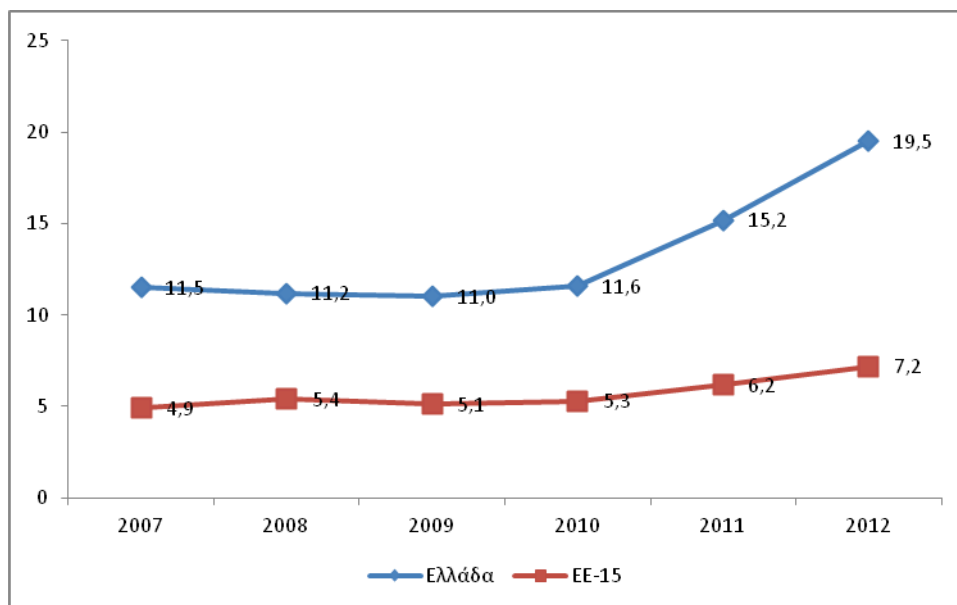
Η κατάσταση στην οποία έφερε το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας η πολιτική του Μνημονίου, φαίνεται και από τα στοιχεία που έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα η Eurostat, τα οποία αφορούν τα εισοδήματα του 2011. Μπορεί να φανταστεί κανείς πόσο χειρότερη θα είναι η κατάσταση μετά από τη σωρεία μέτρων που επιβλήθηκαν τα τελευταία 2 χρόνια.

Ποσοστό φτώχειας (% πληθυσμού με εισόδημα μικρότερο από το 60% του διάμεσου ισοδύναμου εισοδήματος)

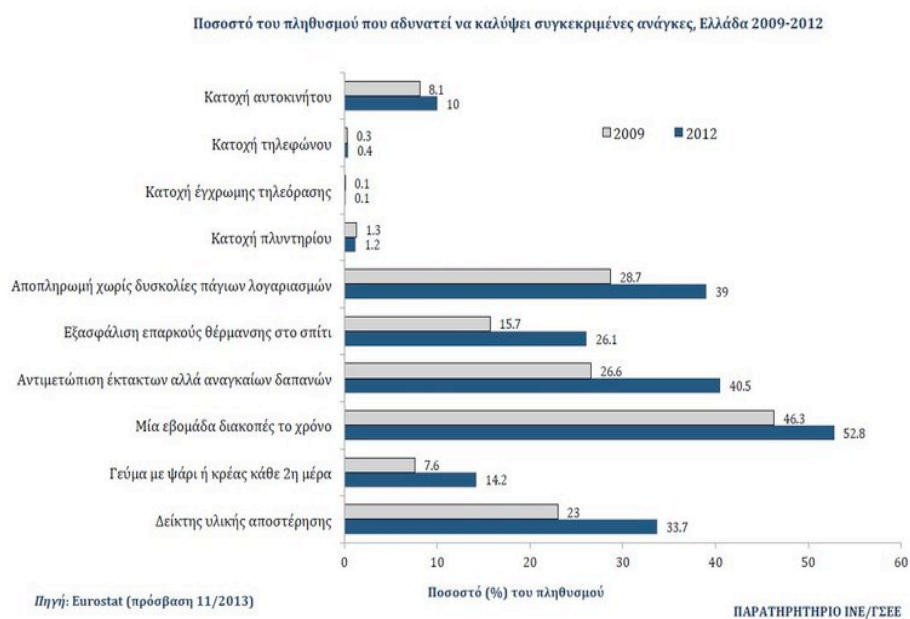

Πηγή: EUROSTAT – EUSILC

Δείκτης σοβαρής υλικής αποστέρησης (% πληθυσμού που αδυνατεί να καλύψει 4 από 9 βασικές ανάγκες

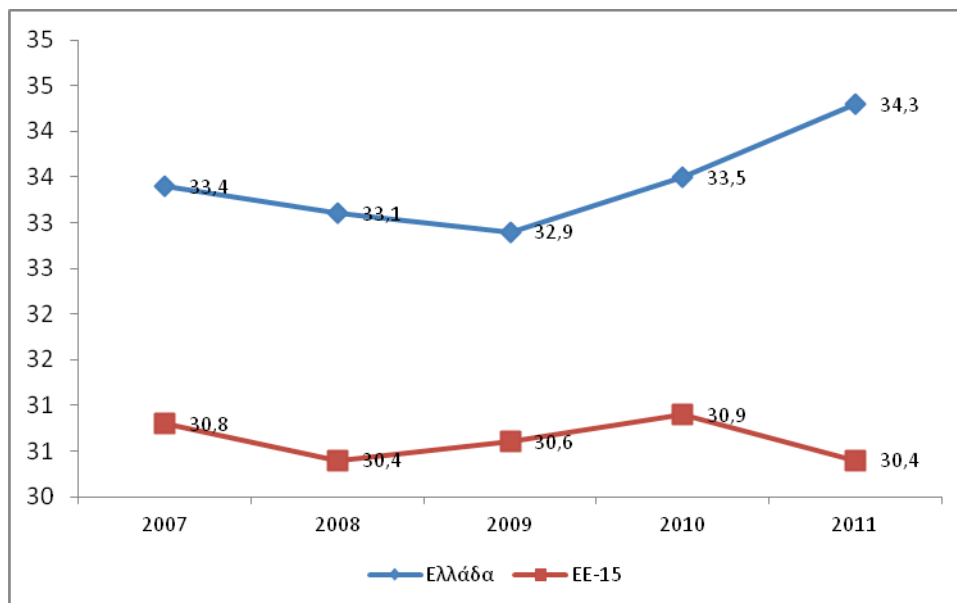

Πηγή: EUROSTAT – EUSILC

Αυξήθηκαν οι ανισότητες στην Ελλάδα από τότε που μπήκαμε στο Μνημόνιο

Δείκτης GINI εισοδηματικής ανισότητας

Πηγή: EUROSTAT - EUSILC

Στέφανος Σαμοΐλης

Βουλευτής Κέρκυρας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΑΧΙΝΙΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2014
του Γενικού Εισηγητή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Φίλιππου Σαχινίδη
Βουλευτή Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό του έτους 2014. Η Ελλάδα, τέσσερα χρόνια μετά τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό του 2009, θα παρουσιάσει το 2013, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, για πρώτη φορά πλεόνασμα στο πρωτογενές ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης. Προφανώς η προσαρμογή αυτή δεν υπήρξε το αποτέλεσμα μόνο της τελευταίας διετίας, όπως επιχειρούν κάποιοι συνάδελφοι να πουν, πολύ περισσότερο που οι δημόσιες τοποθετήσεις τους ότι η χώρα είχε και άλλες επιλογές ως προς την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής εκτροπής του 2009 είναι δημόσια καταγεγραμμένες.

Όπως και οι μηδέποτε δοκιμασθείσες, αλλά φερόμενες ως εναλλακτικές προτάσεις, που κωδικοποιήθηκαν ως «Ζάππεια». Ενδεικτικά αναφέρω ότι στη διετία 2010-2011 το διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα μειώθηκε από το 19,1% του ΑΕΠ το 2009 σε 8,3% του ΑΕΠ το 2011 και στο 2,6% το 2012.

Ενώ το πρωτογενές έλλειμμα μειώθηκε από 10,5% του Α.Ε.Π. το 2009 σε 2,4% το 2011 και 1,3% το 2012. Η πρωτοφανής αυτή, σε ένταση, δημοσιονομική προσαρμογή, έγινε με δύσκολες αποφάσεις - για την πλειοψηφία των Ελλήνων - που πάρθηκαν το 2010, το 2011, αλλά και στις αρχές του 2012 τότε που γίνονταν οι διαπραγματεύσεις για το δεύτερο πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής.

Είναι γνωστό πόσο λεπτές υπήρξαν οι ισορροπίες της περιόδου εκείνης και ποιες ήταν οι δυσκολίες επίτευξης συναίνεσης μεταξύ των κυβερνητικών εταίρων της Κυβέρνησης Λουκά Παπαδήμου, για την κάλυψη 300 μόλις εκατομμυρίων ευρώ από ένα μεγαλύτερο πρόγραμμα δημοσιονομικών παρεμβάσεων που συνέβαλαν καθοριστικά στην επίτευξη του δημοσιονομικού αποτελέσματος του 2012. Για το 2014, με βάση τη μεθοδολογία του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, έχει τεθεί ως στόχος η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 1,5% του Α.Ε.Π. προκειμένου να εξασφαλισθούν οι θετικές αποφάσεις των Ευρωπαίων εταίρων για το ελληνικό χρέος, αλλά και για να επιτευχθούν οι προϋποθέσεις για τη περαιτέρω μείωση του λόγου χρέους προς Α.Ε.Π..

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, ο στόχος που τίθεται για το πρωτογενές αποτέλεσμα μπορεί να επιτευχθεί με τα μέτρα που έχουν ήδη ψηφισθεί ή είναι προς ψήφιση. Η Κυβέρνηση πρέπει να διασφαλίσει στις συζητήσεις που θα γίνουν, ότι ο προϋπολογισμός του 2014 δεν θα αναθεωρηθεί μετά την ολοκλήρωση της επισκόπησης του προγράμματος, που αναμένεται να ολοκληρωθεί το Δεκέμβριο ή τον Ιανουάριο.

Γιατί, η ελληνική οικονομία για να περάσει σε θετικό ρυθμό ανάπτυξης, έστω και οριακό, δεν μπορεί να το πετύχει με νέα δημοσιονομικά μέτρα. Η δημοσιονομική προσαρμογή με βάση το δείκτη του διαρθρωτικού ελλείμματος έχει συντελεστεί. Αλλά το κυριότερο είναι, ότι

η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει άλλες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και νέα φορολογικά βάρη.

Η Ελλάδα βρίσκεται για 6η συνεχόμενη χρονιά σε ύφεση. Υπενθυμίζω ότι η ύφεση ξεκίνησε το 2008, δηλαδή δύο χρόνια πριν την εφαρμογή του προγράμματος οικονομικής πολιτικής. Κάνω αυτή την επισήμανση, γιατί, ακόμη και σήμερα, πολλοί εξακολουθούν να υποστηρίζουν ότι τα προβλήματα στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας σχετίζονται μόνο με τη δημοσιονομική προσαρμογή που ξεκίνησε το 2010.

Στις συζητήσεις για τον προϋπολογισμό η αντιπαράθεση επικεντρώνεται σε δύο πεδία. Το πρώτο πεδίο σχετίζεται με την αξιοπιστία των υποθέσεων επί των οποίων εδράζεται ο προϋπολογισμός. Το δεύτερο πεδίο αντιπαράθεσης, σχετίζεται με το αν βοηθά την σταθεροποίηση της οικονομίας και κατά συνέπεια την αναπτυξιακή της πορεία. Ο εκτιμώμενος ρυθμός μεγέθυνσης της οικονομίας και η πορεία της απασχόλησης είναι τα δύο καθοριστικά μεγέθη για να αξιολογηθεί η αξιοπιστία του προϋπολογισμού.

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, η ελληνική οικονομία θα περάσει το 2014, για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια, σε θετικό ρυθμό ανάπτυξης. Η ανεργία θα παραμείνει σε υψηλά επίπεδα, γεγονός που επιβάλλει περισσότερες πρωτοβουλίες για την αντιμετώπισή της. Η εκτίμηση για θετικό ρυθμό ανάπτυξης υποστηρίζεται σχεδόν από το σύνολο των διεθνών Οργανισμών. Επομένως, οι βασικές υποθέσεις του προϋπολογισμού μπορούν να χαρακτηριστούν εύλογες.

Η διερεύνηση των προοπτικών της ελληνικής οικονομίας και ο ρόλος του προϋπολογισμού ως προς αυτήν, προϋποθέτει ότι έχουν αποσαφηνιστεί τα αίτια που οδήγησαν την ελληνική οικονομία στη βαθύτερη και μακροβιότερη ύφεση που έχει γνωρίσει ποτέ και αξιολογούνται στη βάση αυτών των διαπιστώσεων οι διάφορες εναλλακτικές προτάσεις που κατατίθενται στη δημόσια συζήτηση, ως προς τη δυνατότητά τους να οδηγήσουν την ελληνική οικονομία σε μια διατηρήσιμη αναπτυξιακή τροχιά.

Ξεκινώ λοιπόν με τις διαπιστώσεις. Πρώτη, η ελληνική οικονομία μετά την ένταξη στην Ο. Ν.Ε. και ιδιαίτερα μετά την ολοκλήρωση των Ολυμπιακών Αγώνων δεν προχώρησε στις αναγκαίες διαρθρωτικές προσαρμογές, προκειμένου να ενταχθεί αποτελεσματικά στο παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας. Το αποτέλεσμα ήταν, να δημιουργηθεί ένα τεράστιο έλλειμμα ανταγωνιστικότητας, το οποίο αποτυπώνονταν στη ταυτόχρονη διεύρυνση των διδυμων ελλειμμάτων. Μετά το 2007, αυτά κατέστησαν ανεξέλεγκτα. Έτσι, η χώρα έχασε την πρόσβαση στις αγορές και ανέλαβε να υιοθετήσει - έναντι της χρηματοδότησης που έλαβε - ένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής, με το οποίο θα αποκαθιστούσε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, θα σταθεροποιούσε το τραπεζικό σύστημα και θα αντιμετώπιζε τη δημοσιονομική ανισορροπία και το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Δεύτερη διαπίστωση, η πρόταση για ανάσχεση της ύφεσης με δημοσιονομική επέκταση δεν συνιστούσε ούτε συνιστά, πρόταση με προοπτικές για την ελληνική οικονομία όσο ο λόγος του χρέους παραμένει σε υψηλά επίπεδα. Σε όσους επικαλούνται την Κεϋνσιανή πρόταση για αύξηση των ελλειμμάτων σε συνθήκες περιορισμένης ζήτησης προκειμένου να

τονωθεί η τελευταία, υπενθυμίζω ότι αυτή δεν είχε την αναμενόμενη αποτελεσματικότητα τη διετία 2008- 2009.

Συγκεκριμένα, η Ελλάδα μεταξύ 2007 και 2008 αύξησε το έλλειμμά της, αλλά η οικονομία οδηγήθηκε το 2008 σε μικρή ύφεση. Μεταξύ 2008 και 2009, διπλασίασε το έλλειμμα της, αλλά η ύφεση όχι μόνο δεν ανασχέθηκε, αλλά έγινε ακόμη πιο βαθιά. Εύλογα λοιπόν μπορεί κάποιος να θέσει το ερώτημα, πόσο περισσότερο από 15,7% του Α.Ε.Π. έπρεπε να αυξηθεί το έλλειμμα του 2009 για να μην ξεπεράσει το 3% η ύφεση; Και εν πάση περιπτώσει, ποια είναι τελικά η σχέση κόστους οφέλους σ' αυτή την προτεινόμενη πολιτική.

Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν υποθέσουμε ότι η Ελλάδα δεν έπαιρνε κανένα μέτρο για να μειώσει το έλλειμμα της, τότε θα έπρεπε να διασφαλίσει ότι οι αγορές θα ήταν διατεθειμένες να τη δανείζουν για να συντηρεί ετήσιο έλλειμμα της τάξης των 36 δισεκατομμυρίων. Πόσο πιθανό ήταν αυτό; Εντελώς απίθανο. Άρα, η δημοσιονομική επέκταση δεν μπορούσε να είναι επιλογή, αφού δεν υπήρχε πρόσβαση στις αγορές, αλλά ούτε και οι εταίροι θα μας δάνειζαν για να ακολουθήσουμε δημοσιονομική επεκτατική πολιτική.

Τρίτη διαπίστωση. Το πρόγραμμα τέθηκε σε εφαρμογή όταν η ελληνική οικονομία ήταν ήδη σε ύφεση. Τα προγράμματα προσαρμογής δεν έχουν την ίδια αποτελεσματικότητα και πιθανότητα επιτυχίας, όταν εφαρμόζονται σε συνθήκες ύφεσης. Η Ελλάδα μπήκε σε ύφεση από το 2008. Αυτό βέβαια, δεν ήταν γνωστό όταν σχεδιάστηκε το πρώτο πρόγραμμα, το Μάιο του 2010, όπως επίσης, δεν ήταν γνωστό και το τελικό μέγεθος του ελλείμματος το 2009. Αυτό εξηγεί και κάποιες από τις αδυναμίες στις υποθέσεις που ενσωματώνονταν στο πρώτο πρόγραμμα.

Τέταρτη. Η δημοσιονομική προσαρμογή σε συνθήκες ταυτόχρονης κρίσης ρευστότητας και αρνητικού εξωτερικού περιβάλλοντος, γιατί ανάλογα σταθεροποιητικά προγράμματα εφαρμόζονταν ταυτόχρονα και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, δεν μπορεί να αποδώσει. Γιατί, καμία χώρα δεν μπορεί να τονώσει τις εξαγωγές της, άρα να ανασχέσει την ύφεση ή να ενισχύσει την ανάπτυξη. Η ταυτόχρονη εφαρμογή περιοριστικών πολιτικών σε όλη την Ευρώπη πάσχει από την ίδια αναποτελεσματικότητα με την ταυτόχρονη υποτίμηση των εθνικών νομισμάτων. Γι' αυτό εκτιμώ, ότι ήταν απαραίτητο να δοθεί περισσότερος χρόνος προσαρμογής στην Ελλάδα. Αυτό, όμως, προϋπέθετε ότι οι εταίροι μας, θα ήταν διατεθειμένοι να διαθέσουν πάνω από τα 240 δις. τα οποία προσέφεραν.

Όλοι γνωρίζουμε τις αντικειμενικές δυσκολίες που υπήρχαν να πειστούν τα υπόλοιπα Κοινοβούλια, να διαθέσουν ακόμη και αυτό το ποσό. Άρα, η δυνατότητα για επιμήκυνση του προγράμματος δεν υπήρχε, όταν υπογράφηκε το πρώτο Πρόγραμμα. Υπήρχε η δυνατότητα αυτή, μετά το δεύτερο Πρόγραμμα, αλλά η Κυβέρνηση, τον Ιούνιο του 2012, δέχθηκε να εφαρμόσει ένα ιδιαίτερα εμπροσθοβαρές πρόγραμμα για το 2013.

Πέμπτη. Η αξιολόγηση της δημοσιονομικής προσπάθειας πρέπει να γίνεται με βάσει τις επιδόσεις στο διαρθρωτικό έλλειμμα, γιατί έτσι φαίνεται αν έχουν αντιμετωπιστεί τα διαρθρωτικά αίτια των δημοσιονομικών αποκλίσεων. Αν αξιολογήσει κανείς, σήμερα, την προσαρμογή που πέτυχε η Ελλάδα, με βάσει το διαρθρωτικό έλλειμμα από το 2009 μέχρι το 2013, θα διαπιστώσει ότι είναι μία από τις μεγαλύτερες προσαρμογές που έχουν γίνει ποτέ

μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ. Γι' αυτό υποστηρίζω, ότι ο κύκλος της δημοσιονομικής προσαρμογής έχει ολοκληρωθεί και αυτή πρέπει να είναι η διαπραγματευτική θέση της Κυβέρνησης στις επικείμενες συζητήσεις με την Τρόικα για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα 2014-2017 και η έμφαση, πλέον, πρέπει να δοθεί στην ενίσχυση και επιτάχυνση του μετασχηματισμού της οικονομίας σε ανταγωνιστική και εξωστρεφή. Με το πέρασμα της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης θα μπορεί να πραγματοποιηθεί η δημοσιονομική προσαρμογή που είναι αναγκαία.

Έκτη διαπίστωση. Σε συνθήκες κρίσης, η ενιαία νομισματική πολιτική δε λειτουργεί. Οι χώρες τις περιφέρειας που είναι σε Πρόγραμμα είναι ξεκομμένες από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές. Τα πραγματικά επιτόκια στην Ελλάδα είναι πολύ υψηλά, δημιουργώντας τεράστια προβλήματα ακόμη και σε ανταγωνιστικές επιχειρήσεις και δεν επιτρέπουν την πραγματοποίηση επενδύσεων. Αν, λοιπόν, σε μία οικονομία, όπου η κατανάλωση είναι λίγο πάνω από το 70% του εθνικού εισοδήματος, εφαρμόζεται αυστηρή περιοριστική πολιτική που μειώνει συνέχεια την κατανάλωση και αναζητάς πως θα ανασχεθεί ύφεση μέσω των επενδύσεων, τότε είναι σίγουρο ότι τα υψηλά επιτόκια σε συνδυασμό με την πολιτική αστάθεια και την αβεβαιότητα, δεν μπορούν να βοηθήσουν.

Έβδομη. Η ανάσχεση της ύφεσης μέσω της τόνωσης των καθαρών εξαγωγών, προϋποθέτει χρόνο. Οι εξαγωγές αγαθών αποτελούσαν μικρό τμήμα της οικονομικής δραστηριότητας, ώστε να βοηθήσουν με την αύξησή τους την αναπτυξιακή πορεία. Μόνο οι εξαγωγές των υπηρεσιών μπορούσαν να ανταποκριθούν σχετικά γρηγορότερα αλλά και αυτές, μέχρι ενός σημείου. Η επιδίωξη για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας ελληνικών αγαθών ή υπηρεσιών μέσω των μισθολογικών μειώσεων, εξουδετερώνονταν σε κάποιες περιπτώσεις από την ανατίμηση του ευρώ. Η στόχευση για ενίσχυση της ανάπτυξης μέσω υποκατάστασης των εισαγωγών είναι ακόμη πιο μακρόχρονη διεργασία.

Όγδοη. Προϋπόθεση για επιτυχία του προγράμματος είναι η επίτευξη ευρύτερων πολιτικών συναινέσεων. Αυτό ενισχύει το διαπραγματευτικό μέτωπο της χώρας και διασφαλίζει συνθήκες πολιτικής σταθερότητας, παράγοντες που επηρεάζουν την οικονομία και μειώνουν το κόστος προσαρμογής.

Στη προσπάθεια που ξεκίνησε η Ελλάδα το 2010, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είχε τη παραμικρή στήριξη. Το αντίθετο. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις ήταν απέναντι, ισχυριζόμενες πολλές φορές με μένος, ότι η πολιτική αυτή ήταν προς τη λάθος κατεύθυνση, χωρίς να προσδιορίζουν ποια ήταν η σωστή επιλογή εντός Ευρωζώνης και με τους περιορισμούς που περιέγραφα προηγούμενα. Σήμερα, έχει κερδίσει έδαφος η άποψη, ότι είναι αναγκαίες ευρύτερες πολιτικές συναινέσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Ένατη. Η Ευρώπη ήταν ανέτοιμη να διαχειριστεί την κρίση. Επιπρόσθετα, οι καθυστερήσεις και οι διαφωνίες που διατυπώνονταν δημόσια στην Ευρώπη, ως προς τις προοπτικές της Ελλάδος εντός της Ευρωζώνης, ενίσχυσαν την αβεβαιότητα, τη κρίση και το κόστος για την Ελλάδα. Δεν έχω ακούσει ποτέ από όσους μιλούν για τις υφεσιακές συνέπειες του προγράμματος, τις οποίες δεν θέλω με κανένα τρόπο να υποβαθμίσω, να αποτολμούν

μια εκτίμηση για τις συνέπειες αυτής της αβεβαιότητας και της ευρωπαϊκής κρίσης στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Δέκατη. Το πρόγραμμα έδωσε από την αρχή ιδιαίτερη έμφαση στη μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας. Εκτιμώ, ότι έπρεπε να δοθεί προτεραιότητα στις μεταρρυθμίσεις στην αγορά αγαθών και υπηρεσιών και μετά στην αγορά εργασίας. Αυτή η ιεράρχηση μπορεί να μετρίαζε τις επιπτώσεις σε απασχόληση και εισόδημα.

Ενδέκατη. Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας μέσω της εσωτερικής υποτίμησης όταν επιδιώκεται να γίνει μέσω αποπληθωρισμού, δημιουργεί προβλήματα στον έλεγχο της δυναμικής του λόγου χρέους προς Α.Ε.Π.. Η μείωση των τιμών μπορεί να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα. Η ενίσχυση, όμως, της ανταγωνιστικότητας μπορεί να γίνει και μέσω της συγκράτησης των τιμών στην Ελλάδα, έναντι του Μέσου Όρου στις άλλες χώρες στην Ευρωζώνη. Αν η Ελλάδα διατηρήσει για μεγάλο διάστημα τον αποπληθωρισμό, τότε, ενώ θα ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, θα επιδεινώνεται η δυναμική του λόγου χρέους προς Α.Ε.Π.. Ο αποπληθωρισμός, λοιπόν, θα ενισχύσει τις αβεβαιότητες γύρω από τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και του χρέους, παρά το γεγονός, ότι η Ελλάδα θα επιτυγχάνει τους δημοσιονομικούς στόχους ως προς το πρωτογενές αποτέλεσμα.

Δωδέκατη. Πολλά από τα μέτρα που εφαρμόζονται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, λόγω της ανάγκης δημοσιονομικής προσαρμογής, έχουν ως αποτέλεσμα τη σημαντική υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου ακόμη και για ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, για τις οποίες η Πολιτεία είχε για πολλά χρόνια διασφαλίσει ένα, στο μέτρο του δυνατού, αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης. Πρόκειται για άτομα με αναπηρία, για μακροχρόνια ανέργους, για ανασφάλιστους υπερήλικες, για επαγγελματίες που διακόπτουν λόγω της μεγάλης οικονομικής κρίσης την επαγγελματική τους δραστηριότητα, κ.λπ.

Είναι προφανές ότι δεν υπάρχει ακόμη η δυνατότητα να θεραπευθεί ένα μεγάλο μέρος των συνεπειών και των προβλημάτων που δημιουργήθηκαν από την εφαρμογή των δύσκολων μέτρων.

Τώρα, όμως, που η χώρα, μέσα από τις μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού, καταφέρνει να επανέλθει μετά από αρκετά χρόνια σε πορεία ανάκαμψης με τη δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος, είναι απόλυτα αναγκαίο να προωθήσουμε και να υλοποιήσουμε, κατά προτεραιότητα, παρεμβάσεις που θα ανακουφίσουν συμπολίτες μας, οι οποίοι, κινδυνεύουν να περιέλθουν ή έχουν ήδη περιέλθει σε καθεστώς απόλυτης φτώχειας και εξαθλίωσης. Είναι προτεραιότητά μας, να αντιμετωπίσουμε φαινόμενα ακραίας κοινωνικής αδικίας και να διαμορφώσουμε βήμα -βήμα ένα δίκτυο κοινωνικής προστασίας και ασφάλειας, που οδηγεί στο εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Στη κατεύθυνση αυτή και με βάση τις σημερινές δυνατότητες, που θα πρέπει να εξαντλήσουμε, προωθούμε για ψήφιση από τη Βουλή, τις παρακάτω ρυθμίσεις με στόχο την αντιμετώπιση προβλημάτων που αφορούν τους οικονομικά ασθενέστερους: Χορήγηση του ΕΚΑΣ στους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, χωρίς ηλικιακό όριο και εφόσον, βεβαίως, πληρούν τις λοιπές προϋποθέσεις που αφορούν τα εισοδηματικά κριτήρια, επαναφορά του βασικού πλαισίου για την απονομή της σύνταξης των ανασφαλιστών υπερηλίκων,

ασφαλιστική κάλυψη για υγειονομική περίθαλψη όλων των ανασφαλιστών μακροχρόνια ανέργων και των επαγγελματιών που έχουν διακόψει την επαγγελματική τους δραστηριότητα.

Δέκατη τρίτη διαπίστωση. Η Ελλάδα σήμερα έχει την υψηλότερη ανεργία στην Ε.Ε., αλλά και την υψηλότερη ανεργία μεταξύ των νέων. Επίσης, είναι πολύ υψηλή είναι η ανεργία και στις ηλικίες 55 και άνω. Η ταχεία δημοσιονομική προσαρμογή αποκάλυψε την συγκαλυμμένη ανεργία που προϋπήρχε της κρίσης και σχετίζονταν με τη διόγκωση του μη ανταγωνιστικού και εσωστρεφούς παραγωγικού τομέα της ελληνικής οικονομίας. Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν ένα εκατομμύριο άνεργοι, περισσότεροι από αυτούς που υπήρχαν πριν από την έναρξη της κρίσης. Οι συνθήκες στην αγορά εργασίας είναι τέτοιες, που καθιστούν αναγκαίο να προσανατολιστεί το κυβερνητικό έργο στη μείωση της ανεργίας με δημιουργία θέσεων εργασίας στον ανταγωνιστικό τομέα της οικονομίας.

Δέκατη τέταρτη. Η Ελλάδα στο παρελθόν δημιουργούσε περίπου 40 με 50 χιλιάδες θέσεις εργασίας το χρόνο. Εάν το μέλλον δεν υπερβεί το παρελθόν, η αντιμετώπιση της ανεργίας θα πάρει πολλά χρόνια, με αποτέλεσμα, η παρούσα ανεργία να μετατραπεί σε μακροχρόνια ανεργία με τρομακτικές συνέπειες για την κοινωνική συνοχή. Εκτιμώ ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να δημιουργεί, με κίνητρα και αντικίνητρα, προϋποθέσεις για τη δημιουργία πολλών νέων μικρών ανταγωνιστικών επιχειρήσεων που θα απασχολούν από 3 έως 10 άτομα, προκειμένου αντιμετωπιστεί άμεσα το πρόβλημα της ανεργίας. Η αντιμετώπιση αυτής της κρίσης στην απασχόληση δεν μπορεί να αφήνεται σε συμβατικά εργαλεία πολιτικής. Απαιτούνται αντισυμβατικά εργαλεία, όπως χορήγηση φορολογικών κινήτρων ή και μείωση ασφαλιστικών εισφορών για τις νέες αυτές επιχειρήσεις.

Δέκατη πέμπτη διαπίστωση. Μεσοπρόθεσμα οι προσωρινές ενεργητικές πολιτικές ανάσχεσης της ανεργίας δεν αρκούν. Ο μόνος δρόμος για να δημιουργούνται θέσεις εργασίας, είναι το πέρασμα σε υψηλούς θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτό προϋποθέτει ανάπτυξη και στην υπόλοιπη Ευρώπη, η οποία όμως προτείνει πολιτικές που τροφοδοτούν την ύφεση και όχι την ανάπτυξη. Η στρατηγική των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων από μόνη της δεν φθάνει για να φέρει τις χώρες σε Προγράμματα σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Χρειάζεται ένα μεγάλο ευρωπαϊκό επενδυτικό πρόγραμμα, με κοινοτικούς πόρους πέρα από τους υφιστάμενους, για να τονωθεί η αναπτυξιακή προοπτική. Αυτό όμως προϋποθέτει άλλη πολιτική φιλοσοφία για την ανάπτυξη στην Ευρώπη και άλλο συσχετισμό δυνάμεων. Τους συσχετισμούς αυτούς, δεν μπορούμε να τους επηρεάσουμε αποτελεσματικά αφού συνδιαμορφώνονται από τους πολίτες των χωρών της Ευρώπης με βάση τα δικά τους κριτήρια.

Δέκατη έκτη διαπίστωση. Όλοι στην Ελλάδα συμφωνούν για την ανάγκη να περάσει η χώρα σε σταθερή αναπτυξιακή πορεία. Όμως η επίτευξή της, δεν είναι μια μηχανική διαδικασία. Η ανάπτυξη, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν διατάσσεται, ούτε επιστρατεύεται, ούτε νομοθετείται με άρθρο μονό. Προϋποθέτει πολιτική και κοινωνική σταθερότητα, ευρύτερες πολιτικές συναινέσεις για τη πορεία και τις στρατηγικές επιλογές της χώρας, επενδύσεις από εγχώριους και ξένους επενδυτές και ρευστότητα. Οι συνθήκες αυτές, δεν υπήρχαν και εξακολουθούν και σήμερα να μη διασφαλίζονται. Συμφωνώ με την άποψη,

ότι η χώρα στα επόμενα χρόνια χρειάζεται τουλάχιστον 30 δις. Επενδύσεις. Όμως ποιος θα διαθέσει αυτά τα κεφάλαια; Ο κρατικός προϋπολογισμός μπορεί να καλύψει ένα μέρος, αλλά όχι το συνολικό ποσό. Επομένως, ποια είναι η στρατηγική των Κομμάτων που διεκδικούν κυβερνητική εντολή για να προσελκύσουν αυτά τα ποσά; Δεν πρέπει να εξεταστεί, αν το φορολογικό πλαίσιο, ο τρόπος λειτουργίας και η ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης, οι υποδομές, οι αποκρατικοποιήσεις, οι δαπάνες για την παιδεία, την έρευνα και την καινοτομία βοηθούν προς αυτή την κατεύθυνση; Λέγοντας όλα αυτά θέλω να καταδείξω ότι για να πετύχει η προσπάθεια πρέπει να κινηθούμε με ταχύτερους ρυθμούς.

Κλείνω με μια αξιολόγηση, των λεγόμενων, εναλλακτικών προτάσεων εντός της Ευρωζώνης. Ας δούμε τι εξασφάλισε η Ελλάδα από τους εταίρους, για να δούμε ποια θα μπορούσε να είναι η εναλλακτική λύση. Πρώτον, η Ελλάδα παρά τις καθυστερήσεις της Ευρώπης εξασφάλισε χρηματοδότηση για την κάλυψη των αναγκών της σε επιτόκια που σήμερα είναι χαμηλότερα από αυτά με τα οποία δανείζονται οι εταίροι. Σήμερα η Ελλάδα δανείζεται με μέσο επιτόκιο κοντά στο 2,5%, όταν οι περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης δανείζονται με πολύ υψηλότερο επιτόκιο. Επομένως, οι προϋπολογισμοί των άλλων χωρών επιδοτούν τον ελληνικό προϋπολογισμό. Επιπρόσθετα, οι εταίροι έχουν δεσμευθεί ότι εάν η Ελλάδα πετύχει δημοσιονομικό πλεόνασμα το 2013, τότε θα πάρουν αποφάσεις που θα διευκολύνουν ακόμη περισσότερο την ελληνική προσαρμογή, θα μειώσουν ακόμα περισσότερο το επιτόκιο. Άρα, όσοι μιλούν για υψηλά ή ληστρικά επιτόκια που πρέπει να μειωθούν, μάλλον δεν γνωρίζουν για ποιο πράγμα μιλούν.

Δεύτερον, η Ελλάδα πέτυχε τη μείωση του χρέους, κοντά 130 δις., σε συνεργασία με τους εταίρους. Ακόμα και αν λάβουμε υπόψη τα ποσά που δανείστηκε για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, η καθαρή μείωση θα ξεπεράσει τα 100 δις.. Εάν αυτά, συνάδελφοί του ΣΥΡΙΖΑ, τα θεωρείτε λίγα και πρέπει να διεκδικήσουμε ακόμα μεγαλύτερη περικοπή, όπως προτείνουν κάποιοι, τότε ας αναλογιστούν ότι εάν είχαμε μεγαλύτερη πολιτική συναίνεση στο εσωτερικό τα προηγούμενα χρόνια, ίσως αυτός να οδηγούσε σε μεγαλύτερα οφέλη.

Αλλά θα πρότεινα να πάει ο ΣΥΡΙΖΑ στα αδελφά Κόμμάτα του στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στο Die Linke της Γερμανίας και να συζητήσουν το αίτημα αυτό και εάν εξασφαλίσουν τη σύμφωνη γνώμη του Die Linke και των υπολοίπων αριστερών κομμάτων, τότε να το θέσουμε στις Κυβερνήσεις των χωρών της Ευρωζώνης όλοι μαζί ταυτόχρονα.

Τρίτον, η μέση διάρκεια του χρέους είναι πολύ καλύτερη από αυτή πριν την έναρξη της κρίσης και υπάρχει η δυνατότητα για περαιτέρω επιμήκυνση, όταν θα ληφθούν οι σχετικές αποφάσεις. Το στοιχείο αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία στην αξιολόγηση της βιωσιμότητας του χρέους. Γιατί όσο πιο μεγάλη είναι η διάρκεια του χρέους και όσο πιο μικρό το επιτόκιο με το οποίο το εξυπηρετεί, τόσο πιο εύκολο είναι για την Ελλάδα να το χρηματοδοτήσει, αλλά και να ελέγξει τη δυναμική του.

Τέταρτον, η χώρα εξασφάλισε το τελευταίο πρόγραμμα για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Οι τράπεζες σήμερα αξιολογούνται για μια ακόμη φορά με σκληρά τεστ για να διαγνωστεί, αν μπορούν να αντέξουν σε ακραία σενάρια. Χάρη στη συμφωνία που είχε

επιτευχθεί με το δεύτερο Πρόγραμμα, υπάρχουν κεφάλαια για να στηριχθούν, αν παρουσιαστεί ανάγκη. Σήμερα, στις δύσκολες αυτές συνθήκες, διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για ακόμη μεγαλύτερη διασφάλιση της σταθερότητας του πιστωτικού τομέα, ώστε να μπορέσει να επιτελέσει τον αναπτυξιακό του ρόλο. Η εναλλακτική στο πρόβλημα του τραπεζικού συστήματος θα ήταν να συνεισφέρουν και οι Έλληνες καταθέτες, όπως συνέβη και στην περίπτωση της Κύπρου. Όποιος πιστεύει ότι αυτή ήταν καλύτερη λύση, ας βγει να το πει δημόσια.

Θα ήθελα να ακούσω ποια είναι η εναλλακτική πρόταση που καταθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ για την επίλυση του προβλήματος του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Γιατί το πρόβλημα είναι το έλλειμμα ρευστότητας και αυτό δεν αποκαθίσταται ούτε με νομοθετικές πρωτοβουλίες, ούτε με κρατικοποιήσεις ή με μονομερείς ενέργειες. Γιατί το έλλειμμα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος σήμερα χρηματοδοτείται αποκλειστικά και μόνο από τη ρευστότητα που παρέχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Με βάση τα προαναφερθέντα θεωρώ ότι η Ελλάδα, παρά τις δυσκολίες, εξασφάλισε από τους εταίρους αποφάσεις που τη βοήθησαν να αποφύγει τη χρεοκοπία και να παραμείνει στην Ευρωζώνη. Όλα αυτά όμως διασφαλίστηκαν, γιατί οι Έλληνες έχουν κάνει μια καθαρή επιλογή. Θέλουν η Ελλάδα να παραμείνει στην Ευρωζώνη. Οι εταίροι έχουν δείξει ότι θα συνδράμουν την Ελλάδα στην προσπάθειά της να ανακάμψει και να επανέλθει ως ισότιμος εταίρος. Άρα, στις συζητήσεις του Δεκεμβρίου και του Ιανουαρίου, αλλά και στις επόμενες συζητήσεις με την τρόικα, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην ταχύτητα μετασχηματισμού της οικονομίας, προκειμένου να περάσουμε σε σταθερούς διατηρήσιμους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτό θα διασφαλίσει ότι η χώρα θα έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας στο ανταγωνιστικό της τμήμα, να διασφαλίζει εισοδήματα και επαρκή φορολογικά έσοδα για να χρηματοδοτήσει το κοινωνικό κράτος που επιθυμεί να έχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εχθροί μας σε αυτή τη συγκυρία δεν είναι οι πολιτικοί μας αντίπαλοι. Εχθροί μας είναι τα τεράστια προβλήματα της χώρας, που ήταν τεράστια το 2009 - 2010 και παραμένουν μεγάλα και σήμερα, παρά τη σημαντική πρόοδο που έχει γίνει. Πολύ μεγάλα για να τα σηκώνει μόνη της μια πολιτική παράταξη και αυτό μας φέρνει αντιμέτωπους με τον κίνδυνο να θεωρηθεί ότι η πολιτική τάξη αδυνατεί να τα αντιμετωπίσει. Ο λαός πρέπει να ακούει την αλήθεια και όχι συνθήματα ανασυρμένα από το ντουλάπι του ανυποψίαστου παρελθόντος. Το μέλλον δεν θα είναι σαν το πρόσφατο παρελθόν, ενώ κινδυνεύουμε να ζήσουμε μέρες του απώτερου και πολύ χειρότερου παρελθόντος, αν δεν συνεχίσουμε την προσπάθεια και οι πολίτες πρέπει να το γνωρίζουν αυτό. Γι' αυτό κάποιοι ας μην τάζουν τον παράδεισο, όταν η απόστασή μας από την κόλαση δεν είναι ακόμη ασφαλής. Ούτε να κλαίμε, ούτε να γελάμε, να καταλαβαίνουμε και να παίρνουμε τις αποφάσεις που μας ζητάει η Ιστορία να πάρουμε. Και αφού τις πάρουμε, να τις εφαρμόζουμε. Αυτό αρκεί.

Φίλιππος Σαχινίδης

Βουλευτής Λαρίσης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ (ΝΟΤΗ) ΜΑΡΙΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014

του Γενικού Εισηγητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων

Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά

Βουλευτή Ηρακλείου

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η άποψή μας, την οποία θα υποστηρίξουμε στην εισήγηση αυτή και θα την αποδείξουμε, είναι ότι ο κρατικός προϋπολογισμός του 2014 είναι ένας κλασικός προϋπολογισμός του μνημονίου τον οποίο και καταψηφίζουμε αφού:.

Πρώτον, πρόκειται για προϋπολογισμό της τρόικας, που ενδιαφέρεται αποκλειστικά και μόνο, για το πώς θα πληρωθούν οι δανειστές.

Δεύτερον, είναι προϋπολογισμός που επιβάλλει πλήρη αφαίμαξη όλων των εισοδημάτων. Δηλαδή, έχουμε μια γενική μνημονιακή επίθεση στα λαϊκά στρώματα και κυρίως, στην ιδιωτική περιουσία των Ελλήνων. Επομένως, είναι προϋπολογισμός άδικος, αντικοινωνικός, αντιαναπτυξιακός και αναποτελεσματικός.

Τρίτον, είναι προϋπολογισμός που συνεχίζει την ίδια πολιτική στα ζητήματα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Διατηρεί τους ολιγάρχες στην διοίκηση των τραπεζών, τη στιγμή που κύριος μέτοχος των τραπεζών είναι το ελληνικό δημόσιο και κατ' επέκταση φυσικά ο έλληνας φορολογούμενος ο οποίος σηκώνει το οικονομικό βάρος της κοινωνικοποίησης των ζημιών των τραπεζών.

Τέταρτον, ο προϋπολογισμός αυτός είναι εργαλείο για να προωθηθεί επιπλέον η ιδιωτικοποίηση και η λεηλασία της δημόσιας περιουσίας.

Πέμπτον, κύριε Υπουργέ, και θέλω εδώ την ιδιαίτερη προσοχή σας, είναι προϋπολογισμός που σιωπά σε σχέση με τις γερμανικές αποζημιώσεις αφού δεν συμπεριλαμβάνει τα ποσά που οφείλει η Γερμανία στην πατρίδα μας για τις πολεμικές επανορθώσεις και το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο.

Έκτο, είναι προϋπολογισμός που διαλαμβάνει, εξόφληση του δημόσιου χρέους, τη στιγμή που το μέγιστο τμήμα του δημόσιου χρέους είναι επονείδιστο χρέος και δεν είναι νόμιμο και επομένως, πρέπει να διαγραφεί μονομερώς με κυρίαρχη πράξη της ελληνικής πολιτείας.

Έβδομο, είναι προϋπολογισμός που στηρίζει την πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Όγδοο, είναι προϋπολογισμός που δεν θέτει τις βάσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Ας δούμε λοιπόν τα θέματα αυτά, κύριοι βουλευτές, αναλυτικά.

Ποιο είναι το κριτήριο με το οποίο έχει συνταχθεί ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός; Είναι προϋπολογισμός που αντιμετωπίζει τις ανάγκες του λαού και του έθνους; Ή είναι προϋπολογισμός που ενδιαφέρεται για το πώς θα εξοφληθούν οι ίδιοι οι δανειστές. Είναι προϋπολογισμός και το ξέρετε πολύ καλά, που εφαρμόζει της μνημονιακές δεσμεύσεις, είναι

προϋπολογισμός που εντάσσεται μέσα στο Μεσοπρόθεσμο, το οποίο ψήφισε η παρούσα πλειοψηφία και το οποίο είναι επίσης στα μέτρα των δανειστών. Είναι προϋπολογισμός της περιορισμένης εθνικής κυριαρχίας, διότι είναι προσωρινός. Και είναι προσωρινός διότι είναι δεδομένο ότι ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός, από τη στιγμή που δεν έχει την έγκριση των δανειστών και της τρόικας, με βάση και τις δηλώσεις του εκπροσώπου του Όλι Ρεν, είναι προσωρινός, μέχρις ότου φέρετε συμπληρωματικό προϋπολογισμό, ο οποίος θα επιβάλει επιπλέον μέτρα.

Εμείς θα θεωρούσαμε σημαντικό, πράγματι, να είχε κατατεθεί προϋπολογισμός χωρίς τη συναίνεση της τρόικας. Όχι όμως για να φέρετε τελικά συμπληρωματικό προϋπολογισμό όταν θα τα βρείτε με την τρόικα, αλλά για να αποδείξετε αν και κατά πόσο πραγματικά, μπορείτε ήδη να ασκήσετε μια «αυτοτελή» πολιτική, έστω εντός του μνημονίου, έτσι όπως το είχατε προσυμφωνήσει. Όμως εδώ, έχουμε ζητήματα σε σχέση με το δημοσιονομικό κενό, το οποίο είχε προσδιορίσει ο κύριος Υπουργός, στην αρχή, στα 500.000.000 ευρώ, αλλά μετά από παζάρια με την τρόικα τελικά η ελληνική πλευρά το ανέβασε σε 1.5 δισ. ευρώ και βλέπουμε, ανάλογα με τις διαθέσεις των δανειστών.. Επομένως, θα υπάρξουν μέτρα για να καλυφθεί το όποιο δημοσιονομικό κενό συμφωνηθεί τελικά; Βέβαια η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν θα υπάρξουν οριζόντια μέτρα με μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις αλλά μόνο μέτρα διαρθρωτικά. Άραγε αυτά τα διαρθρωτικά μέτρα δεν θα έχουν οικονομικές επιπτώσεις στο ύψος των συντάξεων και του εφάπαξ, στο κοινωνικό κόστος για υγεία και παιδεία; Δεν θα οδηγούν σε απολύσεις; Ας απαντήσει λοιπόν εν προκειμένω η κυβέρνηση.

Επομένως, αυτός ο προϋπολογισμός είναι προσωρινός και είναι και υπό αίρεση και υπό προθεσμία. Αυτά τα δύο χαρακτηριστικά έχει ο εν λόγω προϋπολογισμός και αναμένει, φυσικά, ο κ. Υπουργός, να έχει τη δυνατότητα να τοποθετηθεί στις 9/12ου στο «Euro – group»,-- για αυτό άλλωστε υπάρχει και αυτή η τεράστια πίεση και ο προγραμματισμός 7 ή 8 Δεκεμβρίου, να έχει ψηφιστεί ο προϋπολογισμός,, ούτως ώστε να πάει στις 9 του μηνός στο «Euro –group», εκεί όπου λαμβάνονται οι κυρίαρχες αποφάσεις, για να τον παρουσιάσει. Βέβαια εκεί οι συνάδελφοί του όπως διαμηνύουν σε όλους τους τόνους τον αναμένουν για να απολογηθεί για ποιο λόγο δεν προωθεί άμεσα και γρήγορα τις επιπλέον αντικοινωνικές πολιτικές των ίδιων των δανειστών. Επομένως, είναι ένας προϋπολογισμός στη φιλοσοφία των δανειστών που εστιάζει στο πώς οι δανειστές θα εισπράξουν τα χρήματά τους.

Και τι προβλέπει; Πρώτον, ότι θα γίνουν αποκρατικοποιήσεις ύψους 3 δισ. 560 εκατ..ευρώ. Με βάση την συμφωνία του Eurogroup της 27ης Νοεμβρίου 2012 όλο το ποσό αυτό θα πάει για την εξόφληση του δημοσίου χρέους. Δεύτερον, θα πρέπει να επιτευχθεί για το 2014 με βάση τις προβλέψεις, του τελευταίου επικαιροποιημένου Μνημονίου πρωτογενές πλεόνασμα ύψους τουλάχιστον 2 δισ. 750 εκατ. ευρώ που θα πάει και αυτό για την εξόφληση του δημοσίου χρέους. Αυτή είναι η συμφωνία που έγινε σε σχέση με το πρωτογενές πλεόνασμα στο οποίο θα αναφερθώ αναλυτικότερα. Επομένως, εδώ έχουμε 6 δισ. 310 εκατ. ευρώ για την εξόφληση του χρέους. Υπολογίστε ότι έχουμε να πληρώσουμε και 6 δισ. 150 εκατ. ευρώ για τόκους, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων είναι για τόκους προς τους δανειστές. Βέβαια ένα τμήμα του ως άνω ποσού των τόκων αναλογεί σε τόκους που

οφείλονται λόγω της έκδοσης των γραμματίων του ελληνικού δημοσίου. Ακόμη όμως και αν αφαιρεθεί το εν λόγω ποσό και πάλι ένα σημαντικό τμήμα του ως άνω συνολικού κονδυλίου για τόκους ύψους 6 δισ. 150 εκατ. ευρώ θα πάει ξανά στις τσέπες των δανειστών.

Γι' αυτό λέμε ότι είναι ένας προϋπολογισμός κομμένος και ραμμένος στα μέτρα των δανειστών.

Αλλά, πόσο είναι το δημόσιο χρέος; Δεν έχει γίνει λογιστικός έλεγχος για να δούμε πόσο είναι το χρέος, Για να δούμε πόσο είναι και το επονείδιστο χρέος, ιδίως, κύριε Υπουργέ, τώρα που έχουν εκδοθεί και αποφάσεις ελληνικών δικαστηρίων αλλά και δικαστηρίων στο εξωτερικό που αποδεικνύουν ότι έχουν δοθεί μίζες σε έλληνες πολιτικούς προκειμένου να γίνουν προμήθειες εκ μέρους του δημοσίου. Οι εν λόγω προμήθειες αλλά και τα υπό κρίση εξοπλιστικά προγράμματα εξοφλήθηκαν με ποσά τα οποία έχουν ενσωματωθεί στο δημόσιο χρέος. Επομένως τα ποσά αυτά συνιστούν επονείδιστο χρέος. Άλλωστε επονείδιστο χρέος δημιουργείται οσάκις η ντόπια πολιτική και οικονομική ολιγαρχία σε συνεργασία με τους δανειστές υπερχρεώνει ένα κράτος με δάνεια τα οποία όμως δεν αξιοποιούνται χάριν του λαού και της εθνικής οικονομίας, αλλά κατασπαταλούνται σε υπερτιμολογημένες προμήθειες και φυσικά σε μίζες.. Επομένως, πλέον και νομικά έχουμε ερείσματα για να αρχίσουμε να διερευνούμε πόσο είναι το επονείδιστο χρέος, το οποίο όπως έχουμε αποδείξει και σε μελέτες μας αφορά και όλα τα ποσά των δανείων που έχουν δοθεί στη μνημονιακή εποχή, δηλαδή περί τα 214 δισ. ευρώ καθώς στη συντριπτική τους πλειοψηφία τα εν λόγω δάνεια έχουν διατεθεί για την εξόφληση παλαιότερων επονείδιστων χρεών.

Δεύτερον, δεν μπορεί να προσδιοριστεί το ύψος του δήθεν δημοσίου χρέους εάν δεν εγγραφούν στον προϋπολογισμό και οι γερμανικές αποζημιώσεις. Ως γνωστόν η πατρίδα μας έχει έναντι της Ο.Δ. Γερμανίας για μεν το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο απαίτηση τουλάχιστον 54 δισ. ευρώ πλέον τόκων, και για τις πολεμικές επανορθώσεις άλλη απαίτηση ύψους 108 δισ. ευρώ πλέον τόκων. Τα ποσά αυτά δεν μπορείς να τα αφήνεις στην άκρη, Οφείλει η κυβέρνηση λογιστικά να τα εγγράψει στον ίδιο τον κρατικό προϋπολογισμό, όπως αναλύσαμε σχετικά στην περυσινή μας εισήγηση επί του κρατικού προϋπολογισμού 2013. Για να μπορεί έτσι να έχει την δυνατότητα η πατρίδα μας να προχωρήσει βάσιμα και νόμιμα στην διεκδίκηση των εν λόγω απαιτήσεων. Έτσι εάν μετά την εγγραφή στον προϋπολογισμό των παραπάνω κονδυλίων για τις γερμανικές αποζημιώσεις υπάρξει σχετική αμφισβήτηση από την πλευρά της Κομισιόν ή από την πλευρά της Γερμανίας τότε θα ανοίξει εντός της Ε.Ε. ένας σχετικός θεσμικός διάλογος από τον οποίο δεν θα μπορεί πλέον να απέχει η Γερμανία. Έτσι θα αναγκαστεί η γερμανική πλευρά να προσέλθει και να αποδείξει ότι δήθεν δεν οφείλει ,τα ως άνω 162 δισ. ευρώ πλέον τόκων. Άλλωστε είναι γνωστό ότι μέχρι τώρα η Γερμανία αρνείται να προσέλθει στο τραπέζι του διαλόγου για το ζήτημα των πολεμικών επανορθώσεων και του αναγκαστικού κατοχικού δανείου. Εγγράφοντας όμως τα παραπάνω κονδύλια στον προϋπολογισμό δημιουργούμε σημαντικές προϋποθέσεις για την δρομολόγηση διαδικασιών που θα οδηγήσουν τελικά στην εξόφληση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου και στην καταβολή των πολεμικών επανορθώσεων εκ μέρους της Γερμανίας.

Ερχόμαστε τώρα στο ύψος του δημοσίου χρέους όπως αυτό αναλύεται στον προϋπολογισμό. Το 2010, όταν μπήκαμε στο Μνημόνιο ήταν 329 δισ. ευρώ. Το 2011 με σκληρά μέτρα έφτασε τα 355 δισ. ευρώ, το 2012 ήταν 303 δισ. ευρώ και το 2013 τη χρονιά της δικής σας διαχείρισης κ. Υπουργέ εκτοξεύθηκε στα 321 δισ. ευρώ.

Λέτε ότι η όποια αύξηση του χρέους αντισταθμίζεται από περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού δημοσίου. Και ρωτάω. Τι εννοείται; Πρακτικά τι εννοείτε; Την κεφαλαιοποίηση των τραπεζών; Ποια είναι τα περιουσιακά στοιχεία που έχει πάρει το ελληνικό δημόσιο ως αντισταθμισμα για την αύξηση του χρέους; Αυτό πρέπει να μας το απαντήσετε πολύ συγκεκριμένα. Το αφήνω για να ακούσουμε τι θα πείτε και να έχουμε την ευκαιρία στην Ολομέλεια να το συζητήσουμε αναλυτικά.

Από εκεί και πέρα τίθεται το ερώτημα. Παρότι πάρθηκαν μνημονιακά μέτρα συνολικού ύψους 49 δισ. ευρώ, που εμπεριείχαν πέραν των άλλων κούρεμα ομολόγων πολλών ασφαλιστικών ταμείων, κούρεμα ομολογιούχων ιδιωτών, τελικά τι πετύχατε; Πετύχατε να κρατήσετε ή να έχετε το δημόσιο χρέος στα 321 δισ. ευρώ και τώρα που θα πάρετε επιπλέον μέτρα τουλάχιστον 5,5 δισ. ευρώ, θα πετύχετε μείωση του δημοσίου χρέους κατά 1 δισ. ευρώ σε απόλυτους αριθμούς, δηλαδή από 321 δισ. ευρώ θα το κάνετε 320 δισ. ευρώ. Αυτή είναι η τεράστια επιτυχία σας.

Μπαίνει ένα ερώτημα. Έχετε δανειστεί ήδη 214 δισ. ευρώ τα τρία χρόνια και έχετε 1,5 εκατομμύριο άνεργους. Πρέπει να εξηγήσετε πως έχει γίνει αυτό. Έχει γίνει διότι το 95% με 98% των δανείων έχουν πάει πίσω στους δανειστές για να πάρουν τα δανεικά τους, δηλαδή να διασωθούν οι ξένες τράπεζες, γαλλικές, γερμανικές, να διασώσετε και τους Έλληνες ολιάρχες. Αυτή ήταν η πολιτική που κάνατε. Μπαίνει επιπλέον το ζήτημα ότι αυτό το χρέος δεν είναι διαχειρίσιμο. Όμως τι μας είχατε πει μέχρι σήμερα; Ότι θα γίνει κούρεμα μετά τις γερμανικές εκλογές. Έτσι είχατε πείσει τους απόντες συναδέλφους της πλειοψηφίας να ψηφίζουν τα διάφορα νομοσχέδια μέχρι στιγμής. Έγινε αυτό; Όχι βεβαίως και ξεκαθαρίστηκε από τη Μέρκελ και τον Σόιμπλε ότι δεν πρόκειται να γίνει. Μας λέτε τώρα ότι έχετε άλλο σχέδιο. Μείωση των επιτοκίων και κυρίως επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του χρέους μέσω ομολόγου διάρκειας 50 ετών. Έχετε κάνει κάποια σχετική μελέτη; Έχετε δει ποια θα είναι η συνολική επιβάρυνση όταν θα επιμηκυνθεί ο χρόνος εξόφλησης του δημοσίου χρέους; Σε ποιο ύψος θα φτάσουν τελικά οι τόκοι. Ποιο λοιπόν θα είναι το κέρδος από αυτήν την ιστορία; Θα είναι προφανώς το ίδιο κέρδος που πετύχατε με τη συμφωνία του Νοεμβρίου 2012 να μειωθούν κατά 6 δισ. ευρώ οι τόκοι σε σχέση με πέρυσι και που δεν είδε κανένα αποτέλεσμα στην τσέπη του ο ελληνικός λαός, μιας και οι τόκοι αφού μειώθηκαν δεν πήγαν ως κοινωνικό μέρισμα στον ελληνικό λαό, αλλά ξαναγύρισαν στους δανειστές ως εξόφληση του δημοσίου χρέους; Αυτό δηλαδή θέλετε να κάνετε; Επομένως έχετε τελικά μία σαφή στρατηγική πάνω στο συγκεκριμένο θέμα;.

Επιπλέον λέτε και το παραμύθι ότι σταματάει το μνημόνιο το 2014. Πρώτον, το ΔΝΤ θα συνεχίσει να υπάρχει διότι δανειοδοτεί την Ελλάδα μέχρι το 2016. Άρα πριν το 2016 δεν φεύγει ο κ. Τόμσεν. Δεύτερον, αποκρύπτετε ότι στην πρώτη διακρατική δανειακή σύμβαση Ελλάδος – Κρατών Μελών Ευρωζώνης υπάρχει ρήτρα σύμφωνα με την οποία θα συνεχιστεί

αδιαλείπτως η εποπτεία για το αν εφαρμόζεται πραγματικά η συμφωνηθείσα μνημονιακή πολιτική, Διότι αν δεν εφαρμοστεί η συμφωνηθείσα πολιτική μετά από 3,5,8 χρόνια τότε έχει δικαίωμα ο δανειστής να καταγγείλει μονομερώς τη δανειακή σύμβαση και να γίνει άμεσα απαιτητό όλο το χρέος μαζί με τους τόκους. Άρα θα υπάρχει εποπτεία. Τρίτον, δεν μας λέτε, το κρύβετε, το είχαμε πει σε αυτή την αίθουσα πολλές φορές, το επιβεβαίωσε ο κ. Όλι Ρεν απαντώντας σε ερώτηση συναδέλφου της κυρίας Βαλαβάνη στο Βίλνιους, ότι με βάση την ενισχυμένη εποπτεία που έχει ψηφιστεί από το 2014, δεν θα έχουμε μόνο την απλή εποπτεία του Μάαστριχτ που προβλέπεται από τις γνωστές διαδικασίες, αλλά επιπροσθέτως οι χώρες που έχουν δανειστεί από το EFSF, βλέπε Ελλάδα, θα είναι υπό ενισχυμένη συνεχή επιτήρηση στο πλαίσιο της οποίας καθορίζονται αυξημένες αρμοδιότητες του επιτηρητή, δηλαδή εν προκειμένω της Κομισιόν και των υπολοίπων αρμοδίων οργάνων, μέχρις ότου να εξοφλήσουν το 75% τουλάχιστον του χρέους τους, δηλαδή για την Ελλάδα μετά το 2047 με τα σημερινά δεδομένα. Αυτά πρέπει να τα πείτε στον ελληνικό λαό, διότι λέτε ότι δεν θα υπάρχει τρόικα και έλεγχος.

Βεβαίως εμείς λέμε ότι στόχος της πολιτικής μας είναι η διαγραφή του επονείδιστου χρέους, η καταγγελία των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων.

Και θα σας πω κ. Υπουργέ κάτι απλό. Υπάρχει αυτή τη στιγμή μέσα στον Προϋπολογισμό μία πρόβλεψη ότι για το 2014 θα πρέπει να πληρώσουμε 10 δισ. ευρώ για τα τοκογλυφικά ομόλογα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που τα αγόρασε με 40% έκπτωση και 5 δισ. ευρώ περίπου για τα ομόλογα «Αλογοσκούφη». Τι κάνετε για αυτό; Είχα κάνει μία πρόταση από αυτό το βήμα, ήταν ημέρα Πέμπτη, αν θυμάμαι καλά, που συζητούσαμε το προσχέδιο προϋπολογισμού 2014. Μετά διάβασα στην Καθημερινή της Κυριακής την πρόταση αυτή ως δήθεν κυβερνητική πρόταση, Εν πάσει περιπτώσει. Τι είχα προτείνει. Πρότεινα να διαπραγματευτείτε με την τρόικα προκειμένου τα εν λόγω ομόλογα να ανανεωθούν για 3 χρόνια.

Δεύτερον, πρότεινα να διαπραγματευτείτε και να πληρώσετε μόνο το κεφάλαιο που κατέβαλε για την αγορά των εν λόγω ομολόγων η ΕΚΤ και να αρνηθείτε να τα εξοφλήσετε στην ονομαστική τους αξία και έτσι με τον τρόπο αυτό να σταματήσει η κερδοσκοπία της ΕΚΤ σε βάρος της Ελλάδας. Κάνατε αυτές τις κινήσεις; Δεν τις είδα. Για τα 5 δισεκατομμύρια από τα ομόλογα «Αλογοσκούφη», το ίδιο. Αλλά ούτε εκεί είδαμε καμία κίνηση, δηλαδή ακόμη και εντός του συστήματος, εντός του μνημονίου δεν κάνατε καμία σοβαρή διαπραγμάτευση.

Επομένως, με βάση αυτό το πλαίσιο ας δούμε που βρισκόμαστε.

Σε σχέση με τη γενική οικονομική κατάσταση η παρατήρηση που κάνετε για τα προβλήματα που ενδεχομένως να προκύψουν από μια πιθανή κρίση χρέους στις ΗΠΑ είναι βάσιμη. Πράγματι μπορεί να έχουμε στην περίπτωση αυτή σοβαρά προβλήματα στην παγκόσμια οικονομία. Αλλά αυτό είναι κάτι το οποίο δεν εξαρτάται από εμάς. Ορθώς όμως γίνεται η παρατήρηση.

Με χαρά βλέπω μια παρατήρηση την οποία είχαμε κάνει εδώ, κύριε Υπουργέ, στη Βουλή αν θυμάμαι καλά στις 30 Ιουλίου αρκετά έγκαιρα, δηλαδή ότι πρέπει να δείτε τι θα γίνει αν σταματήσει η FED να κόβει χρήμα. Διότι μόνο και μόνο η ιδέα ότι θα σταματούσε η FED να

κόβει χρήμα δημιούργησε προβλήματα και στις μετοχές της Ινδίας και στα ομόλογα της Τουρκίας και παντού. Αυτό θα έχει σημαντική επίπτωση διότι οι ευρωπαϊκές τράπεζες και η ίδια η Ευρώπη τραβάει την ρευστότητα της κυρίως λόγω του ότι τυπώνει η FED χρήμα. Άρα, εάν σταματήσει θα πρέπει εδώ να έχετε και ένα σχέδιο και κυρίως να θέσετε πολιτικά το ζήτημα ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πρέπει να περάσει πλέον στην φάση της έντονης ποσοτικής χαλάρωσης, πρέπει να προχωρήσει σε αυτό που λέμε πρακτικά να «κόψει χρήμα» διότι μόνο όταν κόψει χρήμα θα μπορέσει να υπάρξει αναπτυξιακή πολιτική στην ίδια Ε.Ε.. Να κάνετε και μια μελέτη στο βαθμό που υπάρξει ποσοτική χαλάρωση και παρέμβαση της ΕΚΤ στη δευτερογενή αγορά ομολόγων, τι θα μπορούσε να σημάνει αυτό για το ελληνικό δημόσιο χρέος και τι θα μπορούσε να γίνει για περαιτέρω ελάφρυνσή του, άρα για λιγότερες πιέσεις σε σχέση με το χρηματοδοτικό κενό και το δημοσιονομικό κενό το οποίο σας λέει η τρόικα ότι υπάρχει και βάσει του οποίου ετοιμάζετε να πάρετε και επιπλέον μέτρα εις βάρος του ελληνικού λαού.

Από κει και πέρα δεν πρέπει να ξεχνούμε, αλλά βλέπω ότι αυτό δεν το λαμβάνετε υπόψη, ότι υπάρχει αυτή τη στιγμή και συνεχίζεται όπως το είπαμε και το γράψαμε στην περσινή εισήγησή μας επί του προϋπολογισμού που διανεμήθηκε, η αντίθεση μεταξύ των ιδίων των πιστωτών. Δηλαδή, οι Ηνωμένες Πολιτείες, το ΔΝΤ για δικούς τους λόγους επιθυμούν ένα γενναίο κούρεμα του ελληνικού δημόσιου χρέους. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η Γερμανία και οι υπόλοιποι δεν το επιθυμούν. Ποιες είναι οι στρατηγικές κινήσεις που έχετε κάνει στο ζήτημα αυτό; Πως αξιοποιήσατε αυτές τις αντιθέσεις των δανειστών Καθόλου. Δεν το είδαμε άλλωστε αυτό ούτε στη συνάντηση που έκανε ο κ. Σαμαράς με τον Πρόεδρο Ομπάμα. Θέλω σε αυτό το ζήτημα να μας παρουσιάσετε μια συγκεκριμένη πολιτική γιατί απ' ότι φαίνεται είστε εγκλωβισμένοι στη λογική του Βερολίνου και της Μέρκελ αντί να οικοδομήσετε μια πολυδιάστατη πολιτική.

Ας δούμε τα μακροοικονομικά στοιχεία σε σχέση με την ελληνική οικονομία. Παραγωγή εργοστασίων μείον 7,2%, λαϊκή κατανάλωση μείον 14,4%, εξαγωγές μείον 5,7%, χορηγήσεις τραπεζών σε επιχειρήσεις μείον 4,5% θυμόσαστε τι λέγατε πέρσι εδώ; Ότι με την ανακεφαλοποίηση θα υπάρχει ρευστότητα στο σύστημα και εμείς σας είχαμε πει ότι δεν θα υπάρξει διότι η ανακεφαλοποίηση δεν έχει σχέση με τη ρευστότητα, έχει σχέση με τη κεφαλαιακή ενίσχυση και επάρκεια. Για να έχεις ρευστότητα θα πρέπει να υπάρξει αύξηση σε επίπεδο αποταμιεύσεων, αλλά πως θα υπάρξει αύξηση αποταμιεύσεων αφού και αυτές τις λιγοστές αποταμιεύσεις του Έλληνα πολίτη τις παίρνετε με τις κατασχέσεις που κάνετε.

Αντ' αυτού, λοιπόν, δεν είχαμε ρευστότητα και φυσικά είχαμε αύξηση της ανεργίας 1.350.000 με βάση τα στοιχεία, στην πραγματικότητα γνωρίζετε ότι οι άνεργοι έχουν ξεπεράσει το 1,5 εκατομμύριο, η ανεργία των νέων έφτασε στο 63%, χιλιάδες μαγαζιά κλειστά, 4000 αυτοκτονίες, κοινωνική κατάθλιψη στον ελληνικό λαό που είναι σημαντικό στοιχείο όχι μόνο ψυχολογικό, αλλά και για την ίδια την οικονομία για την ανάταξη της χώρας. Επίσης είχαμε χαράτσια, κατασχέσεις κλπ..

Ακόμη και ποσά κάτω των 1000 ευρώ, που βρίσκονται σε λογαριασμούς και αφορούν μισθούς και συντάξεις παρανόμως τα κατάσχει το δημόσιο. Είχαμε κάνει και σχετική ερώτηση

και ζητήσαμε να γίνει άμεσα και σχετική νομοθετική ρύθμιση. Έτσι μέχρι στιγμής ο μόνος τρόπος να διασωθούν από τις κατασχέσεις οι μισθοί και οι συντάξεις κάτω των 1.000 ευρώ είναι να γίνουν σχετικές αναλήψεις τις πρώτες 24 ώρες, Γι' αυτό τα ΑΤΜ κάθε πρώτη του μηνός έχουν τεράστιες ουρές, Για να προλάβει ο συνταξιούχος να πάρει τη σύνταξή του, πριν μπει στον τραπεζικό του λογαριασμό το μακρύ χέρι του κράτους. Αυτή είναι η κατάσταση. Μέχρι και ένα ποσό που είχε δοθεί από το στρατό σε κάποιο φαντάρο το κατάσχατε.

Επίσης, γίνονται συνεχείς κατασχέσεις από τα ασφαλιστικά ταμεία : 1.000.000 άνθρωποι αυτή τη στιγμή οφείλουν 15 δισ. ευρώ στα ασφαλιστικά ταμεία, 7,9 δισ. ευρώ στο ΙΚΑ, 5,9 δισ. ευρώ στον ΟΑΕΕ. Γιατί; Γιατί έχει διαλυθεί η οικονομία, γιατί με την πολιτική που ακολουθήσατε, οδηγήσατε πράγματι σε διάλυση της χώρας. Έτσι έχουμε το 23% του ελληνικού πληθυσμού να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας και τεράστιες κοινωνικές ανισότητες. Αυτά τα απέδειξαν συνάδελφοι καθηγητές, που ήταν στην ημερίδα που διοργάνωσε το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής προ ολίγων ημερών και προφανώς θα είναι και στη διάθεσή σας.

Επομένως, η ομολογία αποτυχίας του μνημονίου από το ΔΝΤ, από την Ε.Ε. και προχθές από τον ίδιο το συνεργάτη του Σόιμπλε, σε ποιο συμπέρασμα πρέπει να σας οδηγήσει;. Δεν θα έπρεπε να έχετε μια στρατηγική, εφόσον αποδέχονται οι δανειστές ότι το μνημόνιο είχε λάθος συνταγή. Αυτοί άλλωστε επέβαλαν το μνημόνιο. Δεν θα πρέπει να διεκδικήσετε αποζημίωση της χώρας για τις τεράστιες ζημιές που έχει υποστεί;

Αλλά ακόμη και αν ισχυριστείτε εσείς ότι δήθεν φταίει εν μέρει και η Ελλάδα και στην περίπτωση αυτή μπορείτε να συνυπολογίσετε την ενδεχόμενη συνυπαιτιότητα. Έστω θα μπορούσατε να διεκδικήσετε τότε το 60% της ζημιάς που έχει υποστεί η χώρα. Ούτε αυτό το κάνετε. Διεκδικείτε αλλαγή πολιτικής, διότι αφού απεδείχθη ότι η πολιτική είναι λάθος, γιατί δεν επιμένετε ότι πρέπει να αλλάξει η πολιτική συνταγή του μνημονίου, μια και οι ίδιοι λένε ότι έχουν αποτύχει.

Εδώ σήμερα είδαμε το καταπληκτικό : αυτοί που συνομιλούσαν με τον Στρος Καν το Μάιο του 2010, τότε που ο Στρος Καν έλεγε υπέρ του αποπληθωρισμού, σήμερα, από αυτό το βήμα κατακεραυνώνουν τον αποπληθωρισμό. Μπράβο ! Πέρασαν τόσα χρόνια και έχουμε και 1.000.000 επιπλέον ανέργους.

Επομένως, πρέπει να καταλάβουμε ότι οι δανειστές από την αρχή είχαν στόχο τα «ασημικά» της χώρας, γνώριζαν ότι θα αποτύχει η μνημονιακή πολιτική, επέμεναν όμως πάνω σε αυτό.

Τι άλλο λένε τα στοιχεία του προϋπολογισμού σας; ότι δήθεν θα έχουμε μια ανάπτυξη 0,6%, μας λέτε ότι θα αυξήσετε τα έσοδα και θα είναι 54,6 δισ. ευρώ, δηλαδή, 2,4 δισ. ευρώ θα είναι η αύξηση εσόδων σε μια φάση διάλυσης της ελληνικής οικονομίας ενώ ταυτόχρονα με τον προϋπολογισμό επιβάλετε και μείωση των δαπανών 3,2 δισ. ευρώ.

Για να τα δούμε λοιπόν αυτά : πρόσθετα μέτρα εν προκειμένω του συγκεκριμένου προϋπολογισμού, εκτός από τα πρόσθετα των προσθέτων μέτρων που θα έρθουν με τον πρόσθετο προϋπολογισμό, δηλαδή, αυτόν που θα σας επιβάλλει από τις 9 Δεκεμβρίου και

μετά ο Τόμσεν, έχουμε : 2,3 δισ. ευρώ από φορολογία, 3,2 δισ. ευρώ από περικοπές που επιβάλλονται.

Ας τα δούμε αναλυτικά. Ποιος σηκώνει το βάρος της φορολογίας σήμερα; Ποιος στηρίζει τη φορολογία εισοδήματος; Έχετε εισπράξει έστω και ένα ευρώ από τη λίστα Λαγκάρντ; Πόσα χρήματα έχετε εισπράξει από τις off shore εταιρείες; Τι ποσά έχετε εισπράξει από τις πολυεθνικές και τι ρυθμίσεις κάνατε για τις ενδοομιλικές συναλλαγές, που είναι ένας έξυπνος τρόπος για να μην πληρώνουν φόρους οι διάφορες πολυεθνικές, οι οποίες αποκομίζουν μεγάλα κέρδη σήμερα στην Ελλάδα;

Υπάρχει κύριε Υπουργέ μια μελέτη, όχι δική μου, αλλά άλλων συναδέλφων, που έχει δείξει ότι ουσιαστικά, αν στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια είχε επιβληθεί ο ευρωπαϊκός μέσος όρος φορολόγησης, δηλαδή φορολογία περίπου 24,5% και είχε επιτευχθεί και η σχετική εισπράξη των φόρων, τότε το ποσό αυτό θα ήταν περίπου ίσο με τα 110 δισ. ευρώ που αναγκάστηκε να δανειστεί η Ελλάδα με το μνημόνιο. Πρέπει λοιπόν να πάμε στο «χτύπημα» της φοροδιαφυγής, αλλά δεν έχω δει επ' αυτού να γίνεται τίποτα.

Την αύξηση λοιπόν των εσόδων κατά 2,3 δισ. ευρώ, πως θέλετε να την πετύχετε, θα την πετύχετε με αύξηση των άμεσων φόρων 8,5% και με μείωση των έμμεσων φόρων 1,8%.

Να πούμε, όμως, ότι ο λόγος έμμεσων και άμεσων φόρων - γιατί, όταν έχετε πολλούς έμμεσους φόρους, στην ουσία είναι ένα κοινωνικά άδικο σύστημα, γιατί πληρώνουν οι πάντες – που ήταν δυσμενής, παραμένει ακόμη δυσμενής, παρά τα μέτρα, τα οποία παίρνετε.

Δεύτερον, στη φορολογία εισοδήματος, 12,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο φόρος περιουσίας είναι 3,947 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, εν προκειμένω, ο φόρος επί της περιουσίας αντιστοιχεί περίπου στο 1/3 του φόρου εισοδήματος καθώς αυξάνεται κατά 41,4%. Εδώ, δηλαδή, όταν θα συνειδητοποιήσει ο ελληνικός λαός τι θα συμβεί με αυτή τη φορολαίλαπα επί της ακίνητης περιουσίας του τότε η ελληνική κοινωνία θα οδηγηθεί σε εκρηκτικές καταστάσεις.

Αφού, πλέον, έχετε αφαιμάξει μισθούς, συντάξεις, κάνατε τα κουρέματα στα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων, διαλύσατε τους ομολογιούχους, τώρα αυτό που έχει μείνει είναι η γενική επίθεση επί της ακίνητης περιουσίας των Ελλήνων, με δυσβάστακτους φόρους, προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία, την οποία θέλουν οι δανειστές. Δηλαδή, να λειτουργεί το κράτος με το σύστημα που ζητούν, για να μπορούν να εισπράττουν τα ποσά, τα οποία ανέλυσα στην αρχή της εισήγησής μου. Γι' αυτό και απελευθερώνετε τους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας. Και έτσι θα έχουμε πλέον μαζί με τα εκατομμύρια των ανέργων και χιλιάδες άστεγους. Εκεί οδηγείτε την κατάσταση.

Περικοπές. Οι περικοπές είναι κυρίως στην υγεία και στην κοινωνική ασφάλιση, 18,4%. Τι κάνετε; Καταβάλετε μειωμένες επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία, από 10.480.000.000 ευρώ επιχορήγηση 8.760.000.000 ευρώ. Επιχορήγηση νοσοκομείων, μείον 528.000.000 ευρώ. ΕΟΠΥΥ, μείον 334.000.000 ευρώ. Και όλα αυτά όταν έχουν διαλυθεί τα νοσοκομεία, όταν έχουμε χιλιάδες ανθρώπους που δεν μπορούν να αγοράσουν τα φάρμακα τους, όταν έχουμε διαλυμένο όλο το ασφαλιστικό σύστημα και το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, αλλά κυρίως το σύστημα περίθαλψης. Καταλαβαίνετε τι έχει να συμβεί στο επόμενο διάστημα.

Μειώνετε, βεβαίως και τις δημόσιες δαπάνες στην παιδεία, τη στιγμή που θέλουμε να οικοδομήσουμε μια Οικονομία της γνώσης, ενώ θα έπρεπε να αυξήσετε τα κονδύλια για την εκπαίδευση, τις τεχνολογίες, την καινοτομία, την κατάρτιση κλπ.

Πρωτογενές πλεόνασμα. Εμφανίζετε 812.000.000 ευρώ για το πρωτογενές πλεόνασμα το 2013. Του χρόνου πιστεύετε ότι θα ανέλθει το πρωτογενές πλεόνασμα στα 2,956.000.000 ευρώ, Βεβαίως ξεχνάτε να πείτε ότι 2.750.000.000 ευρώ θα πάνε, ούτως ή άλλως, για την εξόφληση του χρέους, άρα αν πιάσετε τους στόχους σας θα μείνουν 200.000.000 ευρώ. Και έτσι θα μπορείτε να μοιράσετε το 70% του πρωτογενούς αυτού πλεονάσματος δηλαδή 140.000.000 ευρώ που αν τα δώσετε στο 1.500.000 χαμηλοσυνταξιούχους, το πόσο που θα πάρουν θα είναι ελάχιστο, θα είναι ψίχουλα. Για το 2013 δε το ποσό, των 560.000.000 ευρώ που υπολογίζετε ότι μπορείτε να μοιράσετε από το πρωτογενές πλεόνασμα απ' ό,τι βλέπω αποτελεί αντικείμενο έντονης διαμάχης. Θα πάει στους χαμηλοσυνταξιούχους, θα πάει στους ένστολους, θα πάει στην ανάπτυξη; Βέβαια το αν θα υπάρξει πράγματι πρωτογενές πλεόνασμα για το 2013 αυτό θα κριθεί με απόφαση της Eurostat τον Απρίλιο του 2014.

Αλλά, το αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα που εγγράφετε για το 2013, πρώτον, είναι ένα αντικοινωνικό πρωτογενές πλεόνασμα, διότι έχει προκύψει από την αφαίμαξη όλων των λαϊκών εισοδημάτων. Δεύτερον, έχει προκύψει, επειδή δεν έχετε εξοφλήσει όλες τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου. Επιπλέον είναι ένα αντιαναπτυξιακό πρωτογενές πλεόνασμα, αφού η στρατηγική της δήθεν ανάπτυξης της ίδιας της οικονομίας στη βάση πρωτογενών πλεονασμάτων σε περίοδο ύφεσης, μάλλον οδηγεί σε διάλυση της οικονομίας παρά σε οικονομική μεγέθυνση.

Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Το μειώνετε στα 6,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2008 ήταν 9.654.000.000 ευρώ. Πώς θα περάσει η χώρα στη φάση της ανάπτυξης; Μόνο με δημόσιες επενδύσεις, Όμως, θα πρέπει να δρομολογήσουμε ανάπτυξη με απασχόληση, διότι εμάς μας ενδιαφέρει να δημιουργηθούν άμεσα θέσεις εργασίας. Διότι, μπορεί να έχετε ανάπτυξη που να είναι αντικοινωνική, που να οδηγεί σε ανισότητες και να μην συμβάλλει στην αύξηση της απασχόλησης.

Δημόσιος δανεισμός.

Για δημόσιο δανεισμό για του χρόνου θέλετε 68,6 δισ. ευρώ και λέτε, βραχυπρόθεσμος δανεισμός 40 δισ. ευρώ. Δηλαδή, γραμμάτια του ελληνικού δημοσίου 40 δισ. ευρώ. Εν προκειμένω επαναλαμβάνουμε την πρόταση που κάναμε και κατά τη συζήτηση του περυσινού προϋπολογισμού για την ίδρυση μιας ειδικής κρατικής αναπτυξιακής τράπεζας ειδικού σκοπού, όπως η γερμανική KFW που θα είχε τη δυνατότητα - με βάση το άρθρο 123 παράγραφος 2 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ε.Ε. - να δανείζεται με 0,25% απευθείας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Μάλιστα υπάρχουν τα κεφάλαια για να ιδρυθεί αυτή η τράπεζα αφού περισσεύουν 8 δισεκατομμύρια ευρώ από τα ποσά των 50 δισ. ευρώ που προβλέπεται για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Έτσι θα είχαμε όφελος από τη μείωση του επιτοκίου αφού η διαφορά αυτή του επιτοκίου ανέρχεται περίπου στο 4% το χρόνο. Δηλαδή για το 2014 θα εξοικονομούσαμε 1,6 δισ. ευρώ από την καταβολή τόκων των υπό έκδοση εντόκων γραμματίων του ελληνικού

δημοσίου (4% ετήσιο επιτόκιο στα 40 δισεκατομμύρια ευρώ =1 δισ., 600 εκατ. ευρώ). Θα γλυτώναμε λοιπόν αυτό το ποσό των τόκων για το 2014 και έτσι θα μπορούσαμε να επωφεληθούμε οικονομικά. Για το 2013 θα γλυτώναμε με τον ίδιο τρόπο περί τα 800 εκατ. ευρώ. Γιατί λοιπόν δεν έχετε ιδρύσει ακόμη την εν λόγω τράπεζα; Έχετε τεράστια ευθύνη πάνω στο θέμα αυτό, πέραν του ότι αυτή η τράπεζα θα ήταν και αναπτυξιακή, γιατί θα μπορούσε να δώσει χαμηλότοκα δάνεια για να υπάρξει απασχόληση της νέας γενιάς, των αγροτών και όσων πραγματικά επιθυμούν να αναπτύξουν την επιχειρηματικότητα.

Τώρα λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι για να βρεθούν τα 68,6 δισεκατομμύρια ευρώ του χρόνου, 40 δισ. θα είναι βραχυχρόνιος δανεισμός. Πρέπει να εξηγήσουμε στον κόσμο, ότι η περίφημη ρήση ότι η τρόικα καλύπτει όλες τις δανειακές υποχρεώσεις της χώρας δεν ισχύει. Από την αρχή υπήρχε χρηματοδότηση βραχυχρόνιου δανεισμού μέσω των εξαμήνων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου. Άρα, λοιπόν, από τα 68 δισ., τα 40 δισ. θα βρεθούν με την έκδοση γραμματίων του ελληνικού δημοσίου, τα 3,3 δισ. θα είναι από τις αποκρατικοποιήσεις και ο περίφημος μηχανισμός υπολογίζετε θα σας δώσει 25 δισ., όμως δεν βγαίνουν τα ποσά, γιατί βλέπω ότι οι δόσεις για το 2014 είναι 17,5 δισεκατομμύρια, αν βάλετε και από το ANFA και το SNP, άλλα 2,5 δισ. Αυτά όμως δεν φτάνουν τα 25 δισ. ευρώ. Επομένως από πού θα βρεθούν τα υπόλοιπα; Διότι διαπιστώνω ένα σημαντικό κενό που προφανώς θα καλυφθεί με νέο δάνειο και νέο Μνημόνιο.

Σχετικά με το ΤΑΙΠΕΔ, τα είπαμε. Κυρίως, όμως, αυτό που έχει σημασία είναι ότι διαλύετε τις ΔΕΚΟ, διαλύετε τα αμυντικά συστήματα, ενώ υπάρχει η δυνατότητα μέσα από τις παραγωγικές ΔΕΚΟ,-- που θα έχουν εξυγιανθεί, που δυστυχώς ήταν κομματικοποιημένες λόγω της λειτουργίας των ίδιων των δύο κομμάτων--, να υπάρξουν έσοδα. Ακόμη και αυτές οι ΔΕΚΟ, τις οποίες παρουσιάζετε ως αναποτελεσματικές ακόμη και αυτές έχουν καθαρά έσοδα 349 εκατομμύρια ευρώ, αν αφαιρέσουμε και τους τόκους,. Βέβαια, έχετε πουλήσει ΔΕΚΟ, οι οποίες παράγουν πλούτο και θέλετε να μεταβιβάσετε και υποδομές οι οποίες παράγουν πλούτο.

Σε σχέση με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών αυτό που συμβαίνει είναι ότι συνεχίζετε μια κατάσταση ουσιαστικά στήριξης των πρώην μεγαλομετόχων των τραπεζών, των ολιγαρχών, χωρίς να έχετε κάνει έλεγχο στη λειτουργία των τραπεζών, χωρίς να αλλάξετε τις διοικήσεις, Έτσι όμως δεν πρόκειται να οδηγηθούν οι τράπεζες σε πραγματική εξυγίανση και σε σοβαρή αντιμετώπιση του ζητήματος άρνησης παροχής ρευστότητας στην αγορά, Θα πρέπει λοιπόν να γίνει έλεγχος ποιοι πήραν δάνεια εκτός βέβαια από τα κόμματα Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ που πήραν τα θαλασσοδάνεια. Να δούμε δηλαδή ποιοι φιλοκυβερνητικοί φίλοι και κομματικοί ημέτεροι πήραν θαλασσοδάνεια, Κάτι αντίστοιχο προέκυψε μετά τον έλεγχο που έγινε στις κυπριακές τράπεζες.

Με βάση λοιπόν τις οκτώ γενικές παρατηρήσεις που έκανα κατά την έναρξη της εισήγησής μου, αλλά και τα όσα αναλυτικότερα ανέπτυξα θεωρώ ότι αποδείξαμε ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, για ποιους λόγους αυτός ο προϋπολογισμός πρέπει να καταψηφισθεί.

Για το λόγο λοιπόν αυτό καταψηφίζουμε τον κρατικό προϋπολογισμό 2014.

Επαμεινώνδας (Νότης) Μαριιάς

Βουλευτής Ηρακλείου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ
ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΗΛΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Γενικού Εισηγητή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή
Ηλία Παναγιώταρου
Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Συζητάμε για τον προϋπολογισμό του 2014 και θα μπορούσα να ανατρέξω στα όσα είχα πει στις ανάλογες συζητήσεις για τον προϋπολογισμό του 2013, με πολύ μικρές αλλαγές και παρεμβάσεις στην ομιλία μου και θα ήμουν πάλι εντός θέματος. Μιλάμε για ένα προϋπολογισμό, ο οποίος είναι έωλος, μετέωρος, υπό αίρεση στην κυριολεξία, αφού η τρόικα δεν έχει εγκρίνει τίποτα απ' όλα όσα έχετε φέρει σήμερα στην Επιτροπή προς διαβούλευση.

Ο Εισηγητής της Ν.Δ., ο οποίος με την εισήγησή του εκφράζει και τη θέση της συγκυβέρνησης, μίλησε για διάφορα ζητήματα πάνω στον Προϋπολογισμό, με πολλές γενικότητες και αοριστολογίες του τύπου «περιβάλλον μακροοικονομικής σταθερότητας». Είμαι σίγουρος ότι οι περισσότεροι δεν μπορούν να καταλάβουν περί τίνος πρόκειται και τι ακριβώς σημαίνει αυτό.

Ο Εισηγητής της Ν.Δ. μας μίλησε για τις πρώτες ενδείξεις εξόδου της χώρας από την κρίση. Πώς θα γίνει αυτό; Με τις χιλιάδες αυτοκτονίες, οι οποίες συνεχίζονται και τελειωμό δεν έχουν; Με το κλείσιμο δεκάδων χιλιάδων επιχειρήσεων σε όλη τη χώρα και τη φυγή πολλών άλλων στο εξωτερικό σε όμορες χώρες, όπως στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, που η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή είχε πρωτοστατήσει στο να μπουν στην Ε.Ε., με όσα αρνητικά αποτελέσματα είχε αυτό για την ελληνική οικονομία, για τους Έλληνες επιχειρηματίες, για τους Έλληνες πολίτες και τους έλληνες εργαζομένους; Με την πολύ μεγάλη μετανάστευση Ελλήνων πολιτών και ειδικότερα των νέων στο εξωτερικό; Ξαναθυμηθήκαμε τον Καζαντζίδη και τα τραγούδια του. Με την αδυναμία πληρωμών από τους ιδιώτες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίοι αδυνατούν να πληρώσουν τα βασικά τους έξοδα που έχουν να κάνουν με την επιβίωσή τους και εσείς περιμένετε ότι θα εισπράξετε και νέους φόρους;

Θα γίνει αυτό με την τεράστια δυναμική που έχουν οι κατασχέσεις ακινήτων; Μόνο η εφορία βγάζει στο σφυρί 66 εκείνη την ημέρα. Δεν μιλάμε για το υπόλοιπο Δημόσιο. Θα γίνει με τα κόκκινα δάνεια που έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο και για τα οποία δεν κάνετε απολύτως τίποτε; Το μόνο που κάνετε είναι να έρχεστε σε επαφή με τα διάφορα «κοράκια», τα λεγόμενα distress funds, τα οποία έρχονται αγοράζουν έναντι «πινακίου φακής» το βίος των Ελλήνων πολιτών; Θα γίνει με την αφαίμαξη των οικονομιών και των εισοδημάτων των νοικοκυριών και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων; Με το γεγονός ότι η ανεργία έχει φτάσει σε επίπεδα ρεκόρ και δεν υπάρχει απολύτως καμία προοπτική για ανάκαμψη και αντιστροφή του τεράστιου προβλήματος της ανεργίας;

Μιλήσατε και καυχάστε συνεχώς και εσείς και όλοι στη Συγκυβέρνηση, για το πρωτογενές πλεόνασμα που θα εμφανιστεί το 2013, έστω και μικρό όπως λέτε και το οποίο υπολογίζεται ότι το 2014 θα φτάσει στο αστρονομικό ποσό των 3 δισ. ευρώ. Τον ταμιά τον

ρωτήσατε, τον κ. Προβόπουλο, ο οποίος είχε βγει και σας είχε πει ότι το ταμείο είναι μείον κοντά 3 δισ. και όλα τα νούμερα τα οποία λέτε δεν έχουν καμία επαφή με την πραγματικότητα; Σας είπε «φέрте λεφτά στο ταμείο για να επιβεβαιώσω τα λεγόμενά σας», αλλά εσείς δεν κάνατε απολύτως τίποτε, διότι πολύ απλά δεν έχετε λεφτά για να βάλετε στο ταμείο για να βγουν αυτά τα νούμερα. Στα χαρτιά και στα λόγια όλα είναι ρόδινα, όμως η πραγματικότητα μαρτυράει άλλα πράγματα.

Μιλήσατε για έναν ρεαλιστικό Προϋπολογισμό, για 3,9 δισ. φόρους ακινήτων που θα μπουν το 2014, 2,3 δισ. περισσότερα από το 2013 και ακόμη οι Έλληνες πολίτες δεν έχουν καταφέρει να πληρώσουν τους φόρους του 2011, του 2012 και του 2013 και ευελπιστείτε και πιστεύετε ότι θα εισπράξετε τους φόρους του 2014. Είναι 2,5 δισ. φόροι χωρίς το νέο επώδυνο πακέτο εισπρακτικών μέτρων που διαπραγματεύεστε με την Τρόικα και που σίγουρα θα σας το επιβάλλει και ενδεχομένως να είναι και μεγαλύτερο. Υπάρχει «ψαλίδι» 3,1 δισ. σε δαπάνες για κοινωνικές παροχές, περιθαλψη, νοσοκομεία, άμυνα και παντού. Αυτός είναι ο ρεαλιστικός Προϋπολογισμός; Γιατί δεν κάνατε κάτι καλύτερο, όπως σας είχαμε πει; Σταματήστε να πληρώνετε οτιδήποτε, διαλύστε τα πάντα και εμφανίστε έναν Προϋπολογισμό με τεράστιο θετικό πρόσημο.

Θα γίνει αυτό με τον νέο δανεισμό 68 δισ. για το 2014; Με την προσδοκίες σας για αποκρατικοποιήσεις 3,5 δισ. ευρώ; Εδώ, τα δύο προηγούμενα χρόνια καταφέρατε και αποκρατικοποιήσατε μικρότερα νούμερα και ευελπιστείτε να αποκρατικοποιήσετε 3,5 δισ. ευρώ περιουσία του ελληνικού λαού και του Δημόσιου; Ούτε για αυτό είστε ικανοί. Κλασσική περίπτωση αποτυχίας της οποιασδήποτε αποκρατικοποίησης είναι το Ελληνικό, που τόσο πολύ το διαφημίζατε ως το «καμάρι» των ιδιωτικοποιήσεων, το φιλέτο, αυτό το οποίο θα αποφέρει τεράστια έσοδα και αυτήν τη στιγμή είναι στην κυριολεξία στα αζήτητα, όπως και πολλά άλλα περιουσιακά στοιχεία του Ελληνικού Δημοσίου που θέλετε να ξεπουλήσετε.

Για την τρύπα των 800 εκατομμυρίων ευρώ στα ταμεία, δεν έχετε κάνει απολύτως καμία πρόβλεψη, για το πώς θα καλυφθούν. Δεν έχετε ψελλίσει λέξη, για την ανεργία που είναι στο 27% και το πιο πιθανό είναι δυστυχώς, ότι θα φτάσει και θα ξεπεράσει το 30% παρότι, ευελπιστείτε ότι θα το ρίξετε στο 25%. Δεν μας λέτε πως θα γίνει αυτό; Για το πρωτογενές πλεόνασμα των 3,8 δις που ευελπιστείτε όπως είπα, για την σταθεροποίηση του χρέους στα 420 δις, θα μας πείτε πως θα το καταφέρετε αυτό όταν, όλες οι προβλέψεις μιλάνε για χρέος 328 δις για το 2014;

Αν ανατρέξουμε λίγο πιο πίσω, στον πρώτο διδάξαντα τον κύριο Παπανδρέου, όταν έβαλε τη χώρα στο Μνημόνιο, που έλεγε ότι το 2011 θα βγούμε στις αγορές. Φυσικά, ούτε το 2011 βγήκαμε, ούτε το 2012, ούτε το 2013, ευχολόγια για το 2014. Και φυσικά, με όλα όσα πρόκειται να πράξετε, αν προλάβετε, δεν πρόκειται να βγούμε στις αγορές όχι το 2014, ούτε το 2024. Μιλάτε για αύξηση των επενδύσεων, στο 5,3% μα πως θα γίνει αυτό; Με το πιο ασταθές, φορολογικό περιβάλλον όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά, σε ολόκληρη την υφήλιο έχετε απαίτηση να έρθει ο άλλος και να κάνει επενδύσεις; Εκτός και αν είναι επενδύσεις τύπου Μπανανίας, έτσι θα έρθει ο οποιοσδήποτε να επενδύσει στη χώρα μας, όταν οι όροι θα είναι αποικιοκρατικοί.

Μιλάτε και ευελπιστείτε για αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης, από το δραματικό - 6,7% στο 1,6%. Αλλά, για να γίνει αυτό θα πρέπει ο άλλος να έχει και κάποια λεφτά στη τσέπη, για να μπορέσει να κάνει κατανάλωση. Όταν δεν υπάρχουν λεφτά, δεν θα υπάρξει κανενός είδους κατανάλωση. Μιλάτε για αύξηση των εξαγωγών, έτσι γενικά και αόριστα την ίδια στιγμή, που το Σεπτέμβριο έχουμε για 5ο συνεχόμενο μήνα, μείωση των εξαγωγών της πατρίδος μας και τα δεδομένα, είναι αρνητικά για τους επόμενους μήνες και για το νέο έτος.

Είπατε συγχρόνως, ότι στο νέο προϋπολογισμό ευελπιστείτε να υπάρξει μείωση των εισαγωγών, προς το παρόν τον Σεπτέμβριο είχαμε αύξηση 7,7%. Μιλήσατε γενικά και αόριστα, για βελτίωση συνθηκών για επιστροφή σε τροχιά ανάκαμψης. Ωραίες λέξεις, ωραίες προτάσεις, ωραίες εκφράσεις, οι οποίες όμως δεν ανταποκρίνονται ούτε στο ελάχιστο στην πραγματικότητα. Κάνατε μια πολύ ωραία, οικονομική αναφορά για το παγκόσμιο ΑΕΠ, για το ΑΕΠ της Κίνας, της Ιαπωνίας, της Ε.Ε, της Ευρωζώνης στο οποίο υπάρχει ύφεση 0,4%, με μια σχετική προοπτική μήπως, βελτιωθεί τον καινούργιο χρόνο και για την Ελλάδα. Με φιλά γραμματα είπατε ότι, έχουμε μια ύφεση της τάξεως του 4,2% και ευελπιστείτε ότι στο τέλος του 2014, θα υπάρξει μια αύξηση του ΑΕΠ στο 0,4%, ευχολόγια και υπολογισμοί οι οποίοι, θα αποδειχθεί σε μερικούς μήνες, αν θα έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Μιλήσατε για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, αν ρωτήσετε τον οποιονδήποτε σχετίζεται με την οικονομία, με τις επιχειρήσεις και το εμπόριο, μάλλον θα σας διαψεύσουν πανηγυρικά. Δικαιολογηθήκατε για την αύξηση του χρέους για το 2013, ότι παρ' όλες τις θυσίες η ουσία είναι η εξής, ότι όπως προείπατε από το 2010 μιλάτε για μείωση του χρέους, που συνεχώς αυξάνεται χρόνο με το χρόνο. Και οι προοπτικές είναι αρνητικότερες και για το 2014 παρά τα όποια ευχολόγια.

Μιλήσατε με στόμφο, για τη μεταστροφή του κλίματος στην οικονομία και στους δείκτες. Όπως ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών, στην βιομηχανία ουδείς μπορεί να καταλάβει αυτό περί τίνος πρόκειται. Διότι αν τα βάλουμε κάτω με χαρτί και μολύβι, δεν υπάρχει καμία, ανταπόκριση στα λεγόμενα σας. Μιλήσατε όπως και οι Υπουργοί Οικονομικών και σε προηγούμενες Επιτροπές, για την αύξηση μείωσης της ύφεσης λες και είναι κάποιο σημαντικό κατόρθωμα.

Όπως, επίσης, μιλήσατε για μείωση αύξησης των αυξητικών τάσεων της ανεργίας, εσείς λέτε ότι και αυτό ότι είναι φοβερό και τρομερό κατόρθωμα με 60% μακροχρόνια ανέργους και μιλήσατε επίσης ότι για μείωση της αυξητικής τάσης της ανεργίας ότι και αυτό θα γίνει υπό προϋποθέσεις. Μιλήσατε για υποχώρηση του πληθωρισμού, ένα απλό συλλογισμό θα ήθελα να σας κάνω ό,τι όταν υπάρχει μια γενική αναδουλειά στον επιχειρηματικό κόσμο και όλοι ξεπουλάνε κάτω του κόστους, λογικό είναι να υπάρξει μείωση τιμών σε πολλά προϊόντα και φυσικά μετά το ξεπούλημα επέρχεται το κλείσιμο.

Μιλήσατε για υψηλότερο ρυθμό προώθησης μεταρρυθμίσεων και ποιος μας λέει ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις είναι θετικές; Μέχρι στιγμής όσες μεταρρυθμίσεις έχετε κάνει και έχουν γίνει την τελευταία τετραετία, εάν κρίνουμε από το αποτέλεσμα μάλλον δεν θα έπρεπε να έχουν γίνει καν. Μιλήσατε για επιστροφή των καταθέσεων στις τράπεζες. Ποιον καταθέσεων, ποιον; Αυτόν που φέρουν το χρήμα για να αγοράσουν «μπιτ παρά» αυτά τα

οποία ξεπουλάτε; Διότι, οι ιδιώτες και οι μικρομεσαίοι δεν έχουν πλέον χρήματα για να βάλουν όχι στην τράπεζα, αλλά ούτε στις τσέπες τους.

Μιλήσατε για την ευρωζώνη και μιλήσατε με πολύ θετικό τρόπο ότι διαφεύστηκαν οι Κασσάνδρες και όλοι αυτοί που έλεγαν ότι η ευρωζώνη θα διαλυθεί, ότι δεν έχει μέλλον και μου θύμισε ότι η ευρωζώνη μπορεί να πήγε καλά εφέτος για μία ακόμη χρονιά, αλλά οι λαοί της Ευρώπης δεινοπαθούν, όπως δεινοπαθεί και ο ελληνικός λαός την ίδια στιγμή που μιλάτε μόνο για την διάσωση του κράτους και δεν δίνεται μια δεκάρα, δεκάρα τσακιστεί δε δίνεται τον ελληνικό λαό, πως στην τελική, είναι και αυτοί οι οποίοι αποτελούν και απαρτίζουν το κράτος.

Δεν είναι κανένας τραπεζίτης, κανένας εγχώριος ή ξένους επιχειρηματίες, εντός των εισαγωγικών, επενδυτής, με λίγα λόγια κοράκι. Μετά, ξανά αναφερθήκατε για τα έργα και τις ημέρες του 2013. Μας είπατε για τις αποκρατικοποιήσεις, αναφερθήκαμε σ' αυτό, μα αναφερθήκατε και στα οδικά έργα και αυτοδιαφευθήκατε ότι έχουν σταματήσει οι εργασίες. Μα ο Πρωθυπουργός, ο κ. Βενιζέλος και διάφορα άλλα στελέχη της τρικομματικής τότε κυβέρνησης δεν φωτογραφίζονταν στα έργα κάποιους του Αιγίου, με κάποια μηχανήματα που είχανε φέρει από αλλού, λέγοντας ότι ξεκινά τα έργα, ξανά ξεκίνησαν έλεγε ο κ. Χατζηδάκης και οι λοιποί;

Και όποιος είχε περάσει από τότε, την επόμενη κιόλας ημέρα, δεν βλέπει μηχανήματα, ούτε έργα, μα το μόνο που ξέρουμε είναι ότι δόθηκαν μερικές δεκάδες εκατομμύρια.

Πέρασα χθες το πρωί και περνάω κάθε βδομάδα και δεν υπάρχει τίποτα απολύτως. Μάλιστα είδαμε μετά το Αντίρριο κάποια έργα που έχουν σταματήσει στην Ιωνία οδό προς Ιωάννινα, τα οποία έχουν ξεκινήσει, είχαν αρχίσει κάποια έργα πριν επτά - οκτώ χρόνια και από τότε, τίποτα. Έχουν φυτρώσει δέντρα σε εκείνο το σημείο τα οποία θα γινόταν δρόμος, σε αυτόν τον δρόμο καρμανιόλα. Όπου θα έπρεπε να ντρέπονται ειδικότερα οι Βουλευτές όλων των κυβερνήσεων αυτών των νομών.

Μιλήσατε για την ευρυζωνικότητα και για αυτό το πρωτοφανές, όπου κοίταζαν τον Πρωθυπουργό με ανοιχτά τα μάτια, ότι αν αυξηθεί κάθε 10 μονάδες η ευρυζωνικότητα και η πρόσβαση στο διαδίκτυο, θα έχουμε αύξηση 1% του Α.Ε.Π.. Προς το παρόν οι ίδιες οι εφημερίδες σας, η Καθημερινή, κυβερνητική είναι, καλά σας βοηθάει με όσο το δυνατόν καλύτερο τρόπο, όπως και ο ΣΚΑΪ, γράφει, ανενεργό μέχρι στιγμής το δημόσιο WiFi, προχθεσινό το δημοσίευμα αυτό. Από την εφαρμογή του σε 350 σημεία, τα περισσότερα δεν τέθηκαν ποτέ σε λειτουργία, παρότι έχουν δαπανηθεί εκατομμύρια ευρώ. Αυτά για το WiFi για το οποίο γελάει ο κόσμος, διότι το WiFi δεν τρώγεται κύριε συνάδελφε.

Μιλήσατε για το επίδομα θέρμανσης ότι υπάρχει αύξηση των δικαιούχων, αλλά όμως τυχαίως υπάρχει μείωση της κατανάλωσης, πέρυσι ήταν δραματική, φέτος, απ' ό,τι φαίνεται θα είναι ολοκληρωτική και οριστική, γιατί ο καθένας δεν διαθέτει ούτε τις προϋποθέσεις για να πάνε να πάρουν την προκαταβολή, την οποία προκαταβολή για να πάει κάποιος ιδιώτης, να την εισπράξει, θα πρέπει να κουβαλάει ένα συρφετό χαρτιά από αυτά που δεν μπορεί να μαζέψει, γιατί στις περισσότερες των περιπτώσεων δεν του τα δίνουν καν οι υπηρεσίες, που θα πρέπει, στις οποίες απευθύνεται.

Το ίδιο έγινε και με την αυξήσει στους φόρους, εκτός από τη θέρμανση και στα τσιγάρα, το λαθρεμπόριο καλά κρατεί, αυξάνεται συνεχώς. Το κράτος χάνει έσοδα από τις ενέργειες και τις πράξεις σας και εσείς αντί να το δείτε και να αναλάβετε διορθωτικές κινήσεις, δεν παίρνετε κάνετε απολύτως καμία απόφαση υπέρ, έστω και έτσι, του ελληνικού κράτους. Διότι, δεν σας αφήνει η τρόικα για τους δικούς της λόγους.

Και είπατε για το 2013 ότι έκλεισε με υλοποίηση σύμφωνα με τους στόχους για δεύτερο έτος με το πρωτογενές πλεόνασμα, αλλά ο κύριος Προβόπουλος όπως το είπαμε σας διέψευσε πανηγυρικά. Μιλήσατε ότι υπήρξε μείωση σε κάποιες κατηγορίες φόρων, αν ρωτήσετε έναν Έλληνα πολίτη να σας πει στο σύνολο τι πλήρωσε σε φόρους σε σχέση με το 2012 δεν νομίζω να βρεθεί ούτε ένας να σας πει ότι πλήρωσε κάτι τις λιγότερο.

Μιλήσατε ακόμα και για τη μείωση του φόρου στην εστίαση λες και ήταν κανένα σοβαρό κατόρθωμα. Είμαστε μία τουριστική χώρα και αντί να έχουμε ένα άκρως ανταγωνιστικό Φ.Π.Α είχαμε το υψηλότερο Φ.Π.Α σε ολόκληρη την υφήλιο και κάνατε μια μείωση τελευταία στιγμή και αυτό φυσικά δεν μπόρεσε να βοηθήσει όσο θα έπρεπε αυτούς τους εναπομείναντες επιχειρηματίες στο χώρο της εστίασης. Διότι έχουν κλείσει χιλιάδες μαγαζιά, δεκάδες χιλιάδες άνεργοι και αυτοί οι οποίοι είναι σε λειτουργία οι περισσότεροι είναι στο κλείσιμο και απλώς προσπαθούν να βρουν ένα τρόπο να επιβιώσουν για ελάχιστους μήνες ακόμα.

Μας είπατε για την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών, των 8 δις, ότι το μεγαλύτερο κομμάτι αποπληρώθηκε. Αφήσατε όμως και άλλο ένα μεγάλο κομμάτι το οποίο δεν το εξοφλήσατε, το κρατήσατε ώστε να σας βγουν κάποια νούμερα για τον προϋπολογισμό του 2013 τα αποτελέσματα και συγχρόνως προστίθενται και νέες ληξιπρόθεσμες οφειλές, οι οποίες και αυτές να δούμε πότε και αν θα πληρωθούν και πώς θα πληρωθούν.

Δεν μιλήσατε καθόλου για τα κόκκινα δάνεια, τα οποία έχουν αυξηθεί κατακόρυφα, έχουν ξεπεράσει και αυτά κάθε προηγούμενο, τα οποία ταλανίζουν και ταλαιπωρούν τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, των μικρομεσαίων, των απλών πολιτών, όχι κάποιον μεγαλοεπιχειρηματιών οι οποίοι ενδεχομένως να κάνανε και άστοχες ενέργειες οι οποίες όμως δεν τους αποφέρουν απολύτως κανένα αρνητικό αποτέλεσμα στην προσωπική τους ζωή.

Και μας είπατε για τον προϋπολογισμό του 2014 για το τεράστιο πλεόνασμα πρωτογενές των 3 δις το οποίο φυσικά οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην πολύ εύκολη τακτική, βάζουμε φόρους και μειώνουμε δαπάνες έστω και αν είναι απαραίτητες για την επιβίωση του ελληνικού λαού. Έτσι ο οποιοσδήποτε θα μπορούσε να βγάλει ένα πλεόνασμα που ούτε αυτό θα σας βγει στο τέλος δυστυχώς. Μιλήσατε για ένα έλλειμμα μικρότερο του 3% του Α.Ε.Π., να το δούμε, είπατε ότι δεν θα αγγίξετε το μισθολόγιο των ένστολων, λογικό είναι αφού το φτάσετε σε δραματικό σημείο να μην το αγγίξετε που πολύ φοβόμαστε ότι και αυτό θα το αγγίξετε διότι η τρόικα δεν καταλαβαίνει από ένστολους και μη ένστολους και θα τους τσακίσετε.

Δεσμεύσεις για έξοδα από το τέλμα οι οποίες γίνονται από πράξη. Το τέλμα όμως μεγαλώνει, γίνεται πιο βαθύ, γίνεται πιο τραγικό. Μιλήσατε για στρεβλώσεις δεκαετιών, οι

οποίες σπάζουν. Δεν μας είπατε όμως ποιος φταίει για αυτές τις στρεβλώσεις, σίγουρα πάντως η Χρυσή Αυγή δεν κυβερνούσε όλες αυτές τις δεκαετίες, η Ν.Δ. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβερνούσε κοντά 40 χρόνια τώρα με τα δραματικά και τραγικά αποτελέσματα για τον ελληνικό λαό, την οικονομία, για το κράτος, για το έθνος τα οποία τα βιώνουμε την τελευταία τετραετία πενταετία.

Δεν είπατε λέξη για το λογιστικό έλεγχο του χρέους τον οποίο θα έπρεπε έστω και τώρα να τον αρχίσετε μετά από τόσα χρόνια να δούμε επιτέλους πόσο είναι αυτό το χρέος, ποιος το έκανε, αν μέρος του είναι νόμιμο ή παράνομο. Δεν μιλήσατε καθόλου για το κατοχικό δάνειο, αν οι γερμανικές αποζημιώσεις είναι κάτι πολύ δύσκολο να απαιτηθεί, το κατοχικό δάνειο είναι πολύ απλό με μια απλή εγγραφή στο προϋπολογισμό του 2014 και από κει και πέρα αφήστε τους Γερμανούς και τους λοιπούς να βγάλουν άκρη αλλά δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό φοβάστε.

Δεν μιλήσατε καθόλου για πραγματικές επενδύσεις και για πρωτογενή παραγωγή. Χωρίς πρωτογενή παραγωγή, χωρίς στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρηματιών οι οποίοι ήταν, είναι και θα είναι εσαεί η ραχοκοκαλιά της οικονομίας και της κοινωνίας αυτής της χώρας δεν πρόκειται να υπάρξει ανάκαμψη ποτέ. Δεν μιλήσατε για τα δισεκατομμύρια που χαθήκαν με όλους αυτούς οι οποίοι διεξήγαγαν μέσω της λίστας Λαγκάρντ τα λεφτά τους στο εξωτερικό από τις offshore εταιρείες που έχετε βάλει νομίζω εφτά ή οκτώ ελεγκτές να ελέγξουν εκατοντάδες offshore εταιρίες. Δεν μιλήσατε για την ατιμωρησία που υπάρχει τόσα χρόνια μετά, τώρα ανοίγετε μετά από τόσα χρόνια τους λογαριασμούς κάποια εφοριακών ή τελωνειακών ή δασαρχών ή πολεοδόμων για να δείτε αν και ποιοι τα παίρνουν, κάτι το οποίο θα έπρεπε να είχε γίνει από την πρώτη στιγμή για να μην σπιλώνεται και το σύνολο αυτών των κατηγοριών των επαγγελματιών, των πολιτών και να ξέρουμε ποιος τα έπαιρνε αν μη τι άλλο.

Δεν μιλήσατε για το τι θα κάνετε με όλους αυτούς, του χιλιάδες μικροομολογιούχους, οι οποίοι στήριξαν και στήριζαν τόσα χρόνια το ελληνικό κράτος, την ελληνική οικονομία, που σε ένα βράδυ, με μία υπογραφή τους τα πήρατε όλα. Δεν μιλήσατε για τα τοξικά ομόλογα όπου εκατοντάδες δισεκατομμύρια, όχι μόνο ιδιωτών, αλλά και των ταμείων και του δημοσίου χάθηκαν από διάφορους κομπιναδόρους, που τώρα τους βλέπουμε στην πιάτσα να είναι επενδυτές των funds. Αυτοί, οι οποίοι τα πήραν τότε με τα τοξικά ομόλογα ξαναέρχονται τώρα, με τα λεφτά του ελληνικού λαού που έχουν κλέψει, έχουν φάει, να αγοράσουν, έναντι πινακίου φακής τα πάντα.

Δεν είπατε τίποτα για το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, που και εκεί χαθήκαν τρισ. όχι, δισ., τρισ., τότε, στην αρχή της προεκλογικής περιόδου το ΠΑ.ΣΟ.Κ το είχε κάνει και αφίσα μάλιστα, «επενδύστε», έλεγε στο χρηματιστήριο για να κερδίσετε. Έβγαινε ο κ.Γιάννος Παπαντωνίου, αυτός ο ευυπόληπτος και τίμιος Έλληνας και Υπουργός και έλεγε παίξτε στο χρηματιστήριο για να κερδίσετε και να βγάλετε λεφτά και μετά από μερικούς μήνες, δεν είχε μείνει τίποτα, είχε καταστραφεί όλο το σύστημα.

Δεν μιλήσατε για τα θαλασσοδάνεια, δεν μιλήσατε για τίποτα. Δεν μιλήσατε για ανάπτυξη και ούτε έχουμε την απαίτηση να μιλήσετε για αυτή, γιατί 40 χρόνια τώρα

αποδείξατε ότι δεν ξέρετε πως μπορεί να γίνει ανάπτυξη παραμόνο καταστροφή και μιζέρια. Είμαστε σίγουροι ότι ακόμα και αυτός ο προϋπολογισμός δεν πρόκειται να εγκριθεί από την τρόικα και νύχτα θα φέρνετε διορθωτικές αλλαγές, τις οποίες θα της περνάτε με τον πολύ γνωστό τρόπο, τον οποίο χρησιμοποιείτε τα τελευταία χρόνια και που δεν έχει να κάνει καθόλου με την βούληση του ελληνικού λαού.

Ηλίας Παναγιώταρος

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΑΣΗΜΙΝΑΣ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
της Γενικής Εισηγήτριας της Δημοκρατικής Αριστεράς
Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη
Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτησή μας στην επιτροπή για τον Προϋπολογισμό του 2014 γίνεται σε μία περίοδο περαιτέρω υποβάθμισης της ζωής των πολιτών και πρωτοφανούς ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, με το δημόσιο χρέος στα υψηλότερα επίπεδα και την κοινωνία στα όρια της έκρηξης. Πρόκειται για έναν άχρωμο Προϋπολογισμό χωρίς πολιτικό σχέδιο και στόχους, που συντάχθηκε υπό το άγχος τόσο της λογιστικής απόδειξης ικανού πρωτογενούς πλεονάσματος για το 2013, όσο και της συμφωνίας που θα επιτύχει η κυβέρνηση με την τρόικα και τους εταίρους για το δημοσιονομικό κενό του 2014. Είναι επίσης, ένας Προϋπολογισμός που λίγες ώρες μετά την κατάθεσή του τελούσε υπό αίρεση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία παράλληλα προανήγγειλε την τροποποίησή του.

Όμως, η ελληνική οικονομία και η κοινωνία με την τεράστια ανεργία, την υψηλότερη στην Ευρωζώνη, με περικοπές της τάξης του 40%-50% (περικοπές και φόροι μαζί) στο διαθέσιμο εισόδημα ευρύτατων στρωμάτων, με μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων να έχουν κλείσει, με το διάχυτο φόβο και την ανασφάλεια για τα πάντα, έχει φθάσει στο τέλος του 2013 σε συνθήκες, οιονεί πολεμικής καταστροφής, και υπό τέτοιες συνθήκες οι αντοχές τους απέναντι στις πολιτικές που εφαρμόζονται είναι αδύνατο να ξεπεράσουν κάποιο όριο. Είναι αδύνατον να αντέξουν τις απαιτήσεις της Τρόικας για απελευθέρωση των πλειστηριασμών, κλείσιμο των αμυντικών βιομηχανιών, διευκόλυνση των ομαδικών απολύσεων, μείωση των συντάξεων και περαιτέρω απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων.

Ο πολ tes β ώνουν σήμερα μεγάλες ανατροπές στη ζωή τους. Ο προσδοκ es επ σης φθ νουν εδώ κα έξη χρόν a κα ο νέος Προϋπολογ σμός δεν καταφέρνε να ανο ξε ούτε χαραμάδα προοπτ κής κα ελπ δας.

Ένα πολύ βασικό πρόβλημα του Προϋπολογισμού του 2014 είναι η απουσία οποιουδήποτε σχεδίου για την πολιτική αντιμετώπιση σημαντικών κοινωνικών και οικονομικών κρίσιμων θεμάτων, όπως είναι η ύφεση, η ανεργία, η φτώχεια. ***Ε να απούσα, αντ να κυρ αρχε , η αναπτυξ ακή δ άσταση, όπως κα τα μέτρα κο νων κής επανόρθωσης των επ πτώσεων από το σκληρότερο σε χώρα, πρόγραμμα δημοσ ονομ κής προσαρμογής κα ύφεσης. Λε πουν ο εθν κές προτάσε s γ a τα προβλήματα αυτά, γ a ένα ολοκληρωμένο σχέδ o ανασυγκρότησης κα ένα πρόγραμμα δ εκδ κήσεων, γ a την αναδ άρθρωση του χρέους κα τη συνολ κή, δ κα η λύση δ εξόδου από την κρ ση.***

Προτάσεις που θα χρησιμεύσουν στη διαπραγμάτευση με την τρόικα, με τους εταίρους. Γιατί στο τέλος, όταν δεν έχεις να προτείνεις τίποτα, πρέπει να αποδεχθείς τα πάντα.

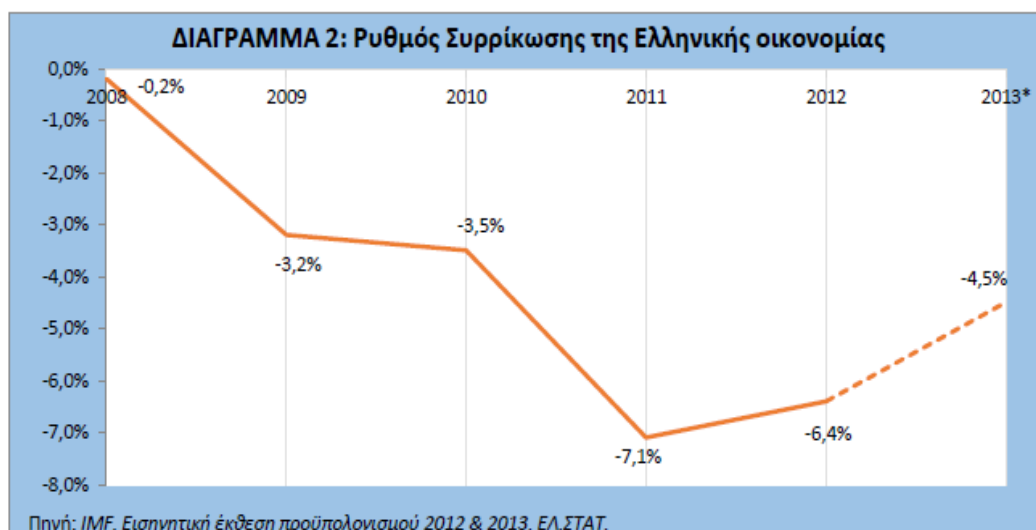
Ε να ανάγκη το 2014 να υπάρξε δ άλογος γ α την εκπόνηση ενός εθνικού σχεδ ου ανασυγκρότησης της ελληνικής ο κονομ ας που θα αποτελέσε τη βάση μ ας δ ευρυμένης αναδ απραγμάτευσης αναφορ κά με την πολ ι κή της επόμενης τρ ετ ας - πενταετ ας με κύρ ο στόχο την ενεργοπο ηση της αναπτυξ ακής δ αδ κασ ας κα την ανάσχεση της ανεργ ας. Οποιαδήποτε άλλη πολιτική βαθαίνει την ύφεση, διαλύει την οικονομία και διαρρηγνύει την κοινωνική συνοχή.

2. ΥΦΕΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

Βασική ιδέα των προγραμμάτων «διάσωσης» της οικονομίας που εφαρμόστηκαν από το 2010 στη χώρα ήταν η δημοσιονομική «εξυγίανση» και η σταθεροποίηση. Εφαρμόστηκε η σκληρή, κατά πολλούς τιμωρητική, αντίληψη της οικονομικής πολιτικής ότι πάνω από όλα προέχει η λιτότητα, που σημαίνει ταχεία διόρθωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και επομένως σφικτή εισοδηματική πολιτική, με στόχο την αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους.

Ο συνολικός χαρακτήρας των συνεχόμενων μνημονίων είχε ως θεμέλιο λίθο τη βίαιη εμπροσθοβαρή δημοσιονομική προσαρμογή και την ανάκτηση της «χαμένης ανταγωνιστικότητας» μέσω της πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης παρά τη σταδιακή δημοσιονομική εξυγίανση που θα συντηρούσε την οικονομία ζωντανή και θα κρατούσε την κοινωνία όρθια.

Τρεισήμισι χρόνια από την έγκριση της πρώτης συμφωνίας, η οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα εισήλθε στον έκτο συνεχόμενο χρόνο πρωτοφανούς ύφεσης, αφού σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία η χώρα θα έχει χάσει μέχρι το τέλος του 2013, το 1/4 περίπου του ΑΕΠ της σε σχέση με το έτος 2007. **Είναι παγκοσμίως η 3η μεγαλύτερη ύφεση τα τελευταία 100 χρόνια και η πρώτη σε διάρκεια, ξεπερνώντας ακόμη και τη μεγάλη ύφεση των ΗΠΑ.**

Παρόλη την οικονομική ύφεση, η δημοσιονομική προσαρμογή που έχει επιβληθεί και τελικά έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια, χάρη κυρίως στις στερήσεις των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων και κυρίως των μισθωτών και των συνταξιούχων είναι τεράστια

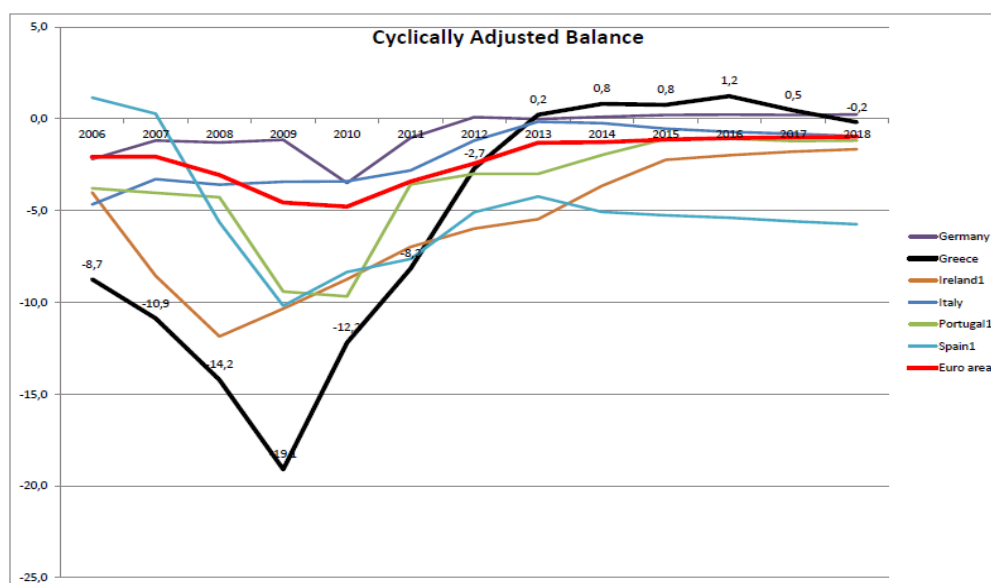
(επισημαίνουμε την απουσία πολιτικής βούλησης αλλά και την αδυναμία των μηχανισμών προκειμένου να ελεγχθεί η φοροδιαφυγή, να περιοριστεί η παραοικονομία και να θιγούν τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα - διαφορές λίστες κ.ά.).

Το μέγεθος της προσαρμογής πιστοποιείται από τους δείκτες του κυκλικά προσαρμοσμένου αποτελέσματος και του κυκλικά προσαρμοσμένου πρωτογενούς αποτελέσματος (αποτελέσματα χωρίς τις επιπτώσεις της ύφεσης) όπως υπολογίζονται από διάφορους οργανισμούς.

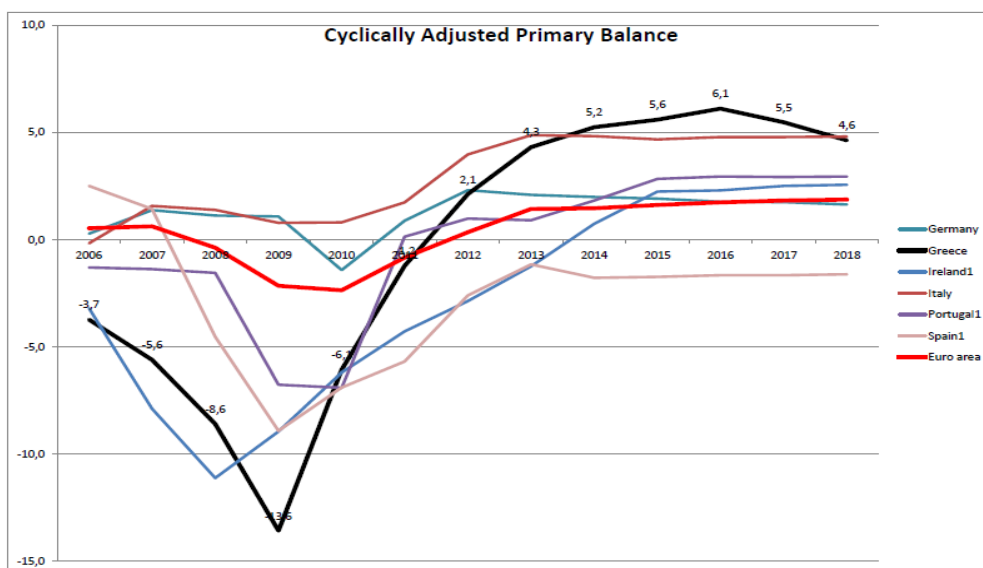
Σύμφωνα με τους αντίστοιχους δείκτες του ΔΝΤ, η Ελλάδα είχε έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης -19,1% το 2009, -2,7% για το 2012 (κάτω από το όριο του 3%), ενώ θα είχε περίπου ισοσκελισμένο προϋπολογισμό το 2013 (+0,2%).

Οι αντίστοιχοι δείκτες για το Μ.Ο. της Ευρωζώνης είναι -2,4% και -1,3%, ενώ για τη Γερμανία είναι 0,1% και 0,0% (Διάγραμμα 1).

Η σημαντικότερη πρόοδος όμως έχει γίνει στο πρωτογενές αποτέλεσμα. Η Ελλάδα από πρωτογενές έλλειμμα 13,6% το 2009 εμφανίζει κυκλικά προσαρμοσμένο πλεόνασμα 2,1% το 2012 και 4,3 % το 2013 όταν η ευρωζώνη εμφανίζει 0,6% και 1,4% και η Γερμανία 2,3% και 2,1% (Διάγραμμα 2).

Διάγραμμα 1 (Επεξεργασία στοιχείων ΔΝΤ)

Διάγραμμα 2 (Επεξεργασία στοιχείων ΔΝΤ)

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού, η εκτίμηση για το κυκλικά διορθωμένο πρωτογενές πλεόνασμα του 2013 ήταν 6,3%, ενώ στον Προϋπολογισμό εκτιμάται σε 4,2%, χρησιμοποιείται δηλαδή τώρα η εκτίμηση του ΔΝΤ, στην οποία είχαμε αναφερθεί και στο Προσχέδιο.

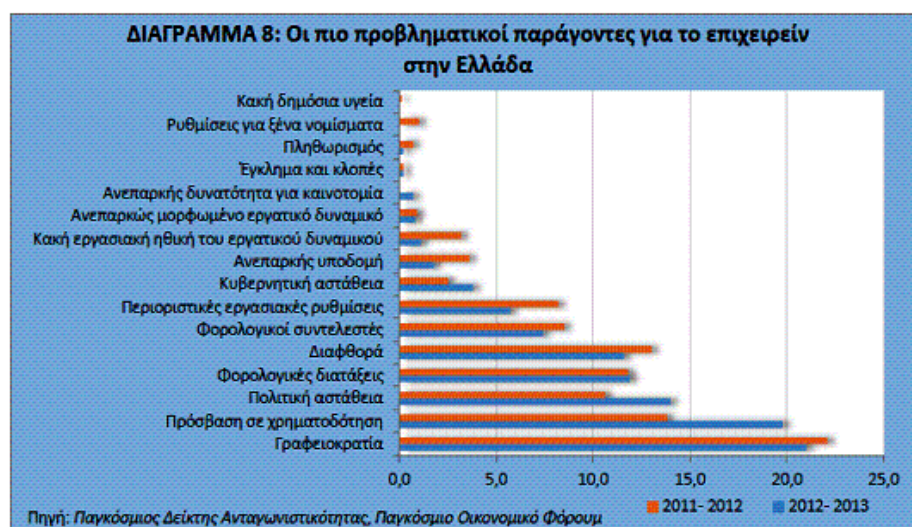
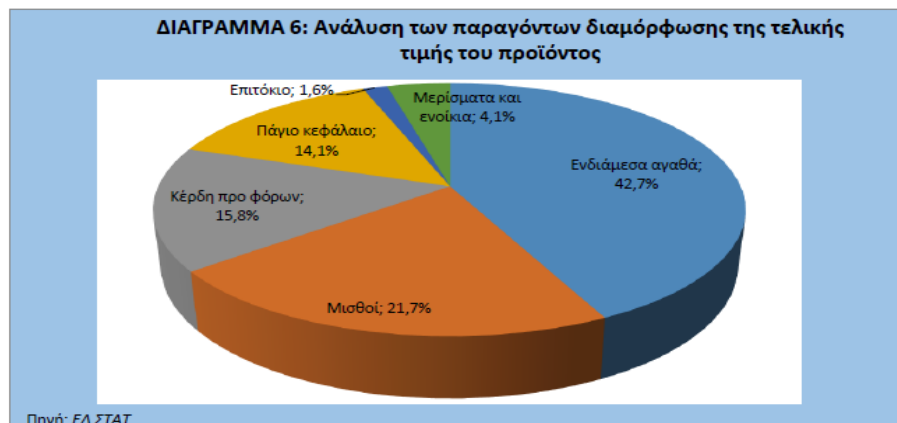
Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι στην Ελλάδα επιβλήθηκε ένα από τα βιαιότερα προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής στα χρονικά της σύγχρονης οικονομίας. **Προσαρμογή σοκ αποσυνδεδεμένη από κάθε έννοια αναπτυξιακής δόξας και κοινωνικής προστασίας με εξ ους τεράστιο κοινωνικό και ανθρώπινο κόστος από την εκτόξευση της ανεργίας και την φτωχοποίηση μεγάλου τμήματος του πληθυσμού.**

Επίσης στο βωμό της ανταγωνιστικότητας επιχειρήθηκε η λεγόμενη εσωτερική υποτίμηση, που εκφράστηκε με τη μείωση του κόστους εργασίας σε συνδυασμό με την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, καθώς αναμενόταν ότι μέσω της μείωσης του κόστους εργασίας θα έπεφταν και οι τιμές.

Με άλλα λόγια, η εσωτερική υποτίμηση υποκαθιστά το εργαλείο της ονομαστικής υποτίμησης.

Ωστόσο, αποδείχθηκε πολύ «απλοϊκή» ή πιο σωστά δογματικά νεοφιλελεύθερη η αντίληψη που θεωρούσε την ανταγωνιστικότητα αποκλειστικά ζήτημα άγριας περικοπής των μισθών και των ρυθμίσεων των σχέσεων εργασίας, αγνοώντας τις συνθήκες της ανταγωνιστικότητας της χώρας.

Όπως όμως δείχνουν διάφορες μελέτες η συμβολή της μείωσης του μισθολογικού κόστους στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας είναι σχετικά μικρή. Η έμφαση που δόθηκε στη μείωση του κόστους εργασίας ήταν υπερβολική και, αντιπαραγωγική. Ουσιαστικά, υπερτονίσθηκε ένας παράγοντας, δεν ελήφθησαν υπόψη η ύφεση (πράγμα που εξηγεί γιατί βραχυχρόνια δεν μειώθηκε η ανεργία ενώ οι μισθοί υποχωρούσαν), ούτε η ανατροφοδότηση της ύφεσης από τη μείωση των μισθών.

Σήμερα, με την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων, ολοκληρώνεται η περίοδος της επώδυνης δημοσιονομικής προσαρμογής. Είναι ανάγκη να εκτιμηθούν και να αξιοποιηθούν οι σαφείς διαπιστώσεις του ΔΝΤ, πολλών πολιτικών και ειδικών στην Ευρωζώνη, ότι το εν λόγω πρόγραμμα προσαρμογής στην Ελλάδα είχε πολλά λάθη και αυτοαναιρείται από τη μεγάλη ύφεση και την εκτόξευση της ανεργίας, π.χ. το ΔΝΤ αναγνώρισε ότι είχε υποτιμήσει τους πολλαπλασιαστές και ότι η διόρθωση των ελλειμμάτων σε χώρες που δεν έχουν δικό τους νόμισμα δεν πρέπει να ξεπερνά το 1,5% του ΑΕΠ διότι η διόρθωση αυτοαναιρείται, τα μνημόνια όμως στην Ελλάδα επέβαλλαν διορθώσεις πάνω από 3,0% του ΑΕΠ, ενώ ο κ. Σουλτς και πολλοί Ευρωπαίοι ζητούν να απολογηθούν οι υποστηρικτές των υφεσιακών αυτών προγραμμάτων.

Είναι γι αυτό μέγιστη ανάγκη η Κυβέρνηση να παρουσιάσει στους εταίρους και να διεκδικήσει μέσα από ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας και άμεσα ένα πρόσθετο πρόγραμμα με στοχευμένες δράσεις για την ανεργία και την ενίσχυση της ρευστότητας των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων. Όπως αναφέραμε όμως στον Προϋπολογισμό του 2014 λείπουν οι εθνικές προτάσεις για τα προβλήματα αυτά, λείπει ένα βιώσιμο για την ανεργία σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης που θα χρησιμεύσουν στη διαπραγμάτευση με την τρόικα.

Δεν είναι τυχαίο αυτό που είπε ο κ. Στουρνάρας ότι «το Μνημόνιο είναι το μοναδικό σχέδιο» και παρά τον θόρυβο που δημιουργήσε δεν φαίνεται έμπρακτα να το διορθώνει.

3. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Είναι βέβαια κοινά αποδεκτό ότι το ξέσπασμα της διεθνούς οικονομικής κρίσης βρήκε μια ελληνική οικονομία με ήδη τεράστια προβλήματα διαρθρωτικής φύσης. Ασθενή παραγωγική βάση, επιχειρήσεις χαμηλής ανταγωνιστικότητας σε σχέση με τα διεθνή πρότυπα, μια Δημόσια Διοίκηση υπό τη συνεχή πίεση του πελατειακού κράτους. Μία οικονομία που χαρακτηριζόταν από τον «θανατηφόρο» συνδυασμό υψηλού χρέους και μόνιμων ελλειμμάτων. Με ευθύνη όσων κυβέρνησαν τον τόπο κυριάρχησε ένα πρότυπο ανάπτυξης βασισμένο στην κατανάλωση, στα δάνεια, τις πελατειακές σχέσεις και τη διασπάθιση των δημόσιων πόρων. Αυτό το πρότυπο προφανώς δεν μπορούσε να συνεχιστεί. Ποια όμως ήταν η πολιτική απάντηση που δόθηκε; Η πολιτική των διαδοχικών μνημονίων. Η πολιτική αυτή περιελάμβανε βεβαίως και αρκετές αναγκαίες αλλαγές, αλλά στον πυρήνα της αποδείχθηκε κοινωνικά άδικη και οικονομικά αναποτελεσματική.

Η ελληνική οικονομία και κοινωνία βρέθηκαν σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Σταθεροποιούνται τα δημόσια οικονομικά, όμως αυτό γίνεται με επαπειλούμενη την ικανότητα διαβίωσης ευρέων κοινωνικών στρωμάτων. Ο τρόπος επίτευξης του αναμενόμενου πρωτογενούς πλεονάσματος (τεράστια μείωση απαραίτητων δημόσιων δαπανών και υπερφορολόγηση) δεν μπορεί να είναι διατηρήσιμος χωρίς σταθερή ανάπτυξη.

Η μείωση του μοναδιαίου κόστους εργασίας αποδεικνύεται ότι δεν μπορεί να δημιουργήσει ένα εξωστρεφές μοντέλο ανάπτυξης. Η επιβράδυνση των επενδύσεων σε τεχνολογικό εκσυγχρονισμό μειώνει τη δυνατότητα η οικονομία να γίνεται ανταγωνιστική και το «παραγωγικό κενό» αποδυναμώνει επικίνδυνα την παραγωγική βάση. Ταυτόχρονα, η διατήρηση των επιβαρύνσεων του χρέους (και με τη μορφή των τοκοχρεολυσίων και με τη μορφή των αμφιβολιών για επενδύσεις) εμποδίζει την ανάκαμψη.

Όπως ήδη αναφέραμε η δημοσιονομική λιτότητα που εφαρμόσθηκε τα τελευταία χρόνια οδήγησε σε πολύ μεγαλύτερη από την αναμενόμενη πτώση του ΑΕΠ, με αποτέλεσμα ο λόγος χρέους προς ΑΕΠ να έχει ξεπεράσει τα επίπεδα του 2010. Στο τέλος του 2013 εκτιμάται ότι η ύφεση, επιβραδυνόμενη μεν, θα είναι γύρω στο 4.0% (εκτιμήσεις Ευρωπαϊκής Επιτροπής) έναντι 6,2% το 2012.

Η ανεργία έχει εκτοξευθεί σε υψηλότερα επίπεδα από όσο σε άλλες χώρες που εφαρμόσαν παρόμοιες πολιτικές, συνεχίζει να αυξάνεται και πλησίασε το 28% του εργατικού δυναμικού. Η ανεργία, τροφοδοτεί τις διάχυτες αμφιβολίες και ιδιαίτερα των νέων για τις προοπτικές της χώρας .

Αναπόφευκτα, η κρίση έπληξε βαρύτατα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Το κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων άλλαξε την εικόνα των κέντρων σε μεγάλες και μικρές πόλεις της χώρας. Τα άτομα βιώνουν σήμερα μεγάλες ανατροπές στη ζωή τους.

Μετά από τα παραπάνω στη χώρα μας αναπτύχθηκαν δύο κυρίαρχες αφηγήσεις εξόδου από την κρίση: Η πρώτη, ενστερνίστηκε την λογική του μνημονίου και αποδέχθηκε την

δραματική υποβάθμιση των συνθηκών ζωής. Η δεύτερη υποσχέθηκε μαγικές λύσεις, με επαναφορά στην προηγούμενη κατάσταση και μονομερή απαλλαγή από τις δανειακές υποχρεώσεις. Επενδύουν η μία στο φόβο και η άλλη στην αγανάκτηση. Έτσι όμως δεν συγκροτούν μια πραγματική πολιτική διέξοδο για τη χώρα.

4. ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Οι εκτιμήσεις για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2013 εδράζονται στα στοιχεία του 10μήνου αλλά και στην πρόβλεψη ότι η ύφεση θα κυμανθεί σε χαμηλότερα επίπεδα από αυτά που αναγράφονται στον Προϋπολογισμό δηλαδή στο 4% από 4,5%. Το ΔΝΤ εκτιμά ύφεση 4,2%. (στοιχεία Οκτωβρίου 2013).

Ωστόσο, οι παραδοχές στις οποίες στηρίζονται οι εκτιμήσεις υπονομεύονται από ένα ασταθές διεθνές και εθνικό περιβάλλον. Επίσης, είναι αβέβαιο πως θα εξελιχθεί η ύφεση στο τελευταίο δίμηνο (η εκτίμηση είναι ότι θα χειροτερεύσει αλλά πόσο;) και πως αυτό θα επηρεάσει την πορεία των εσόδων του Προϋπολογισμού.

Η φοροδοτική ικανότητα των πολιτών εξαντλείται και τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο αυξάνονται. Στα 59,66 δις € ανήλθαν τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το Δημόσιο στο 9μηνο Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου 2013. Σε μηνιαία βάση αυξήθηκαν κατά 700 εκ. €. Επίσης, φαίνεται ότι οι πολίτες προκειμένου να επιβιώσουν αλλά και τα φανούν συνεπείς στις φορολογικές τους υποχρεώσεις χρησιμοποιούν τις αποταμιεύσεις τους. Είναι ενδεικτικό ότι οι καταθέσεις των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών μειώθηκαν κατά 1.327 εκ. € το τετράμηνο του Ιουνίου – Σεπτεμβρίου 2013.

Όσον αφορά τις εκτιμήσεις για τα μεγέθη του Ισοζυγίου Γενικής Κυβέρνησης παρατηρούμε τα εξής:

A. Έλλειμμα Νο 1 (Πίνακες 3.1 και 3.2 της Εισηγητικής Έκθεσης): Το ταμειακό ισοζύγιο του Κρατικού Προϋπολογισμού εμφανίζει έλλειμμα 6.808 εκ. € έναντι 6.653 εκ. € του στόχου ΜΠΔΣ (3,7% ΑΕΠ), ενώ ελλειμματικό είναι και το πρωτογενές ταμειακό αποτέλεσμα κατά 708 εκ. € έναντι 253 εκ. € του στόχου του ΜΠΔΣ (0,4% ΑΕΠ).

B. Έλλειμμα Νο 2 (Πίνακας 3.2 της Εισηγητικής Έκθεσης): Στην συνέχεια μετά τις Εθνικολογιστικές προσαρμογές (Εσόδων και Δαπανών) το ισοζύγιο του «Κράτους» κατά ESA95 εμφανίζει έλλειμμα 12.799 εκ. € (7,0 %ΑΕΠ) έναντι 9.292 εκ. € των προβλέψεων του ΜΠΔΣ (Αντίστοιχα στο Προσχέδιο ήταν 13.194 εκ. € - 7,2% ΑΕΠ), ενώ ελλειμματικό είναι και το πρωτογενές αποτέλεσμα «κράτους» κατά 4.969 εκ. € (2,7% ΑΕΠ) έναντι 992 εκ. € που προβλέπει το ΜΠΔΣ (Αντίστοιχα στο Προσχέδιο ήταν 5.364 εκ. € - 2,9% ΑΕΠ).

*Θα πρέπει να εξηγηθεί τι είναι οι πληρωμές για φορείς γενικής από την ειδική πίστωση ύψους 5.872 εκ. €. 1. Πρόκειται για πληρωμές οφειλών προηγούμενων ετών; 2. Πρόκειται για πληρωμές οφειλών προηγούμενων ετών αλλά και του 2013; Ειρήσθω εν παρόδω σε τι ύψος διαμορφώνονται οι καινούργιες υποχρεώσεις του δημοσίου για το 2013; Εγγράφονται αυτές σε κάποιο σημείο του Προϋπολογισμού; **Η ενδεχόμενη εξόφλησή τους σε επόμενα έτη δεν θα επ βαρύνε το αποτέλεσμα του 2013;***

Στο τέλος Αυγούστου, οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της Γενικής Κυβέρνησης ανέρχονταν σε 6.167 εκ. €. έναντι 8.152 εκ. € του Ιανουαρίου (Πίνακας 2.3 της Εισηγητικής Έκθεσης).

Στο δεκάμηνο του 2013 οι χρηματοδοτήσεις φορέων έφτασαν τα 4.993 εκ. € και οι πληρωμές τα 4.353 εκ. €. Με την υπόθεση ότι οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις δεν έχουν αυξηθεί από τον Αύγουστο υπολογίζουμε κατά προσέγγιση $8.152 - 4.353 = 3.799$ εκ. € αποτελούν παλιές υποχρεώσεις. 6.167 εκ. € (υποχρεώσεις Αυγούστου) - 3.799 εκ. € (παλιές υποχρεώσεις) = 2.368 εκ. € νέες υποχρεώσεις.

Γ. Έλλειμμα Νο 3 (Πίνακας 3.2 της Εισηγητικής Έκθεσης): Μετά το υπολογισμό του ισοζυγίου Νομικών Προσώπων πλην ΔΕΚΟ και του Ισοζυγίου ΔΕΚΟ εκτός Γενικής Κυβέρνησης το έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης κατά ESA95 περιορίζεται σε 11.209 εκ. €.

Δ. Πλεόνασμα Νο 1: Στο τέλος όλων αυτών πραγματοποιείται το «θαύμα του πλεονάσματος». Μετά το υπολογισμό του ισοζυγίου των ΟΤΑ και κυρίως του Ισοζυγίου των ΟΚΑ το ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης εμφανίζει έλλειμμα μόλις 3.960 εκ. € (- 2,2% ΑΕΠ) (Αντίστοιχα στο Προσχέδιο ήταν 4.429 εκ. € - 2,4% ΑΕΠ) ενώ μετά την αφαίρεση των τόκων, η Γενική Κυβέρνηση εμφανίζει πρωτογενές πλεόνασμα κατά ESA95 3.915 εκ. € (2,1% ΑΕΠ) (Αντίστοιχα στο Προσχέδιο ήταν 3.449 εκ. € - 1,9% ΑΕΠ).

Δημιουργείται το ερώτημα από που προέρχεται τελικά το πλεόνασμα στους ΟΤΑ ύψους 1.319 εκ. €. Προέρχεται από την ενσωμάτωση της ειδικής επιχορήγησης από τον κρατικό προϋπολογισμό για την εξόφληση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων και από τη σημαντική βελτίωση τη εισπραξιμότητας των εσόδων (Πίνακας 3.29 της Εισηγητικής Έκθεσης);

Όσον αφορά τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης ΟΚΑ (Πίνακας 3.26 της Εισηγητικής Έκθεσης) το πλεόνασμα 5.930 εκ. € θα προκύψει από την ειδική εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων οφειλών ύψους 1.298 εκ. € και επιχορήγησης από τον κρατικό προϋπολογισμό ύψους 1.641 εκ. €;

Η ειδική χρηματοδότηση για εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων οφειλών στους ΟΚΑ είναι 4.771 εκ. € (Ασφαλιστικά Ταμεία 1.598, Οργ. Απασχ. 102, ΕΟΠΠΥ 1.773, Νοσοκομεία. 1.298 (Πίνακες 3.26 και 3.33 της Εισηγητικής Έκθεσης). Στους ΟΤΑ το αντίστοιχο ποσό είναι 840 εκ. € (Πίνακας 3.33 της Εισηγητικής Έκθεσης).

Θα πρέπει να εξηγηθεί με απλά λόγια, για μια ακόμη φορά και το γεγονός που από εκεί προκύπτει τελικά το πρωτογενές αποτέλεσμα, τι είναι οι εθνικολογιστικές προσαρμογές ΟΤΑ ύψους 565 εκ. € και ΟΚΑ ύψους 4.849 εκ. € (μεταβολή ανεξόφλητων υποχρεώσεων ΟΚΑ και Νοσοκομείων). Μήπως πρόκειται για ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις παρελθόντων ετών που εξοφλήθηκαν το 2013;

Μήπως τελικά είναι οι περιπτώσεις εκείνες όπου για διαδικαστικούς λόγους τα ποσά δεν έχουν εξοφληθεί ακόμη;

Ε. Πλεόνασμα Νο 2 (Πίνακας 3.2 της Εισηγητικής Έκθεσης): Εδώ παρουσιάζεται η εκδοχή του πρωτογενούς πλεονάσματος της Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με την μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής όπου μετά τη αφαίρεση των εσόδων

από ANFA και SMP εμφανίζεται δημοσιονομικό πρωτογενές πλεόνασμα 812 εκ. € (από 344 εκ. € στο Προσχέδιο).

Πίνακας 3.3 Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής (σε εκατ. ευρώ)				
	2012	2013		2014
	Πραγματοποιήσεις (προσ. στοιχεία) ¹	Προβλέψεις ΜΠΔΣ	Εκτιμήσεις	Προβλέψεις
1. Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία ESA-95 (μεταφορά από πίνακα 3.2)	-2.160	3.594	3.918	5.399
Πλέον:				
Μεταφορά εσόδων από ANFA	-351	14	-138	198
Μείον:				
α. Αναδρομική μείωση επιτοκίου δανείων 80 δισ. ευρώ από ΕΕ (GLF)		-286	-286	
β. Μεταφορά εσόδων από ANFA και SMP	-303	-2.833	-2.682	-2.641
2. Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	-2.814	489	812	2.956
% ΑΕΠ	-1,5%	0,3%	0,4%	1,6%
3. Στόχος Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	-2.906	0	0	2.751
% ΑΕΠ	-1,5%	0,0%	0,0%	1,5%
4. Δημοσιονομικό κενό(-) ή Πλεόνασμα(+) Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	92	489	812	205
% ΑΕΠ	0,0%	0,3%	0,4%	0,1%

¹ Προσωρινά στοιχεία, σύμφωνα με τα στοιχεία Διαδικασίας Υπερβολικού Ελλείμματος (ΔΥΕ-EDP) Οκτωβρίου της ΕΛΣΤΑΤ. Τυχόν διαφοροποιήσεις οφείλονται σε στρογγυλοποιήσεις.

Πίνακας 3.4 Εκτίμηση ελλείμματος Γενικής Κυβέρνησης έτους 2013 σύμφωνα με τη μεθοδολογία European System Accounts (ESA 95)			
	Ισοζύγιο (έλλειμμα) Γενικής Κυβέρνησης χωρίς την επίπτωση της υποστήριξης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων	Επίπτωση της υποστήριξης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στο έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης	Συνολικό ισοζύγιο (έλλειμμα) Γενικής Κυβέρνησης ¹
εκατ. ευρώ	-3.960	-19.102	-23.062
% του ΑΕΠ ²	-2,2%	-10,4%	-12,6%

¹ Η αύξηση του ελλείμματος από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών αντικρίζεται από περιουσιακά στοιχεία (μετοχές), η μεταπώληση των οποίων θα αποφέρει στο μέλλον μείωση του δημόσιου χρέους.

² ΑΕΠ 2013: 182.911 εκατ. ευρώ

Ακόμη και αν οι εκτιμήσεις για την εκτέλεση του προϋπολογισμού και το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος των 812 εκ. επιβεβαιωθούν θα πρέπει να επισημάνουμε ότι ένα μεγάλο μέρος του προέρχεται από την περικοπή του ΠΔΕ κατά 200 εκ. €, σε βάρος της ανάπτυξης. Η εμφάνιση πρωτογενούς πλεονάσματος αποτελεί στρατηγικό στόχο για την ελληνική κυβέρνηση προκειμένου να το χρησιμοποιήσει ως όπλο στις διαπραγματεύσεις για την αναδιάρθρωση του μη βιώσιμου χρέους. Κατανοούμε και εν μέρει συμμεριζόμαστε αυτή την αγωνία της κυβέρνησης. Ωστόσο πέρα από την «λογιστική» επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος πρέπει να κατανοήσουμε την πραγματική εικόνα των δημοσιονομικών μεγεθών. Σύμφωνα με τις φθινοπωρινές εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το έλλειμμα

της Γενικής Κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στο 13,5% (συμπεριλαμβανομένης της κεφαλαιοποίησης των τραπεζών). Σε όρους ΜΠΔΣ, προβλέπεται έλλειμμα γύρω στο 4%, ενώ τα αντίστοιχα ελλείμματα που εμφανίζει ο Προϋπολογισμός του 2013 είναι 12,6% και 2,2%.

Στα αποτελέσματα της Eurostat που θα δημοσιευτούν τον Απρίλιο, το έλλειμμα που θα εμφανίζεται θα περιλαμβάνει και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών (-12,6% του ΑΕΠ, εάν επαληθευτούν οι εκτιμήσεις του Προϋπολογισμού, Πίνακας 3.4).

Συμπερασματικά, μετά από πολλά χρόνια, η χώρα παρουσιάζει πρωτογενή πλεονάσματα. Με βάση τον Προϋπολογισμό, το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος εκτιμάται στα € 812 εκ. (0,4% του ΑΕΠ) το 2013, ενώ αναμένεται να αυξηθεί περαιτέρω στα € 2,96 δις (1,6% του ΑΕΠ) το 2014 (Πίνακας 3.3 της Εισηγητικής Έκθεσης). Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις φθινοπωρινές εκτιμήσεις της προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 4,1%. Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού, η δημοσιονομική προσαρμογή έχει ως τελικό στόχο τη διαμόρφωση του πρωτογενούς πλεονάσματος σε 4,5% του ΑΕΠ το 2016 και σε επίπεδα άνω του 4,0% του ΑΕΠ μετά το 2016.

Όμως, όπως προκύπτει από τη διεθνή ιστορική εμπειρία, δημοσιονομικές προσαρμογές τέτοιας κλίμακας και διάρκειας δύσκολα επιτυγχάνονται τόσο λόγω εθνικών ιδιαιτεροτήτων, όσο και λόγω εξωγενών παραγόντων που σχετίζονται με την εξέλιξη της διεθνούς συγκυρίας.

Χωρίς να υποβαθμίζεται η τεράστια σημασία της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος, τονίζεται η ανάγκη της βιωσιμότητάς του. Για να επιτευχθεί αυτό, είναι απαραίτητο να σχεδιαστούν και να εφαρμοστούν πολιτικές που θα ξεπερνούν τα όρια των συμβατικών δεσμεύσεων της χώρας με τους δανειστές. Αυτές οι πολιτικές πρέπει να εντάσσονται σε ένα συνολικό σχεδιασμό, πρώτον, μακροχρόνιας στόχευσης, αλλά και κατά τομείς και κλάδους και δεύτερον, άμεσης απόδοσης, προκειμένου να υπάρξουν άμεσες λύσεις σε επείγοντα προβλήματα, όπως η μείωση της ανεργίας, η έξοδος από την ύφεση με επενδύσεις και η αύξηση των εξαγωγών.

Αντί των παραπάνω, ο Γολγοθάς της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας είναι μακρύς ακόμη και το 2014 είναι εξίσου κρίσιμο για το αν θα επιτύχουμε να αποφύγουμε χειρότερη κρίση.

Η βασική πρόταση της ΔΗ.ΜΑΡ., για τα ισοδύναμα μέτρα και ειδικότερα για να διατεθεί το 70% του πρωτογενούς πλεονάσματος στις ευπαθείς ομάδες, πρόταση που υιοθετήθηκε πέρυσι στον Προϋπολογισμό από την τρικομματική και το χρησιμοποιεί υποσχόμενος ότι θα το πράξει ο κ. Σαμαράς, φοβόμαστε ότι θα αργήσει ή δύσκολα θα υλοποιηθεί.

Θα πρέπει όμως να τονισθεί ότι αυτός ο «κανόνας εσόδων» αποτελεί πλέον μνημονιακή υποχρέωση, μετά πιέσεις της ΔΗ.ΜΑΡ. και πρέπει να περιέχεται στην τροποποίηση του οργανικού νόμου του Προϋπολογισμού που θα έπρεπε να ήταν έτοιμος από τον Αύγουστο αλλά ακόμη καθυστερεί.

Ειδικότερα, η χώρα μπορεί να έχει καταφέρει να μειώσει το έλλειμμα και να βρίσκεται κοντά στο πρωτογενές πλεόνασμα το 2014, αλλά:

α) Οι δημόσιες επενδύσεις περικόπτονται συνεχώς παρασύροντας - μαζί με άλλους παράγοντες - και τις ιδιωτικές επενδύσεις με κύρια επίδραση στην κορύφωση της ανεργίας.

β) Η μεγάλη μείωση των μισθών και συντάξεων και η υπερφορολόγηση των ασθενέστερων και μεσαίων κυρίως στρωμάτων – απώλεια 55% του εισοδήματός τους - σε συνδυασμό με τα βασικά, θεσμικά, διαρθρωτικά προβλήματα του κράτους να μη μπορεί να εισπράξει τα έσοδά του από τους έχοντες (φοροδιαφυγή, εισφοροδιαφυγή, λαθρεμπόριο) αποτελούν μία συνεχή απειλή για την οικονομία και την κοινωνική συνοχή, ενισχύοντας την αίσθηση των πολιτών για την άνιση μεταχείρισή τους στην κατανομή των βαρών.

γ) Το κράτος εξακολουθεί να μην ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του έναντι τρίτων (ληξιπρόθεσμες οφειλές) και το κυριότερο να μειώνει ή ακόμη και να μην καταβάλλει τις απαραίτητες δημόσιες δαπάνες, ιδιαίτερα για την κοινωνική προστασία (επιδόματα τέκνων, πρόνοιας, ανεργίας), την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση (συσσωρευμένα ελλείμματα ΕΟΠΠΥ και ασφαλιστικών ταμείων).

δ) Ενώ παράλληλα συνεχίζονται παθογένειες και ειδικότερα η μεγάλη αδυναμία των κρατικών θεσμών να προβλέψουν τις επιπτώσεις των διαφόρων μέτρων και να παρέμβουν έγκαιρα για να τις διορθώσουν (εξίσωση πετρελαίου κίνησης – θέρμανσης, φορολογία μικρομεσαίων κ.λ.π).

4.1 Έσοδα προϋπολογισμού 2013

Φορολογικά Έσοδα

Σε ό,τι αφορά τα έσοδα για τα φυσικά πρόσωπα, φαίνεται ότι επιτυγχάνεται ο στόχος των προβλέψεων (7.982 εκ. €), αλλά υστερεί σημαντικά συγκριτικά με το 2012 (9.970 εκ. €). Σύμφωνα με την έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού, η χαμηλή απόδοση στην περισυλλογή εσόδων από την συγκεκριμένη φορολογική κατηγορία οφείλεται σε σημαντικό ποσοστό στην συνεχιζόμενη ύφεση και στην συρρίκνωση των εισοδημάτων που προκαλεί. Αυτό αντανakλάται και στην αύξηση των ληξιπρόθεσμων χρεών, που προέρχονται από βεβαιωμένους φόρους. Από την άλλη όμως φανερώνει και την μεγάλη έκταση της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής, δομικών χαρακτηριστικών της ελληνικής οικονομίας, που όμως απέκτησαν ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις κατά τα τελευταία χρόνια.

Οι φόροι από την περιουσία παρουσιάζουν υστέρηση από τις προβλέψεις για το 2013 (2.784 εκ. € έναντι στόχου 3.176 εκ. €) και μικρότερη ως προς το 2012 (2.857 εκ. €). Η μικρή αυτή υστέρηση είναι πολύ πιθανόν να αυξηθεί με δεδομένη την ταυτόχρονη επιβολή του "χαρατσιού" καθώς και των ΦΑΠ του 2011 και 2012 και 2013 η οποία οδηγεί σε υπερβολική φορολόγηση της περιουσίας με αποτέλεσμα είτε να αυξάνεται το κίνητρο της φοροδιαφυγής, είτε να οδηγήσει πολλούς φορολογούμενους σε ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις απέναντι στο δημόσιο λόγω αδυναμίας πληρωμής.

Οι άμεσοι φόροι παρελθόντων οικονομικών ετών (ΠΟΕ) παρουσιάζουν αύξηση κατά σχεδόν 50% (λόγω της ταυτόχρονης επιβολής χαρατσιού και ΦΑΠ 2011, 2012), αλλά και υστέρηση ως προς τον στόχο κατά σχεδόν 600 εκ. € κυρίως λόγω αδυναμίας πληρωμής.

Σε ότι αφορά τους έμμεσους φόρους υπάρχει υστέρηση ως προς το 2012 στους

φόρους συναλλαγών που οφείλεται κατά κύριο λόγο στην υστέρηση του ΦΠΑ και του φόρου πετρελαιοειδών και λοιπών, καθώς και στους φόρους κατανάλωσης αποτέλεσμα της βαθιάς ύφεσης. Οι έμμεσοι φόροι ΠΟΕ παρουσιάζουν σχετική αύξηση (572 εκ. €) τόσο ως προς τον στόχο (435 εκ. €) όσο και ως προς το 2012 (452 εκ. €).

Το σύνολο των φορολογικών εσόδων για το 2013 παρουσιάζει υστέρηση σε σχέση με το 2012 ύψους 3 δις € και 300 εκ. € σε σχέση με τον στόχο, ενώ για το 2014 προβλέπεται αύξηση των εσόδων αλλά και πάλι θα υστερούν σε σχέση με το 2012.

Έσοδα ΠΔΕ

Οι εισροές από την ΕΕ είναι της τάξης του 5,1 εκ. € και ενισχύουν τη δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος. Παρόλα αυτά όμως επανειλημμένα έχουμε τονίσει ότι πρέπει να υπάρξουν και άλλοι πόροι πέραν αυτών για την ανάπτυξη.

Δαπάνες 2013

Η μείωση των Πρωτογενών Δαπανών στο εννεάμηνο εντοπίζεται σε συγκεκριμένες επιμέρους κατηγορίες δαπανών, ως εξής:

A. Μισθολογικές αποδοχές και συντάξεις

Οι μισθοί και οι συντάξεις μειώθηκαν περαιτέρω το 2013. Αθροιστικά, οι δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις αναμένεται να διαμορφωθούν σε 17,7 δις € το 2013 από € 19,6 δις € το 2012, σημειώνοντας πτώση κατά 9,5% το 2013, μετά από πτώση κατά 6% το 2012.

B. Επιχορηγήσεις των Ασφαλιστικών Ταμείων (ΑΤ)

Οι δαπάνες αυτές είναι σημαντικά μειωμένες στα 11,5 δις € το 2013, από 13,5 δις € το 2012. Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού <η δραστική μείωση των πηγών χρηματοδότησης των ΑΤ συνεπάγεται αναπόφευκτα και μείωση των παροχών αυτών των Ταμείων δεδομένου ότι η επιχορήγηση των Ταμείων από τον ΤΠ δεν μπορεί και ούτε πρέπει να αυξηθεί περισσότερο από ότι έχει προγραμματιστεί για το 2013>. Επιπλέον, η συνέχιση της χρηματοδότησης των ΑΤ και του ΕΟΠΥΥ από τον ΤΠ, προαπαιτεί τη σταθεροποίηση και στη συνέχεια αύξηση των εσόδων από τους Άμεσους και τους Έμμεσους φόρους του κράτους.

Κοινός παρονομαστής σε όλες τις επιχορηγήσεις των ΑΤ είναι το μεγάλο ποσοστό κάλυψής τους ήδη από το εννεάμηνο το οποίο σε συνδυασμό με την υπέρβαση του στόχου το 2012 δημιουργεί αμφιβολίες για τη δυνατότητα συγκράτησης των δαπανών των ΑΤ για την φετινή χρονιά. Είναι προφανές ότι οι υπερβάσεις οφείλονται στη μεγάλη πτώση των εισπράξεων από εισφορές για σύνταξη και για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Μέρος του προβλήματος αυτού είναι η εισφοροδιαφυγή, ενώ ένα άλλο μέρος είναι το γεγονός ότι μεγάλο μέρος ελεύθερων επαγγελματιών έχουν διακόψει την επαγγελματική τους δραστηριότητα και τις πληρωμές ΦΠΑ και εισφορών.

Προϋποθέσεις για την επίτευξη της ισορροπίας του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων είναι η αύξηση των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων από εισφορές καθώς και η αύξηση των εσόδων από έμμεσους φόρους. Όμως και οι δύο προϋποθέσεις δε φαίνεται να ικανοποιούνται το 2013.

Δαπάνες ΠΔΕ

Μέχρι σήμερα, έχουμε αυξημένες εισροές από την Ε.Ε. για αιτήσεις πληρωμών που είχαν υποβληθεί στο τέλος του 2012. Από την άλλη πλευρά, οι δαπάνες του ΠΔΕ σημείωσαν μεγάλη υστέρηση και έτσι εμφανίζεται ταμειακό πλεόνασμα το οποίο συμβάλει στη συγκράτηση του ελλείμματος του ΚΠ. Κατά συνέπεια, εάν στο υπόλοιπο του έτους ομαλοποιηθεί (όσον αφορά τις δαπάνες) η εκτέλεση του ΠΔΕ, αυτό πιθανότατα θα οδηγήσει σε διεύρυνση του ελλείμματος του ΚΠ. Αυτός είναι εξάλλου και ο λόγος για τον οποίο κόβονται 200 εκ. € από τις δημόσιες επενδύσεις έτσι ώστε να καλυφθεί μέρος του πρωτογενούς πλεονάσματος.

5. ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 2013 ΚΑΙ ΤΙ ΚΑΤ' ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 2014;

Το έτος 2013, στόχος του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής ήταν η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης. Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, η επίτευξη του στόχου αυτού είναι καθοριστικής σημασίας για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης νοικοκυριών και επιχειρήσεων σχετικά με τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών και, επίσης, είναι προϋπόθεση για την οριστική και βιώσιμη έξοδο της χώρας από την εξαετή ύφεση. Επιπλέον επισημαίνει ότι αναγκαία συνθήκη για τη δημιουργία των ανωτέρω προϋποθέσεων και την επίτευξη των βασικών στόχων αποτελεί μεταξύ των άλλων και η κοινωνική αποδοχή του βάρους της προσαρμογής, η οποία διασφαλίζεται με την κοινωνική προστασία και δικαιοσύνη, καθώς και τη σύμμετρη συμμετοχή των κοινωνικών ομάδων στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση.

Αυτό, όμως, δεν χαρακτήρισε τον τρόπο υλοποίησης του Προϋπολογισμού του 2013 και το βάρος μεταφέρεται στο 2014, που όμως και αυτός δεν ανταποκρίνεται.

Δεν διασφαλίσθηκε έμπρακτα η κοινωνική προστασία και δικαιοσύνη, αφού ακόμη και αυτοί οι ισχυροί πόροι για την κοινωνική προστασία δεν δαπανώνται στην ώρα τους και αποτελούν μέρος του εν τέλει λογιστικού πρωτογενούς πλεονάσματος. Όμως και στον προϋπολογισμό του 2014 οι δαπάνες για την κοινωνική προστασία και περίθαλψη είναι και πάλι μειωμένες.

Το ίδιο συμβαίνει και με την αναπτυξιακή διάσταση των Προϋπολογισμών του 2013 και του 2014. Παρά τη δέσμευση ότι βασικός στόχος ήταν η δημοσιονομική εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία που ήταν αναγκαία, αλλά όχι από μόνη της ικανή, συνθήκη για τη σταδιακή ανάκαμψη της οικονομίας και πάλι η ανάπτυξη έμεινε στο περιθώριο και το ισχνό ούτως ή άλλως ΠΔΕ κλήθηκε και για το 2013 μέσω της περικοπής του (200 εκ. €) να συμβάλει κατά πολύ στο πρωτογενές πλεόνασμα, όπως και για το 2014 με ισόποση μείωση.

Η ΔΗ.ΜΑΡ. από την πλευρά της υποστήριξε και υποστηρίζει ότι το πρωτογενές πλεόνασμα είναι μεν αναγκαίο να υπάρξει αλλά δε μπορεί να στηρίζεται στη μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, στην υπερφορολόγηση και στη μη πληρωμή των υποχρεώσεων του Δημοσίου ή στη μείωση ή ακόμη και στη μη πληρωμή απαραίτητων

δημόσιων δαπανών ιδιαίτερα για την κοινωνική προστασία και περίθαλψη.

Ας θυμηθούμε ποιά ήταν τα βασικά μεγέθη του Προϋπολογισμού, που τονίσαμε για το 2013 και ποιες ήταν οι βασικές επιλογές και εκτιμήσεις στην οικονομική πολιτική αυτού :

Για την Ανάπτυξη: Η πολιτική και οικονομική προσέγγιση που επικράτησε στη διαμόρφωση του Προϋπολογισμού του 2013 ήταν ότι βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη αποτελεί η σταθεροποίηση της οικονομίας, γιατί χωρίς αυτή δεν υπάρχει δυνατότητα μεταστροφής προς την ανάπτυξη. Έτσι η ανάπτυξη ήρθε σε δεύτερο επίπεδο.

Εμείς είχαμε επισημάνει ότι τουλάχιστον αυτοί οι δύο στόχοι πρέπει να επιδιώκονται παράλληλα. Ότι είναι λάθος η προσέγγιση πρώτα να βγούμε από την ύφεση και μετά θα έχουμε ανάπτυξη.

Στην δυσμενέστατη εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας η συνεχιζόμενη ύφεση οφείλεται πλέον κατά κύριο λόγο στην έλλειψη ανάπτυξης.

Η κυβέρνηση με τις μέχρι σήμερα αποσπασματικές πολιτικές της, που δυστυχώς αποτυπώνονται και στον Προϋπολογισμό του 2014, δείχνει να μην έχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης για έξοδο από την κρίση, αλλά και ενεργοποίησης της αναπτυξιακής διαδικασίας μετά τη σχετική σταθεροποίηση.

Οι απαραίτητοι πόροι για στήριξη του όποιου σχεδίου ανάπτυξης δεν εξασφαλίστηκαν όταν είναι απαραίτητη η επίτευξη του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος μέρος το οποίο πρέπει να κατευθυνθεί στην κοινωνική προστασία και την κάλυψη των κοινωνικών ελλειμμάτων, αλλά και στην εξόφληση των χρεολυσίων και των τόκων μέχρι το 2057.

Ο στόχος της αποπληρωμής του χρέους μέσω της δημιουργίας μεγάλου πρωτογενούς πλεονάσματος, σε συνδυασμό με τις μεταρρυθμίσεις για την ανάπτυξη που βασίζονται στην μείωση των μισθών για την επίτευξη της εσωτερικής υποτίμησης, στις άρον - άρον αποκρατικοποιήσεις και στην απελευθέρωση των αγορών, έτσι ώστε να γίνει ο ιδιωτικός τομέας ατμομηχανή της ανάπτυξης, αποδείχθηκε έως σήμερα αναποτελεσματικός έως και καταστροφικός. Ειδικότερα η προώθηση των αποκρατικοποιήσεων, κυρίως των στρατηγικής και κοινωνικής σημασίας ΔΕΚΟ, γίνεται άναρχα με μόνη επιδίωξη την αποπληρωμή του χρέους. Χωρίς στρατηγικό σχέδιο και αναπτυξιακό πρόγραμμα που θα τους έδιδε προστιθέμενη αξία. Γίνεται έτσι ορατός ο κίνδυνος να μεταφερθούν επί πλέον χρέη στις επόμενες γενιές και ζημίες μη αναστρέψιμες, γεγονός που ήδη έχουν διαπιστώσει πολλά κράτη της ΕΕ ιδιαίτερα για το νερό και την ενέργεια.

Η ανάπτυξη πρέπει να έχει στοιχεία διατηρησιμότητας και να διαχέονται οι ωφέλειες στο σύνολο της κοινωνίας, πρέπει να συνδεθεί με την κοινωνική συνοχή.

Η σύνδεση της δημοσιονομικής προσαρμογής με την ανάπτυξη και την κοινωνική προστασία, δεν είναι μόνο θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά και ο μόνος δρόμος για τη διατήρηση πρωτογενών πλεονασμάτων. Απαιτείται διαπραγμάτευση σκληρή, διαρκής αλλά και με ορόσημα, λαμβάνοντας υπόψη βεβαίως τους εξωτερικούς περιορισμούς αλλά και τις τάσεις στο διεθνές περιβάλλον. Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να υπάρξουν παρεμβάσεις:

i) Δίκαιη κατανομή των βαρών και προστασία των αδύναμων κοινωνικών ομάδων εντός του υφιστάμενου πλαισίου ii) Σύνδεση του προγράμματος προσαρμογής με την ανάπτυξη και τη διατήρηση επίτευξης πρωτογενών πλεονασμάτων.

Για την Κοινωνική Πολιτική και την Ανεργία:

Η κοινωνική πολιτική, όπως παρουσιαζόταν στον προϋπολογισμό 2013, είχε εστιασθεί σε 3 επίπεδα: 1) ανάπτυξη πολιτικών απασχόλησης για την αναχαίτιση της μεγάλης ανεργίας, 2) αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς εργασίας και 3) εξορθολογισμός του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας.

Στο πλαίσιο αυτό, σχεδιάσθηκαν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις, με πολλές από τις οποίες διαφώνησε κατηγορηματικά η ΔΗΜ.ΑΡ.

Οι πολιτικές αυτές ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την ανάσχεση της ανεργίας ήταν πλήρως αναποτελεσματικές. Η ανεργία, που σύμφωνα με τις αρχικές εκτιμήσεις του προϋπολογισμού είχε εκτιμηθεί ότι θα αυξηθεί περαιτέρω και θα ανέλθει σε 22,4%, έχει εκτοξευθεί σε υψηλότερα επίπεδα από όσο σε άλλες χώρες που εφάρμοσαν παρόμοιες πολιτικές, και σήμερα εκτιμάται ότι πλησιάζει το 28%, ενώ με βάση τις προβλέψεις του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ μπορεί να ξεπεράσει και το 30%. Η ανεργία, τροφοδοτεί τις διάχυτες αμφιβολίες για τις προοπτικές της χώρας και ιδιαίτερα των νέων.

Με τέτοια ποσοστά ανεργίας, οι ελληνικές οικογένειες έχουν βρεθεί χωρίς δυνατότητα να καλύψουν τις βασικές ανάγκες διαβίωσης (διατροφή, θέρμανση κ.λπ.), ενώ αυξάνεται ραγδαία ο ρυθμός φτωχοποίησης του πληθυσμού. Η κοινωνική μέριμνα του κράτους κυρίως προς τα στρώματα που έχουν πραγματική ανάγκη είναι τουλάχιστον ανεπαρκής. Τα νούμερα είναι αμείλικτα. Η Ελλάδα βρίσκεται στη χειρότερη θέση και από τις 28 χώρες της ΕΕ σε όρους κινδύνου φτώχειας και στην 4η χειρότερη θέση σε όρους φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού. Επιπλέον, η χώρα είναι στην προτελευταία θέση σε όρους μεριδίου εισοδήματος για το πλουσιότερο 20% προς το φτωχότερο 20% και στην 4^η χειρότερη θέση σε όρους εισοδηματικής ανισότητας.

Εντυπωσιάζουν δυσάρεστα τα αποτελέσματα Πανεπιστημιακών ερευνών σχετικά με τον τρόπο που κατανέμονται οι συνέπειες της λιτότητας και της ύφεσης, καθώς προκύπτει ότι στη διάρκεια των τελευταίων ετών οι φτωχοί είναι εκείνοι που πλήττονται περισσότερο. ***Η ύφεση, δηλαδή, επηρεάζει σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό τους οικονομικά ασθενέστερους, οδηγώντας σε σημαντική αύξηση των ανισοτήτων. Εκ μάλιστα, μάλλον, ότι ο φτωχότερος Έλληνας ήταν κατά μέσο όρο 56,5% πιο φτωχός πέρυσι (2012) σε σύγκριση με όσους βρισκόνταν σε οικονομική ανέχεια το 2009.***

Το συμπέρασμα της ανισοκατανομής των βαρών της ύφεσης και της λιτότητας, ενισχύεται ακόμα περισσότερο από την εκτίμηση ότι το πλουσιότερο 20% των Ελλήνων είναι σήμερα 7 φορές πιο πλούσιο από το φτωχότερο 20% του πληθυσμού, ενώ πριν από την κρίση ήταν «μόνο» 5 φορές πιο πλούσιο. Οι φτωχοί, με λίγα λόγια, γίνονται ακόμα πιο φτωχοί και οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Η άδικη κατανομή των βαρών επιβεβαιώνεται και από τον τρόπο με τον οποίο κατανέμονται οι φόροι στα κοινωνικά στρώματα, και κυρίως οι έμμεσοι φόροι που επιβάλλονται σε πολύ σημαντικές κατηγορίες προϊόντων, όπως είναι οι φόροι στην υγεία, τα είδη διατροφής και τη στέγαση. Στις κατηγορίες αυτές, σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, οι έμμεσοι φόροι παρουσιάζουν έντονα αρνητικό αναδιανεμητικό χαρακτήρα, καθώς επιβαρύνουν αναλογικά περισσότερο τους φτωχούς, με τους φόρους στα είδη διατροφής να είναι πλέον με διαφορά οι πιο αντίστροφα προοδευτικοί φόροι.

Αυτή η σκληρή πραγματικότητα δεν φανερώνεται να απασχολεί τον Προϋπολογισμό του 2014.

Δεν υπάρχουν μέτρα και πόροι, ακόμη και για την εξασφάλιση ενός στοιχειώδους δικτύου κοινωνικής προστασίας, ενώ το 70% του πρωτογενούς πλεονάσματος αν και θεσμοθετημένο θα αργήσει να έρθει.

Πολυδιαφημίζει η Κυβέρνηση, την πιλοτική εφαρμογή σε δύο μόνο Περιφέρειες της χώρας του **ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος** για το 2014 (δαπάνη μόλις 20 εκ. €) αντί να έχει ήδη εφαρμοσθεί σε όλη την Επικράτεια, όπως προ πολλού έχουν κάνει όλα σχεδόν κράτη της ΕΕ, πολύ περισσότερο όταν το ποσοστό φτωχοποίησης του πληθυσμού στη χώρα μας αυξάνει δραματικά.

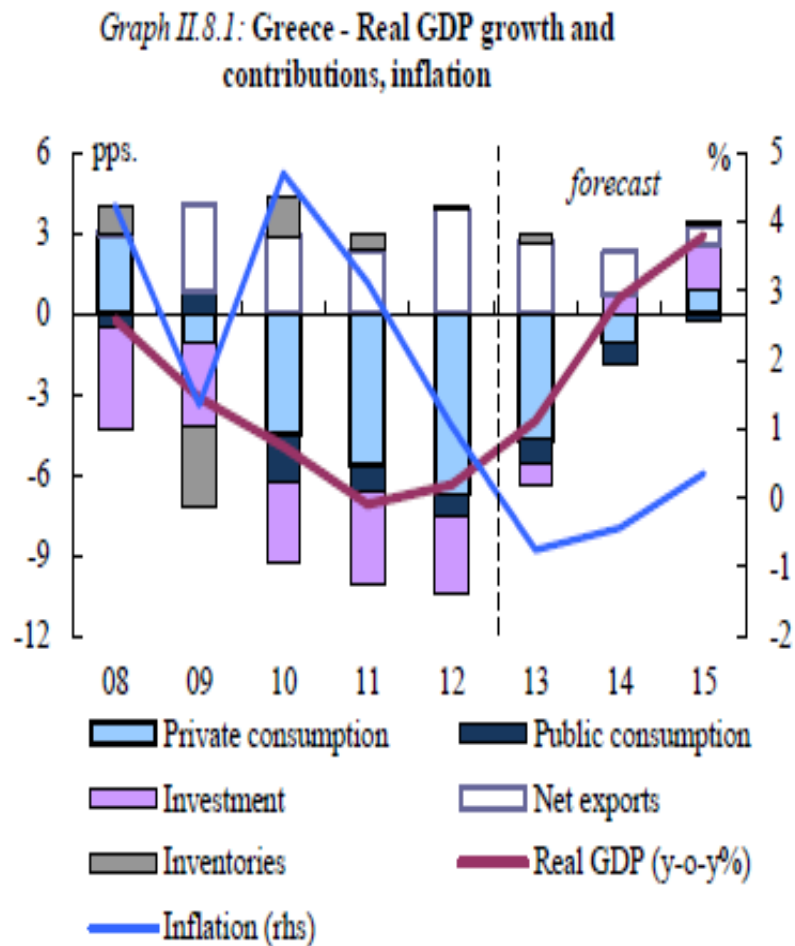
Το πιο κρίσιμο μέλημα του Προϋπολογισμού του 2014 έπρεπε να είναι η αποτροπή της προ των θυρών ανθρωπιστικής κρίσης. Αναγκαία προϋπόθεση για οποιοδήποτε σχέδιο της χώρας είναι η αποτροπή της κοινωνικής αποσταθεροποίησης. Στόχος απόλυτης προτεραιότητας είναι η διασφάλιση στοιχειωδών όρων διαβίωσης για όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες. Αυτό σημαίνει εξασφάλιση πόρων και υλοποίηση άμεσων και αποδοτικών δημόσιων πολιτικών που θα κινητοποιούν κράτος και κοινωνία προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό δεν λύνεται μόνο με διαπιστώσεις και ευχολόγια αλλά είναι η κορυφαία υποχρέωση του Έλληνα πολιτικού.

Για τις τιμές των προϊόντων:

Η διάρθρωση των αγορών προϊόντων και υπηρεσιών δεν επιτρέπει τη μείωση των τιμών. Ο ΟΟΣΑ έχει προειδοποιήσει στο παρελθόν με διάφορες μελέτες για τη δραματική επιδείνωση της κατάστασης των Ελλήνων, λόγω του συνδυασμού της εσωτερικής υποτίμησης και της ακρίβειας των ειδών πρώτης ανάγκης. Χρειάστηκαν όμως αρκετά (6) χρόνια για να ζητηθεί εξειδικευμένη έκθεση από κάποιον οργανισμό, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της ακρίβειας. Επισημαίνεται ότι τα πρώτα αποτελέσματα της έκθεσης του ΟΟΣΑ που έχουν δοθεί στη δημοσιότητα προκαλούν σοκ, καθώς καταδεικνύουν 555 πεπαλαιωμένες νομοθετικές ρυθμίσεις που δεσμεύουν σε υψηλά επίπεδα τις τιμές ειδών πρώτης ανάγκης όπως το ψωμί, το γάλα, τα απορρυπαντικά, τα φάρμακα, τα καύσιμα, τα βιβλία και άλλα είδη πρώτης ανάγκης.

6. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2014

Ο προϋπολογισμός του 2014 προβλέπει ανάπτυξη 0,6% του ΑΕΠ μετά από 5 συνεχείς χρονιές ύφεσης. Στην εκτίμηση αυτή συμφωνεί και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις φθινοπωρινές της εκτιμήσεις.

Η ανάπτυξη αυτή δεν θα έχει καμιά πραγματική εππτώση στη υλική ζωή των ανθρώπων, τουλάχιστον για το 2014 αφού, τόσο η δωτική όσο και η δημόσια κατανάλωση θα παρουσιάσουν περατέρω συρρίκνωση, μάλιστα, η οποία έρχεται να σωρευτεί στις μεγάλες μεώσεις των προηγούμενων ετών.

Σύμφωνα με τα βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού το 2014, ένα σημαντικό μέρος των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού θα προέλθει από την αύξηση της φορολογίας κυρίως στους ελεύθερους επαγγελματίες, τις επιχειρήσεις, και τους ιδιοκτήτες ακινήτων.

Την ίδια στιγμή μετά από έξι χρόνια ύφεσης αναζητείται εναγωνίως ρευστότητα, προκειμένου να σταθούν όρθιες όποιες Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις έχουν απομείνει στη χώρα και να αποφευχθεί νέο κλείσιμο επιχειρήσεων και περαιτέρω αύξηση της ήδη υψηλότερης ανεργίας. Στο χώρο των ακινήτων πολλοί είναι πλέον οι ιδιοκτήτες που αδυνατούν να ανταποκριθούν στην πληρωμή των φόρων περιουσίας.

Οι πρόσθετοι φόροι συνολικά, το 2014 θα αυξηθούν κατά 2,311 δις €, ενώ οι άμεσοι φόροι θα είναι αυξημένοι κατά 1,7 δις € και οι έμμεσοι μειωμένοι κατά 432 εκ. €.

Προβλέπεται σημαντική αύξηση των καθαρών εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, σε ταμειακή βάση. Συγκεκριμένα, τα έσοδα θα ανέλθουν στα 54.695 εκ. €, αυξημένα κατά 2.177 εκ. € ή 4,1% έναντι του 2013. Η αύξηση αυτή σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση οφείλεται:

- στις προβλεπόμενες αυξημένες εισπράξεις των δύο πρώτων μηνών του 2014 κατά 1.150 εκ. περίπου. Το ποσό αυτό, όμως, αφορά αποπληρωμή υποχρεώσεων του 2013 και θα καταγραφεί στο δημοσιονομικό έτος 2013.
- στις ευνοϊκότερες μακροοικονομικές προβλέψεις.
- στην απόδοση δημοσιονομικών παρεμβάσεων, ύψους συνολικά 271 εκ. €.
- στη θέσπιση του Ενιαίου Φόρου Ακινήτων (ΕΝΦΑ), ο οποίος από το 2014 αντικαθιστά το Φόρο Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) και το ΕΕΤΑ. Τα συνολικά έσοδα του ΕΝΦΑ σε ετήσια βάση εκτιμώνται σε 2.650 εκ. €, ενώ τονίζεται ότι ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων μειώνεται κατά 75% περίπου, με στόχο την τόνωση της αγοράς ακινήτων.
- στις εκτιμήσεις για σταδιακή αύξηση της φορολογικής συμμόρφωσης (tax compliance) από το επόμενο έτος.

Εσοδα Κρατικού Προϋπολογισμού (σε εκατ. ευρώ)						
	2012	2013		2014	Μεταβολή %	
	Πραγμ/σεις	Προβλέψεις ΜΠΔΣ	Εκτιμήσεις πραγμ/σεων	Προβλέψεις	2013/2012	2014/2013
A. Τακτικά έσοδα (I + II + III + IV)	49.661	47.114	46.854	48.705	-5,7	4,0
I. Άμεσοι φόροι	21.096	20.117	19.884	21.574	-5,7	8,5
Φόρος εισοδήματος	13.311	11.065	11.575	12.908	-13,0	11,5
Φυσικών προσώπων	9.970	7.759	7.982	6.880	-19,9	-13,8
Νομικών προσώπων	1.715	1.479	1.640	3.891	-4,3	137,3
Ειδικών κατηγοριών	1.627	1.827	1.953	2.137	20,1	9,4
Φόροι στην περιουσία	2.857	3.176	2.784	3.937	-2,5	41,4
Άμεσοι φόροι ΠΟΕ	1.811	3.307	2.690	1.967	48,5	-26,9
Λοιποί άμεσοι φόροι	3.118	2.569	2.835	2.762	-9,1	-2,6
II. Έμμεσοι φόροι	26.083	24.604	24.519	24.087	-6	-1,8
Φόροι συναλλαγών	15.688	14.372	14.486	14.040	-7,7	-3,1
ΦΠΑ	14.956	13.757	13.644	13.533	-8,8	-0,8
πετρελαιοειδών	2.567	2.587	2.324	2.410	-9,5	3,7
καπνού	729	725	714	698	-2,1	-2,2
λοιπών	11.659	10.445	10.606	10.425	-9,0	-1,7
Λοιποί φόροι συναλλαγών	731	615	842	507	15,1	-39,8
(μεταβίβαση κεφαλαίων)	(387)	(341)	(528)	(200)	(36,4)	(-62,1)
(χαρτόσημο)	(343)	(272)	(315)	(307)	(-8,2)	(-2,5)
Φόροι κατανάλωσης	9.625	9.506	9.124	9.134	-5,2	0,1
Φόρος ασφαλιστών	352	315	327	320	-7,1	-2,1
Τέλος ταξινόμησης οχημάτων	52	45	49	48	-5,8	-2,0
ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων	4.464	4.550	4.277	4.384	-4,2	2,5
Λοιποί ΕΦΚ (καπνού κ.λπ.)	3.114	3.055	3.056	2.990	-1,9	-2,2
Τέλη κυκλοφορίας οχημάτων	1.305	1.228	1.100	1.057	-15,7	-3,9
Λοιποί φόροι κατανάλωσης	338	313	315	335	-6,8	6,3
Έμμεσοι φόροι ΠΟΕ	452	435	572	632	26,5	10,5
Λοιποί έμμεσοι	318	291		281	6,0	-16,6

Πηγή: Εφημερίδα Ναυτεμπορική

Ο προϋπολογισμός 2014, με το μικρό περιορισμό του δημοσίου χρέους από το 178,2% φέτος στο 177,8%, αφήνει και πάλι στο περιθώριο τα βασικά εργαλεία ενός προγράμματος προσαρμογής που θα μπορούσε να πετύχει την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Ακόμα και αυτό ο σχετικός στόχος για ύφεση 4% το 2013 και ανάπτυξη 0,6% όπως και πρωτογενές πλεόνασμα 2,9 δις € το 2014, είναι δύσκολο να επιτευχθούν πολύ περισσότερο να δημιουργηθούν πλεονάσματα ώστε να χρησιμοποιηθούν για τα σοδύναμα μέτρα ανακούφισης. Ούτε τα επόμενα προβλήματα και ελλείμματα του προϋπολογισμού, όπως και των ασφαλιστικών ταμείων μπορούν να καλυφθούν από την υπερφορολόγηση αλλά μόνο από την αποτελεσματική πάταξη της φοροδιαφυγής που δυστυχώς μέχρι σήμερα καθυστερεί και από τις στοχευμένες δράσεις για την ανάσχεση της ανεργίας που δεν προωθούνται.

Τα βασικότερα στοιχεία του προϋπολογισμού του 2014:

- Το έλλειμμα της Γενικής κυβέρνησης προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 4,3 δις € ή 2,3% του ΑΕΠ, κάτω από το όριο του 3% του ΑΕΠ.
- Τα φορολογικά έσοδα προβλέπονται στα 45,6 δις € από 44,4 δις € φέτος, δηλαδή θα πληρώσουμε 1,2 δις € φόρους ή 2,8% παραπάνω. Η αύξηση αυτή αποδίδεται στην ανάκαμψη της οικονομίας, στην πάταξη της φοροδιαφυγής, καθώς και στο νέο φόρο παραμονής και πλόων και στο φόρο υπεραξίας ακινήτων σύμφωνα με το νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.
- Για μισθούς και συντάξεις, η σχετική δαπάνη θα διαμορφωθεί στα 17,723 δις €. Οι δαπάνες για αποδοχές θα είναι μειωμένες λόγω του περιορισμού των προσλήψεων αναπληρωτών καθηγητών καθώς και του αριθμού των συμβασιούχων, ενώ οι δαπάνες για συντάξεις θα είναι αυξημένες λόγω αυξημένου αριθμού αποχωρήσεων.
- Οι καταναλωτικές δαπάνες θα είναι μειωμένες κατά 443 εκ. € ή 18,7%.
- Τα συνολικά έσοδα του κοινωνικού προϋπολογισμού προβλέπονται αυξημένα κατά 569 εκ. € ως αποτέλεσμα της αύξησης των εισπραττόμενων ασφαλιστικών εισφορών. Είναι το επίμαχο μέγεθος που η Τρόικα δεν έχει ακόμη αποδεχθεί, καθώς το θεωρεί υπεραισιόδοξο.
- Για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, η δαπάνη θα φτάσει τα 24,9 δις €, ένας εφιάλτης που δημιουργεί και την ανάγκη κάλυψης του χρηματοδοτικού κενού από την τρόικα. Σημειώνεται ότι φέτος η σχετική δαπάνη ήταν πολύ μικρότερη, 12,7 δις €, ενώ χαμηλότερα θα διαμορφωθεί και το 2015. Επίσης, για τόκους θα πληρωθούν 6,150 δις €.
- Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα είναι 6,8 δις € έναντι 6,650 φέτος. Όμως, το ποσό αυτό είναι μειωμένο κατά 200 εκ. € σε σχέση με το προσχέδιο του προϋπολογισμού, προκειμένου να καλυφθεί η τρύπα που δημιούργησαν οι αλλαγές στο σχέδιο του ΕΝΦΙΑ. Επίσης, μειωμένο κατά 200 εκ. €, σε σχέση με το στόχο του μεσοπρόθεσμου προγράμματος είναι και το προβλεπόμενο ποσό του ΠΔΕ για το 2013.
- Η ανεργία θα υποχωρήσει στο 24,5% το επόμενο έτος, έναντι 25,5% το 2013, και η απασχόληση θα αυξηθεί κατά 0,6%, έναντι υποχώρησης 3,5% φέτος.

6.1 Εκτιμήσεις της Έκθεσης για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2014.

Όσον αφορά τις εκτιμήσεις για τα μεγέθη του Ισοζυγίου Γενικής Κυβέρνησης παρατηρούμε τα εξής:

Α (Πίνακες 3.1 και 3.2 της Εισηγητικής Έκθεσης): Το ταμειακό ισοζύγιο του Κρατικού Προϋπολογισμού εμφανίζει έλλειμμα 1.553 εκ. € (0,8% ΑΕΠ) έναντι 6.808 εκ. € το 2013, ενώ το πρωτογενές ταμειακό αποτέλεσμα είναι θετικό κατά 4.597 εκ. € (2,5% ΑΕΠ) έναντι ελλείμματος 708 εκ. € το 2013.

Β. (Πίνακας 3.2 της Εισηγητικής Έκθεσης): Στην συνέχεια μετά τις Εθνικολογιστικές προσαρμογές (εσόδων και Δαπανών) το ισοζύγιο του «Κράτους» κατά ESA95 εμφανίζει έλλειμμα 6.672 εκ. € (3,6 % ΑΕΠ) έναντι 12.799 εκ. € το 2013, ενώ ελλειμματικό είναι και το πρωτογενές αποτέλεσμα «κράτους» κατά 2.978 εκ. € (1,6% ΑΕΠ) έναντι 4.969 εκ. € το 2013.

Γ. (Πίνακας 3.2 της Εισηγητικής Έκθεσης): Μετά το υπολογισμό του ισοζυγίου Νομικών Προσώπων πλην ΔΕΚΟ και του Ισοζυγίου ΔΕΚΟ εκτός Γενικής Κυβέρνησης το έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης κατά ESA95 περιορίζεται σε 5.196 εκ. € έναντι 11.209 εκ. € το 2013.

Δ. Στο τέλος όλων αυτών και μετά το υπολογισμό του ισοζυγίου των ΟΤΑ (654 εκ. € έναντι 1.319 εκ. €) το 2013 και του Ισοζυγίου των ΟΚΑ (277 εκ. € έναντι 5.930 εκ. €) το ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης εμφανίζει έλλειμμα 4.266 (2,3% ΑΕΠ) (έναντι 3.960 εκ. € το 2013 - 2,2% ΑΕΠ) ενώ μετά την αφαίρεση των τόκων η Γενική Κυβέρνηση εμφανίζει πρωτογενές πλεόνασμα κατά ESA95 5.399 εκ. € (2,9% ΑΕΠ) (3.918 εκ. € το 2013 - 2,1%). Να σημειωθεί εδώ ότι οι τόκοι που αφαιρούνται είναι κατά 2 δις € περίπου περισσότεροι από το 2013 οπότε δεν υπάρχει διαφοροποίηση επί του πραγματικού πλεονάσματος.

Με δεδομένο ότι το 2014 α. δεν προβλέπεται εδκή πσωση γα τη πληρωμή ληξ πρόθεσμων οφελών παρελθόντων ο κονομικών ετών κα β. αυτές δεν έχουν εξοφληθε όλες κα έχουν δημ ουργηθε κα νέες, ενώ ο προϋπολογ σμός γα τις κο νων κές δαπάνες ε να με ωμένος, πως προβλέπεται να καλυφθούν κα πως αυτό θα επηρεάσε το πρωτογενές πλεόνασμα.

Ε. (Πίνακας 3.3 της Εισηγητικής Έκθεσης): Εδώ, παρουσιάζεται η εκδοχή του πρωτογενούς πλεονάσματος της Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με την μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής όπου μετά τη αφαίρεση των εσόδων από ΑΝΦΑ και SMP εμφανίζεται δημοσιονομικό πρωτογενές πλεόνασμα 2.956 εκ. € από 812 εκ. € το 2013. Πρόκειται για ποσό υπερδιπλάσιο από αυτό που προέβλεπε το προσχέδιο του προϋπολογισμού, πριν ενάμιση μόλις μήνα. Αυτό και παρουσιάζεται ως το ισχυρό όπλο στις διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης με την Τρόικα. Το 2014 το πρωτογενές πλεόνασμα θα διαμορφωθεί, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό στο 1,6% του ΑΕΠ ή 2,956 δις €, ελαφρώς υψηλότερα από τη δέσμευση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος για πρωτογενές πλεόνασμα 1,5% του ΑΕΠ. Όσον αφορά τη διανομή του λεγόμενου κοινωνικού μερίσματος, από την εξασφάλιση πρωτογενούς πλεονάσματος φέτος, δεν φαίνεται πουθενά στον Προϋπολογισμό παρά το γεγονός ότι το χρησιμοποιεί ως υπόσχεση και ο πρωθυπουργός.

Τέλος, τίθεται και πάλι το θέμα κατά πόσο αυτό το πλεόνασμα είναι πραγματικό, πόσο είναι βιώσιμο και διατηρήσιμο.

6.2 Έσοδα Προϋπολογισμού 2013

Άμεσο φόρο

Οι άμεσοι φόροι εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 21.574 εκ. €, καταγράφοντας αύξηση κατά 8,5% έναντι του 2013. Με τις αλλαγές που επήλθαν από την ψήφιση του φορολογικού νομοσχεδίου αναμένεται να σημειωθεί σημαντική ανακατανομή των εσόδων μεταξύ των δύο βασικών κατηγοριών εισοδήματος προς όφελος των εσόδων από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων.

Συγκεκριμένα, ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων θα διαμορφωθεί στα 6.880 εκ., μειωμένος κατά 13,8% έναντι του 2013.

Αντίθετα, ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων αναμένεται να αυξηθεί και να διαμορφωθεί στα 3.891 εκ. €, ή 137,3%, καθώς θα φορολογούνται πλέον ως νομικά πρόσωπα κατηγορίες φορολογουμένων που φορολογούνταν ως φυσικά πρόσωπα μέχρι το 2013.

Αυτοί που θα επιβαρυνθούν περισσότερο θα είναι οι έμποροι, οι βιοτέχνες και οι ελεύθεροι επαγγελματίες που θα πληρώσουν φόρο από το πρώτο € του εισοδήματός τους. Έτσι τα χαμηλά εισοδήματα από ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερο επάγγελμα θα φορολογηθούν με πολύ υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές σε σχέση με το παρελθόν, ενώ τα υψηλότερα εισοδήματα ευνοούνται ιδιαίτερα, σε μία περίοδο μάλιστα που οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης λόγω της βαθιάς και παρατεταμένης κρίσης. Προβλέπεται λοιπόν **επαχθής φορολογική αντιμετώπιση των ελεύθερων επαγγελματιών**, κυρίως εκείνων που κατά το παρελθόν υπήρξαν συνεπείς και ειλικρινείς ως προς τη δήλωση των πραγματικών τους εισοδημάτων.

Μάλιστα, για τα εισοδήματα αυτά θα πληρώσουν και προκαταβολή φόρου 55%, δηλαδή θα πληρώσουν συνολικά φόρους με πραγματικό συντελεστή 40,3% (26% προσαυξημένο κατά 55%).

Αφορολόγητα αποθεματά

Η εντυπωσιακή πάντως αύξηση του φόρου εισοδήματος των νομικών προσώπων, κατά 137,3%, αποδίδεται και στις εκατοντάδες χιλιάδες € που καλούνται να επιστρέψουν, και μάλιστα εντόκως, στο Δημόσιο δεκάδες επιχειρήσεις που στις χρήσεις 2003 και 2004 προχώρησαν στο σχηματισμό αφορολόγητων αποθεματικών

Φορολογα Περιουσίας

Εκτός όμως από τις ανωτέρω κατηγορίες φορολογουμένων και οι ιδιοκτήτες ακινήτων, ειδικά των αστικών, θα κληθούν να συμβάλουν στο πρωτογενές πλεόνασμα του 2014, αφού οι φόροι περιουσίας προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 3.937 εκ. €, σημειώνοντας αύξηση έναντι του 2013 κατά 41,4%, κυρίως λόγω της εισαγωγής του ΕΝΦΑ, αλλά και των

εισπράξεων του ΕΕΤΑ 2013, η ολοκλήρωση των οποίων αναμένεται, σε ταμειακή βάση, το Μάιο 2014.

Στις επιβαρύνσεις αυτές προστίθεται και η πρόσφατα θεσπισμένη αυτοτελής φορολόγηση για τα ενοίκια με επιβολή φόρου από το πρώτο €. Το εισόδημα από ενοίκια φορολογείται πλέον με συντελεστή 10% για τα πρώτα 12.000 € και με 33% για εισόδημα πάνω από αυτό το όριο. Αυτό σημαίνει ότι χιλιάδες μικροϊδιοκτήτες που έχουν εισόδημα μόνο από μισθώματα χάνουν το αφορολόγητο των 5.000.

Φορολογία φυσικών προσώπων

Μπορεί η φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων να εμφανίζει μείωση στον προϋπολογισμό, στα 6,9 δις € από 7,9 δις €, ή κατά 13,8%, όμως σε καμία περίπτωση αυτή δεν οφείλεται σε ελαφρύνσεις. Οφείλεται κυρίως στη μείωση της φοροδοτικής τους ικανότητας λόγω της μείωσης τους εισοδήματός τους. Παράλληλα το 2014 θα αυξηθούν οι φόροι και για μισθωτούς και συνταξιούχους που βαρύνονται με ένα ή περισσότερα προστατευόμενα τέκνα, αφού καταργήθηκε το σύνολο σχεδόν των φοροαπαλλαγών.

Άμεσο φόρο ΠΟΕ

Οι άμεσοι φόροι ΠΟΕ θα περιοριστούν στα 1.967 εκ. €, από 2.690 εκ. € το 2013, καταγράφοντας μείωση 26,9%, κυρίως λόγω του γεγονότος ότι τα έσοδα του 2013 ήταν πολύ αυξημένα, καθώς εισπράχθηκαν ΦΑΠ τριών παρελθόντων ετών (ΦΑΠ 2010, 2011 και 2012).

Οι λοιποί άμεσοι φόροι θα διαμορφωθούν στα 2.762 εκ. €, μειωμένοι κατά 73 εκ. € ή 2,6% έναντι του 2013.

Έμμεσο φόρο

Οι έμμεσοι φόροι προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 24.087 εκ. €, παρουσιάζοντας μείωση κατά 1,8% έναντι του 2013. Η μείωση αυτή αποδίδεται κυρίως στη σημαντική μείωση των εισπράξεων από λοιπούς φόρους συναλλαγών, οι οποίοι προβλέπεται ότι θα διαμορφωθούν στα 507 εκ. € έναντι 842 εκ. € το 2013, λόγω της μη επανάληψης εσόδων από τους φόρους συγκέντρωσης κεφαλαίων που προήλθαν, το 2013, από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, καθώς και από τη συρρίκνωση του φόρου μεταβίβασης ακινήτων.

Τα έσοδα από ΦΠΑ αναμένεται να διαμορφωθούν στα 13.533 εκ. €, οριακά μειωμένα κατά 0,8% έναντι του 2013, ενώ οι φόροι κατανάλωσης προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 9.134 εκ. €, οριακά αυξημένοι έναντι του περασμένου έτους.

Τα έσοδα από τον ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων και από ΦΠΑ πετρελαιοειδών αναμένεται να ανακάμψουν και να διαμορφωθούν 2,5% και 3,7% υψηλότερα αντίστοιχα το 2014 έναντι του 2013.

6.3 Διαρθρωτικές Αλλαγές - Αναπτυξιακές Πρωτοβουλίες (Συνοπτικά)

(Αναλυτικά θα παρουσιαστούν από τους βουλευτές της ΔΗΜ.ΑΡ. για τον τομέα ευθύνης τους)

Η εισηγητική έκθεση παρουσιάζει μία σειρά μεταρρυθμίσεων που έκανε ή θα κάνει τη διετία 2013-14, ενώ παράλληλα παρουσιάζει και τις όποιες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες ανά

τομέα. Οι περισσότερες από αυτές στην πραγματικότητα είναι ρυθμίσεις οι οποίες διευθετούν διάφορα ζητήματα και ελάχιστες απ' αυτές αποτελούν πραγματικές μεταρρυθμίσεις. Θα περίμενε κανείς αυτά τα δύο κεφάλαια να περιγράφουν την αναπτυξιακή διάσταση του Προϋπολογισμού. Αντ' αυτού επιχειρείται μια απλή περιγραφή ενεργειών διαφόρων υπουργείων. Συνοπτικά μπορούν να αναφερθούν τα εξής για τις πρωτοβουλίες που αναφέρονται στον προϋπολογισμό ανά πεδίο πολιτικής για την περίοδο 2013-2014:

Ανάπτυξη, Ανταγωνιστικότητα

Γίνεται προσπάθεια μείωσης της γραφειοκρατίας σε θέματα αδειοδοτήσεων αλλά και εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου για την υποστήριξη της ανάπτυξης. Παρόλα αυτά σημαντικές πρωτοβουλίες είτε δεν έχουν ολοκληρωθεί, όπως η πάταξη του λαθρεμπορίου καυσίμων που στερεί από το δημόσιο πολύτιμους πόρους, είτε δεν αναλαμβάνονται, όπως η θέσπιση ρυθμίσεων για την αντιμετώπιση της ακρίβειας στα είδη πρώτης ανάγκης επιβαρύνοντας έτσι ακόμη περισσότερα τα ελληνικά νοικοκυριά.

Όσον αφορά το ΕΣΠΑ, θα πρέπει να δοθεί βαρύτητα όχι απλά στην απορρόφηση των πόρων αλλά στην αξιοποίησή τους, με υλοποίηση έργων με πραγματική προστιθέμενη αξία. Παράλληλα είναι αναγκαία η ενίσχυση των Δημοσίων Επενδύσεων και η τόνωση της ρευστότητας των ΜμΕ.

Υποδομές, Μεταφορές και Ενέργεια

Λαμβάνονται κάποιες πρωτοβουλίες που αφορούν αποκρατικοποιήσεις φορέων (ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ROSCO κ.λ.π.) οι οποίες γίνονται με γνώμονα μόνο τη μείωση των ελλειμμάτων και χωρίς κανένα αναπτυξιακό σχεδιασμό.

Η σημαντικότερη αναπτυξιακή πρωτοβουλία είναι η επανεκκίνηση των μεγάλων οδικών αξόνων, η οποία έχει καθυστερήσει ήδη πάρα πολύ και αναμένεται να επιβαρύνει ακόμη περισσότερο το Δημόσιο.

Διοικητική Μεταρρύθμιση και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση

Μεγάλο μέρος της Διοικητικής Μεταρρύθμισης είναι το πρόγραμμα της κινητικότητας των υπαλλήλων. Η Κυβέρνηση εξάντλησε όλη της την αυστηρότητα στην Διοικητική μεταρρύθμιση, μετατρέποντας την όλη διαδικασία σε απορρύθμιση. Ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται δεν έχει ως σκοπό την κάλυψη κενών που προέκυψαν μετά από αξιολόγηση, αφού τα κενά δεν έχουν εντοπιστεί και οι υπάλληλοι αγνοούν που θα μετακινηθούν. Γίνεται, στα τυφλά, οριζόντια και ισοπεδωτικά, που μόνο αναστάτωση και διάλυση μπορεί να φέρει στο Δημόσιο, και εν τέλει οδηγεί σε αθρόες και άδικες απολύσεις.

Εσωτερική Πολιτική και Τοπική Αυτοδιοίκηση

Η Κυβέρνηση θεωρεί θετική εξέλιξη την θεσμοθέτηση του Παρατηρητηρίου Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ, το οποίο διασφαλίζει την κατάρτιση ρεαλιστικών και ισοσκελισμένων προϋπολογισμών. Οι άνθρωποι όμως της Αυτοδιοίκησης μιλούν για 11^ο μέτρο ελέγχου. Σ' ένα όμως θα συμφωνήσουμε όλοι ότι πρέπει πάντα να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη απόδοση των πόρων που αναλογούν στους ΟΤΑ για την ομαλή διεκπεραίωση του έργου τους.

Πα δε α

Η ελληνική εκπαίδευση χρειάζεται ένα συνεκτικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων και όχι αποσπασματικές πρωτοβουλίες, ώστε το εκπαιδευτικό σύστημα να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην προσπάθεια ανασυγκρότησης της χώρας. Οι μέχρι σήμερα πρωτοβουλίες της κυβέρνησης είναι αποσπασματικές. Τρανό παράδειγμα η κινητικότητα - διαθεσιμότητα 2.100 εκπαιδευτικών από την δευτεροβάθμια εκπαίδευση με την οποία καταργήθηκαν κακώς οι ιδιαίτερα επιτυχημένοι τομείς Υγείας και Πρόνοιας και Εφαρμοσμένων Τεχνών, στο όνομα των οριζόντιων απολύσεων και περικοπών.

Επίσης, με δεδομένο ότι η χώρα έχει πολύ υψηλό μορφωτικό επίπεδο, αλλά και το γεγονός ότι την τελευταία τριετία της κρίσης παρατηρείται μεγάλη φυγή επιστημόνων - κυρίως νέων - στο εξωτερικό (brain drain) λόγω αδυναμίας εξεύρεσης αντίστοιχης με τα προσόντα τους εργασίας, θα πρέπει η έρευνα και καινοτομία να αποτελούν βασικούς τομείς στους οποίους οφείλουμε να επενδύσουμε ως στρατηγική επιλογή εξόδου από τη σημερινή κρίση.

Τα μέχρι σήμερα στοιχεία δείχνουν σημαντική υστέρηση της χώρας μας στο πεδίο αυτό και ότι η εκπαίδευση παρέχει μια πληθώρα «αδρανών» γνώσεων χωρίς να αναπτύσσει τις κριτικές δεξιότητες. Παράλληλα διαπιστώνεται χαμηλή ερευνητική δραστηριότητα των επιχειρήσεων η οποία κυμαίνεται στο 30% της συνολικής εθνικής δαπάνης ενώ στις ευρωπαϊκές χώρες με υψηλές οικονομικές επιδόσεις υπερβαίνει το 60%. Αυτό αποτελεί ταυτόχρονα και την έκφραση μιας δομικής αδυναμίας της ελληνικής κοινωνίας η οποία σχετίζεται με τον χαμηλό βαθμό αλληλεπίδρασης του εκπαιδευτικού και ερευνητικού συστήματος με τον παραγωγικό τομέα.

Είναι, λοιπόν, αναγκαίο με βάση την αποτίμηση της σημερινής κατάστασης να ενισχυθεί η εκπαίδευση, η έρευνα και η καινοτομία, να συνδεθούν με τον παραγωγικό ιστό της χώρας, αλλά και με τις λειτουργικές και αναπτυξιακές ανάγκες του δημόσιου τομέα και εν τέλει να αποτελέσουν βασική αναπτυξιακή επιλογή αξιοποιώντας ταυτόχρονα το υψηλό μορφωτικά ανθρώπινο δυναμικό της χώρας. Υπό τις παρούσες συνθήκες οικονομικής κρίσης της χώρας μας ο ενιαίος και μακρόπνοος Εθνικός Στρατηγικός Σχεδιασμός για Έρευνα και Ανάπτυξη στη χώρα μας στο πλαίσιο του νέου Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) 2014-2020 καθώς και η διεύρυνση της συμμετοχής μας στην ευρωπαϊκές δράσεις εκπαίδευσης, έρευνας και καινοτομίας αποτελούν σημαντικούς παράγοντες τους οποίους οφείλουμε να αξιοποιήσουμε.

Πολιτισμός και Αθλητισμός

Δεν πρόκειται για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις αλλά για κάποιες δράσεις που θα αντιμετωπίσουν συγκεκριμένα προβλήματα, όπως την καθυστέρηση αρχαιολογικών ερευνών ή την αδειοδότηση των θεάτρων. Ο πολιτισμός πρέπει να ιδωθεί ως σημαντικός παράγοντας κοινωνικής συνοχής, ιδιαίτερη αυτήν την περίοδο, και να συμβάλλει στην ανάπτυξη (ειδικότερα αν συνδεθεί με τον τουρισμό). Απαιτείται εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου για την πολιτιστική πολιτική, ανάληψη αναπτυξιακών πρωτοβουλιών που θα περιλαμβάνουν όλες τις μορφές του πολιτισμού (και όχι μόνο την πολιτιστική κληρονομιά) και αξιοποίηση όλων των ευκαιριών που προσφέρει η ΕΕ.

Περ βάλλον, Ενέργεια και Κλιματική Αλλαγή

Ελάχιστες είναι οι πραγματικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις από αυτές που παρουσιάζονται στον προϋπολογισμό. Σε ότι αφορά τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, ιδιαίτερο βάρος δίνεται στην αναδιάρθρωση και μερική αποκρατικοποίηση της ΔΕΗ, με την οποία έχουμε διαφωνήσει ριζικά για την πώληση των δικτύων.

Η χώρα χρειάζεται μια εθνική ενεργειακή πολιτική, που να αντιμετωπίσει τόσο τα ζητήματα της παραγωγής όσο και τα ζητήματα της αγοράς ενέργειας. Τα προβλήματα της παραγωγής ενέργειας είναι πολλαπλά και σύνθετα αλλά και οι δυνατότητες και οι φυσικές πηγές της χώρας πολύ σημαντικές και οι συμβατικές και οι ΑΠΕ. Τα προβλήματα της αγοράς ενέργειας κυρίως μετά την απελευθέρωση είναι καθοριστικά για την εθνική οικονομία, κρίσιμα για την προστασία των καταναλωτών αλλά και για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής βιομηχανίας και της προσέλκυσης νέων επενδύσεων. Σε αυτό τον ενεργειακό σχεδιασμό και τον καθορισμό του ενεργειακού μείγματος και κόστους σημαντικό ρόλο πρέπει να έχουν δυνατότητες αλλά και οι υποχρεώσεις των εγχώριων ενεργειακών φορέων και η προστασία τους σε σχέση με τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος, από μια άκρατη αποκρατικοποίηση και διαμελισμό των ιματίων τους, βλέπε ιδιωτικοποίηση των δικτύων ενέργειας, σπάσιμο της Δ.Ε.Η. όλα για όλα για την πώληση του ΔΕΣΦΑ κλπ.

Υγεία

Στα διαρθρωτικά μέτρα δεν έχει σημειωθεί ιδιαίτερη πρόοδος, με εξαίρεση την ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Για το λόγο αυτό κάποιες από τις μεταρρυθμίσεις και τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες που παρουσιάζονται είναι ιδιαίτερα σημαντικές.

Τουριστική πολιτική - Ανάπτυξη του ενσουλ συμπλέγματος τουρισμού – πολιτισμού.

Η κυβέρνηση θεσμοθέτησε (Ν. 4179/2013) ένα σχέδιο που δεν διαμορφώνει μία νέα τουριστική πολιτική που έχει ανάγκη η χώρα και το οποίο δεν διαθέτει συγκεκριμένη στόχευση, στερείται οράματος για την ανάπτυξη του τουρισμού στη χώρα γιατί τού λείπει η συνεκτική λογική, τού λείπει η φιλοσοφία για το τι είδους τουριστική ανάπτυξη επιδιώκει. Και το οποίο προκατέβαλε τις ρυθμίσεις του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού για τον Τουρισμό.

Το σύμπλεγμα τουρισμού - πολιτισμού αποτελούσε και αποτελεί βασικό μοχλό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Η οικονομική κρίση της τελευταίας τετραετίας έχει κάνει επιτακτική την ανάγκη για την εκπόνηση ενός συγκροτημένου σχεδίου αναδιάρθρωσης που θα δημιουργούσε το πλαίσιο της στρατηγικής του ελληνικού τουρισμού. Πάνω σ' ένα τέτοιο σχέδιο θα μπορούσαμε να «στήσουμε» όλο το «οικοδόμημα» του ελληνικού τουρισμού για τα επόμενα χρόνια. Αντ' αυτού η κυβέρνηση θεσμοθέτησε το Ν. 4179/2013.

Επιπλέον, η κυβέρνηση θεσμοθέτησε τον εν λόγω Νόμο την ίδια στιγμή που ήταν υπό επεξεργασία το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού για τον Τουρισμό, προκαταλαμβάνοντας ουσιαστικά τις ρυθμίσεις του. Οι όποιες ρυθμίσεις θα έπρεπε να ήταν

ενταγμένες στο Επικαιροποιημένο Ειδικό Πλαίσιο, δίνοντας έτσι το στίγμα για την τουριστική πολιτική των επόμενων χρόνων.

Αγροτ κή Ανάπτυξη - Ανασυγκρότηση του πρωτογενούς τομέα.

Στις σημερινές συνθήκες αποτελεί επιτακτική ανάγκη η χάραξη μίας ολοκληρωμένης στρατηγικής για τον αγροτικό τομέα. Μία στρατηγική που θα κινείται στο τετράπτυχο: αγροτική ανάπτυξη – αειφορία – ανταγωνιστικότητα – κοινωνική συνοχή. Ο πρωτογενής τομέας έχει τη δυνατότητα να συμβάλλει στην αειφόρο αγροτική ανάπτυξη και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Η γεωργία πρέπει να καταστεί ανταγωνιστική και παράλληλα να σέβεται το περιβάλλον.

Η ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου, καθώς και η ανάδειξη των ποιοτικών χαρακτηριστικών και των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της ελληνικής γεωργίας πρέπει να αποτελέσουν βασικό στόχο. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η σύνταξη εθνικού σχεδίου για την ανόρθωση της αγροτικής οικονομίας, το οποίο θα περιλαμβάνει στοιχεία εκσυγχρονισμού της αγροτικής παραγωγής με στροφή σε προϊόντα που η χώρα πλεονεκτεί, δημιουργία συστήματος και ελέγχων και πιστοποιήσεων, έμφαση στην ποιότητα, οργάνωση και διαχείριση αγροτικών υποδομών κ.λπ.

Στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού για τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην αγροτική ανάπτυξη είναι κάτι περισσότερο από φανερό η έλλειψη διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στον αγροτικό τομέα. Σημαντική αναπτυξιακή πρωτοβουλία όμως για την αγροτική ανάπτυξη οφείλουμε να επισημάνουμε ότι είναι η πλήρης ενεργοποίηση του Ταμείου Αγροτικής Επιχειρηματικότητας.

Ο Προϋπολογισμός προβλέπει ότι σημαντικό μέρος των δαπανών θα καλυφθεί για ενισχύσεις στη Γεωργία, αποκατάσταση ζημιών, καταβολή επιδοτήσεων για συγχρηματοδότηση προγραμμάτων, σχεδιασμό για έκτακτες ανάγκες, κάλυψη του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (ΕΛΕΓΕΠ), αλλά και κατάργηση της περίφημης ΑΓΡΟΓΗ ΑΕ (καλώς καταργήθηκε-καταργείται).

7. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ – ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟ ΚΕΝΟ

Σύμφωνα με τους εταίρους στα μέσα του 2014 θα υπάρξει δημοσιονομικό κενό, το οποίο είναι η διαφορά ανάμεσα στο πρωτογενές αποτέλεσμα και στο στόχο που έχει τεθεί από το πρόγραμμα προσαρμογής.

Πάνω σε αυτό το κενό γίνονται συζητήσεις με τους εταίρους. Η τρώικα εκτιμά τελευταία το κενό στα 1,8 δις από 2.8 δις €, ενώ η κυβέρνηση από 500 εκ. € το ανέβασε στο 1,3 δις €. Βέβαια κανείς δεν μπορεί να φαντασθεί ότι υπάρχουν περιθώρια για να καλυφθεί αυτό από νέα μέτρα λιτότητας.

Η ΔΗ.ΜΑΡ. ε να κατηγορηματική! δεν υπάρχε κανένα περ θώρ ο το χρηματοδοτ κό κενό να καλυφθε με νέα επ βαρυντ κά μέτρα! αλλά μόνο με δ αρθρωτ κού τύπου παρεμβάσε ς που δεν θα επ βαρύνουν αλλά θα δ ευκολύνουν τον Έλληνα πολ τη κα θα συμβάλλουν στην εξυγ ανση (πάταξη της φοροδιαφυγής,

λαθρεμπορίου, έλεγχος των τιμών βασικών καταναλωτικών αγαθών, ουσιαστική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και όχι απορρύθμιση με οριζόντιες απολύσεις, περιορισμό της γραφειοκρατίας, ουσιαστική και έγκαιρη αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων κ.λπ.).

Από την άλλη υπάρχει και το χρηματοδοτικό κενό.

Η δανειακή σύμβαση με την Τρόικα λήγει το 2014.

Σύμφωνα με σχετικό πίνακα του γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής έχουμε λαμβάνειν 17,5 δις € και πιο συγκεκριμένα 8,6 δις € από την Ε.Ε. μέχρι το α' εξάμηνο του 2014 και 8,9 δις € από το ΔΝΤ μέχρι το τέλος του 2014.

Από την άλλη, στον Προϋπολογισμό δεν αναφέρονται, με σαφήνεια οι δαπάνες που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση του χρέους κεντρικής διοίκησης. Ο πίνακας 3.6 τελειώνει στο 2013, το γράφημα είναι χωρίς αριθμούς, να υποθέσουμε ότι λήγουν δάνεια και ομόλογα 28 δις €;

Από αυτά τα 5.225 εκ.€ είναι ομόλογα του Ν.3723/2008 και τα 10.037 εκ. € ομόλογα που κατέχουν η ΕΚΤ και άλλες κεντρικές τράπεζες.

Επίσης, αναφέρονται τόκοι σε ταμειακή βάση ύψους 6.150 εκ. € (Πίνακας 4.8 της Εισηγητικής Έκθεσης) και 9.650 εκ. € σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, ενώ το πλεόνασμα δίδεται μόνο σε δεδουλευμένη βάση). Να υποθέσουμε ότι χρειάζονται 30-34 δις;

Θα ήθελα να μας πετε με ακρ βε α πόσα χρήματα θα χρε αστούμε γ α λήξε ς ομολόγων κα τόκους. Πρέπε να πληρώσουμε 28,0 δ ς € + 6,15 δ ς € = 34,15 δ ς €, με ον τα 17,5 δ ς € που θα μας δώσουν, δηλαδή τελ κά θα πληρώσουμε 16,65 δ ς € κ.ο.κ;

Επίσης, στην εισηγητική έκθεση για το 2014, αναφέρονται δαπάνες ύψους 40 δις € για έντοκα γραμμάτια του δημοσίου 3μηνης και 6μηνης διάρκειας τα οποία είναι ανανεώσιμα, δεν πρέπει να ξεπερνούν συνολικά τα 15 δις € και τα οποία επιβαρύνονται με υψηλά επιτόκια.

Και ερχόμαστε στο χρηματοδοτικό κενό που εμφανίζεται όταν το πρωτογενές πλεόνασμα και έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις δεν επαρκούν για την πληρωμή των τόκων (Σημ. θα προστεθούν και τα 16,65 δις € στο <κενό>.) Οι αρχικές προβλέψεις (Απρίλιος 2013) του ΔΝΤ ήταν για ένα «χρηματοδοτικό κενό» 4.4 δις € προς τα τέλη 2014 και επιπλέον 6.5 δις € το 2015, συνολικά 11 δις €. Η ελληνική κυβέρνηση υπολογίζει ότι το κενό είναι μικρότερο, προσεγγίζοντας το πρωτογενές πλεόνασμα σε 2.956 εκ.€ από τα οποία μόνο το 30% (886 εκ.€) μπορεί να χρησιμοποιηθεί γι αυτό το σκοπό. Γιατί το υπόλοιπο, όπως έχουμε πλέον συμφωνήσει και με τους εταίρους, μετά και την πρόταση και την ιδιαίτερη πίεση της ΔΗ.ΜΑΡ, θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να στηριχθούν προσωρινές πολιτικές με στόχο την τόνωση της κοινωνικής συνοχής και της ανάπτυξης.

Δηλαδή για την εφαρμογή της ρήτρας ισοδυνάμου.

Τελικά, σε όποιο ύψος και να διαμορφωθεί το «κενό» θα πρέπει να καλυφθεί, πράγμα που μπορεί να γίνει με νέο δανεισμό, μείωση των επιτοκίων και νέα μέτρα ή με ένα συνδυασμό όλων αυτών.

Η Κυβέρνηση αποκλείει νέα μέτρα.

Φοβούμαστε, όμως, και όχι αβάσιμα, ότι η Κυβέρνηση παρουσιάζει μεγάλες αδυναμίες στο να το διαπραγματευθεί και να το επιτύχει, παρόλο που η χώρα έχει όλο το δίκαιο με το μέρος της. Ενώ παράλληλα δεν είναι ακόμη εφικτό για τη χώρα να καλυφθεί μέρος του χρηματοδοτικού κενού με την προσφυγή στις «αγορές», γιατί θα αναγκασθεί να πληρώσει πολύ υψηλά επιτόκια που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να τα αντέξει η χώρα.

Εμε ς επ σημα νουμε ότ η Κυβέρνηση εν όψε της αναδ απραγμάτευσης γ α την αναδ άρθρωση του χρέους πρέπε να επ με νε κα στη μετακύλ ση των υποχρεώσεων του 2014, αξ ας περ τα 16,2 δ ς € (ομόλογα αξ ας 15,0 δ ς €, 1,2 δ ς € του ΤΕΜΠΕ κ.λ.π.). Λύνετα έτσ το πρόβλημα του χρηματοδοτ κού κενού κα δ δετα μ α ανάσα στην ελλην κή κο νων α να χρησ μοπο ήσε το 70% του πλεονάσματος γ α την τόνωση της κο νων κής συνοχής κα της ανάπτυξης.

Ο Γολγοθάς της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας είναι μακρύς ακόμη και το 2014 είναι εξίσου κρίσιμο και αν δεν διαπραγματευθούμε σωστά για μία συνολική λύση, δεν θα καταφέρουμε να αποφύγουμε μία χειρότερη κρίση και αυτό πρέπει να το καταλάβουν οι εταίροι.

Η κο νων α δεν αντέχε ούτε μπορε να περ μένε άλλο! Χρε άζετα εδώ κα τώρα να εξευρεθούν πόρο γ α να εξασφαλ σθε ένα δ χτυ κο νων κής προστασ ας κα ο 1.700 εκ. άνεργο να αρχ σουν να βρ σκουν δουλε ά.

8. ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

8.1 Σύνθεση του χρέους

Σύμφωνα με την εισηγητική Έκθεση το χρέος της Κεντρικής Διοίκησης θα ανέλθει στα 325.900 εκ. € ή 178,2% του ΑΕΠ στο τέλος του 2013, έναντι 305.537 εκ. € ή 157,7% του ΑΕΠ το 2012.

Το 2014 το ύψος του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 325.600 εκ. € ή 177,5% του ΑΕΠ, παρουσιάζοντας οριακή μείωση έναντι του 2013.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει ανησυχία γι αυτή την αύξηση του χρέους αφού αυτή είναι προϊόν της υποχρέωσης απεικόνισης της εκταμίευσης των κεφαλαίων από το ΕFSF προς το Ελληνικό Δημόσιο προκειμένου να επιτευχθεί η χρηματοδότηση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και αντιρροπείται από τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν πλέον ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, με προβλεπόμενη εκποίησή τους και με προσδιορισμένη αξία μεταπώλησης (δηλ. εννοείτε τις μετοχές και άλλα περιουσιακά στοιχεία των Τραπεζών, που έδωσαν αυτές για την ανακεφαλαιοποίηση:). Για να συνεχίσει ότι:

Η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο τέλος του 2013, για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, αναμένεται να σηματοδοτήσει την έναρξη μίας νέας διαπραγματευτικής προσπάθειας εκ μέρους της Ελλάδας με σκοπό την ελάφρυνση του δημόσιου χρέους, μέσω

περαιτέρω μειώσεων των επιτοκίων των διακρατικών δανείων και άλλων διευκολύνσεων, προκειμένου να ενισχυθεί περαιτέρω και να διασφαλιστεί μακροπρόθεσμα η βιωσιμότητα του χρέους και να υλοποιηθεί η σταδιακή επιστροφή στη χρηματοδότηση μέσω των αγορών.

Γ α να δούμε τελ κά πώς θα κάνε όλη αυτή την δ απραγματευτ κή προσπάθε α η Κυβέρνηση κα πο ο θα ε να το αποτέλεσμα. Γ ατ προς το παρόν κ νε τα όπως κα στο κατ' εξοχήν κε μενό της, τον Προϋπολογισμό, με ευχολόγ α κα όχ με συγκεκρι μένο σχέδ ο κα δεσμεύσε ς.

8.2 Δομή και χαρακτηριστικά του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης

Μετά την υλοποίηση του PSI και της επαναγοράς ομολόγων το 2012, ο χρονικός ορίζοντας των λήξεων του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης εκτείνεται μέχρι το έτος 2057 (η αδυναμία προσφυγής για δανεισμό στις αγορές, από το Μάιο του 2010, είχε ως αποτέλεσμα τη δραστική μείωση των ομολόγων και την αντικατάστασή τους με δάνεια).

Η νέα δανειακή σύμβαση για το κλείσιμο του χρηματοδοτικού κενού έδωσε μόνο προσωρινή λύση και ουσιαστικά αναβάλλει την αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος που είναι ο όγκος του Δημόσιου Χρέους της χώρας.

Σήμερα γίνεται κρίσιμο το ερώτημα ποια πολιτική οικονομικής προσαρμογής θα είναι δυνατή από το 2014.

Ένα βέβαιο είναι σίγουρο ότι το χρέος δεν πρόκειται να τεθεί σε τροχιά μείωσης, να γίνει «βιώσιμο» ως το 2020 (η Τρόικα θεωρεί ότι δείκτης της βιωσιμότητας είναι η μείωση του λόγου χρέους στο 124% του ΑΕΠ έως το 2020 και 110% του ΑΕΠ έως το 2022) και η κατάσταση να είναι διατηρήσιμη, αποκλειστικά με εθνικές προσπάθειες (πρωτογενή πλεονάσματα και ιδιωτικοποιήσεις), χωρίς οποιαδήποτε αναδιάρθρωση, επιμήκυνση των περιόδων αποπληρωμής χρεών και άλλες διευκολύνσεις.

Πολύ περισσότερο όταν η χώρα είναι στη χειρότερη θέση να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του Δημοσίου Χρέους της, αφού έχει συρρικνωθεί πλήρως η παραγωγική της βάση μετά από μία μακρά περίοδο πλήρους αναπτυξιακής στασιμότητας.

Τα μνημόν α έπν ξαν την ο κονομ α μας κα δεν μπορε αυτό να συνεχ ζετα κα στην μεγάλη περ οδο εξυπηρέτησης του χρέους.

Από τα διαγράμματα κατανομής του χρέους (βλ. διάγραμμα Έκθεσης) προκύπτει ότι:

Το 2014 υπάρχουν ομόλογα και δάνεια ύψους 28,0 δις €, το 2015 ύψους 16,1 δις €, το 2016 ομαλοποιείται η κατάσταση στα 6,8 δις €, για να συνεχίσει μέχρι το 2057 κατά μέσο όρο ανά έτος στα 7 δις € έως 10 δις €. Μόνο για τα χρεολύσια, οι απαιτήσεις τα επόμενα χρόνια ανέρχονται σε 70,5 δις €, χωρίς τους τόκους (2014 - 2020). Γίνεται, λοιπόν, πλήρως αντιληπτό ότι αυτές οι υποχρεώσεις για το χρέος ακόμη και μερικώς δεν μπορούν να καλυφθούν τα επόμενα έτη με τη σταδιακή επάνοδο του Ελληνικού Δημοσίου για δανεισμό στις αγορές. Αλλά, ακόμη και αν έχουμε νέο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, αυτό θα δεσμεύσει τη χώρα με νέο πρόγραμμα λιτότητας και θα την βυθίσει ακόμη περισσότερο στην ύφεση και την κοινωνική πλέον εξαθλίωση.

Χρειάζεται ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα «διευκολύνσεων», οι οποίες θα πρέπει

να ενταχθούν σε μια συνολική λύση του προβλήματος του χρέους. Η χώρα μας σε αυτή τη φάση έχει όλο το δίκαιο με το μέρος, τη στιγμή που έχει έκανε τον τεράστιο άθλο και τις θυσίες για την πρωτοφανή προσαρμογή και γι αυτό πρέπει να διεκδικήσει:

1. Να αποκλεισθεί η λήψη νέων επιβαρυντικών μέτρων.

2. Να υπάρξει σημαντική χρονική μετακύληση των ομολόγων που λήγουν τα επόμενα χρόνια (συμπεριλαμβανομένων και του 2014) που κατέχουν η ΕΚΤ και οι Τράπεζες των κρατών μελών της ΕΕ και των ομολόγων του 1^{ου} μνημονίου (αναδιάρθρωση του χρέους).

3. Να περιορισθεί το ύψος των επιτοκίων στα αντίστοιχα επίπεδα βάσης της ΕΚΤ, στο 0,25%.

4. Επίσης, είναι απαραίτητο να συμφωνηθεί ένα μορατόριουμ με τη διακοπή πληρωμής των τόκων τουλάχιστον μέχρι το 2020 και η αντίστοιχη εξοικονόμηση, δεσμευτικά, να επενδυθεί (π.χ. σε ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα σοκ για τη μείωση της ανεργίας, όπως και σε ένα έκτακτο πρόγραμμα ενίσχυσης των μηχανισμών ή σύστασης νέων για τη χρηματοδότηση των Μμ Επιχειρήσεων, κ.ά.)

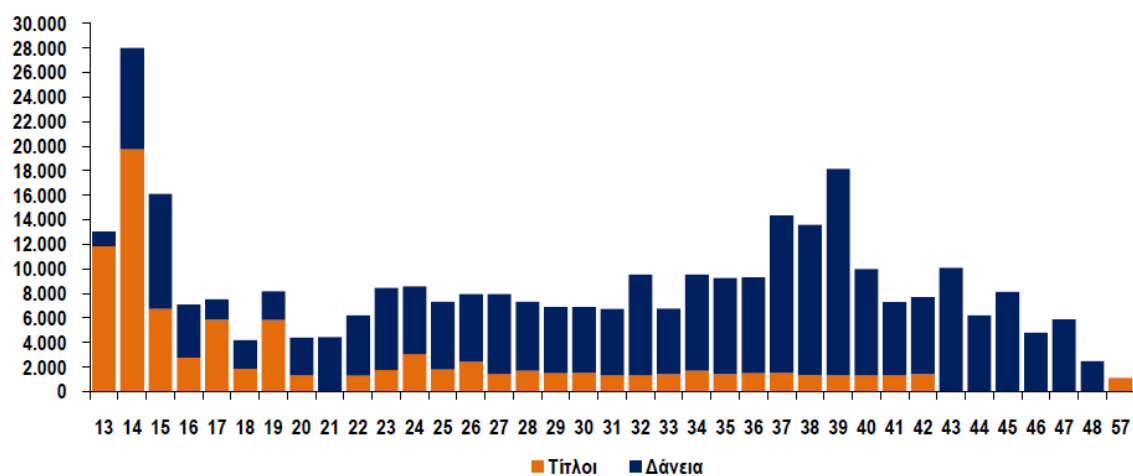
5. Η ανάληψη του κόστους της ανακεφαλαιοποίησης των Τραπεζών, ύψους πλέον των 30,0 δις €, που είναι η συμμετοχή του ΤΧΣ στις Τράπεζες.

6. Τέλος η ΔΗ.ΜΑΡ. θεωρεί ότι σε συνδυασμό με τα παραπάνω είναι απαραίτητη και η απομείωση του χρέους. Το βασικό αυτό στάδιο της αναδιάρθρωσης με από μείωση τμήματος του χρέους είναι ακόμη πιο δύσκολο αλλά απαραίτητο.

Για όλα τα παραπάνω χρειάζεται η προσέγγιση και η σύγκλιση με τα άλλα κράτη της Ευρωζώνης – ιδιαίτερα του Νότου - για να καμφθούν οι ισχυρές αντιδράσεις, που είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν στα εθνικά Κοινοβούλια.

Στην κατεύθυνση αυτή, θα βοηθήσει η ανάδειξη και κοινή προσπάθεια σημαντικών ευρωπαϊκών εργαλείων, όπως είναι: η ανάληψη του κόστους της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από το Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης (για την Ελλάδα αφορά την αναδρομική υπαγωγή των 50 δις € που έχουν διατεθεί για την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος στον ESM με η ισόποση ελάφρυνση του δημόσιου χρέους) και η αμοιβαιοποίηση μέρους του χρέους (Ευρωομόλογα) ή ένα σύμφωνο απόσβεσης κ.λ.π.

**Διάγραμμα 4.1 Χρονοδιάγραμμα λήξης χρέους της Κεντρικής Διοίκησης
την 30/9/2013 (σε εκατ. ευρώ)**

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Στο δελτίο εκτέλεσης του προϋπολογισμού Ιαν-Σεπτ 2013, ο ετήσιος στόχος του ΜΠΔΣ για ANFA's και SMP ήταν 1.042 εκ. € ενώ τώρα είναι 2.833 εκ. €. Δεν είναι σαφές εάν προβλέπεται αυτή η αλλαγή.
2. Σύμφωνα με διάφορες μελέτες:
 - α. Το 23,1% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της σχετικής φτώχειας (2,5 εκ. άτομα ή 973 χιλ. νοικοκυριά),
 - β. Το 34,6% του πληθυσμού ή 3,8 εκ. άτομα βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό (δηλ. διαβίει με υλικές στερήσεις ή και με χαμηλή ένταση εργασίας),
 - γ. 837.300 άτομα διαβιούν σε νοικοκυριά που δεν εργάζεται κανένα μέλος ή εργάζεται λιγότερο από 3 μήνες το έτος,
 - δ. 1.365.406 άνεργα άτομα τον Αύγουστο του 2013 (27,3%),
 - ε. Δραματική αύξηση του ποσοστού ανεργίας, από 7,2% το 2008 σε 27,3% το 2013,
 - στ. Η ανεργία των νέων ξεπέρασε το 60%,
 - ζ. Αυξάνεται ανησυχητικά το ποσοστό των μακροχρόνια ανέργων.

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη

Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Γενικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Νικόλαου Καραθανασόπουλου
Βουλευτή Αχαΐας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ο κρατικός προϋπολογισμός, τον οποίο συζητάμε στην Επιτροπή, θα επαναλάβουμε για ακόμη μια φορά ότι αποτελεί ένα από τα βασικά εργαλεία μέσω των οποίων κλιμακώνεται η αντιλαϊκή επίθεση απέναντι στην εργατική τάξη και τα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα. Μια αντιλαϊκή επίθεση που με συνέπεια και η σημερινή συγκυβέρνηση υπηρετεί. Υπηρετεί παίρνοντας υπόψη την καπιταλιστική κρίση για να προωθήσει με ταχύτερους ρυθμούς και πιο αποτελεσματικά τις βασικές στοχεύσεις της αστικής τάξης, οι οποίες μπορούν να συμπυκνωθούν σε δύο σημεία.

Το πρώτο σημείο είναι, τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης και της δημοσιονομικής διαχείρισης και εξυγίανσης να τα πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα, τα οποία δεν ευθύνονται για την καπιταλιστική κρίση, δεν ευθύνονται για το δημόσιο χρέος και το δεύτερο συστατικό στοιχείο αυτής της επίθεσης είναι η προσπάθεια να θωρακιστεί, μέσω διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, η ανταγωνιστικότητα των μονοπωλιακών ομίλων μέσα από την συνολική μείωση της αξίας της εργατικής δύναμης και, ταυτόχρονα, να διαμορφωθούν νέα πεδία κερδοφορίας για τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια.

Ο κρατικός προϋπολογισμός, ανέκαθεν, αποτελούσε εργαλείο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, δηλαδή οι πολλοί συνεισέφεραν για να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των λίγων. Ο κρατικός προϋπολογισμός υπηρετούσε πιστά τις εκάστοτε διαχρονικά ανάγκες της αστικής τάξης με τις όποιες αναγκαίες προσαρμογές έκανε. Προσαρμογές που πάντοτε λάμβαναν υπόψη τους τον συσχετισμό δύναμης, αλλά και την ύπαρξη του σοσιαλιστικού στρατοπέδου, αλλά βεβαίως και τη διαχρονική πολιτική συμμαχιών της αστικής τάξης, η οποία τις προηγούμενες δεκαετίες ήταν μια πολιτική εξαγοράς μεσαίων στρωμάτων και της εργατικής αριστοκρατίας για να μπορέσει, ακριβώς, να χειραγωγήσει συνειδήσεις, να χειραγωγήσει το κίνημα.

Βεβαίως, αυτή η δυνατότητα υπήρχε στις προηγούμενες δεκαετίες, σήμερα έχουν αρχίσει να εκμηδενίζονται τα όποια περιθώρια και γι' αυτό, το λόγο η αλλαγή της μεθόδου, την οποία χρησιμοποιεί η αστική τάξη για την πολιτική συμμαχιών, μια πολιτική συμμαχιών είναι με ξένα κόλλυβα, δηλαδή, μέσα από την αναδιανομή της φτώχειας σε ευρύτερα λαϊκά στρώματα.

Αυτή, βεβαίως, η λογική και η φιλοσοφία δεν είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα μόνο της Ελλάδας, αλλά την παρατηρούμε συνολικά στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες, όπου το λεγόμενο κράτος πρόνοιας αντικαθίσταται από τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, από τις δομές κοινωνικής αλληλεγγύης και εθελοντισμού.

Ο κρατικός προϋπολογισμός, λοιπόν, κλιμακώνει τη φοροεπιδρομή. Όσο και αν προσπαθεί η Κυβέρνηση να κάνει τη δημιουργική λογιστική, αλλάζοντας τις κατηγορίες και ποιοι συμμετέχουν σε αυτές, όπως με τα έσοδα από τα Νομικά Πρόσωπα, που, σήμερα, Νομικά Πρόσωπα για την Κυβέρνηση θεωρούνται οι αυτοαπασχολούμενοι, οι επαγγελματίες – δεν ξέρω, εάν βάζει και τους αγρότες μέσα - όλοι αυτοί, λοιπόν, είναι Νομικά Πρόσωπα, είναι επιχειρηματικοί όμιλοι, για να μπορέσει να δείξει ότι και τα Νομικά Πρόσωπα συνεισφέρουν, ενώ επί της ουσίας αυτοί, οι οποίοι σηκώνουν στην πραγματικότητα, αλλά και στους τύπους, το μεγαλύτερο κομμάτι των φορολογικών βαρών, είναι τα λαϊκά στρώματα.

Βεβαίως, η ιδιαίτερη στόχευση, που κάνει η κυβέρνηση μέσα από αυτήν την αναδιανομή των φορολογικών βαρών, έρχεται να «χτυπήσει» την ακίνητη, μικρή, κατά κύριο λόγο, περιουσία - γιατί η μεγάλη ακίνητη περιουσία έχει τον τρόπο να φοροδιαφεύγει και να φοροαπαλλάσσεται και ταυτόχρονα να διαμορφώσει συνθήκες φορολογικής «ασφυξίας» για τους επαγγελματίες τους αυτοαπασχολούμενους, τους μισθωτούς με τα μπλοκάκια, τη φτωχή αγροτιά.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό στοιχείο του κρατικού προϋπολογισμού είναι η μείωση των κοινωνικών δαπανών για την υγεία, περαιτέρω μείωση, για την πρόνοια, την χρηματοδότηση του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης των νοσοκομείων αλλά και για την παιδεία.

Και, βεβαίως, το τρίτο χαρακτηριστικό στοιχείο είναι ότι μέσα από αυτό δρομολογεί, επιταχύνει τη διαδικασία μιας σειράς ανατροπών, αναδιαρθρώσεων, όπως είναι στα ζητήματα της κοινωνικής ασφάλισης, στις απολύσεις στον ιδιωτικό, αλλά και στον δημόσιο τομέα μέσα από τη μείωση των δημόσιων φορέων, αλλά ταυτόχρονα και στον ιδιωτικό τομέα μέσα από την κατάργηση των όποιων εμποδίων για τις ομαδικές απολύσεις και την απελευθέρωση συνολικότερα της αγοράς εργασίας, αλλά και γενικότερα την απελευθέρωση των αγορών και την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων. Βεβαίως, είναι ένας προϋπολογισμός που βρίσκεται υπό καθεστώς αναίρεσης. Δηλαδή, υπό διαπραγμάτευση με την τρόικα, και που ενδεχόμενα, να υπάρξουν και νέα μέτρα, τα οποία θα έρθουν σ' ένα συμπληρωματικό προϋπολογισμό την άνοιξη.

Εδώ, έχει μια σημασία να αναδείξουμε τα γενικότερα, συνολικότερα ζητήματα. Και αυτή την άποψη, σε ένα σημείο, το μοναδικό ενδεχόμενο, από την χθεσινή εισήγηση του εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στο οποίο μπορούμε να συμφωνήσουμε, είναι το εξής: «Ότι για να μπορέσεις να θεραπεύσεις κάτι, πρέπει να ξέρεις τι είναι αυτό». Ποιο είναι το πρόβλημα που έχεις μπροστά σου. Σ' αυτό το σημείο, έχει δίκιο. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί, βεβαίως, έχει ιδιαίτερη σημασία να προσδιορίσουμε το χαρακτήρα της κρίσης. Τι κρίση είναι αυτή; Βεβαίως, έχουν ακουστεί κατά καιρούς και από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι είναι κρίση του καζινοκαπιταλισμού, κρίση του νεοφιλελεύθερου μοντέλου, κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, κρίση της κλεπτοκρατίας ή του χρέους. Το επανέλαβε χθες, «κρίση του χρέους», ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, όμως, όλες αυτές οι προσεγγίσεις μπορεί να εντοπίζουν υπαρκτά προβλήματα, υπαρκτά ζητήματα, αλλά δεν είναι η αιτία. Είναι αποτελέσματα. Αυτές οι προσεγγίσεις, δηλαδή, τι κάνουν; Περιορίζουν τις επιπτώσεις της κρίσης ή μάλλον την ίδια την κρίση στην ενοχοποίηση, είτε μιας μορφής

διαχείρισης- σήμερα ο νεοφιλελευθερισμός, εχθές ήταν ο κεϋνσιανισμός που είχε ενοχοποιηθεί- ή ενός τμήματος του κεφαλαίου, δηλαδή οι τράπεζες ή το παρασιτικό κεφάλαιο (δανειστές, τοκογλύφοι). Με αυτό τον τρόπο, τι κάνουν; Αθρώνουν επί της ουσίας το ίδιο καπιταλιστικό σύστημα, την αστική τάξη συνολικά.

Εμείς επιμένουμε και αυτό έχει επιβεβαιωθεί εκ των πραγμάτων, ότι έχουμε να κάνουμε με μια κρίση υπερπαραγωγής, μια κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων και η βάση της δημιουργείται σε συνθήκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Άρα, λοιπόν, είναι ίδια η καπιταλιστική ανάπτυξη που διαμορφώνει τις προϋποθέσεις εμφάνισης της καπιταλιστικής κρίσης, γι' αυτό και ο Μαρξ είχε τονίσει ότι η εκδήλωση της κρίσης αυτής είναι περιοδική, «κυκλική», όπως την ονόμαζε. Και βέβαια, είναι ανεξάρτητη, ιστορικά αυτό έχει επιβεβαιωθεί, από την όποια μορφή διαχείρισης. Μέσα από την κρίση σταματάει η διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου και η αιτία της, βεβαίως, βρίσκεται στην βασική αντίθεσή του συστήματος, από τη μια στην καπιταλιστική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής έναντι του κοινωνικού χαρακτήρα της εργασίας. Και αυτό ακριβώς αποτελεί την πηγή της υπεραξίας, του καπιταλιστικού κέρδους, δηλαδή, της ιδιοποίησης από μια χούφτα κεφαλαιοκράτες του κοινωνικού του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι. Αυτή η αντίθεση αποτελεί και την πηγή και την καρδιά της άναρχης, της ανισόμετρης ανάπτυξης του καπιταλισμού.

Και όσο δεν λύνεται αυτή η αντίθεση, είναι αυταπάτες να λέμε ότι θα απαλλαγούμε από τις κρίσεις. Δεν πρόκειται να απαλλαγούμε από τις κρίσεις. Είναι αυταπάτες να ισχυριζόμαστε ότι θα απαλλαγεί η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα από συνθήκες σχετικής, αλλά πολύ περισσότερο σήμερα, απόλυτης εξαθλίωσης, δηλαδή, από τη φτώχεια.

Έτσι, λοιπόν, τα μέτρα, τα οποία η Κυβέρνηση, αλλά και η προηγούμενη προσπάθειά να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί αυτή την καπιταλιστική κρίση, κατά την γνώμη μας όπως σκιαγραφούνται στα Μνημόνια, δεν αποτελούν ελληνική ιδιομορφία. Γιατί η συνολική τους στόχευση, είναι ακριβώς, να μειωθεί η τιμή της εργατικής δύναμη, για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος επί της ουσίας, της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων.

Όπου και όποιες πλευρές και εάν ψάξουμε, θα δούμε, πάντοτε, ότι έχουν να κάνουν με τις συνθήκες διαβίωσης της λαϊκής οικογένειας – με τις συνθήκες αναπαραγωγής της εργατικής τάξης, άμεσα ή έμμεσα. Άμεσα, μέσα από την μείωση των μισθών και έμμεσα, μέσα από την μείωση των κοινωνικών παροχών ή της επέκτασης της δράσης των επιχειρηματικών ομίλων και σε άλλους τομείς ή μέσω της αξιοποίησης της έρευνας και της τεχνολογίας, ακριβώς σε βάρος της εργατικής τάξης και της λαϊκής οικογένειας μόνο και μόνον για να θωρακιστεί η κερδοφορία.

Έτσι, λοιπόν, η ανταγωνιστικότητα, έχει ταξικά χαρακτηριστικά και στοχεύει, ακριβώς για να θωρακίσει την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, δηλαδή τους ίδιους τους μονοπωλιακούς ομίλους. Και αυτά τα μέτρα, δεν είναι μέτρα που λήφθηκαν τώρα, αλλά είναι μέτρα που είχαν δρομολογηθεί από τις αρχές του 1990. Δηλαδή, από την εποχή της ανατροπής του σοσιαλιστικού συστήματος και της προσωρινής επιτυχίας της αντεπανάστασης και ακριβώς, αναδεικνύουν το νέο χαρακτήρα της όξυνσης και της σήψης

του καπιταλιστικού συστήματος και έχουν να κάνουν πολύ περισσότερο, με την όξυνση των ανταγωνισμών. Γιατί, οι νέες αναδυόμενες καπιταλιστικές οικονομίες, οι οποίες έχουν διασφαλίσει πολύ φτηνό εργατικό δυναμικό, έχουν μπει στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά, με ρόλο πρωταγωνιστή. Όπως, είναι η Κίνα, η Ινδία, η Βραζιλία ή η Ρωσία. Και ακριβώς αυτό το περιβάλλον, διαμόρφωσε την ανάγκη, για ακόμη πιο επιθετική παρέμβαση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Συνθήκη του Μάαστριχ, με την ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και εργαζόμενων, για να διαμορφωθεί ένα περιβάλλον αποφασιστικής μείωσης της τιμής της εργατικής δύναμης και κατάργησης των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται στο σύνολο των ανεπτυγμένων καπιταλιστικά οικονομιών και στο σύνολο της Ε.Ε. και όχι μόνον στην ευρωζώνη, ανεξάρτητα εάν οι χώρες αυτές βρίσκονται σε κρίση, ανεξάρτητα εάν έχουν Μνημόνια ή υψηλό δημόσιο χρέος.

Βεβαίως, το τελευταίο διάστημα, παρατηρούμε, να οξύνονται ακόμη περισσότερο, η ενδό-αστική διαπάλη, για το μείγμα διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης. Αυτή η όξυνση της διαπάλης, είναι αποτέλεσμα αφενός μεν της αδυναμίας, η αστική πολιτική να διαχειριστεί την καπιταλιστική κρίση. Όλη αυτή η μακροχρόνια εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης, όχι μόνον στις χώρες του Νότου, όπως κάποιοι ισχυρίζονται, αλλά και ο αβέβαιος χαρακτήρας της ανάκαμψης στις υπόλοιπες καπιταλιστικές οικονομίες, όπως στις ΗΠΑ, την Γερμανία κ.α. Όλα αυτά, αναδεικνύουν, ακριβώς, αυτή την αδυναμία και την αναποτελεσματικότητα αυτής της πολιτικής.

Δεύτερο, βέβαια, ζήτημα και δεύτερη αιτία της όξυνσης της διαπάλης, είναι ακριβώς και η όξυνση των αντιθέσεων, ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, μία όξυνση των αντιθέσεων, που είναι απόρροια του ανισόμετρου τρόπου εκδήλωσης της καπιταλιστικής κρίσης.

Γιατί κάποιες οικονομίες καπιταλιστικές, βγαίνουν πιο κερδισμένες, διαταράσσοντας και την ίδια την ιμπεριαλιστική πυραμίδα. Αυτή, λοιπόν, η διατάραξη των συσχετισμών δυνάμεων μέσα στο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, διαμορφώνει την όξυνση των ενδό-ιμπεριαλιστικών, όπως ονομάζονται αντιθέσεων, διαμορφώνει κίνδυνους ιμπεριαλιστικού γενικευμένου ή περιορισμένου πολέμου και στην περιοχή μας. Άλλωστε, και η μεγάλη καπιταλιστική κρίση του 1929 μέσα από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο λύθηκε και όχι από τον Ρούσβελτ ή από το new deal και οποιαδήποτε άλλα ζητήματα. Γιατί έτσι, έγινε, γενναία, μεγάλη, μαζική, βίαιη καταστροφή του υπέρ-συσσωρευμένου κεφαλαίου. Από αυτήν την άποψη, αυτή, είναι μία διαπάλη, η οποία εκφράζει επιμέρους συμφέροντα – επιμέρους αντιθέσεις. Δηλαδή, ποιοί επιχειρηματικοί όμιλοι – ποιά κέντρα ιμπεριαλιστικά θα βγουν περισσότερο κερδισμένα, από αυτή την κρίση.

Και αυτά τα διαφορετικά μείγματα ανάμεσα στην επεκτατική ή στην περιοριστική δημοσιονομική πολιτική δεν αμφισβητούν τον ταξικό χαρακτήρα των μέτρων. Όλοι και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ε.Ε. τονίζουν και αναδεικνύουν την ανάγκη να προωθηθούν γρήγορα, αποφασιστικά και χωρίς ταλάντευση οι διαρθρωτικές αλλαγές.

Το πιο επικίνδυνο για το λαό δεν είναι απλά και μόνο η μείωση της σύνταξης και του μισθού ή τα νέα φορολογικά μέτρα, αλλά το πιο ουσιαστικό και αυτό που θα σημαδεύσει τη ζωή του τις επόμενες δεκαετίες, είναι ακριβώς αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές, που διαμορφώνουν ένα περιβάλλον μόνιμης και διαρκούς μείωσης των μισθολογικών αποδοχών, διαρκούς αμφισβήτησης και κατάργησης εργασιακών, κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, καθώς και συνδικαλιστικών ελευθεριών και συλλογικών δικαιωμάτων.

Άρα, λοιπόν, αυτό είναι το βασικό ζήτημα, δηλαδή, οι διαρθρωτικές αλλαγές και απέναντι σε αυτό θα πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να είναι το κύριο μέτωπο του ίδιου του εργατικού λαϊκού κινήματος.

Εμείς λέμε πολύ καθαρά, ότι είναι ψευτοδίλημμα για τον λαό, εάν θα στρατευθεί πίσω από το άρμα της Μέρκελ, όπως λέει η κυβέρνηση ή εάν θα στρατευθεί πίσω από το άρμα του Ομπάμα, με τον οποίο έχει έντονο φλερτ ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Άλλωστε και η διαχειριστική πολιτική του Ομπάμα - κάτι για το οποίο τον κατηγορούν όχι οι κομμουνιστές, αλλά π.χ. ο Στίγκλιτς, αλλά και μια σειρά άλλα μελετητικά κέντρα - είναι ότι όξυνε ακόμα περισσότερο τις κοινωνικές ανισότητες στις ΗΠΑ, με αποτέλεσμα αυτές να έχουν την πιο μεγάλη ψαλίδα ανάμεσα στον πλούτο και στη φτώχεια στο σύνολο των αναπτυγμένων καπιταλιστικά οικονομιών.

Αποτελεί ψευτοδίλημμα, κατά τη γνώμη μας, η λογική εάν θα είμαστε με την επιμήκυνση του δημόσιου χρέους για να καταστεί βιώσιμο ή με το κούρεμα, γιατί και την επιμήκυνση την βλέπουμε μια και είναι η πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση, αλλά και το κούρεμα το έχουμε δει. Το κούρεμα έγινε, έφερε νέο Μνημόνιο, νέα βάρβαρα μέτρα για το λαό, αλλά βεβαίως και η οποιαδήποτε μορφή νέου κουρέματος και εάν γίνει είτε έχει να κάνει με την απομείωση του απεχθούς δημόσιου χρέους είτε με αναπτυξιακές ρήτρες, το μόνο που θα κάνει είναι πού θα κατευθυνθεί η ρευστότητα που θα προκύψει.

Σήμερα η ρευστότητα κατευθύνεται για να θωρακιστεί πρωταρχικά το χρηματοπιστωτικό σύστημα σε επίπεδο Ε.Ε. και στη χώρα μας. Αυτή η εναλλαγή θα έχει να κάνει απλά και μόνο με την κατεύθυνση αυτής της κρατικής και διακρατικής στήριξης σε άλλους μονοπωλιακούς ομίλους.

Αυτό δεν είναι τυχαίο. Το παραδέχτηκε χθες ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ λέγοντας, ότι μέσα απ' αυτή τη λογική της απομείωσης του δημόσιου χρέους θα αντιμετωπίσουμε την πιστωτική ασφυξία για να μπορέσουμε να διαθέσουμε χρήματα στην πραγματική οικονομία. Ποια πραγματική οικονομία; Στους άλλους, δηλαδή, μονοπωλιακούς ομίλους που δραστηριοποιούνται στη βιομηχανία, στη μεταποίηση, στην αγροτική οικονομία ή στις υπηρεσίες.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, εμείς το λέμε καθαρά. Το χρέος αποτελεί παιδί του καπιταλιστικού συστήματος, διαμορφώνεται σε συνθήκες ανάκαμψης και ανάπτυξης της καπιταλιστικής οικονομίας για να θωρακιστούν τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, διογκώνεται και εκτοξεύεται σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και δεν πρέπει να νομιμοποιηθεί ούτε ευρώ από αυτό το χρέος από την εργατική τάξη και το λαό, στη λογική του απεχθούς, το νόμιμου ή του παράνομου.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να υπάρξει φιλολαϊκή διέξοδος εντός των τειχών του καπιταλιστικού συστήματος, της κυριαρχίας των μονοπωλιακών ομίλων και των στρατηγικών τους επιλογών, δηλαδή, της συμμετοχής της στην Ε.Ε.. Μέσα στο πλαίσιο αυτό δεν πρόκειται να υπάρξει φιλολαϊκή διέξοδος και η αντιπαράθεση για το νέο αναπτυξιακό μοντέλο είναι ψευδεπίγραφη.

Τι θα πει αναπτυξιακό μοντέλο; Αυτό που θα στηρίζεται στα συγκριτικά πλεονεκτήματα. Ποιος καθορίζει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα; Τα καθορίζουν τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων. Αυτό δε γινόταν και στο παρελθόν;

Οι μονοπωλιακοί όμιλοι και η αστική τάξη δεν καθόριζαν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των προηγούμενων δεκαετιών;

Πόσο διαφοροποιημένο θα είναι το νέο αναπτυξιακό μοντέλο σε σχέση με το παρελθόν;

Τουρισμός, αυτό είχαμε και πριν. Ενέργεια, αυτό είχαμε και πριν. Μεταφορές και διαμετακομιστικό κέντρο, αυτό λέγαμε και πριν. Πύλη η Ελλάδα στην Ευρώπη ή στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή, αυτό το είχαμε και πριν. Ναυτιλία, είχαμε και πριν. Ποια είναι η διαφοροποίηση του αναπτυξιακού μοντέλου; Είναι στις ίδιες ράγες τις οποίες καθορίζει η αστική τάξη και αυτό το πράγμα δεν αμφισβητείται. Άρα, λοιπόν, η λογική αξιοποίησης των συγκριτικών πλεονεκτημάτων έχει να κάνει με την παραδοχή ότι η αστική τάξη και οι μονοπωλιακοί όμιλοι θα καθορίζουν το χαρακτήρα της ανάπτυξης και υπό αυτή την άποψη είναι φυσιολογικό διότι τα αναπτυξιακά εργαλεία τα έχουν αυτοί στα χέρια τους και απλώς απαιτούν ή μάλλον μαζί τον συλλογικό καπιταλιστή το αστικό κράτος διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις για την ανάκαμψη. Βεβαίως, αυτές οι επιπτώσεις της καπιταλιστικής ανάπτυξης θα είναι βάρβαρες για το λαό, διότι θα βασίζονται σε ένα διαμορφωμένο περιβάλλον επίθεσης απέναντι στην εργατική τάξη και στα δικαιώματά της. Τι σημαίνει, δηλαδή, ότι θα αποκαταστήσουν τον κατώτατο μισθό; Θα έχει κάποιο αποτέλεσμα επί της ουσίας όταν έχει γενικευτεί η απελευθέρωση αγοράς εργασίας, οι εργασιακές σχέσεις και όταν δεν υπάρχει ωράριο εργασίας; Αυτό είναι το πρόβλημα που μπορεί να πουν ότι έχουν σήμερα οι καπιταλιστές; Όχι, και ταυτόχρονα τους υπόσχεστε σε άλλα ζητήματα στα οποία υπάρχει επιβάρυνση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ότι «εμείς θα σας συνδράμουμε».

Ποια είναι αυτά τα ζητήματα; Η ακριβή ενέργεια. Μα, σε μία απελευθερωμένη καπιταλιστική αγορά, όπως είναι της ηλεκτρικής ενέργειας, για να διασφαλίσεις τα κέρδη και των άλλων επιχειρηματικών ομίλων, δεν θα αναγκαστείς να μετακυλήσεις το χαμηλό κόστος ενέργειας στη βιομηχανία στα λαϊκά στρώματα; Αυτό δεν γινόταν και τις προηγούμενες δεκαετίες με την κρατική ΔΕΗ και το σκάνδαλο, για παράδειγμα της ΠΕΣΙΝΕ; Δηλαδή, τι θα αλλάξει; Τίποτα, απλώς θα μετακυλήσετε από τη μία τσέπη στην άλλη τσέπη το βάρος για τα λαϊκά στρώματα και τη λαϊκή οικογένεια, στη λογική της ενίσχυσης των επιχειρηματικών ομίλων. Έτσι, λοιπόν οι επιπτώσεις είναι ανάγλυφες και ποιες είναι αυτές; Μπορούμε να το δούμε σήμερα από τα «θαύμα» της τουριστικής ανάκαμψης στην Ελλάδα. Ποιοι επωφελήθηκαν από αυτή την ανάκαμψη; Οι μεγάλοι ξενοδοχειακοί όμιλοι και όχι το σύνολο των ξενοδοχείων. Ποιοι ικανοποιήθηκαν από αυτή την ανάκαμψη; Οι επαγγελματίες, οι οποίοι δραστηριοποιούνται συμπληρωματικά στα ξενοδοχεία, στην εστίαση, στην αναψυχή και σε

άλλα; Όχι, αφού υπάρχει το «βραχιολάκι» και έχει γενικευτεί. Βελτιώθηκε η θέση των εργαζομένων; Μα, κλιμακώθηκε ως προϋπόθεση της ανάπτυξης του τουρισμού η επίθεση στους ξενοδοχοϋπαλλήλους. Συμβάσεις ημέρας, λέει. Απλήρωτοι οι εργαζόμενοι στα ξενοδοχεία για πάρα πολλούς μήνες και σε κάποιους χρωστούν και από πέρυσι. Πού πήγε, λοιπόν, αυτή η τουριστική ανάκαμψη; Εξυπηρέτησε και ικανοποίησε μία «χούφτα» επιχειρηματικών ομίλων, οι οποίοι είναι άμεσα συνδεδεμένοι με τους tour operator και, βεβαίως, αφού μιλάτε για τουρισμό άλλαξε η κατάσταση για το δικαίωμα του εργαζόμενου να πάει διακοπές; Ποιος πήγε διακοπές; Άρα, λοιπόν, τι ανάπτυξη είναι αυτή την οποία υπόσχαστε για το λαό; Είναι μια ανάπτυξη που θα διασφαλίζει τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων θυσιάζοντας την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Αυτό θέλετε να κάνετε με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο.

Από αυτή την άποψη εμείς θεωρούμε ότι εξίσου επικίνδυνο ψευτοδίλημμα είναι η λογική να επιλέξεις νόμισμα, δηλαδή, εάν θα πας με το ευρώ ή με τη δραχμή, με ισχυρό ή με φθηνό νόμισμα. Δεν είναι τυχαίο ότι στην Ελλάδα το «PLAN B» το προβάλλουν γραφικά «ναυάγια» της ταξικής πάλης και γυρολόγοι του πολιτικού συστήματος όταν στην υπόλοιπη Ευρώπη το προβάλλουν λαϊκιστικά κόμματα ή και τμήματα του κεφαλαίου διότι ακριβώς εξυπηρετεί συμφέροντα του κεφαλαίου. Στη Γερμανία το Εναλλακτικό Κόμμα, δημιουργήθηκε από πρώην μέλη του Δ.Σ. του ΣΕΒ, δηλαδή του Συνδέσμου Γερμανικών Βιομηχανιών. Αυτοί δημιούργησαν το Εναλλακτικό Κόμμα στη Γερμανία, οι οποίοι λένε ότι αυτή η ευρωζώνη δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι και πρέπει να αλλάξει αρχιτεκτονική και ενδεχομένως να ξαναγυρίσουν στο εθνικό νόμισμα, το μάρκο, επιλογή που εξυπηρετεί επί της ουσίας συμφέροντα ανοιχτά ή συγκαλυμμένα τμημάτων του κεφαλαίου. Το θέμα δεν είναι, εάν θα μετράμε την φτώχεια σε ευρώ ή σε δραχμές.

Όπως, επίσης, οι αντιλήψεις που λένε περί «δίκαιου φορολογικού συστήματος». Πότε το είδαμε αυτό; Ποτέ δεν το είδαμε πριν, ούτε πρόκειται να το δούμε. Πολύ περισσότερο δεν θα το δούμε τα επόμενα χρόνια. Ανεξάρτητα με το ποιος θα είναι Κυβέρνηση, δεν μπορεί να υπάρξει δίκαιο φορολογικό σύστημα. Σε συνθήκες διεθνοποίησης της οικονομίας, απελευθέρωσης της κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων και υπηρεσιών δεν μπορεί να υπάρξει δίκαιο φορολογικό σύστημα. Ο συγκεντρωμένος πλούτος, το κεφάλαιο κινητό ή ακίνητο θα έχει πάντα τον τρόπο, θα βρίσκει είτε με νόμιμο είτε με ημινόμιμο τρόπο τις δυνατότητες να φοροδιαφεύγει.

Άρα, λοιπόν, στα πλαίσια του φορολογικού ανταγωνισμού, για να προσελκύσουμε επενδυτικούς ομίλους, θα μειώνετε όλο και περισσότερο, όποια Κυβέρνηση κι αν είναι, τους φορολογικούς συντελεστές για το μεγάλο κεφάλαιο και θα μεταφέρετε και τα βάρη τα φορολογικά ακόμη περισσότερο στις πλάτες του λαού. Δεν μπορείτε να τ' αντιμετωπίσετε διαφορετικά όσοι είστε προσδεμένοι στο άρμα της Ε.Ε., στο άρμα υπηρετήσεις των ελευθεριών κίνησης. Δεν μπορεί να είναι αλλιώς.

Από αυτή την άποψη και τελειώνοντας με άλλα δύο ζητήματα ακόμη. Εδώ χρειάζεται - το λέει και η Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα δεν το αμφισβητούν - ο ρόλος του κράτους, είτε το σπάταλο κράτος είτε η αναμόρφωση του κράτους. Τι σήμαινε, πριν το κράτος; Αστικό

κράτος ήταν. Το κράτος ήταν εξουσία της αστικής τάξης και τα συμφέροντα του κεφαλαίου ικανοποιούσε και πριν. Δηλαδή, είμαστε ικανοποιημένοι με την κατάσταση που υπήρχε στα νοσοκομεία, στην παιδεία, στην ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών;

Δηλαδή, οι πλημμύρες γιατί έγιναν; Οι σεισμοί και οι καταστροφές και οι λοιμοί, γιατί γίνονται; Δεν υπάρχουν τα μέτρα να τ' αντιμετωπίσουμε; Όχι, είχε άλλες προτεραιότητες το κράτος. Κεντρικό, αλλά και οι θεσμοί της περιφερειακής και τοπικής διοίκησης. Ποιες είναι οι προτεραιότητες; Όχι η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, η θωράκιση των λαϊκών αναγκών. Γιατί δεν υπάρχει αντισεισμική θωράκιση; Ούτε τα προηγούμενα χρόνια μέσα στο πλαίσιο στήριξης και χρηματοδότησης, είτε απ' το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων είτε από τα διάφορα κοινοτικά πλαίσια στήριξης. Η αντισεισμική θωράκιση, γιατί δεν υπάρχει; Δεν θέλουμε να είμαστε μάντης κακού, αλλά άμα γίνει ένας μεγάλος σεισμός, υπάρχουν σχολεία της δεκαετίας του 1950, τα οποία λειτουργούν, τα οποία είναι εντελώς μακριά από το πλαίσιο του αντισεισμικού κανονισμού. Αντί να τα θωρακίσετε αυτά, τι πάτε να τα κάνετε; Προωθείτε τα «ενεργειακά πιστοποιητικά». Δηλαδή θα έχουν πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης, αλλά οι στέγες θα πέσουν στα κεφάλια των μαθητών.

Γι' αυτό λέμε ότι είναι σαφής ταξική. Όχι ότι δεν υπάρχουν δυνατότητες. Οι δυνατότητες υπάρχουν, αλλά πώς τις χρησιμοποιεί; Από αυτή την άποψη, λοιπόν, τι θα πει ότι «το κράτος θα πρέπει να παίξει ένα ρόλο στην ανάπτυξη»; Πάντοτε δεν έπαιζε ρόλο; Είτε στήριζε άμεσα είτε έμμεσα τους επιχειρηματικούς ομίλους είτε με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είτε με την κρατική χρηματοδότηση ποιον στήριζε; Τους επιχειρηματικούς ομίλους δε στήριζε; Από αυτή την άποψη είναι σωστή η παραδοχή, που έκανε ο Εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δηλαδή ότι «θέλουμε το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων για να διαμορφώσουμε ένα ευνοϊκό περιβάλλον προσέλκυσης των ιδιωτικών επενδύσεων». Αυτό είπατε χθες. Άρα, λοιπόν, ναι, αυτό θα γίνει, όχι πώς θα καλυφθούν οι λαϊκές ανάγκες. Άρα, το ζήτημα είναι, εάν θα χρηματοδοτήσουμε απευθείας τις επιχειρήσεις με τον αναπτυξιακό νόμο, που λέει η Κυβέρνηση ή εάν θα τις στηρίξουμε μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που λέει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.; Το αποτέλεσμα το ίδιο δεν είναι; Το ίδιο είναι το αποτέλεσμα, για τα συμφέροντα που εξυπηρετείτε.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, εμείς το λέμε καθαρά ότι όλη η διαπάλη συμπερασματικά ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στα λεγόμενα «αντιμνημονιακά κόμματα», είναι διαπάλη για τις μορφές διαχείρισης των ακραίων φαινομένων της φτώχειας. Αυτή είναι η ουσία. Είναι διαπάλη για τη διαχείριση των ακραίων φαινομένων της φτώχειας, εάν θα είναι «δίχτυ» αλληλεγγύης ή αν θα είναι μηχανισμοί μη κυβερνητικών οργανώσεων. Δηλαδή, ο λαός να μάθει να ζει με τη φτώχεια του, να μειώσει τις απαιτήσεις, να μάθει να ζει με τη μιζέρια. Γι' αυτό, ακριβώς, το λόγο με την αναπαλαίωση του πολιτικού συστήματος ο νέος διπολισμός εντός των τειχών πάει να διαμορφωθεί, με δύο κριτήρια: ποιος θα είναι ο πιο αποτελεσματικός διαχειριστής και ποιος θα είναι ο πιο αποτελεσματικός παράγοντας ενσωμάτωσης της λαϊκής δυσαρέσκειας.

Αυτά είναι τα δύο κριτήρια συγκρότησης του νέου διπολικού συστήματος. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, δεν είναι τυχαίες οι καθημερινές εξετάσεις που δίνει στα εγχώρια αλλά και στα ξένα κέντρα ο ΣΥΡΙΖΑ.

Οι οπορτουνιστές είναι σημαιοφόροι του αντικομμουνισμού- διαχρονικά ήταν- με λιβελογραφήματα, όπως αυτό που γίνεται αποδεκτό ως λογική και στο οποίο αναφέρεται ότι η Μέρκελ είναι ο Στάλιν και ο Σαμαράς είναι ο Ζαχαριάδης. Ας κάνουν κριτική και πολεμική στην πολιτική του Στάλιν και στον ιστορικό του ρόλο, να το συζητήσω. Αλλά όχι να γράφονται τέτοια λιβελογραφήματα, διότι ακριβώς το μόνο, το οποίο κάνετε, είναι ακριβώς να αναπαράγετε τον αντικομμουνισμό και ο αντικομμουνισμός αποτελούσε το βασικό κριτήριο των αστών, για να γίνουν αποδεκτοί κάποιοι στους κόλπους τους. Είναι άλλο πράγμα η κριτική και άλλο πράγμα η συκοφαντία και ο λίβελλος. Από αυτήν την άποψη δεν είναι τυχαίο, ότι όλα αυτά τα αντι- μνημονιακά κόμματα μιλούν για χούντες, για αποικίες και κλεπτοκρατίες, νομιμοποιώντας έτσι την ορολογία της Χρυσής Αυγής, η οποία, όταν δεν περνάει το καρότο, είναι το μαστίγιο του συστήματος και ο εκτελεστικός του βραχίονας απέναντι στο λαϊκό κίνημα.

Εμείς πιστεύουμε ότι η διέξοδος υπάρχει. Είναι ορατή, διότι υπάρχουν αντικειμενικές δυνατότητες, για να μπορέσει να ζήσει με αξιοπρέπεια και να καλύψει το σύνολο των αναγκών του ο λαός μας. Ποιος εμποδίζει να αξιοποιήσουμε αυτές τις αντικειμενικές δυνατότητες; Η καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής. Επομένως, ο εχθρός της εργατικής τάξης και του λαού δεν είναι η κυβέρνηση, δεν είναι η τρόικα, αλλά η καπιταλιστική ιδιοκτησία. Γι' αυτό λέμε, ότι αν θέλουμε να υπάρχει αποτέλεσμα στην πάλη, πρέπει να έχει αντικαπιταλιστικά και αντιμονοπωλιακά χαρακτηριστικά και προσανατολισμό. Μέσα από την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, τον κεντρικό σχεδιασμό, τον εργατικό έλεγχο, την αποδέσμευση από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και μονομερή διαγραφή του χρέους μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη προς όφελος του λαού, απαλλαγμένη από τις καπιταλιστικές κρίσεις.

Έτσι, η οργάνωση της πάλης πρέπει να έχει αυτόν τον αντιμονοπωλιακό και αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, για την ενότητα της εργατικής τάξης, αλλά και με άλλα λαϊκά στρώματα, οικοδομώντας την Λαϊκή Συμμαχία, η οποία αποτελεί όρο για τρία πολύ σημαντικά πράγματα. Πρώτον, για να αποκρουστεί η αντιλαϊκή επίθεση. Δεύτερον, για να μπορέσουν να υπάρξουν στοιχεία ανακούφισης προσωρινού χαρακτήρα από την φτώχεια και την εξαθλίωση για τα λαϊκά στρώματα και τρίτον, να ανοίξει ταυτόχρονα ο δρόμος για την αντεπίθεση, για την αλλαγή τάξης στην εξουσία. Αυτό μόνο με ισχυρό Κ.Κ.Ε. μπορεί να επιτευχθεί, για ισχυρή λαϊκή αντιπολίτευση, που θα συγκεντρώνει δυνάμεις για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και της αστικής εξουσίας.

Νικόλαος Καραθανασόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
«ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ»
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΜΙΜΗ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Γενικού Εισηγητή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας
του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές»
Δημήτριου (Μίμη) Ανδρουλάκη
Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Αγνοούσα το δικαίωμα να είμαι γενικός εισηγητής, γι' αυτό θα ήθελα να μου επιτρέψετε να μιλήσω από καρδιάς. Άλλωστε, δεν είναι δυνατόν να μιλήσω γραπτώς, όπως ξέρετε. Ο υπουργός μάς ξενύχτησε χθες το βράδυ και σήμερα δεν ήρθε εδώ. Όπως τον έβλεπα, σκέφτηκα ότι υπάρχουν ορισμένοι άνθρωποι που είναι εκ γενετής υπεραισιόδοξοι και ενθουσιώδεις. Μάλιστα, αν είναι ακαδημαϊκοί, μπορεί να βλέπουν και φούσκα το 2000 – 2008 και να λένε ότι είναι η σύγκλιση με την Ευρώπη. Αν, μάλιστα, είναι και νεοκεύνσιανοί ακαδημαϊκοί, όπως το ζήσαμε εμείς την περίοδο 2007-2009, μπορεί η χώρα να είναι στο χείλος του γκρεμού και να λένε ότι «λεφτά υπάρχουν» και ότι τα ελλείμματα και τα χρέη δεν είναι πρόβλημα εν μέσω κρίσης. Για αυτούς, ο μακαρίτης Κέυνς έλεγε ότι δεν είναι κεύνσιανός και ότι αυτά είναι αλχημείες και πάντα μας προειδοποιούσε, όταν έλεγε ότι χτυπάει το κεφάλι του, αλλά δεν μπορεί να καταλάβει πώς είναι δυνατόν κωλοπετσωμένοι πολιτικοί μέσα στην πιάτσα να παραμυθιάζονται από οικονομολόγους που ξέρουν να κάνουν μόνο φασαρία γύρω από το όνομά τους και να περνούν από τα ακαδημαϊκά αμφιθέατρα για να γίνονται συμβουλάτορες της πολιτικής.

Γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, στο βιβλίο «Έ! πρόεδρε», είχα ένα κεφάλαιο που συμβουλευώ τον μελλοντικό πρωθυπουργό: «Κράτα το κεφάλι σου σε ασφάλεια, μην παραμυθιάζεσαι από τις ακαδημαϊκές αυθεντίες. Εσύ θα το φας το κεφάλι σου και αυτοί θα πάνε στον επόμενο πρόεδρο». Ο νούν νοείτο. Βλέπετε ότι έτσι πάει το πράγμα. Δεν πάει μόνο στους γνωστούς και μη εξαιρετέους που όλοι φαντάζεστε, αλλά και στον Στουρνάρα, ο οποίος είδατε με τι μεγάλη επιτυχία από σύμβουλος κεντρικός του Σημίτη, είναι αδελφή ψυχή, είναι «ερωτευμένος» πλέον με τον Σαμαρά. Ο Θεός να βάλει το χέρι του λοιπόν!

Τέλος πάντων, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν ορισμένοι υπερενθουσιώδεις και αισιόδοξοι, καμιά φορά και επιπόλαιοι, υπάρχουν όμως και άλλοι που έχουν αυτό που λέμε «αρνητικό ηλιοτροπισμό» δηλαδή η εσωτερική τους στεφάνη στρέφεται πάντα στο κακό σενάριο, δηλαδή στον «ήλιο του θανάτου». Πολλοί λένε ότι εγώ ανήκω σε αυτούς. Τέλος πάντων, όπως μου είπε πριν ένας συνάδελφος έξω, είμαι εξ επαγγέλματος πεσιμιστής. Έστω. Πείτε ότι είμαι και προκατειλημμένος αλλά θα πω στον κ. Στουρνάρα: «Ποτέ μην στοιχηματίζετε τον Απρίλη». Ο ποιητής λέει ότι είναι «σκληρός ο Απρίλης». Εσείς στοιχηματίζετε στον Απρίλιο για να επιβεβαιώσετε -από την Eurostat-, αν υπάρχει ή όχι πλεόνασμα ή ποιο είναι το δημοσιονομικό κενό.

Το μυαλό μου πάει, κύριοι συνάδελφοι, σε παλιούς απρίληδες, τον Απρίλιο του 2008. Τον Απρίλιο του 2009; Το Απρίλιο του 2010;

Είχα πει σε αυτήν την αίθουσα, σε κείνη την τραγική στιγμή, ότι μας επεβλήθη -με κατά 6/10 θεμελιώδη σφάλματα της Ευρωζώνης και κατά 4/10 από ανικανότητα της ελληνικής πλευράς- το εκβιαστικό δίλημμα: άμεση άτακτη χρεοκοπία με ενδεχόμενη αλυσιδωτή αντίδραση εξόδου από το ευρώ ως ατύχημα και όχι ως επιλογή -που είναι κάτι διαφορετικό- ή μια μεγάλη ύφεση που στο τέλος της διαδρομής της, ακόμα και αν βελτιωθούν τα νούμερα, θα ξαναναταμώσουμε στην αφετηρία, δηλαδή τον κίνδυνο άμεσης χρεοκοπίας και μάλιστα σε συνθήκες που θα έχει εξαντληθεί το παραγωγικό δυναμικό και η βάση εμπιστοσύνης στην κοινωνία. Υπήρχε και υπάρχει εναλλακτική λύση, είπε και εχθές ο σύντροφός μου ο Σαχινίδης, από τα πιο σοβαρά και ηθικά παιδιά που έχω γνωρίσει, υπάρχει σήμερα μονόδρομος;

Δεν ανήκω, κύριοι συνάδελφοι, σε αυτούς που υπόσχονται δωρεάν γεύματα ή βασιλική οδό στη διαχείριση του χρέους ή σε αυτούς που αγνοούν τα όρια της πολυπλοκότητας, της αλληλεξάρτησης, της ολοκλήρωσης, τα ασφυκτικά ιδρυτικά όρια του ευρώ.

Προς Θεού! Ζούμε σε ένα κόσμο, όπου βλέπετε ότι είναι δύσκολο ακόμα και να χρεοκοπήσεις αξιοπρεπώς. Είδατε την «κακομοίρα» την Αργεντινή που έχει δίκιο και χάνει όλες τις δίκες με τα κερδοσκοπικά fund, ακόμα και σήμερα 11 με 12 χρόνια μετά, ενώ έχει δίκιο. Δεν υπάρχει ούτε ένα διεθνές πλαίσιο για τη διαχείριση μιας χρεοκοπίας, ως εργαλείο οικονομικής πολιτικής μιας χώρας σήμερα. Οι αμερικάνοι φλέρταραν με τη χρεοκοπία, για να φάνε λίγο χρέος κλπ, και τους είπαν οι κινέζοι: «αν τολμήσετε, θα αγοράσουμε σε ένα βράδυ το 10%, δηλαδή το πακέτο ελέγχου όλων των αμερικανικών εταιριών στην Κίνα, στο Χογκ Κονγκ, στην Ανατολική Ασία, στην Ιαπωνία». Θέλανε οι αμερικάνοι να κάνουν πόλεμο στη Συρία και στο Ιράν, -βιάστηκαν και οι δικοί μας οι πολέμαρχοι εδώ, που εξήγγειλαν ότι θα εκπληρώσουν τις συμμαχικές τους υποχρεώσεις στον άξονα της Αμερικής - Ισραήλ - Ελλάδας. Θεέ και κύριε! Έγιναν ρεζίλι διότι «τα έφτιαξαν» οι αμερικάνοι με το Ιράν! Τώρα πηγαίνετε εσείς να κουβεντιάσετε με τον Νετανιάχου; Αυτός είναι ο κόσμος κύριοι συνάδελφοι. Θέλουν οι αμερικάνοι να «σκοτωθούν» με τους γερμανούς οικονομικά αλλά η μεγαλύτερη ξένη οικονομική δύναμη στις ΗΠΑ, ο μεγαλύτερος ξένος εργοδότης είναι η Γερμανία με 700.000 εργαζομένους.

Αυτός είναι ο κόσμος που ζούμε. Θα μου πείτε, τι εννοείς με αυτό; Μονόδρομο; Όχι! Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πάντα ένα φάσμα εναλλακτικών δυνατοτήτων, υπάρχουν βαθμοί ελευθερίας, που μπορεί κάποιος να τους εκμεταλλευθεί ή να τους αυξήσει. Τα όρια είναι μεταθετά. Εκείνο τον Απρίλη του 2010, θυμηθείτε ποια ήταν η πρότασή μου. Δεν παριστάνω, ούτε το σοφό, ούτε τον οικονομολόγο.

Είχα πει ότι η Βουλή των Ελλήνων πρέπει να συνεδριάσει και να αποφασίσει την ανταλλαγή των ελληνικών ομολόγων με έκπτωση 25% - 30%, σ' αυτούς που θέλουν να πληρωθούν στην καταληκτική ημερομηνία και στους υπόλοιπους με επιμήκυνση 20 - 30 ετών με μικρότερο επιτόκιο. Να ζητήσει την κάλυψη της ΕΚΤ γι' αυτή την ανταλλαγή. Τότε, αυτομάτως το χρέος θα γινόταν βιώσιμο, δε θα είχαμε κρίση χρέους, αν μάλιστα την αναγκαία περικοπή αντιπαραγωγικών δαπανών του δημοσίου, την αντισταθμίζαμε με ισχυρά νομισματικά και επενδυτικά μέσα, δε θα χρειαζόταν κανένα μνημόνιο. Τότε μερικοί επιφανείς

με αποκάλεσαν «εγκληματία». Ο Χρήστος ξέρει καλύτερα, διότι έχουμε ένα παρελθόν μαζί, θετικό.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, τι γίνεται; Πήγαμε σε εκλογές το 2012, ανατράπηκε ο συσχετισμός των δυνάμεων, όλα, μα όλα τα κόμματα, από την άκρα Δεξιά έως την άκρα Αριστερά, είχαν μια Ατζέντα από αναθεωρητική έως ανατρεπτική, όσον αφορά τις δανειακές συμβάσεις. Είναι έτσι ή όχι; Εγώ εκλέχθηκα βουλευτής με μια εντολή που λέει: Εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης - ανάπτυξης, εναλλακτικό προς την υφεσιακή ουσία των μνημονίων -Εθνική διαπραγματευτική γραμμή, -Εθνική διαπραγματευτική ομάδα. Έλεγε έτσι; Και ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και της ΔΗΜΑΡ, με άλλο τρόπο πιο ακυρωτικό ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία. Αυτή, κύριοι συνάδελφοι, ήταν η εντολή, μια εντολή αναθεωρητική και διεκδικητική.

Δηλαδή, για να το αντιστρέψω, θα μπορούσε η Βουλή των Ελλήνων, αν αποδεσμεύατε τους βουλευτές, να εκδώσει ψήφισμα προς τα Κοινοβούλια των άλλων χωρών της ευρωζώνης, τις κυβερνήσεις, τα κόμματα, το Ευρωκοινοβούλιο, να εκπέμψει SOS, στο όνομα του διπλού πλην 30 -στο Α.Ε.Π. και στην απασχόληση- στο όνομα της χαμένης γενιάς, στο όνομα της καταστροφής του παραγωγικού και ανθρώπινου ιστού. Να εκμεταλλευτεί και τις φωνές «τρίτων», να αξιοποιήσει τις αυτοκριτικές, που υπάρχουν στους ίδιους τους εταίρους για τις λάθος συνταγές και προβλέψεις και κρατώντας στο χέρι το μετρήσιμο Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, να καταθέσει, πειστική ελληνική πρόταση στην Ευρώπη. Η Βουλή των Ελλήνων, για να έχει ισχυρή πλάτη και η διαπραγμάτευση της Κυβέρνησης.

Ποια μπορεί να είναι αυτή η πρόταση; Όλοι συμφωνείτε ότι χρειάζεται, καταρχήν, μια μεγάλη περίοδος χάριτος, τουλάχιστον μέχρι η ανεργία να πάει - στο μέσο όρο δεν πρόκειται να πάει ποτέ - έστω στο 15%, στο 13%, δραστική απομείωση του χρέους και είπε πολύ σωστά ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χτες ότι χρειάζεται ένα επενδυτικό σοκ, την επόμενη πενταετία, πρόσθετων 30 δισεκατομμυρίων.

Προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι, τι θα πει διαπραγμάτευση. Διαπραγμάτευση δεν είναι αυτά τα «τσιριμπιμ, τσιριμπιμπομ». Αυτή είναι η διαπραγμάτευση; Διαπραγμάτευση σημαίνει να πεις ότι κύριοι πληρώνω τόκους - θετικό, πριν πληρώναμε 12 τώρα 6, καταγράφεται θετικά - 6 δις, με μόχλευση είναι 18 δις, βάλτε το στην Επενδυτική Αναπτυξιακή Τράπεζα, το Επενδυτικό Ταμείο, όπως θέλετε πέστε το. Είναι, υποτίθεται, το πλεόνασμα 3 δις; Μόχλευση 3 φορές ίσον 9. Είναι, υποτίθεται, τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων 3; Εσείς λέτε 3,50, δεν με ενδιαφέρει, δεν είμαι οπαδός, έχουμε μοχλευμένα άλλα 9 δις. Σε ένα χρόνο έχουμε 36 δις, αν υπάρχει πραγματική περίοδος χάριτος. 36 δις το χρόνο, πες 30. Επί πενταετή περίοδο χάριτος 150 δισεκατομμύρια συν τα 16,5 του ΕΣΠΑ, να το επενδυτικό σοκ για να αρχίζουμε να απορροφούμε ανεργία των νέων.

Αυτή είναι διαπραγμάτευση, κύριοι συνάδελφοι. Τι έκανε, όμως, η κυβέρνηση; Μεταθέσατε τον άξονα της εντολής του ελληνικού λαού και ξαφνικά εμφανίστηκε το success story. Ήθελα να ήξερα ποιος εισηγήθηκε στο κ. Σαμαρά αυτό το success story; Ο Υπουργός Οικονομικών, οι μεγαλοφυΐες του Μαξίμου; Συνέπεσε ταυτόχρονα με τη θεωρία των δύο άκρων, με την αφελή αντίληψη ότι θα απονομιμοποιήσετε πολιτικά τον ΣΥΡΙΖΑ ή το ΚΚΕ, το

οποίο σέβομαι και εκτιμώ, αλλά το έχετε βάλει στο περιθώριο. Συνέπεσε και με την έξοδο της ΔΗΜ.ΑΡ. από την κυβέρνηση. Μαυρίσατε την ΕΡΤ και αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση. Επινοήθηκε και η άλλη μεγαλοφυής διαχείριση του θέματος της Χρυσής Αυγής, που την πάτε δημοσκοπικά στο 10%. Δεν μιλώ, γιατί και να μιλήσω δεν είχε και δεν έχει πια νόημα.

Είπα, με σειρά επίκαιρων ερωτήσεων, στον Υπουργό «Γιάννη μου, αυτοεξαπατάσαι και αυτοπαγιδεύεσαι, διότι θα σου πει ο άλλος, ότι έχεις πλεόνασμα, έχεις βελτιώσει το έλλειμμα, ομάδα που κερδίζει δεν την αλλάζεις, συνταγή που κερδίζει δεν την αλλάζεις, συνεχίζουμε το πρόγραμμα κανονικά». Του το είπε ο Σόιμπλε προχθές κατά λέξη, αυτό που είπα εγώ στην Βουλή πριν μήνες. Άρα, υπονομεύεις την αναθεωρητική στρατηγική που έχεις και το χαρτί πρωτογενές πλεόνασμα. Εγώ κάνω το κορόιδο, ναι εντάξει το έχουμε! Τι να πω; Ωραία, το πρωτογενές πλεόνασμα, κύριοι συνάδελφοι, έχει μεγάλη αξία, αν θες να το παίξεις ως γερό χαρτί σε μια πραγματική ριζοσπαστική αναθεωρητική διαδικασία, διότι υπονοεί ότι δε δύνασαι να δώσεις εθνικούς πόρους στους δανειστές, όσο η ανεργία είναι στο 30% και η ανεργία των νέων στο 60%. Διαφορετικά και το πρωτογενές πλεόνασμα γίνεται παγίδα, αυτοπαγίδευση, αυτουπονόμηση της διαπραγμάτευσης, δίκτοπο μαχαίρι γιατί θα σου πουν έχεις πλεόνασμα, άρα δεν χρειάζεσαι τη δόση. Το επόμενο ομόλογο λήγει το Μάιο, αντίο. Στο αντίο, σας έχουν τώρα. Αντίθετα, μια γραμμή εθνικής διαπραγμάτευσης, θα έπρεπε να πει: Κύριοι, με αίμα και με θυσίες με βάλατε να κάνω πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο δεν μπορεί να είναι διατηρήσιμο όσο φεύγει καθοδικά ο «πάτος» της οικονομίας, με υπερφορολόγηση και με όλα τα άλλα υφεσιακά μέτρα.

Είμαι και εγώ ένοχος, έχω βλέπετε το μαθηματικό ψώνιο, γιατί όταν ξεκινούσε η κρίση είπα ότι ο «πάτος» είναι τα 180 δισ.. Δηλαδή, ο «πάτος» βγαίνει μαθηματικά, με αφαιρετικά, απλοποιητικά μοντέλα. Δεν τα πιστεύω βέβαια αυτά. Αν αφαιρέσουμε το ΑΕΠ, το οποίο προέρχεται από υπερδανεισμό και υπερχρέωση, δημόσια και ιδιωτική, αν αφαιρέσουμε τη σχετική ζήτηση, βγαίνει δυστυχώς το νούμερο 180. Μεταξύ μας, είναι 178, αλλά ο μαθηματικός πάτος, δεν είναι ο πραγματικός πάτος και όλοι το γνωρίζουμε αυτό για τη βελτίωση του εμπορικού ελλείμματος; Τι θα έλεγε μια κυβέρνηση που κάνει σοβαρή διαπραγμάτευση; Θα τους έλεγε, κύριοι δανειστές, κύριοι εταίροι, μην ξεγελιάστε. Δεν είναι η εσωτερική υποτίμηση που έφερε τη βελτίωση στο εμπορικό ισοζύγιο. Δεν αυξήθηκαν οι εξαγωγές, δεν υποκαταστήσαμε εισαγωγές. Πού οφείλεται λοιπόν η βελτίωση; Το λέει το IOBE, το αγαπημένο του Υπουργού. Είναι ότι δεν αγοράζουμε τώρα πλοία, υποχώρησε η αγορά πλοίων και έχουμε και εξαγωγές καυσίμων, οι οποίες είναι άσχετες με την εσωτερική υποτίμηση. Θα έλεγε κάποιος πιο τολμηρός από μένα, που λύνεται η γλώσσα του ευκολότερα, ότι έχουμε λαθρεμπόριο καυσίμων, διότι περί αυτού πρόκειται, εξαγωγές στα Τρίκαλα είναι σε μεγάλο βαθμό, αλλά εν πάση περιπτώσει, ας μην το πούμε κι έτσι. Δηλαδή, θα έπρεπε να τους πείτε, ότι η εσωτερική υποτίμηση δεν μπορεί να δουλέψει με τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, όπως δούλεψε στη Γερμανία στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας ή όπως δουλεύει τώρα στην Ισπανία.

Δεν μπορούμε να γίνουμε μια μικρή εξαγωγική Γερμανία. Ο τουρισμός, στον οποίο είχαμε μια ευλογημένη χρόνια πέρυσι, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την ανεπανόρθωτη

συρρίκνωση της βιομηχανίας μας. Την έχουμε ξεχάσει τη βιομηχανία. Η βιομηχανία έχει τις μεγαλύτερες διακλαδικές συνδέσεις, τα μεγαλύτερα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στον εξωστρεφή παραγόμενο κοινωνικό πλούτο και τη μεγαλύτερη επίδραση στην τεχνολογία και την παραγωγικότητα, δηλαδή σε αυτά που χρειαζόμαστε. Ειπώθηκε ότι έχει μεγάλα κέρδη, όμως, αν το ψάξουμε παρακάτω, θα δούμε αρκετές εξωστρεφείς κερδοφόρες επιχειρήσεις θα κλείσουν διότι είναι υπερχρεωμένες. Πρέπει να πούμε στους δανειστές ότι η ελληνική οικονομία, έπειτα από τρία χρόνια θεραπείας, εξακολουθεί να έχει όλα τα άλυτα διαρθρωτικά προβλήματα, δηλαδή να είναι μια αντεστραμμένη πυραμίδα με δανεικά. Μειώθηκε η υπερκείμενη υπερδομή της, αλλά γρηγορότερα μειώθηκε η παραγωγική βάση. Δηλαδή, εξακολουθούμε πάντα να είμαστε ευάλωτοι σε κάθε σεισμική δόνηση.

Πολύ ωραία και σοβαρή ομιλία έκανε ο εκπρόσωπος της Ν.Δ. χθες, αλλά ισχυρίστηκε ότι έχουμε τα πρώτα δείγματα νέου παραγωγικού προτύπου. Πάρτε την κατανάλωση. Παρά τη μείωση της εγχώριας ζήτησης και παρά την κατάρρευση της λαϊκής κατανάλωσης, η αναλογία κατανάλωσης προς ΑΕΠ παραμένει ακριβώς ίδια με την εποχή της φούσκας και, όπως λέει ο Γερμανός συντηρητικός Ζιν, αν αυξήσουμε εμείς -οι Γερμανοί- τη ζήτηση στον Νότο, το μόνο που θα καταφέρουμε είναι να αυξήσουμε τα πλεονάσματα της Γερμανίας. Δηλαδή, μας είπε ότι δεν έχουμε παραγωγικό ιστό να επωφεληθεί από την αύξηση της ζήτησης. Το ίδιο συμβαίνει με τις επενδύσεις. Δείτε τα νούμερα. Όλες οι αναλογίες της αντεστραμμένης πυραμίδας παραμένουν ίδιες, παρά τη μείωση της υπερδομής και τη μείωση της παραγωγικής βάσης.

Εμένα δεν με έχετε ακούσει να μιλώ συχνά στη Βουλή, γιατί είμαι πολύ στενοχωρημένος και γιατί δεν φέρνουν και γούρι οι παραιτήσεις μου και οι ομιλίες μου. Τζάμπα έγραψα και 10 βιβλία τα προηγούμενα δέκα χρόνια, ένα κάθε χρόνο, για την επικείμενη καταστροφή. Ξέρω ότι τα όρια του λόγου είναι περιορισμένα. Είχα πει στον κ. Στουρνάρα ότι είχαμε συμφωνήσει ότι το αργότερο μέχρι το Μάιο θα έχει φέρει το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της ανάπτυξης, παρότι είναι αργά, ως βάση της διαπραγματευτικής στρατηγικής. Είχαμε συμφωνήσει ότι αυτό το σχέδιο, για το οποίο θα κάναμε μια σοβαρή τεχνοκρατική προετοιμασία, πρέπει να πάει σε μια επιτροπή υψηλού κύρους, όπως παλιά ήταν η επιτροπή «Αγγελόπουλου» ή όπως του είπα κάτι άλλο και νευρίασε και ξεστόμισε αυτό που είπε, που δεν το περίμενα. Του είπα ότι στην κρίση του 1930 ο Υπουργός Οικονομικών, ο Βαρβαρέσος, όταν διαπραγματεύονταν είχε εθνικό σχέδιο και γι' αυτό την ξεσκαπουλάραμε πιο εύκολα το 1930, στη ρημαγμένη Ελλάδα μετά τη μικρασιατική καταστροφή, από ό,τι τώρα. Τον ρώτησα, «δεν είχαμε συμφωνήσει ότι θα το υποβάλεις σε όλες τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις; Είναι δυνατόν να μην ενημερώνεις την Αξιωματική Αντιπολίτευση; Ο Σαμαράς ο ίδιος πρέπει να βλέπει τον Τσίπρα και όλα τα κόμματα». Δηλαδή, αντί να πηγαίνουμε μπροστά, πηγαίνουμε πίσω.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου με το αλαζονικό, αυτοδύναμο ΠΑ.ΣΟ.Κ. του 48%, σε θέματα στα οποία είχαμε ολομέτωπη σύγκρουση όπως με τις αμερικανικές βάσεις, ενημέρωνε διαρκώς τον Αβέρωφ και τον Χαρίλαο Φλωράκη, αν δεν μπορούσε, έστελνε επικουρικά είτε τον Χαραλαμπίδου, είτε τον Γιάννη τον Καψή, παρά τις θεμελιώδεις διαφορές. Αυτή είναι η

πραγματικότητα. Σήμερα δεν μπορούμε να έχουμε μεταξύ μας στοιχειώδη επικοινωνία. Νευρίασε ο κ. Στουρνάρας και ξεστόμισε σε μένα, «ποιο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης; Αφού έχουμε το Μνημόνιο, το πιο πλήρες σχέδιο». Για μένα, αυτό ήταν καταλυτικό, διότι νομίζω ότι, στο πρόσφατο παρελθόν, παρά τα λάθη μας έλεγαν ότι επεβλήθη με το «πιστόλι στον κρόταφο». Αυτό πρώτη φορά ακούστηκε έτσι.

Υπάρχει Βουλευτής, σε αυτή της αίθουσα από την άκρα Δεξιά, έως τη άκρα Αριστερά που να συμμερίζεται αυτήν την άποψη; Μπορεί να υπάρχουν 4,5 που είναι μανιακοί νεοφιλελεύθεροι. Δεν είναι πολλοί, ούτε στην ΝΔ, Ντόρα το συμμερίζεσαι αυτό; (Δεν ακούγεται η απάντηση). Λες όχι, ωραία. Και γιατί δεν υπάρχει στοιχειώδης επικοινωνία, μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων. Εδώ θα τρελαθούμε, λέω στον κύριο Στουρνάρα ξέχασες ότι έχεις και ρίζα αριστερή, η οικογένεια του πατέρα του από την πλευρά της Κρήτης, είναι από βαθιά Κρήτη από τους Δραμυτινούς.

Αυτός συμπεριφέρεται σαν να είναι καλαμιά στον κάμπο, και εν πάση περιπτώσει είναι φοβικός προς την Αριστερά από την οποία προέρχεται. Με τον έρμο τον Μαριά, -θα το πω δεν αντέχω- πάει να μιλήσει και τον κόβει με περιφρόνηση σαν λαϊκιστή... Εδώ έχετε παντρευτεί στην ίδια αγαπημένη μου κρητική οικογένεια, ούτε με τον Μαριά δεν μπορεί να μιλήσει; Να του πει έλα εδώ, τι λες για το κατοχικό δάνειο ή για την Τράπεζα Επενδύσεων; Θα επιταχύνω κύριοι συνάδελφοι, αλλά επέμενα και έλεγα γιατί δεν ζητάς μηδενικό βασικό επιτόκιο, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή έστω 0,15 και βεβαίως, επειδή ο μηχανισμός μεταβίβασης της νομισματικής πολιτικής στην πραγματική οικονομία, δεν λειτουργεί εν μέσω κρίσης και χρεοκοπίας να απαιτήσεις μη συμβατικά μέσα ρευστότητας. Το είπα και στον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Ποια είναι αυτά; Μπορεί κανείς, να σκεφτεί πολλά- εσείς είστε και σοφοί τεχνοκράτες-ας πούμε αυτό που σήμερα συζητιέται, οι τράπεζες όταν έχουν καταθέσεις, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να έχουν μηδενικό ή αρνητικό επιτόκιο, ώστε να εκβιαστούν να δίνουν δάνεια. Η το σχήμα funding for lending που χρησιμοποιεί για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις η Τράπεζα της Αγγλίας. Ή τιλοποιήσεις νέας γενιάς, με εγγύηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για τα δάνεια στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Την χαλάρωση των κριτηρίων, για τα δάνεια στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με εγγύηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ειρωνικά χαμόγελα και σνομπάρισμα ήταν η αντίδραση. Και πάω στο βασικό ζήτημα της ανάπτυξης. Είμαστε στη χώρα, κύριοι συνάδελφοι που το πιο δημοφιλές κεντρικό δελτίο ειδήσεων, την ημέρα που η ανθρωπότητα είχε αγωνία αν θα υπάρξει πόλεμος στη Συρία, διεκόπη για να αναγγεληθεί με βαρύγδουπο τρόπο ότι, ο Μηταράκης συναντά τον τάδε κερδοσκόπο. Κλασικό κερδοσκόπο, όπως πήγατε το Σαμαρα, να κάνει road show στην Αμερική και ποιους είδε κύριοι συνάδελφοι; Τους γνωστούς κερδοσκόπους του ελληνικού χρέους. Μα έτσι θα προκαλέσουμε την ανάπτυξη; Έχετε ευθύνη, πρέπει να προστατεύεται τον Πρωθυπουργό. Με hot money, διότι τα heads funds αυτά μπαίνουν βγαίνουν.

Τώρα, στα οικονομικά, για τους θεωρητικούς του Μαρξισμού, υπάρχει φράση pass through, δηλαδή, το κεφάλαιο πια αδιαφορεί για την επιχείρηση, την ανασυγκρότηση, την παραγωγή, την παραγωγικότητα, μπαίνει βγαίνει, δηλαδή, προκαλεί μια ανατιμική

κερδοσκοπία και την κοπανάει. Έφτασε στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, να κάνει αυτό που δεν έκανε η Τράπεζα της Ελλάδος και εσείς, να βάλετε χρονική διάρκεια διακράτησης των μεριδίων, σε αυτούς που μπαίνουν βγαίνουνε.

Και τι γίνεται τώρα, -πάμε σε άλλες ιστορίες- είναι δυνατόν, όταν οι «στεγνές» τράπεζες μας δε δίνουν φράγκο σε επιχειρήσεις βιώσιμες παραγωγικές εξωστρεφείς -έκανα και ερώτηση πριν 15 ημέρες ξανακάνω- είναι δυνατόν, να δίνετε 460.000.000 σε ένα ισραηλινό fund, για να αγοράσει την Πανγαία; Είναι στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης, να δίνονται αυτά τα λεφτά των φορολογουμένων σε ξένα fund; Μπορεί από στενή τραπεζική άποψη να είναι κάτι ορθολογικό, αλλά εδώ χανόμαστε. Την ίδια στιγμή, υπάρχουν ολόκληροι κλάδοι της ελληνικής οικονομίας, με επιχειρήσεις βιώσιμες εξωστρεφείς κερδοφόρες, που θα κλείσουν διότι κανείς μέχρι στιγμής, δεν κοιτάζει τι θα γίνει με τα χρέη τους.

Και έχω κάνει επανειλημμένες ερωτήσεις -και παροτρύνσεις και κατ' ιδίαν- και λέω φτιάξτε ένα επιτελείο με βάση το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης και ασκήστε τα δικαιώματά σας έμπρακτα στο προσανατολισμό του τραπεζικού συστήματος, ώστε τουλάχιστον να φτιαχτούν ισχυρά, ευέλικτα σχήματα συντονισμού των τραπεζών για την ανασυγκρότηση αυτών των κλάδων διότι οι επιχειρήσεις αυτές χρωστάνε και στις τρεις τέσσερις πέντε τράπεζες. Και εκεί μέσα, κάντε συγχωνεύσεις, κάντε εξαγορές, ανασυγκροτήσεις, πιέστε τους ιδιοκτήτες να αυξήσουν τα ίδια κεφάλαιά τους, κάντε ότι θέλετε ή πετάξτε έξω τους παλιούς μετόχους αν δεν ανταποκρίνονται στην ανασυγκρότηση αυτών των παραγωγικών επιχειρήσεων.

Και πάω στο θέμα των ιδιωτικοποιήσεων. Δεν έχει σημασία τι πιστεύει τώρα ο καθένας για τις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά σας είπα, τουλάχιστον βγάλτε τα άκαμπτα χρονολογικά ορόσημα διότι όλοι είδαμε εδώ στην Επιτροπή Οικονομικών την εξής σκηνή. Δεν κατηγορώ τον άνθρωπο, αυτός, με βάση τα δεδομένα πολιτικής που έχουν διαμορφωθεί, συμπεριφέρεται. Εννοώ τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΤΑΙΠΕΔ. Μας είπε κατά λέξη: ή επείγουσα ιδιωτικοποίηση ή θα κλείσει επειγόντως λόγω συσσωρευμένων ποινών, υποχρεώσεων κ.λπ. για την ΤΡΑΙΝΟΣΕ. Μα έτσι, κύριοι συνάδελφοι, ποιος θα έρθει να βάλει έστω και ένα φράγκο; Θα περιμένει να την πάρει με ένα ευρώ.

Θα έρθουν πάλι αχυράνθρωποι επειδή θα φοβηθούμε μη χάσουμε τις θέσεις εργασίας την τελευταία στιγμή; Καλό είναι να εξετάζεται και η σκούφια του καθενός. Μπορεί να λέει ότι είναι Ρώσος ή οτιδήποτε, για κοιτάξε όμως, στην εταιρεία που έχει στη «χ» χώρα έχει κάνει υπερτιμολογήσεις, σκάνδαλα και τα λοιπά; Το λέω αλλά δεν θέλω και να μιλώ για να μην πει κανείς τίποτα γιατί και ως κομμουνιστής έχω και μια συμπάθεια ως προς τους Ρώσους. Αλλά ξέρετε πού μπορείτε να βρείτε μεγαλύτερο σκάνδαλο από τους ελληνικούς ολυμπιακούς αγώνες; Στους χειμερινούς ολυμπιακούς αγώνες στο Σότσι. Λοιπόν, καλό είναι να είστε προσεκτικοί.

Βγάλτε την άκαμπτη καταληκτική ημερομηνία, πείτε τους ότι τα έσοδα των ιδιωτικοποιήσεων μέχρι την περίοδο χάριτος θα πηγαίνουν στην ανάπτυξη. Στο Επενδυτικό Ταμείο. Χθες έγινε κριτική για τις προβλέψεις εδώ Παναγιώτη από τον Εισηγητή της Ν.Δ.. Δεν έκανε καλές προγνώσεις για την πορεία της ευρωζώνης. Ρωτήσαν ένα μεγάλο οικονομολόγο

-σπάνια να βρεις σήμερα σοβαρό οικονομολόγο-, τι προβλέψεις κάνει. Του λένε ξέρεις ποιο είναι το πιο δύσκολο πράγμα στη σημερινή παγκόσμια οικονομία; Το πιο δύσκολο πράγμα στη σημερινή παγκόσμια οικονομία -απάντησε- είναι να ολοκληρωθεί η ολοκλήρωση της ευρωζώνης και να παραμείνει η Ελλάδα σε αυτή μέχρι το τέλος. Και του λέει αμέσως μετά ο συνομιλητής του: δεν υπάρχει άλλο πιο δύσκολο; Ναι λέει υπάρχει και άλλο ακόμα πιο δύσκολο, το να διαλυθεί η ευρωζώνη και να φύγει μόνη της η Ελλάδα από την ευρωζώνη. Δηλαδή κουλουβάχατα, άρα δεν είναι θέμα προβλέψεων ή μη προβλέψεων. Και καταλήγω με τον Απρίλη, με το στοίχημα που βάλατε για το success story κ.τ.λ.. Και αν δεν; Η ευρωζώνη δεν πάει καλά. Προσέξτε, δεν έρχεται μια πλημμυρίδα ανάκαμψης που να σηκώνει μαζί με τα υπερωκεάνια και τις βάρκες. Το stress test των τραπεζών των ευρωπαϊκών τραπεζών είναι άγνωστο τι θα βγάλει αν είναι ειλικρινές. Διότι -να το ξέρετε- το μεγαλύτερο πρόβλημα το έχουν οι Γερμανοί.

Στην Πορτογαλία, λένε πού πας; Εδώ θα μείνεις. Στην Ιρλανδία, κύριοι συνάδελφοι, τους λένε πού πάτε; Είστε στα καλά σας; Αν θέλετε να μείνετε σε ανοιχτή γραμμή πιστωτική από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εδώ θα μείνετε. Μέσα σ' αυτό το κλίμα, το στοίχημά σας με τον Απρίλιο είναι αυτουπονομευτικό. Αυτή η αβεβαιότητα είναι σε βάρος των στόχων του ίδιου του προγράμματος και του προϋπολογισμού. Διότι ποιος θα έρθει να επενδύσει όταν δεν ξέρει τι θα γίνει; Ποιος αξιόπιστος επενδυτής θα πάρει μέρος σε ιδιωτικοποιήσεις ή σ' οτιδήποτε άλλο αναπτυξιακό σχέδιο; Βλέπω, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ότι όλα τα κόμματα της Βουλής μεταθέτουν το ορόσημο των εξελίξεων προς τον Μάιο και η κυβέρνηση που φαντασιώνεται success story εκτός πραγματικότητας και ενδεχομένως και ο ΣΥΡΙΖΑ, διότι θέλει να σερφάρει με ασφάλεια στην κορυφή του κύματος χωρίς ευτυχή, ατυχή δυστυχήματα μέχρι τότε και να συγκεντρώσει υπέρτερες δυνάμεις, κάτι απολύτως θεμιτό και λογικό, αλλά χθες ακούσαμε και κάποιον άλλον, -δεν ξέρω αν ακούσατε την συνέντευξη του κ. Στουρνάρα χθες βράδυ-, που έβαλε άλλο ένα μυθικό ορόσημο, το μήνα Ιούνιο. Τι θα κάνει τον Ιούνιο ο Στουρνάρας; Τι θα κάνει τον Ιούνιο ο Στουρνάρας όπως το προαναγγέλει; Τι θα κάνει; Πρώτα απ' όλα, γιατί κάνει τέτοιες εξαγγελίες; Κύριοι συνάδελφοι, θα σας καταθέσω μια πρόταση νόμου αυτή την στιγμή. Είναι τέσσερις γραμμές. Θεωρώ ότι για να προασπίσουμε το κύρος των διαπραγματευτών με την τρόικα και την ακεραιότητα της διαπραγματευτικής ομάδας, για να αποφύγουμε -ας το πω έτσι- ηθικούς κινδύνους ή συγκρούσεις συμφερόντων, Μανώλη Κεφαλογιάννη, εσύ που ενεργοποιείσαι σ' αυτά, θα σου δώσω την πρόταση νόμου τώρα. Η πρόταση νόμου λέει ότι αποκλείονται, για πέντε χρόνια από την ανάληψη κορυφαίων θέσεων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στην Κομισιόν και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, τα πρόσωπα -αιρετά ή διορισμένα- τα οποία εμπλέκονται από θέσεις πολιτικής ευθύνης στη διαπραγμάτευση με την Τρόικα. Σας ευχαριστώ θερμά.

Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΑΒΒΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Σάββα Αναστασιάδη
Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο φετινός προϋπολογισμός καταρτίστηκε μέσα σε ένα περιβάλλον σταδιακής μακροοικονομικής και δημοσιονομικής σταθεροποίησης. Αποτυπώνει δε, μια οικονομική εθνική στρατηγική που οδηγεί στην ανάκαμψη με ταυτόχρονη ανάπτυξη της οικονομίας λαμβάνοντας υπόψη και τα δεδομένα που επικρατούν στην παγκόσμια οικονομία και τις επιδράσεις από αυτή στην ελληνική.

Ποια είναι αυτά τα δεδομένα: Πρώτον: παρά τις σημαντικές αβεβαιότητες και την ρευστότητα που επικρατεί στην παγκόσμια οικονομία, οι μεσοπρόθεσμες προοπτικές για ανάπτυξη χαρακτηρίζονται θετικές. Οι δημοσιονομικές ανισορροπίες και η πολιτική αστάθεια σε αρκετές αναπτυσσόμενες οικονομίες φαίνεται να περιορίζουν τη δυναμική της παγκόσμιας οικονομίας για το 2013, ενώ οι προβλέψεις για το επόμενο έτος είναι πιο αισιόδοξες. Η μικρή, ανάπτυξη στις προηγμένες οικονομίες επηρεάζεται αρνητικά από την μεταβλητότητα στις χρηματοπιστωτικές αγορές, την περιοριστική δημοσιονομική πολιτική στις ΗΠΑ και τις πιέσεις από την αύξηση του κόστους δανεισμού πολλών χωρών.

Δεύτερον: Στην ευρωζώνη, η κρίση του δημόσιου χρέους στα κράτη-μέλη, η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική και η συγκρατημένη πιστωτική επέκταση συνέβαλλαν στην συρρίκνωση της εσωτερικής ζήτησης και σε μεγαλύτερη της αναμενόμενης ύφεσης στο σύνολό της, το πρώτο εξάμηνο του 2013. Η ύφεση αυτή εκτιμάται στο 0,4% το 2013, ενώ αναμένεται σταδιακή ανάκαμψη το 2014 με ανάπτυξη 1,1%, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι αβεβαιότητες σχετικά με την κρίση του δημόσιου χρέους παραμένουν και αντανakλώνται στην επιβράδυνση της ανάπτυξης ακόμη και της Γερμανικής οικονομίας για το 2013.

Τρίτον: τα ελληνικά δεδομένα αποτυπώνουν ξεκάθαρα το περιβάλλον σταδιακής μακροοικονομικής και δημοσιονομικής σταθεροποίησης, το οποίο ήταν αποτέλεσμα των πρωτοβουλιών που αναλήφθηκαν και υλοποιήθηκαν από την Ελληνική Κυβέρνηση, από το καλοκαίρι του 2012, για την αντιμετώπιση των συνθηκών της έντονης αβεβαιότητας και ασφυξίας που είχαν συσσωρευτεί.

Ειδικότερα, κατά το 2013, σε συνέχεια και ως αποτέλεσμα των μεγάλων θυσιών της ελληνικής κοινωνίας, Παρατηρούμε: **σημαντική επιβράδυνση της ύφεσης με αναθεώρηση προς το καλύτερο των αρχικών εκτιμήσεων.** Αυτή αναμένεται ότι θα διαμορφωθεί στο 4%, έναντι πρόβλεψης για 4,5% στον περυσινό Προϋπολογισμό, και ύφεσης 6,4% το έτος 2012. **Η αυξητική δυναμική της ανεργίας ανακόπτεται.** Ο ετήσιος ρυθμός αύξησης των ανέργων έχει μειωθεί. Το ισοζύγιο των ροών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα είναι θετικό. Βέβαια, η ανεργία παραμένει ακόμη σε πολύ υψηλά επίπεδα. **Ο πληθωρισμός συνεχίζει την**

καθοδική του πορεία. Υποχωρεί συνεχώς, παραμένοντας ο χαμηλότερος μεταξύ όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διαμορφώνεται πλέον στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων 45 ετών, παρά τις υπαρκτές, ακόμη, στρεβλώσεις των αγορών.

Το οικονομικό κλίμα βελτιώνεται. Ο σχετικός δείκτης ενισχύεται, φτάνοντας στα υψηλότερα επίπεδα των τελευταίων 40 μηνών. Το σημαντικότερο είναι ότι έχει προσεγγίσει τον αντίστοιχο δείκτη της ευρωζώνης. **Το κόστος δανεισμού μειώνεται.** Οι αποδόσεις των νέων ελληνικών ομολόγων έχουν υποχωρήσει σημαντικά, αν και αυτές εξακολουθούν να παραμένουν σχετικά υψηλές. Παράλληλα, το επιτόκιο των εξάμηνων εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου, κατά την πλέον πρόσφατη έκδοση, ήταν το χαμηλότερο από τις αρχές του 2010 (4,15%). **Διαρθρωτικές αλλαγές υλοποιούνται.** Η Ελλάδα είναι η χώρα με τον υψηλότερο, μεταξύ των κρατών-μελών του ΟΟΣΑ, **ρυθμό προώθησης των μεταρρυθμίσεων για την περίοδο 2011-2012.** Η πορεία υλοποίησης του ΕΣΠΑ 2007-2013 κρίνεται ικανοποιητική, τόσο ως προς την αξιοποίηση των πόρων σε σχέση με τον μέσο όρο απορρόφησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, όσο και ως προς το στόχο που απορρέει από το Πρόγραμμα Στήριξης. Τέλος, και οι αποκρατικοποιήσεις ξεκίνησαν να υλοποιούνται. Μέχρι σήμερα, από την έναρξη λειτουργίας του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ), δηλαδή από τον Ιούλιο του 2011, υλοποιήθηκαν 12 έργα αποκρατικοποιήσεων, με συνολικά εκτιμώμενα έσοδα ύψους 3,8 δισ. ευρώ.

Μεγάλο μέρος των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου έχει αποπληρωθεί. Στο δεκάμηνο του 2013, προσθέτοντας και το Δεκέμβριο του 2012, οι χρηματοδοτήσεις των φορέων έφθασαν τα **6 δισ. ευρώ** και οι πληρωμές τα **5,2 δισ. ευρώ.** **Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται.** Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών εκτιμάται ότι θα είναι ισοσκελισμένο. Ήδη, το εννεάμηνο του έτους ήταν πλεονασματικό, ύψους περίπου 2,6 δισ. ευρώ, έναντι ελλείμματος 2,8 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περίοδο του 2012. **Οι στόχοι της δημοσιονομικής πολιτικής επιτυγχάνονται.** Μάλιστα, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά. Εκτιμάται πως το πρωτογενές πλεόνασμα φέτος θα είναι υπερδιπλάσιο από το αντίστοιχο που είχε αποτυπωθεί στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού, πριν από ένα μήνα και θα φτάσει, σύμφωνα με το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής στα 812 εκατομμύρια ευρώ.

Να σας υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο στόχος του Προγράμματος ήταν για μηδενικό πρωτογενές πλεόνασμα εφέτος, ενώ στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού υπήρχε πρόβλεψη για 340 εκατομμύρια ευρώ. **Παράλληλα οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους έχουν μειωθεί σημαντικά.** Αυτές οι θετικές ενδείξεις δεν μας εφησυχάζουν, αλλά συνιστούν εφελκυστήρα για συνέχιση της προσπάθειας ώστε η χώρα μας να βγει από τον φαύλο κύκλο της κρίσης σύντομα. Τα χρόνια διαρθρωτικά και δημοσιονομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, που έπλητταν τη μακροχρόνια ανταγωνιστικότητα και τη δυναμική της, δεν έχουν αντιμετωπιστεί σε όλο τους το εύρος. Χρειάζεται ακόμη δουλειά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω να διαφωνεί κανείς μέσα σε αυτή την αίθουσα πως η δημοσιονομική εξυγίανση, η προσαρμογή και πειθαρχία, αν και αναγκαία, δεν αποτελεί, από μόνη της, ικανή συνθήκη για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Ως εκ τούτου

απαιτείται η συνέχιση της υλοποίησης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και θεσμικών αλλαγών. Η περαιτέρω, ταχύτερη, προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και η επιτάχυνση των δομικών αλλαγών για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος. Απαιτούνται αναπτυξιακές δράσεις που θα συμβάλλουν καθοριστικά στην επαναφορά της πραγματικής οικονομικής δραστηριότητας σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης. Η διαδρομή για την οικονομική ανάκαμψη δεν είναι εύκολη. Μένουν να γίνουν πολλά ακόμη. Όμως ξεκίνησε.

Βήμα-βήμα, μέρα με την ημέρα κερδίζουμε μικρές μάχες και δημιουργούμε τις συνθήκες εκείνες που δείχνουν ξεκάθαρα πια στον Ελληνικό λαό ότι οι θυσίες στις οποίες υποβάλλεται δεν είναι μάταιες. Ένα τέτοιο αυτονόητο σημαντικό βήμα είναι και ο Προϋπολογισμός του 2014. Προϋπολογισμός που μας φέρνει πιο κοντά στην έξοδο από τα μνημόνια, πιο κοντά στις αγορές, πιο κοντά στην ανάπτυξη. Η Ελλάδα ξανακερδίζει την χαμένη αξιοπιστία της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2013 αποτέλεσε έτος καμπίης για την ελληνική οικονομία καθώς η χώρα μας επιτυγχάνει πρωτογενές δημοσιονομικό αποτέλεσμα. Σημαντικό ρόλο προς αυτή την κατεύθυνση διαδραμάτισαν μια σειρά από θεσμικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης. Η επιδίωξη ήταν αφενός να διασφαλισθεί μέσο-μακροπρόθεσμα, η ελληνική οικονομία να μην βρεθεί ξανά σε δημοσιονομικό εκτροχιασμό και αφετέρου να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις για την περαιτέρω προώθηση δημοσιονομικών μεταρρυθμιστικών πρωτοβουλιών που θα έχουν ως στόχο την εδραίωση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης σε όλο το εύρος του δημόσιου τομέα.

Παρά το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία, βρίσκεται σε πολυετή οικονομική ύφεση, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα τη συρρίκνωση της φορολογικής βάσης, ο Κρατικός Προϋπολογισμός, φέτος, **εκτελείται** σύμφωνα με τους στόχους, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και των δαπανών. Τα καθαρά έσοδα εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 52,518 δις ευρώ παρουσιάζοντας αύξηση κατά 1,4% σε σχέση με τα έσοδα του 2012. Η εξέλιξη αυτή αποτυπώνει το γεγονός ότι έχει ελεγχθεί η διαχείριση και έχει προωθηθεί η δημοσιονομική πειθαρχία στο σκέλος των δημόσιων δαπανών, με αποτέλεσμα η απόδοση των παρεμβάσεων δημοσιονομικής πολιτικής να ανταποκρίνεται στις αρχικές εκτιμήσεις. Τα έσοδα σε δημοσιονομική βάση, υπερκαλύπτουν τους στόχους που είχαν τεθεί, γεγονός που συμβαίνει για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια.

Σημειώνεται, ότι για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια, φέτος το 2013, επήλθαν στοχευμένες ελαφρύνσεις σε φόρους, όπως είναι η μείωση κατά 15% στο Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ακινήτων και η μείωση κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση, που παρά τις περί του αντιθέτου εκτιμήσεις βρίσκεται μέσα στους στόχους και θα συνεχισθεί. Η επίτευξη των στόχων των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού συνιστά θετική προοπτική και επιτρέπει συγκρατημένη αλλά ρεαλιστική, αισιοδοξία για το επόμενο έτος. Με βάση αυτά τα δεδομένα, τα οποία κεφαλαιοποιούν την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος κατά το έτος 2013 και ενσωματώνουν τις προβλέψεις και τα στοιχεία της ευρύτερης εθνικής προσπάθειας για τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών και την

ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας, διαμορφώθηκε ο Κρατικός Προϋπολογισμός για το 2014.

Οι προτεραιότητες της Κυβέρνησης για την υλοποίηση των στόχων της οικονομικής πολιτικής είναι:

1η Η επίτευξη διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων.

2η Η ανάταξη της οικονομίας το 2014 και η επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια.

3η Η περαιτέρω ενίσχυση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους.

4η Η διαμόρφωση των συνθηκών για την έξοδο της χώρας στις αγορές.

Αυτές οι προτεραιότητες αποτελούν μέρος μιας στρατηγικής οικονομικής πολιτικής μέσω της οποίας επιτυγχάνεται τόσο η βιώσιμη αποκατάσταση των δημόσιων οικονομικών όσο και το οριστικό τέλος του καθοδικού κύκλου της οικονομίας. Δημιουργούνται έτσι οι συνθήκες επιστροφής της οικονομίας και της κοινωνίας στον ενάρετο κύκλο της ευημερίας για όλους τους πολίτες, της χώρας, πάντα εντός της ευρωζώνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης, το 2014, σύμφωνα με τους όρους του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 3 δισ. ευρώ ή στο 1,6% του ΑΕΠ, έναντι στόχου για 1,5% του ΑΕΠ. Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται να διαμορφωθεί κάτω από το 3% του ΑΕΠ. Πιο συγκεκριμένα τα έσοδα προβλέπεται να διαμορφωθούν στα **54,7 δισ. ευρώ**, αυξημένα κατά **4%** έναντι του 2013.

Η αύξηση αυτή οφείλεται: α) Στις προβλεπόμενες αυξημένες εισπράξεις των δύο πρώτων μηνών του 2014 κατά 1,15 δισ. ευρώ. Το ποσό αυτό όμως, καθώς αφορά αποπληρωμή υποχρεώσεων του 2013, θα καταγραφεί στο δημοσιονομικό έτος 2013, μετά τις προβλεπόμενες εθνολογιστικές προσαρμογές. β) Στις ευνοϊκότερες μακροοικονομικές προβλέψεις, οι οποίες είναι σημαντικά βελτιωμένες έναντι των προβλέψεων που είχαν ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος. γ) Στη θέσπιση του Ενιαίου Φόρου Ακινήτων (ΕΝΦΑ), ο οποίος από το 2014 αντικαθιστά το Φόρο Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) και το ΕΕΤΑ. Τα συνολικά έσοδα του ΕΝΦΑ, σε ετήσια βάση, εκτιμώνται στα **2,65 δισ. ευρώ**, ενώ ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων μειώνεται περίπου κατά 75% με στόχο την τόνωση της αγοράς ακινήτων. δ) Στα έσοδα από τον ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων και από ΦΠΑ πετρελαιοειδών, τα οποία και αναμένεται να ανακάμψουν. Στην εξέλιξη αυτή θα συμβάλλει η διεύρυνση των κριτηρίων του επιδόματος πετρελαίου θέρμανσης και η αύξηση της επιδότησης ανά λίτρο περίπου κατά 25%, η οποία αναμένεται να οδηγήσει σε αύξηση της κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2014 έρχεται να σβήσει οριστικά τις μέχρι πρότινος απειλές περί χρεοκοπίας. Η μάχη κερδίζεται. Η απαρχή της εξόδου από την κρίση είναι πλέον ορατή. Εύκολες και μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Σ' αυτή την προσπάθεια οφείλουμε να μην ξεχνούμε και να προστατέψουμε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη. Αυτούς που με το υστέρημά τους στηρίζουν την μεγάλη εθνική προσπάθεια. Και δεν είναι λίγοι. Είναι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ενός λαού περήφανου και αξιοπρεπή.

Ενός λαού που αντιλαμβάνεται τις συγκυρίες και την εθνική ανάγκη. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε, όλοι μας, τις τεράστιες θυσίες. Των μισθωτών και των συνταξιούχων τόσο του δημοσίου όσο και του ιδιωτικού τομέα, των ελεύθερων επαγγελματιών και των μικρομεσαίων, που με υπευθυνότητα και εθνική συνείδηση συνεισφέρουν στην μεγάλη αυτή προσπάθεια της πατρίδας μας. Από την άλλη χρέος μας είναι να εντοπίσουμε τους λεγόμενους «στρατηγικούς κακοπληρωτές», αυτούς που πιστεύουν ότι έχουν μόνο δικαιώματα και όχι υποχρεώσεις απέναντι στο κράτος. Αυτούς που ζητούν πάταξη της φοροδιαφυγής, αξιοκρατία και ίση μεταχείριση, για όλους τους άλλους πλην του εαυτού τους.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, η αναδιάρθρωση των φορολογικών υπηρεσιών, που θα υλοποιήσει την φορολογική μεταρρύθμιση και την πάταξη της φοροδιαφυγής γίνεται επιτακτική και αναγκαία. Μέσω αυτής θα ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα και θα γίνουν οι ανάλογες παρεμβάσεις που θα συμβάλουν στον περιορισμό της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, που κάθε χρόνο στερούν δισεκατομμύρια ευρώ από τα κρατικά ταμεία.

Πρωταρχική επιδίωξή μας πρέπει να είναι ο εντοπισμός και η φορολόγηση offshore εταιριών, η πάταξη του λαθρεμπορίου καυσίμων, καπνικών και οινόπνευματων, της φοροδιαφυγής μέσω των συναλλαγών αποδείξεων, των συναλλαγών μέσω τιμολογίων κ.λ.π.. Έτσι θα ανοίξει ο δρόμος για την μείωση των φορολογικών συντελεστών, που είναι δέσμευση της κυβέρνησης. Πρώτα στις επιχειρήσεις, με στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας και της ανταγωνιστικότητας που θα συμβάλει στην προσέλκυση νέων επενδύσεων και στην αναπτυξιακή προσπάθεια. Η δημοσιονομική εξυγίανση θα φέρει μειώσεις και στους συντελεστές φορολόγησης των φυσικών προσώπων, ειδικά σ' αυτούς που αφορούν τα χαμηλά και μεσαία στρώματα, τα οποία μέχρι σήμερα έχουν σηκώσει το μεγαλύτερο βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής. Τότε μόνο θα γίνει πραγματικότητα η συνταγματική πρόβλεψη περί συμμετοχής των πολιτών στα φορολογικά βάρη με βάση της οικονομικές δυνατότητες του καθενός πολίτη. Θα πρέπει άλλωστε να τονιστεί ότι από το πλεόνασμα των 812 εκ ευρώ του έτους 2013, το 70%, δηλαδή ποσό ύψους 569 εκ ευρώ θα διατεθεί για την ενίσχυση των ασθενέστερων οικονομικά ομάδων. Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να δώσουμε προτεραιότητα στους ανασφάλιστους υπερήλικες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια από τις κορυφαίες κοινοβουλευτικές διαδικασίες είναι και η ψήφιση του Προϋπολογισμού. Οφείλει να είναι και είναι ο καθρέφτης της οικονομίας μιας χώρας. Αντιλαμβανόμενοι, τόσο τις θυσίες όσο και τις δυσκολίες που περνά ο ελληνικός λαός είναι ευθύνη μας να ενεργήσουμε με ορθολογισμό και σύνεση. Πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να φέρουμε σε πέρας τη δύσκολη αποστολή που μας ανατέθηκε. Ο ελληνικός λαός έχει πληρώσει αρκετά το τίμημα λανθασμένων πολιτικών, προηγούμενων χρόνων. Δική μας ευθύνη είναι να βγάλουμε οριστικά τη χώρα από το φαύλο κύκλο της ύφεσης. Το πρώτο δείγμα για το 2014 είναι θετικό.

Η προσήλωση στους στόχους. Η αποφυγή νέων οριζόντιων μέτρων. Η προστασία αυτών που πραγματικά έχουν ανάγκη. Η επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας είναι για μας ευθύνη.

Σε αυτή την εθνική μάχη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι υπάρχουν και δυνάμεις. Που νοσταλγούν μονότονα το παρελθόν. Που τάζουν στους πάντες τα πάντα. Που έχουν αναγάγει τον λαϊκισμό σε δεύτερη φύση τους. Που επενδύουν στην αποτυχία της χώρας. Που προσαρμόζουν τη λογική στο κομματικό τους συμφέρον. Που θέλουν να αλλάξουν τα πάντα χωρίς να αλλάζουν τίποτα. Που αρνούνται πεισματικά να δουν την πραγματικότητα. Εμείς, ευτυχώς, δεν ανήκουμε σε αυτές τις δυνάμεις. Εργαζόμαστε σκληρά για να υπάρχει το μέλλον που μας αξίζει. Στηρίζουμε την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας μας. Μιλάμε ειλικρινά στον ελληνικό λαό, ακόμη και αν λέμε δυσάρεστες αλήθειες. Δείχνουμε το απαιτούμενο θάρρος γιατί θέλουμε το αύριο να είναι καλύτερο. Σηκώνουμε όλο το βάρος του πολιτικού κόστους. Ενεργούμε με κοινή λογική. Αγωνιζόμαστε για τη νέα Ελλάδα. Σας καλώ, όχι μόνο να ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό του 2014, αλλά και να στηρίξετε με όλες σας τις δυνάμεις τις προσπάθειες της Κυβέρνησης να τον υλοποιήσει.

Σάββας Αναστασιάδης

Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
της Ειδικής Εισηγήτριας της Νέας Δημοκρατίας
Αικατερίνης Παπακώστα-Σιδηροπούλου
Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ο Προϋπολογισμός 2014 είναι ένας προϋπολογισμός πραγματικός, αλλά και σταθεροποιητικός. Δεν περιέχει μέτρα λιτότητας και περιλαμβάνει ως βασική αρχή του, την μείωση της φορολογίας, αρχή που διαπνέει τον σκληρό πυρήνα της ιδεολογίας της παράταξης, στην οποία ανήκω. Αυτό, όμως, προϋποθέτει σταθεροποίηση της οικονομίας, κάτι το οποίο σε αυτό τον Προϋπολογισμό φαίνεται να συμβαίνει.

Έκανα αυτή τη διάκριση για το σκληρό πυρήνα της ιδεολογίας της Ν.Δ., διότι, η βάση, πάνω στην οποία πατάει η πολιτική μας έκφραση, είναι ο κοινωνικός φιλελευθερισμός, ο οποίος θέτει τέσσερις βασικές αρχές:

Η αγορά, πρέπει να είναι και να υπάρχει ως ελεύθερη μόνο για το καλό του πολίτη και πρέπει να αναστέλλεται, όταν αντιβαίνει στα συμφέροντα του πολίτη.

Η δεύτερη βασική αρχή του κοινωνικού φιλελευθερισμού είναι η θετική θεώρηση της ελευθερίας. Αυτό σημαίνει ότι το κράτος πρέπει να στηρίζει τους πολίτες του, στην πραγματοποίηση των στόχων τους.

Η τρίτη βασική αρχή του κοινωνικού φιλελευθερισμού είναι η ισότητα. Η ισότητα μεταφράζεται σε ισότητα ευκαιριών, σε πλούσιους και σε φτωχούς, με μια λέξη, αξιοκρατία. Δεν οφείλει το κράτος, να εγγυάται σε όλους ότι θα τα καταφέρουν. Είναι, όμως, αντίθετο στο σκληρό πυρήνα της ιδεολογίας του κοινωνικού φιλελευθερισμού να μη δίνει, η ευνομούμενη και δημοκρατική πολιτεία, την ευκαιρία σε όλους να προσπαθήσουν.

Η τέταρτη αρχή του κοινωνικού φιλελευθερισμού είναι η δυνατότητα του κράτους να παρεμβαίνει υπέρ της ασθενέστερης πλευράς, υπέρ των μη προνομιούχων πολιτών.

Κατά συνέπεια, η ανταγωνιστικότητα και η αξιοκρατία δημιουργούν, κατά τεκμήριο, πετυχημένους και δημιουργικούς πολίτες. Αυτό, όμως, δε σημαίνει, σε καμία περίπτωση, πως η επιτυχία τους θα ορίζεται σε βάρος των μη προνομιούχων. Είναι βασική διάκριση που κάνει ο κοινωνικός φιλελευθερισμός. Αυτές οι αρχές, αποτελούν τον δικό μας ιδεολογικό οδικό χάρτη, δηλαδή τις πολιτικές μας, οι οποίες έχουν ως πυρήνα τους τον άνθρωπο και απευθύνονται σε αυτόν.

Η ελευθερία είναι ουσιαστικά κοινωνική ανάγκη για ένα καλύτερο μέλλον, για όλους τους πολίτες. Ο κοινωνικός φιλελευθερισμός, δηλαδή, δίνει έμφαση και εστιάζει στην αναδιανομή ευκαιριών υπέρ των μεσαίων τάξεων, των μεσαίων στρωμάτων και των μεσαίων επιχειρηματιών, σε αντίθεση με τα σοσιαλιστικά κόμματα, με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και τις άλλες παρατάξεις που υπηρετούν άλλου είδους ιδεολογήματα. Τα σοσιαλιστικά κόμματα πιστεύουν στο κράτος-επιχειρηματία, στο κράτος-γίγαντα, στο κράτος που ακόμη, αν μπορούσε, θα επέβαλε στους πολίτες του να σκέφτονται, με τον τρόπο που εκείνο θέλει να τους ορίσει.

Εμείς δεν πιστεύουμε στο κράτος-γίγαντα και στο κράτος-επιχειρηματία, ούτε στην οικονομία ούτε στην κοινωνία. Ο κοινωνικός φιλελευθερισμός αποσκοπεί και παλεύει στη διάχυση ευκαιριών και ευημερίας παντού, στην οικονομία και στην κοινωνία.

Ευημερία – ελευθερία – κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτό το κρίσιμο τρίπτυχο μπορεί να αναπτυχθεί σε ένα μη γραφειοκρατικό κράτος δικαίου και σε μια μη γραφειοκρατική Ε.Ε.. Ζητούμενα, όπου αποσκοπούν οι μεταρρυθμίσεις, οι διαρθρωτικές αλλαγές στη χώρα μας, στις οποίες στοχεύει η δική μου παράταξη που συμμετέχει στην Κυβέρνηση και στην Ε.Ε.. Αυτός είναι ο τόνος και το μήνυμα που δίνουμε.

Πρέπει να σας πω, ότι ο κοινωνικός φιλελευθερισμός δεν είναι μια θεωρία. Έχει εφαρμοστεί στην πράξη τόσο στη «συντηρητική» Μεγάλη Βρετανία, όσο και στις ΗΠΑ. Στις ΗΠΑ πρέπει να σας πω ότι είχε ένα πολιτικό αποτέλεσμα, το οποίο ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει, το “New Deal”. Το “New Deal”, το οποίο βοήθησε την αμερικάνικη κοινωνία να ξεπεράσει τα προβλήματα της οικονομίας της και να φύγει απ’ αυτά.

Στη δε Μεγάλη Βρετανία, ο κοινωνικός φιλελευθερισμός συνέβαλε, ώστε να ληφθούν μέτρα για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Άρα, συμπερασματικά, ο κοινωνικός φιλελευθερισμός συνιστά ένα ιδεολογικό πεδίο, εντός του οποίου συνυπάρχει και η ανάπτυξη, αλλά και η κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι η μόνη διέξοδος για τις κοινωνίες, ειδικότερα στην περίοδο της κρίσης αξιών, την οικονομική κρίση που βιώνουμε και είναι και η μόνη διέξοδος, για μία Ευρώπη που, ομολογουμένως, υπήρξε αμήχανη και ανέτοιμη αρχικά, να αντιμετωπίσει κρίση χρέους της Ευρωζώνης.

Στη δε, πατρίδα μας, το κεντροδεξιό φιλοευρωπαϊκό μέτωπο, είναι η ελπίδα της Ελλάδος για την φυγή προς τα εμπρός. Αυτές οι αρχές, διέπουν την πρόθεση και την πολιτική βούληση, της δικής μου παράταξης που μετέχει στην Κυβέρνηση, και οι οποίες φέτος, για πρώτη φορά, σε ένα Προϋπολογισμό πραγματικό και σταθεροποιητικό τείνουν, να βρουν τους στόχους αυτούς. Αναφέρω, τις θετικές ενδείξεις με τίτλους.

Καταρχάς, ο πληθωρισμός είναι μέγεθος αναγνωρίσιμο. Ο πληθωρισμός λοιπόν, σε αυτόν τον Προϋπολογισμό, φαίνεται ότι υποχωρεί διαρκώς. Διαμορφώνεται πλέον, στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων 45 ετών παρά, τις υπαρκτές στρεβλώσεις των αγορών.

Η ύφεση, επίσης, επιβραδύνεται. Αναθεωρούνται οι αρχικές εκτιμήσεις, προς το καλύτερο και εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί τελικώς, στο 4% έναντι αρχικής πρόβλεψης για 4,5% και ύφεσης 6,4% το 2012. Το οικονομικό κλίμα βελτιώνεται. Ο σχετικός δείκτης ενισχύεται στα υψηλότερα επίπεδα των τελευταίων 40 μηνών. Το κόστος δανεισμού, ένα μέγεθος που δείχνει αν ο προϋπολογισμός είναι ρεαλιστικός, αν είναι σταθεροποιητικός; μειώνεται. Μειώνονται οι αποδόσεις των νέων ελληνικών ομολόγων. Υλοποιούνται οι διαρθρωτικές αλλαγές. Και το στοιχείο που το αποδεικνύει - ένα επίσημο στοιχείο - είναι η πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ, η οποία αποτυπώνει ότι η Ελλάδα είναι η χώρα με τον υψηλότερο, μεταξύ των κρατών μελών του ΟΟΣΑ, ρυθμό προώθησης των μεταρρυθμίσεων για την περίοδο 2011 – 2012. Είναι ή δεν είναι στοιχείο, μετρήσιμο το γεγονός ότι μεγάλο μέρος των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου έχει αποπληρωθεί; Ασφαλώς και είναι.

Στο δεκάμηνο του 2013, πρέπει να σας πω, προσθέτοντας και τον Δεκέμβριο του 2012, ότι οι χρηματοδοτήσεις των φορέων έφτασαν 6 δις ευρώ και οι πληρωμές τα 5,2 δις ευρώ. Αυτό ουδείς μπορεί να το αμφισβητήσει.

Ένα άλλο κρίσιμο ερώτημα, είναι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Ενισχύεται ή αποδυναμώνεται; Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών εκτιμάται ότι θα είναι απολύτως ισοσκελισμένο. Άρα, συμπέρασμα η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται. Επιτυγχάνονται οι στόχοι της δημοσιονομικής μας πολιτικής και μάλιστα, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά.

Οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους, για το οποίο αγωνιούμε και συζητούμε όλοι, και εδώ και στις δημόσιες συζητήσεις μας στις τηλεοράσεις, στα ραδιόφωνα, παντού, οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους έχουν μειωθεί και μάλιστα σημαντικά. Θα σας δώσω το εξής στοιχείο, οι δαπάνες για τόκους εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 3,3% του Α.Ε.Π. του 2013, από το 12,2 δισ. ή 6,3% του Α.Ε.Π. το 2012. Άρα οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους έχουν μειωθεί σημαντικά.

Ποιες είναι οι εκτιμήσεις, γιατί πρέπει να δούμε ένα άλλο κρίσιμο μέγεθος, για το τι εκτιμούμε για το 2014.

Εκτίμηση πρώτη, η Ελληνική Οικονομία προβλέπεται να εξέλθει από την παρατεταμένη ύφεση και το Α.Ε.Π. μας να σημειωθεί με θετικό ρυθμό μεταβολής. Δεύτερη παράμετρος, το ποσοστό ανεργίας που είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, με το οποίο είμαστε όλοι και όλες ανεξαιρέτως αντιμέτωποι. Το ποσοστό ανεργίας, αντιδρώντας με κάποιο βαθμό υστέρησης, στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, προβλέπεται να μειώνεται σταδιακά.

Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης, φαίνεται ότι θα διαμορφωθεί πιο πάνω από το στόχο που 1,5% του Α.Ε.Π. Αυτές είναι οι εκτιμήσεις για τα 2014. Όσο αφορά στις εισπράξεις, οι οποίες αυξάνονται το 2014 κατά 137,3% έναντι του 2013, από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και για τις οποίες μας ρωτάτε, αν αυξάνονται και οι φόροι, η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι. Οι φόροι δεν αυξάνονται. Η αύξηση των εσόδων, είναι υπαρκτή και προέρχεται από τις εξής πηγές. Προέρχεται από την υλοποίηση της φορολογικής μεταρρύθμισης τον Γενάρη του 2013. Συγκεκριμένα, κατηγορίες φορολογουμένων, οι οποίοι, μέχρι πέρυσι φορολογούνταν ως φυσικά πρόσωπα, από το 2014 φορολογούνται, με βάση την επιχειρηματική τους δραστηριότητα.

Παράλληλα, όμως, εκπίπτουν οι δαπάνες της συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών τους εισφορών. Θα σας δώσω δύο τρία παραδείγματα, μικρά καταστήματα πώλησης ρούχων, όπως δηλαδή ατομικές επιχειρήσεις ή ελεύθεροι επαγγελματίες, όπως είμαι εγώ, ως Δικηγόρος, οι γιατροί, οι λογιστές και μια άλλη σειρά τέτοιων κατηγοριών ελεύθερων επαγγελματιών.

Η δεύτερη αιτίαση και το κριτικό σχόλιο που ακούσαμε και το οποίο θέλουμε να σας δώσουμε απάντηση είναι ότι το 2014 προβλέπεται να εισπραχθούν 1150 εκατ. ευρώ περισσότερα από φόρους περιουσίας, με αποτέλεσμα αύξηση κατά 41% και 2014 έναντι του 2013, επιβαρύνοντας, όπως είπατε, υπέρμετρα την ακίνητη περιουσία. Σημειώνεται ότι η πραγματική αύξηση του 2014 έναντι του 2013 είναι της τάξεως των 250 εκατομμυρίων ευρώ.

και οφείλεται στο γεγονός ότι τους πρώτους μήνες του 2014, αγαπητοί συνάδελφοι, θα εξοφληθούν και οι τελευταίες δόσεις του ΕΤΑΚ του 2013.

Υπενθυμίζω δε, ότι το 2013 εισπράττονται ΦΑΠ τριών ετών, από το 2010 μέχρι και το 2012, οι οποίοι είναι συνολικού ύψους 900 εκατομμυρίων ευρώ περίπου. Τα οποία, όμως, επειδή ακριβώς αφορούν φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών, καταγράφονται στους άμεσους φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών. Έτσι το 2013, το σύνολο φόρων περιουσίας που καταβάλλουν οι φορολογούμενοι, ανεξάρτητα από τους κωδικούς του προϋπολογισμού που καταγράφονται, είναι συγκρίσιμο με αυτό που θα καταβάλλουν το 2014.

Θα δώσω δύο τρία στοιχεία, τα οποία έχουν να κάνουν με τον Κοινωνικό Προϋπολογισμό. Ο Κοινωνικός Προϋπολογισμός, το 2014, χαρακτηρίζεται από μια επιμονή στην εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος, η οποία αντικατοπτρίζεται στη μειωμένη ανάγκη των ασφαλιστικών φορέων για επιχορηγήσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Τα συνολικά έσοδα του ενοποιημένου κοινωνικού προϋπολογισμού, αφαιρουμένων των μεταβιβάσεων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, προβλέπονται **αυξημένα κατά 569 εκατ. ευρώ το 2014**, σε σχέση με το 2013, ως αποτέλεσμα κυρίως της αύξησης των εισπραττόμενων ασφαλιστικών εισφορών. Με τα ποσά αυτά, λαμβάνεται μέριμνα για υλοποίηση ειδικότερων δράσεων, με στόχο την ανακούφιση ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων από τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Επιπλέον, δράσεις που αφορούν στην **αύξηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού** κρίνονται ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο του σημερινού ευμετάβλητου εργασιακού περιβάλλοντος. Ακόμα, πρωταρχικής σημασίας καθίσταται και ο ρόλος της κατάρτισης και εκπαίδευσης, τόσο για τους άνεργους, όσο και για τους εργαζόμενους, με ιδιαίτερη βαρύτητα στους νέους και τις γυναίκες, στο τομέα της ενίσχυσης των προοπτικών απασχόλησης, αλλά και της επαγγελματικής ανέλιξης αντίστοιχα.

Το 2013, οι μεταβιβάσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό περιλαμβάνουν ειδική χρηματοδότηση ύψους 4.771 εκατ. ευρώ για την εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων οφειλών προστίμων, ενώ αντίστοιχο μέγεθος ύψους 4.498 εκατ. ευρώ περιλαμβάνεται και στις δαπάνες και αφορά στα ποσά που εκτιμάται ότι θα πληρωθούν, μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτος στους δικαιούχους.

Για την **κοινωνική ασφάλιση**, προβλέπεται να δαπανηθούν **10,8 δις. το 2014** ενώ για την **υγεία** τα αντίστοιχα ποσά είναι **4,3 δις. ευρώ**.

Πρέπει να σας πω κωδικοποιημένα τις σημαντικότερες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που ξεκίνησαν το 2013 από το Υπουργείο Εργασίας και συνεχίζονται μέσα στο 2014.

- Θεσμοθετήθηκε **το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων** και καταβάλλεται, για πρώτη φορά, από το πρώτο παιδί.
- Λαμβάνεται μέριμνα για το ειδικό επίδομα τρίτεκνων και πολύτεκνων.
- Υλοποιούνται **δράσεις για τη διευκόλυνση μετακίνησης των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ)** με συγκοινωνιακά μέσα

- Λειτουργία των **νέων Κέντρων Κοινωνικής Πρόνοιας** και η εξασφάλιση της χρηματοδότησης αυτών για μια συνεκτική και αποτελεσματική προνοιακή πολιτική.

Ακόμη:

- Διασφαλίστηκε η **συνέχιση λειτουργίας των Κέντρων Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων** και του **προγράμματος «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»** και θεσπίστηκαν τα καινοτόμα προγράμματα «ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ» και «ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑ».

- Καταβάλλεται, με Υπουργική Απόφαση, **ειδικό βοήθημα ανεργίας σε αυτοαπασχολούμενους** που διέκοψαν την άσκηση επαγγέλματος ή έκλεισαν την επιχείρησή τους. Αυτό βοηθά ιδιαίτερα τους νέους και τις γυναίκες.

- Θεσμοθετήθηκε ο **νέος μηχανισμός καθορισμού του κατώτατου μισθού**, ο οποίος θα διαμορφώνεται ύστερα από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τη συνδρομή επιστημονικών φορέων, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα.

- Καταρτίστηκε από **Ειδική Επιστημονική Επιτροπή κατάλογος με 43 παθήσεις για τις οποίες η διάρκεια της αναπηρίας καθορίζεται επ' αόριστον** και, συνεπώς, **δεν θα απαιτείται επαναξιολόγηση από τα ΚΕΠΑ**, δίνοντας τέλος στην ταλαιπωρία των συνανθρώπων μας με αναπηρία.

- Υλοποιείται το πρόγραμμα **«Επιταγή Εισόδου στην Αγορά Εργασίας»** για 45.000 άνεργους νέους έως 29 ετών, ενώ εκπονείται ήδη Σχέδιο Δράσης για την εφαρμογή του Προγράμματος **«Εγγύηση για τη Νεολαία»** (Youth Guarantee), με επωφελούμενες τις περιοχές, κυρίως, της Περιφέρειας.

- Υλοποιούνται προγράμματα **κοινωφελούς εργασίας για 50.000 άνεργους** στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και κοινωνικές υπηρεσίες του δημόσιου τομέα.

- Προωθείται – σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή – ο θεσμός της **κοινωνικής οικονομίας και της κοινωνικής επιχειρηματικότητας** για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Όσον αφορά το 2014, οι σημαντικότερες πρωτοβουλίες που θα ξεκινήσουν είναι οι εξής:

- Η πιλοτική εφαρμογή του **προγράμματος ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος** σε δύο περιοχές της χώρας, με στόχο τη διεύρυνσή του σε όλη την Ελλάδα.

- Η έναρξη του διαλόγου με άξονα την Πράσινη Βίβλο για την **Εθνική Στρατηγική Κοινωνικής Ένταξης**, με στόχο η χώρα να αποκτήσει μια ολοκληρωμένη και πολύπλευρη στρατηγική για την κοινωνική ένταξη και την αντιμετώπιση της φτώχειας, που είναι το ζητούμενο.

- Η **υλοποίηση και συνέχιση των δράσεων για τη στήριξη της απασχόλησης των νέων** («Επιταγή Εισόδου στην Αγορά Εργασίας» και «Εγγύηση για τη Νεολαία»).

- Η επανάληψη, και το επόμενο έτος, του **προγράμματος κοινωφελούς εργασίας για άλλους 50.000 άνεργους, με στόχευση σε οικογένειες χωρίς κανένα εργαζόμενο.**

- Η υλοποίηση μέσω του ΟΑΕΔ, για πρώτη φορά, ειδικού κατασκηνωτικού προγράμματος, από το οποίο θα ωφεληθούν περισσότερα από 40.000 παιδιά ανέργων και οικονομικά αδύναμων οικογενειών.

Στο σκέλος των εσόδων των Ασφαλιστικών Ταμείων εκτιμάται ότι θα υπάρξει βελτίωση, η οποία θα προέρχεται από είσπραξη εισφορών, λόγω κυρίως της εντατικοποίησης των προσπαθειών καταπολέμησης της εισφοροδιαφυγής και της ανασφάλιστης εργασίας, αλλά και της είσπραξης των καθυστερούμενων ασφαλιστικών οφειλών.

Τα έσοδα από ασφαλιστικές εισφορές αναμένονται να αυξηθούν κατά 200 εκατ. ευρώ περίπου για το έτος 2014.

Επιπλέον, με στόχο την ενίσχυση των εσόδων από ασφαλιστικές εισφορές και την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας σχεδίασε και εφαρμόζει ένα πρόγραμμα διαρθρωτικών δράσεων που θα εισφέρουν ετησίως ωφέλεια, τουλάχιστον 600 εκατ. ευρώ στον Κοινωνικό Προϋπολογισμό.

Αναλυτικότερα οι άξονες του προγράμματος διαρθρωτικών δράσεων του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας είναι οι ακόλουθοι:

Σύστημα ΕΡΓΑΝΗ: Για πρώτη φορά στο πληροφοριακό σύστημα «Εργάνη» καταγράφεται με πληρότητα το σύνολο των εργοδοτών και εργαζομένων μισθωτής εργασίας. Επιβάλλονται υψηλότερα πρόστιμα για περιπτώσεις αδήλωσης και ανασφάλιστης εργασίας, μετατρέποντας σημαντικού μέρους της ανασφάλιστης εργασίας σε ασφαλισμένες και νόμιμες θέσεις μέσω της συμμόρφωσης των εργοδοτών.

Επίσης, θεσμοθετήθηκε και λειτουργεί πλήρως το δίκτυο «ΑΡΙΑΔΝΗ», μέσω του οποίου τα ασφαλιστικά ταμεία ενημερώνονται άμεσα για όλες τις δημογραφικές/οικογενειακές αλλαγές των δικαιούχων, εξαλείφοντας έτσι τη σχετική παραβατικότητα.

Εξορθολογισμός μηχανισμών είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών του ΕΤΕΑ και του Ταμείου Πρόνοιας Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΤΑΠΙΤ):

Από το 2014 και εφεξής εξορθολογίζεται ο μηχανισμός είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών για το σύνολο του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και του ΤΑΠΙΤ, προβλέποντας την υποχρεωτική δήλωση και καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών μέσω των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) για το σύνολο των εργοδοτών. Η υποχρέωση αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική βελτίωση της είσπραξιμότητας των Ταμείων και αντιμετώπισης της εισφοροδιαφυγής μέσω της συστηματικής και έγκαιρης παρακολούθησης των υποχρεώσεων όλων των εργοδοτών ενώ θα εξαλειφθούν παραβατικές πρακτικές καταβολής παράνομων συντάξεων που εντοπίστηκαν στον παρελθόν.

Διασταυρωτικοί έλεγχοι μεταξύ των δηλωθισών και καταβληθισών εισφορών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ:

Από το τέλος του 2013 και εφεξής, εφαρμόζονται καθολικοί διασταυρωτικοί έλεγχοι μεταξύ των δηλωθισών και καταβληθισών εισφορών στο κύριο ταμείο ασφάλισης ΙΚΑ-

ΕΤΑΜ . Στις περιπτώσεις εντοπισμού αποκλίσεων θα εκδίδονται άμεσα οι αντίστοιχες διοικητικές πράξεις επιβολής και θα γίνεται ηλεκτρονική ενημέρωση των εργοδοτών.

Δημιουργήθηκε το ΕΤΕΑ με στόχο την απλοποίηση του πολύπλοκου και κατακερματισμένου συστήματος της επικουρικής ασφάλισης, την εφαρμογή ενιαίων ομογενοποιημένων κανόνων για το σύνολο των ασφαλισμένων και την εξάλειψη δημιουργίας ελλειμμάτων με απώτερο σκοπό την βιωσιμότητα συνολικά του ασφαλιστικού συστήματος.

Επιχειρησιακή λειτουργία του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών των ΦΚΑ (Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης):

Από το 2014 τίθεται σε πλήρη επιχειρησιακή λειτουργία το Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών. Μέσω του κέντρου αυτού θα εφαρμόζονται στοχευμένα εισπρακτικά μέτρα στους οφειλότες, με ενιαίες διαδικασίες και κανόνες για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, αξιοποιώντας σύγχρονες τεχνικές ανάλυσης κινδύνου και στοχευμένων παρεμβάσεων. Η λειτουργία του κέντρου θα συμβάλλει στην αύξηση των εσόδων των Ταμείων τόσο μέσω της ρύθμισης χρεών των οφειλετών όσο και ως αποτέλεσμα της επιβολής στοχευμένων αναγκαστικών μέτρων.

Ενίσχυση του ΟΑΕΔ:

Αύξηση κατά 31 εκατομμύρια ευρώ εμφανίζει η επιχορήγηση του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), λαμβάνοντας 505 εκατ. ευρώ, έναντι 474 εκατ. ευρώ το 2013. **Η αύξηση αυτή γίνεται, προκειμένου ο Οργανισμός να χορηγήσει εισοδηματική ενίσχυση σε μακροχρόνια ανέργους.** Για το λόγο αυτό, το σκέλος των δαπανών εμφανίζει αύξηση κατά 19 εκατ. ευρώ. Επιπλέον, 430 εκατ. ευρώ (έναντι 450 εκατ. ευρώ 2013) θα χρηματοδοτηθούν τα προγράμματα απασχόλησης.

Τέλος, οι συνολικές δαπάνες για **κύριες και επικουρικές συντάξεις αναμένεται να αυξηθούν ελαφρώς**, εξαιτίας κυρίως της εκκαθάρισης εκκρεμών αιτήσεων συνταξιοδότησης, ενώ από 1/1/2014, θα εφαρμοστεί ο προβλεπόμενος σχεδιασμός του τρόπου υπολογισμού των εφάπαξ παροχών των ασφαλιστικών ταμείων.

Όσον αφορά στις συντάξεις του δημοσίου, για πρώτη φορά εφαρμόζεται αυστηρή τήρηση διαδικασιών διασφάλισης αντικειμενικής διαφανούς και αμερόληπτης εφαρμογής της σειράς στη διαδικασία συνταξιοδότησης. Εξαίρεση περιλαμβάνουμε μόνο σε περιπτώσεις για τις οποίες συντρέχουν σοβαροί λόγοι υγείας και για πρώτη φορά ορίζεται ότι μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία πρωτοκόλλησης της αίτησης στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εκδίδεται η Πράξη Κανονισμού της Σύνταξης. Ακόμη, για πρώτη φορά με νόμο, το ν. 4151/13 καθιερώθηκε ο θεσμός της προκαταβολής της σύνταξης, η οποία καλύπτει το 65% της οριστικής σύνταξης που θα λαμβάνει ο δικαιούχος.

Όσον αφορά στην Υγεία:

Οι συνολικές δαπάνες για την υγεία ανέρχονται στα 4,3 δισ. ευρώ (έναντι 5,4 δισ. ευρώ το 2013). Ένα σημαντικό μέρος της εμφανιζόμενης μείωσης των δαπανών του ΕΟΠΥΥ σε

σχέση με το 2013, προήλθε και από τη μη μεταβίβαση των προϋπολογισθισών πιστώσεων προς τα νοσοκομεία του ΕΣΥ (ύψους 1.150 εκατ. ευρώ).

Αναφορικά με τον ΕΟΠΥΥ, το αναμενόμενο θετικό ταμειακό του αποτέλεσμα για το τρέχον οικονομικό έτος (115 εκατ. ευρώ) αποτυπώνει τη δημοσιονομική προσπάθεια για συγκράτηση και έλεγχο των δαπανών, ιδιαίτερα στον τομέα του φαρμάκου και των υπηρεσιών υγείας.

Επιπρόσθετα, στην προσπάθεια οικονομικής εξυγίανσης ο Οργανισμός αναμένεται να λάβει έως το τέλος του έτους από την **έκτακτη χρηματοδότηση για την εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του προς τρίτους πιστώσεις ύψους περίπου 1,8 δισ. ευρώ** και αντίστοιχα αναμένεται να προβεί σε **συνολικές πληρωμές ύψους περίπου 1,5 δισ. ευρώ. Με τον τρόπο αυτό ο ΕΟΠΥΥ θα μειώσει σημαντικά το ύψος των απλήρωτων υποχρεώσεων του στο τέλος του τρέχοντος έτους.**

Όσον αφορά στα νοσοκομεία, χρειάζεται να επισημανθεί ότι το ταμειακό αποτέλεσμα των νοσοκομείων για το 2013 αναμένεται να είναι ισοσκελισμένο, έναντι αρνητικού αποτελέσματος 33 εκατ. ευρώ το 2012. Επιπλέον, να αναφέρω ότι, το 2013, τα νοσοκομεία προχώρησαν σε πληρωμές ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων προς τρίτους ύψους 1.298 εκατ. ευρώ, απορροφώντας το σύνολο των σχετικών πιστώσεων που διατέθηκαν από την έκτακτη χρηματοδότηση για την εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων.

Δράσεις μέσω ΟΤΑ:

Μεγάλο μέρος της άσκησης κοινωνικής πολιτικής έχει περιέλθει πλέον, μετά τον νόμο Καλλικράτη στους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση (Τ.Α.) αποτελεί, εδώ και χρόνια, τον πλησιέστερο φορέα προς τον πολίτη και είναι, συχνά, ο αποδέκτης των περισσότερων πιέσεων. Σήμερα, η Τ.Α. έχει αναπτύξει ένα εκτεταμένο δίκτυο χιλιάδων κοινωνικών δομών στο σύνολο της χώρας, που αποτελεί καθοριστικό παράγοντα κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης των τοπικών κοινωνιών και συνθέτουν τον άξονα της κοινωνικής πολιτικής των Δήμων.

Την ίδια ώρα, οι Περιφέρειες διαθέτουν τους πόρους από το Υπουργείο στα προνοιακά ιδρύματα. Επίσης, αποδίδουν τα επιδόματα των νεφροπαθών κ. α.

Η βασικότερη πηγή εσόδων των ΟΤΑ α' και β' βαθμού είναι οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι (ΚΑΠ), οι οποίοι αποδίδονται μέσω του Τακτικού Προϋπολογισμού.

Οι συνολικές πιστώσεις που προβλέπονται στον Τακτικό Προϋπολογισμό για τους Δήμους, ανέρχονται στο ποσό των 2.783 εκατ. ευρώ το 2014. Στο ποσό αυτό περιλαμβάνονται οι ΚΑΠ, οι οφειλές των παρελθόντων ετών, καθώς και η ειδική επιχορήγηση των Δήμων. Οι συνολικές μεταβιβάσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού προς τις Περιφέρειες, για το 2014, προβλέπονται σε **520 εκατ. ευρώ.**

Εξ' αυτών, 758 εκ. € πηγαίνουν για την **παροχή προνοιακών επιδομάτων**, (μειωμένα λίγο σε σχέση με το 2013 που ήταν 774 εκ. €). Η δαπάνη καταβολής των προνοιακών επιδομάτων είναι μειωμένη έναντι του έτους 2013, λόγω της μείωσης του αριθμού των δικαιούχων που θα προκύψει από την απογραφή που ήδη διενεργείται, οι δε λειτουργικές δαπάνες προσαρμόζονται στο υφιστάμενο περιοριστικό δημοσιονομικό περιβάλλον.

Επιπλέον, μέσω κονδυλίων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, αναμένεται νομοθετική ρύθμιση και κατάρτιση ολοκληρωμένου σχεδίου για τη σύσταση και **δημιουργία Ανοιχτών Δομών Φιλοξενίας** για τις **ευάλωτες ομάδες μεταναστών** (ανήλικοι, θύματα trafficking, μονογονεϊκές οικογένειες, άτομα με αναπηρίες).

Δράσεις για την αντιμετώπιση της Ανεργίας:

Θα κλείσω με την ανεργία, κύριο μέλημα όλων μας, της κυβερνητικής πλειοψηφίας και της Κυβέρνησης. Η ανεργία παραμένει σε πολύ υψηλά επίπεδα, παρατηρείται, όμως, μια σταθεροποίηση, την οποία δεν πρέπει να υποτιμήσουμε. Αυτό όμως, δε μας επιτρέπει να εφησυχάζουμε., αλλά εφαρμόζουμε ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, αντιμετώπισης της ανεργίας και της φτώχειας. Με βάση τα μηνιαία εποχικά διορθωμένα στοιχεία της έρευνας της ΕΛΣΤΑΤ, το **ποσοστό ανεργίας ανήλθε σε 27,3% τον Αύγουστο του 2013**, ενώ προκύπτει ότι το ποσοστό των ανέργων νέων 15-24 ετών αυξήθηκε δραματικά, φτάνοντας το 60,6%, με το **ποσοστό ανεργίας των γυναικών να είναι σημαντικά υψηλότερο (31,4%)** έναντι αυτού των ανδρών (24,3%).

Βέβαια, ο ετήσιος ρυθμός αύξησης των ανέργων έχει μειωθεί από τα μέσα του 2012 (Ιούλιος 2012: 42,8%, Αύγουστος 2013: 7,5%), υποδηλώνοντας ότι δύναται να σταθεροποιηθεί και υπό προϋποθέσεις να αντιστραφεί η τάση. Επίσης, το ισοζύγιο των ροών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα, όπως προκύπτει από το πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, είναι θετικό και διαμορφώνεται στις 165.702 νέες θέσεις απασχόλησης (κάθε εργασιακού καθεστώτος) κατά το εννεάμηνο του 2013, συνιστώντας μια ενθαρρυντική επίδοση, καθώς το εν λόγω επίπεδο είναι σημαντικά υψηλότερο του αντίστοιχου ισοζυγίου του εννεαμήνου του 2012, αλλά αποτελεί και την υψηλότερη επίδοση εννεαμήνου έτους από το 2000.

Αντιδρώντας με κάποιο βαθμό υστέρησης στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, το 2013 αναμένεται να «φρενάρει» η αυξητική πορεία της ανεργίας και να αρχίσει, σταδιακά, να μειώνεται από το 2014.

Ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης – αντιμετώπιση ανεργίας/φτώχειας.

Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού» 2007-2013 αποτελεί βασικό εργαλείο για την υποστήριξη των ανέργων, των εργαζομένων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων. Για το λόγο αυτό, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την επιτάχυνση της υλοποίησης, την ανακατανομή των πόρων και τη χρηματοδοτική ενίσχυση του συγκεκριμένου Προγράμματος.

Βασικοί στόχοι της αναθεώρησης είναι η **επιτάχυνση του ρυθμού απορρόφησης των πόρων** και η διοχέτευσή τους στην **πραγματική οικονομία και στην κοινωνία**. Επιπλέον προωθείται η **εξασφάλιση των πόρων** που απαιτούνται για την **επανεκκίνηση των αυτοκινητοδρόμων**, την κάλυψη των **κοινωνικών αναγκών**, την **ανάσχεση της ανεργίας**, και τη **στήριξη του κοινωνικού ιστού** με δράσεις όπως οι βρεφονηπιακοί σταθμοί και η κοινωφελής εργασία κ.ά..

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι ο φετινός Προϋπολογισμός, είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος μπορεί και δίνει και προοπτική και όραμα πέρα από τον ρεαλισμό του και πέρα από τη σταθεροποίηση της οικονομίας.

Αικατερίνη Παπακώστα-Σιδηρόπουλου

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Δημήτριου Σαμπαζιώτη
Βουλευτή Μεσσηνίας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός, που συζητάμε σήμερα, είναι ένας προϋπολογισμός έκτακτης ανάγκης. Διαμορφώθηκε σε ένα περιοριστικό περιβάλλον, αλλά με εμφανή πλέον τα σημάδια σταδιακής μακροοικονομικής και δημοσιονομικής σταθεροποίησης.

Βρεθήκαμε στο επίκεντρο μιας τεράστιας παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης και σταθήκαμε όρθιοι. Αν και πολλοί προεξόφλησαν το τέλος και την έξοδο μας από την Ευρωζώνη – πολλοί μάλιστα επένδυσαν στην καταστροφή – τους διαψεύσαμε. Αυτό οφείλεται, κυρίως, στην αποφασιστικότητά μας και την ορθότητα των επιλογών μας.

Όταν ανέλαβε ο Αντώνης Σαμαράς πριν από 17 μήνες, η χώρα είχε βρεθεί στο ναδίρ της διεθνούς της αξιοπιστίας, ενώ η Ελληνική οικονομία βρισκόταν εκτός τροχιάς. Η προσπάθεια της Κυβέρνησης στον οικονομικό τομέα στηρίχθηκε σε πέντε πυλώνες: στην αποκατάσταση της δημοσιονομικής ασφάλειας, στην προώθηση διαρθρωτικών αλλαγών, στην ενίσχυση της ρευστότητας, στην βελτίωση του θεσμικού πλαισίου για τις επενδύσεις και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, μέσω αποκρατικοποιήσεων και Συμπράξεων Δημόσιου & Ιδιωτικού Τομέα.

Εργαζόμαστε με στόχο και με πρόγραμμα. Πρώτον, για να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της χώρας, δεύτερον, για να ξαναπατήσει η χώρα στα πόδια της – παγιώνοντας τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών – και τρίτον, για να επανέλθει η οικονομία σε τροχιά ανάπτυξης και δημιουργία θέσεων εργασίας.

Τον πρώτο στόχο, την αποκατάσταση της αξιοπιστίας, τον πετύχαμε το 2012, όταν διαλύσαμε τα σενάρια εξόδου από το κοινό νόμισμα.

Τον δεύτερο στόχο, της σταθεροποίησης, τον πετυχαίνουμε το 2013 και τον πετυχαίνουμε ακολουθώντας συγκεκριμένα βήματα.

Το πρώτο και σημαντικότερο βήμα είναι η δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος. Στον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δεν πιστεύατε ότι θα τα καταφέρναμε και η επιτυχία αυτή σας φέρνει μεγάλη αμηχανία. Ήδη, για φέτος, θα έχουμε πλεόνασμα 812 εκατ. ευρώ και για το 2014 υπολογίζουμε 2,9 δισ. ευρώ. Θα ήθελα εδώ να υπενθυμίσω σε όλους πως μόλις την προηγούμενη Τετάρτη η ίδια η κ. Μέρκελ εξέφρασε τον σεβασμό της, αναγνωρίζοντας δημόσια πως η Ελλάδα έχει πετύχει πρωτογενές πλεόνασμα, γεγονός που κανένας δεν περίμενε. Κι αυτό σημαίνει ότι όχι μόνο δεν θα ζητάμε δανεικά, για να καλύψουμε τα τρέχοντα έξοδά μας, αλλά θα έχουμε και περίσσειμα, για να καλύψουμε και κάποιες από τις αδικίες που έγιναν, αφού κάθε χρόνο το 70% πάνω από το στόχο του πλεονάσματος θα το δίνουμε σε όσους έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Το δεύτερο βήμα είναι η εμπιστοσύνη, ότι βελτιώνεται η ανταγωνιστικότητά μας. Το επιβεβαιώνουν αυτό μία σειρά από δείκτες, αλλά κυρίως, το γεγονός ότι πέρυσι τέτοιοι καιρό είχαμε έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών περίπου 3,7 δισ. ευρώ, και φέτος, για πρώτη χρονιά εδώ και δεκαετίες, έχουμε πλεόνασμα.

Σε επίπεδο ανταγωνιστικότητας, έχουμε καλύψει, κυριολεκτικά, όλη την απώλεια, που είχαμε από τότε που μπήκαμε στο ευρώ μέχρι το 2009. Από το 2009 μέχρι σήμερα, ο δείκτης ανταγωνιστικότητας έχει βελτιωθεί κατά 20%. Κι αυτό δείχνει ότι δεν συμμαζέψαμε απλώς τα δημοσιονομικά, αλλά αλλάξαμε και τις βαθύτερες ισορροπίες της ελληνικής οικονομίας υπέρ της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης.

Το τρίτο βήμα είναι να βγούμε στις αγορές και να αρχίσουμε να δανειζόμαστε ξανά. Σύντομα θα γίνει και αυτό, αφού τα επιτόκια πέφτουν συνεχώς. Τα spreads έχουν ήδη υποχωρήσει σε επίπεδα προ κρίσεως. Ειπώθηκε ότι η πτώση των spreads είναι αποτέλεσμα κινήσεων «σπεκουλαδόρων». Μπορεί να είναι και έτσι. Μόνον που, ενώ πριν ενάμιση χρόνο οι σπεκουλαδόροι έκαναν σπέκουλα με την ελληνική χρεοκοπία, τώρα οι ίδιοι κάνουν σπέκουλα – και ελπίζουν να κερδίσουν χρήματα ρισκάροντας το κεφάλαιό τους – με την προοπτική ελληνικής ανάκαμψης! Και να είστε βέβαιοι ότι αυτό θα γίνει σύντομα. Κατά πάσα πιθανότητα θα βγούμε στις αγορές, για πρώτη φορά, στο τέλος της επόμενης χρονιάς.

Το τέταρτο βήμα είναι να μειώσουμε σταδιακά τα επίπεδα φορολογικής επιβάρυνσης, διευρύνοντας συστηματικά τη φορολογική βάση. Είναι γεγονός ότι φέτος, για πρώτη φορά, επήλθαν στοχευμένες ελαφρύνσεις σε φόρους, όπως είναι η μείωση κατά 15% στο έκτακτο Ειδικό Τέλος Ακινήτων και η μείωση κατά 10% στο συντελεστή Φ.Π.Α. στην εστίαση. Επεκτείναμε, επίσης, τα κριτήρια για τους δικαιούχους του επιδόματος του πετρελαίου θέρμανσης, με αποτέλεσμα να καταγράφεται ήδη αύξηση στις παραγγελίες, που αγγίζει το 100% σε σχέση με πέρσι. Αναγνωρίζουμε το γεγονός ότι υπάρχει υπερφορολόγηση. Ξέρουμε πόσο επιβαρύνθηκε ο κόσμος, ειδικά φέτος. Πληρώνει φόρους για τα τρία προηγούμενα χρόνια, μαζί με τους φετινούς, αλλά του χρόνου αυτό δεν θα υπάρχει. Με το που θα επιτυγχάνουμε πλεονάσματα και θα ξεπερνάμε τους στόχους μας – όπως ήδη κάνουμε – η ελάφρυνση των φορολογικών βαρών θα προχωρήσει ταχύτερα.

Το πέμπτο βήμα είναι ότι η Ελλάδα για πρώτη φορά μετά από 40 χρόνια έχει αρνητικό πληθωρισμό, τον χαμηλότερο στην Ευρωζώνη. Αυτό συμβάλλει τόσο στη βελτίωση του διαθέσιμου εισοδήματος των πολιτών όσο και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Τέλος, τον τρίτο και πιο κρίσιμο στόχο, δηλαδή την ανάπτυξη της οικονομίας και την δημιουργία θέσεων εργασίας θα τον πετύχουμε το 2014. Η ανάκαμψη θα αρχίσει από το νέο έτος, όπως πια όλοι συμφωνούν. Ούτε γι' αυτό, όμως, ήταν σίγουρος κανείς μέχρι πρόσφατα. Τώρα πια όλοι το δέχονται. Το 2014 θα είναι η πρώτη χρονιά ανάκαμψης μετά από έξι χρόνια ύφεσης με ρυθμό 0,6%, έναντι ύφεσης 4% φέτος. Ας μην ξεχνάμε πως η πρόβλεψη για φέτος ήταν 4,5%, ενώ το 2012 η ύφεση ήταν 6,4%.

Το 2014 θα είναι η χρονιά που για πρώτη φορά, έστω και οριακά, θα μειωθεί η ανεργία, το μείζον κοινωνικό πρόβλημα της χώρας. Οι επενδύσεις προχωρούν και μεγάλες διεθνείς εταιρείες όπως η Cosco, η Philip Morris, η Hewlett Packard, η Procter & Gamble, η Unilever

επενδύουν στην Ελλάδα. Με την ανάπτυξη θα έρθουν και οι δουλειές, και η ανεργία θα περιορισθεί.

Με βάση τον Προϋπολογισμό, που έχει κατατεθεί για το 2014, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να χρηματοδοτήσει τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας με ποσό 6,8 δισεκατομμύρια, αυξημένο κατά 2,3% σε σχέση με την εκτιμώμενη εκτέλεση του 2013. Οι δαπάνες αυτές αντιπροσωπεύουν το 3,7% του ΑΕΠ και κατανέμονται σε 6,1 δισ. ευρώ για την προώθηση των έργων, που θα χρηματοδοτηθούν και από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε 700 εκατ. ευρώ για τα έργα, που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους. Αυτό είναι σημαντικό, γιατί γίνεται σε μια χρονιά που έχουμε τα γνωστά προβλήματα στην οικονομία. Θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο ή θα θέλαμε να είναι; Βεβαίως και θα θέλαμε να είναι. Όμως αυτές είναι σήμερα οι δυνατότητες.

Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στους τομείς των μεγάλων έργων υποδομών. Το 28% του συνόλου των πιστώσεων του ΠΔΕ θα κατευθυνθεί προς τα εκεί. Με την πρόσφατη αναθεώρηση των προγραμμάτων εξασφαλίστηκαν οι απαιτούμενοι επιπρόσθετοι πόροι για την κατασκευή των εθνικών οδικών αξόνων, αλλά και πόροι για την κατασκευή των έργων Μετρό, τον εκσυγχρονισμό του ΟΣΕ, την κατασκευή της επέκτασης του Προαστιακού Σιδηροδρόμου Αθηνών, τα λιμενικά έργα και τα έργα για τα αεροδρόμια.

Το 12,6% του συνόλου του ΠΔΕ θα διατεθεί σε δράσεις που αφορούν στην προώθηση της απασχόλησης, της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού. Ειδικά για τους νέους ενισχύονται συστηματικά προγράμματα μετάβασης από την εκπαίδευση στην εργασία, ώστε να υποστηριχθεί η απόκτηση πρώτης εργασιακής εμπειρίας, καθώς και η προώθηση της επιχειρηματικότητας.

Το 33,1% του συνόλου των πιστώσεων του ΠΔΕ θα χρηματοδοτήσει δράσεις της βιομηχανίας-βιοτεχνίας, του τουρισμού, της προστασίας του περιβάλλοντος, καθώς και του πρωτογενούς τομέα. Για το σκοπό αυτό, σημαντικό εργαλείο αποτελεί ο αναπτυξιακός νόμος που στηρίζει την ανάπτυξη, τόσο των νέων όσο και των υφιστάμενων βιομηχανικών, βιοτεχνικών και ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, των μονάδων γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, τον εκσυγχρονισμό τους και την προώθηση των νέων τεχνολογιών και της καινοτομίας.

Αναφορικά με το σκέλος του ΠΔΕ, που χρηματοδοτείται αποκλειστικά από εθνικούς πόρους, η επιλογή των έργων θα γίνει με γνώμονα τη συμπληρωματικότητα, τις συνέργειες και τη σκοπιμότητά τους. Θα χρηματοδοτηθούν δράσεις που θα συμβάλουν στην ορθολογική οργάνωση και τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, στην υλοποίηση κοινωνικών προγραμμάτων για τις πλέον ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού (κοινωνική πρόνοια, λαϊκή κατοικία, καταπολέμηση της ανεργίας κ.λπ.), έργα για την αποκατάσταση ζημιών σε υποδομές, καθώς και ενισχύσεις σε πληγέντες από σεισμούς, πυρκαγιές και άλλες φυσικές καταστροφές.

Βασική πηγή εσόδων για τη χρηματοδότηση των έργων του ΠΔΕ αποτελούν οι εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικότερα από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης. Τα έσοδα αυτά προβλέπεται ότι θα ανέλθουν στο 77,2% περίπου του συνόλου των δαπανών, αυξημένα σε σχέση με πέρσι κατά 43,7%. Είναι προφανές ότι η αποτελεσματική αξιοποίηση όλων των πηγών χρηματοδότησης του ΠΔΕ και η επίσπευση της απορρόφησης των πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα, καθίστανται για τη χώρα μας πολύ σημαντικές.

Μπορεί από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να αφαιρέθηκαν 200 εκατ. ευρώ, για να καλυφθεί το έλλειμμα στο φόρο ακινήτων, όμως το ποσό αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί τόσο σημαντικό, αν λάβει κανείς υπ' όψιν του τις εκτελέσεις των Προγραμμάτων των τελευταίων ετών. Εξάλλου τα χρήματα αυτά πάλι στους πολίτες καταλήγουν, αφού θα μειωθεί με αυτό τον τρόπο ο φόρος ακινήτων.

Το σημαντικό όμως θέμα δεν είναι τόσο το ύψος του προγράμματος Δημοσίων επενδύσεων, αλλά η αλλαγή του τρόπου που η χώρα παράγει πλούτο, ξεφεύγοντας από ένα ξεπερασμένο παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο. Εξάλλου, ένα εξίσου σημαντικό εργαλείο που έχουμε στη διάθεσή μας, το οποίο μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στη βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος, είναι το ΕΣΠΑ. Είναι γεγονός ότι τον Οκτώβριο του 2009 είχε απορροφητικότητα μόλις 3%. Πέρσι, τέτοιο καιρό, η Ελλάδα ήταν 18η στους 27 της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τις απορροφήσεις του ΕΣΠΑ. Φέτος είναι 4^η, με ποσοστό απορρόφησης 58,7%. Δεν έφτασε τυχαία σε αυτή τη θέση. Έφτασε, γιατί δουλέψαμε όλοι προς αυτή την κατεύθυνση και έτσι θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε. Δεν έχουμε αυταπάτη πως το ΕΣΠΑ είναι πανάκεια και πως θα λύσει όλα τα προβλήματα της χώρας. Ξέρουμε ότι η κρίση είναι πολύ βαθιά, αλλά είμαστε αποφασισμένοι να αξιοποιήσουμε στο έπακρο όλα τα εργαλεία, τα οποία έχουμε στη διάθεσή μας.

Η Κυβέρνηση, εν μέσω μιας πρωτοφανούς συγκυρίας, με κληρονομημένα τεράστια προβλήματα, με την κρίση να διαπερνά όχι μόνον τον τομέα της οικονομίας, αλλά να έχει πάρει πολύ ευρύτερες διαστάσεις, πέτυχε πολλά. Η αντιπολιτευτική μονομέρεια, όμως, θέλει όλα αυτά να τα ξεχνά, να τα παραγνωρίζει ή να τα υποτιμά. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ως φορέας, σήμερα των χειρότερων παραδόσεων λαϊκίστικης αντιπολίτευσης, παραμένει εγκλωβισμένος στις αναχρονιστικές εμμονές του και τις ξεπερασμένες ιδεοληψίες του.

Δυστυχώς, κύριοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., οι περισσότεροι από εσάς δεν σταματάτε να μοιράζετε υποσχέσεις σε όλους και για όλα. Η ανεύθυνη ρητορεία σας περιλαμβάνει την, ως δια μαγείας, μεταφορά μας στην μακάρια ευμάρεια των χρόνων της άμετρης κατανάλωσης και των αθρόων διορισμών. Φυσικά, αυτές οι μεγαλόστομες υποσχέσεις δεν συνοδεύονται από οποιοδήποτε ρεαλιστικό σχέδιο, από οποιαδήποτε σοβαρή μέτρηση των συνεπειών όσων με περισσή άνεση επαγγέλλεσθε. Και επειδή το κενό αξιοπιστίας δεν καλύπτεται με λόγια του αέρα, καταφεύγετε μονίμως στην καταστροφολογία και στην υποδαύλιση συναισθημάτων οργής και αγανάκτησης. Η βελόνα σας είναι κολλημένη στο «όχι σε όλα», ακόμη και για αποφάσεις που έρχονται να αποκαταστήσουν την νομιμότητα, να επιβάλλουν το αυτονόητο, να επιτρέψουν την ορθή λειτουργία των θεσμών.

Στην προσπάθειά σας να σταματήσετε την πρόοδο, εκτοξεύετε απειλές κατά των υποψήφιων επενδυτών. Κινείστε σταθερά στον αστερισμό της άρνησης και της μιζέριας. Ο ΣΥΡΙΖΑ εξωτερικού προσπαθεί με το ένα πόδι να προσγειωθεί στην πραγματικότητα και ο ΣΥΡΙΖΑ εσωτερικού αποδεικνύει ότι είναι μία δύναμη στασιμότητας και αναχρονισμού. Δυστυχώς, το κουστούμι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σας έπεσε μεγάλο και την θέση αυτή σας είναι αδύνατον να την διαχειριστείτε.

Στη δύσκολη συγκυρία, που βιώνουμε, δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις ούτε θαυματουργοί που να μπορούν να μοιράσουν χρήματα από το πουθενά. Υπάρχει μόνο σκληρή δουλειά. Το κλειδί της λύσης το έχουμε εμείς, αρκεί να συνειδητοποιήσουμε ως έθνος, ότι ο δρόμος από εδώ και πέρα δεν μπορεί να είναι άλλος από την αξιοποίηση των δυνατοτήτων και των δυνάμεων της χώρας μας, για να δημιουργήσουμε νέο πλούτο. Χωρίς παραγωγή νέου πλούτου πάντα θα είμαστε εξαρτημένοι από δανεικά.

Όσο και αν στενοχωριέται ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είμαι βέβαιος ότι η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, Αντώνης Σαμαράς, με την βοήθεια και τη στήριξη του ελληνικού λαού θα φέρουν σε πέρας το δύσκολο έργο που έχουμε αναλάβει, που δεν είναι άλλο από την υπέρβαση της οικονομικής κρίσης, την έξοδο της χώρας στις αγορές, άρα και το τέλος των μνημονίων, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας που θα κρατήσουν τους νέους στην χώρα μας, την ενίσχυση της πρωτογενούς παραγωγής και την αναζωογόνηση της ελληνικής περιφέρειας. Ο Προϋπολογισμός, που συζητάμε σήμερα, αποτελεί τον οδικό χάρτη και ταυτόχρονα το όχημα για να πραγματοποιηθούν όλα αυτά και να βγει η χώρα από την κρίση, γι' αυτό και σας καλώ όλους να τον υπερψηφίσετε.

Δημήτριος Σαμπαζιώτης

Βουλευτής Μεσσηνίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΟΡΔΑΝΗ ΤΖΑΜΤΖΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΠΕΛΛΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Ιορδάνη Τζαμτζή
Βουλευτή Πέλλης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τον Ιούνιο του 2012 η Κυβέρνηση ξεκινούσε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια για να αποτρέψει την χρεωκοπία της χώρας. Το 2010 μπήκαμε στην επιτήρηση του ΔΝΤ.

Εκεί μας οδήγησε η μη αντίληψη από την τότε αντιπολίτευση, ότι η κρίση ήταν πανευρωπαϊκή και παγκόσμια και όχι ελληνική, όπως υποστήριζε, το γεγονός ότι αρνήθηκε κάθε στήριξη στην κυβέρνηση Καραμανλή στην προσπάθεια λήψης μέτρων, αλλά ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου διαδήλωνε και ξεσήκωνε τον κόσμο στο να ζητά αυξήσεις και προνόμια και ταυτόχρονα προσπαθούσε να ακυρώσει ιδιωτικοποιήσεις, όπως η COSCO ή ο ΟΤΕ. Έκανε δηλαδή ότι κάνει σήμερα ο κ. Τσίπρας.

Εκεί μας οδήγησε η πολιτική του «Λεφτά Υπάρχουν»

Η Ελλάδα, με διαδικασίες της ΕΛΣΤΑΤ, που έχουν οδηγήσει την ηγεσία της στην δικαιοσύνη, έγινε το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης, η χώρα που δεν έπρεπε να γίνει δεκτή στη ζώνη του Ευρώ, η χώρα που είχε διεφθαρμένους πολίτες, η χώρα που η οικονομία της ήταν σαν τον Τιτανικό, η χώρα που ροκάνιζε τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με δεδομένα λοιπόν, την κατάσταση της οικονομίας μας, την επιτήρηση μας από την Τρόικα, τις δεσμεύσεις μας από το Μνημόνιο που είχε ήδη υπογραφεί και έχοντας την χρεοκοπία της Ελλάδος προ των πυλών, ο Αντώνης Σαμαράς κατόρθωσε να γυρίσει το παιχνίδι.

Η κυβέρνηση ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ με Πρωθυπουργό τον Αντώνη Σαμαρά απέτρεψε την χρεοκοπία της χώρας. Όλοι οι Έλληνες μάτωσαν, αλλά πέτυχαν να αποφύγει η Ελλάδα τα χειρότερα. Αυτοί που αμφισβήτησαν από την πρώτη στιγμή την πιθανότητα αποφυγής χρεωκοπίας, πέρα από τα ξένα funds και τους ξένους και ντόπιους οικονομολόγους, ήταν η αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ήθελε την Ελλάδα έξω από το ευρώ, έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλοίμονο, αν σήμερα είχαμε δραχμή. Θα σήμαινε ότι η Ελλάδα θα ήταν χρεοκοπημένη. Ενώ στο πρόγραμμα σας λέτε «καμιά θυσία για το ευρώ», μετά την επίσκεψη του κ. Τσίπρα στο Ωστιν των ΗΠΑ, κάνετε στροφή 180 μοιρών. Αποδέχεστε πλέον το ευρώ και παραδέχεστε ότι, έξοδος της χώρας από το ευρώ σημαίνει καταστροφή.

Εμείς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αυτά λέγαμε πάντοτε. Ήρθατε πλέον στα λόγια μας, αλλά συνεχίζετε τον λαϊκισμό. Στην προσπάθεια σας να γίνετε αρεστοί, μοιράζετε υποσχέσεις. Έχετε υποσχεθεί κατά καιρούς ότι θα επανέλθουν οι μισθοί και οι συντάξεις στα επίπεδα του 2009, μιλάτε για κρατικοποιήσεις των Τραπεζών, για διαγραφή του χρέους, αλλά και παραμονή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και διάφορα άλλα που μόνο σοβαρές προτάσεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν.

Υπάρχουν και κάποιες φωνές που λένε άλλα. Λένε ότι δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις και πολιτικές. Λένε έστω και συγκαλυμμένα μισές αλήθειες. Όμως αυτές οι φωνές, εξαφανίζονται μέσα στο συνονθύλευμα αλληλοαναιρούμενων απόψεων, που λέτε ότι είναι η οικονομική σας πρόταση. Δεν έχετε οικονομική πρόταση. Υπόσχεστε για να γίνεται αρεστοί στους πολίτες. Οι πολίτες δεν πιστεύουν και δεν πείθονται από τις ανεφάρμοστες προτάσεις σας. Στο ερώτημα που θα βρείτε τα λεφτά, δεν λέτε την αλήθεια. Τα ίδια τα δικά σας στελέχη δεν πιστεύουν αυτά που υπόσχεστε και αναρωτιούνται που θα βρείτε τα λεφτά;

Ή λοιπόν γνωρίζετε ποια είναι η πραγματικότητα, ξέρετε δηλαδή ότι ο δρόμος που ακολουθεί σήμερα η κυβέρνηση, ο δύσκολος δρόμος, είναι και ο σωστός δρόμος για έξοδο από την κρίση, αλλά λέτε ψέματα στους πολίτες και υπόσχεστε παροχές και διαγραφή χρέους για να γίνεται αρεστοί ή δεν ξέρετε και δεν καταλαβαίνετε την πραγματικότητα και την κρισιμότητα της κατάστασης, οπότε είστε επικίνδυνοι για την χώρα.

Κύριε Σαμοΐλη, μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν, όσο και αν θέλετε να παρουσιάσετε τον κ. Τσίπρα ως Χάρι Πότερ και εσείς ως βοηθοί του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2013 ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά. Ταυτόχρονα όμως, ήταν και η χρονιά που η οικονομική πολιτική αποδίδει και έχουμε πλέον σημάδια σταδιακής βελτίωσης των μακροοικονομικών δεικτών της οικονομίας μας. Αυτό αποτυπώνεται σε πολλούς δείκτες της οικονομικής δραστηριότητας, με πρώτο τον δείκτη οικονομικού κλίματος, ο οποίος βελτιώνεται, φτάνοντας στα υψηλότερα επίπεδα των τελευταίων 40 μηνών, προσεγγίζοντας τον αντίστοιχο δείκτη της Ευρωζώνης. Τον Οκτώβριο του 2013 ήταν στις 91,2 μονάδες, ενώ τον Ιούνιο του 2012 ήταν 77,3 και στην Ευρωζώνη είναι 97,8.

Σχετικά με το ΑΕΠ, η εκτίμηση για ολόκληρο το 2013, είναι ότι θα έχουμε ετήσια μείωση 4%. Η ύφεση λοιπόν υποχωρεί από το 6,4% στο 4%. Ο πληθωρισμός υποχωρεί συνεχώς και παραμένει ο χαμηλότερος μεταξύ όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων 45 ετών. Για το 2013 η αυξητική πορεία της ανεργίας βάσει των στοιχείων φαίνεται πλέον να φρενάρει. Η ανεργία παραμένει υψηλή. Το μέσο ποσοστό υπολογίζεται ότι θα κυμανθεί στο 25,5%, ενώ η απασχόληση θα μειωθεί κατά 3,5% σημειώνοντας μείωση κατά 1,6% έναντι του 2012. Το κόστος δανεισμού μειώνεται. Η διαφορά αποδόσεως στα δεκαετή κρατικά ομόλογα μειώθηκε από τις 2.739 μονάδες βάσης τον Φεβρουάριο του 2012, στις 621 μονάδες τον Νοέμβριο του 2013.

Τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 47,4 δις ευρώ. Τα καθαρά έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 52,5 δις ευρώ το 2013. Οι δαπάνες εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 52,7 δις ευρώ, μειωμένες κατά 780 εκατομμύρια ευρώ, έναντι του στόχου του επικαιροποιημένου Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος 2013-2016. Πέρα από τις πρωτογενείς δαπάνες, υπολογίζονται μεταξύ άλλων η πληρωμή τόκων, η υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων, οι επιχορηγήσεις νοσηλευτικών ιδρυμάτων για την εξόφληση υποχρεώσεων του 2013 και του 2012, καθώς και η εκταμίευση δανείου προς το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και η πληρωμή εγγυήσεων.

Οι πρωτογενείς δαπάνες, μισθοί και συντάξεις και άλλες δαπάνες, εκτιμάται ότι θα φθάσουν στα 44.831 εκατομμύρια ευρώ μειωμένες κατά 319 εκατομμύρια ευρώ έναντι του στόχου του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι έχει ελεγχθεί η διαχείριση και υπήρξε δημοσιονομική πειθαρχία στις δημόσιες δαπάνες, η οποία απέδωσε αποτελέσματα. Οι δαπάνες για ασφάλιση περίθαλψης και κοινωνικής προστασίας, εκτιμάται ότι θα φθάσουν τα 16 δις ευρώ, αυξημένες κατά 564 εκατομμύρια ευρώ, λόγω της πρόσθετης χρηματοδότησης των νοσοκομείων, της αύξησης της επιχορήγησης στον ΟΓΑ, την εκτίμηση για αυξημένες δαπάνες από την χορήγηση του επιδόματος πολυτέκνων και τις δαπάνες για την αποζημίωση του προσωπικού της ΕΡΤ.

Οι επιχορηγήσεις, οι λειτουργικές και καταναλωτικές δαπάνες εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 6,6 δις ευρώ αυξημένες κατά 319 εκατομμύρια ευρώ. Οι δαπάνες για τους τόκους εκτιμάται ότι θα φθάσουν τα 6,1 δις ευρώ μειωμένες έναντι του στόχου κατά 300 εκατομμύρια ευρώ. Από το αποθεματικό μέχρι τον 10ο του 2013, δαπανήθηκαν 690 εκατομμύρια ευρώ δηλαδή το 63% του αποθεματικού για την αντιμετώπιση των δαπανών της Ελληνικής Προεδρίας, την επιδότηση άγονων γραμμών, για τον εμβολιασμό απόρων και ανασφάλιστων, για την κάλυψη δαπανών της Πυροσβεστικής και της Ελληνικής Αστυνομίας, για την επιχορήγηση του ΟΑΕΔ και πρόσθετη χρηματοδότηση με 300 εκατομμύρια ευρώ των νοσοκομείων, λόγω της μειωμένης χρηματοδότησης τους από τον ΕΟΠΥΥ.

Μεγάλο μέρος των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου, δηλαδή απλήρωτες υποχρεώσεις από δαπάνες και εκκρεμείς επιστροφές φόρων που είχαν δημιουργηθεί μέχρι το τέλος του 2011, έχει αποπληρωθεί. Μέχρι το τέλος του έτους οι χρηματοδοτήσεις των φορέων εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 6,6 δις ευρώ. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας ενισχύεται. Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών εκτιμάται ότι θα είναι ισοσκελισμένο. Το εννεάμηνο του έτους ήταν πλεονασματικό, ύψους περίπου 2,6 δις ευρώ, έναντι ελλείμματος 2,8 δις ευρώ της αντίστοιχης περιόδου του 2012.

Αποτέλεσμα των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων και του γενικότερου νοικοκυρέματος της οικονομίας μας, είναι ένα πρωτογενές πλεόνασμα στο τέλος του 2013. Το πλεόνασμα αυτό εκτιμάται ότι θα είναι 812 εκατομμύρια ευρώ και θα είναι υπερδιπλάσιο από την εκτίμηση στο Προσχέδιο του Προϋπολογισμού.

Να σημειωθεί ότι στόχος του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος, είναι να έχουμε μηδενικό πρωτογενές πλεόνασμα φέτος. Στην εκτίμηση αυτή μάλιστα δεν περιλαμβάνονται:

- α) η αναδρομική μείωση του επιτοκίου σε χορηγούμενα από τους εταίρους δάνεια
- β) η μεταφορά των αποδόσεων από την διακράτηση ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου στα χαρτοφυλάκια

- γ) το ποσά που αντιστοιχούν στο πρόγραμμα αγοράς ομολόγων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και με τις επιστροφές φόρων και τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων να εκτιμώνται ότι θα διαμορφωθούν στο ύψος του Προϋπολογισμού, υψηλότερες μάλιστα από το 2012.

Σε όρους πρωτογενούς αποτελέσματος εκτιμάται ότι θα υπάρξει πλεόνασμα ύψους 3,9 δις ή 2,1% του ΑΕΠ έναντι ελλείμματος 2,2 δις ή 1,1 % του ΑΕΠ το 2012. Το πλεόνασμα αυτό

αν εξαιρεθεί η επίδραση της ύφεσης και άλλων συγκυριακών παραγόντων, εκτιμάται ότι θα είναι το υψηλότερο μεταξύ των κρατών – μελών της Ευρωζώνης.

Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών (ESA 95) και εξαιρώντας το εφάπαξ επίπτωσης στήριξης των Τραπεζών, θα περιορισθεί στις 2,2 εκατοστιαίες μονάδες από 6,1 εκατοστιαίες μονάδες το 2012.

Ο ρυθμός αύξησης του δημοσίου χρέους, παρά την προσωρινή αύξηση του, περιορίζεται. Οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους εκτιμάται ότι θα φθάσουν στα 19 δις ευρώ το 2013, έναντι 36,7 δις ευρώ το 2012 και οι δαπάνες για τόκους θα διαμορφωθούν στα 6,1 δις ευρώ ή στο 3,3 % του ΑΕΠ το 2013, έναντι 12,2 δις ευρώ ή 6,3% του ΑΕΠ το 2012.

Η μεγάλη μείωση των δαπανών εξυπηρέτησης του χρέους, οφείλεται:

α) στην επαναγορά των ομολόγων του Δεκεμβρίου του 2012 μετά την ανταλλαγή τον Μάρτιο του 2012

β) στη μείωση του επιτοκίου των δανείων που πήραμε από τον Μηχανισμό Στήριξης και

γ) στην αναβολή καταβολής τόκων για τα δάνεια που χορηγήθηκαν στην χώρα μας από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας

Η φαινομενική αύξηση χρέους οφείλεται στην εκταμίευση κεφαλαίων από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, για να χρηματοδοτηθεί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Όμως το χρέος αυτό αντικρίζεται από περιουσιακά στοιχεία που είναι πλέον ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου. Το μεγαλύτερο μέρος του δημοσίου χρέους διακρατείται πλέον από τους εταίρους και το Ευρωσύστημα και η διάρκεια του διαμορφώνεται στα 16 έτη ενώ για τις περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης δεν ξεπερνά η μέση διάρκεια του τα 7 έτη.

Οι δύο αυτές παράμετροι είναι σημαντικοί για την μείωση του κινδύνου εξόφλησης και αναχρηματοδότησης και για τη βιωσιμότητα του χρέους, ενώ ταυτόχρονα απελευθερώνουν πόρους για την ανάπτυξη της οικονομίας. Ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης από την πρώτη στιγμή αμφισβήτησαν το πρωτογενές πλεόνασμα που πετυχαίνει η κυβέρνηση στο τέλος του 2013 και το οποίο την ενισχύει ουσιαστικά στην διαπραγμάτευση της με την Τρόικα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει όχι στις περικοπές δαπανών, για την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος. Όμως, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ ο άλλος τρόπος να επιτευχθεί, είναι η αύξηση της φορολογίας. Βέβαια στο πρόγραμμά σας το λέτε: «τα δημόσια έσοδα θα προέλθουν από την φορολόγηση του πλούτου, των καθαρών κερδών, των υψηλών εισοδημάτων, της μεγάλης ακίνητης και εκκλησιαστικής περιουσίας, από την ακύρωση των προνομίων της ολιγαρχίας και των πολυεθνικών επιχειρήσεων και από την ανάσχεση της ύφεσης της οικονομίας».

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, μιλάτε για «ακύρωση των προνομίων της ολιγαρχίας και των πολυεθνικών επιχειρήσεων» και ταυτόχρονα δεν ψηφίζετε την τροπολογία για την μείωση των τιμών όλων των φαρμάκων. Κατά τα άλλα λέτε ότι θέλετε το συμφέρον του λαού. Η υποκρισία σ' όλο το μεγαλείο της.

Για άλλη μια φορά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν νοιάζεται για την Ελλάδα αλλά το μόνο που τον νοιάζει είναι να έχει κομματικό όφελος. Υπόσχεται όλα σε όλους, απλά για να υπαρπάξει την ψήφο των πολιτών. Ακούμε σε παράφραση ξανά, το «Λεφτά Υπάρχουν». Οι πολίτες όμως τώρα ξέρουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2013 μέσα από θεσμικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, την προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, την βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος, μέσα από εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, οδηγούμαστε στο πρώτο πρωτογενές πλεόνασμα και την σταθεροποίηση της οικονομίας μας.

Η οικονομική πολιτική που εφαρμόσαμε από τον Ιούνιο του 2012, οδηγεί στην επίτευξη των στόχων το 2012 και το 2013. Η Ελλάδα πατάει στα πόδια της και στέκεται όρθια. Πατάμε πλέον σε στέρεο έδαφος για την προώθηση αναπτυξιακών πολιτικών, οι οποίες θα οδηγήσουν στην έξοδο μας από την παρατεταμένη ύφεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2014, ενσωματώνοντας τα στοιχεία του 2013, όπου είχαμε μια εθνική προσπάθεια σταθεροποίησης των οικονομικών της χώρας μας και ενεργοποίησης της πραγματικής οικονομίας, προβλέπει την έξοδο της πατρίδας μας από την ύφεση, με μία μικρή αύξηση του ΑΕΠ ύψους 0,6%. Ο Προϋπολογισμός του 2014 κεφαλαιοποιεί την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος και βασίζεται πλέον στην ορθή δημοσιονομική διαχείριση, στον εκσυγχρονισμό του Δημόσιου Τομέα, στην προώθηση των αποκρατικοποιήσεων και την αξιοποίηση της περιουσίας του κράτους, αλλά και στις αλλαγές του φορολογικού συστήματος με άξονες την οικονομική αποτελεσματικότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Η ελληνική οικονομία θα βγει από την παρατεταμένη ύφεση και το ΑΕΠ θα έχει θετικό ρυθμό ανάπτυξης, για πρώτη φορά μετά από 5 συνεχή χρόνια ύφεσης, 0.6%. Αυτό ακόμη οφείλεται στις επενδύσεις που ξεκινούν στην χώρα, στους πόρους του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στην αύξηση των εξαγωγών που πραγματοποιούνται και φυσικά στην υπερπροσπάθεια όλων των Ελλήνων. Η ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης και η αναδιάρθρωση των τραπεζών, θα βελτιώσει την ρευστότητα στην οικονομία.

Η ανεργία προβλέπεται να μειωθεί στο 24,5% από το 25,5% του 2013, αλλά και πάλι είναι πολύ υψηλή. Η ανάκαμψη της οικονομικής δραστηριότητας θα αυξήσει την απασχόληση. Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι το 2014 θα είναι 3 δις ευρώ, δηλαδή στο 1,6% του ΑΕΠ, έναντι του στόχου για 1,5% του ΑΕΠ. Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης θα περιοριστεί κάτω από το 3% του ΑΕΠ δηλαδή στα 4,3 δις ευρώ ή στο 2,3 % του ΑΕΠ το 2014.

Οι συνολικές δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 49,5 δις ευρώ μειωμένες κατά 3,2 δις ευρώ, δηλαδή κατά 6,1 % σε σχέση με το 2013. Οι πρωτογενείς δαπάνες υπολογίζονται να φθάσουν στα 42 δις ευρώ περίπου, μειωμένες κατά 2,9 δις ευρώ, δηλαδή κατά 6,4 % σε σχέση με το 2013. Στις πρωτογενείς δαπάνες, οι δαπάνες αποδοχών και συντάξεων προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 17,7 δις ευρώ. Οι

αποδοχές θα είναι μειωμένες κατά 280 εκατομμύρια ευρώ, λόγω περιορισμού των προσλήψεων των αναπληρωτών καθηγητών, περιορισμού του προσωπικού που υπηρετεί με συμβάσεις, αποχωρήσεις προσωπικού το 2014 και παρά το γεγονός ότι στις αποδοχές υπολογίζονται η μισθοδοσία του Εφημεριακού Κλήρου και των Υπαλλήλων του ΟΤΕΚ.

Να σημειωθεί ότι στις πιστώσεις αυτές δεν προβλέπεται η περικοπή σε ακαθάριστη βάση 336 εκατομμύρια ευρώ στους μισθούς και τις συντάξεις των ένστολων, που προβλέπονται στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2013-2016. Οι δαπάνες για τις συντάξεις θα είναι αυξημένες κατά 262 εκατομμύρια ευρώ λόγω των συνταξιοδοτήσεων του 2013 και αυτών που θα γίνουν το 2014. Οι δαπάνες για την πληρωμή των τόκων υπολογίζεται ότι θα διαμορφωθούν στα 6,15 δις ευρώ αυξημένες κατά 50 εκατομμύρια σε σχέση με το 2013. Οι δαπάνες για καταπτώσεις εγγυήσεων αναμένεται να μειωθούν κατά 257 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2013.

Στις πρόσθετες και παρεπόμενες παροχές, δηλαδή αμειβόμενες επιτροπές, συμβούλια, υπερωριακή απασχόληση, οι δαπάνες προβλέπεται να μειωθούν κατά 69 εκατομμύρια δηλαδή να περιοριστούν στα 685 εκατομμύρια ευρώ.

Οι καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες προβλέπεται να μειωθούν κατά 443 εκατομμύρια ευρώ δηλαδή κατά 18,7% έναντι του 2013. Οι μεταβιβαστικές δαπάνες που θα καλύψουν κυρίως ανάγκες των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, των ΟΤΑ και άλλων φορέων θα διαμορφωθούν στα 13,95 δις ευρώ. Οι δαπάνες για αποδόσεις φόρων σε τρίτους προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 5,7 δις ευρώ μειωμένες κατά 81 εκατομμύρια ευρώ.

Από τους πόρους αυτούς θα χρηματοδοτηθούν οι ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού με 2,63 δις ευρώ και οι φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης με το ποσό του 1,06 δις ευρώ. Οι ΟΤΑ θα ενισχυθούν και με ειδική επιχορήγηση 320 εκατομμυρίων ευρώ. Το αποθεματικό προβλέπεται να είναι στο 1,12 δις όπως προβλέπονταν στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα. Οι δαπάνες για τόκους προβλέπονται 6,15 εκατομμύρια ευρώ ή στο 3,4% του ΑΕΠ. Οι δαπάνες για τα εξοπλιστικά για το 2014 προβλέπεται να μειωθούν από τα 650 εκατομμύρια ευρώ του 2013, στα 583 εκατομμύρια ευρώ. Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 320 δις ευρώ ή στο 174,8% του ΑΕΠ. Με δεδομένο ότι στρατηγικός στόχος της κυβέρνησης είναι η βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους, προβλέπεται ότι για πρώτη φορά θα μειωθεί το 2014 το χρέος σε απόλυτα νούμερα, λόγω της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος, της συγκράτησης των δαπανών για τόκους και της υλοποίησης του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων.

Με την προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών, των μεταρρυθμίσεων και των αποκρατικοποιήσεων, με την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της αποτελεσματικότητας τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, πετυχαίνουμε σταθεροποίηση της οικονομίας μας με δυνατότητες πλέον ανάκαμψης και ανάπτυξης. Ταυτόχρονα, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Eurogroup τον Νοέμβριο του 2012, διεκδικούμε την ελάφρυνση του δημοσίου χρέους της χώρας μας, και αυτό θα κάνει η κυβέρνηση με τον καλύτερο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την τελευταία τριετία η οικονομία μας βρίσκεται σε βαθιά ύφεση και η ανεργία είναι σε πρωτοφανή επίπεδα. Οι συμπολίτες μας περνούν πολύ

δύσκολες μέρες. Οι θυσίες που καταβάλουν είναι τεράστιες. Όμως φέτος, υπάρχουν τα πρώτα σημεία, που δείχνουν ότι αυτές οι θυσίες πιάνουν τόπο. Έχουμε πλέον τα πρώτα δείγματα ότι η οικονομία σταθεροποιείται και σταδιακά η Ελλάδα επιστρέφει σε τροχιά ανάπτυξης. Συνεχίζουμε τον δύσκολο, αλλά σωστό αγώνα.

Ο Προϋπολογισμός του 2014 είναι ρεαλιστικός, αληθινός και ταυτόχρονα λειτουργεί ως βάση και εφαλτήριο ανάπτυξης για την χώρα. Η Ελλάδα έκανε μια νέα αρχή, δύσκολη, επώδυνη, αλλά σωστή. Τώρα μετά από τα πρώτα αυτά αποτελέσματα, είμαστε πεπεισμένοι ότι κάνουμε το σωστό και αυτό μας δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίσουμε. Συνεχίζουμε για να δικαιώσουμε τις θυσίες των πολιτών. Να βγάλουμε την Ελλάδα από την κρίση και να οδηγήσουμε την χώρα σε πορεία ανάπτυξης. Συνεχίζουμε δυνατά για μια νέα πορεία στην οικονομία μας, για ένα νέο ξεκίνημα της πατρίδας μας.

Ιορδάνης Τζαμτζής

Βουλευτής Πέλλης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.
ΟΛΓΑΣ-ΝΑΝΤΙΑΣ ΒΑΛΑΒΑΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014

της Ειδικής Εισηγήτριας του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Όλγας-Νάντιας Βαλαβάνη

Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η Εισηγητική Έκθεση Προϋπολογισμού 2014, που κατέθεσε η Κυβέρνηση, αποτελεί «ίδια γέυση» για τους Έλληνες πολίτες στο δρόμο ενός ακραία νεοφιλελεύθερου «Προγράμματος», που έχει διαλύσει τη χώρα και προπαντός τις ζωές της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού: Αφαιρεί απ' την οικονομία, επιπρόσθετα στη μέχρι σήμερα αφαίμαξη και σωρευτικά ως προς τα μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενα «μέτρα», άλλα 5,3 δις ευρώ: Αφενός από αύξηση της φορολογίας εισοδήματος - κυρίως μισθωτών, συνταξιούχων, ελευθέρων επαγγελματιών, ατομικών επιχειρήσεων και αγροτών και διεύρυνσης της βάσης της φορολογίας κατοχής της ευρύτατης μικρής ιδιοκτησίας. Αφετέρου μέσω αύξησης των περικοπών κοινωνικών δαπανών κυρίως στους τομείς της υγείας (φαρμακευτική δαπάνη, πρωτοβάθμια φροντίδα και νοσοκομεία), της κοινωνικής ασφάλισης (συντάξεις και εφάπαξ) και των προνοιακών επιδομάτων, αλλά και αναπτυξιακών δαπανών, όπως του εξαιρετικά ισχνού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο κατά τη διετία 2013-2014 «κουρεύτηκε» κατά 500 εκ. ευρώ.

Η βασική διαφορά του από προηγούμενους προϋπολογισμούς είναι ότι εισάγει με πολλές τυμπανοκρουσίες τη «Μεγάλη Ιδέα» του «πρωτογενούς πλεονάσματος» - παρούσα ήδη μέσω του Μεσοπρόθεσμου 2013-2016 - ως μέγιστο επίτευγμα της δημοσιονομικής πολιτικής και μοναδικό τρόπο για να επανέλθει η χώρα σε τροχιά ανάκαμψης. Η επίτευξη του, με αρκετή δόση «δημιουργικής λογιστικής», το 2013 έναντι στόχου ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, εμφανίζεται ως η «Λυδία λίθος», που θα κρίνει την «έξοδο» από το Μνημόνιο εντός του 2014. Και, αν η κυβέρνηση έχει καταφέρει να τα «βρει» όλα μέχρι τότε με την Τρόικα, κατά προτίμηση προεκλογικά. Στην προοπτική της βασικής πρόβλεψης ότι το 2014 η ελληνική οικονομία θα επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης 0,6%, έπειτα από έξι συνεχή έτη ύφεσης και απώλεια του 25% του ΑΕΠ, στηριγμένη σε παραδοχές και υποθέσεις που εμπεριέχουν το λιγότερο σημαντικές «αβεβαιότητες». Μετά από μια πολύ καλή τουριστική χρονιά, που στηρίχτηκε όμως στην αιματοχυσία σε δύο βασικούς γειτονικούς τουριστικούς προορισμούς, Αίγυπτο και Τουρκία, ως «ατμομηχανές» ανάπτυξης εμφανίζει: Τις άμεσες επενδύσεις (επί 7 χρόνια αμελητέες). Τις εξαγωγές (με μειωμένο το παγκόσμιο μερίδιο της Ελλάδας κατά 26,7% στο διάστημα 2007-2012 και επίσης αρνητικές κατά την τελευταία διετία 2012-2013, αν αφαιρέσουμε τα πετρελαιοειδή). Και την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, ως βασικό μέσο τόσο εξυπηρέτησης του χρέους όσο και τόνωσης της οικονομικής δραστηριότητας.

Ταυτόχρονα, μας αναγκάζει να συζητήσουμε ένα σχέδιο Προϋπολογισμού, που δεν υπάρχει ούτε καν στα χαρτιά: Καθώς δεν έχει «κλείσει» ακόμα η «συμφωνία» για το ύψος

τόσο του δημοσιονομικού όσο και του χρηματοδοτικού κενού 2014-2016 μεταξύ Κυβέρνησης και Τρόικας, που χάρη στα Μνημόνια έχει τον «τελευταίο λόγο» σε όλα, ακόμα και για τον αριθμό των δόσεων στις ρυθμίσεις χρεών, μια σειρά μεγέθη του Προϋπολογισμού δεν είναι τα «τελικά». Ή, όπως προειδοποιεί η Τρόικα, «είναι υπό αίρεση». Αντίστοιχα λειτουργεί η έλλειψη κατάθεσης του Μεσοπρόθεσμου, που προορίζεται να επεκταθεί μέχρι το 2017.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι επί δύο βδομάδες θα κάνουμε μια συζήτηση με βάση ένα μέρος μόνο της εικόνας: Κυρίως τα «νέα» - για την τσέπη εργαζόμενων, ανέργων, συνταξιούχων και αγροτών - «μέτρα», τα ήδη εγκριμένα από το (επικαιροποιημένο) Μεσοπρόθεσμο εδώ κι ένα χρόνο και κάποια απ' την άνοιξη, για εφαρμογή από 1.1.2014 - και τις επιπτώσεις τους στα μακροοικονομικά μεγέθη και στην κατάσταση των ανθρώπων. Πρόκειται για «πακέτο» που δεν έχει συμβάλλει ακόμα στην παραπέρα διάλυση της ζωής τους, η Τρόικα όμως και οι εκπρόσωποι της Γερμανίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΔΝΤ δεν χάνουν ευκαιρία αναφοράς σ' αυτό, καλώντας συνεχώς τον ελληνικό λαό να συνεχίσει «να συμμορφώνεται με το Πρόγραμμα». Ταυτόχρονα και πολύ βολικά, εκτός συζήτησης επιχειρείται να μείνουν προς το παρόν δυο σημαντικοί παράμετροι:

- Με ποια μέτρα θα «κλείσει» το δημοσιονομικό κενό του 2014, δημοσιονομικά και διαρθρωτικά; (Στα τελευταία συμπεριλαμβάνονται και «εκκρεμότητες» από «προαπαιτούμενα» για το 2013, όπως η διάλυση της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας και το κλείσιμο και άλλων, πέρα της ΕΡΤ και του ΤΕΟ, δημόσιων οργανισμών, αλλά και πιο «καινούργια», από επιπρόσθετες απολύσεις και διαθεσιμότητες στο Δημόσιο μέχρι την απελευθέρωση των απολύσεων στον ιδιωτικό τομέα και των πλειστηριασμών για τα σπίτια δεκάδων χιλιάδων μικροϊδιοκτητών.)

- Και πως θα χρηματοδοτηθεί, με το τέλος των δόσεων της δανειακής σύμβασης ΕΕ και ΕΚΤ τον Μάιο 2014, το χρηματοδοτικό κενό για τα τοκοχρεολύσια του 2014 και παραπέρα; Με Τρίτο Μνημόνιο, όπως εμφανίζεται να προτιμά η Γερμανία και κύκλοι της ΕΕ; Με τα, εκτός πραγματικότητας και «υφειακά», συμφωνημένα με την Τρόικα «πρωτογενή πλεονάσματα» του Μεσοπρόθεσμου και με επιστροφή - με τι, αλήθεια, επιτόκια; - στις «αγορές», όπως προτείνει η Κυβέρνηση; Και, κυρίως, τι θα γίνει με το κεντρικό πρόβλημα της Ελληνικής Οικονομίας προκειμένου να υπάρξει ανάπτυξη και νέες θέσεις εργασίας;

Γιατί με τον Προϋπολογισμό 2014, η κυβέρνηση «κλείνει τα μάτια» προκειμένου ν' αποφύγει να τοποθετηθεί για το θηριώδες και «μη βιώσιμο» δημόσιο χρέος. Αυτό που «ρούφηξε» στη «μαύρη τρύπα» του κατά την τετραετία 2010-2013 σχεδόν ολόκληρο το ποσόν των δύο δανειακών συμβάσεων των Μνημονίων, 211,2 δις σε σύνολο 219 - με μόλις 7,8 δις, δηλ. λιγότερο από 2 δις το χρόνο, να διοχετεύονται στο πρωτογενές έλλειμμα του Προϋπολογισμού. Ενώ «αφομοίωσε», ταυτόχρονα, χωρίς ν' αφήσει πίσω του πολλά ίχνη, δύο «κουρέματα» χρέους, το PSI του Φεβρουαρίου 2012 και το buy-back του Δεκεμβρίου 2012, άτολμα και σχεδιασμένα έτσι, ιδιαίτερα το πρώτο, ώστε να «κουρεύει» πριν απ' όλα το διακρατούμενο από ελληνικές τράπεζες, ασφαλιστικά ταμεία, ΑΕΙ, νοσοκομεία και μικροομολογιούχους, κομμάτι του ελληνικού χρέους - κάτι δηλ. σαν να πυροβόλησε η χώρα το ίδιο της το πόδι. Με αποτέλεσμα το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ να εκτοξευτεί και πάλι,

μέσα σ' ένα χρόνο, σε ύψος 40 ποσοστιαίων μονάδων παραπάνω απ' ότι ήταν το 2010, όταν η χώρα ουσιαστικά «προσκάλεσε» το ΔΝΤ στην Ευρώπη και η ίδια τέθηκε υπό καθεστώς Μνημόνιου. Και τώρα πια τα 2/3 του να οφείλεται όχι πλέον σε τράπεζες - για τη διάσωση των οποίων πρωτοσχεδιάστηκε το Μνημόνιο, όπως ομολογείται ανοιχτά στο «κείμενο απολογισμού» των 3 πρώτων χρόνων από το Μνημόνιο, που εκδόθηκε από το ΔΝΤ τον περασμένο Ιούνιο -, αλλά σε κράτη, υποκείμενο πλέον στο, εξαιρετικά ευνοϊκό για τον δανειστή, καθεστώς αγγλικού δικαίου.

Τα παραπάνω σημαίνουν ότι μέσα στους επόμενους μήνες θα ψηφιστεί και δεύτερος, συμπληρωματικός, Προϋπολογισμός. Ότι θα ψηφιστεί ξεχωριστά το Μεσοπρόθεσμο. Κι ότι θα μείνει να εκκρεμεί, μέσα στο 2014, η μεγάλη και καθοριστική συζήτηση για το χρέος.

Σημαίνει, επίσης, ότι μέσω του Προϋπολογισμού 2014 θα συνεχίσουν να είναι παράλληλοι, χωρίς σημείο συνάντησης, δυο κόσμοι: των αριθμών και των πραγματικών ανθρώπων. Το γεγονός ότι η διατήρηση της περιοριστικής πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης, η συνεχής και έντονη λιτότητα προκαλεί παραπέρα επιδείνωση βασικών μακροοικονομικών και δημοσιονομικών δεδομένων με άμεση επίδραση στη ζωή εξαντλημένων ανθρώπων, όπως είναι η ανεργία, τα λουκέτα μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, η δραστική μείωση των εισοδημάτων μισθωτών, συνταξιούχων και ελευθεροεπαγγελματιών, η αποεπένδυση, ο αποπληθωρισμός και η αύξηση του δημοσίου χρέους, δε φαίνεται να συμπεριλαμβάνεται στη βασική ατζέντα του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης.

Στην παρούσα Έκθεση θα επιχειρηθεί η αναφορά στα οικονομικά μεγέθη να μην κρύβει, αλλά αντίθετα ν' αποκαλύπτει την κατάσταση της εργαζόμενης συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας, τον πραγματικό κόσμο των ανθρώπων. Για τον απλό λόγο ότι μας ενδιαφέρει όχι απλά η έξοδος απ' την κρίση, αλλά και ο τρόπος που αυτή θα γίνει: Προς δικό τους όφελος.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Πέρα απ' την ίδια την ακολουθούμενη πολιτική, καταλυτικό ρόλο για την επίτευξη αναστροφής της αρνητικής τάσης για την ελληνική οικονομία παίζει το «κλίμα» στην παγκόσμια οικονομία: Προπαντός η ενίσχυση των ρυθμών ανάπτυξης, αλλά και η διατήρηση μη συμβατικών μέσων παρέμβασης κεντρικών τραπεζών στο επίπεδο άσκησης της νομισματικής πολιτικής για να είναι δυνατή η χρηματοδότηση της.

Η μείωση των ρυθμών ανάπτυξης των αναδυόμενων και αναπτυσσόμενων χωρών, που είχαν αποτελέσει το σημαντικότερο παράγοντα εξόδου της διεθνούς οικονομίας από τους υφεσιακούς ρυθμούς της κρίσης του 2008, αποτελούν την κύρια πηγή αβεβαιότητας σε διεθνές επίπεδο για το 2014. Την ίδια στιγμή η αναμενόμενη σταδιακή απομείωση της πολιτικής της ποσοτικής χαλάρωσης από την Fed, αναμένεται να προκαλέσει αύξηση των επιτοκίων δανεισμού τόσο στις αναπτυσσόμενες όσο και στις αναπτυγμένες χώρες.

Σε αναθεώρηση προς το χειρότερο των προβλέψεων του για την παγκόσμια οικονομία προχώρησε πριν από λίγες ημέρες ο ΟΟΣΑ (2013: 2,7% από 3,1%, 2014: 3,6%

από 4%, 2015: 3,9%), ενώ στην Έκθεση του τονίζεται ειδικά για την Ευρωζώνη ο κίνδυνος αποπληθωρισμού και η αναιμική οικονομική δραστηριότητα. Καλεί επίσης την ΕΚΤ ν' ακολουθήσει το παράδειγμα της Fed (ποσοτική χαλάρωση), πράγμα στο οποίο αντιτίθεται σφόδρα η γερμανική πολιτική ηγεσία.

Η Ευρωζώνη: Πρόβλεψη για εξαιρετικά εύθραυστη ανάκαμψη από την επόμενη χρονιά

Όπως συμβαίνει και στην περίπτωση ΟΟΣΑ και ΔΝΤ, η ΕΕ εδώ κι ένα χρόνο, από το Νοέμβριο 2012 μέχρι το Νοέμβριο 2013, με τις διαδοχικές ανά τρίμηνο αξιολογήσεις της στοιχείων και προβλέψεων, «κατεβάζει» σχεδόν κάθε φορά τον πήχη: για τις επιδόσεις συνολικά της Ευρωζώνης το 2012 και τις αντίστοιχες προβλέψεις για το 2013 και 2014. Έτσι, ενώ το Νοέμβριο 2012 η πρόβλεψη για το 2012 ήταν για ύφεση -0,4%, αυτό το μήνα το 2012 «έκλεισε» με ύφεση -0,7. Ως προς την πρόβλεψη για το τρέχον 2013, ενώ τέτοια εποχή πέρυσι η πρόβλεψη ήταν για οριακή ανάπτυξη 0,1%, τώρα εκτιμάται ότι θα κλείσει με ύφεση -0,4%. Αλλά και για το 2014, η ανάπτυξη 1,4% που προβλεπόταν τέτοια εποχή πέρυσι, έχει περιοριστεί στην αναιμικότερη 1,1% στην τελευταία αξιολόγηση (Νοέμβριος 2013).

Ο εξαναγκασμός όλων των κρατών-μελών της ΕΕ σε ταυτόχρονη στόχευση για μείωση των εμπορικών ελλειμμάτων - στην Ευρωζώνη επιδιώκεται το πλεόνασμα τόσο στο εμπορικό ισοζύγιο όσο και στο ισοζύγιο των τρεχουσών συναλλαγών - μπορεί να θεωρείται από τους κυρίαρχους κύκλους ως ένδειξη προόδου της δημοσιονομικής εξυγίανσης, ωστόσο αποκρύπτει μια οδυνηρή διαπίστωση: Τη σταδιακή απώλεια, κατά το διάστημα 2007-2012, μεγάλου τμήματος του μερίδιου της ΕΕ στις παγκόσμιες εξαγωγές, συμπεριλαμβανομένης και της Γερμανίας, η τελευταία μάλιστα, γι' αυτό το διάστημα, με σωρευτικές απώλειες -13%. Η μείωση του παγκόσμιου μερίδιου των ελληνικών εξαγωγών κατά -26,7%, παραδόξως είναι μόνο η δεύτερη χειρότερη επίδοση σε αυτό το διάστημα. Προηγείται όλων μια χώρα του «σκληρού πυρήνα» της Ευρωζώνης, η Φινλανδία, με σωρευτική απώλεια μερίδιου παγκόσμιων εξαγωγών κατά -30,8%. Ενώ η Ελλάδα ακολουθείται στενά από την Ιταλία (-23,8%) και την Αυστρία (-21,1%). Είναι χαρακτηριστικό ότι οι μόνες χώρες που δεν είχαν τέτοιες απώλειες ήταν οι Βαλτικές και η Πολωνία, η Ρουμανία, η Βουλγαρία και η Μάλτα.

Η διατήρηση της περιοριστικής πολιτικής στην Ευρωζώνη σε συνδυασμό με την πτώση της πιστωτικής επέκτασης και την αύξηση των επισφαλειών του τραπεζικού τομέα, κυρίως αλλά όχι μόνο στις χώρες της Μεσογειακής λεκάνης – οι μικρές και μεσαίες Γερμανικές τράπεζες, και όχι μόνο, είναι ένα τέτοιο παράδειγμα, ενώ η «τρύπα» των «κόκκινων δάνειων» στο σύνολο της Ευρωζώνης υπολογίζεται μεγαλύτερη από 1 τρις, γι' αυτό και τα επερχόμενα stress test των ευρωπαϊκών «συστημικών» τραπεζών θεωρούνται a priori τυπικού χαρακτήρα - αυξάνουν τους κινδύνους και προκαλούν έντονους

προβληματισμούς: Σχετικά με τη δυναμική της ευρωπαϊκής οικονομίας έστω και για αναιμική έξοδο από την κρίση, αλλά με οριστικό τρόπο. Η προοπτική μιας τέτοιας εξόδου με επιδείνωση της κατάστασης των χωρών της περιφέρειας, κάνει κάτι τέτοιο ακόμα πιο προβληματικό. Όπως επισημαίνει και ο τίτλος πρόσφατου άρθρου του Independent (6.11.2013): «Με ανεργία 28% στην Ελλάδα, η ευρωπαϊκή κρίση δεν έχει τελειώσει.» Πολύ περισσότερο, αναλυτές και πολιτικοί αποφεύγουν με κάθε τρόπο ν' απαντήσουν στο θεμελιώδες ερώτημα, που αφορά άμεσα τους ευρωπαίους εργαζόμενους, αλλά και ολόκληρους λαούς: «Έξοδος από την κρίση προς όφελος τίνος;»

Το βασικότερο πρόβλημα, που αντιμετωπίζει η Ευρωζώνη, είναι η συνεχής αύξηση της ανεργίας (φέτος ιστορικό ψηλό 12,2% ή 19,447 εκατ. άνεργοι συνολικά στην Ευρωζώνη και 11,2% στην ΕΕ-27) και της φτώχειας, που έπρεπε να έχει περιοριστεί κατά 20 εκ ανθρώπους, αλλά αντιθέτως αυξάνει. Η μέχρι στιγμής απάντηση της ηγεσίας της ΕΕ περιορίζεται σε διαπιστώσεις και ευχολόγια, ενώ η μείωση του Ευρωπαϊκού Προϋπολογισμού για τη νέα επταετή περίοδο 2014-2020, για πρώτη φορά μάλιστα ελλειμματικού απ' τη σύλληψη του, δείχνει ακριβώς ότι, αντίθετα με τη δημοσιονομική «προσαρμογή», ανάπτυξη και απασχόληση δεν αποτελούν πραγματικές προτεραιότητες της ευρωπαϊκής πολιτικής σκέψης και δράσης. Ιδιαίτερα, όμως, το ποσόν που διαθέτει η Ε.Ε. ως μοναδική επιλέξιμη πολιτική για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων 15 έως 29 ετών (η βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της) υπό το νέο πρόγραμμα NEET (No Employment, Education, Training – Χωρίς εργασία, εκπαίδευση, επαγγελματική ειδίκευση), αποτελεί κυριολεκτική κοροϊδία: 6 δις ευρώ όλα-όλα για τα επόμενα 7 χρόνια μέχρι το 2020, τα 3 δις απ' το νέο Ευρωπαϊκό Προϋπολογισμό και τα άλλα 3 απ' τα κονδύλια που έτσι κι αλλιώς θα πάρουν οι χώρες απ' το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Δείχνει, επίσης, ότι οι πολιτικές της ΕΕ για τα πιο ουσιαστικά προβλήματα, που η κύρια κατεύθυνση της πολιτικής των κυρίαρχων κύκλων της δημιουργεί στους εργαζόμενους, στερούνται ουσίας: Έχουν απλώς επικοινωνιακό χαρακτήρα.

Υπάρχει επίσης εμφανής επιδείνωση του προβλήματος του δημόσιου χρέους στην ΕΕ: Ενώ στο διάστημα 2004-2008 βρισκόταν στο 69%, το β' τρίμηνο του 2013 το βρήκε στο 93,4% από 92,3% το α' τρίμηνο και 89,9% το αντίστοιχο διάστημα του 2012. Οι τελευταίες προβλέψεις της ΕΕ βλέπουν το 2013 να «κλείνει» με 95,5%, το 2014 με παραπέρα αν και μικρότερη άνοδο στο 95,9%, ενώ πρόβλεψη για, έστω κι εντελώς οριακή, μείωση δεν υπάρχει πριν το 2015. Το ζήτημα της αντιμετώπισης του χρέους, μ' επίκεντρο τη συζήτηση της αντιμετώπισης του χρέους των υπερχρεωμένων χωρών της περιφέρειας, εξακολουθεί να κρύβεται «κάτω απ' το χαλί», καθώς το χρονικό σημείο μείωσης του μετατίθεται συνεχώς σε μεταγενέστερη περίοδο. Στις προτεραιότητες της Ελληνικής Προεδρίας δε φαίνεται να συμπεριλαμβάνεται η σημαντικότερη: **Η προετοιμασία μιας Ευρωπαϊκής Διάσκεψης για το χρέος.**

Σχετικά πρόσφατη είναι η εμφάνιση και κινδύνου αποπληθωρισμού (μείωση του πληθωρισμού στο 0,7% τον Οκτώβριο 2013 και πιθανή αρνητική τάση).

Ο συνδυασμός αύξησης της ανεργίας και μείωσης ή «παγώματος» των μισθών για μεγάλα τμήματα των εργαζομένων, ιδιαίτερα μέσω της επέκτασης της επισφαλούς εργασίας (π.χ. στη Γερμανία οι εργαζόμενοι με *mini jobs* των 450 ευρώ το μήνα χωρίς υποχρέωση ασφάλισης και φόρων από μεριάς των ιδίων όσο και των εργοδοτών τους, με κρατική κάλυψη μόνο της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, προσεγγίζουν το 1/5 της συνολικής απασχόλησης) οδηγεί σε μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, σε αύξηση της «μαύρης εργασίας» και σε φτωχοποίηση ευρύτερων τμημάτων του πληθυσμού (νεόφτωχοι). Αυτό έχει ως συνεπακόλουθο την αύξηση των επισφαλών δανείων και τον επακόλουθο περιορισμό των τραπεζικών χορηγήσεων, πριν απ' όλα προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, με αποτέλεσμα να παρατηρείται μείωση των άμεσων επενδύσεων.

Η παραπάνω εξέλιξη σε συνδυασμό με την προοπτική αναιμικών ρυθμών ανάπτυξης και τις έντονες αβεβαιότητες, έχει ως συνέπεια οι ιδιωτικές επιχειρήσεις να προσπαθούν να βελτιώσουν καταρχήν τους χρηματοοικονομικούς τους δείκτες (μείωση δανείων, επαναγορές ιδίων μετοχών κ.α.) και να ενισχύσουν τη θέση τους μέσω εξαγορών συμπληρωματικών ή ανταγωνιστικών επιχειρήσεων παρά να προχωρούν σε επενδύσεις. Η εμφάνιση φαινομένων αποπληθωρισμού θα ενίσχυε ακόμα παραπέρα αυτή την κατεύθυνση. Όσον αφορά τους ιδιώτες «επενδυτές», η ποσοτική χαλάρωση και η διαμόρφωση των επιτοκίων σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα έχει στρέψει το ενδιαφέρον τους σχεδόν αποκλειστικά στην κερδοσκοπία, σε βραχυπρόθεσμες τοποθετήσεις σε κεφαλαιαγορές και χρηματαγορές, που καταγράφουν πολύ σημαντικές υπεραξίες, σε πλήρη, σχεδόν, αδιαφορία για την «πραγματική» οικονομία.

Ευρωζώνη: Συντονισμένες πολιτικές λιτότητας και ένταση των ανισοτήτων στην Ευρωζώνη

Ενώ όλες οι παραπάνω παρατηρήσεις είναι γνωστές και ορατές στην ευρωπαϊκή πολιτική ελίτ, αυτή συνεχίζει να θεωρεί την άσκηση της περιοριστικής πολιτικής ως το άγιο δισκοπότηρο της νεοφιλελεύθερης στρατηγικής της. Κόντρα σε όλα τα δεδομένα, δηλώνει ότι η συνέχιση των πολιτικών λιτότητας, προκαλώντας εξυγίανση των δημοσιονομικών, θα επιφέρει επιπρόσθετα μείωση τόσο της ανεργίας όσο και του ύψους του δημοσίου χρέους, και μάλιστα με τρόπο σταθερό και αποτελεσματικό, με το μεγάλο ιδιωτικό κεφάλαιο να αποτελεί το μοναδικό παράγοντα που είναι σε θέση να προσφέρει βιώσιμη λύση στο πρόβλημα των περιορισμένων επενδύσεων. Η τόνωση της οικονομίας μέσω της ενεργοποίησης και ενίσχυσης του ρόλου ενός ριζικά ανασυγκροτημένου και αναπροσανατολισμένου δημόσιου τομέα, μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αποκλείεται ως λύση εξόδου από την κρίση.

Πολύ περισσότερο, όταν τίθεται το ερώτημα «προς όφελος τίνος;». Είναι χαρακτηριστική η αποστροφή για την ανάκαμψη στις ΗΠΑ σε ομιλία του Τζότζεφ Στίγκλιτς στο Συνέδριο της AFL-CIO (13.9.2013): «Ορισμένοι λένε ότι η ύφεση έληξε το 2009. Για τους περισσότερους Αμερικανούς, όμως, αυτό δεν είναι σωστό. Το 95% των κερδών μεταξύ

2009-2012 απορροφήθηκε από το ανώτατο 1%. Οι υπόλοιποι, το 99% δηλ., ποτέ δεν ανέκαμψαν πραγματικά. Περισσότεροι από 20 εκ Αμερικανοί, που θα ήθελαν δουλειά πλήρους απασχόλησης, δεν μπορούν να τη βρουν. Τα εισοδήματα είναι χαμηλότερα απ' ό,τι πριν από μιάμιση δεκαετία, ο πλούτος της μεσαίας τάξης έχει επιστρέψει στα επίπεδα προ δύο δεκαετιών.»

Η εφαρμογή των προγραμμάτων δημοσιονομικής “εξυγίανσης” είχαν – και εξακολουθούν να έχουν – ως κοινό χαρακτηριστικό την υποεκτίμηση του δημοσιονομικού πολλαπλασιαστή, δηλαδή της πραγματικής επίδρασης των περιοριστικών μέτρων στους παράγοντες που συνδιαμορφώνουν και επηρεάζουν το ΑΕΠ (κατανάλωση, επενδύσεις, εισαγωγές και εξαγωγές, εισόδημα, ανεργία κ.α.) και το δημόσιο χρέος. Πολύ περισσότερο, όταν οι πολιτικές λιτότητας ασκούνται συντονισμένα.

Στην αντίστοιχη περυσινή «Έκθεση σχετικά με το χρέος στον Προϋπολογισμό 2013» (Οκτώβριος 2012), τονίζαμε ότι από την «αυτοκριτική» για λάθος πολλαπλασιαστές, που είχε μόλις και για πρώτη φορά εμφανιστεί στην Έκθεση του ΔΝΤ World Outlook του Οκτωβρίου 2012 - όχι πλέον με βάση οικονομετρικά μοντέλα με εξαιρετικά αμφισβητούμενες υποθέσεις, αλλά με βάση τα εμπειρικά δεδομένα 28 χωρών σε «πρόγραμμα», οι οποίες είχαν κυριολεκτικά «χαντακωθεί» μετά το ξέσπασμα της κρίσης του 2008 - το ΔΝΤ, κόντρα στις ίδιες τις διαπιστώσεις του, δεν καταλήγει ότι χρειάζεται να τερματιστεί η πολιτική της λιτότητας.

Όπως γράφαμε τότε: «Πολύ περισσότερο δεν καταλήγει σε αυτό το μοναδικά λογικό συμπέρασμα όταν, όπως στην περίπτωση της Ευρωζώνης, σε όλες τις χώρες ταυτόχρονα, αν και με διαφορετική ένταση, εφαρμόζονται οι λεγόμενες «περιοριστικές» πολιτικές εσωτερικής υποτίμησης, και μάλιστα σε περιβάλλον με επιτόκια κοντά στο «μηδέν»: Καθώς η κάθε χώρα δεν υποφέρει μόνο από τις επιπτώσεις της «δικής της» δημοσιονομικής λιτότητας, αλλά δέχεται και την επίδραση απ' τη διάχυση της **συντονισμένης πλέον πολιτικής λιτότητας** στο Ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον - αυτό που, τελευταία, διεθνή μέσα ονομάζουν «Σύμφωνο Αυτοκτονίας» -, το ΑΕΠ της δε μειώνεται μόνο απ' τα εσωτερικά μέτρα δημοσιονομικής «πειθάρχησης» αλλά, κυρίως μέσω των εμπορικών ανταλλαγών, επιπροσθέτως από εκείνα που εφαρμόζονται στις άλλες χώρες. Σε αυτή την περίπτωση – κι αυτό συμβαίνει ήδη στην Ευρωζώνη - εμφανίζεται το λεγόμενο **«δημοσιονομικό παράδοξο»: Το χρέος των υπερχρεωμένων χωρών αντί να μειώνεται, αυξάνεται...»**

Στον ενδιάμεσο ένα χρόνο, και παρά τη συνέχιση της επιχείρησης ασάβινης θεσμικής θωράκισης σε μια τέτοια κατεύθυνση από μεριάς μιας ταχέως «Γερμανοποιούμενης» Ευρωπαϊκής Ένωσης (παραπέρα συμφωνίες για Κανονισμούς και Οδηγίες στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και του Συμφώνου για το ευρώ, με κεντρικό ρόλο στους ευρωπαϊκούς κανονισμούς των λεγόμενων “six-pack” και “two-pack”), υπήρξαν φωνές εμπειρογνομόνων τόσο του ΔΝΤ όσο και της ΕΕ, που σε «κείμενα εργασίας» τους, δημοσιοποιημένα στο πλαίσιο της «εσωτερικής συζήτησης» των δύο Οργανισμών, εντόπισαν αυτό το πρόβλημα.

Υπενθυμίζεται ότι την έντονη συζήτηση για την εγκληματική «υποεκτίμηση» του δημοσιονομικού πολλαπλασιαστή στον κόσμο και στη χώρα μας τελικά πυροδότησε, μήνες

μετά το World Outlook, Έκθεση του επικεφαλής οικονομολόγου του ΔΝΤ κ.Ο. Blanchard τον Ιανουάριο του 2013.

Σε ανάλογα συμπεράσματα καταλήγει επίσης πρόσφατη Έκθεση της Κομισιόν (Οκτώβριος 2013) με τίτλο «Fiscal Consolidations and Spillovers in the Euro Area Periphery and Core – Δημοσιονομικές προσαρμογές και η διάχυση των αποτελεσμάτων τους στην περιφέρεια και τον πυρήνα της περιοχής του ευρώ» και συντάκτη τον Jan in't Veld. Η Έκθεση υπογραμμίζει την τελική αρνητική επίδραση της δημοσιονομικών περιοριστικών μέτρων στην διαμόρφωση βασικών μακροοικονομικών στοιχείων όχι μόνο σε κάθε χώρα σε «πρόγραμμα» ή με εφαρμογή τέτοιων πολιτικών, αλλά και στις χώρες με τις οποίες έχει εμπορικές και άλλες οικονομικές σχέσεις.

Μελετώντας ιδιαίτερα την περίπτωση της Ισπανίας, η Έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η διάχυση (spill-over effect) της αρνητικής επίδρασης των περιοριστικών μέτρων από το εσωτερικό της στις χώρες, με τις οποίες συναλλάσσεται, αυξάνει κατά μ.ο. κατά 10% τις αρνητικές επιδράσεις των «δικών» τους περιοριστικών μέτρων, με την Πορτογαλία να μετράει ωστόσο ενίσχυση κατά 20% των αρνητικών επιδράσεων από τη δική της «προσαρμογή» λόγω των ιδιαίτερα στενών εμπορικοοικονομικών της σχέσεων με την Ισπανία. Ο Veld «θεμελιώνει» επίσης τη μεγαλύτερη υφεσιακή επίδραση στο ΑΕΠ βραχυμεσοπρόθεσμα απ' τις περικοπές δαπανών και τη μεγαλύτερη υφεσιακή επίδραση στο ΑΕΠ μακροπρόθεσμα απ' τις αυξήσεις στη φορολογία, προσδιορίζοντας στην περίπτωση της Ισπανίας το μεν πολλαπλασιαστή από την περικοπή δαπανών στο 1,1, το δε πολλαπλασιαστή από τις αυξήσεις φορολογίας στο 0,5.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει επίσης το συμπέρασμα του ότι ενώ η διάχυση απ' τις δημοσιονομικές προσαρμογές στη Γερμανία και στις χώρες του πυρήνα έχουν επιδεινώσει την οικονομική κατάσταση στις χώρες της περιφέρειας, αντίθετα με ό,τι πιστεύεται, ένα προσωρινό δημοσιονομικό ερέθισμα στις πλεονασματικές χώρες μπορεί να βοηθήσει να ελαττώσουν τα πλεονάσματα τους, η βελτίωση όμως στα τρέχοντα ελλείμματα στην περιφέρεια θα είναι μικρή. Το συνολικό του συμπέρασμα είναι ότι διαδοχικές δημοσιονομικές προσαρμογές συμπίεσαν τα τελευταία χρόνια την ανάπτυξη στην Ευρωζώνη. Οι ταυτόχρονες, σε όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, δημοσιονομικές προσαρμογές επιδείνωσαν την ύφεση στις χώρες «σε πρόγραμμα» (Μνημόνια) και στις πιο ευάλωτες χώρες: **Ενώ οι μέσοι πολλαπλασιαστές κυμαίνονται μεταξύ 0,5 και 1, ανάλογα με το βαθμό «ανοίγματος» της οικονομίας καθεμιάς απ' αυτές τις χώρες, η αρνητική διάχυση των επιδράσεων μπορεί να προσθέσει 1,5-2,5 μονάδες στ' αρνητικά υφεσιακά αποτελέσματα.** Για να καταλήξει βέβαια κι αυτός αλά ΔΝΤ, ότι «η ανεύρεση μεγάλων αρνητικών επιδράσεων στην παραγωγή και σημαντικής αρνητικής διάχυσης δε σημαίνει ότι θα έπρεπε να έχει αποφευχθεί η δημοσιονομική προσαρμογή»: Απλώς θα έπρεπε να έχει βρεθεί άλλος ρυθμός, με οπισθοβαρή αντί για εμπροσθοβαρή «προγράμματα» και με την επέκτασή τους στο χρόνο, «όταν οι συνθήκες θα έχουν βελτιωθεί και οι πολλαπλασιαστές θα είναι μικρότεροι, δηλ. όταν οι πιστωτικοί περιορισμοί θα έχουν χαλαρώσει και η νομισματική πολιτική θα είναι υποστηρικτική».

Περιττό να πούμε ότι η έννοια της Ελλάδας ως πρώτο και πρωτοπόρο «πειραματόζωο»-κοινωνικό εργαστήρι για αυτού του είδους τους πειραματισμούς, αποκτά σ' αυτό το φόντο νέες διαστάσεις. Ανάλογα αυτό ισχύει και για την πρόσφατη δήλωση του Πρωθυπουργού της Ιρλανδίας, της οποίας η δανειακή σύμβαση εκπνέει στις 7 Δεκεμβρίου φέτος, όταν αρνήθηκε να δεχτεί την άμεση γραμμή πίστωσης, που πρότεινε για τη χώρα η Τρόικα, με «αντάλλαγμα» επιπρόσθετα των συμφωνημένων μέτρα λιτότητας 3,1 δις ευρώ, που θα διεύρυναν το συμφωνημένο για το 2014 «πλεόνασμα»: «Δε θ' αφήσουμε την Ιρλανδική οικονομία να γίνει κάποιου είδους οικονομικό πείραμα για τα γεράκια της λιτότητας... Το μόνο επιχείρημα που προτάθηκε για τις (σ.σ.:*ακόμα μεγαλύτερες*) περικοπές είναι: **Ας δούμε πόσο μακριά μπορεί να πάει το ταχύμετρο.** Λοιπόν, δεν είμαστε οικονομικό πείραμα σ' αυτή τη χώρα.»

Εντυπωσιακή, για το που βρίσκεται η Ευρώπη μετά από μια 4ετία συντονισμένης λιτότητας με στόχο την ανταγωνιστικότητα για τη δημιουργία «εξωστρεφούς παραγωγικού μοντέλου» είναι η εικόνα της στο κείμενο του Richard Wood στο Ecomonitor «Ευρώπη: Η αποτυχία της πολιτικής εσωτερικής υποτίμησης». Κάνοντας χρήση των στοιχείων της μελέτης Ιουνίου 2013 του ΟΟΣΑ «Early Estimates of Quarterly Unit Labour Costs», δείχνει ότι σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία για το κόστος της εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, μεταξύ 2009-2013 σε Ιρλανδία, Πορτογαλία και Ισπανία αυτό έπεσε ραγδαία, ενώ προβλέπεται συνέχιση της καθοδικής του πορείας, έτσι ώστε το 2014 να έχει επιστρέψει στα επίπεδα του 1999. Το 2014, όμως, το μοναδιαίο κόστος εργασίας στη Γερμανία (χάρη στην «Ατζέντα 2010» και τη νομοθεσία Hartz II του Σρέντερ, που εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις Συνασπισμού της Καγκελαρίου Μέρκελ) θα είναι -10% χαμηλότερο απ' ό,τι ήταν το 1999. Άρα η μισθολογική «προσαρμογή» έχει ακόμα πολύ δρόμο προς τα κάτω.

Διαπιστώνει επίσης, κάνοντας χρήση των προβλέψεων του ΔΝΤ, ότι - αντίθετα με τη βασική υπόθεση της θεωρίας της πολιτικής εσωτερικής υποτίμησης - **τα επίπεδα τιμών δεν προσαρμόζονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές στην πτώση των μισθών.** Η αναμενόμενη προσαρμογή των επιπέδων τιμών δε συνέβη στην πραγματικότητα, με αποτέλεσμα κατά τη χρόνια εφαρμογή των πολιτικών λιτότητας η σχέση μισθών/τιμών να έχει χειροτερέψει. Μπορεί να μειώνεται ο πληθωρισμός στην Ευρωζώνη, αλλά μεταξύ 1999-2014 οι τιμές καταναλωτή στις περισσότερες χώρες της ΕΕ θα έχουν αυξηθεί σωρευτικά μεταξύ 11,2% (Ισπανία) και 19,1% (Εσθονία). Στη Γερμανία, όμως, οι τιμές θα έχουν αυξηθεί σωρευτικά το ίδιο διάστημα λιγότερο, μόνο 9,5%. Κι επειδή οι ονομαστικοί μισθοί θα έχουν πέσει περισσότερο απ' τις τιμές, μεταξύ 2009-2014 **στο Νότο – ως πολιτική έννοια – θα έχουν πέσει όχι μόνο οι ονομαστικοί, αλλά και οι πραγματικοί μισθοί** (οι υπολογισμοί είναι από τη μελέτη του 2013 του Ronald Janssen, “Real wages in the Eurozone: Not a Double, but a Continuing Dip”): -2% στην Ιταλία, -4% στην Ιρλανδία, -6% στην Πορτογαλία, -7% στην Ισπανία. Φυσικά πρωταθλητής αναδειχνεται η Ελλάδα, με -22% μείωση των πραγματικών και -50% μείωση των ονομαστικών μισθών μεταξύ 2009-2014 – ένα συμπέρασμα που συμπίπτει απολύτως με την πρόβλεψη του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ στην Ετήσια Έκθεση 2013 «Η Ελληνική Οικονομία και η απασχόληση» (Οκτώβρης 2013).

Αυτό δε σημαίνει ότι κατά την εύθραυστη, πιθανή αλλά όχι βέβαιη ανάκαμψη της Ευρωζώνης κατά το 2014 η Γερμανία θα παραμείνει με τις σημερινές επιδόσεις της αλώβητες. Παρά τον αναπροσανατολισμό των εξαγωγών της εκτός Ευρώπης μετά την έναρξη των πολιτικών συντονισμένης λιτότητας, κυρίως προς Κίνα και BRICS, το 69% των εξαγωγών της παραμένει προς χώρες της Ευρώπης, το 57% προς τα Κράτη-Μέλη της Ευρωζώνης. Το 2012 η Γερμανία είχε συνολικό έλλειμμα -27 δις από τις εμπορικοοικονομικές της σχέσεις με Ρωσία, Λιβύη και Νορβηγία (εισαγωγές ενέργειας) και επίσης εμπορικό έλλειμμα συνολικά 16,4 δις στις σχέσεις της με Κίνα και Ιαπωνία. Αντίθετα, είχε πλεόνασμα 54,6 δις από τις σχέσεις της με χώρες της Ευρωζώνης, πριν απ' όλα με Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Κύπρο και Ιρλανδία, εξάγοντας σε αυτές – και όχι μόνο – ελλείμματα. Τα συνεχιζόμενα προβλήματα με τις παραπάνω χώρες και συνολικότερα με την Ευρωζώνη λογικά θα επηρεάσουν και τις γερμανικές προοπτικές, από κοινού με τις ακριβές τιμές ενέργειας και τις αυξανόμενες πιέσεις στις αναδυόμενες αγορές.

Πολύ περισσότερο, που η εξασθένηση της δυναμικής της ανάκαμψης αυτό το Νοέμβριο 2013, με εξαίρεση τη Γερμανία, με τη Γαλλία να ξαναπροβάλλει ως ο νέος «ασθενής της Ευρώπης» και με ισχυρή πιθανότητα να καταγραφεί ξανά υποχώρηση το ΑΕΠ της Ευρωζώνης κατά το τέταρτο τρίμηνο του 2013 τροφοδοτούν τελευταίες εκτιμήσεις αναλυτών, π.χ. της Markit, που κατεβάζουν την ανάκαμψη του ΑΕΠ της Ευρωζώνης σε 0,2% και δηλώσεις, σαν αυτές του επικεφαλής οικονομολόγου της Κρις Γουίλιαμσον, ότι: «Φαίνεται ότι η δυναμική της ανάκαμψης έχει χαθεί».

Η ηγεσία της ΕΕ και της Γερμανίας, αντί να παραδειγματιστούν από το γεγονός ότι η μικρή χρονική παράταση που δόθηκε σε μια σειρά χώρες με «προβλήματα» για την επίτευξη δημοσιονομικών στόχων είχε ως αντίκτυπο την επιστροφή έστω και σε αναιμική ανάπτυξη κατά τη διάρκεια του γ' τριμήνου του έτους, προτιμούν να συνεχίσουν την αδιέξοδη και αναποτελεσματική περιοριστική πολιτική λιτότητας κι εσωτερικής υποτίμησης, με οικονομικά και πολιτικά έντονα αρνητικά αποτελέσματα όχι μόνο για τους Ευρωπαίους εργαζόμενους και τις υπερχρεωμένες χώρες, αλλά και ακόμα και για την ίδια την προοπτική μιας ευρωπαϊκής ανάκαμψης.

ΕΛΛΑΔΑ: ΟΡΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ Ή ΥΦΕΣΗ, ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΚΑΙ ΧΡΕΟΣ

Ό,τι εκκρεμότητες κι αν μένουν για τακτοποίηση μεταξύ Κυβέρνησης και Τρόικας, σε δύο θέματα φαίνεται να υπάρχει συμφωνία: Ότι η Ελλάδα το 2014 θα περάσει για πρώτη φορά μετά από 6 χρόνια ύφεσης και απώλεια του ¼ του ΑΕΠ της σε οριακή ανάπτυξη και η χώρα θα εμφανίσει αντί για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, «πρωτογενές πλεόνασμα» το 2013, μια χρονιά πριν αρχίσει η παρέλαση των πλεονασμάτων, που αυξάνονται στο Μεσοπρόθεσμο με μια περίεργη αριθμητική πρόοδο: 2014 1,5% του ΑΕΠ ή περίπου 3 δις, 2015 3% ή περίπου 6 δις, 2015 4,5% ή περίπου 9 δις.

2014:Οριακή ανάπτυξη ή ύφεση;

Η, προβλεπόμενη από Τρόικα και κυβέρνηση, οριακή ανάπτυξη +0.6 % για το 2014 βρίσκεται έτσι κι αλλιώς στον αέρα: Η οικονομία της χώρας θα πρέπει να διανύσει μια απόσταση 4,6 ποσοστιαίες μονάδες για να περάσει από την προβλεπόμενη για το 2013

ύφεση -4% στο +0,6% του 2014. Η κυβερνητική αισιοδοξία στηρίζεται σε τρεις παράγοντες, που η πρόσφατη διαχρονική εξέλιξη τους δύσκολα εμπνέει εμπιστοσύνη για τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα:

Πρώτον, στις **άμεσες ιδιωτικές διεθνείς επενδύσεις**, στις οποίες ουσιαστικά στηρίζει όλη την αναπτυξιακή της αντίληψη. Παρά τα διαχρονικά πρωθυπουργικά ταξίδια όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων, ωστόσο, τις νομοθετικές ρυθμίσεις που έχουν διαλύσει κάθε χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό της χώρας και περιβαλλοντική προστασία υπέρ μιας νέας αντίληψης για ιδιωτική χωροταξία και πολεοδόμηση με βάση τις ατομικές ανάγκες κάθε «επενδυτή» και τη συνεχώς «επιταχυνόμενη» νομοθεσία για τα fast-track, τ' αποτελέσματα είναι πενιχρά: Στην τριετία 2010-2012 η συνολική σωρευτική εισροή άμεσων ξένων επενδύσεων και των τριών χρόνων μαζί δεν ξεπέρασε το 1,2% ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Δεύτερον, στις **εξαγωγές**, σύμφωνα με το (πλήρως αποτυχημένο μέχρι στιγμής) «εξωστρεφές μοντέλο», στο οποίο θα κατέληγε η ελληνική οικονομία «αναμορφούμενη» μέσω της πολιτικής εσωτερικής υποτίμησης. Εξετάζοντας τις εξαγωγές χωρίς τα πετρελαιοειδή (που οι εξαγωγές τους αυξήθηκαν ως αποτέλεσμα του περιορισμού της εσωτερικής τους ζήτησης), μετά από κάποια αναλαμπή κατά τη 2ετία 2010-2011, ο απολογισμός της επόμενης διετίας 2012-2013 δείχνει μείωση των εξαγωγών κατά -2,3%, ενώ ο απολογισμός του δεκάμηνου του 2013 παραμένει αρνητικός.

Ο τουρισμός, απαραίτητος σε κάθε εκδοχή ανάπτυξης της Ελλάδας, επηρεάζεται από πολλές διεθνείς παραμέτρους. Καθώς δεν έχει λυθεί κανένα απ' τα διαρθρωτικά του προβλήματα κι επιπλέον βασίστηκε σε εργασιακό μεσαίωνα το μακρύ καλοκαίρι του 2013, για να πάει ανάλογα καλά και του χρόνου, το πιθανότερο είναι ότι θα πρέπει να υπολογίζει και πάλι σε μεγάλο βαθμό σε γενικευμένη αναταραχή σε γειτονικές χώρες-βασικούς τουριστικούς προορισμούς.

Και τρίτον, στις **ιδιωτικοποιήσεις** μιας δημόσιας περιουσίας αποτελούμενη από επιχειρήσεις, υποδομές, ακίνητα και γη - και εδώ με τα μάτια στραμμένα προς το εξωτερικό. Πριν απ' την κρίση τη διατιμούσαν σε 220-250 δις. Στο αρχικό Μεσοπρόθεσμο του 2011 η Τρόικα και η τότε κυβέρνηση έθεταν στόχο είσπραξης 50 δις μέχρι το 2012, για να εκπέσουν στο περυσινό Μεσοπρόθεσμο στα 20 δις μέχρι το 2020 και 9,6 δις μέχρι το 2016. Με στόχο για το 2013 2,5 δις, το 1 δις έχει ήδη περάσει ως στόχος στο μέλλον και προστεθεί στο πρόγραμμα του 2014 ως «εκτός πραγματικότητας» για φέτος, ενώ οι συνολικές εισπράξεις για τη διετία 2012-2013 δε φαίνεται ότι θα κλείσουν πάνω από 1,4-1,5 δις. Βεβαίως, χρειάζεται κάπως διεστραμμένη σκέψη για να συγκαταλέγεις στους παράγοντες ανάπτυξης τις ιδιωτικοποιήσεις, όταν το όποιο αντίτιμο τους κατατίθεται στον ειδικό λογαριασμό των δανειστών στην ΤτΕ εντός 10 ημερών από την είσπραξη του. Κι όταν υπάρχει η κωδικοποιημένη εμπειρία από τις, ιδιωτικοποιημένες ήδη απ' τη δεκαετία του '90, πρώην δημόσιες επιχειρήσεις - ουσιαστικά τα 2/3 του επιχειρηματικού τμήματος του δημόσιου τομέα - με καθολική διαχρονική εικόνα εντελώς διαφορετική: Ελάχιστες νέες επενδύσεις, ευρεία αποεπένδυση με πώληση θυγατρικών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό αλλά και της ακίνητης περιουσίας τους, δραστική μείωση θέσεων εργασίας και αύξηση των τιμολογίων τους.

Φυσικά, αποτελεί επίσης γρίφος το πώς μπορεί να υπάρξει ανάκαμψη σε μια οικονομία χωρίς ρευστότητα, όπου οι ανακεφαλαιοποιημένες με 48 δισ., λεφτά του λαού, τράπεζες, θα συνεχίσουν να αρνούνται την αναχρηματοδότηση ακόμα και υγιών μικρομεσαίων επιχειρήσεων, κρατώντας και για το 2014 κλειστές τις στρόφιγγες των δανείων: Σύμφωνα με τα business plan, που υπέβαλλαν στο ΤΧΣ αυτή την περίοδο οι τέσσερις «συστημικές» τράπεζες, κατ' επιταγή της Τρόικας προβλέπεται και για το 2014 αρνητική πιστωτική επέκταση - προκειμένου, λόγω των «κόκκινων δανείων», η παραπέρα μείωση των χορηγήσεων να οδηγήσει σε βελτίωση της σχέσης δάνεια/καταθέσεις.

Η πιστωτική ασφυξία σχετίζεται επίσης με το γεγονός ότι η Τρόικα, σύμφωνα με τελευταία δημοσιεύματα, πιέζει την κυβέρνηση **από το θηριώδες ποσόν των 62,5 δις ευρώ που πρέπει να πληρώσει η Ελλάδα για τοκοχρεολύσια το 2014 εφόσον δεν παρθούν μέτρα για το χρέος, τα 40 δις να τα αντλήσει από βραχυχρόνιο δανεισμό με επιτόκιο 4% μέσω εκδόσεων εντόκων γραμματίων**, οι μοναδικοί αγοραστές των οποίων είναι οι ελληνικές τράπεζες. Για τις εκδόσεις αυτές οι τράπεζες θα πρέπει να καταβάλλουν στο ελληνικό δημόσιο σχεδόν το σύνολο των κεφαλαίων ανακεφαλαιοποίησης τους, που αποτελούν τμήμα του δημόσιου χρέους, για να προσκομίσουν στη συνέχεια τα γραμμάτια στην ΕΚΤ, απ' όπου θα πάρουν πίσω αυτό το κεφάλαιο με επιτόκιο 1%. Ο φαύλος κύκλος έλλειψης ρευστότητας οδηγεί σε μόχλευση του υπάρχοντος κεφάλαιου στο 350%, δημιουργώντας συνθήκες τραπεζικής φούσκας, ενώ το Δημόσιο μετακυλύει το πρόβλημα στο 2015, στο οποίο θ' αναγκαστεί ν' αναζητήσει με τέτοια μέσα ακόμα μεγαλύτερο ποσό.

Γενικά, πέρα απ' όλα τ' άλλα, για να αποκτήσουν με σταθερότητα θετικό πρόσημο εξαγωγές και επενδύσεις, χρειάζεται άνοδος της διεθνούς οικονομίας. Όσο πιο «εξωστρεφές» είναι το μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης, δηλ. όσο λιγότερο στηρίζεται στην εσωτερική κατανάλωση και αγορά, τόσο πιο εκτεθειμένο είναι στους διεθνείς ανέμους. Δείξαμε ήδη πόσο εύθραυστη είναι η ανάκαμψη, που πάει να εμφανιστεί στην Ευρωζώνη, και πως φαίνεται, πριν καλά-καλά εμφανιστεί, να έχει χάσει τη δυναμική της. Δείξαμε και τι δρόμος χρειάζεται για να περάσει η Ελλάδα - με την εσωτερική της αγορά να έχει οδηγηθεί εσκεμμένα σε κατάρρευση χάρη στις Μνημονιακές πολιτικές της εσωτερικής υποτίμησης - από την ύφεση σε οριακή ανάπτυξη. Θα πρέπει να πάρουμε υπόψη, επίσης, και τις τελευταίες προβλέψεις του ΟΟΣΑ, 24ωρα πριν την κατάθεση του Προϋπολογισμού, για συνέχιση μιας αβαθούς ύφεσης -0,4% και το 2014, με ανάκαμψη από το 2015. Η πρόβλεψη αυτή βρίσκεται σε συμφωνία με ανάλογες πρόσφατες εκτιμήσεις των βασικών γερμανικών οικονομικών ινστιτούτων και του Ινστιτούτου Levy για ύφεση από -1,5 έως -0,5% κατά περίπτωση.

Ποιος πληρώνει το πλεόνασμα;

Σχετικά με το πρωτογενές πλεόνασμα, που για το τρέχον έτος αναβαθμίστηκε από 344 εκ. ευρώ στο Προσχέδιο Προϋπολογισμού σε 812 εκ. στην Εισηγητική Έκθεση:

Ακόμα και στην περίπτωση που προκύψει με όρους πραγματικότητας κι όχι δημιουργικής λογιστικής, θα πρόκειται για πλεόνασμα φτώχειας και δυστυχίας, καθώς αφαιρεί πρόσθετους πόρους από τον προϋπολογισμό, από μισθούς, συντάξεις, υγεία,

παιδεία, πρόνοια, και τους κατευθύνει στην πληρωμή χρέους. Αντλείται δηλ. κατευθείαν από το έλλειμμα στις τσέπες του εργαζόμενου λαού.

Εξάλλου, για να εμφανιστεί την επόμενη χρονιά, το 2014, το προβλεπόμενο πλεόνασμα 1,6% του ΑΕΠ ή «παρά κάτι» 3 δις (κι αυτό αναβαθμισμένο κατά 0,1% σε σχέση με στόχο 1,5% στο Μεσοπρόθεσμο), όπως δείξαμε ήδη εισαγωγικά, στον Προϋπολογισμό 2014 απαιτούνται πρόσθετα «μέτρα» 5,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, πέρα απ' τα «παλιά». Αυτά, ωστόσο, δεν είναι όλα: Θα προσαυξηθούν κατά το ποσό που θα συμφωνηθεί τελικά για το λεγόμενο «δημοσιονομικό κενό» του 2014, που η Τρόικα ανεβάζει στο 1,8 και η κυβέρνηση στο 0,5 δις. Στην καλύτερη περίπτωση, δηλ., για κάθε ευρώ αυτού του πλεονάσματος θα αφαιρούνται απ' την οικονομία και τους ανθρώπους τουλάχιστον 6 ευρώ με μορφή πρόσθετης φορολογίας και περικοπής δαπανών. Θα πρέπει, μάλιστα, να είναι κανείς πολιτικά αφελής για να μην καταλαβαίνει ότι η ίδια πορεία σε σχέση με τα έσοδα και τις δαπάνες του κράτους θα ακολουθείται και στο μέλλον, και μάλιστα πολύ πιο βίαια, προκειμένου να υπάρξουν τα πολύ υψηλότερα πλεονάσματα 6 και 9 δις ευρώ αντίστοιχα το 2015 και το 2016.

Το πλεόνασμα, έτσι όπως είναι σχεδιασμένο από Τρόικα και κυβέρνηση, δεν αποτελεί μηχανισμό αναδιανομής εισοδήματος υπέρ των συντάξεων, των μισθών και των κοινωνικών αναγκών. Αντίθετα, αναδιανέμει εισόδημα από τους «κάτω» στους «έξω και πάνω», μιας και το σύνολο του προορίζεται για την πληρωμή τοκοχρεολυσίων των δανειστών. Εκεί θα πηγαίνει επιπρόσθετα και το 30% τυχόν υπέρβασης του στόχου, δηλαδή, εφόσον προκύπτει αποτέλεσμα μεγαλύτερο από τον ετήσιο στόχο.

Το φετινό, όμως, «πλεόνασμα» για μία και μοναδική χρονιά έχει μια λειτουργία σχεδόν μαγική. Επειδή η πρόβλεψη για το 2013 είναι για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό και μηδενικό πλεόνασμα, ό,τι τελικά «επιτευχθεί», θ' αποτελεί ολόκληρο «υπέρβαση στόχου», γι' αυτό και το 70% του θα μπορούσε όντως να αναδιανεμηθεί – πάντα με τον όρο ότι θα έχουν καλυφθεί και όλοι οι υπόλοιποι μνημονιακοί «όροι» και με την άδεια της Τρόικας. Αυτό, βέβαια, δεν πρόκειται να ξανασυμβεί, καθώς είναι λίγο δύσκολο να φανταστούμε ότι θα έχουμε υπέρβαση έστω και 1 ευρώ πάνω από τα 3, 6 ή και 9 δις. ευρώ των προγραμματισμένων στόχων για «πλεόνασμα» τα τρία επόμενα χρόνια. Καταλαβαίνουμε έτσι επίσης γιατί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, που ξέρει πολύ καλύτερα από εμάς, μιας κι αυτός το έχει υπογράψει, ότι ολόκληρο το «πλεόνασμα» προορίζεται κάθε χρόνο για το χρέος, επαναλαμβάνει συνέχεια ότι το 70% του «πλεονάσματος» (κι όχι της «υπέρβασης» του) θα διανεμηθεί του χρόνου στο λαό. Μπορεί αυτό να είναι σε θέση η κυβέρνηση να το κάνει μόνο μια φορά και αυτό το μισό δις περίπου να αφορά ψίχουλα σε σχέση με τα δις που έχει ήδη κόψει και που «κόβει» και πάλι, ποντάρει όμως στο ότι αυτό ο κόσμος δε θα το μάθει. Ή δε θα το μάθει εγκαίρως. Στην κυβέρνηση αρκεί, προφανώς, ότι η μοναδική χρονιά που υπάρχει πιθανότητα ν' αναδιανεμηθεί, θα είναι σίγουρα χρονιά διπλών, ίσως και τριπλών εκλογών: το 2014.

Ανεργία και παραγωγική απαξίωση το 2014: Αύξηση ή μείωση;

Πέρα απ' τα παραπάνω, **κάθε δημοσιονομικό πλεόνασμα βαθαίνει την ύφεση και αυξάνει την ανεργία - εκτός εάν ο ρυθμός ανάπτυξης είναι υψηλότερος του πλεονάσματος**, πράγμα που δεν προβλέπεται στον Προϋπολογισμό ούτε για το 2013 ούτε

για το 2014, πολύ περισσότερο για το 2016, με στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα στο Μεσοπρόθεσμο 4,5%!

Μια τέτοια πολιτική δύσκολα συνδυάζεται με μείωση του μ.ο. της ανεργίας κατά 1 μονάδα το 2014, πίσω στο 24,5%. Πολύ περισσότερο, όταν η αντίστοιχη πρόβλεψη του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, που ποτέ δεν έχει μέχρι σήμερα πέσει έξω ως προς την εξέλιξη της απασχόλησης, είναι ότι η ανεργία θα κλείσει φέτος στο 29-30% και το 2014 στο ασύλληπτο 31,5%. Δεν υπάρχει σοβαρότερη απόδειξη απ' αυτό για τ' ότι, όπως τεκμηριώνει στην Έκθεση του 2013 για την απασχόληση το ΙΝΓΑ/ΓΣΕΕ, η ασκούμενη, μέσω των Μνημονίων, πολιτική εσωτερικής υποτίμησης, που στόχευε στον αναπροσανατολισμό της Ελλάδας από την εσωτερική στη διεθνή οικονομία, έχει αποτύχει και μεταλλάγει σε πολιτική παραγωγικής υποβάθμισης της ελληνικής οικονομίας, αποεπένδυσης και οριστικής απαξίωσης του 10% από το συνολικά 25% αργούν - λόγω της ύφεσης - παραγωγικό δυναμικό, με οριστική απώλεια και των συνδεδεμένων μαζί του εκατοντάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας.

Το (απύθμενο) χρέος

Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει ν' αντιμετωπίσουμε και το μεγάλο θέμα του χρέους που, σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό 2014, προβλέπεται ότι φέτος θα κλείσει στο 175,5% του ΑΕΠ ή 321 δις και το 2014 στα 320 δις και κατά 1 ποσοστιαία μονάδα μικρότερο, (παίρνοντας υπόψη, βεβαίως, ότι το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ αλλάζει κατευθείαν προς τα πάνω, αν δεν υπάρξει θετικό πρόσημο στην εξέλιξη του ΑΕΠ και συνεχιστεί μια, έστω και οριακή, ύφεση). Ούτε υπάρχει καλύτερη απόδειξη για το απύθμενο (μη βιώσιμο) του χρέους, απ' τ' ότι το συνολικό χρέος μεταξύ 2013-2014 προβλέπεται να μειωθεί σε απόλυτο νούμερο όλο-όλο κατά 1 δις ευρώ, παρ' όλο που το 2014 θα πρέπει να πληρωθούν σε τοκοχρεολύσια 62,5 δις ευρώ...

Ο Προϋπολογισμός 2014 αντανακλά διακριτικά τα σχέδια της κυβέρνησης: Την υιοθέτηση, αντί για «κούρεμα» - για το οποίο μάλιστα αυτή τη στιγμή η ενδοτροϊκανή διεθνής σύγκρουση -, της πολιτικής προσέγγισης της Γερμανικής οικονομικής πολιτικής, της Κομμισιόν και της ΕΚΤ, την αποκαλούμενη και no casualties, δηλ. όχι απώλειες για τα κράτη-δανειστές και την ΕΚΤ, που προβλέπει ελάφρυνση του χρέους με επιμήκυνση του κατά 30-50 χρόνια μέσω swap και μείωση των επιτοκίων του κοντά στο 0%. Από κει και πέρα, τα σχέδια της κυβέρνησης αρχίζουν να διαφέρουν από κείνα των ευρωπαϊών δανειστών. Όσοι έχουν μιλήσει εκ μέρους τους, προκρίνουν 3^ο δανειακό πακέτο και τρίτο Μνημόνιο μετά τη λήξη της δανειακής σύμβασης του δεύτερου Μνημονίου τον Μάιο 2014. Την έξοδο στις αγορές, που προβλέπεται στον Προϋπολογισμό 2014 για το δεύτερο εξάμηνο του 2014, η Τρόικα την βλέπει ως δοκιμαστική, όπως ήταν και οι αντίστοιχες Ιρλανδίας και Πορτογαλίας. Με άλλα λόγια, ως πολιτική των 2/3 της Τρόικας εμφανίζεται η εξυπηρέτηση του χρέους με ένα συνδυασμό μειωμένων τοκοχρεολυσίων, ψηλών ελληνικών πρωτογενών πλεονασμάτων, ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας μέσω ιδιωτικοποιήσεων και πάλι για 2-3 χρόνια δανειακών δόσεων, που θα επιστρέφουν κατά 100% στους ίδιους.

Τρεις παρατηρήσεις:

Πρώτο, ΕΕ και ΕΚΤ, και από κοντά η ελληνική κυβέρνηση, περνούν σε άλλα κριτήρια αντιμετώπισης του χρέους: Από τη βιωσιμότητα στην «εξυπηρετησιμότητα». Έτσι ένα μη βιώσιμο χρέος δε θα απασχολεί πλέον ως τέτοιο, εφόσον μπορούν να πληρώνονται τα τοκοχρεολύσια με οποιοδήποτε τρόπο. Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα δεν πρόκειται ποτέ ν' απαλλαγεί απ' τη θηλιά του χρέους και να καταφέρει να σταθεί ξανά στα πόδια της, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Δεύτερο, ακόμα και αν δεν εμφανιστεί Τρίτο Μνημόνιο, και συμφωνηθεί η κυβέρνηση να επιχειρήσει την εξυπηρέτηση ενός χρέους που έχει επιμηκυνθεί και «ελαφρύνει» μέσω συνδυασμού υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων και δανείων απ' τις αγορές – που θα πρέπει ωστόσο να έχουν επιτόκια κάτω από 5%, εφόσον με 6,1% επιτόκιο η χώρα μπήκε στο Μνημόνιο -, ο ισχυρισμός ότι μια τέτοια τροπή σημαίνει απαλλαγή από τα Μνημόνια και τους μνημονιακούς όρους, άρα δυνατότητα να υπάρξει ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης, αποτελεί αποκύημα της κυβερνητικής φαντασίας:

-Κατ' αρχήν, η δανειακή σύμβαση με το ΔΝΤ τελειώνει το 2016.

-Δεύτερο, οι μνημονιακοί όροι είναι έτσι κι αλλιώς πλήρως ποσοτικοποιημένοι μέσω του Μεσοπρόθεσμου μέχρι το 2016, ενώ μέσα στους επόμενους μήνες το Μεσοπρόθεσμο θα επεκταθεί μέχρι το 2017.

-Τρίτο, σύμφωνα με το δεύτερο Ευρωπαϊκό Κανονισμό του λεγόμενου «two-pack», τον 472/2013, όλες οι χώρες οι οποίες βρίσκονταν σε Μνημόνια τον Μάιο του 2013 και όσες απ' αυτές «βγουν» από το σχετικό καθεστώς, θα παραμείνουν σε καθεστώς μετα-μνημονιακής “enhanced surveillance” – ενισχυμένης εποπτείας – με υπογραφή Μνημονίου Μακροοικονομικής Προσαρμογής, έλεγχο από μηχανισμό παρεμφερή με την τρόικα που θα μας επισκέπτεται κάθε 4μηνο, αποφάσεις για «νέα μέτρα» εφόσον αυτά προκύπτουν απ' τις 4μηνες αξιολογήσεις και μονιμοποίηση στη χώρα task force ανάλογης με αυτή του Ράιχενμπαχ: **Για όσο χρονικό διάστημα χρειαστεί μέχρι να αποπληρωθεί το 75% του χρέους!!!** Δηλαδή: Μνημόνιο μέχρι πολύ μετά τα μέσα αυτού του αιώνα ή και στο διηνεκές. Σε κάθε περίπτωση, μόνιμη μεταλλαγή της χώρας σε αποικία χρέους...

Με άλλα λόγια: Δεν υπάρχει άλλος δρόμος – προϋπόθεση για παραγωγική ανασυγκρότηση και για να σταθεί ο εργαζόμενος λαός ξανά στα πόδια του – από τη δραστική περικοπή του χρέους, μορατόριουμ τόκων και πληρωμή με ρήτρα ανάπτυξης – για την Ελλάδα, αλλά και για άλλες χώρες της ΕΕ με μη βιώσιμο χρέος. Το θέμα είναι ότι αυτή η κυβέρνηση αδυνατεί πλήρως ακόμα και να βάλει μια τέτοια πρόταση στο τραπέζι, πολύ περισσότερο να είναι αποφασισμένη να στηριχτεί στο λαό και να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα και όλες τις δυνατές συμμαχίες για να το πετύχει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό 2014

Μια τέτοια δραστική απαλλαγή απ' τη θηλιά του χρέους αποτελεί προϋπόθεση για την απελευθέρωση πολύτιμων πόρων: Για ανακούφιση πριν απ' όλα των ανθρώπων, άνεργων, εργαζόμενων και συνταξιούχων που υποφέρουν περισσότερο από την κρίση. Για την αναθέρμανση της εσωτερικής αγοράς, για την ανακοπή της κατρακύλας της οικονομίας και για

σταθεροποίηση της κατάστασης. Πολύ περισσότερο, για να υπάρξει ελπίδα χρηματοδότησης με λογικό κόστος και από κάποιες από τις λεγόμενες «αγορές» για τη δρομολόγηση της αναγκαίας ριζικής παραγωγικής ανασυγκρότησης, ο τρόπος και μόνο που αντιμετωπίζετε στη ζωή και στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού 2014 το ζήτημα του χρέους θ' αρκούσε για την καταψήφιση του.

Θα καταψηφίσουμε, όμως, τον Προϋπολογισμό του 2014 και επειδή, πέρα απ' όλα τ' άλλα, η παρούσα κυβέρνηση συνεχίζει να στέλνει στα σπίτια των ανθρώπων το λογαριασμό των Μνημονίων. Στο διάστημα 2010-2014 θα έχει αφαιρεθεί διαχρονικά, με την παρούσα συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ ως τελευταία στη σειρά των μνημονιακών κυβερνήσεων, από το λαό 33,3 δις από περικοπές δαπανών και 29,6 δις από φορολογία, συνολικά το θηριώδες ποσόν των 62,9 δις. Προκειμένου να μειωθεί το έλλειμμα κατά 31,8 δις. Με άλλα λόγια: Χάρη στη μνημονιακή πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης, οι κυβερνήσεις της τελευταίας τετραετίας κατάφεραν να «χάσουν» διαχρονικά, στη «μαύρη τρύπα» της ύφεσης και του χρέους, τα μισά απ' όσα αφαίρεσαν, έμμεσα ή άμεσα, από τις τσέπες του ελληνικού λαού.

Το μέλλον και των αγέννητων ακόμα σήμερα ανθρώπων συνδέεται με μια ριζική ανατροπή αυτής της πορείας στην Ελλάδα, που μόνο μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/Αριστεράς, στηριγμένη αποφασιστικά σ' ένα μαχητικό πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο και ουσιαστικές διεθνείς συμμαχίες, μπορεί να πραγματοποιήσει. Μια ριζικά διαφορετική πορεία, προς όφελος των πολλών, θα μπορούσε ν' αναγεννήσει την ελπίδα στη χώρα και ν' αποτελέσει συνάμα θρυαλλίδα για ουσιαστικές αλλαγές στην Ευρώπη.

Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΛΑΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Δημήτριου Γελαλή
Βουλευτή Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η Κυβέρνηση εισάγει για συζήτηση στο Κοινοβούλιο έναν προϋπολογισμό υπό αίρεση. Είναι ένας προϋπολογισμός, για τον οποίο, από την αρχή, όλοι συζητούν την προσεχή αναθεώρησή του. Βέβαιο είναι ότι ο παρών προϋπολογισμός θα ξεπερασθεί από τις εξελίξεις και θα έχουμε συνεχείς αναθεωρήσεις, σε μια προσπάθεια να καλύψετε τις αποτυχίες του.

Τα μηνύματα είναι δυσοίωνα. Οι ίδιοι οι δανειστές δηλώνουν ότι δεν έχει συμφωνηθεί ο ελληνικός προϋπολογισμός. Αξιωματούχοι των Βρυξελλών δηλώνουν την ανάγκη «νέων θυσιών από τους Έλληνες».

Δεν αποδεχόμαστε τη λογική ότι οι δανειστές υποβάλλουν τους όρους τους και κάνουν ό,τι θέλουν στη χώρα. Η ανεξαρτησία, η αξιοπρέπεια και οι αξίες του ελληνικού λαού είναι πιο σημαντικά από οποιαδήποτε προστασία πιστωτών ή δανειστών.

Στο σχέδιο του προϋπολογισμού, για άλλη μια φορά, η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι ζει τη δική της εικονική πραγματικότητα. Όμως, οι αριθμοί είναι, όπως και η πραγματικότητα, αμείλικτοι. Όπως δήλωσε ο Πρωθυπουργός, την περίοδο του Μνημονίου, έχει γίνει 25% συρρίκνωση του Α.Ε.Π. και 40% μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος.

Η αγορά έχει στην κυριολεξία διαλυθεί, η ανεργία είναι στα ύψη και οι μισθοί είναι σε πλήρη συρρίκνωση. Από πού, λοιπόν, κύριοι της Συγκυβέρνησης, θα βρείτε τα χρήματα, όταν το κύριο μέλημα των συμπολιτών μας είναι πως θα επιβιώσουν και όχι πως θα πληρώσουν τους φόρους;

Συνταρακτικά είναι και τα στοιχεία, που παρουσίασε, σε ημερίδα, το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής. Οι Εισηγητές διαπίστωσαν ότι τη νέα λαίλαπα των μέτρων θα την πληρώσουν τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα. Η ταχύτητα φτωχοποίησης των πολιτών θα συνεχισθεί, ενώ το 23% των πολιτών ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και ένα επιπλέον 36% βρίσκεται κοντά στα όρια, βιώνοντας καθημερινές στερήσεις. Με «φτωχοποιημένο» το 59% ή 6,3 εκατ. άτομα η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση στην Ευρώπη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Το διεθνές οικονομικό περιβάλλον, το 2013, χαρακτηρίζεται από αβεβαιότητα, ενώ οι εκτιμήσεις για την πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, ακόμα και στις αναπτυσσόμενες οικονομίες, έχουν αναθεωρηθεί προς το δυσμενέστερο.

Ειδικότερα στην Ευρωζώνη, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του σχεδίου Προϋπολογισμού, «η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική και η συγκρατημένη πιστωτική

επέκταση συνέβαλαν στον περιορισμό της εσωτερικής ζήτησης και σε μεγαλύτερη της αναμενόμενης ύφεσης, για το σύνολο της Ευρωζώνης, το πρώτο τρίμηνο του 2013».

Η ύφεση στην Ευρωζώνη εκτιμάται στο 0,4% το 2013, ενώ αναμένεται σταδιακή ανάκαμψη το 2014.

Ακόμα και στην ισχυρή γερμανική οικονομία η ανάπτυξη επιβραδύνεται. Το διοικητικό συμβούλιο της Ε.Κ.Τ. αναμένει μικρή ανάκαμψη της οικονομικής δραστηριότητας, υπό την επίδραση της στήριξης στη ζήτηση ! Μεγάλο πρόβλημα αποτελεί και το υψηλό ποσοστό της ανεργίας στην Ευρωζώνη.

Σύμφωνα με πανευρωπαϊκή έρευνα, που έγινε για λογαριασμό διεθνούς εισπρακτικής εταιρείας (Intrum Justitia), ένας στους 4 Ευρωπαίους δεν έχει χρήματα, μετά την αποπληρωμή των λογαριασμών του, ενώ το 27% δεν έχει αρκετά για μια αξιοπρεπή διαβίωση. Στις χώρες της κρίσης (Ελλάδα, Ιρλανδία, Ουγγαρία, Πορτογαλία), ένας στους τρεις παλεύει για την επιβίωση.

Το ίδιο ποσοστό και στη Γερμανία, στη χώρα με τα μεγάλα εμπορικά πλεονάσματα, που, όμως, υφίσταται αυστηρή λιτότητα, ο ένας στους τρεις πολίτες δηλώνει ότι δεν μπορεί να ζήσει με το εισόδημα, που διαθέτει.

Η Ευρώπη, προσδεμένη στο άρμα της κυρίας Μέρκελ και του νεοφιλελευθερισμού, χάνει σταδιακά το υψηλό βιοτικό επίπεδο των πολιτών της, ενώ ανοίγει η ψαλίδα, ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς. Οι πλούσιοι αυξάνουν τα κέρδη τους, η μεσαία τάξη, που αναπτύχθηκε μετά τον πόλεμο, εξαφανίζεται και οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι.

Σε ό,τι αφορά την ελληνική οικονομία, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση, «το κυκλικό διορθωμένο πρωτογενές πλεόνασμα εκτιμάται για το 2013 στο 4,2% του Α.Ε.Π., που είναι το υψηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Η εκτιμώμενη ύφεση θα είναι 4%. Το δημόσιο χρέος, παρά το κούρεμα (PSI) διογκώνεται, λόγω της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και της συνεχιζόμενης ύφεσης.

Ανατριχιαστικά είναι τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για την ανεργία, που, μέσα στον Αύγουστο, έφτασε το 27,3%, δηλαδή, 1.365.400 άνεργοι επίσημα, ενώ το ποσοστό των νέων ανέργων ανέβηκε στο 61%, που είναι τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας, στην Ευρώπη.

Ενώ η ιδιωτική κατανάλωση, το 2013, προβλέπεται ότι θα μειωθεί κατά 6% και οι επενδύσεις κατά 5,9%, προβλέπεται μικρή αύξηση, κατά 2,5%, στις εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών, συνυπολογίζοντας και τα πετρελαιοειδή.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει, σαφώς, ότι το πλεόνασμα πληρώνουν οι πολίτες αυτής της χώρας, ακόμα και οι άνεργοι.

Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών παρουσίασε πλεόνασμα 2,6 δις ευρώ, έναντι ελλείμματος 2,8 δις ευρώ, την αντίστοιχη περίοδο του 2012. Στη θετική αυτή εξέλιξη αυτή συνέβαλε, κατά κύριο λόγο, η μείωση του εμπορικού ελλείμματος κατά 2,8 δις.

Στο μεγαλύτερο μέρος του δεν οφείλεται στην αύξηση των ελληνικών προϊόντων, που βρήκαν το δρόμο για τις αγορές άλλων χωρών, αλλά στη μείωση των εισαγωγών κατά 7% (λόγω της μείωσης της ιδιωτικής κατανάλωσης), καθώς και τη σημαντική αύξηση των εξαγωγών πετρελαιοειδών, που συνδέεται και με την τροφοδοσία των πλοίων κρουαζιέρας.

Παρά τα καλά νέα από τον τομέα του Τουρισμού, που οδήγησε, σε άνοδο το πλεόνασμα του ισοζυγίου υπηρεσιών, αλλά και άλλους δείκτες, το Σεπτέμβριο του 2013, μετά την αποχώρηση των τουριστών, οι εξαγωγές αγαθών ήταν χαμηλότερες από τον αντίστοιχο μήνα των ετών 2011 και 2012. Η άνοδος του δείκτη, επομένως, μπορεί να έχει περιστασιακό και όχι μόνιμο χαρακτήρα.

Με βάση την ανάλυση του Πανελληνίου Συνδέσμου Εξαγωγέων και του Κέντρου Εξαγωγικών Ερευνών και Μελετών, ως προς τη σύνθεση των εξαγωγών, επί των προσωρινών στοιχείων της ΕΛ-ΣΤΑΤ του πρώτου εξαμήνου 2013, προκύπτει ότι οι εξαγωγές αγαθών, χωρίς τα πετρελαιοειδή, που οι εξαγωγές βοηθήθηκαν από την αύξηση της κρουαζιέρας, μειώθηκαν κατά 2,5% (αυξήσεις των εξαγωγών καυσίμων κατά 19,35%, των αγροτικών προϊόντων κατά 10,3%, ενώ μειώθηκαν οι εξαγωγές πρώτων υλών κατά 19,2%, των βιομηχανικών προϊόντων κατά 5,6% και λοιπών αγαθών κατά 13%).

Οι δείκτες του ισοζυγίου δείχνουν ότι η οικονομία εξακολουθεί να βυθίζεται στην ύφεση, γεγονός που οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στην αδυναμία των νοικοκυριών να δαπανήσουν και στη συνεχιζόμενη αποβιομηχάνιση της χώρας.

Για το 2014, το Υπουργείο Οικονομικών θεωρεί ότι θα ξεκινήσει η ανάπτυξη, με όχημα την προβλεπόμενη αύξηση των επενδύσεων, πάνω από 11 % και των εξαγωγών κατά 4,6%, σε σχέση με το 2012, που θα οδηγήσουν σε ανάπτυξη 0,6%.

Ο δείκτης της ιδιωτικής κατανάλωσης θα παραμείνει αρνητικός, ενώ η ανεργία προβλέπεται να μειωθεί κατά 0,6% μόνο!

Μία μαγική εικόνα, που καμία σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα.

Η ανάκαμψη της οικονομίας και η ενίσχυση της ρευστότητας της αγοράς δεν χρηματοδοτείται από τις τράπεζες παρά την ανακεφαλαιοποίησή τους. Στο άμεσο μέλλον, η κατάσταση προβλέπεται να γίνει χειρότερη, λόγω της εποπτείας των τραπεζών, στα πλαίσια της τραπεζικής ένωσης στην Ευρώπη.

Η στήριξη στις ΜΜΕ παραμένει ανεπαρκής, ενώ τα χρηματοδοτικά εργαλεία, που προβλέπονται, φαίνεται ότι απευθύνονται κυρίως σε ξένους επενδυτές ή κυρίως στις ξένες αγορές, όπως η χορήγηση πιστώσεων προς τις ελληνικές ΜΜΕ, για να αγοράζουν πρώτες ύλες, από το εξωτερικό.

Στο Λουξεμβούργο, μάλιστα, ετοιμάζεται επενδυτικό ταμείο, που, σύμφωνα με το σκοπό του, θα χρηματοδοτεί ΜΜΕ και έργα υποδομής, με ίδια κεφάλαια, εγγυήσεις και άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα.

Είναι το ταμείο, που ετοιμάζεται να χρηματοδοτήσει, με ελληνικό χρήμα, τις γερμανικές επενδύσεις, στην Ελλάδα. Το ελληνικό Δημόσιο θα συνεισφέρει 350 εκατ. ευρώ, (200 εκατ. από το ΕΣΠΑ και 150 εκατ. από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων) και η γερμανική ιδιωτική τράπεζα KfW με 100 εκατ..

Το ταμείο αυτό εκτιμάται ότι θα μπορούσε να επικεντρωθεί σε τομείς, όπως ο αγροτοδιατροφικός τομέας, η διαχείριση απορριμμάτων, ο τουρισμός, κ.λπ., τομείς, όπου ήδη οι Γερμανοί διεισδύουν, με το πρόσχημα της παροχής τεχνικής βοήθειας προς τους δήμους.

Μετά από απόφαση της Επιτροπής Οικονομικών του Ευρωκοινοβουλίου, η Τρόικα θα "καθίσει στο σκαμνί", για να εξεταστεί η δράση της, που διαμόρφωσε τα Μνημόνια σε Ελλάδα, Κύπρο, Πορτογαλία και Ιρλανδία, ασκώντας πρωτοφανή εξουσία και χωρίς να έχουν οποιασδήποτε μορφής δημοκρατική εξουσιοδότηση. Ο Αντιπρόεδρος της Ευρωβουλής, ο Αυστριακός Ευρωβουλευτής Ότμαρ Κάρας, δήλωσε ότι «αν η Τρόικα λειτουργούσε με μεγαλύτερη διαφάνεια και λογοδοτούσε στην Ευρωβουλή, το πιθανότερο είναι ότι δεν θα φτάναμε σε μειώσεις του ελάχιστου μισθού στην Ελλάδα».

Το Δ.Ν.Τ. παραδέχθηκε ότι το Μνημόνιο είναι λάθος συνταγή, που επέτεινε την κρίση, στη χώρα μας.

Παρόλα αυτά, η Κυβέρνηση επιμένει να εφαρμόζει την ίδια πολιτική !

Επιχειρεί, μάλιστα, με ένα υπερβολικό πρωτογενές πλεόνασμα, να προβάλει μια εικόνα, που δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, την εικόνα μιας βελτιωμένης οικονομικής πορείας, που είναι εξ ολοκλήρου προϊόν δημιουργικής λογιστικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Διαβάζοντας το μακροσκελές δεύτερο κεφάλαιο της Εισηγητικής Έκθεσης, περί οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής, που η Κυβέρνηση παρουσιάζει το έργο της για το 2013 και τους στόχους για το 2014, νομίζεις ότι λύθηκαν τα προβλήματα και ότι ζεις σε άλλη χώρα.

Στο πλαίσιο άσκησης της φορολογικής πολιτικής, ως στόχος, παρουσιάζεται «η δημιουργία ενός δίκαιου και αποτελεσματικού φορολογικού περιβάλλοντος, που θα λειτουργεί, με διαφάνεια». Επειδή, όμως, η αναδιάρθρωση της φορολογικής διοίκησης, σύμφωνα με το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, απαιτεί διάστημα 1-3 ετών, «η επιτακτική ανάγκη για ενίσχυση των φορολογικών εσόδων επιβάλλει την υλοποίηση της φορολογικής μεταρρύθμισης, μέσω ενός μίγματος άμεσων μέτρων».

Ομολογεί, δηλαδή, η Κυβέρνηση ότι επειδή δεν μπορεί να υλοποιήσει, άμεσα, μια αποτελεσματική φορολογική διοίκηση, που θα ενισχύσει τους εθνικούς πόρους, με έσοδα από την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, θα συνεχίσει, τα επόμενα χρόνια, να φορολογεί τα συνήθη υποζύγια και τους ιδιοκτήτες ακινήτων.

Εν τω μεταξύ, το «ράβε – ξήλωνε» της φορολογικής μηχανής συνεχίζεται:

1. Υπηρεσίες μεγάλης σπουδαιότητας, όπως το ΣΔΟΕ και η ΓΓΠΣ έσπασαν σε δύο κομμάτια, με αποτέλεσμα την αποδυνάμωσή τους.
2. Οι προϊστάμενοι των υπηρεσιών τοποθετούνται, κατά παρέκκλιση του νόμου, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.
3. Οι ελεγκτικές υπηρεσίες είναι σε διαρκές καθεστώς κατάργησης και επανασύστασης.
4. Το ανθρώπινο δυναμικό μεταφέρεται από υπηρεσία σε υπηρεσία, σαν τα κοπάδια στις στάνες:

-χωρίς καμία οργάνωση στους χώρους εργασίας.

-χωρίς το βασικό εξοπλισμό, με αποτέλεσμα να θεωρείται αυτό υπεύθυνο για τη μη επίτευξη των στόχων (καταλογισμό και είσπραξη των εσόδων) και να απειλείται με απόλυση – διαθεσιμότητα κ.λπ., ως μη κατάλληλο και ως ανεπαρκές.

Περαιτέρω, διαφημίζεται η μεταρρύθμιση του φορολογικού θεσμικού πλαισίου, όπως η θέσπιση του Κ.Φ.Α.Σ., για τον οποίο προβλέπονται σαρωτικές αλλαγές, με σχέδια νόμων, που ετοιμάζει η Κυβέρνηση, η εισαγωγή του νέου Κ.Φ.Ε., που, όμως, δεν κατάργησε τον προηγούμενο νόμο 2238/94, ενώ τροποποιείται, συνεχώς, τη θέσπιση του ΕΝ.Φ.Α., που, όμως, δεν έχει συμφωνηθεί ούτε στους κόλπους της Κυβέρνησης ούτε με την Τρόικα.

Πολλά από όσα προβλέπονται για τον εντοπισμό και την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής - φοροαποφυγής και της αναδιοργάνωσης υπηρεσιών μοιάζουν ευχολόγια, ενώ η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι δεν έχει σχέδιο!

Το ηλεκτρονικό περιουσιολόγιο έχει καθυστερήσει.

Το ίδιο και οι αποφάσεις, οι δράσεις και η προμήθεια του απαραίτητου εξοπλισμού, ώστε να γίνονται αποτελεσματικοί έλεγχοι στα τελωνεία και στη διακίνηση των ναυτιλιακών καυσίμων.

Μεταρρυθμίσεις, αναμόρφωση, έλεγχοι, εκσυγχρονισμός, αναβάθμιση, αναδιάρθρωση, κοινωνική πολιτική, διαθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, ωραίες λέξεις, κενές νοήματος, γι' αυτήν την Κυβέρνηση, που εφαρμόζει, συστηματικά, το πρόγραμμα των Μνημονίων, με οριζόντια μέτρα, κατά του εισοδήματος των πολιτών και απολύσεις.

Σε ό,τι αφορά την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του δημοσίου προς τις επιχειρήσεις, προχωρά με αργούς ρυθμούς και τον Αύγουστο του 2013 παραμένουν σε υψηλό επίπεδο 6,2 δις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3. ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Στόχος του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης είναι η αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος πάνω από το 1,6% του Α.Ε.Π. ή 2,956 δις ευρώ, το 2014 και επιστροφή στην ανάπτυξη. Το 2013, το εκτιμώμενο πρωτογενές πλεόνασμα είναι 0,4% του Α.Ε.Π. ή 812 εκατ., ενώ ο απολογισμός του 2012 προσδιορίζει το έλλειμμα στα 2,8 δις.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει ότι αφενός μεν η Ελλάδα θα βγει, γρήγορα, στις αγορές και αφετέρου ότι η αυστηρή πολιτική δημοσιονομικής προσαρμογής, που εφαρμόστηκε, τα τελευταία χρόνια, μέσω του Μνημονίου, έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς.

Το δημόσιο χρέος θα ανέλθει στο 174,8% του Α.Ε.Π., το 2014, μη εξυπηρετούμενο, με εθνικούς πόρους, γεγονός που αποκλείει το ενδεχόμενο εξόδου στις αγορές ή οποιαδήποτε αισιοδοξία για την πορεία της οικονομίας.

Κρατικός Προϋπολογισμός 2013

Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης (κατά ESA 95) εκτιμάται στα 4 δις ή 2,2% του ΑΕΠ. Εάν προσθέσουμε την επίπτωση της χρηματοδοτικής στήριξης των τραπεζών,

εκτοξεύεται στα 23 δις! Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί το επιχείρημα ότι οι μετοχές, που απέκτησε το κράτος, θα αποφέρουν κέρδη στο μέλλον, το οποίο, όμως, είναι αμφίβολο.

Τα καθαρά έσοδα, το 2013, μετά την αφαίρεση των επιστροφών φόρων, είναι μειωμένα, έναντι του στόχου, κατά 413 εκατ..

Παρά το γεγονός ότι οι φορολογούμενοι έπαιρναν το ένα εκκαθαριστικό μετά το άλλο, τα συνολικά έσοδα από την άμεση φορολογία ήταν μειωμένα κατά 5,7 %, έναντι του 2012, ενώ τα έσοδα από φόρους εισοδήματος αυξήθηκαν κατά 4,6 %, σε σχέση με το στόχο του επικαιροποιημένου ΜΠΔΣ.

Οι έμμεσοι φόροι μειώθηκαν 6% έναντι του 2012, ενώ οι εισπράξεις Φ.Π.Α. λοιπών προϊόντων εκτιμάται ότι θα υπερβούν το στόχο κατά 161 εκατ., κυρίως, λόγω της αυξημένης κίνησης, κατά την τουριστική περίοδο. Το Υπουργείο, ενώ παραδέχεται τη θετική επίδραση στα έσοδα του μέτρου της μείωσης του συντελεστή Φ.Π.Α. στην εστίαση, δεν δεσμεύεται ότι το Φ.Π.Α. θα παραμείνει στο 13% ή θα επανέλθει στο 23 %, ποσοστό, που επιθυμεί η Τρόικα.

Αντίθετα, η επιβολή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στα καύσιμα μείωσε τα προσδοκώμενα έσοδα κατά 536 εκατ.. Η κατανάλωση πετρελαίου μειώθηκε 70% και, παράλληλα, κόστισε και συνεχίζει να κοστίζει σε ανθρώπινες ζωές.

Οι δαπάνες μειώθηκαν 780 εκατ., σε σχέση με το στόχο. Κυρίως από νέες περικοπές μισθών και συντάξεων και την κατάργηση των δώρων (56 εκατ ευρώ), τη μείωση χορηγιών στον Ο.Γ.Α. (251 εκατ.) και από τις μειωμένες δαπάνες για τόκους (300 εκατ.). Είναι η λογική της πολιτικής των Μνημονίων και της Κυβέρνησης να μειώνονται, συνεχώς, οι δαπάνες, αντί να αυξηθούν, για να φτάσουν στα επίπεδα του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2014

Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης αυξάνεται, σε σχέση με το προηγούμενο έτος και διαμορφώνεται στα 4 δις ή 2,3 % του Α.Ε.Π..

Το σύνολο των τακτικών εσόδων, το 2014, προβλέπεται να αυξηθεί κατά 2,2 δις ή 4,1%, σε σχέση με φέτος. Τα έσοδα από τους φόρους εισοδήματος θα φθάσουν τα 12,91 δις ευρώ.

Η αύξηση στους άμεσους φόρους είναι 8,5 %, σε σχέση με το 2013 και προέρχεται:

Πρώτον: από την αύξηση, κατά 11,5 %, των φόρων εισοδήματος λόγω:

- Της κατάργησης του αφορολογήτου ορίου των 5.000 ευρώ και των πρόσθετων αφορολογήτων ορίων για τα προστατευόμενα παιδιά.

- Της κατάργησης των φοροαπαλλαγών.

- Της αύξησης της φορολογίας στις ατομικές επιχειρήσεις και τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Χαρακτηριστικό είναι ότι στο σχέδιο του προϋπολογισμού εμφανίζονται μειωμένοι οι φόροι, που θα πληρώσουν τα φυσικά πρόσωπα, σε σχέση με φέτος, κατά 13,9%. Η μείωση

αυτή είναι ένα «τρυκ» του Υπουργείου Οικονομικών και οφείλεται στο ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες, από 1.1.2014, εξομοιώνονται φορολογικά με τις επιχειρήσεις! Έτσι, οι φόροι, που θα πληρώνουν, θα προσμετρούνται στα έσοδα από νομικά πρόσωπα.

Χωρίς τους ελεύθερους επαγγελματίες και αυταπασχολούμενους, τα έσοδα από τη φορολογία των φυσικών προσώπων θα είναι μειωμένα μόλις κατά 1,1 δισ. ευρώ (από 7,98 δισ. φέτος σε 6,88 δισ. το 2014), ενώ τα έσοδα από φόρους στις επιχειρήσεις αυξάνονται κατά 3,35 δισ. ευρώ (από 1,64 σε σχεδόν 3,9 δισ. ευρώ).

Οι έμποροι, οι βιοτέχνες και οι ελεύθεροι επαγγελματίες θα πληρώσουν φόρο 26%, από το πρώτο ευρώ του ετησίου εισοδήματός τους. Δηλαδή, για εισόδημα 5.000 ευρώ θα πρέπει να πληρώσουν φόρο 2.015 ευρώ, μαζί με την προκαταβολή!

Η αύξηση των φορολογικών εσόδων από τα νομικά πρόσωπα, κατά 137%, σε σχέση με το 2013, οφείλεται μεταξύ άλλων και στη φορολόγηση των αφορολόγητων αποθεματικών, που έκαναν το λάθος να σχηματίσουν οι επιχειρήσεις, στη διετία 2004 - 2005, γλιτώνοντας τότε – βάσει νόμου – μέχρι και 50% στο φόρο, που θα πλήρωναν, στο δημόσιο, αλλά, τελικώς, το μέτρο κρίθηκε παράνομο, με βάση το κοινοτικό δίκαιο. Έως 500 εκατ. ευρώ καλούνται να πληρώσουν αναδρομικά και εντόκως οι επιχειρήσεις αυτές.

Δεύτερο: από την αύξηση των φόρων περιουσίας, που θα διαμορφωθούν, στα 3,9 δισ, σημειώνοντας αύξηση 41,4%, σε σχέση με το 2013.

Ενώ το ονομαστικό ΑΕΠ προβλέπεται να αυξηθεί, το 2014, κατά 0,1%, το σύνολο των φορολογικών εσόδων θα αυξηθεί, κατά 2,8%. Δηλαδή, για κάθε ευρώ, που θα αυξάνεται το ΑΕΠ, τα φορολογικά έσοδα θα αυξάνονται, κατά 29 ευρώ.

Δεδομένου ότι οι φορολογούμενοι βρίσκονται, πλέον, σε οριακό σημείο, είναι άγνωστο, εάν θα καταφέρουν να αντεπεξέλθουν, στην καταβολή επιπλέον φόρων, σε ακίνητα και εισόδημα το 2014.

Μειωμένοι θα είναι οι έμμεσοι φόροι.

Στο σκέλος των δαπανών, οι πρωτογενείς δαπάνες μειώνονται κατά 3,2 δισ. ευρώ ή 6,1%, σε σχέση με το 2012.

-Οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις παραμένουν, προς το παρόν, αμετάβλητες, στα φετινά επίπεδα 17,8 δισ, ενώ σημαντική είναι η μείωση των πρόσθετων αποδοχών, κατά 9,2%.

-Δραστική είναι η μείωση της επιχορήγησης προς τα ασφαλιστικά ταμεία, κατά 1,7 δισ, σε σχέση με το 2012.

-Ο Προϋπολογισμός – μαχαιριά στην Υγεία, προβλέπει δραματικές μειώσεις σε όλους τους τομείς της Υγείας και μείωση της επιχορήγησης στον ΕΟΠΠΥ, κατά 374 εκατ. και στα νοσοκομεία, κατά 528 εκατ..

Οι πιστώσεις ΕΟΠΠΥ για:

-τη φαρμακευτική δαπάνη θα είναι μειωμένες, κατά 1,05 δισ ευρώ και διαμορφώνονται στα 2,02 δισ. ευρώ, από 3,07 δισ. το 2013.

-τις λοιπές παροχές ασθένειας – όπως ιατρικό και υγειονομικό υλικό – θα είναι μειωμένες, κατά 530 εκατ. και προϋπολογίζονται στα 1,64 δις ευρώ, από 2,17 δις το 2013.

Σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού, οι συγχωνεύσεις των νοσοκομείων θα αποδώσουν καρπούς, καθώς αναμένεται εξοικονόμηση δαπανών και βελτίωση των εσόδων του Ε.Σ.Υ..

Η πραγματικότητα, όμως, στο χώρο της Υγείας περιγράφεται στις καταγγελίες των γιατρών, του νοσηλευτικού προσωπικού και των πολιτών. Η κατάσταση είναι ήδη τραγική.

Μεταξύ άλλων, η Ένωση Ιατρών Νοσοκομειακών και Κέντρων Υγείας Μαγνησίας καταγγέλλει ότι είναι ανύπαρκτη η παιδιατρική κάλυψη στη Μαγνησία και σε ολόκληρη τη Θεσσαλία, αλλά και την προετοιμασία της ιδιωτικοποίησης του Νοσοκομείου Βόλου και των Κέντρων Υγείας του Νομού. Αυτή είναι η πολιτική της Κυβέρνησης και μάλιστα, σε εποχή κρίσης, που οι περισσότεροι στρέφονται στο δημόσιο, για πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια περίθαλψη.

Ο μόνος λόγος, που λειτουργεί, σήμερα, το σύστημα υγείας είναι χάρη στην αυτοθυσία των γιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, κατά της Ελλάδας, επειδή οι νοσοκομειακοί γιατροί εργάζονται ακόμη και 90 ώρες, την εβδομάδα, προκειμένου να καλύψουν τα κενά. Το αποτέλεσμα είναι να τίθεται σε κίνδυνο, όχι μόνο η υγεία και η ασφάλεια των ιδίων, αλλά και των ασθενών τους.

Στην χώρα μας, το μοντέλο του νεοφιλευθερισμού εφαρμόζεται, μέσα από μια βίαιη αναπροσαρμογή. Το οικονομικό νοεφιλεύθερο ιδεώδες είναι να μετράμε τα πάντα, με αριθμούς, που οδηγεί στην εξάλειψη των κρατικών κοινωνικών παροχών και την υποκατάσταση του κράτους από τους ιδιώτες. Σταδιακά, επιχειρείται να γίνει καθεστώς ότι για να έχεις κάποια παροχή, επαρκή σύνταξη, υγεία, παιδεία πρέπει να πληρώνεις για αυτά.

Οι δαπάνες, που κόβονται για τον ΕΟΠΠΥ, τα νοσοκομεία και τα φάρμακα, οδηγούν, με μαθηματική ακρίβεια, στη διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και του κράτους πρόνοιας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Οι πληρωμές, μέσα από το πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων, βοηθούν την ανάπτυξη και την απασχόληση, αλλά, τα τελευταία χρόνια, συνεχώς, περικόπτονται. Ήδη, το σχετικό κονδύλι, για το 2013, ενώ είχε προβλεφθεί στα 6,85 δις ευρώ, είναι μειωμένο, κατά 200 εκατ. ευρώ και εκτιμάται ότι θα ανέρθει στα 6,65 δις, μέχρι το τέλος του έτους, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση. Αλλά και διαχρονικά, αν δούμε τα νούμερα, οι δαπάνες για το Π.Δ.Ε., κατά την περίοδο εφαρμογής του Μνημονίου, διαμορφώνονται ως εξής:

ΔΑΠΑΝΕΣ ΓΙΑ Π.Δ.Ε. (σε εκατ. ευρώ)				
Έτη	2010	2011	2012	2013
Προβλέψεις	10.300	8.500	7.700	6.850
Απολογισμός*	8.454	6.608	6.114	6.650
Διαφορά	-1.846	-1.892	-1.586	-200

** Τα στοιχεία για το 2010 έως το 2012 είναι απολογιστικά, ενώ για το 2013 αποτελούν εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων.*

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από εισηγητικές εκθέσεις κρατικού προϋπολογισμού για τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013, 2014.

Παρατηρούμε μια διαχρονική μείωση των προβλέψεων για το Π.Δ.Ε., η οποία συντηρεί την ύφεση και την αύξηση της ανεργίας. Εκτός, όμως, από τις μειωμένες προβλέψεις, βλέπουμε ακόμα μικρότερα ποσά στις τελικά διαμορφωμένες πραγματοποιήσεις. Είναι ξεκάθαρο πως όποτε η Κυβέρνηση θέλει να ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό, κόβει κονδύλια από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, προκειμένου να καλύψει τρύπες και αστοχίες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι στο Προσχέδιο του Προϋπολογισμού, για το 2014, το Π.Δ.Ε. ανερχόταν στα 7 δις, αλλά, αμέσως, μετά τις εξαγγελίες περί μείωσης της απόδοσης από τον Ενιαίο Φόρο Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Α.), το κονδύλι για το Π.Δ.Ε. έχασε 200 εκατ. ευρώ και διαμορφώθηκε στα 6,8 δις. Η πολιτική της Κυβέρνησης είναι να χρησιμοποιηθεί το Π.Δ.Ε. σαν πηγή, που θα αντληθούν ποσά, προκειμένου να καλυφθούν ελλείμματα και τα όποια δημοσιονομικά κενά.

Ακόμα, όμως και τα έργα που πραγματοποιούνται τελικά, μέσω του Π.Δ.Ε., είναι δώρα σε εργολάβους. Ένα μεγάλο κονδύλι έχουν απορροφήσει τα μεγάλα οδικά έργα. Την υλοποίησή τους έχουν αναλάβει ιδιωτικές κατασκευαστικές εταιρείες, αλλά τον επιχειρηματικό κίνδυνο φαίνεται ότι έχει αναλάβει το Κράτος. Η επαναδιαπραγμάτευση των αρχικών συμβάσεων φαίνεται ότι θα οδηγήσει σε απώλεια εσόδων από τα διόδια. Το Υπουργείο Υποδομών επικαλείται «την παγκόσμια πάγια πρακτική» και αναφέρει ότι εδώ και τρία χρόνια οι τράπεζες έχουν σταματήσει τη χρηματοδότηση των έργων, επειδή τα θεωρούν μη βιώσιμα. Το ζήτημα, όμως, δεν αφορά το δημόσιο και η ευθύνη εξεύρεσης κεφαλαίων αφορά, αποκλειστικά, τους παραχωρησιούχους. Θα πρέπει να διερευνηθεί, κάποια στιγμή, αυτό το μεγάλο σκάνδαλο, σε βάρος του δημοσίου. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι για το 2014 το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων θα λάβει από το Π.Δ.Ε. ποσοστό το 27,97% των 6.8 δις, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού. Θα του δοθεί ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, σε σχέση με τα υπόλοιπα Υπουργεία και όλοι καταλαβαίνουμε το λόγο.

Το Π.Δ.Ε. θα πρέπει να κατευθυνθεί, με γνώμονα τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, στους τομείς εκείνους, που, πραγματικά, θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη της χώρας και όχι τις τσέπες των μεγαλοεργολάβων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ – ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Έπειτα από τέσσερα χρόνια ανηλέων περικοπών σε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες και ύστερα από απανωτά χαράτσια, έκτακτες εισφορές, υπερφορολόγηση των χαμηλών και μεσαίων κυρίως στρωμάτων, το ελληνικό δημόσιο χρέος αυξάνεται, όχι μόνο, ως ποσοστό του διαρκώς μειούμενου Α.Ε.Π., αλλά και σε απόλυτα μεγέθη.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης, σε απόλυτα μεγέθη, το 2009, ήταν 299 δις ευρώ, το 2013 εκτιμάται στα 321 δις και η πρόβλεψη για το 2014 είναι 320 δις ευρώ, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού, για το 2014.

Χρέος Γενικής Κυβέρνησης σε απόλυτα μεγέθη ανά έτος (σε εκατ. ευρώ)					
2009	2010	2011	2012	2013	2014
299.69 0	329.51 4	355.14 1	303.92 8	321.00 0	320.00 0

Με λίγα λόγια, η χώρα μπήκε σε καθεστώς Μνημονίων, δανείστηκε από τα κράτη - μέλη της Ευρωζώνης και το Δ.Ν.Τ. (1ο δάνειο 73,2 δις ευρώ), ξαναδανείστηκε από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.) και το Δ.Ν.Τ. (2ο δάνειο 109,1 δις ευρώ εκ των οποίων τα 48,2 δις πήγαν στις τράπεζες), με αποτέλεσμα το καθαρό χρέος της να αυξηθεί, από το 2009 μέχρι το 2013, κατά 21 δις ευρώ.

Χάνει και η αριθμητική το νόημά της: Είχαμε χρέος 299 δις, το 2009, κουρέψαμε τα 105 δις, με το PSI και μας απέμειναν 321 δις. Αν, βέβαια, υιοθετήσουμε, ως σωστή την εκτίμηση, για το 2013. Και η Κυβέρνηση πανηγυρίζει!

Αλλά και ως ποσοστό του Α.Ε.Π. να δει κάποιος το χρέος, τα νούμερα είναι ακόμα χειρότερα. Το 2009 ήταν στο 129,7%, το 2013 η εκτίμηση είναι ότι θα ανέρθει στο 175,5% και το 2014 η πρόβλεψη είναι για 174,8%, πάντα. σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού, για το 2014.

Χρέος Γενικής Κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ						
Έτη	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Χρέος ως % του ΑΕΠ	129, 7%	148 ,3%	17 0,3%	156, 9%	175, 5%	174, 8%
ΑΕΠ (σε εκατ. ευρώ)	231. 081	222 .151	20 8.532	193. 749	182. 911	183. 089

Διεθνώς, έχει σταθμιστεί ότι το όριο άνω του οποίου μια χώρα δεν μπορεί να διαχειριστεί, επιτυχώς, το δημόσιο χρέος της είναι το 120% του Α.Ε.Π.. Υπαχθήκαμε σε καθεστώς Μνημονίου, όταν το χρέος ήταν στο 129% του Α.Ε.Π., τότε η χρεοκοπία ήταν προ των πυλών και τώρα, με εκτιμώμενο χρέος 175% φέτος και προβλεπόμενο 174% για το 2014, το χρέος τιθασεύεται;

Πώς θα επιστρέψει η χώρα, στις διεθνείς αγορές, το 2ο εξάμηνο του 2014, όπως αναφέρεται στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού, με αυτά τα ποσοστά χρέους;

Ο όγκος του δημοσίου χρέους παραμένει δυσβάσταχτος, παρά την αναδιάρθρωση του χρέους, με το περιβόητο PSI. Η «μεγάλη αυτή επιτυχία» του τότε Υπουργού Οικονομικών, Ευάγγελου Βενιζέλου, είχε στόχο το δημόσιο χρέος να καταστεί βιώσιμο, μέχρι το 2020.

Αντί γι' αυτό, το μόνο που κατάφερε είναι:

1. τα ελληνικά ομόλογα, που διέπονταν από το ελληνικό δίκαιο, να περάσουν στο αγγλικό, αφαιρώντας ένα διαπραγματευτικό χαρτί από τα χέρια της εκάστοτε κυβέρνησης,
2. να κουρευτούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, των πανεπιστημίων, των νοσοκομείων και λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., που κατείχαν ελληνικά ομόλογα, με ορατή την απειλή κατάρρευσής τους,
3. να κουρευτούν τα ομόλογα, που ήταν σε χέρια Ελλήνων ιδιωτών, οι οποίοι εμπιστεύτηκαν το ελληνικό δημόσιο για τις αποταμιεύσεις τους, με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να χάσουν το σύνολο αυτών,
4. να χρειαστούν οι ελληνικές τράπεζες τεράστια ποσά, για την ανακεφαλαιοποίησή τους, την οποία ανέλαβε το δημόσιο, χωρίς, όμως, να αλλάξει η διοίκησή τους προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος ή το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς και
5. να συνεχιστούν τα μέτρα λιτότητας, με αποτέλεσμα τη μείωση του Α.Ε.Π. και την εκτίναξη του χρέους, ως ποσοστό του Α.Ε.Π., παρά τη μείωση της ονομαστικής του αξίας.

Η εξαπάτηση του ελληνικού λαού είχε μικρή διάρκεια και η εικόνα για το μέγεθος του χρέους είναι η πιο ξεκάθαρη απόδειξη. Το 2013 εκτιμάται στα 321 δις και η πρόβλεψη για το 2014 είναι 320 δις ευρώ.

Σύμφωνα με την Έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής για το δημόσιο χρέος, το β' εξάμηνο του 2014, οι πόροι, που διαθέτει η χώρα, δεν θα επαρκούν, για να καλύψει τους τόκους για τα δάνεια, που έχει λάβει. Τα ποσά των τόκων θα είναι μεγαλύτερα από το υποτιθέμενο πρωτογενές πλεόνασμα. Η διαφορά μεταξύ τόκων και πρωτογενούς πλεονάσματος δημιουργεί το λεγόμενο «δημοσιονομικό κενό». Η εκτίμηση όλων είναι ότι η Ελλάδα δεν θα είναι δυνατό να δανεισθεί, με λογικούς όρους, από τις αγορές. Εμείς πιστεύουμε ότι μία τέτοια κίνηση μόνο, ως αυτοκτονία, θα μπορούσε να εκληφθεί.

Μια νέα δανειακή σύμβαση για το κλείσιμο του δημοσιονομικού κενού, η οποία, φυσικά, θα συνδυαζόταν με νέα μέτρα, θα ήταν μία προσωρινή λύση για ένα - δύο χρόνια, όπως και οι

προηγούμενες δανειακές συμβάσεις και απλά θα ανέβαλε την αντιμετώπιση της ουσίας του προβλήματος, που είναι ο όγκος του δημοσίου χρέους.

Οι πιθανές λύσεις που παρουσιάζει το γραφείο είναι οι εξής:

Πρώτη λύση: Διευκολύνσεις εξυπηρέτησης του χρέους, όπως μείωση των επιτοκίων, επιμήκυνση περιόδων αποπληρωμής, μετάθεση πληρωμής κ.α.

Δεύτερη λύση: Νέα αναδιάρθρωση (διαγραφή), δηλαδή, νέο κούρεμα του χρέους, για να είναι «βιώσιμο».

Αναφέρει ότι χωρίς να υποτιμάται η λύση της επιμήκυνσης και της μείωσης των επιτοκίων, η οποία θα βοηθήσει την ελληνική οικονομία, δεν αρκεί για μια οριστική λύση του προβλήματος χρέους. Μία διευκόλυνση εξυπηρέτησης του χρέους από τη στιγμή, που έχει καταρρεύσει η παραγωγική βάση της χώρας, μετά την εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, επί σειρά ετών, προσθέτουμε εμείς, δε θα μπορέσει να βοηθήσει. Οι ελαφρύνσεις από μόνες τους δεν είναι αρκετές και η εγχώρια οικονομία θα είναι ευάλωτη σε τυχόν διαταραχές της διεθνούς και της ευρωπαϊκής οικονομίας, το υψηλό χρέος θα επηρεάζει αρνητικά τις προσδοκίες των οικονομικών παραγόντων και θα εμποδίζει την επιστροφή στις αγορές. Από την άλλη πλευρά, μία διαγραφή μέρους του χρέους, εντός της Ε.Ε. και της Ευρωζώνης, θα δημιουργούσε νέα δεδομένα. Μία αναδιάρθρωση, την οποία θεωρεί αναγκαία ακόμα και το Δ.Ν.Τ., θα ενθάρρυνε τις επενδύσεις, θα απελευθέρωνε πόρους για αναπτυξιακές πολιτικές, η χώρα θα είχε δυνατότητα να βγει στις αγορές, με καλύτερους όρους και τα βάρη θα κατανέμονταν ισόποσα, ανάμεσα σε δανειστές και οφειλότες.

Είναι σαφές από τα παραπάνω ότι η λύση της επιμήκυνσης (των δανείων) και της περαιτέρω μείωσης των επιτοκίων, που έχει ως στόχο ο Υπουργός Οικονομικών, δε θα λύσει κανένα πρόβλημα χρέους. Όπως έχουμε επισημάνει, σε κάθε ευκαιρία, ως ΣΥ.ΡΙΖ.Α., το πρόβλημα είναι ευρωπαϊκό και δεν αντιμετωπίζεται με τις πολιτικές λιτότητας, που εφαρμόζονται και επιφέρουν ένα φαύλο κύκλο νέων δανείων. Η λιτότητα και η ύφεση αυξάνουν, αντί να μειώνουν το δημόσιο χρέος και αναπαράγουν το αδιέξοδο. Συνεπώς, η λύση, που προτείνουμε και θα κάνει βιώσιμο το χρέος, είναι η αναστολή πληρωμής τόκων, βάσει ρήτρας ανάπτυξης, έως ότου, δηλαδή, η οικονομία επανέλθει, σε ρυθμούς μεγέθυνσης. Είναι η μόνη ρεαλιστική λύση, όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά και για την Ευρώπη. Σε συνδυασμό με την αναστολή πληρωμής των τόκων, για να γίνει βιώσιμο το χρέος, είναι απαραίτητο ένα κούρεμα της τάξης του 40%-50%, που θα φέρει το χρέος στην τάξη του 85% με 90% του Α.Ε.Π., ώστε να προσεγγίσει τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Η μείωση αυτή, σε συνδυασμό με τον τερματισμό της λιτότητας και με ταυτόχρονη εφαρμογή σχεδίου άμεσων δημοσίων αναπτυξιακών επενδύσεων, θα σημάνει την έξοδο από την κρίση.

Ένα σημείο του Κρατικού Προϋπολογισμού, το οποίο δεν έχει προσεχθεί, αλλά παραμένει σημαντικό, είναι οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου για δάνεια, τόσο της Γενικής Κυβέρνησης όσο και εκτός. Ειδικά σε ό,τι αφορά στις καταπτώσεις, το ποσό είναι υψηλότατο.

Τα τρία έτη του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, το ποσό κατάπτωσης ανέρχεται, συνολικά, στα 3,78 δις, ενώ για ΟΛΑ τα ΔΕΚΑ προ Μνημονίου χρόνια ήταν συνολικά 3,044 δις €.

Θα ισχυριστείτε ότι αφορούν καταπτώσεις για εγγυήσεις, που έχουν δοθεί, τα προηγούμενα χρόνια, αυτό, όμως, δεν αλλάζει την ουσία του θέματος, ότι αυτές οι εγγυήσεις, δηλαδή, το ότι πληρώθηκαν από την τσέπη του Έλληνα φορολογούμενου. Αποδεικνύει, επίσης, το γεγονός ότι οι εγγυήσεις δινόντουσαν από τις κυβερνήσεις των δύο σημερινών συγκυβερνώντων, χωρίς σοβαρά κριτήρια αξιολόγησης, σχετικά με τη δυνατότητα αποπληρωμής των δανείων από τους πρωτοφειλότες. Θα ήθελα, εδώ, να σημειώσω ότι για το 2013, οι καταπτώσεις θα είναι σχεδόν το μισό από το ανεξόφλητο υπόλοιπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ - ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού εκτιμάτε ότι το 2014 το χρέος θα μειωθεί κατά ένα δις ευρώ και αυτό οφείλεται, εκτός των άλλων και στις αποκρατικοποιήσεις. Ξεπουλάτε τα πάντα με όφελος μόλις ένα δις και αυτό βραχυπρόθεσμα. Αλλά για ποιες αποκρατικοποιήσεις μιλάτε;

- Για το ξεπούλημα του ΟΠΑΠ, που έφερνε έσοδα, κάθε χρόνο, στο δημόσιο και τον πουλήσατε για ψίχουλα; Μπορεί να μην είναι, με τη στενή έννοια, κοινωφελής οργανισμός, αλλά είναι αδιανόητο να πωλούνται κερδοφόρες εταιρείες, σε περίοδο δημοσιονομικής ασφυξίας.

- Μήπως μιλάτε για τα 28 ακίνητα του δημοσίου, όπου στεγαζόντουσαν δημόσιες υπηρεσίες, χωρίς να πληρώνουν ενοίκιο και τα οποία ξεπουλήσατε για 261 δις ευρώ; Και μάλιστα, με όρο, να τα νοικιάσει το δημόσιο από τους νέους ιδιοκτήτες, με κόστος 20 εκατ. Ευρώ, ανά έτος, για 30 χρόνια, δηλαδή, σύνολο 600 δις. *Στην πραγματικότητα, το ετήσιο κόστος θα είναι αρκετά υψηλότερο από τα ενοίκια, καθώς θα επιβαρύνεται επιπλέον, για την επόμενη εικοσαετία, με την ετήσια ασφάλιση των 28 κτιρίων όσο και με την τακτική συντήρησή τους, ενώ οι νέοι ιδιοκτήτες θα επιβαρύνονται, μόνο με την έκτακτη «βαριά συντήρηση».*

Ξεπουλάτε δημόσιες επιχειρήσεις, που θα μπορούσαν να είναι εργαλείο ανάπτυξης και μείωσης του χρέους, καταστρέφοντας τη μελλοντική δυνατότητα ανασυγκρότησης της χώρας. Είναι επιτακτική ανάγκη να σταματήσει αυτό το συνεχόμενο πλιάτσικο εις βάρος της παρουσίας του ελληνικού λαού. Μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα παλέψει για την αξιοποίηση του δημόσιου πλούτου, υπέρ των ζωτικών αναγκών του λαού και της χώρας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Να υπενθυμίσω ότι μπήκαμε στο Μνημόνιο, για να βγούμε στις αγορές, στο τέλος του 2011. Σήμερα, αυτό ακούγεται σαν ανέκδοτο.

- Μπήκαμε στο Μνημόνιο, επειδή το χρέος ήταν στο 129% του Α.Ε.Π. και σήμερα η εκτίμηση είναι ότι θα κλείσει το έτος με χρέος 175,5%.

- Σε αυτό το διάστημα:
 - η ανεργία αυξήθηκε δραματικά και έχει φτάσει στο 29-30% (πρόβλεψη ΙΝ.Ε. – Γ.Σ.Ε.Ε.)
 - χάθηκαν θέσεις εργασίας και παραγωγικές δυνάμεις, που είχαν δημιουργηθεί ολόκληρες δεκαετίες
 - οι εργαζόμενοι έχασαν την αγοραστική τους δύναμη, λόγω μείωσης των μισθών, κατά 30%-40%, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα
 - η εγχώρια ζήτηση, όπως ήταν επόμενο, μειώθηκε
 - οι κοινωνικές δαπάνες το ίδιο
 - οι νέοι της χώρας μετανάστευσαν μαζικά στο εξωτερικό
 - τα λουκέτα στις επιχειρήσεις τα βλέπει κανείς παντού
 - η φτώχεια και η περιθωριοποίηση είναι ορατή.
 - Σε αυτό έρχεται να προστεθεί η άνοδος του φασισμού και οι χιλιάδες συμπολίτες μας, που αυτοκτόνησαν.
- Όλα αυτά για τη βελτίωση των αριθμών. Για τη μείωση του δημόσιου χρέους κάτω από το 120% του Α.Ε.Π.. Και το αποτέλεσμα όλων αυτών των θυσιών: Η εκτίναξή του!

Δημήτριος Γελαλής

Βουλευτής Λαρίσης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.
ΜΑΡΙΑΣ ΔΙΑΚΑΚΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014

της Ειδικής Εισηγήτριας του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Μαρίας Διακάκη

Βουλευτή Ηρακλείου

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του κράτους αποτελεί μια κατ' εξοχήν πολιτική συζήτηση. Οι σχετικοί πίνακες του προϋπολογισμού είτε αφορούν στα έσοδα του είτε στα έξοδα και την κατανομή τους, αναφέρονται πρωτίστως σε κοινωνικά μεγέθη, αποτυπώνουν πολιτικές επιλογές με την ουσιαστική έννοια του όρου. Κάθε κωδικός αναφέρεται σε πραγματικές λειτουργίες των κρατικών φορέων, αναφέρεται σε εργασία και μέσα για την άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής. Αποτελεί το οικονομικό αποτύπωμα του κοινωνικού ρόλου του κράτους, αποτελεί ένα μετρήσιμο δείκτη της δημόσιας φύσης των κρατικών λειτουργιών.

Στη δική μας οπτική, η ανάγνωση των πινάκων του προϋπολογισμού αποτελεί μια δυναμική προσέγγιση των οικονομικών μεγεθών του, απ' τη σκοπιά των κοινωνικών συμφερόντων που εκπροσωπούμε: του κόσμου της εργασίας, των αποκάτω της κοινωνικής ιεραρχίας και των αναγκών τους. Η δική μας κριτική προσέγγιση των προτεραιοτήτων του τακτικού προϋπολογισμού εσόδων και εξόδων και του Π.Δ.Ε., έχει κοινωνικό ταξικό πρόσημο.

Η υπόθεση του πρωτογενούς πλεονάσματος – που κυριαρχεί στη εισηγητική έκθεση του Υπουργού Οικονομικών – για την Αριστερά δεν αποτελεί ένα τυπικό λογιστικό στοιχείο αποτελεσματικότητας. Άλλωστε η αποτελεσματικότητα της υλοποίησης του κρατικού προϋπολογισμού του 2013, που συνοψίζεται πανηγυρικά στα 812 εκατ. € - κατ' εκτίμηση - δεν είναι χωρίς κοινωνικό αντίκρισμα. Η υλοποίηση του προϋπολογισμού του 2013, αποτέλεσε ένα ακόμα βήμα στην αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους, με την συνεχιζόμενη περιοριστική δημοσιονομική πολιτική της (η αλλιώς «συσταλτική δημοσιονομική πολιτική» όπως ευγενέστερα διατυπώνεται στη σελ. 25 της εισηγητικής έκθεσης). Επιβλήθηκαν μέτρα που υπερέβησαν τα 9 δις €, μέγεθος δωδεκακαπλάσιο του πρωτογενούς αποτελέσματος. Η κυβέρνηση η έχει ένα κυνικά αντικοινωνικό αξιακό σύστημα για να αξιολογεί την αποτελεσματικότητα του έργου της η έχει πάρει διαζύγιο από τον τυπικό ορθολογισμό. Σε κάθε περίπτωση, έστω και με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, το κυβερνητικό έργο είναι καταστροφικό για την κοινωνία και το παραγωγικό δυναμικό της, απορρυθμιστική της όποιας κοινωνικής λειτουργίας του κράτους.

Η γενική κριτική μας

Η αναξιοπιστία των μέχρι σήμερα προϋπολογισμών αποτελεί χαρακτηριστικό εγγεγραμμένο στη ταξική τους μεροληψία, στην αναπτυξιακή αστοχία τους, στο δημοκρατικό έλλειμμα της σύνταξης αλλά και ελέγχου τους.

Η οριοθέτηση των τελευταίων προϋπολογισμών στα μέτρα της Δημοσιονομικής τρομοκρατίας που επιβάλλουν τα ανανεούμενα Μνημόνια και Μεσοπρόθεσμα Πλαίσια ολοκληρώνει τη μετατροπή ενός δημόσιου εργαλείου άσκησης οικονομικής πολιτικής σε λογιστικό φύλλο χρεωκοπίας της εργαζόμενης κοινωνίας και αγωνιώδους διασφάλισης της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου.

Ο προϋπολογισμός του κράτους, βασικό νομοθετικό έργο του κοινοβουλίου, μετατρέπεται σε άσκηση λογιστικής προσαρμογής έναντι των απαιτήσεων της τρόικα. Η πραγματική έγκριση του προϋπολογισμού δεν θα γίνει στο κοινοβούλιο. Ο Όλι Ρεν ήταν σαφής: *«Η γνώμη μας είναι ότι απαιτούνται περαιτέρω συζητήσεις, πριν μπορέσουμε να πούμε ότι εγκρίνουμε απολύτως τον προϋπολογισμό. Αν προκύψει ανάγκη για περαιτέρω προσαρμογή στον προϋπολογισμό, τότε η ελληνική κυβέρνηση έχει δηλώσει πρόθυμη να υποβάλει συμπληρωματικό ή τροποποιημένο προϋπολογισμό».*

Ο προϋπολογισμός σας μετατρέπεται σε εγγυητική επιστολή προς το ΔΝΤ, την ΕΕ και την ΕΚΤ για την διάσωση της αξιοπιστίας των τραπεζών σε βάρος της αξιοπρέπειας του λαού, σε άσκηση μαθηματικών μαγανειών για την απόκρυψη της μη βιωσιμότητας του συστημικού χρέους που οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές εξέθρεψαν τόσα χρόνια.

Στον κατατεθέντα προϋπολογισμό συνοψίζονται οι εκτιμήσεις της κυβέρνησης για τις εξελίξεις του 2013, προδιαγράφονται οι στόχοι για το 2014, πάντα στα πλαίσια των δεσμεύσεων του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Στρατηγικής και των ορίων του Δημοσιονομικού Συμφώνου της Ευρωζώνης.

Η κυβέρνηση κατασκευάζει μια θετική εικόνα βελτίωσης των οικονομικών μεγεθών, χρησιμοποιώντας τις έννοιες της «επιβράδυνσης», της «ανακοπής» αρνητικών τάσεων η ακόμα και της «ανάκαμψης προσδοκιών», της «αποκατάστασης» της εμπιστοσύνης. Πρόκειται για μια επιτηδευμένη απόπειρα δικαίωσης της πολιτικής του κυβερνητικού σχήματος που προέκυψε το καλοκαίρι του 2012, παρά την αναντιστοιχία της πολιτικής του με τη λαϊκή βούληση που αποτυπώθηκε στις διπλές εκλογές και τις προγραμματικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης.

Ολόκληρο το εισηγητικό κείμενο περιστρέφεται γύρω από τη πανάκεια του «πρωτογενούς πλεονάσματος». Στα πλαίσια των εθνικών στόχων της δημοσιονομικής εξυγίανσης που έχουν τεθεί από την τρόικα, η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος αποτελεί θετική ένδειξη μεταστροφής των τάσεων της οικονομίας, σταθεροποίησης των δημόσιων οικονομικών.

Το πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης που προβάλλεται στην εισηγητική έκθεση ως επίτευγμα του 2013 και στόχος για το 2014 αποτελεί μια κακόηχη εκφώνηση των ίδιων μέτρων που από το 2008 προδιαγράφουν, προβλέπουν, υπόσχονται την έξοδο από την κρίση ενώ ταυτοχρόνως καταστρέφουν την κοινωνία.

Θα επιμείνουμε και φέτος να αρνούμαστε την αναντίρρητη τεχνοκρατική λογιστική οπτική του προϋπολογισμού, την ανάγνωση αριθμών και δεικτών με όρους φυσικής. Επιμένουμε πως πίσω από τα αριθμητικές επινοήσεις των επιτευγμάτων του «success story», υπάρχει η σκληρή πραγματικότητα του αδιεξόδου και της απελπισίας που συντρίβουν

την ζωή των εργαζομένων, της καταστροφής δημόσιων δομών και λειτουργιών κοινωνικού χαρακτήρα και του παραγωγικού δυναμικού της χώρας. Υπάρχει η πραγματικότητα νέων μέτρων, όπως κατηγορηματικά διαβεβαιώνει ο Τόμσεν.

Η παγίδα του χρέους

Ο προϋπολογισμός που εισηγήσθε έχει την οπτική του εφήμερου παρόντος. Είναι δέσμιος του αξιακών και πολιτικών επιλογών του παρελθόντος, τυφλός στο παρόν και το μέλλον των κοινωνικών αναγκών. Η μόνη διάσταση του μέλλοντος που διαπιστώνουμε είναι αυτή των δεσμεύσεων των ΜΠΔΣ. "Η πρόοδος στην Ελλάδα επιβεβαιώνει ότι οι αποφάσεις των τελευταίων ετών ήταν στη σωστή κατεύθυνση και γι' αυτό τον λόγο δεν πρέπει να κάνουμε το λάθος να χαλαρώσει η προσπάθεια μετά τις πρώτες επιτυχίες", δηλώνει ο Σόιμπλε ως υπερυπουργός οικονομικών της ΕΕ, προδιαγράφοντας ένα μέλλον εξίσου σκληρό, εξίσου άδικο.

Το δημόσιο χρέος, άδικο, ταξικό, τοκογλυφικό – μη βιώσιμο - θα παραμένει ως οιωνεί εργαλείο πολιτικής χειραγώγησης και υποτέλειας.

Οι αριθμοί του προϋπολογισμού έχουν και μια άλλη ανάγνωση.

ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ Πιστώσεις	116.859.059.000	% επί του συνόλου
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	84.471.143.000	72,28
<i>ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ</i> <i>ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΙΣΤΗΣ (κωδ. 0007)</i>	73.935.453.000	63,27

Πίνακας 1: Αναλογία προβλεπόμενων πιστώσεων Υπ. Οικονομικών και Πληρωμών Δημόσιας Πίστης προς το σύνολο των πιστώσεων. Επεξεργασία στοιχείων πινάκων πιστώσεων κατά ειδικό φορέα και μείζονα κατηγορία δαπάνης.

Ουσιαστικά, πρόκειται για προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών, που συμπληρώνεται από τα υπόλοιπα υπουργεία. Το 72,28% των 116.859.059.000 ευρώ του τακτικού προϋπολογισμού εξόδων συγκεντρώνεται στο Υπ. Οικονομικών. Το 68,37 % του συνόλου στον γενικό κωδικό 0007 : Δαπάνες εξυπηρέτησης δημόσιας πίστης. Εκεί εγγράφονται οι τόκοι και τα χρεολύσια του δημοσίου χρέους, οι δαπάνες για προμήθειες και γενικά έξοδα των τραπεζών για συνολολόγηση και εξυπηρέτηση δημοσίων δανείων.

Έχουμε στα χέρια μας έναν προϋπολογισμό εγκλωβισμένο στη παγίδα του χρέους.

Μόνο το 2012, σύμφωνα με τον απολογισμό εξόδων του τακτικού προϋπολογισμού, δαπανήθηκαν 80,135 δις για την πληρωμή τόκων και χρεολυσίων του δημοσίου χρέους. Στον γενικό κωδικό του Υπ. Οικονομικών Δαπάνες εξυπηρέτησης της Δημόσιας Πίστης – στον οποίο κυριαρχούν οι πληρωμές τόκων και χρεολυσίων- για το 2013 οι εκτιμήσεις δαπάνης αγγίζουν τα 64,5 δις και για το 2014 προβλέπονται 73,9 δις. Κι όμως το δημόσιο χρέος διατηρείται στα 320 δις! Πρόκειται για έναν φαύλο κύκλο δανεισμού και αποπληρωμών μέσω νέου δανεισμού.

2013	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	% επί συνόλου
<i>ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΙΣΤΗΣ (κωδ. 0007)</i>	64.577.364.861,75	52,28
Σύνολο εξόδων *	123.526.896.614,04	

2012	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	% επί συνόλου
<i>ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΙΣΤΗΣ (κωδ. 0007)</i>	88.494.879.590,47	49,50
Τόκοι Δημοσίου Χρέους (ΚΑΕ Ξ6100)	13.190.489.279,48	7,38
Χρεολύσια Δημοσίου Χρέους (ΚΑΕ 6200)	73.298.948.578,13	41,00
Σύνολο εξόδων *	178.780.287.398,26	

2011	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	% επί συνόλου
<i>ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΙΣΤΗΣ (κωδ. 0007)</i>	88.063.120.889,62	61,59
Τόκοι Δημοσίου Χρέους (ΚΑΕ Ξ6100)	17.291.604.091,64	12,09
Χρεολύσια Δημοσίου Χρέους (ΚΑΕ 6200)	62.843.317.014,30	43,95
Σύνολο εξόδων *	142.986.325.302,07	

Πίνακας 2: Πίνακας πιστώσεων κατά κωδικό πληρωμών για το Δημόσιο Χρέος, του ειδικού φορέα Γενικές Κρατικές Δαπάνες του Υπ. Οικονομικών. Επεξεργασία στοιχείων των απολογισμών 2011, 2012, και του προϋπολογισμού 2014. * Τα στοιχεία των ετών 2011, 2012 αφορούν σε πραγματοποιημένες δαπάνες, για το 2013 εκτιμήσεις της διαμόρφωσης πιστώσεων.

Πρόκειται για μια παγίδα που καταπίνει το μέγιστο μέρος των κρατικών δαπανών, με πολιτικό εχέγγυο την φορολογική αφαίμαξη του εισοδήματος του κόσμου της εργασίας, την συντριβή του κοινωνικού κράτους, την συρρίκνωση μισθών και συντάξεων, την οριστική διαγραφή κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Αντί για διαγραφή μέρους του χρέους, ώστε να καταστεί βιώσιμο μεν, να συνδεθεί η όποια αποπληρωμή του με όρους παραγωγικής ανάπτυξης, κοινωνικής βιωσιμότητας και δικαιοσύνης, εισηγείσθε για ακόμα μια φορά διαγραφή του κοινωνικού κράτους αλλά και περαιτέρω διαγραφή των αμοιβών της εργασίας στο Δημόσιο.

Η έννοια της διαγραφής σας είναι ανίερη όταν αφορά τη δημόσια σφαίρα των κοινωνικών αναγκών και δικαιωμάτων, αποτελεί ωστόσο απαράβατη ιερή δέσμευση όταν αφορά τους πιστωτές, την αξιοπιστία των χρεωκοπημένων τραπεζών και εξοπλιστικές συμβάσεις.

Οι δαπάνες ενός και μόνο κωδικού όσων αναφέρθηκαν – οι τόκοι του 2012 - εξισώνεται με αυτές των υπουργείων Παιδείας, Υγείας και Εσωτερικών. Μόνο οι δαπάνες του 2012 για τα διαδικαστικά τραπεζικά έξοδα του χρέους υπερβαίνουν τις δαπάνες για τα ΑΕΙ στο σύνολο τους: 635.953.749,64 € του ΚΑΕ 6311 «Προμήθειες και έξοδα γενικά τραπεζών για συνολομολόγηση και εξυπηρέτηση δημοσίων δανείων...» έναντι 373.990.550 € για την τακτική επιχορήγηση των ΑΕΙ, συγγράμματα, φοιτητική μέριμνα και συμβασιούχους διδάσκοντες.

Η αποδόμηση του κοινωνικού κράτους

Η συνέχεια της αποδόμησης και απορρύθμισης του κοινωνικού κράτους αποτυπώνεται στις στήλες του υπό συζήτηση προϋπολογισμού. Δεν πρόκειται για δικό μας ιδεολόγημα. Οι αριθμοί οι ίδιοι σας το πιστοποιούν.

Ενδεικτικά και μόνο αναφέρουμε:

υγεία σύνολο	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	4.382.955.000,00		
2013 διαμόρφωση	7.890.926.020,41	3.507.971.020,41	-44,5
2012 δαπάνη	5.560.086.932,30	1.177.131.932,30	-21,2

δαπάνες υγείας	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	4.361.819.000,00		
2013 διαμόρφωση	5.434.149.773,00	1.072.330.773,00	-19,7
2012 δαπάνη	5.321.822.782,74	960.003.782,74	-18,0

μεταβιβαστικές πληρωμές υγείας	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	2.084.895.000,00		
2013 διαμόρφωση	2.992.601.773,00	907.706.773,00	-30,3
2012 δαπάνη	2.692.383.100,35	607.488.100,35	-22,6

Πίνακας 3: Δαπάνες Υπ. Υγείας, επεξεργασία στοιχείων προϋπολογισμού 2014, απολογισμού 2012

Οι προβλεπόμενες δαπάνες του Υπ. Υγείας εμφανίζονται μειωμένες κατά 21,2% από τις δαπάνες του 2012 και 44,5% από τις διαμορφωθείσες δαπάνες του 2013, ειδικά επιβαρυνμένες οι τελευταίες από την εξόφληση παλαιότερων υποχρεώσεων. Αν προχωρήσουμε περισσότερο, σε δαπάνες ενδεικτικές των προσδοκιών κοινωνικής

αποτελεσματικότητας, αυτό που αντιλαμβάνονται οι πολίτες ως δημόσια λειτουργία οι δαπάνες υγείας συνολικά προβλέπονται μειωμένες κατά 18% από το 2012 και 19,7 % από το 2013. Ειδικά οι μεταβιβαστικές δαπάνες υγείας που αφορούν στην τακτική επιχορήγηση κατά κύριο λόγο των Νοσοκομείων εμφανίζουν μείωση κατά 22,6 % από το 2012 και 30,3% το 2013. Πόσο επιβαρύνουν οι προβλεπόμενες δαπάνες υγείας σε σχέση με το σύνολο του προϋπολογισμού; Δεν ξεπερνούν τα 4 στα 100 ευρώ του συνόλου των δημοσίων δαπανών τα τελευταία 3 χρόνια. Πότε προϋπολογίζατε ορθολογικά τις δαπάνες; Πέρσι, πρόπερσι; Και τότε κυριαρχούσε το ίδιο πνεύμα. Που θα φτάσει η «συσταλτική δημοσιονομική πολιτική που επιτυγχάνει πρωτογενές δημοσιονομικό αποτέλεσμα»;

Αυτή είναι η πολιτική της αλλαγής χρήσης νοσοκομειακών μονάδων, της διαθεσιμότητας υγειονομικών. Κάθε ευρώ λιγότερο στα νοσοκομεία σημαίνει λιγότερες κλίνες, εισοδηματική και εργασιακή εξουθένωση γιατρών και νοσηλευτικού προσωπικού. Κάθε ευρώ λιγότερο στα νοσοκομεία σημαίνει ακύρωση της συνταγματικής, αλλά κυρίως ανθρωπιστικής επιταγής του καθολικού δικαιώματος στην περίθαλψη. Κάθε ευρώ λιγότερο σημαίνει ένα ακόμα βήμα αποκλεισμού των 3,5 εκατομμυρίων ανασφάλιστων πολιτών που δημιούργησε η σωτήρια πολιτική των Μνημονίων.

Πόσο σπάταλη είναι η δαπάνη για το προσωπικό των νοσοκομείων που μειώνονται κατά 6,2 % από πέρσι και 15,7 % από πρόπερσι. Δεν πρόκειται για κάποια στρατιά αργόσχολων υγειονομικών. Το 2000 υπηρετούσαν 78037 εργαζόμενοι συνολικά στα Νοσοκομεία της χώρας εκ των οποίων 10007 γιατροί, με τα στοιχεία του 2012 υπηρετούν 11869 γιατροί και 66060 ως νοσηλευτικό, παραϊατρικό και διοικητικό προσωπικό! Αυτή είναι η διόγκωση του δημόσιου τομέα που εκτροχίασε τα δημοσιονομικά μεγέθη;

παιδεία σύνολο	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	4.587.392,00		
2013 διαμόρφωση	4.996.533,00	409.141,00	-8,2
2012 δαπάνη	5.370.702,00	783.310,00	-14,6

ΑΕΙ	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	876.873.000,00		
2013 διαμόρφωση	1.008.728.306,77	131.855.306,77	-13,1
2012 δαπάνη	1.161.451.340,05	284.578.340,05	-24,5

μεταβιβαστικές πληρωμές παιδείας	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	402.527.000,00		
2013 διαμόρφωση	616.627.898,00	214.100.898,00	-34,7
2012 δαπάνη	768.372.309,15	365.845.309,15	-47,6

μεταβιβαστικές πληρωμές ΑΕΙ	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	240.341.000,00		
2013 διαμόρφωση	300.171.502,00	59.830.502,00	-19,9
2012 δαπάνη	379.424.023,92	139.083.023,92	-36,7

Πίνακας 4: Δαπάνες Υπ. Παιδείας, επεξεργασία στοιχείων προϋπολογισμού 2014, απολογισμού 2012.

Στο Υπουργείο Παιδείας, το πολυπληθέστερο υπουργείο των 178.779 υπαλλήλων - περίπου το 30% των δημ. Υπαλλήλων, των 165.000 εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων, των 1.434.589 μαθητών όλων των σχολείων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας όλων των τύπων (από νηπιαγωγεία μέχρι τα ΕΠΑΣ) των 515.000 φοιτητών των ΑΕΙ – Πανεπιστημιακού και τεχνολογικού κλάδου – αντιστοιχούν μόλις 3 ευρώ στα 100 που δαπανά ο δικός σας προϋπολογισμός. Η τακτική επιχορήγηση των σχολικών μονάδων και ΑΕΙ, των ειδικών φορέων του Υπουργείου, προβλέπεται μειωμένη κατά 47,6% από το 2012 και 34,7 % από το 2013. Τα ΑΕΙ που βρίσκονται στα όρια της λειτουργίας τους θα έχουν κατά 20% λιγότερη επιχορήγηση από το 2013 και κατά 36,7% μικρότερη επιχορήγηση των πραγματικών δαπανών λιτότητας του 2012!

Κάθε ευρώ που στερείται το Υπ. Παιδείας δεν αφορά κτίρια, εξοπλισμό και χαρτί μόνο. Κυρίως αφορά τους ανθρώπους της εκπαίδευσης, διδάσκοντες και διδασκόμενους όλων των βαθμίδων. Το 85% του συνολικού προϋπολογισμού του υπουργείου αφορά μισθοδοσία προσωπικού που έχει ήδη γνωρίσει τα όρια της εξαθλίωσης. Στέλνετε νέους δασκάλους και καθηγητές να διδάξουν και να ζήσουν σε κάθε γωνιά της χώρας με 650 € καθαρό μισθό, κρατάτε ακόμα στα συρτάρια τον διορισμό εκλεγμένων εδώ και 4 χρόνια καθηγητών των ΑΕΙ που θα διδάξουν στα Πανεπιστήμια της Αριστείας με 950 €... Κάθε ευρώ λιγότερο στην Παιδεία σημαίνει λιγότερα βιβλία, σημαίνει «συστολή» της φοιτητικής μέριμνας – αντίστοιχη δομή για τους μαθητές ΔΕΝ υπάρχει...

Υπουργείο Εργασίας, κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας σύνολο	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	12.238.898.000,00		
2013 διαμόρφωση	15.000.162.733,00	2.761.264.733,00	-18,4
2012 δαπάνη	15.157.569.560,44	2.918.671.560,44	-19,3

δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης - μεταβιβαστικές πληρωμές	πιστώσεις	μείωση	% μείωσης πιστώσεων 2014/2013,2012
2014 προϋπολ.	8.758.310.000,00		
2013 διαμόρφωση	10.471.320.000,00	1.713.010.000,00	-16,4
2012 δαπάνη	12.232.385.723,06	3.474.075.723,06	-28,4

Πίνακας 5 Δαπάνες Υπ. Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, επεξεργασία στοιχείων προϋπολογισμού 2014, απολογισμού 2012.

Οι μεταβιβαστικές πληρωμές των δαπανών κοινωνικής ασφάλισης αποτελούν το 70 % των συνολικά προβλεπόμενων δαπανών του Υπ. Εργασίας κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας. Τα προβλεπόμενα 8.758.310.000 είναι κατά 16,35% λιγότερα από τις εκτιμήσεις του 2013 – 1,7 δις , και 28,4% λιγότερα από τις πραγματοποιημένες δαπάνες του 2012- 3,74 δις. Η ανακεφαλαιοποίηση των χρεωκοπημένων ιδιωτικών τραπεζών αποτελεί για τη πολιτική σας απαραίτητη αξία, η διασφάλιση της αξιοπιστίας του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που έχει ληλατηθεί διαχρονικά από τις κυβερνήσεις προγόνους σας αποτελεί δημοσιονομικό βάρος.

Τρία υπουργεία που απασχολούν 46 στους 100 δημόσιους υπαλλήλους, που υπηρετούν σε σχολεία, Πανεπιστήμια, νοσοκομεία και ασφαλιστικούς οργανισμούς, το «δημόσιο» που αγγίζει κάθε νοικοκυριό, ολόκληρη την κοινωνία, τελικά απολαμβάνει λιγότερα από 20 ευρώ στα 100 των κρατικών δαπανών. Αυτή είναι η πραγματική δημοσιονομική εικόνα των προτεραιοτήτων του δικού σας δημοσίου: **70 ευρώ στα 100 για τόκους και χρεολύσια, 20 ευρώ για κοινωνικό κράτος, 10 ευρώ για όλες τις λοιπές κρατικές λειτουργίες.**

Οι προϋπολογισμοί σας εκτός του αντι κοινωνικού και νεοφιλελεύθερου συντακτικού τους πνεύματος είναι εκ του αποτελέσματος αναξιόπιστοι. Από το 2011 έχετε εφεύρει την τεχνική της μη πληρωμής του συνόλου των διαμορφωθέντων πιστώσεων. Αφορά τόσο μισθολογικές δαπάνες που περικόπτονται με εντολές του ΓΛΚ αλλά και πιστώσεις λειτουργικών δαπανών.

Ήδη ο προϋπολογισμός του 2014 επιβαρύνεται από υποχρεώσεις εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών, μεταβιβαστικών δαπανών και Καταναλωτικών και Σύνθετων Δαπανών πάνω από 5 δις.

Υπουργείο εσωτερικών	522.270.404,00
Υπουργείο Αμύνης	524.584.970,00
Υπουργείο Υγείας	2.432.721.521,25
Υπουργείο Παιδείας	72.285.306,00
Υπουργείο Εργασίας κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας	1.326.287.941,00
Υπουργείο μεταφορών υποδομών δικτύων	114.723.843,00

Πίνακας 6 Μη καταβληθείσες πιστώσεις παρελθόντων ετών που εγγράφονται στον προϋπολογισμό του 2014.

Το 2008 οι μη καταβληθείσες δαπάνες τελικά διαμορφωθέντων πιστώσεων ήταν 2238 ευρώ σε σύνολο 115 δις. Το 2009 2316 ευρώ επί συνόλου 144 δις, το 2010 6480 ευρώ σε σύνολο πιστώσεων 108 δις, ενώ από το 2011 έχουμε 9.156.806.607 μη καταβληθέντα σε πιστώσεις 152.143.131.909, το 2012 8.552.835.918 μη καταβληθέντα σε πιστώσεις 187.333.123.316.

Έχετε εφεύρει μια εξαιρετικά αποτελεσματική λογιστικά πρακτική στάσης πληρωμών, διαγραφής οφειλών σε ότι αφορά στις κοινωνικές δαπάνες, το πεδίο υλοποίησης δικαιωμάτων που εγγυώνται οι συνταγματικές διατάξεις...

Στην πράξη η υποχρηματοδότηση των κοινωνικών δομών του κράτους, η επιβάρυνση τους με οικονομικές υποχρεώσεις οφειλών κατασκευάζουν την εικόνα ελλειμματικών δημόσιων φορέων. Αφού οργανώνετε η λειτουργική και οικονομική χρεωκοπία τους, στη συνέχεια τους καταγγέλλετε ως ελλειμματικούς, κοινωνικά αναξιόπιστους, υλοποιείτε σχέδια εκκαθάρισης βαρών – σε δημόσια χρηματοδότηση και προσωπικό, για να προλειανθεί το πεδίο για ιδιωτικοποίηση λειτουργιών – κάτω από την κρατική ταμπέλα. Πρόκειται για το σενάριο των διαρθρωτικών αλλαγών, του εξορθολογισμού του δημόσιου τομέα με εργαλείο την αξιολόγηση των δομών του.

Το πρωτογενές πλεόνασμα αποτελεί θετικό στοιχείο όταν υλοποιείται ένας προϋπολογισμός που εγγυάται τη δημόσια και κοινωνική λειτουργία του κράτους, όταν οι δαπάνες του κράτους υπηρετούν την κοινωνική αποτελεσματικότητα των δομών του. Ένα τέτοιο πλεόνασμα όμως βρίσκεται στη δημοσιονομική αντίληψη της Αριστεράς.

Η δική μας αντίληψη για τον κρατικό προϋπολογισμό προβάλλει διαφορετικές προτεραιότητες. Τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και των εξόδων. Ένα δίκαιο κοινωνικά και αναδιανεμητικό φορολογικό σύστημα επιβάλλει κρατικές δαπάνες χρήσιμες και αποτελεσματικές κοινωνικά. Στη προτεραιότητα των ιεραρχήσεων μας βρίσκονται τα κοινωνικά αγαθά και δικαιώματα, αναπτυξιακά μέτρα που ενσωματώνουν την εργασία ως

βασικό πλεονέκτημα, ο δημοκρατικός μετασχηματισμός των κρατικών δομών ώστε να καταστούν πραγματικά δημόσιες. Στη δική μας αντίληψη ο κρατικός προϋπολογισμός κοιτάζει προς την κοινωνία, τις ανάγκες και προσδοκίες της και όχι στα χαρτοφυλάκια της τραπεζικής κερδοφορίας και πολιτικής υποτέλειας του χρέους.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Πίνακας 3.1 Αποτελέσματα Γενικής Κυβέρνησης περιόδου 2012- 2014, Εισήγηση Έκθεση.
2. Πρόκειται για στοιχεία της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού 2001, (πιν. 2.9 Προσωπικό Δημοσίου...) και στοιχείων της μελέτης του ΚΕΠΕ «επισκόπηση δαπανών 2013 - 2016» (spending review) που παραδόθηκε στην κυβέρνηση τον Ιούλιο του 2012.
3. Επεξεργασία στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ – έναρξη του έτους 2012/2013

Μαρία Διακάκη

Βουλευτής Ηρακλείου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΟΚΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΡΤΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Χρήστου Γκόκα
Βουλευτή Άρτης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για τον ΠΥ του 2014 γίνεται σε μια κομβική στιγμή για τη χώρα μας. Κατά την τελευταία τετραετία η ελληνική κοινωνία κλήθηκε να επωμιστεί ένα τεράστιο βάρος, όμως για πρώτη φορά μετά το ξέσπασμα της κρίσης, μπορούμε να πούμε ότι η χώρα μας έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει με άλλους όρους και συνθήκες την οικονομική πραγματικότητα και τους δανειστές της.

Πώς φτάσαμε όμως στο σήμερα;

Το ΠΑΣΟΚ ήρθε αντιμέτωπο με τη σοβαρότητα του δημοσιονομικού προβλήματος, της τραγικής κατάστασης στην οποία είχε περιέλθει η χώρα το 2009 και επιχείρησε με αίσθημα ευθύνης και σοβαρότητας τη δύσκολη προσπάθεια της εξόδου της χώρας από την κρίση. Με τα δεδομένα της εποχής εκείνης, με την όποια κριτική μπορεί να υπάρξει, με την άρνηση και την αντίθεση των υπόλοιπων πολιτικών δυνάμεων να συνεργαστούν στην αναγκαία εθνική προσπάθεια, αλλά και τους γνωστούς πολιτικούς συσχετισμούς και οικονομικές αντιλήψεις μιας συντηρητικής και νεοφιλελεύθερης Ευρώπης, και τα λάθη στο πρόγραμμα που εφαρμόστηκε.

Πριν από λίγο σ' αυτή εδώ την αίθουσα ο κύριος Σούλτς ανέφερε τρία σημαντικά στοιχεία:

Τη συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, με πρόσκληση της τρόικας, για να εξεταστεί ακριβώς, αυτό το πρόγραμμα και τις επιπτώσεις που είχε για την χώρα μας

Την αναφορά στους FINANCIAL TIMES για αναβάθμιση της Ελλάδας, συνδυάζοντας το με τα νέα δεδομένα (δημοσιονομικά αποτελέσματα, σπρέντς κ.λ.π.) που δείχνουν μια αλλαγή κλίματος στο ενδιαφέρον για την οικονομία μας και για επενδύσεις στη χώρα μας.

Τη διαπίστωση για τη ζημιά που γίνεται από αντιφατικές δηλώσεις, στο εξωτερικό, όπως η αμφισβήτηση από το ΔΝΤ για το πρωτογενές πλεόνασμα, πριν γίνει αυτό αποδεκτό, κατ' αρχήν ως πραγματικότητα και οπωσδήποτε είναι σημαντικό να αντιστοιχηθεί αυτό με την εσωτερική μας πολιτική πραγματικότητα και δηλώσεις που υπονομεύουν την προοπτική της Ελληνικής Οικονομίας.

Σήμερα το ΠΑΣΟΚ, με την ίδια υπευθυνότητα και συνέπεια συνεχίζει ως εγγυητής της πολιτικής και κυβερνητικής σταθερότητας, το δρόμο της εθνικής στρατηγικής εξόδου από την κρίση, αυτόν που είχε ξεκινήσει εδώ και τέσσερα χρόνια μόνο του. Συμμετέχουμε και στηρίζουμε μια κυβέρνηση εθνικής ανάγκης, από τρία κόμματα στην αρχή και τώρα με τη Νέα Δημοκρατία. Οι πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές είναι γνωστές, η οριστική υπέρβαση της κρίσης όμως, είναι ο κορυφαίος εθνικός στόχος και η πραγματική αντιμνημονιακή πολιτική.

Και είναι ο ελληνικό λαός, που πέρασε πολλά, θυσίασε ακόμη περισσότερα, για να μπορούμε σήμερα, να έχουμε τη δυνατότητα να συνεχίσουμε και να διανύσουμε τα τελευταία δύσκολα μέτρα ενός μαραθώνιου δρόμου δύσκολης δημοσιονομικής προσαρμογής και εξυγίανσης για την υπέρβαση της κρίσης.

Μέχρι σήμερα έχουμε καθαρά δημοσιονομικά αποτελέσματα, μέσα από μια προσπάθεια εξορθολογισμού των δαπανών, πολλές φορές με οριζόντιο τρόπο που προφανώς δημιούργησε αδικίες. Είχαμε τη σημαντική αναδιάρθρωση του χρέους (65% του ΑΕΠ) και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Είμαστε στον 4ο χρόνο της προσπάθειας και στον 7ο χρόνο της ύφεσης.

Από όσες θεωρίες ή σχέδια έχουν κατά καιρούς ειπωθεί, δεν προέκυψε ποτέ σοβαρή εναλλακτική λύση. Αναρωτιέται εύλογα κανείς που θα ήταν σήμερα η χώρα αν δεν προχωρούσε έτσι όπως μπόρεσε να προχωρήσει τελικά;

Αντίθετα σήμερα υπάρχει η δυνατότητα μέσα από το πρωτογενές πλεόνασμα να αποκατασταθούν αδικίες προς ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Υπάρχει η πρόβλεψη και η δυνατότητα για θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, να πάμε σε αναπτυξιακά πλεονάσματα και να ξεφύγουμε από το φαύλο κύκλο της ύφεσης.

Μπορούμε και πρέπει να επικεντρώσουμε την προσπάθεια για διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις και να ρίξουμε όλο το βάρος στην πραγματική οικονομία, στον κόσμο της εργασίας, στην παραγωγική διαδικασία και στην ανάπτυξη. Κι' αυτό είναι το σχέδιο για τη συνέχεια, αφού δεν μπορέσαμε μέχρι τώρα να έχουμε μια παράλληλη πορεία με τις δημοσιονομικές εξελίξεις, τουλάχιστον από ένα σημείο και ύστερα.

Όπως θα πρέπει να κάνουμε και τις επιλογές για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να συνεχίσουμε σε σχέση με τις δυνατότητες εξόδου μας στις αγορές, τη βιωσιμότητα του χρέους και το τι εξυπηρετεί καλύτερα τις ανάγκες για την παραγωγική και αναπτυξιακή ανασυγκρότηση της χώρας μας.

Έχουμε να διανύσουμε τα τελευταία μέτρα, με την προσοχή μας στραμμένη πλέον στην ανάπτυξη, στην αποκατάσταση της υγιούς ρευστότητας για να κινηθεί η αγορά, και να εξυπηρετηθούν επενδυτικά σχέδια, στην προσέλκυση επενδύσεων και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας για την ανάσχεση της ανεργίας, ιδιαίτερα των νέων.

Είναι ευκαιρία να αναδείξουμε ως λαός ένα νέο καταναλωτικό πρότυπο και ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, προσαρμοσμένο στις εθνικές αλλά και τις διεθνείς συνθήκες.

Είναι αλήθεια ότι η τιτάνια προσπάθεια της οικονομίας μας, μια προσπάθεια συλλογική, είχε σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομία και την κοινωνία, αφού έγινε σε συνθήκες ύφεσης, έξω από τις προβλέψεις του προγράμματος που έφερε τη δημοσιονομική προσαρμογή, με την ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Μέσα από την κρίση αναδύθηκαν επίσης μια σειρά από στρεβλώσεις και διαρθρωτικά προβλήματα, που υπήρχαν, και είναι καιρός πλέον να τα ξεπεράσουμε.

Προς την κατεύθυνση αυτή είναι γεγονός πως νέα μέτρα με μειώσεις μισθών και συντάξεων δεν μπορούν να υπάρξουν.

Όπως δεν μπορεί παρά να έχουμε ένα δίκαιο και αναλογικό φόρο ακινήτων, να προστατεύεται η πρώτη κατοικία του φτωχού και μεσαίου νοικοκυριού, καθώς να μη δεχτούμε τις ομαδικές απολύσεις. Η κοινωνική πραγματικότητα δεν επιτρέπει καμία υποχώρηση σε αυτά τα ζητήματα.

Είναι όμως πολλά που πρέπει να προχωρήσουν, όπως ο εξορθολογισμός και εκσυγχρονισμός των δομών και υπηρεσιών του κράτους, η θέσπιση σταθερού και δίκαιου φορολογικού συστήματος, ρυθμίσεις για να γίνει πιο ανταγωνιστική η εγχώρια αγορά και πολλές άλλες τέτοιου είδους παρεμβάσεις στον τομέα των μεταρρυθμίσεων.

Να αντιμετωπίσουμε τη δυσπιστία της κοινωνίας, καθώς οι αργοί ρυθμοί, η αδράνεια που επέδειξε η πολιτεία στην αναμόρφωση δομών και θεσμών - δηλαδή στο πραγματικό πεδίο εφαρμογής διαρθρωτικών αλλαγών, δεν πείθουν για την πολιτική βούληση να προχωρήσουν αυτά τα ζητήματα. Μετά τη δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να ακολουθήσει η εφαρμογή μεταρρυθμίσεων στις δομές της πραγματικής οικονομίας για να αναπτυχθεί με βιώσιμο και ρεαλιστικό τρόπο.

Απέναντι στην αισιοδοξία που δίνει το κλείσιμο του ΠΥ του 2013, με το πρωτογενές πλεόνασμα και τη μικρότερη από την αναμενόμενη ύφεση, είναι και πάλι φανερό η μίζερη και αρνητική στάση της αντιπολίτευσης και ιδίως η στρατηγική αμηχανία της αξιωματικής αντιπολίτευσης, που για μια ακόμη φορά δεν μπορεί να αντιστοιχηθεί με τις εξελίξεις και την πραγματικότητα. Αν δεν υπάρξουν νέα μέτρα, είναι πρόβλημα τι θα γίνει η αντιπολίτευση χωρίς βαρβάρους;

Και αυτό σε συνδυασμό με την αποτυχία στις προβλέψεις και τη διάψευση των προσδοκιών για αδιέξοδο και καταστροφές, για ανατροπές από κοινωνικούς αγώνες, μεταφορά της προσπάθειας από το πεζοδρόμιο στη βουλή με την πρόταση μομφής και στην προσβλητική και πολιτικά και ηθικά απαράδεκτη πρόσκληση για αποστασία στους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και την τελευταία, μετά από πολύ «σκέψη» ή «πίεση», πρόταση για εξεταστική επιτροπή για τα υποβρύχια, που στοχεύει το ΠΑΣΟΚ και τον Πρόεδρό του Ευάγγελο Βενιζέλο.

Η αμηχανία και οι αντιφάσεις υπάρχουν καθημερινά και νομίζω ότι αυτό επιβεβαιώνεται και στην παρούσα συζήτηση για το σχέδιο του ΠΥ, όπως και στην επεικώς ακατανόητη και περίεργη άρνηση να στηρίξει τη μείωση της τιμής των φαρμάκων. Ποιον ενοχλεί η μείωση της δαπάνης για τα φάρμακα από 5,6 στα 2,5 δις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο ΠΥ για το 2014 κατατίθεται σε ένα περιβάλλον αισιόδοξων μακροοικονομικών ενδείξεων και σημαντικών δημοσιονομικών επιδόσεων και είναι πράγματι ένας μη συμφωνημένος ΠΥ με την ΤΡΟΙΚΑ. Μέσα από τη διαπραγμάτευση που θα συνεχιστεί θα πρέπει να αντιληφθούν όλοι τις εξελίξεις καθώς και την οικονομική και κοινωνική κατάσταση που διαμορφώθηκε. Υπάρχει η δυνατότητα για οικονομική διαπραγμάτευση σε υψηλό πολιτικό επίπεδο, καθώς υπάρχει και η ρήτρα ύφεσης από τη συμφωνία του Φεβρουαρίου του 2012 και η δέσμευση για ελάφρυνση του δημόσιου χρέους, από την απόφαση του ECOFIN του Νοεμβρίου του 2012.

Είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός μετά από έξι χρόνια που προβλέπει αύξηση του ΑΕΠ έστω και οριακά κατά 0,6% το 2014. Μια αύξηση που προβλέπεται να επέλθει μέσα από την αύξηση των εξαγωγών (4,6%) και των επενδύσεων (5,3%).

Σημαντικό και ενθαρρυντικό είναι πως για το 2013 η ύφεση φαίνεται πως επιβραδύνεται και η εκτίμηση είναι πως θα διαμορφωθεί στο 4% - έναντι εκτίμησης 4,5% που προέβλεπε ο περσινός Προϋπολογισμός. Ο νέος ΠΥ δεν ενσωματώνει νέα μέτρα, πέρα από τις προωθούμενες αλλαγές στη φορολογίας ακινήτων.

Επίσης, το πρωτογενές πλεόνασμα εκτιμάται να διαμορφωθεί στα 812 εκατ. ευρώ για το 2013 (έναντι του στόχου στο Προσχέδιο του ΠΥ για 344 εκατ ευρώ). Αυτά είναι τα αποτελέσματα των προσπάθειών των τελευταίων κυβερνήσεων, αλλά κυρίως είναι αποτέλεσμα των θυσιών του ελληνικού λαού, όπως ανέφερα και προηγουμένως.

Για το λόγο αυτό και προκειμένου να αποκατασταθούν κάποιες αδικίες, οι πόροι του πλεονάσματος αυτού πρέπει να διοχετευθούν σε στοχευόμενες παροχές προς ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Υπάρχει ο κανόνας διανομής του πέραν του προβλεπομένου πλεονάσματος, με 70% να πηγαίνει σε κοινωνικές ανάγκες και το υπόλοιπο στη μείωση του χρέους.

Για το 2014 ο στόχος είναι για ένα πρωτογενές πλεόνασμα της τάξεως των 3 δις ευρώ περίπου (για την ακρίβεια 2,956 δις ευρώ).

Οι προβλέψεις για τα έσοδα και έξοδα αφορούν ψηφισμένα μέτρα. Η επιβεβαίωση των αυξημένων φορολογικών εσόδων (από εισοδήματα και ακίνητα), αλλά και ασφαλιστικών εσόδων, θα επηρεαστεί θετικά από το εάν υπάρξει γενικότερο κλίμα εμπιστοσύνης (που ήδη διαφαίνεται αλλά θα πρέπει να ενισχυθεί) από διεθνείς οικονομικούς παράγοντες και τον εγχώριο και διεθνή ιδιωτικό τομέα. Οι αισιόδοξοι για τα έσοδα στόχοι, με δεδομένες τις περιορισμένες και σε οριακό σημείο ευρισκόμενες αντοχές της ελληνικής κοινωνίας, αφού ακόμη δεν έχουμε τα φορολογικά έσοδα από όλα τα εισοδήματα, θα πρέπει να στηριχτούν από θετικές επιδόσεις στο σκέλος της ανάπτυξης και την περεταίρω θέσπιση μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων όπως το νέο Εθνικό Φορολογικό Σύστημα. Θα ήταν βέβαια άδικο να πούμε πως δεν έχουν γίνει κάποια βήματα προόδου. Δεν είμαστε στο σημείο μηδέν. Να αναφέρω επιγραμματικά :

- τις μεταρρυθμίσεις στο θεσμικό πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης (και εποπτείας).
- τις στοχευμένες δράσεις εξορθολογισμού των δημόσιων δαπανών,
- το νέο νομοθετικό πλαίσιο για την αξιοποίηση των αδρανών καταθετικών λογαριασμών,
- τις αλλαγές στο φορολογικό θεσμικό πλαίσιο, στο πεδίο της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, στο πεδίο των υποδομών, όπως οι ενέργειες για την αποκέντρωση του ΠΔΕ.

Στο σχέδιο του ΠΥ αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου, που θα αποφέρει στα κρατικά ταμεία 3,560 δις ευρώ μέσα στο 2014.

Οι θετικές ενδείξεις αποτέλεσμα προσπάθειας που όπως είπαμε έχει ξεκινήσει εδώ και αρκετό καιρό, δεν μας δημιουργεί αυταπάτες για πλήρη μεταστροφή της ελληνικής οικονομίας.

Μας δείχνουν το δρόμο στον οποίο πρέπει συνεχίσουμε από εδώ και στο εξής για να μην γκρεμίσουμε όλα όσα έχουμε χτίσει το προηγούμενο διάστημα και προκειμένου να περάσουμε στην ανάκαμψη της πραγματικής οικονομίας, και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Στο πλαίσιο αυτό η κυβερνητική προσπάθεια πρέπει να συνεχίσει την προώθηση της αξιοποίησης της κρατικής περιουσίας προς όφελος της οικονομίας και με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, όπως επίσης πρέπει να πάρει τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Τα όπλα (εργαλεία) που έχουμε στη διάθεσή μας για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων και πολιτικών του προγράμματος οικονομικής πολιτικής είναι το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, όπως επίσης και το ΕΣΠΑ και οι πόροι που μπορούν να διατεθούν μέσα από τα αναπτυξιακά και χρηματοδοτικά του προγράμματα, οι ιδιωτικές επενδύσεις, άλλοι ευρωπαϊκοί μηχανισμοί χρηματοδότησης.

Όσον αφορά στο ΠΔΕ, αυτό προβλέπεται για το 2014 να φτάσει τα 6,8 δις ευρώ, αυξημένο κατά 2,3% (δλδ 150 εκατ. ευρώ) σε σχέση με τις εκτιμήσεις του 2013.

Οι δαπάνες αυτές αντιπροσωπεύουν το 3,7% του ΑΕΠ και κατανέμονται σε 6,1 δις ευρώ για την προώθηση έργων που συγχρηματοδοτούνται από πόρους της ΕΕ και σε 700 εκατ. ευρώ για τα έργα που θα ολοκληρωθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους (έναντι μέχρι στιγμής εκτιμήσεων για το 2013 5,8 δις ευρώ και 850 εκατ. Ευρώ).

Σε σχέση με το προσχέδιο του ΠΥ του 2014 είναι μειωμένο κατά 200 εκατ ευρώ για την κάλυψη μέρους του δημοσιονομικού κενού το 2014.

Οι πιστώσεις λοιπόν που έχουν σχεδιαστεί για να χρηματοδοτήσουν τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας επικεντρώνονται κυρίως στην αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της εξωστρέφειας των ελληνικών επιχειρήσεων, στη στήριξη της επενδυτικής πρωτοβουλίας, στην τόνωση της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης, στην υλοποίηση μεγάλων έργων υποδομής και τη συνέχιση της κατασκευής των εθνικών οδικών έργων που για αρκετό καιρό ήταν παγωμένα.

Περιμένουμε την επανέναρξη των μεγάλων αυτοκινητοδρόμων, με την ψήφιση της νέας αναθεωρημένης σύμβασης, ώστε να έχουμε πλήρη ανάπτυξη των εργοταξίων τους, με ιδιαίτερα αποτελέσματα στην απασχόληση του εργατικού δυναμικού, τις παράλληλες με αυτά δράσεις, αλλά και τη θετική επίδραση στην περιφερειακή ανάπτυξη με την ολοκλήρωσή τους.

Παράλληλα σημαντικές προβλέπονται να είναι και οι πιστώσεις για τη χρηματοδότηση κοινωνικών προγραμμάτων, όπως η υλοποίηση στοχευμένων πολιτικών απασχόλησης και στήριξης των ανέργων και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

Στο σχέδιο του ΠΥ φαίνεται η συμμετοχή του ΠΔΕ σε καίριους τομείς για την ανάπτυξη αλλά και την εκτέλεση προγραμμάτων κοινωνικής πολιτικής, όπως φαίνεται από την αύξηση του ΠΔΕ στα Υπουργεία Εργασίας και Υγείας. Ενώ και προγράμματα των περιφερειών θα έχουν πιστώσεις 1,2 δις ευρώ.

Όσον αφορά στο ΕΣΠΑ, μέχρι στιγμής ικανοποιητική κρίνεται η πορεία υλοποίησης του προγράμματος για την περίοδο 2007 – 2013, συγκρινόμενη με το μέσο όρο απορρόφησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και τους στόχους που είχαν τεθεί από το πρόγραμμα στήριξης. Ο στόχος απορρόφησης για το 2013 ήταν 3,9 δις ευρώ κοινοτική συνδρομή και έχει καλυφτεί μέχρι στιγμής το 69,3%.

Δεδομένου πως υπάρχουν και άλλα περιθώρια αξιοποίησης των διαθέσιμων πόρων, και με στόχο το καλύτερο δυνατό κλείσιμο του ΕΣΠΑ αυτής της προγραμματικής περιόδου πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες αναθεώρησης του μέσα από την ανακατανομή πόρων μεταξύ των επιχειρησιακών προγραμμάτων για να επιτύχουμε ακόμη υψηλότερο ποσοστό απορρόφησης.

Επίσης, θετικές αναμένεται να είναι οι επιδράσεις στην πραγματική οικονομία από την υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων από τους πόρους του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕΠ).

Έχει συμφωνηθεί ένα συνολικό πρόγραμμα ενίσχυσης της ελληνικής οικονομίας για την χορήγηση δανείων προς επιχειρήσεις και ιδιαίτερα της ΜΜΕ, ύψους 1,440 δις ευρώ με πρόσφατη τη συμφωνία που υπογράφηκε για τη δανειοδότηση της Ελλάδας από το ΕΤΕΠ με 550 εκατ ευρώ.

Από το συνολικό πρόγραμμα και σύμφωνα με εκτιμήσεις, μέχρι το τέλος του έτους αναμένεται να έχουν χορηγηθεί δάνεια συνολικού ύψους 635 εκ. ευρώ προς τις επιχειρήσεις, ιδίως τις μικρομεσαίες. Και μέσα στο 2014, υπολογίζεται πως θα δοθούν και τα υπόλοιπα 805 εκ. ευρώ.

Εξίσου σημαντική και καθοριστική αναμένεται να είναι και η συμβολή στην προσπάθεια στήριξης της ελληνικής επιχειρηματικότητας με την αναγκαία ρευστότητα, η λειτουργία μέσα στο 2014 του Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου, με επαρκή αρχικό ΠΥ - 500 εκατ ευρώ. Τμήμα των πόρων αυτών θα καλυφτεί από το ΕΣΠΑ και το εθνικό σκέλος του ΠΔΕ (400 εκατ ευρώ), καθώς και από της γερμανική αναπτυξιακή τράπεζα (100 εκατ ευρώ).

Ένα σημαντικό θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι και η δυνατότητα πρόσβασης των ΜΜΕ στα μέσα χρηματοδοτικής ενίσχυσης που διατίθενται στη χώρα μας. Είναι πολύ σημαντική η παροχή κινήτρων για απασχόληση, έστω και ενός ανέργου, για δεκάδες χιλιάδες ΜΜΕ. Προτείνουμε δε τη διεύρυνση του προγράμματος εισόδου στην αγορά εργασίας για 80.000 χιλιάδες επιπλέον νέους.

Είναι όμως γεγονός πως το ζήτημα της έλλειψης ρευστότητας αποτελεί από το σημαντικότερο πρόβλημα των επιχειρήσεων και από τις βασικότερες προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Παρά την περιφερειακή κατανομή των κονδυλίων και τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής π.χ. Jeremie, η γραφειοκρατική διαδικασία αποτέλεσε εμπόδιο για την καλύτερη αξιοποίησή τους και την ταχύτερη απορρόφησή τους.

Εμπόδια που πρέπει να αρθούν το ταχύτερο δυνατό, γιατί περιορίζουν την αποδοτικότητα και την αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων.

Συνεπώς για να καταστήσουμε πιο αποτελεσματικά τα προγράμματα του ΕΣΠΑ η προσοχή μας πρέπει να επικεντρωθεί στα ακόλουθα:

1. στην ανάγκη για μεγαλύτερη ευελιξία στα μελλοντικά προγράμματα του ΕΣΠΑ.
2. στην ανάγκη χάραξης μίας ολοκληρωμένης πολιτικής για τις ΜΜΕ στην Ελλάδα. Πέρα από όλα αυτά, δεν πρέπει να αφήσουμε απέξω από το συνολικό μας σχεδιασμό και το νέο, υπό διαμόρφωση ΕΣΠΑ που θα καλύψει την περίοδο 2014 – 2020 και το οποίο θα αποτελέσει βασικό τμήμα της εθνικής αναπτυξιακής μας στρατηγικής για τα επόμενα χρόνια που θα μπορεί να καλύψει επαρκώς και στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Οι δύσκολοι καιροί απαιτούν τόλμη και αποφασιστικότητα. Η Ελλάδα ταλανίζεται από μια πρωτόγνωρη οικονομική κρίση. Είναι χρέος όλων, της Πολιτείας, των κοινωνικών εταίρων, των φορέων που εκφράζουν την υγιή επιχειρηματικότητα, να επικεντρωθούν στο ουσιώδες και κυρίαρχο ζήτημα της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Ψηφίζουμε αυτό το σχέδιο του ΠΥ, γιατί οι προτεραιότητες και οι στρατηγικές πολιτικές που ενσωματώνει, παραπέμπουν σε έναν ρεαλιστικό δρόμο εξόδου από την κρίση. Συμφωνούμε στο ΠΥ για το 2014 γιατί αποσκοπεί αφενός στην ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, αφετέρου στο οριστικό τέλος της καθοδικής πορείας της ελληνικής οικονομίας και την επιστροφή της σε ρυθμούς ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για τον ΠΥ του 2014 γίνεται σε μια κομβική στιγμή για τη χώρα μας.

Κατά την τελευταία τετραετία η ελληνική κοινωνία κλήθηκε να επωμιστεί ένα τεράστιο βάρος, όμως για πρώτη φορά μετά το ξέσπασμα της κρίσης, μπορούμε να πούμε ότι η χώρα μας έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει με άλλους όρους και συνθήκες την οικονομική πραγματικότητα και τους δανειστές της.

Πώς φτάσαμε όμως στο σήμερα;

Το ΠΑΣΟΚ ήρθε αντιμέτωπο με τη σοβαρότητα του δημοσιονομικού προβλήματος, της τραγικής κατάστασης στην οποία είχε περιέλθει η χώρα το 2009 και επιχείρησε με αίσθημα ευθύνης και σοβαρότητας τη δύσκολη προσπάθεια της εξόδου της χώρας από την κρίση. Με τα δεδομένα της εποχής εκείνης, με την όποια κριτική μπορεί να υπάρχει, με την άρνηση και την αντίθεση των υπόλοιπων πολιτικών δυνάμεων να συνεργαστούν στην αναγκαία εθνική προσπάθεια, αλλά και τους γνωστούς πολιτικούς συσχετισμούς και οικονομικές αντιλήψεις μιας συντηρητικής και νεοφιλελεύθερης Ευρώπης, και τα λάθη στο πρόγραμμα που εφαρμόστηκε.

Πριν από λίγο σ' αυτή εδώ την αίθουσα ο κύριος Σούλτς ανέφερε τρία σημαντικά στοιχεία:

- Τη συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, με πρόσκληση της τρόικας, για να εξεταστεί ακριβώς, αυτό το πρόγραμμα και τις επιπτώσεις που είχε για την χώρα μας

- Την αναφορά στους FINANCIAL TIMES για αναβάθμιση της Ελλάδας, συνδυάζοντας το με τα νέα δεδομένα(δημοσιονομικά αποτελέσματα, σπρέντς κ.λ.π.) που δείχνουν μια αλλαγή κλίματος στο ενδιαφέρον για την οικονομία μας και για επενδύσεις στη χώρα μας.

- Τη διαπίστωση για τη ζημιά που γίνεται από αντιφατικές δηλώσεις, στο εξωτερικό, όπως η αμφισβήτηση από το ΔΝΤ για το πρωτογενές πλεόνασμα, πριν γίνει αυτό αποδεκτό, κατ' αρχήν ως πραγματικότητα και οπωσδήποτε είναι σημαντικό να αντιστοιχηθεί αυτό με την εσωτερική μας πολιτική πραγματικότητα και δηλώσεις που υπονομεύουν την προοπτική της Ελληνικής Οικονομίας.

Σήμερα το ΠΑΣΟΚ, με την ίδια υπευθυνότητα και συνέπεια συνεχίζει ως εγγυητής της πολιτικής και κυβερνητικής σταθερότητας, το δρόμο της εθνικής στρατηγικής εξόδου από την κρίση, αυτόν που είχε ξεκινήσει εδώ και τέσσερα χρόνια μόνο του. Συμμετέχουμε και στηρίζουμε μια κυβέρνηση εθνικής ανάγκης, από τρία κόμματα στην αρχή και τώρα με τη Νέα Δημοκρατία. Οι πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές είναι γνωστές, η οριστική υπέρβαση της κρίσης όμως, είναι ο κορυφαίος εθνικός στόχος και η πραγματική αντιμνημονιακή πολιτική.

Και είναι ο ελληνικό λαός, που πέρασε πολλά, θυσίασε ακόμη περισσότερα, για να μπορούμε σήμερα, να έχουμε τη δυνατότητα να συνεχίσουμε και να διανύσουμε τα τελευταία δύσκολα μέτρα ενός μαραθώνιου δρόμου δύσκολης δημοσιονομικής προσαρμογής και εξυγίανσης για την υπέρβαση της κρίσης.

Μέχρι σήμερα έχουμε καθαρά δημοσιονομικά αποτελέσματα, μέσα από μια προσπάθεια εξορθολογισμού των δαπανών, πολλές φορές με οριζόντιο τρόπο που προφανώς δημιούργησε αδικίες. Είχαμε τη σημαντική αναδιάρθρωση του χρέους (65% του ΑΕΠ) και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Είμαστε στον 4ο χρόνο της προσπάθειας και στον 7ο χρόνο της ύφεσης.

Από όσες θεωρίες ή σχέδια έχουν κατά καιρούς ειπωθεί, δεν προέκυψε ποτέ σοβαρή εναλλακτική λύση. Αναρωτιέται εύλογα κανείς που θα ήταν σήμερα η χώρα αν δεν προχωρούσε έτσι όπως μπόρεσε να προχωρήσει τελικά;

Αντίθετα σήμερα υπάρχει η δυνατότητα μέσα από το πρωτογενές πλεόνασμα να αποκατασταθούν αδικίες προς ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Υπάρχει η πρόβλεψη και η δυνατότητα για θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, να πάμε σε αναπτυξιακά πλεονάσματα και να ξεφύγουμε από το φαύλο κύκλο της ύφεσης.

Μπορούμε και πρέπει να επικεντρώσουμε την προσπάθεια για διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις και να ρίξουμε όλο το βάρος στην πραγματική οικονομία, στον κόσμο της εργασίας, στην παραγωγική διαδικασία και στην ανάπτυξη. Κι' αυτό είναι το σχέδιο για τη συνέχεια, αφού δεν μπορέσαμε μέχρι τώρα να έχουμε μια παράλληλη πορεία με τις δημοσιονομικές εξελίξεις, τουλάχιστον από ένα σημείο και ύστερα.

Όπως θα πρέπει να κάνουμε και τις επιλογές για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να συνεχίσουμε σε σχέση με τις δυνατότητες εξόδου μας στις αγορές, τη βιωσιμότητα του χρέους και το τι εξυπηρετεί καλύτερα τις ανάγκες για την παραγωγική και αναπτυξιακή ανασυγκρότηση της χώρας μας.

Έχουμε να διανύσουμε τα τελευταία μέτρα, με την προσοχή μας στραμμένη πλέον στην ανάπτυξη, στην αποκατάσταση της υγιούς ρευστότητας για να κινηθεί η αγορά, και να εξυπηρετηθούν επενδυτικά σχέδια, στην προσέλκυση επενδύσεων και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας για την ανάσχεση της ανεργίας, ιδιαίτερα των νέων.

Είναι ευκαιρία να αναδείξουμε ως λαός ένα νέο καταναλωτικό πρότυπο και ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, προσαρμοσμένο στις εθνικές αλλά και τις διεθνείς συνθήκες.

Είναι αλήθεια ότι η τιτάνια προσπάθεια της οικονομίας μας, μια προσπάθεια συλλογική, είχε σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομία και την κοινωνία, αφού έγινε σε συνθήκες ύφεσης, έξω από τις προβλέψεις του προγράμματος που έφερε τη δημοσιονομική προσαρμογή, με την ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Μέσα από την κρίση αναδύθηκαν επίσης μια σειρά από στρεβλώσεις και διαρθρωτικά προβλήματα, που υπήρχαν, και είναι καιρός πλέον να τα ξεπεράσουμε.

Προς την κατεύθυνση αυτή είναι γεγονός πως νέα μέτρα με μειώσεις μισθών και συντάξεων δεν μπορούν να υπάρξουν.

Όπως δεν μπορεί παρά να έχουμε ένα δίκαιο και αναλογικό φόρο ακινήτων, να προστατεύεται η πρώτη κατοικία του φτωχού και μεσαίου νοικοκυριού, καθώς να μη δεχτούμε τις ομαδικές απολύσεις. Η κοινωνική πραγματικότητα δεν επιτρέπει καμία υποχώρηση σε αυτά τα ζητήματα.

Είναι όμως πολλά που πρέπει να προχωρήσουν, όπως ο εξορθολογισμός και εκσυγχρονισμός των δομών και υπηρεσιών του κράτους, η θέσπιση σταθερού και δίκαιου φορολογικού συστήματος, ρυθμίσεις για να γίνει πιο ανταγωνιστική η εγχώρια αγορά και πολλές άλλες τέτοιου είδους παρεμβάσεις στον τομέα των μεταρρυθμίσεων.

Να αντιμετωπίσουμε τη δυσπιστία της κοινωνίας, καθώς οι αργοί ρυθμοί, η αδράνεια που επέδειξε η πολιτεία στην αναμόρφωση δομών και θεσμών - δηλαδή στο πραγματικό πεδίο εφαρμογής διαρθρωτικών αλλαγών, δεν πείθουν για την πολιτική βούληση να προχωρήσουν αυτά τα ζητήματα. Μετά τη δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να ακολουθήσει η εφαρμογή μεταρρυθμίσεων στις δομές της πραγματικής οικονομίας για να αναπτυχθεί με βιώσιμο και ρεαλιστικό τρόπο.

Απέναντι στην αισιοδοξία που δίνει το κλείσιμο του ΠΥ του 2013, με το πρωτογενές πλεόνασμα και τη μικρότερη από την αναμενόμενη ύφεση, είναι και πάλι φανερό η μίζερη και αρνητική στάση της αντιπολίτευσης και ιδίως η στρατηγική αμηχανία της αξιωματικής αντιπολίτευσης, που για μια ακόμη φορά δεν μπορεί να αντιστοιχηθεί με τις εξελίξεις και την πραγματικότητα. Αν δεν υπάρξουν νέα μέτρα, είναι πρόβλημα τι θα γίνει η αντιπολίτευση χωρίς βαρβάρους;

Και αυτό σε συνδυασμό με την αποτυχία στις προβλέψεις και τη διάψευση των προσδοκιών για αδιέξοδο και καταστροφές, για ανατροπές από κοινωνικούς αγώνες,

μεταφορά της προσπάθειας από το πεζοδρόμιο στη βουλή με την πρόταση μομφής και στην προσβλητική και πολιτικά και ηθικά απαράδεκτη πρόσκληση για αποστασία στους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και την τελευταία, μετά από πολύ «σκέψη» ή «πίεση», πρόταση για εξεταστική επιτροπή για τα υποβρύχια, που στοχεύει το ΠΑΣΟΚ και τον Πρόεδρό του Ευάγγελο Βενιζέλο.

Η αμηχανία και οι αντιφάσεις υπάρχουν καθημερινά και νομίζω ότι αυτό επιβεβαιώνεται και στην παρούσα συζήτηση για το σχέδιο του ΠΥ, όπως και στην επιεικώς ακατανόητη και περιέργη άρνηση να στηρίξει τη μείωση της τιμής των φαρμάκων. Ποιον ενοχλεί η μείωση της δαπάνης για τα φάρμακα από 5,6 στα 2,5 δις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο ΠΥ για το 2014 κατατίθεται σε ένα περιβάλλον αισιόδοξων μακροοικονομικών ενδείξεων και σημαντικών δημοσιονομικών επιδόσεων και είναι πράγματι ένας μη συμφωνημένος ΠΥ με την ΤΡΟΙΚΑ. Μέσα από τη διαπραγμάτευση που θα συνεχιστεί θα πρέπει να αντιληφθούν όλοι τις εξελίξεις καθώς και την οικονομική και κοινωνική κατάσταση που διαμορφώθηκε. Υπάρχει η δυνατότητα για οικονομική διαπραγμάτευση σε υψηλό πολιτικό επίπεδο, καθώς υπάρχει και η ρήτρα ύφεσης από τη συμφωνία του Φεβρουαρίου του 2012 και η δέσμευση για ελάφρυνση του δημόσιου χρέους, από την απόφαση του ECOFIN του Νοεμβρίου του 2012.

Είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός μετά από έξι χρόνια που προβλέπει αύξηση του ΑΕΠ έστω και οριακά κατά 0,6% το 2014. Μια αύξηση που προβλέπεται να επέλθει μέσα από την αύξηση των εξαγωγών (4,6%) και των επενδύσεων (5,3%).

Σημαντικό και ενθαρρυντικό είναι πως για το 2013 η ύφεση φαίνεται πως επιβραδύνεται και η εκτίμηση είναι πως θα διαμορφωθεί στο 4% - έναντι εκτίμησης 4,5% που προέβλεπε ο περσινός Προϋπολογισμός. Ο νέος ΠΥ δεν ενσωματώνει νέα μέτρα, πέρα από τις προωθούμενες αλλαγές στη φορολογίας ακινήτων.

Επίσης, το πρωτογενές πλεόνασμα εκτιμάται να διαμορφωθεί στα 812 εκατ. ευρώ για το 2013 (έναντι του στόχου στο Προσχέδιο του ΠΥ για 344 εκατ ευρώ). Αυτά είναι τα αποτελέσματα των προσπαθειών των τελευταίων κυβερνήσεων, αλλά κυρίως είναι αποτέλεσμα των θυσιών του ελληνικού λαού, όπως ανέφερα και προηγουμένως.

Για το λόγο αυτό και προκειμένου να αποκατασταθούν κάποιες αδικίες, οι πόροι του πλεονάσματος αυτού πρέπει να διοχετευθούν σε στοχευόμενες παροχές προς ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Υπάρχει ο κανόνας διανομής του πέραν του προβλεπόμενου πλεονάσματος, με 70% να πηγαίνει σε κοινωνικές ανάγκες και το υπόλοιπο στη μείωση του χρέους.

Για το 2014 ο στόχος είναι για ένα πρωτογενές πλεόνασμα της τάξεως των 3 δις ευρώ περίπου (για την ακρίβεια 2,956 δις ευρώ).

Οι προβλέψεις για τα έσοδα και έξοδα αφορούν ψηφισμένα μέτρα. Η επιβεβαίωση των αυξημένων φορολογικών εσόδων (από εισοδήματα και ακίνητα), αλλά και ασφαλιστικών εσόδων, θα επηρεαστεί θετικά από το εάν υπάρξει γενικότερο κλίμα εμπιστοσύνης (που ήδη διαφαίνεται αλλά θα πρέπει να ενισχυθεί) από διεθνείς οικονομικούς παράγοντες και τον

εγγώριο και διεθνή ιδιωτικό τομέα. Οι αισιόδοξοι για τα έσοδα στόχοι, με δεδομένες τις περιορισμένες και σε οριακό σημείο ευρισκόμενες αντοχές της ελληνικής κοινωνίας, αφού ακόμη δεν έχουμε τα φορολογικά έσοδα από όλα τα εισοδήματα, θα πρέπει να στηριχτούν από θετικές επιδόσεις στο σκέλος της ανάπτυξης και την περεταίρω θέσπιση μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων όπως το νέο Εθνικό Φορολογικό Σύστημα. Θα ήταν βέβαια άδικο να πούμε πως δεν έχουν γίνει κάποια βήματα προόδου. Δεν είμαστε στο σημείο μηδέν. Να αναφέρω επιγραμματικά :

- τις μεταρρυθμίσεις στο θεσμικό πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης (και εποπτείας).
- τις στοχευμένες δράσεις εξορθολογισμού των δημόσιων δαπανών,
- το νέο νομοθετικό πλαίσιο για την αξιοποίηση των αδρανών καταθετικών λογαριασμών,
- τις αλλαγές στο φορολογικό θεσμικό πλαίσιο, στο πεδίο της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, στο πεδίο των υποδομών, όπως οι ενέργειες για την αποκέντρωση του ΠΔΕ.

Στο σχέδιο του ΠΥ αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου, που θα αποφέρει στα κρατικά ταμεία 3,560 δις ευρώ μέσα στο 2014.

Οι θετικές ενδείξεις αποτέλεσμα προσπάθειας που όπως είπαμε έχει ξεκινήσει εδώ και αρκετό καιρό, δεν μας δημιουργεί αυταπάτες για πλήρη μεταστροφή της ελληνικής οικονομίας.

Μας δείχνουν το δρόμο στον οποίο πρέπει συνεχίσουμε από εδώ και στο εξής για να μην γκρεμίσουμε όλα όσα έχουμε χτίσει το προηγούμενο διάστημα και προκειμένου να περάσουμε στην ανάκαμψη της πραγματικής οικονομίας, και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Στο πλαίσιο αυτό η κυβερνητική προσπάθεια πρέπει να συνεχίσει την προώθηση της αξιοποίησης της κρατικής περιουσίας προς όφελος της οικονομίας και με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, όπως επίσης πρέπει να πάρει τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Τα όπλα (εργαλεία) που έχουμε στη διάθεσή μας για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων και πολιτικών του προγράμματος οικονομικής πολιτικής είναι το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, όπως επίσης και το ΕΣΠΑ και οι πόροι που μπορούν να διατεθούν μέσα από τα αναπτυξιακά και χρηματοδοτικά του προγράμματα, οι ιδιωτικές επενδύσεις, άλλοι ευρωπαϊκοί μηχανισμοί χρηματοδότησης.

Όσον αφορά στο ΠΔΕ, αυτό προβλέπεται για το 2014 να φτάσει τα 6,8 δις ευρώ, αυξημένο κατά 2,3% (δλδ 150 εκατ. ευρώ) σε σχέση με τις εκτιμήσεις του 2013.

Οι δαπάνες αυτές αντιπροσωπεύουν το 3,7% του ΑΕΠ και κατανέμονται σε 6,1 δις ευρώ για την προώθηση έργων που συγχρηματοδοτούνται από πόρους της ΕΕ και σε 700 εκατ. ευρώ για τα έργα που θα ολοκληρωθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους (έναντι μέχρι στιγμής εκτιμήσεων για το 2013 5,8 δις ευρώ και 850 εκατ. Ευρώ).

Σε σχέση με το προσχέδιο του ΠΥ του 2014 είναι μειωμένο κατά 200 εκατ ευρώ για την κάλυψη μέρους του δημοσιονομικού κενού το 2014.

Οι πιστώσεις λοιπόν που έχουν σχεδιαστεί για να χρηματοδοτήσουν τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας επικεντρώνονται κυρίως στην αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της εξωστρέφειας των ελληνικών επιχειρήσεων, στη στήριξη της επενδυτικής πρωτοβουλίας, στην τόνωση της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης, στην υλοποίηση μεγάλων έργων υποδομής και τη συνέχιση της κατασκευής των εθνικών οδικών έργων που για αρκετό καιρό ήταν παγωμένα.

Περιμένουμε την επανέναρξη των μεγάλων αυτοκινητοδρόμων, με την ψήφιση της νέας αναθεωρημένης σύμβασης, ώστε να έχουμε πλήρη ανάπτυξη των εργοταξίων τους, με ιδιαίτερα αποτελέσματα στην απασχόληση του εργατικού δυναμικού, τις παράλληλες με αυτά δράσεις, αλλά και τη θετική επίδραση στην περιφερειακή ανάπτυξη με την ολοκλήρωσή τους.

Παράλληλα σημαντικές προβλέπονται να είναι και οι πιστώσεις για τη χρηματοδότηση κοινωνικών προγραμμάτων, όπως η υλοποίηση στοχευμένων πολιτικών απασχόλησης και στήριξης των ανέργων και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

Στο σχέδιο του ΠΥ φαίνεται η συμμετοχή του ΠΔΕ σε καίριους τομείς για την ανάπτυξη αλλά και την εκτέλεση προγραμμάτων κοινωνικής πολιτικής, όπως φαίνεται από την αύξηση του ΠΔΕ στα Υπουργεία Εργασίας και Υγείας. Ενώ και προγράμματα των περιφερειών θα έχουν πιστώσεις 1,2 δις ευρώ.

Όσον αφορά στο ΕΣΠΑ, μέχρι στιγμής ικανοποιητική κρίνεται η πορεία υλοποίησης του προγράμματος για την περίοδο 2007 – 2013, συγκρινόμενη με το μέσο όρο απορρόφησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και τους στόχους που είχαν τεθεί από το πρόγραμμα στήριξης. Ο στόχος απορρόφησης για το 2013 ήταν 3,9 δις ευρώ κοινοτική συνδρομή και έχει καλυφτεί μέχρι στιγμής το 69,3%.

Δεδομένου πως υπάρχουν και άλλα περιθώρια αξιοποίησης των διαθέσιμων πόρων, και με στόχο το καλύτερο δυνατό κλείσιμο του ΕΣΠΑ αυτής της προγραμματικής περιόδου πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες αναθεώρησης του μέσα από την ανακατανομή πόρων μεταξύ των επιχειρησιακών προγραμμάτων για να επιτύχουμε ακόμη υψηλότερο ποσοστό απορρόφησης.

Επίσης, θετικές αναμένεται να είναι οι επιδράσεις στην πραγματική οικονομία από την υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων από τους πόρους του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕΠ).

Έχει συμφωνηθεί ένα συνολικό πρόγραμμα ενίσχυσης της ελληνικής οικονομίας για την χορήγηση δανείων προς επιχειρήσεις και ιδιαίτερα της ΜΜΕ, ύψους 1,440 δις ευρώ με πρόσφατη τη συμφωνία που υπογράφηκε για τη δανειοδότηση της Ελλάδας από το ΕΤΕΠ με 550 εκατ ευρώ.

Από το συνολικό πρόγραμμα και σύμφωνα με εκτιμήσεις, μέχρι το τέλος του έτους αναμένεται να έχουν χορηγηθεί δάνεια συνολικού ύψους 635 εκ. ευρώ προς τις επιχειρήσεις,

ιδίως τις μικρομεσαίες. Και μέσα στο 2014, υπολογίζεται πως θα δοθούν και τα υπόλοιπα 805 εκ. ευρώ.

Εξίσου σημαντική και καθοριστική αναμένεται να είναι και η συμβολή στην προσπάθεια στήριξης της ελληνικής επιχειρηματικότητας με την αναγκαία ρευστότητα, η λειτουργία μέσα στο 2014 του Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου, με επαρκή αρχικό ΠΥ - 500 εκατ ευρώ. Τμήμα των πόρων αυτών θα καλυφτεί από το ΕΣΠΑ και το εθνικό σκέλος του ΠΔΕ (400 εκατ ευρώ), καθώς και από της γερμανική αναπτυξιακή τράπεζα (100 εκατ ευρώ).

Ένα σημαντικό θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι και η δυνατότητα πρόσβασης των ΜΜΕ στα μέσα χρηματοδοτικής ενίσχυσης που διατίθενται στη χώρα μας. Είναι πολύ σημαντική η παροχή κινήτρων για απασχόληση, έστω και ενός ανέργου, για δεκάδες χιλιάδες ΜΜΕ. Προτείνουμε δε τη διεύρυνση του προγράμματος εισόδου στην αγορά εργασίας για 80.000 χιλιάδες επιπλέον νέους.

Είναι όμως γεγονός πως το ζήτημα της έλλειψης ρευστότητας αποτελεί από το σημαντικότερο πρόβλημα των επιχειρήσεων και από τις βασικότερες προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Παρά την περιφερειακή κατανομή των κονδυλίων και τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής π.χ. Jeremie, η γραφειοκρατική διαδικασία αποτέλεσε εμπόδιο για την καλύτερη αξιοποίησή τους και την ταχύτερη απορρόφησή τους.

Εμπόδια που πρέπει να αρθούν το ταχύτερο δυνατό, γιατί περιορίζουν την αποδοτικότητα και την αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων.

Συνεπώς για να καταστήσουμε πιο αποτελεσματικά τα προγράμματα του ΕΣΠΑ η προσοχή μας πρέπει να επικεντρωθεί στα ακόλουθα:

1. στην ανάγκη για μεγαλύτερη ευελιξία στα μελλοντικά προγράμματα του ΕΣΠΑ.
2. στην ανάγκη χάραξης μίας ολοκληρωμένης πολιτικής για τις ΜΜΕ στην Ελλάδα. Πέρα από όλα αυτά, δεν πρέπει να αφήσουμε απέξω από το συνολικό μας σχεδιασμό και το νέο, υπό διαμόρφωση ΕΣΠΑ που θα καλύψει την περίοδο 2014 – 2020 και το οποίο θα αποτελέσει βασικό τμήμα της εθνικής αναπτυξιακής μας στρατηγικής για τα επόμενα χρόνια που θα μπορεί να καλύψει επαρκώς και στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Οι δύσκολοι καιροί απαιτούν τόλμη και αποφασιστικότητα. Η Ελλάδα ταλανίζεται από μια πρωτόγνωρη οικονομική κρίση. Είναι χρέος όλων, της Πολιτείας, των κοινωνικών εταίρων, των φορέων που εκφράζουν την υγιή επιχειρηματικότητα, να επικεντρωθούν στο ουσιαστικό και κυρίαρχο ζήτημα της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Ψηφίζουμε αυτό το σχέδιο του ΠΥ, γιατί οι προτεραιότητες και οι στρατηγικές πολιτικές που ενσωματώνει, παραπέμπουν σε έναν ρεαλιστικό δρόμο εξόδου από την κρίση. Συμφωνούμε στο ΠΥ για το 2014 γιατί αποσκοπεί αφενός στην ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, αφετέρου στο οριστικό τέλος της καθοδικής πορείας της ελληνικής οικονομίας και την επιστροφή της σε ρυθμούς ανάπτυξης.

Ψηφίζουμε τον ΠΥ του έτους 2014, με τις σκέψεις μας στις υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεις με την τρόικα για την καλύτερη δυνατή ολοκλήρωσή τους προς όφελος της εθνικής οικονομίας και το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Ψηφίζουμε τον ΠΥ του έτους 2014, με τις σκέψεις μας στις υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεις με την τρόικα για την καλύτερη δυνατή ολοκλήρωσή τους προς όφελος της εθνικής οικονομίας και το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Χρήστος Γκόκας

Βουλευτής Άρτης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΛΕΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Ιωάννη Κουτσούκου
Βουλευτή Ηλείας

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Μιας και διαδέχθηκα στο βήμα τον Αναπληρωτή Υπουργό και ο κ. Ανδρουλάκης προηγουμένως με γλαφυρό και παραστατικό τρόπο αναφέρθηκε στο πώς πάρθηκαν οι αποφάσεις την άνοιξη του 2010, θέλω να πω στο οικονομικό επιτελείο και σε όσους έχουν επιληφθεί της Εισηγητικής Έκθεσης του Προϋπολογισμού του 2014 ότι αδικούν μια προσπάθεια που ξεκίνησε το 2010 αναφερόμενοι στα όσα επιτεύχθηκαν με τις αποφάσεις που πάρθηκαν μετά το καλοκαίρι του 2012. Το λέω αυτό αγαπητοί συνάδελφοι γιατί για τις αποφάσεις που πάρθηκαν το 2010, μπορεί να γίνει πολύ μεγάλη κριτική, για την πολιτική τους διαχείριση, έχει ακουστεί και μπορώ να σας το διαβεβαιώσω, ότι υπήρχαν τότε προτάσεις στον Πρωθυπουργό για να αναλάβει και η Αντιπολίτευση τις ευθύνες της, δηλαδή το θέμα της ψήφισης του μνημονίου με 180 ψήφους. Είχαν γίνει, επίσης, και εσωτερικές συζητήσεις στο ΠΑΣΟΚ εάν έχουμε άλλο δρόμο από το να προσφύγουμε στους εταίρους μας. Με την όποια, λοιπόν, κριτική μπορεί να ασκηθεί στο πώς πάρθηκαν οι αποφάσεις τότε, το αποτέλεσμα που έχουμε σήμερα, γιατί το κύριο χαρακτηριστικό του προϋπολογισμού είναι το πρωτογενές πλεόνασμα του 2013 και ο στόχος για αύξησή του το 2014, δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν δεν είχαμε πάρει αυτές τις αποφάσεις, εάν δεν είχαμε μπει σε ένα δρόμο αιματηρών θυσιών και με κόπους του ελληνικού λαού να έχουμε σήμερα αυτό το αποτέλεσμα. Γιατί, εάν δείτε την απόσταση που διανύσαμε από τα ελλείμματα του 2009 μέχρι σήμερα, είναι μια τεράστια, σημαντική απόσταση που δεν έχει κάνει κανένα σύγχρονο κράτος του ανεπτυγμένου δυτικού κόσμου. Είναι μια απόσταση που διανύθηκε επειδή εμείς πήραμε την πρωτοβουλία, όταν η Ευρώπη ήταν αμήχανη, συντηρητική και θεωρούσε ότι το πρόβλημα της Ελλάδος είναι μόνο ένα δημοσιονομικό πρόβλημα, που αν κόψουμε μερικές δαπάνες και αυξήσουμε λίγα έσοδα, θα το λύσουμε. Έκαναν, όπως εμείς και αυτοί, λάθος εκτίμηση των επιπτώσεων των μέτρων, με αποτέλεσμα να οξυνθεί η ύφεση, να πολλαπλασιαστούν τα προβλήματα και αυτό να οδηγήσει στην συνεχή ανάγκη λήψης νέων μέτρων. Όλοι θυμόμαστε ατυχείς δηλώσεις εκείνης της εποχής ότι «φθάνουν αυτά τα μέτρα» και ποτέ δεν έφθασαν.

Είμαι υποχρεωμένος αυτά να τα θυμίσω, γιατί σήμερα βρισκόμαστε αγαπητοί συνάδελφοι, σε ένα διαφορετικό τοπίο. Λένε μερικοί ότι έχουμε διανύσει τα ¾ της απόστασης, άλλοι λένε ότι περάσαμε τον Κάβο, εγώ λέω ότι είμαστε σε ένα πολύ διαφορετικό τοπίο. Αυτό είναι μια πραγματικότητα, δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας. Έχει επιτευχθεί μια δημοσιονομική εξυγίανση σε συνθήκες ύφεσης με δραματικές επιπτώσεις, αλλά η βάση για την οποία θα ζητήσουμε το μέλλον της χώρας από εδώ και πέρα είναι εντελώς διαφορετική. Αυτό έχει να κάνει με το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων, δηλαδή για όλους που διεκδικούν τον οριστικό απεγκλωβισμό της Ελλάδας από το μνημόνιο και τις δανειακές συμβάσεις. Εμείς

λέμε ότι έχουμε ένα δρόμο, άλλοι υποστηρίζουν ότι έχουν άλλο δρόμο, αλλά το δεδομένο αυτό θα είναι εκείνο που θα οδηγήσει στην πολιτική συζήτηση και στην λήψη των όποιων αποφάσεων για το πώς θα διαχειριστούμε το όποιο πλεόνασμα. Το οικονομικό επιτελείο έχει διατυπώσει μια άποψη, ο κ. Πρωθυπουργός, εγώ λέω ότι αυτό θέλει μια ιδιαίτερη προσοχή, γιατί δεν μπορούμε να μοιράζουμε χαρτζιλίκια και φιλοδωρήματα. Προέχει το ζήτημα της ανάπτυξης, της ρευστότητας, γιατί έχει στεγνώσει η αγορά, της καταπολέμησης της ακραίας φτώχειας. Το άλλο μεγάλο ζήτημα είναι το πώς θα διασφαλίσουμε στην βάση αυτών των νέων δεδομένων και επιτευγμάτων την βιωσιμότητα του χρέους και πώς θα υλοποιήσουμε αυτό το σχέδιο της παραγωγικής και οικονομικής ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας για να πάμε σε βιώσιμη ανάπτυξη.

Εισαγωγικά, λοιπόν, ήθελα να κάνω αυτά τα σχόλια για να έρθω τώρα στα στοιχεία του προϋπολογισμού.

Πάντα, αγαπητοί συνάδελφοι, το πλεόνασμα ήταν μια σχέση εσόδων και δαπανών. Το πλεόνασμα είναι αυτοτελές μέγεθος, αριθμητικό από μόνο του, αλλά είναι πάντα και σχετικό με το ΑΕΠ. Είναι πολύ διαφορετικό πράγμα να έχουμε πλεόνασμα με ένα υψηλό ΑΕΠ και ρυθμούς ανάπτυξης και πολύ διαφορετικό να έχουμε χαμηλό ΑΕΠ και χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης ή ύφεση. Δυστυχώς, το ΑΕΠ, σήμερα, στα 183 δισεκατομμύρια περίπου είναι πολλές δεκαετίες πίσω.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτό και στα όρια των δημοσιονομικών μέτρων και της δημοσιονομικής εξυγίανσης, ο προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση εσόδων κατά 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ και μείωση δαπανών κατά 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ, έτσι ώστε να επιτύχει το πρωτογενές πλεόνασμα για το 2014, 2,9 δις. ή το 1,6 % του ΑΕΠ. Τα έσοδα, συγκεκριμένα, θα διαμορφωθούν στα 52.482.000.000 έναντι 51.007.000 το 2013, από τα οποία τα φορολογικά είναι 45,6 δις. έναντι 44,4 δις., μια αύξηση 1,2 δις., δηλαδή, κατά 2,8%, ενώ οι δαπάνες θα διαμορφωθούν στα 49,4 δις. έναντι 52,6 δις., μειωμένες κατά 3,1 δις..

Μια περαιτέρω ανάλυση των μεγεθών των εσόδων και των δαπανών μας υποχρεώνει να πούμε ότι η κύρια αύξηση των εσόδων προέρχεται από το φόρο εισοδήματος αυξημένο σε 12,9 δισεκατομμύρια έναντι 11,5 το 2013, του αυξημένου φόρου περιουσίας σε 3,9 δις. έναντι 2,7 δις. και σε μια σχετική σταθερότητα της έμμεσης φορολογίας στα 24 περίπου δισεκατομμύρια.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, η ανάλυση των αριθμών λέει ότι για μισθούς και συντάξεις έχουμε ακριβώς το ίδιο ποσό, όπως και πέρυσι, 17,7 δισεκατομμύρια, έχουμε μια σημαντική μείωση των καταναλωτικών δαπανών στα 1,9 δισεκατομμύρια από 2,3 πέρυσι και έχουμε και μια μείωση των μεταβιβαστικών πληρωμών από 17 δισεκατομμύρια σε 13,9, όπως και αυτό που αναφέρθηκε νωρίτερα μια μείωση των τόκων στα 6,1 δις. από 12, δηλαδή 50%. Από τις μειώσεις των δαπανών η υγεία έχει την προτεραιότητα με μείωση στα 4,3 δισεκατομμύρια από 5,4, δηλαδή κατά 1,1 δισεκατομμύριο και η ασφάλιση από 12,2 στα 10,8 δις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτά τα νούμερα, εάν τα ακούσει κανείς έτσι απλά, χωρίς να τα αναλύσει, προφανώς, προκαλούν δέος και φόβο ίσως για τις επιπτώσεις, που μπορεί να

έχουν. Είμαστε υποχρεωμένοι, κατά συνέπεια, να προσεγγίσουμε την εξέλιξή τους και να κάνουμε μια σχετική ανάλυση. Είπα νωρίτερα ότι η δημοσιονομική εξυγίανση γίνεται σε συνθήκες ύφεσης. Προφανώς, αυτό έχει τις επιπτώσεις του.

Ήθελα, όμως, να σημειώσω και απευθύνομαι, κυρίως, στις αριστερές πτέρυγες της Βουλής ότι, σύμφωνα με όλες τις μελέτες και τις στατιστικές, τα φορολογικά έσοδα στην Ελλάδα ήταν πάντα πολύ μικρότερα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, από το μέσο όρο όλης της Ευρώπης, είτε πάρουμε την Ευρώπη των 27 είτε πάρουμε την Ευρώπη των 17, η Ελλάδα υστερούσε, τουλάχιστον, κατά 5 μονάδες, δηλαδή, ο μέσος όρος των φορολογικών εσόδων ήταν γύρω στο 40% - 41% και εμείς είχαμε 35%.

Αναφέρομαι στα στοιχεία της Eurostat, για να έχουμε μια ενιαία βάση υπολογισμού, διότι ανάλογα με τη βάση υπολογισμού διαφέρει αυτό το ποσοστό, διότι άλλοι μετράνε και τις εισφορές της κοινωνικής ασφάλισης, κ.ο.κ., και αναφέρομαι στα ίδια στοιχεία που παρουσιάζουν αυτήν τη απόκλιση. Όλοι οι έγκριτοι οικονομολόγοι και αναλυτές, είχαν μιλήσει τα προηγούμενα χρόνια για το μεγάλο εύρος της φοροδιαφυγής στη χώρα μας την οποία την υπολόγιζαν με κάποιες μέθοδος βασισμένες στα εθνικολογιστικά στοιχεία, δηλαδή, στους Πίνακες Εισροών Εκροών και στην απόδοση των εσόδων στο δημόσιο, και πάρα πολλοί εξηγούσαν ότι με αυτόν τον τρόπο υπήρχε και μια υπερκατανάλωση στη χώρα μας, η οποία δεν εξηγούνταν από το επίπεδο των δηλουμένων εισοδημάτων, και επιβίωναν αρκετές επιχειρήσεις οι οποίες παρουσίαζαν μικρή κερδοφορία με μικρές δηλώσεις εισοδήματος, όπως το ίδιο ισχύει και για πολλούς επαγγελματίες.

Είμαι υποχρεωμένος να την κάνω αυτή την παρατήρηση, γιατί με αφορμή τον προϋπολογισμό, αλλά και τη συζήτηση για τον φόρο στην περιουσία, πάρα πολλοί από όλες τις πτέρυγες, μιλούν για δημεύσεις περιουσιών, μιλούν με έναν τρόπο που προσβάλλει την στοιχειώδη κοινή λογική. Δηλαδή, στην Ελλάδα, ο Έλληνας πολίτης-ας αφήσουμε το γεγονός ότι είμαστε σε μια περίοδο που προσπαθούμε να σταθούμε στα πόδια μας, και να την σηκώσουμε όρθια- θα πρέπει να πληρώνει λιγότερους φόρους στην περιουσία από ό,τι πληρώνει ένας μέσος ευρωπαίος πολίτης; Πόσο πρέπει να είναι αυτό το βάρος; Να το συμφωνήσουμε, λοιπόν, μ' αυτούς που μιλάνε για δημεύσεις. Να είναι 1%; Να είναι 1,5%; 0,5% επί της περιουσίας; Κάπου πρέπει να καταλήξουμε. Το να λέει κάποιος ότι δεν πρέπει να πληρώνει κανένας, αυτό δεν μπορώ να το δεχτώ, ούτε ως προοδευτικός άνθρωπος, ούτε ως σοσιαλιστής, αλλά δεν μπορεί να το δεχτεί, πιστεύω, κανένας σώφρων όποιος έχει διαβάσει, τουλάχιστον, τα εγχειρίδια της πρώτης τάξης της ΑΣΟΕ στην οποία εγώ φοίτησα για το πώς λειτουργούν στο σύγχρονο κόσμο τα φορολογικά συστήματα.

Κατά συνέπεια, είναι, πιστεύω, λογικό να εξηγήσουμε την αύξηση των φορολογικών εσόδων, σε σχέση με τις μεταφορές των δόσεων που θα πληρωθούν από την 1/1/2014 μέχρι το Μάιο μήνα στην περιουσία, αλλά και σε σχέση με το σχέδιο που έχουμε παρουσιάσει για την φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας, το οποίο είναι πιο δίκαιο από το σύστημα που ισχύει μέχρι σήμερα και περιμένουμε να έρθει στην Βουλή για να το συζητήσουμε για να δούμε πώς θα αποτυπωθεί αυτή η συμφωνία που υπήρξε, καταρχήν, από εμάς.

Επίσης, σε ό,τι αφορά τη φορολογία του εισοδήματος, πέρα από αυτά που αναφέρθηκε ο κ. Υπουργός, ότι είναι οι επιπτώσεις της κατάργησης των φοροαπαλλαγών, μερικές από τις οποίες- πρέπει να ομολογήσουμε ότι δεν είναι δίκαιες, όπως π.χ. η κατάργηση της φοροαπαλλαγής στα στεγαστικά- εν τούτοις, όμως, η αύξηση της φορολογίας του εισοδήματος δεν προβλέπεται από τα νέα μέτρα αλλά από την υλοποίηση των ήδη ψηφισμένων, εμείς αποφασίσαμε στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα να αναδείξουμε- και θα υπάρξουν σχετικές πρωτοβουλίες το επόμενο διάστημα- και το ζήτημα της πάταξης της φοροδιαφυγής και της υλοποίησης αποφάσεων που πάρθηκαν από μας, όπως το άνοιγμα των λογαριασμών και τί αυτά έχουν φέρει στο δημόσιο κορβανά. Γιατί, και εγώ, το είπε ο κ. Ανδρουλάκης νωρίτερα, παρακολουθούσα τον κ. Υπουργό χθες το βράδυ σε μια εκπομπή, και δυσκολευόταν να απαντήσει όταν τον ρωτούσαν πόσα απέδωσαν ο έλεγχος από τις λίστες του Λιχτενστάιν, του Λονδίνου και των 54.000. Την ώρα, λοιπόν, που είμαστε σε τέτοια περίοδο και ο φιλότιμος και ο έντιμος Έλληνας πολίτης πάει στο δημόσιο ταμείο και καταβάλλει αυτά που του αναλογεί, πρέπει να έχουμε εκπροσωπώντας αυτό τον πολίτη, και την απαίτηση από τον φόροεισπρακτικό μηχανισμό ο οποίος έχει τεράστια προβλήματα με τις συνεχείς αλλαγές να ανταποκριθεί στο έργο του.

Από την άλλη μεριά, πρέπει, να κάνουμε και μία εκτίμηση, για να δούμε και το πώς δικαιώθηκε και μία επιλογή που την είχαμε προτείνει πολύ νωρίς, δηλαδή, για την μείωση του Φ.Π.Α. στην εστίαση. Διότι, δείχνουν όλα τα στοιχεία, ότι αυτή η επιλογή δεν επέδρασε ανάλογα, όπως έλεγαν οι συνομιλητές μας – οι εταίροι μας διά της Τρόικας, στα έσοδα από την άμεση φορολογία. Δηλαδή, δείχνει ότι αυτή η παλιά θεωρία για την αποδοτικότητα και είσπραξη-μότητα των φορολογικών εσόδων, έχει βάση, αρκεί να εκτιμάς σωστά τα δεδομένα. Αυτές, λοιπόν, είναι οι παρατηρήσεις μου, για το σκέλος των εσόδων και το πώς θα επιτύχουμε την αύξηση τους.

Τώρα, έρχομαι στις παρατηρήσεις μου για το σκέλος των δαπανών. Αναφέρθηκαν νωρίτερα, ότι οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις είναι οι ίδιες. Ισχύει, αυτό που έχουμε πει και το έχει πει και ο Πρόεδρός μας, ο κ. Βενιζέλος, το έχει υποστηρίξει και ο Πρωθυπουργός ότι οριζόντια μέτρα περικοπής μισθών και συντάξεων, δεν μπορεί να υπάρξουν.

Κατά συνέπεια, είναι αυτονόητο ότι ο προϋπολογισμός, έπρεπε, να έχει ακριβώς το ίδιο επίπεδο δαπανών, σε αυτά τα μεγέθη.

Έρχομαι τώρα στις περικοπές της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης, σε ό, τι αφορά την χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό, που είναι στοιχεία που τρομάζουν – που φοβίζουν και δίνουν έδαφος, για μία πολύ εύκολη κριτική. Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχουμε συμφωνήσει όλοι μαζί ότι έγινε το «μεγάλο πάρτι» στον χώρο της υγείας; Δεν έχουν δώσει στοιχεία τα Υπουργεία Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για το πώς εκτινάχθηκαν οι δαπάνες των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, από το 2004 μέχρι το 2009, στα περίπου 9 δις; Και δεν είναι γνωστό ότι μία τιπάνια προσπάθεια απέδωσε περικόπτοντας την σπατάλη, την διαρροή των πόρων και προκάλεσε τεράστιες αντιδράσεις; Είναι αλήθεια. Γιατί, όλα αυτά τα εισοδήματα, διαχεόντουσαν, στο σύνολο των επαγγελματιών και

περισσότερο, σε εκείνους που έχουν «την μερίδα του λέοντος». Είναι αλήθεια, αλλά και οι ποιο κάτω, είχαν ένα κομμάτι από αυτή την σπατάλη και τις αυξημένες δαπάνες.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε συμφωνήσει σε ένα σχέδιο για να μειωθούν περαιτέρω κατά 1 δις οι δαπάνες, για το φάρμακο και βρίσκετε και σε εξέλιξη και μία πολιτική συζήτηση, που θα κριθεί αύριο με μία ονομαστική ψηφοφορία. Δεν είναι το σύνολο της πολιτικής, να μην παρεξηγούμεθα, διότι, ορισμένοι, με άλλοθι ότι δεν είναι το σύνολο της πολιτικής, δεν την ψηφίζουν. Εάν, υπάρχουν, άλλα θέματα, είναι αντικείμενο άλλης συζήτησης. Αλλά, με άλλοθι ότι δεν είναι μία ολοκληρωμένη πολιτική, δεν μπορεί να μην ψηφίζεις μία διάταξη, που σου δίνει την δυνατότητα να πάρεις πίσω, με επιστροφές, από αυτούς που εκμεταλλεύονται το σύστημα και να μειώσεις τις τιμές σε περίπου 6.000 φάρμακα.

Εκεί, είναι, λοιπόν, η προσπάθεια για την οικονομία στην υγεία το 1 δις. Προφανώς, και θα πρέπει να απαντήσουμε και το άλλο ζήτημα, που αφορά την μείωση των επιχορηγήσεων των Ασφαλιστικών Ταμείων. Διότι, αν το διαβάσει κανείς έτσι, θα πει ότι θα πάμε σε μειώσεις συντάξεων, αλλά η μείωση συντάξεων προϋποθέτει την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου και για αυτά έχουμε πει ότι δεν πρόκειται να γίνουν. Κατά συνέπεια, πώς αντιμετωπίζετε το πρόβλημα;

Το πρόβλημα, είναι, πολύ δύσκολο. Όλοι, ξέρουμε, την οριακή κατάσταση, στην οποία, βρίσκονται τα οικονομικά των Ασφαλιστικών Ταμείων. Το Υπουργείο Εργασίας, κατέθεσε ένα νομοσχέδιο, για να ανατρέψει το σύστημα της εισπραξης των εισφορών και να καθιερώσει μία ενιαία διαδικασία στις εισφορές της κύριας ασφάλισης, της επικουρικής και των Ταμείων Πρόνοιας και ταυτόχρονα, να κλείσει το χάσμα μεταξύ των δηλώσεων, δηλαδή των ΑΠΔ, και των καταβολών, όταν διαπίστωσε ότι αυτό το χάσμα ήταν 1 δις και προσδοκά, στοιχείο που το αποδέχονται και οι εταίροι μας, να εισπράξει μέσω αυτής της ρύθμισης, πρόσθετα 600 εκατομμύρια.

Αρα, λοιπόν, προσδοκούμε να καλυφθεί αυτό το κενό, για να μην έχουμε προβλήματα σε ένα σύστημα, το οποίο, όπως, προείπα, έτσι και αλλιώς, είναι στα όριά του, μία και έχουμε ανεργία, έχει πέσει η εισφοροδοτική ικανότητα των επιχειρήσεων και είχαμε και διαρροές.

Θα τελειώσω, λοιπόν, με αυτή την προσέγγιση στην εξέλιξη των μεγεθών επαναλαμβάνοντας, ότι με δεδομένο όπως όλοι εκτιμούμε- το είπε και ο Εισηγητής μας ο κ. Σαχινίδης χθες - έχουν εξαντληθεί τα όρια της δημοσιονομικής προσαρμογής και της φορολογικής αποδοτικότητας των Ελλήνων πολιτών. Υπάρχει μια μεγάλη ευθύνη στο οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης να υλοποιήσει αυτό τον προϋπολογισμό αξιόπιστα, χωρίς να βρεθούμε στο πρώτο τρίμηνο ή εξάμηνο στην ανάγκη τροποποιήσεων.

Αυτό σημαίνει ένταση των προσπαθειών στη φοροδιαφυγή - σας είπα νωρίτερα, ότι θα πάρουμε και πολιτικές πρωτοβουλίες και σεβασμός στον κόπο του ελληνικού λαού, χάρη στις προσπάθειες του οποίου συγκεντρώνονται αυτά τα έσοδα ώστε να πηγαίνουν στις δαπάνες με μεγάλη προσοχή.

Όχι άλλα μέτρα είναι η πολιτική μας δέσμευση και απόφαση και άρα σ' αυτό το τοπίο θα πρέπει να δούμε πώς θα επιταχύνουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης, πώς θα αξιοποιήσουμε ένα μέρος των πλεονασμάτων, πώς θα εξαλείψουμε της γραφειοκρατίες και πώς θα πάμε σε

κίνητρα για την ανάπτυξη αντί να πηγαίνουμε ανάποδα και να κάνουμε πρώτα τις μεταρρυθμίσεις στα εργασιακά, που όπως αποδείχθηκε δεν εισέφεραν στην ανάπτυξη, γιατί υπάρχουν άλλα ζητήματα να λύσουμε. Να εξασφαλίσουμε ότι το ΠΔΕ θα πάει στην αξιοποίηση του ΕΣΠΑ και να συμφωνήσουμε σε αυτό που εμείς έχουμε καταθέσει ως σχέδιο για το ελάχιστο εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης, αποτελούμενο από προτάσεις για την ανάσχεση της ανεργίας, για την επέκταση του πιλοτικού προγράμματος του εγγυημένου εισοδήματος και για συμπληρωματικούς μηχανισμούς που θα στηρίξουν τους φτωχούς και τους αδύναμους και θα αντιμετωπίσουν τα φαινόμενα της ακραίας φτώχειας.

Εμείς αυτό θα κάνουμε και με τις κοινοβουλευτικές μας πρωτοβουλίες. Θα αξιοποιήσουμε, δηλαδή, αυτά τα αποτελέσματα για να επιστρέψουμε τα οφέλη σ' αυτούς που σήκωσαν το βάρος της κρίσης με έναν τρόπο, όμως, που θα διασφαλίζει την βιώσιμη ανάπτυξη και τον οριστικό απεγκλωβισμό της χώρας μας από τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις, δηλαδή, στον ελληνικό λαό.

Ιωάννης Κουτσούκος

Βουλευτής Ηλείας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΣΕΡΡΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
της Ειδικής Εισηγήτριας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων
Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά
Βουλευτή Σερρών

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Οι περισσότεροι έχουμε αντιληφθεί ότι η κρίση στην πατρίδα μας είναι πρωτίστως πολιτική και μετά οικονομική. Και μέσα σε αυτό το πλαίσιο, θα πρέπει να διεξαχθεί και αυτή η συζήτηση επί του προϋπολογισμού. Αν παραδεχτούμε, ότι κανείς από εμάς δεν κατέχει την μία και μόνη αλήθεια, τότε είναι εύκολο να προτάξουμε την στοιχειώδη συνεννόηση. Όσο κι αν είναι δύσκολο, θα πρέπει να σκεφθείτε, ότι ενδεχομένως να είναι λάθος, να υπάρχει η δυνατότητα διορθωτικών παρεμβάσεων, και ότι και οι απόψεις και οι προτάσεις των άλλων έχουν κάποια αξία και ρεαλισμό. Μην προσπερνάτε έτσι αβασάνιστα τους προβληματισμούς που θέτουμε. Χωρίς εθνικό σχέδιο ριζικής ανασύνταξης και συνεννόησης, δεν υπάρχει περίπτωση εξόδου από την κρίση. Και όσοι πιστεύουν σε αυτό και στις δημοκρατικές διαδικασίες έχουν ευθύνη να προσαρμόσουν την στάση τους ανάλογα.

Με κοινωνία παραζαλισμένη, σε φάση γενικευμένης εθνικής κατάθλιψης, απελπισμένη, οργισμένη και το κυριότερο φοβισμένη, ο κόσμος νοιάζεται μόνο για το πώς θα βγάλει τον επιούσιο, πώς θα ζήσει τα παιδιά του και πώς θα αντέξει την φοροκαταιγίδα που έρχεται, και πιθανά αδιαφορεί πλήρως για τα όσα διαδραματίζονται στη Βουλή. Και η στάση ορισμένων επιτείνει αυτή τη γενίκευση, μιας και δεν ανταποκρίνονται πλήρως στην κρισιμότητα των στιγμών. Πρόσφατα, είχαμε την πρόταση δυσπιστίας, με όλα αυτά που διαδραματίστηκαν, δηλαδή να ανταλλάσσονται εκατέρωθεν ύβρεις, ειρωνείες, και ευφρολογήματα ακόμη και σε προσωπικό επίπεδο, κοκορομαχίες που θυμίζουν άγονες αντιπαραθέσεις που οδήγησαν τη χώρα στο σημερινό αδιέξοδο.

Απογοήτευσε ένα μεγάλο κομμάτι των σκεπτόμενων συμπατριωτών μας και πολλούς από τους συναδέλφους, όπως κατ' ιδίαν έχουμε συζητήσει. Οι παράλογες απαιτήσεις των δανειστών διαμορφώνουν ένα κλίμα πολιτικής εκτροπής και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει με την στάση μας να ενισχύσουμε τέτοιες πρακτικές. Η Κυβέρνηση, εδώ και καιρό δεν ακούει τους ψιθύρους της κοινωνίας, όταν όμως θα ακούσει τις κραυγές της κοινωνίας ήδη τότε θα είναι πολύ αργά. Το συντομότερο δυνατό να ξεκαθαρίσουμε στους πολίτες, αυτό που έρχεται, απλά και κατανοητά.

Οι ιστορικοί του μέλλοντος θα μας κρίνουν όλους και μάλιστα πολύ αυστηρά και θα σταθούν ιδιαίτερα σε εκείνους, που, ενώ είχαν τη δυνατότητα και τη δύναμη να πράξουν το σωστό, πρόταξαν να ικανοποιήσουν το εφήμερο. Εμείς, σήμερα θα πρέπει να προτάξουμε το αυτονόητο. Και επειδή η συζήτηση είναι πολιτική, θα ήθελα να υπενθυμίσω, ότι αν γελάς όταν δανείζεσαι, θα κλαις όταν ξεπληρώνεις. Αυτή είναι η αλήθεια και η πικρή πραγματικότητα. Σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζετε, το 2014, θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα 2,9 δις ευρώ. Από την ύφεση κοντά στο -4% θα πετύχουμε ανάπτυξη περί το 1%.

Επειδή θα τεθεί ζήτημα αξιοπιστίας του, επιμένετε ότι σε 12 μήνες θα πετύχουμε ανάπτυξη 5%, δηλαδή θα καλύψουμε τη σημερινή ύφεση του 4% στην ανάπτυξη 1%. Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2014 χαρακτηρίζεται από υπέρμετρη αισιοδοξία. Προβλέπει αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6% „όταν τόσο ερευνητικά ινστιτούτα όσο και έγκριτοι Έλληνες και ξένοι οικονομολόγοι προβλέπουν συνέχιση της ύφεσης και του χρόνου εξαιτίας των νέων περικοπών στις δαπάνες και της αύξησης των φόρων. Η ιδιωτική κατανάλωση θα μειωθεί κατά 1,6% και η δημόσια κατά 4%. Παρ' όλα αυτά, οι επενδύσεις προβλέπονται να παρουσιάσουν μια εντυπωσιακή αύξηση της τάξης του 5,3%. Πως θα γίνει αυτό; δεν μας διευκρινίζετε επακριβώς. Οι περυσινές προβλέψεις για το 2014 ήταν πολύ πιο μετριοπαθείς στο θέμα αυτό (προέβλεπαν αύξηση κατά 3% μόνο).

Η ανεργία προβλέπεται, ότι δεν θα αυξηθεί και θα σταθεροποιηθεί στο 24,5% του ενεργού πληθυσμού. Η πραγματική ανεργία έχει ήδη ξεπεράσει το 30% και οδεύει στο 35%. Για την εξασφάλιση αυτού του πλεονάσματος, το οικονομικό επιτελείο προβλέπει για το επόμενο έτος κοινωνική επιβάρυνση 6 δισεκατομμυρίων ευρώ, που θα προκύψουν από πρόσθετους φόρους 2,5 δις ευρώ, μείωση μισθών και συντάξεων άλλα 2,5 δις ευρώ, περικοπές κοινωνικών δαπανών δηλαδή υγεία, ασφάλιση, πρόνοια 500 εκατομμυρίων και από κρατικές δαπάνες άλλων 500 εκατ. ευρώ.

Όλα αυτά θα εξασφαλισθούν από μέτρα που ήδη έχουν αποφασισθεί από τις αρχές του 2013 και απλώς δεν έχουν ακόμη εφαρμοσθεί.

Να θέσω ένα ρητορικό ερώτημα, αν αυτό το πλεόνασμα είναι υγιές και βιώσιμο, είναι περιττό, νομίζω.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό δεν προέρχεται από την ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας, αλλά αφαιρείται από ό,τι έχει απομείνει από την ελληνική κοινωνία, δηλαδή με την πρόσθετη φορολογία, τις εισοδηματικές μειώσεις και φυσικά την αποσάθρωση του εναπομείναντος κοινωνικού κράτους. Ας συμφωνήσουμε ότι όλοι θα συνεισφέρουν στο πλεόνασμα για το 2014.

Διερωτάστε από ποιες πηγές θα εισπραχθούν τα επόμενα; Από τους ιδιοκτήτες ακινήτων, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία αδυνατούν να ανταποκριθούν στην εξωπραγματική φορολόγηση και έχουν ήδη αρχίσει οι κατασχέσεις; Από τη φορολογία εισοδήματος, που οι περισσότεροι διακανονίζουμε με δόσεις; Τα δικά σας πλεονάσματα, στην ουσία είναι τα ελλείμματα των οικογενειακών προϋπολογισμών εκατομμυρίων Ελλήνων, προνομιούχων επειδή εξακολουθούν να έχουν εργασία. Τα δικά σας υποτιθέμενα πλεονάσματα είναι η πραγματική συστηματική φτωχοποίηση της κοινωνίας μας. Το 1,5 εκατομμύριο ανέργων μήπως περνά απαρατήρητο; Και αυτή είναι στην ουσία η πολιτική συζήτηση που πρέπει να διεξαχθεί.

Οι εισπράξεις από τους φόρους στην περιουσία προβλέπεται να αυξηθούν το 2014 κατά 1,153 ευρώ, στα 3,97 δις ευρώ. Και θα ζητηθεί από όλους εκείνους τους φορολογούμενους που έβαλαν βαθιά το χέρι στην τσέπη προκειμένου να εξοφλήσουν όχι μόνο το χαράτσι, αλλά και τρεις μαζεμένους ΦΑΠ (2011, 2012, 2013). Και ακόμη δεν είδαμε, το πώς θα καλυφθεί το δημοσιονομικό κενό του 2014. Το θέμα είναι, τότε θα ακολουθήσει ο

διορθωτικός προϋπολογισμός.Πότε θα έρθουν τα νέα μέτρα, που ακολουθούν κάθε αξιολόγηση, πότε θα έρθουν νέες νομοθετικές πράξεις. Και όλα αυτά για να μας σώσουν για μια ακόμη φορά.Οι έχοντες την ευθύνη ας απαντήσουν, πώς θα σταθεροποιηθεί η οικονομία με την επιβολή μέτρων κάθε τρίμηνο που έρχεται τρόικα;

Τέσσερα χρόνια η ίδια ιστορία σε επανάληψη. Λες και τα νέα μέτρα, δεν αποτελούν στην ουσία την απόδειξη, για μια ακόμη αποτυχία του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής της Ελλάδας. Από το “δεν χρειάζονται νέα μέτρα “, κηρύξατε ανέκδοτο κατά των μέτρων και των ελεγκτών, πρόσφατα είχατε ανακαλύψει μια λευκή τρύπα, για να καλυφθούν οι χρηματοδοτικές ανάγκες του επόμενου έτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ένα χρόνο το Eurogroup είχε θέσει ως προϋπόθεση για να συζητήσει μια νέα αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους την ύπαρξη πρωτογενούς πλεονάσματος. Η Κυβέρνηση, επιθυμεί να διαπραγματευτεί πολιτικά, αναζητώντας μια σαφή δέσμευση για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, που δεν έρχεται, όμως, από εκεί που την αναζητούν. Βλέπουμε τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος να φωτογραφίζεται και να ψελλίζει κάτι στην κυρία Μέρκελ.

Το πώς θα προκύψει όμως το πρωτογενές πλεόνασμα, είναι η ουσία του ζητήματος.Το βιώνουμε τα τελευταία χρόνια. Επιβολή νέων αφόρητων φόρων, οριζόντια περικοπή δημοσίων δαπανών, και φυσικά ψαλίδισμα των δημοσίων επενδύσεων. Εύκολα θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει κανείς και στάση πληρωμών. και έχει σημασία να τονιστεί , ότι δεν ικανοποιείται ούτε ο στόχος του επικαιροποιημένου Μεσοπρόθεσμου που υπογράψατε.

Για το αν ισχύουν παλαιότερες δεσμεύσεις για την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου, δηλαδή το Δημόσιο να ήταν συνεπές στις υποχρεώσεις του, το ξέρετε, ότι αντί για το μικρό πρωτογενές πλεόνασμα, θα είχε καταγραφεί πρωτογενές έλλειμμα, κοντά στα 2,5 δις. ευρώ. Απλά η συνταγή της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος είναι το σύνθημα «δεν πληρώνω», «δεν αποζημιώνω», δεν «καταβάλω», «δεν επιστρέφω». Αν τα νούμερα είναι αναληθή, διαψεύστε μας!

3,5 δις ευρώ χρωστάνε οι Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης. Κοντά στα 2,2 δις ευρώ ο ΕΟΠΥΥ, και τα Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων στα 870 εκα. Ευρώ. 1 δις ευρώ τα Νοσοκομεία, να προσθέσουμε κοντά στα 700 εκατ. ευρώ οι φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αν το πρωτογενές πλεόνασμα είναι πλασματικό, είναι ζήτημα χρόνου να αποδειχτεί. Οι αγορές, ίσως στο τέλος του 2014, θα δείξουν αν τα όσα υποστηρίζετε περί σταθερότητας των δημοσιονομικών έχουν βάση και υπόσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας του στην πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή για την πρόταση δυσπιστίας, ο κ. Πρωθυπουργός το αφιέρωσε στην οικονομία. Ανέφερε ως επίτευγμα το πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο όμως το χαρακτήρισε ως μη κανονικό, ενώ ανέφερε , ότι τα κανονικά πλεονάσματα θα εμφανιστούν από το 2016 και ύστερα. Ο Πρωθυπουργός δεν έχει άδικο. Το εμφανιζόμενο ως πρωτογενές πλεόνασμα είναι πλασματικό και «επιτυγχάνεται» με τη μη επιστροφή ΦΠΑ μεγαλύτερου ποσού και με τη μη εξόφληση χρεών του Δημοσίου ύψους 4,5 δις ευρώ. Επιπροσθέτως, το πλεόνασμα στηρίζεται σε υποθέσεις για την είσπραξη του συνόλου των φόρων του 2013 και προηγούμενων ετών

που έχουν συσσωρευτεί, πράγμα εξαιρετικά απίθανο να συμβεί. Απόδειξη η ιλιγγιώδης αύξηση των ληξιπρόθεσμων χρεών ιδιωτών και επιχειρήσεων προς το Δημόσιο.

Ακόμη και αν επιτευχθεί η ισχνή ανάπτυξη, που προβλέπετε για το '14, είναι πολύ μακριά από το 4%-4,5%, που είναι αναγκαίο για να υπάρξουν τα κανονικά, όπως τα χαρακτήρισε ο Πρωθυπουργός, δημοσιονομικά πλεονάσματα και να αρχίσει να μειώνεται το δημόσιο χρέος. Ένα χρέος, που το 2013 θα ξεπεράσει τα 320 δις ευρώ ή το 175% του ΑΕΠ, ενώ το 2009, πριν μπούμε στα μνημόνια, ήταν 299 δις ευρώ και 129% του ΑΕΠ.

Προβλέπεται σημαντική αύξηση των καθαρών εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, σε ταμειακή βάση. Συγκεκριμένα, τα έσοδα θα ανέλθουν στα 54.695 εκατ. ευρώ, αυξημένα κατά 2.177 εκατ. ευρώ ή 4,1% έναντι του 2013.

Το βάρος στήριξης των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού πέφτει στις μεγάλες επιχειρήσεις, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους ιδιοκτήτες ακινήτων, την ώρα που η αγορά εγκλωβισμένη στον έκτο χρόνο ύφεσης αναζητά απεγνωσμένα ρευστότητα, προκειμένου να αποφευχθούν νέα λουκέτα και περαιτέρω αύξηση της ανεργίας, ενώ στον χώρο των ακινήτων τουλάχιστον το 50% των ιδιοκτητών αδυνατεί να ανταποκριθεί στην πληρωμή των φόρων.

Μπορεί η φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων να παρουσιάζει μείωση στα 6,9 δις ευρώ, αυτό όμως σε καμιά περίπτωση δεν οφείλεται σε ελαφρύνσεις που ετοιμάζει η κυβέρνηση για το επόμενο έτος σε μισθωτούς και συνταξιούχους. Το αντίθετο μάλιστα, το 2014 θα εκτοξευθούν στα ύψη οι φόροι και για εκατομμύρια μισθωτούς και συνταξιούχους που βαρύνονται με ένα ή περισσότερα προστατευόμενα τέκνα, αφού αποφασίσατε να καταργήσετε το σύνολο σχεδόν των φοροαπαλλαγών. Με τις νέες αλλαγές καταργείται η έκπτωση φόρου για τόκους δανείων πρώτης κατοικίας, για δίδακτρα, ασφάλιστρα και ενοίκια, ενώ και η απαλλαγή για ιατρικά έξοδα θα χορηγείται πλέον σε λίγους φορολογούμενους, καθώς για να αναγνωριστούν τα έξοδα θα πρέπει να υπερβαίνουν το 5% του συνολικού εισοδήματός τους. Η εν λόγω μείωση οφείλεται στο γεγονός, ότι κατηγορίες φορολογουμένων που μέχρι φέτος υπόκεινταν σε φορολογία ως φυσικά πρόσωπα πρόκειται να φορολογηθούν από το επόμενο έτος ως νομικά πρόσωπα.

Ο νέος προϋπολογισμός ούτε δίκαιος είναι ούτε και αναπτυξιακός, και για τους εξής κυρίως λόγους.

Πρώτον, υποθέτει και βασίζεται σε ανάκαμψη της οικονομίας την οποία όμως ο ίδιος υπονομεύει με τα μέτρα λιτότητας που φέρνει. Υπεραισιοδοξεί όσον αφορά τη δυναμική ανάπτυξης της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας οικονομίας, ενώ υποτιμά την υστέρηση της ελληνικής οικονομίας στο μέτωπο των επενδύσεων και δευτερευόντως των εξαγωγών. Υποθέτει κάποιου είδους θεαματική αντιστροφή κλίματος και δεδομένων ικανών για την επανεκκίνηση της οικονομίας το 2014. Τέτοια εντυπωσιακά θαύματα δεν έχουμε δει να γίνονται στην οικονομία, δυστυχώς.

Δεύτερον, ο προϋπολογισμός κατανέμει και πάλι με κοινωνικά άδικο τρόπο τα δημοσιονομικά βάρη. Παρ' ότι αυξάνει τα προσδοκώμενα έσοδα κατά 2 δις ευρώ αντλώντας περίπου το ισόποσο από την αύξηση του φόρου εισοδήματος των νομικών προσώπων,

αυξάνει κατά 1,2 δις τα έσοδα από τους φόρους περιουσίας, ενώ μειώνει συγχρόνως τις επιστροφές φόρων και τους άμεσους φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών, κατά σχεδόν 1 δις. Η φορολογική επιδρομή στην περιουσία υπεραντισταθμίζει την εταιρική φορολόγηση και τη βελτίωση της σχέσης άμεσων/έμμεσων φόρων. Εκεί όμως που η κοινωνική αδικία είναι ολοφάνερη είναι στις κοινωνικές δαπάνες, που περικόπτονται κατά 7,1 δις ευρώ (περικοπές προνοιακών επιδομάτων με περιστολή επιχορήγησης ασφαλιστικών ταμείων κ.λπ.).

Ένα σημαντικό σημείο είναι το χρηματοδοτικό κενό το οποίο δεν αναφέρεται στον προϋπολογισμό, αλλά εξάγεται εμμέσως. Οι χρηματοδοτικές ανάγκες του ανέρχονται σε 68,6 δις (παραμένουν δηλαδή ιδιαίτερα υψηλές) και πως τα 40 δις θα καλύψουν εκδόσεις εντόκων γραμματίων, ενώ 3,3 δις θα προέλθουν από τον τομέα των αποκρατικοποιήσεων. Έτσι, τα υπόλοιπα 25,2 δις ευρώ, που είναι οι καθαρές χρηματοδοτικές ανάγκες, θα έλθουν σύμφωνα με τον προϋπολογισμό από το Μηχανισμό Στήριξης, δηλαδή την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Μόνο που ξεχνά, ότι στην τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ιούλιος 2013) προβλέπονται καθαρές χρηματοδοτικές ανάγκες ύψους 24,3 δις για το 2014 και κάλυψη από το Μηχανισμό Στήριξης μόλις 17,5 δις ευρώ. Δηλαδή υπολογίζεται ένα χρηματοδοτικό κενό της τάξης των 6,8 δις, που με τον προϋπολογισμό αυξάνει στα 7,7 δις ευρώ. Πέραν του δημοσιονομικού κενού, λοιπόν ο προϋπολογισμός θέτει και θέμα αυξημένου χρηματοδοτικού κενού με όλη την αβεβαιότητα που συναρτάται με την κάλυψή του.

Οι γκρίζες ζώνες του προϋπολογισμού είναι πολλές. Οι πιο χαρακτηριστικές: ο Ενιαίος Φόρος Ακινήτων, όπου σύμφωνα με την τρόικα υπάρχει χάσμα 400 εκατ. ευρώ, και τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, με το σχέδιο του Υπουργού Εργασίας για μάζεμα εισφορών 600 εκατ. να αμφισβητείται εντόνως από τους δανειστές. Εάν προσθέσουμε την κάλυψη του δημοσιονομικού κενού, το ύψος του οποίου ακόμη δεν έχει αποφασιστεί, και το αναμενόμενο Μεσοπρόθεσμο 2014-2017, έχουμε όλο το πάζλ των διαφορών που δεν επέτρεψαν στην τρόικα να εγκρίνει τον σχετικό προϋπολογισμό. Μία αναμενόμενη τροποποίησή του θα πλήξει ακόμη περισσότερο την πραγματική οικονομία και την κοινωνία.

Ένας προϋπολογισμός μπορεί να μειώσει το έλλειμμα και να δημιουργήσει πρωτογενές πλεόνασμα, εάν μαζέψει από την πραγματική οικονομία επιπλέον 6 δις (από νέους φόρους, μείωση κοινωνικών δαπανών και δημοσίων επενδύσεων). Μόνο που δεν μπορεί την ίδια στιγμή να είναι αναπτυξιακός, να μειώνει την ανεργία και ταυτόχρονα να είναι και κοινωνικά δίκαιος, όπως η κυβέρνηση ισχυρίζεται.

Η προπαγάνδα της Κυβέρνησης δεν μπορεί να ανατρέψει την δραματική καθημερινότητα. Υποκύπτετε στο «σύνδρομο Σημίτη». Όπως τότε, η προπαγάνδα περί της «ισχυρής Ελλάδας» δεν κατόρθωσε να ανατρέψει την πραγματικότητα, έτσι και τώρα θα χάνετε συνεχώς τις μάχες της σκληρής καθημερινότητας. Φοροεξόντωση, απολύσεις, αποσάθρωση του κοινωνικού κράτους, εκτόξευση της ανεργίας, ύφεση, εκποίηση της δημόσιας και της ιδιωτικής περιουσίας, πλειστηριασμοί, συντάξεις, που τις μετατρέπτε σε επιδόματα ελεημοσύνης, εκατοντάδες χιλιάδες ανασφάλιστοι πολίτες αποκλεισμένοι από τις υπηρεσίες υγείας, συνθέτουν τον διάκοσμο της κόλασης.

Ποιο παραμύθι μπορεί να υπερισχύσει απέναντι στη βιωμένη απόγνωση;

Ο προϋπολογισμός αυτός συνεχίζει την ίδια πολιτική που βύθισε την οικονομία σε πρωτοφανή πολυετή ύφεση, οδήγησε στο κλείσιμο εκατοντάδων χιλιάδων επιχειρήσεων, εκτόξευσε την ανεργία στα ύψη, αύξησε δραματικά το ποσοστό του πληθυσμού που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, οδήγησε στη μετανάστευση χιλιάδες ταλαντούχων νέων μας.

Αυτή την πρωτοφανή καταστροφή της οικονομίας και την ανθρωπιστική κρίση την ονομάζετε «επιτυχία». «Επιτυχία» που συνεχίζεται και την επόμενη χρονιά...

Αυτός ο εφήμερος, προσωρινός, υποψήφιος για άμεση αναθεώρηση προϋπολογισμός, βασίζεται στην υπερφορολόγηση. Επειδή γίνεται πολύ λόγος για το τρίτο μνημόνιο, που το ξορκίζουν οι Κυβερνώντες ανεβάζοντας μάλιστα τους δικούς τους εικονικούς αντιμνημονιακούς τόνους, σε σχετική ανάλυση που δημοσιοποιήθηκε αναφέρεται:

«Στον πίνακα για την κάλυψη των δανειακών αναγκών του 2014, ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι ο μηχανισμός στήριξης θα συμβάλει με 25.246 εκατ. ευρώ. Ωστόσο, με βάση το ισχύον, δεύτερο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, η συνεισφορά της τρόικας για το 2014 προβλέπεται ότι θα είναι 17.500 εκατ. ευρώ (8.600 εκατ. ευρώ από ευρωπαϊκές πηγές και 8.900 εκατ. ευρώ από το ΔΝΤ)».

Ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός δεν διευκρινίζει αν σε αυτό το ποσόν περιλαμβάνονται οι επιστροφές από τις κεντρικές τράπεζες των κερδών από τα ελληνικά ομόλογα που κατέχουν. Το δεύτερο χρηματοδοτικό πρόγραμμα προβλέπει για το 2014 επιστροφές των κεντρικών τραπεζών 2.400 εκατ. ευρώ. Αν, λοιπόν, ο προϋπολογισμός περιλαμβάνει και αυτό το ποσόν (αυθαίρετα και παρακινδυνευμένα) θεωρώντας ότι εντάσσεται στη χρηματοδότηση από το μηχανισμό στήριξης, τότε η πρόβλεψη για το χρηματοδοτικό κενό μειώνεται σε 5.346 εκατ. ευρώ.

Στην καλύτερη περίπτωση, λοιπόν, η Κυβέρνηση «παραδέχεται» χρηματοδοτικό κενό για το 2014 ίσο με 5.346 εκατ. ευρώ. Στη χειρότερη, 7,75 δισ. ευρώ. Για να κάνουμε μια σύγκριση, το ΔΝΤ υπολογίζει το κενό σε 4,5 δισ. ευρώ. Για άλλη μια φορά, η Κυβέρνηση συλλαμβάνεται υποκρινόμενη: από τη μια μιλάει «αντιμνημονιακά» και από την άλλη εμφανίζεται να αποδέχεται «οικειοθελώς» όσα υποτίθεται ότι αρνείται!

Άλλη μια απόδειξη ότι στον προϋπολογισμό έχουν ενσωματωθεί όλες οι απαιτήσεις των δανειστών, «απλώς» δεν έχουν ακόμη εξειδικευτεί όλα τα μέτρα που θα τους υπηρετήσουν...

Καταλήγοντας και συμπληρωματικά, ο προϋπολογισμός που καταθέσατε συνεχίζει δύο παραδόσεις της μνημονιακής πολιτικής. Αφενός διαπερνάται από κοινωνική σκληρότητα και αφετέρου είναι πλαστός. Κανείς δεν πιστεύει ότι οι στόχοι του είναι εφικτοί. Αυξάνονται περαιτέρω οι φόροι, όταν μειώνεται η φοροδοτική ικανότητα των πολιτών. Μειώνεται ακόμη περισσότερο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όταν μόνο με δημόσιες επενδύσεις μπορεί να αρχίσει σταδιακή ανάκαμψη. Αποσαθρώνεται το κοινωνικό κράτος, όταν, ιδιαίτερα σε περίοδο κρίσης, είναι αναγκαία η υποστήριξή του. Ο προϋπολογισμός, σε συνθήκες ύφεσης, θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη κοινωνική απελπισία.

Δεν το έχετε αντιληφθεί αλλά η χώρα μας βιώνει μια ολική οικονομική καταστροφή, η οποία έχει μετατραπεί σε ανθρωπιστική κρίση.

Είναι φρόνιμο να σας υπενθυμίσει κάποιος, ότι τα οικονομικά αδιέξοδα τείνουν να γίνουν και εθνικά αδιέξοδα. Η μείωση του πληθυσμού της πατρίδας μας κατά 5,5 % όπως καταγράφηκε το 2012 πότε επιτέλους θα σας απασχολήσει σοβαρά;

Καταθέσατε ένα ακόμη προϋπολογισμό που μας οδηγεί πέρα από την χρεοκοπία, πέρα κι από την πτώχευση, αλλά στον αφανισμό. Εύχομαι να κάνουμε λάθος.

Και θεωρώ υποχρέωσή μου να σας υπενθυμίσω , ότι επιπλέον μέτρα θα έχουν δυσμενείς πολιτικές και κοινωνικές επιπτώσεις που εμποδίζουν την εξομάλυνση των συνθηκών στην ελληνική οικονομία και την επιστροφή της χώρας στην ανάπτυξη.

Κι αυτό γιατί αφορά τον πραγματικό προϋπολογισμό που ακολουθεί, όποια ονομασία και αν του προσδώσουμε, τροποποιημένο ή συμπληρωματικό.

Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά

Βουλευτής Σερρών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή της Δημοκρατικής Αριστεράς
Δημήτριου Αναγνωστάκη
Βουλευτή Ευβοίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Κατατέθηκε την Παρασκευή στη Βουλή το σχέδιο του Προϋπολογισμού για το 2014. Ένας ακόμα προϋπολογισμός που δεν καταφέρνει να πείσει, με ποιο τρόπο θα αναχαιτίσει την συνεχιζόμενη ύφεση της Ελληνικής Οικονομίας ακόμα και αν στις προβλέψεις του περιλαμβάνει ευχή για ανάπτυξη στο 0.6% του ΑΕΠ, χωρίς να συνυπολογίζει την αλλοίωση που θα υποστούν οι στόχοι του προϋπολογισμού μετά τη λήψη μέτρων για την κάλυψη του δημοσιονομικού κενού. Μάλιστα το σχέδιο του προϋπολογισμού αναφέρει ότι η αύξηση έστω του αναμικτού 0.6% στο ΑΕΠ θα είναι συνέπεια της αύξησης των επενδύσεων και της ενίσχυσης των εξαγωγών. Όμως με το συνεχώς μεταβαλλόμενο οικονομικό περιβάλλον, στο οποίο ζούμε, είναι αμφίβολο αν έχουν δημιουργηθεί οι συνθήκες για μακροχρόνιες επενδύσεις που θα βάλλουν τη χώρα σε τροχιά ανάκαμψης. Η έλλειψη πολιτικής βούλησης για νέες στρατηγικές που θα οδηγήσουν τη χώρα μακριά από την κρίση, παρουσιάζει ένα δημόσιο χρέος, το οποίο μένει σχεδόν αμετάβλητο και δημοσιονομικά ελλείμματα για το 2013 και το 2014 συνολικού ύψους 8,1 δις ευρώ.

Σημαντικότερη συνθήκη που δημιουργεί την πεποίθηση της προσωρινότητας του Προϋπολογισμού, αποτελεί η αδυναμία προσδιορισμού των μέτρων που θα καλύψουν το δημοσιονομικό κενό, το οποίο δεν είναι ακόμα συμφωνημένο με την τρόικα, καθώς και τον τρόπο που θα αλλοιωθούν οι οικονομικοί στόχοι του 2014 μετά την εφαρμογή των μέτρων που αυτή τη στιγμή δεν υπολογίζονται.

Οι πολιτικές που θέλει να εφαρμόσει η δικομματική κυβέρνηση παρουσιάζονται μονοδιάστατα, καθώς ο τρόπος που προτείνεται για το πέρασμα σε συνθήκες ανάπτυξης, εξαρτάται καθαρά από την εισπραξιμότητα των δημοσίων εσόδων, τα οποία για μια ακόμα χρονιά εμφανίζουν μεγαλύτερες απαιτήσεις από τους Έλληνες φορολογούμενους. Μην ξεχνάμε βέβαια το παράλογο ότι για τον προϋπολογισμό του 2012 είχε υπολογιστεί η καταβολή τους ΦΑΠ για τρία συνεχόμενα χρόνια, ενώ από τον φετινό προϋπολογισμό μόνο από φόρο περιουσίας η κυβέρνηση επιθυμεί να εισπράξει 1.2 δις ευρώ περισσότερα.

Η δημοσιονομική προσαρμογή που προτείνει η κυβέρνηση είναι της τάξης των 5,2 δις ευρώ και στηρίζεται στην αύξηση των φορολογικών εσόδων και στην περιστολή των κοινωνικών δαπανών. Και πρόκειται για μια δημοσιονομική προσαρμογή που έρχεται στις ήδη συρρικνωμένες κοινωνικές δαπάνες, αλλά και στην ήδη επιβαρυνμένη υψηλή φορολογία ακινήτων. Έχουν ήδη περάσει έξι χρόνια ύφεσης και 3 χρόνια άγριας λιτότητας, στα οποία οι πολίτες έχουν συνεισφέρει τα μέγιστα αγγίζοντας τα όρια της φοροδοτικής τους ικανότητας και με τον φετινό προϋπολογισμό ζητείται να συνεισφέρουν κατά 2,1 δις περισσότερα, στόχος ο

οποίος μέσω της κατάργησης των φοροαπαλλαγών και εκπτώσεων φόρου φαντάζει δύσκολος. Ενώ ο περιορισμός των κοινωνικών δαπανών κατά 3,1 δις ευρώ θα πιέσει ακόμα περισσότερο τα ταμεία και τους ασφαλισμένους με το ενδεχόμενο μείωσης συντάξεων να φαντάζει βέβαιο, γεγονός που με τη σειρά του θα οδηγήσει σε μείωση κατανάλωσης και μείωση ασφαλιστικών εισφορών και κατά συνέπεια στην ανατροφοδότηση της ύφεσης.

Η επιχειρηματολογία του κυβερνητικού σχηματισμού για την πορεία επιτυχίας των οικονομικών στόχων του 2014, αποτελείται από 4 σημεία τα οποία αναφέρουν:

1. **Την επίτευξη διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων, μέσω της εφαρμογής των κανόνων και πρακτικών χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.** Όμως γνώμη μας είναι ότι η επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων δεν σχετίζεται με τις διαρθρωτικές δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις, αν αυτές δεν συνοδεύονται με τις απαραίτητες αλλαγές στο αναπτυξιακό περιβάλλον που θα διασφαλίσουν καλύτερες παραγωγικές και ανταγωνιστικές δυνατότητες για το σύνολο της οικονομίας.

2. **Από την επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης που εδράζεται στην αύξηση των επενδύσεων και την ενίσχυση των εξαγωγών καθώς και στη διατήρηση της κατανάλωσης σε υψηλά επίπεδα.** Όμως στα στοιχεία του προϋπολογισμού παρατηρούμε μείωση της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 1,6%. Ο προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση των επενδύσεων από -5,9% το 2013 σε 5,3% το 2014 και ρυθμό επέκτασης των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών από 2,5% το 2013 σε 4,6% το 2014. Και σε αυτή την περίπτωση παρατηρούμε ότι οι προβλέψεις αυτές γίνονται κάτω από την προϋπόθεση παραδοχών που θέλουν την ελληνική οικονομία να επιτυγχάνει άλματα ανταγωνιστικότητας και να ανατρέπει τις υφεσιακές τάσεις της οικονομίας. Όμως σύμφωνα με στοιχεία του ΔΝΤ η Ελλάδα πρόκειται να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της με όρους κόστους εργασίας μόλις κατά 2%, ποσοστό που δεν θεωρείται ικανό για να ανατρέψει τη στασιμότητα και την ύφεση. Παράλληλα, εκτιμήσεις διεθνών οικονομολόγων αναφορικά με τις τάσεις ανάπτυξης, προβλέπουν ότι δεν θα υπάρξει εντυπωσιακή ανάκαμψη στην παγκόσμια οικονομία.

Με τις εισροές Ξένων Άμεσων Επενδύσεων να αφορούν κυρίως την εξαγορά εγχώριων ΔΕΚΟ και περιουσιακών στοιχείων, δηλαδή μόνο από το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, η παραγωγική δυνατότητα της χώρας μένει στάσιμη, χωρίς να δημιουργούνται συνθήκες ανάπτυξης που θα αντιστρέψουν την οικονομική στασιμότητα.

3. **Την περαιτέρω ενίσχυση της βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους, την οποία στηρίζει στην επίτευξη διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων, στην ισχυροποίηση των αναπτυξιακών εργαλείων αλλά κυρίως στην αρωγή των εταίρων για ελάφρυνση του δημοσίου χρέους.** Αυτή είναι μια έμμεση παραδοχή για τη μη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους αν συνυπολογίσουμε τις προαναφερθείσες αναλύσεις τόσο για την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων που βασίζονται μόνο στη δημοσιονομική προσαρμογή όσο και για την δυνατότητα περαιτέρω ανάπτυξης βασισμένης σε αυτή την πολιτική. Αναφέρουμε εδώ, ότι με επαναλαμβανόμενες ερωτήσεις της Δημοκρατικής Αριστεράς προς το Υπουργείο Οικονομικών έχει ζητηθεί ενημέρωση για την πρόοδο της μελέτης για ένα αναπτυξιακό μοντέλο 10ετούς διάρκειας που θα έπρεπε να έχει παραδοθεί

στο Υπουργείο από το IOBE και το ΚΕΠΕ μέχρι τον Ιούνιο που μας πέρασε, αλλά μέχρι και σήμερα δεν έχει ολοκληρωθεί. Αναφέρουμε αυτή την πραγματικότητα, για να γίνει αντιληπτό ότι τα υφιστάμενα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζονται σε επίπεδο εξαγγελιών αλλά με εφαρμόσιμες πολιτικές που θα τοποθετήσουν την Ελλάδα σε ένα νέο ανταγωνιστικό επίπεδο και θα διασφαλίσουν τη μακρόχρονη καλή απόδοσή της, τόσο με όρους ανταγωνιστικότητας όσο και ανάπτυξης. Παράλληλα η πεποίθηση ότι οι εταίροι μας θα πεισθούν να ελαφρύνουν το δημόσιο χρέος, προς στιγμή δεν έχει απήχηση στους ευρωπαϊκούς κύκλους καθώς κάθε παρόμοια συζήτηση μετατίθεται χρονικά για το μέλλον δεδομένης και της ακυβερνησίας στην οποία βρίσκεται η Γερμανία μέχρι και σήμερα.

4. Η τελευταία προτεραιότητα που θέτει το Υπουργείο Οικονομικών ως προϋπόθεση για την επίτευξη των οικονομικών στόχων, είναι η διαμόρφωση των συνθηκών για την έξοδο της χώρας στις αγορές. Το σημείο αυτό λαμβάνει ως δεδομένη την επιτυχία όλων των παραπάνω στόχων και εξαγγέλλει την έξοδο στις αγορές εντός του 2014, γεγονός που διαψεύδεται από όλους τους οικονομικούς οργανισμούς που εποπτεύουν τη χώρα.

Έχουμε ήδη αναφερθεί σε κάποια βασικά στοιχεία του προϋπολογισμού, όπως στις προβλέψεις για το πρωτογενές πλεόνασμα, στη διαμόρφωση του ΑΕΠ, στο ρυθμό ανάπτυξης και τώρα θα αναφερθούμε στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, στις δαπάνες για την υγεία, στις δαπάνες για την παιδεία και στις περικοπές των κοινωνικών δαπανών και τις δαπάνες του ασφαλιστικού συστήματος.

Για τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού προβλέπεται αύξηση εσόδων κατά 2.3 δις ευρώ από την άνοδο που παρατηρείται στους άμεσους φόρους κατά 8.5%, που οφείλεται κατά κύριο λόγο στο φόρο εισοδήματος που είναι αυξημένος κατά 11.5% και τον φόρο στην περιουσία που είναι αυξημένος κατά 41.4%.

Οι μεγαλύτερες περικοπές δαπανών θα έρθουν από την κοινωνική ασφάλιση και την υγεία όπου οι δαπάνες μειώνονται συνολικά κατά 2.29 δις ευρώ, ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της συνολικής μείωσης των δαπανών από 52.6 δις το 2013 σε 49.4 δις για το 2014. Το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας δεν θα επιδεινωθεί, όπως υποστηρίζει το Υπουργείο εργασίας, γιατί τα κενά χρηματοδότησης της τάξης των 1.4 δις για το ΙΚΑ και των 800 εκ. ευρώ για τον ΟΑΕΕ θα καλυφθούν από τις ενέργειες του Υπουργείου για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής που αναμένεται να αποδώσουν τουλάχιστον 600 εκ. ευρώ, αφήνοντας πολλά ερωτηματικά για το εναπομείναν 1,6 δις ευρώ που παραμένει ακάλυπτο.

Η Δημοκρατική Αριστερά θέτοντας από την πρώτη στιγμή ως κύριο όπλο απέναντι στη συνεχιζόμενη πολιτική λιτότητας που ανατροφοδοτεί την ύφεση, τις αναπτυξιακές πολιτικές, βλέπει και το φετινό προϋπολογισμό να σημειώνει μειώσεις στα προγράμματα που μπορούν να αποδώσουν πολλαπλασιαστική ισχύ και αναφέρουμε ως αρχή, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο για το 2013 ήταν αρχικά προϋπολογισμένο ότι θα φτάσει τα 7 δις, κατόπιν κουρεύτηκε στα 6,8 δις για να αντισταθμίσει το κενό που δημιουργήθηκε από τις τελευταίες αλλαγές στο φόρο ακινήτων για συγκεκριμένες κατηγορίες. Σημειώνουμε εδώ ότι η

μείωση είναι ακόμα μεγαλύτερη, αν λάβουμε υπόψη ότι από τα 6,8 δις τα 6,1 αφορούν ανελαστικές δαπάνες που χρηματοδοτούνται από την Ε.Ε. και το ΕΣΠΑ και κατά συνέπεια δεν μπορούσαν να μειωθούν, το ποσό όμως που προκύπτει από τους εθνικούς πόρους είναι πλέον υπολογισμένο στα 700 εκ. ευρώ, ποσό μικρότερο και από αυτό του 2013, που εκτιμάτε ότι θα κλείσει στα 850 εκ. ευρώ.

Αντίστοιχα, θεωρώντας ως κύριο εκφραστή της όποιας κοινωνικής πολιτικής εφαρμόζεται πλέον, την τοπική αυτοδιοίκηση, παρατηρούμε το ποσό που προϋπολογίζεται για τη χρηματοδότηση της τοπικής αυτοδιοίκησης από τον Τακτικό Προϋπολογισμό και βλέπουμε ότι είναι και αυτή είναι μειωμένη κατά τουλάχιστον 100εκ. ευρώ, δημιουργώντας ένα ακόμα άγχος στους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης που θα πρέπει να έχουν ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς με ένα μικρότερο διαθέσιμο κεφάλαιο, αλλά με διογκούμενες τις κοινωνικές ανάγκες που επιβάλλουν μεγαλύτερη συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης για την άμβλυνση των κοινωνικών αδικιών.

Παρακολουθούμε επίσης τις πιστώσεις του Υπουργείου Εσωτερικών που σχετίζονται με τις αποδόσεις των ΚΑΠ και της ειδικής επιχορήγησης για την ενίσχυση των ΟΤΑ, καθώς και τις οφειλόμενες αποδόσεις παρελθόντων ετών. Αναφορικά λοιπόν με τις αποδόσεις των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων παρατηρούμε ότι όπως και στον προϋπολογισμό του 2013, έτσι και στον φετινό ο υπολογισμός από την απόδοση του ΦΠΑ και την απόδοση επί των Φόρων εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, καθώς και από το φόρο ακίνητης περιουσίας δεν αντιστοιχεί με την πραγματική αξία που θα έπρεπε να αποδοθεί. Συγκεκριμένα, ενώ βλέπουμε στον προϋπολογισμό έσοδα από ΦΠΑ αξίας 13.533εκ ευρώ, θα έπρεπε να προϋπολογίζεται για απόδοση το 12% αυτού του ποσού δηλαδή 1.623 δις ευρώ έναντι των 909 εκ. ευρώ. Αντίστοιχα για την απόδοση επί του φόρου εισοδήματος νομικών και φυσικών προσώπων, θα έπρεπε να υπολογίζεται το 21,3% των 11.685 δηλαδή ποσό της τάξης των 2,48 δις ευρώ και τέλος από το φόρο ακίνητης περιουσίας το 50% των 2,857 δις ευρώ δηλαδή αξία 1,43 δις ευρώ. Δηλαδή οι ΚΑΠ για το 2014, ενώ θα έπρεπε να αποδώσουν συνολικά 5,91 δις ευρώ, βλέπουμε ότι οι μεταβιβάσεις για ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού δεν ξεπερνούν τα 2,8 δις ευρώ, με την απόκλιση να είναι μεγαλύτερη από 100%.

Κατά τη γνώμη μας και θα σταθώ σε δύο ακόμα στοιχεία, υπάρχει το ανέφικτο των μεγεθών. Δεν υπάρχει με βάση της εκτίμησης της ΔΗΜΑΡ, κανένα μικροοικονομικό μοντέλο το οποίο, να υποθέτει μείωση της δημόσιας κατανάλωσης -4%, μείωση της ιδιωτικής κατανάλωσης -1,6%. Η ύπαρξη εμπορικού ελλείμματος ισοζυγίων αγαθών, μικρή άνοδο των επενδύσεων μόλις 5,3%, και τελικά να καταλήγει σε θετικό ρυθμό μεγέθυνσης του ΑΕΠ δηλαδή, αυτό που είπα προηγούμενα 0,6%.

Οι δαπάνες για μας, είναι το κύριο πρόβλημα του προϋπολογισμού. Συνεχίστε μια πολιτική περιστολής δαπανών, που το σύνολο προκύπτει από μείωση κοινωνικών δαπανών. Ενδεικτικά, μείον 29,1% στον ΕΟΠΥΥ, μείον 18,9% στο Υπουργείο Υγείας, μείον 15,2% στα ασφαλιστικά ταμεία, μείον 8,8% στο Υπουργείο Εργασίας, μείον 5,7% στο Υπουργείο Παιδείας. Το επιχείρημα ότι οι μειώσεις, προκύπτουν από εξορθολογισμό των δαπανών και περιορισμό της σπατάλης, μάλλον δεν ευσταθεί και εξηγούμε γιατί.

Αν ίσχυε ότι πάμε σε εξορθολογισμό, τότε η μείωση των κοινωνικών δαπανών δεν θα είχε επιδεινώσει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος που, ισχυρίζεται ότι δεν έχει μειωθεί η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Δεύτερον, ακόμα και στην περίπτωση που η εξοικονόμηση προήλθε από περιορισμό της δαπάνης, τα εξοικονομούμενα ποσά δεν πρέπει να αφαιρεθούν κατά τη γνώμη μας, από το σύστημα αλλά να χρησιμοποιηθούν για την εξυπηρέτηση περισσότερων αναγκών.

Με άλλα λόγια, η εξοικονόμηση ισούται είτε με τα ίδια χρήματα, καλύπτουμε περισσότερες ανάγκες ή με το καλύπτουμε τις ίδιες ανάγκες με λιγότερα χρήματα. Λόγω της κοινωνικής κατάστασης, λόγω της συγκυρίας η ενδεδειγμένη επιλογή για μας, είναι η πρώτη δηλαδή, ότι με τα ίδια χρήματα καλύπτουμε περισσότερες ανάγκες. Δυστυχώς, φαίνεται ότι η Κυβέρνηση επιλέγει το δεύτερο.

Τώρα, λίγα λόγια για την γενική κατεύθυνση της οικονομικής πολιτικής, κατά την κρίση μας, κύριε Υπουργέ, ένα κύριο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί-κάνετε προσπάθεια να δώσετε κάποιες απαντήσεις, κατά τη γνώμη μου όχι πιστικιές-το ζήτημα της ανεργίας. Πότε η ανεργία, θα πέσει από το 30% στο 20% και πότε η ανεργία των νέων, θα πέσει από το 70% στο 30%; Εάν αυτό το ερώτημα δεν απαντηθεί, όλα τα άλλα πλεονάσματα, δανεισμός, όσο θετικά και αν είναι δεν αφορούν την καθημερινότητα, δεν αφορούν την ελληνική κοινωνία.

Σύμφωνα με την κυβερνητική πολιτική, η ανεργία θα μειωθεί σταδιακά σε βάθος χρόνου. Αρκεί αυτό ως απάντηση; Κατά τη γνώμη μου όχι. Η αντιπρόταση της ΔΗΜΑΡ, ο κύριος στόχος των διαπραγματεύσεων με την Τρόικα, των επαφών του κυρίου Πρωθυπουργού στο εξωτερικό, της συζήτησης για την αναδιάρθρωση του χρέους, θα πρέπει να είναι η διαμόρφωση ενός προγράμματος, συμφωνίας που θα προβλέπει μείωση της ανεργίας κατά 10%, εντός των επόμενων 4 ετών.

Αυτό πρέπει να είναι το απόλυτο κριτήριο αξιολόγησης, της οικονομικής πολιτικής και αυτό είναι το μόνο κριτήριο κατά τη γνώμη μας, βάσει του οποίου μπορούμε να πούμε ότι βγήκαμε από την κρίση. Δεν έχω χρόνο, θα πω απλά ότι με τέτοια ποσοστά ανεργίας, οι ελληνικές οικογένειες έχουν βρεθεί χωρίς δυνατότητα, να καλύψουν τις βασικές ανάγκες διαβίωσης, διατροφή, θέρμανση κλπ. Ενώ, δυστυχώς αυξάνεται ραγδαία ο ρυθμός φτωχοποίησης του, πληθυσμού μας.

Αυτή η σκληρή πραγματικότητα δεν φαίνεται να απασχολεί τον προϋπολογισμό του 2014. Δεν υπάρχουν μέτρα και πόροι ακόμα και για την εξασφάλιση ενός στοιχειώδους δείκτη κοινωνικής προστασίας, ενώ το 70% του πρωτογενούς πλεονάσματος, αν και θεσμοθετημένο, μάλλον θα έρθει αργά για να ανακουφίσει.

Θέλοντας να απαντήσω στις 20 παρατηρήσεις που με βάση αυτές θα πρέπει να ψηφίσουμε, προσπαθώ να σας αποκρούσω λέγοντας ότι η Δημοκρατική Αριστερά θα καταψηφίσει τον προϋπολογισμό, γιατί δυστυχώς δεν είναι αναπτυξιακός, αντίθετα είναι αντιαναπτυξιακός, διατηρεί την ύφεση, δεν παράγει οικονομικούς στόχους για τους πολίτες. Φροντίζει περισσότερο για την διάδοση των τραπεζών και λιγότερο για την κοινωνία, λαμβάνει υπόψη τους αριθμούς, δεν δίνει καμία προοπτική στους νέους, δεν δίνει πειστικές απαντήσεις για τις διαρθρωτικές αλλαγές.

Συμβάλλει σε νέα μείωση του Α.Ε.Π., δεν δίνει προοπτική στις επιχειρήσεις, δεν προβλέπει την καταβολή όλων των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου. Προωθεί την υπερφορολόγηση, καθυστερεί τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ε.Ε.. Δεν χτυπά την φοροδιαφυγή, συντηρεί δυστυχώς την λογική των προϋπολογισμών, παρωχημένων λογικών προηγούμενων ετών. Έτσι λοιπόν σε ένα ισοσκελισμένο προϋπολογισμό βλέπουμε έναν φτωχοποιημένο λαό και γι' αυτό λέμε όχι.

Δημήτριος Αναγνωστάκης

Βουλευτής Ευβοίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΤΣΩΤΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Χρήστου Κατσώτη
Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

θέλω να αρχίσω με ένα σχόλιο με αφορμή τη συνέντευξη τύπου του κου Σαμαρά και του κου Σουλτς σχετικά με την Ελληνική Προεδρία.

Ο ελληνικός λαός έχει πληρώσει ακριβά τα «οράματα» της ΕΕ, για να πιστέψει πάλι στη «σωτηρία» που του υπόσχονται η κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου, εντός αυτής της συμμαχίας του κεφαλαίου. Η ελληνική προεδρία της ΕΕ θα συνεχίσει την υλοποίηση των αντιλαϊκών πολιτικών και των μνημονίων διαρκείας που επιβάλλονται σε βάρος όλων των λαών της Ευρώπης, με αφορμή και την επιτήρηση των χωρών - μελών που ξεκινάει από 1/1/2014. Όσοι υπόσχονται μια διαφορετική ανθρώπινη και φιλολαϊκή ΕΕ, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς, κοροϊδεύουν ξεδιάντροπα τους λαούς της Ευρώπης.

Ο προϋπολογισμός αποτυπώνει εκτός όλων των άλλων και την πολιτική για την ανεργία, τους μισθούς, τις εργασιακές σχέσεις, το ασφαλιστικό, το ύψος των κύριων και επικουρικών συντάξεων, τα όρια ηλικίας, τα μέτρα για την υγεία και την πρόνοια, τα μέτρα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι ο λεγόμενος κοινωνικός προϋπολογισμός. Θύματά του οι άνεργοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες, οι γυναίκες και ιδιαίτερα οι νέοι και οι νέες. Αυτοί, που με τα μέτρα που νομοθετήσατε και υλοποιούνται οδηγούνται στην φτώχεια, στην εξαθλίωση, στην απόγνωση, οι ίδιοι καλούνται να πληρώσουν άλλα 6 δις ευρώ με παραπέρα μείωση των μισθών και των συντάξεων, την παραπέρα μείωση των δαπανών για υγεία, παιδεία, πρόνοια, την πρωτόγνωρη φοροληστεία.

Στο σχέδιο, οι δαπάνες του κοινωνικού προϋπολογισμού το 2014 θα είναι μειωμένες κατά 4,753 δις. Ευρώ, δηλαδή θα είναι μειωμένες οι δαπάνες για συντάξεις, υγεία και επιδόματα και άρα οι παροχές προς εργαζόμενους, άνεργους και συνταξιούχους. Αρχίζω με τον εφιάλη των λαϊκών οικογενειών την ανεργία τους άνεργους.

1. Σε πολύ χειρότερη κατάσταση θα βρεθούν και οι άνεργοι, αφού παρά τη δραματική αύξηση του αριθμού τους, που θα συνεχιστεί και το νέο έτος, το κονδύλι για επιδόματα μένει καθηλωμένο στα φεινά επίπεδα (1,449 δις. ευρώ, από 1,430 δις. ευρώ φέτος). Είναι γνωστό ότι από το 1,5 εκατομμύριο άνεργους, επιδοτούνται μόνο οι 145.000 ή το 10,5%. Το 66,6% είναι μακροχρόνια άνεργοι. Την πλειοψηφία των ανέργων την κατευθύνεται προς τις ΜΚΟ την φιλανθρωπία, τα συσσίτια.

Το ποσοστό των ανέργων νέων έφτασε στο 62%. Μέρος αυτών ανακυκλώνεται στα προγράμματα κατάρτισης απόκτησης εμπειρίας, μαθητείας επιταγή εργασίας και ξανά στην ανεργία. Ο ΟΑΕΔ έχει μετατραπεί σε οργανισμό στήριξης των επιχειρηματιών. Πολλά δις

ευρώ μεταφέρονται στα θησαυροφυλάκιά τους στα πλαίσια των λεγόμενων ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης.

Η ανεργία είναι σύμφυτη με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης. Η ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας μπορεί να γίνει μόνον στα πλαίσια μιας άλλης οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας, στη βάση της κοινωνικοποίησης των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής και του παραγωγικού συνεταιρισμού, με κεντρικό σχεδιασμό, με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Μόνον σε αυτές τις συνθήκες, όπου δεν θα υπάρχει το κυνήγι του καπιταλιστικού κέρδους, θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για την εξάλειψη της ανεργίας. Αυτός είναι ο δρόμος ανάπτυξης που συμφέρει την χώρα μας και τους εργαζομένους και το ΚΚΕ θα κάνει ό,τι μπορεί για να ανοίξει αυτή η προοπτική. Η λήψη των άμεσων μέτρων που περιέχονται στην πρόταση νόμου που έχει καταθέσει το ΚΚΕ έχουν επείγοντα και επιτακτικό χαρακτήρα για την ανακούφιση των ανέργων, των αυτοαπασχολούμενων και των μικρομεσαίων αγροτών. Αποκτά γενικότερη σημασία η πρόταση του ΚΚΕ για αύξηση της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων στο 45%.

Καταθέτουμε ολόκληρη την πρόταση για τα πρακτικά.

2. Οι μειωμένες δαπάνες, ιδιαίτερα στα ασφαλιστικά ταμεία σημαίνει παραπέρα μείωση των συντάξεων. Ήδη έχουν δρομολογηθεί από το 2010 μεγάλες ανατροπές στις συντάξεις κύριες και επικουρικές που για τις δεύτερες στοχεύετε έως και κατάργηση. Την εγγύηση του κράτους για τις κατώτερες συντάξεις την πήγατε στα 360 € από τα 460 που ήταν έως σήμερα και αυτό για τα 35 χρόνια τα οποία θα γίνουν 40. Ήδη νομοθετήσατε και θα υλοποιήσετε την αναλογική σύνταξη τόσο για την ανταποδοτική όσο και την βασική. Αυτό σημαίνει ότι οι 10.500 ή οι 12000 ημέρες ασφάλισης με την μεγάλη ανεργία με τις ελαστικές μορφές εργασίας θα αφορά πολύ λίγους με ότι σημαίνει η αναλογικότητα για όσους δεν συμπληρώνουν αυτές τις προϋποθέσεις. Νομοθετήσατε την κατάργηση του ΕΚΑΣ για τους συνταξιούχους που είναι κάτω των 65 ετών. Οι ανασφάλιστοι, οι άνεργοι, στερούνται τις βασικές παροχές υγείας, περίθαλψης. Οι ασφαλισμένοι πληρώνουν μεγάλα ποσά για τη συμμετοχή στα φάρμακα, για νοσηλεία, για εξετάσεις. Ήδη για κάθε συνταγή παρακρατείται ένα ευρώ, πέρα από τα 5 για το εισιτήριο στο νοσοκομείο, καθιερώσατε και 25 για τη νοσηλεία. Οι ασφαλισμένοι αναγκάζονται να πληρώνουν στα απογευματινά ιατρεία αφού τα ραντεβού δίνονται και μέχρι 2 χρόνια μετά. Τα ΚΕΠΑ αποτέλεσαν το εργαλείο τον μηχανισμό περικοπής και κατάργησης αναπηρικών συντάξεων. Είναι χαρακτηριστικό ότι άτομα με νοητική υστέρηση πιστοποιούνται από τα ΚΕΠΑ σαν υγιή.

Η πολιτική στήριξης της επιχειρηματικής δράσης στην ασφάλιση έχει επιδεινώσει την κατάσταση σε όλους τους δείκτες. Για το ΚΚΕ η κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία δεν είναι λογιστικό πρόβλημα ή ζήτημα κακοδιαχείρισης, αλλά αποτέλεσμα συστηματικής και σχεδιασμένης κρατικής παρέμβασης. Ποιοι είναι οι κεντρικοί στόχοι: η συρρίκνωση της τιμής της εργατικής δύναμης (μείωση μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους), τη μεταφορά των ασφαλιστικών βαρών του κράτους και των μονοπωλιακών ομίλων στις πλάτες των

εργαζόμενων, την επιβολή της ανταποδοτικότητας, με τη χρησιμοποίηση του ασφαλιστικού ως πεδίο κερδοφόρων επενδύσεων, την αξιοποίηση των αποθεματικών του ασφαλιστικού συστήματος για τη χρηματοδότηση μονοπωλιακών ομίλων. Στα πλαίσια αυτής της στρατηγικής, το ασφαλιστικό σύστημα συνεχίζει να δέχεται συντριπτικά χτυπήματα. Οι προβλέψεις στον προϋπολογισμό υπηρετούν τους παραπάνω στόχους.

Το ΚΚΕ θέλει και με αφορμή τη συζήτηση να θέσει στο εργατικό κίνημα τα επείγοντα ζητήματα για διεκδίκηση όπως:

- Επαρκής χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων και εξασφάλιση της χορήγησης των συντάξεων και παροχών.
- Πλήρης κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων και των παροχών.
- Καμία μείωση και αποκατάσταση των κύριων και επικουρικών τους συντάξεων. Επαναφορά 13ης και 14^{ης} κύριας και επικουρικής σύνταξης. Άμεση αποκατάσταση των απωλειών από τις περικοπές επιδομάτων και συντάξεων σε ειδικές ομάδες όπως συντάξεις αναπηρίας, χρειάς κοκ.
- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων και των εφαρμοστικών νόμων
- Κανένα πρόγραμμα ανεργίας, πρακτική άσκηση ή πρόγραμμα μαθητείας χωρίς συντάξιμα έτη.
- Να πληρώσει το κράτος και η εργοδοσία για τα ελλείμματα στα ταμεία. Κάλυψη, με κρατική χρηματοδότηση, του συνόλου των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.
- Καμία περικοπή στα φάρμακα και τις δαπάνες. Δωρεάν φάρμακα. Να καταργηθούν οι λίστες.
- Πλήρης, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, με ανανέωση των βιβλιαρίων του ΙΚΑ και των άλλων ταμείων, για όλους τους ανέργους και τις οικογένειές τους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Καταβολή των προνοιακών επιδομάτων στην ώρα τους. Καταβολή του επιδόματος και της σύνταξης σε όσους βρίσκονται σε αναμονή για εξέταση, επανεξέταση ή έκδοση απόφασης.
- Εξασφάλιση της υγείας και της ασφάλειας, μέτρα προστασίας στους χώρους δουλειάς, μέσα από το κρατικό σώμα γιατρών εργασίας και τεχνικών ασφάλειας.
- Σφράγισμα των βιβλιαρίων υγείας όλων των αυτοαπασχολούμενων που αδυνατούν να πληρώσουν τις εισφορές τους, χωρίς προϋποθέσεις.
- Όχι στη μεταφορά των χρεών των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ στην εφορία.
- Πάγωμα των οφειλών προς τον ΟΑΕΕ όσο διαρκεί η κρίση, χωρίς προσαυξήσεις και πρόστιμα. Κατάργηση όλων των διατάξεων που προβλέπουν την ποινικοποίηση των οφειλών προς το ταμείο. Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, χωρίς υποβιβασμό της ασφαλιστικής κλάσης και χωρίς μείωση της σύνταξης.
- Κάλυψη των ελλειμμάτων και χρηματοδότηση του ΟΓΑ κατά τα 2/3 από το κράτος και 1/3 από τον ασφαλισμένο.

- Κάλυψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης όλων των αγροτών με αποκλειστική ευθύνη του κράτους. Να μην πληρώσουν οι φτωχοί αγρότες στον ΟΓΑ για τις εισφορές για Υγεία - Σύνταξη. Αναβάθμιση των κοινωνικών συνθηκών ζωής στην ύπαιθρο με την πλήρη κάλυψη και υψηλού επιπέδου δημόσιες δωρεάν παροχές σε υγεία, παιδεία, πρόνοια, παιδικούς σταθμούς.

Όλα αυτά είναι φλέγοντα ζητήματα που αφορούν την πλειοψηφία του λαού και για τα οποία εσείς κινείστε στην αντίθετη κατεύθυνση.

Καταθέτουμε την πρότασή για το ασφαλιστικό στα πρακτικά

3. Σε οικονομικό στραγγαλισμό οδηγούνται και τα νοσοκομεία, αλλά και ο ΕΟΠΥΥ. Οι επιχορηγήσεις προς τα νοσοκομεία μειώνονται σε 1,111 δισ. ευρώ, έναντι 1,639 δισ. το 2013 και 1,401 δισ. το 2012. Πρόκειται, για μειώσεις 32,2% σε σχέση με το 2013 και 20,7% σε σχέση με το 2012. Ήδη τα νοσοκομεία βρίσκονται σε απορρύθμιση, λόγω των ελλείψεων σε βασικά υλικά. Η κατάσταση προαλείφεται εκρηκτική, καθώς τα κονδύλια για την Επιτροπή Προμηθειών μειώνονται σε 201 εκατ. ευρώ το 2014 έναντι 385 εκατ. ευρώ 2013 και 304,56 εκατ. ευρώ το 2012. Τα κονδύλια για τις προμήθειες θα μειωθούν κατά 47,8% σε σχέση με το 2013. Ακόμα, οι υποδομές των νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας θα χειροτερέψουν καθώς το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων του υπουργείου Υγείας προβλέπει μόλις 64 εκατ. ευρώ εκ των οποίων τα 14 εκατ. ευρώ είναι από εθνικούς πόρους και τα 50 από κοινοτικά προγράμματα. Ο ΕΟΠΥΥ θα χρηματοδοτηθεί μόνο με 777 εκατ. ευρώ, όταν το 2012 χρειάστηκε επιπρόσθετη κρατική επιχορήγηση 300 εκατ. ευρώ, για να διαμορφωθεί τελικά σε 1,108 δισ. ευρώ για το 2013. Με άλλα λόγια, μειώνεται η επιχορήγηση κατά 29,9%, όταν ο ΕΟΠΥΥ έχει συνολικά χρέη προς τρίτους κοντά στα 1,8 δισ. ευρώ. Η οικονομική θηλιά στον ΕΟΠΥΥ, σε συνδυασμό με τις σχεδιαζόμενες ανατροπές στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας (ΠΦΥ), θα μετακυλήσουν ακόμα μεγαλύτερα βάρη στις τσέπες των ασθενών. Μόνο απ' τις περικοπές της φαρμακευτικής δαπάνης οι ασφαλισμένοι θα οδηγηθούν -σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ειδικών- να πληρώνουν στο τέλος του 2013 μεσοσταθμική συμμετοχή στα φάρμακα κοντά στο 32%, όταν το 2010 ήταν μόλις 9%.

Συνολικά οι δαπάνες Υγείας του τακτικού προϋπολογισμού θα διαμορφωθούν σε 4,361 δισ. ευρώ το 2014, έναντι 5,434 δισ. ευρώ το 2013. Είναι δηλαδή μειωμένες κατά 19,7%. Ο Υπουργός υγείας, εκφράζοντας την κυβέρνηση βεβαίως, δηλώνει ότι τίποτε δεν είναι δωρεάν και ότι η υγεία κοστίζει. Σε αυτή τη γραμμή ενισχύει την εμπορευματοποίηση, ανοίγει διάπλατα τις ήδη ανοιχτές πόρτες στην επιχειρηματική δράση.

Το ΚΚΕ αντιμετωπίζει την Υγεία σαν κοινωνικό δικαίωμα και παλεύει για ένα αποκλειστικά δημόσιο, δωρεάν, σύστημα Υγείας - Πρόνοιας, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες, με βασικό προσανατολισμό στην πρόληψη, ρίχνοντας βάρος στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, με το Κέντρο Υγείας που θα είναι συνδεδεμένο με τους χώρους δουλειάς, τα σχολεία, τους χώρους άθλησης κ.ά. Παλεύει για πλήρως στελεχωμένες και εξοπλισμένες μονάδες Υγείας σε όλα τα επίπεδα του συστήματος που θα αξιοποιούν τις κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνολογίας προς όφελος των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων. Αυτή η δυνατότητα προσκρούει στην καπιταλιστική βαρβαρότητα που θυσιάζει τις ανάγκες των

εργατικών - λαϊκών οικογενειών στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου, το οποίο αξιοποιεί για δικό του όφελος τις σύγχρονες τεχνολογίες, ελέγχει και κατευθύνει την έρευνα.

Ναι το ΚΚΕ, παλεύει για την κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της Υγείας και της Πρόνοιας, σε αντίθεση με τους «αριστερούς» διαχειριστές που στηρίζουν την επιχειρηματική δράση.

Καταθέτουμε την πρότασή μας για την υγεία πρόνοια φάρμακο στα πρακτικά

1. Βασικό εργαλείο για την προώθηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στο δημόσιο αποτελούν οι περιφέρειες και οι δήμοι με το πρόγραμμα Καλλικράτης. Ο προϋπολογισμός προβλέπει επίσης παραπέρα περικοπή των δαπανών κατά 30% από τα 3,525 του 2013 στα 2,573 δισ.. Περιφερειάρχες και δήμαρχοι είτε με κομματική στήριξη είτε ως ανεξάρτητοι, είτε ως αντικαλλικρατικοί, προετοίμασαν το έδαφος και προώθησαν την προσαρμογή της τοπικής και περιφερειακής διοίκησης στο καπιταλιστικό περιβάλλον, για ανταγωνιστικό δημόσιο στην υπηρεσία του κεφαλαίου. Αυτή η πολιτική εξειδικεύεται σε βάρος του λαού από την συντριπτική πλειοψηφία των αιρετών στελεχών των κομμάτων του ευρωμονόδρομου. Αποδείχτηκε ότι η τοπική διοίκηση ως αναπόσπαστο κρατικό όργανο του Αστικού κράτους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο έχει αποστολή την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις απολύσεις των εργαζομένων όπου μεγάλο μέρος των 11.000 απολύσεων που προγραμματίζει η κυβέρνηση, όπως αφήνει να διαρρέει, θα καλυφθεί από τους εργαζόμενους στους δήμους και στις περιφέρειες, Έχει επίσης αποστολή την εμπορευματοποίηση υπηρεσιών και έργων προς όφελος της επιχειρηματικής δράσης των μονοπωλιακών ομίλων σε βάρος της εργατικής λαϊκής οικογένειας ιδιαίτερα των νέων ζευγαριών.

2. Πάνω στα ερείπια μισθών συντάξεων εργασιακών σχέσεων και των περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες δημιουργήσατε το πρωτογενές πλεόνασμα και με το στόχο την διατήρηση και την αύξησή του συνεχίζεται τα μέτρα για την συμπίεση της αξίας της εργατικής δύναμης. Το εισόδημα των εργαζομένων έφτασε στα κατώτερα όρια. Καταργήσατε τον θεσμό των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, μειώσατε με νομό τον κατώτερο μισθό από τα 751 € στα 586 € και στα 512 για τους νέους και τις νέες. Θωρακίσατε την εργοδοσία από τις διεκδικήσεις των εργαζομένων καταργώντας στην ουσία τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας. Αξιοποιήσατε τις δυνάμεις τους συμβιβασμού και της υποταγής στο εργατικό κίνημα που υπογράφουν κλαδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις με μειώσεις των κλαδικών μισθών με στόχο να πάνε στα κατώτερα όρια του κατώτατου μισθού. Όλοι δηλαδή στα 586 € προς το παρόν, γιατί ο στόχος σας είναι να φτάσουμε τις ανταγωνίστριες χώρες. Είναι χαρακτηριστικές οι ρυθμίσεις που περιλάμβανε η επιχειρησιακή σύμβαση που υπόγραψε εταιρεία ασφάλειας με τους ανθρώπους της που παρουσιάζονται σαν εκπρόσωποι των εργαζομένων. Πρόβλεπαν ακόμη και την καταβολή των δεδουλευμένων στο 3μηνο. Ο νόμος Κατσέλη που προβλέπει την ίδρυση ενώσεων προσώπων και δικαίωμα υπογραφής συμβάσεων έχει συμβάλει τα μέγιστα σε αυτό που επισημαίνεται, την μείωση του μοναδιαίου κόστους εργασίας. Η παραπέρα συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης είναι στόχος σας και αναδεικνύεται και από τον προϋπολογισμό.

Το Κ.Κ.Ε. στηρίζει τα αιτήματα για επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 €, για κατάργηση του νόμου Κατσέλη, για επαναφορά του πλαισίου για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι στόχοι του προϋπολογισμού είναι βαθιά αντιλαϊκοί, υπηρετούν το κεφάλαιο και τις ανάγκες του. Το εργατικό λαϊκό κίνημα είναι ανάγκη να αγωνιστεί και να βάλει για διεκδίκηση τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Να μην επιλέξει διαχειριστή αλλά άλλο δρόμο ανάπτυξης που κουμάντο θα κάνουν οι εργαζόμενοι και όχι τα μονοπώλια, που οι προϋπολογισμοί θα προβλέπουν την ικανοποίηση των αναγκών του λαού και όχι τα κέρδη των μονοπωλίων.

Ναι, κύριε Υπουργέ, οι θυσίες του λαού πιάνουν τόπο, αλλά όχι γι' αυτόν, αλλά για τα μονοπώλια, τους επιχειρηματικούς ομίλους που θησαυρίζουν. Για τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης που στηρίζεται. Το πρωτογενές πλεόνασμα που το θεωρείτε επιτυχία δημιουργήθηκε πάνω στα συντρίμια του λαού. Η κρίση είναι καπιταλιστική είναι αυτού του δρόμου που υπηρετείται. Το χρέος της χώρας δεν το δημιούργησαν οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα. Το δημιούργησαν τα μονοπώλια, οι πολυεθνικές, η πολιτική σας. Τα ελλείμματα δεν τα δημιουργούν οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι δημιουργούν όλο τον πλούτο. Τα ελλείμματα τα δημιουργεί το κεφάλαιο και η πολιτική, που το υπηρετεί. Η πολιτική σας που στηρίζει αυτόν τον αντιλαϊκό δρόμο.

Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες και ιδιαίτερα, οι νέοι και οι νέες που είναι στην ανεργία, στην αναζήτηση εργασίας, έχουν καθήκον να στηρίζουν τη ζωή που δικαιούνται και η πολιτική σας τους τη στερεί. Έχουν καθήκον να οργανωθούν και να αγωνισθούν για το δρόμο ανάπτυξης, που θα υπηρετεί τις δικές τους ανάγκες. Οι ανάγκες τους είναι δουλειά για όλους, που το σύστημα που εσείς στηρίζετε δεν μπορεί να διασφαλίσει, πολιτισμός, αθλητισμός, υγεία, παιδεία, λαϊκή στέγη, καθολικά δικαιώματα, που η πολιτική σας τους τα στερεί.

Αυτές οι ανάγκες και όσες άλλες δημιουργεί η ίδια η εξέλιξη μπορούν να υπηρετηθούν με την πολιτική πρόταση που το Κ.Κ.Ε. απευθύνει σε όλους αυτούς, που κάνουν αέναες θυσίες και η ζωή τους γίνεται ακόμα χειρότερη, για να πιαστούν οι στόχοι του μεγάλου κεφαλαίου. Η ισχυρή συμμαχία όλων αυτών μπορεί να επιβάλλει τη μονομερή διαγραφή του χρέους, την αποδέσμευση από την Ε.Ε., την κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, τη δική τους εξουσία. Καλούμε τους εργαζόμενους και όλα τα λαϊκά στρώματα να κάνουν δική τους υπόθεση και να διεκδικήσουν ουσιαστική προστασία των ανέργων, με αύξηση του επιδόματος και να δίδεται σε όλους τους ανέργους.

Κατάργηση των νόμων για τις συλλογικές συμβάσεις. Επαναφορά του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ. Επαναφορά της 13ης και της 14ης σύνταξης. Κατάργηση κάθε συμμετοχής για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Άμεση κατάργηση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, αλλά και του Φ.Π.Α., που επιβαρύνει το πετρέλαιο θέρμανσης και το φυσικό αέριο για οικιακή χρήση. Κατάργηση όλων των χαρατσιών. Επαναφορά του αφορολόγητου στις 20.000 ευρώ και στις 40.000 ευρώ για το ζευγάρι.

Σε αυτήν την κατεύθυνση χρειάζεται να αγωνισθούν οι εργαζόμενοι και να προσπεράσουν κάθε άλλη διαχειριστική λογική, που κινείται στην ίδια γραμμή στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων. Να προσπεράσουν το φόβο και την τρομοκρατία, που ασκεί η εργοδοσία και η Κυβέρνηση, προβάλλοντας τη λογική των δύο άκρων, της βίας από όπου και αν προέρχεται, της ομαλότητας, της σταθερότητας και όπως αλλιώς προβάλλετε τη απαίτησή σας για υποταγή του εργαζόμενου και του λαού.

Καλούμε την πλειοψηφία του λαού να συμπορευτεί με το ΚΚΕ να δυναμώσει την συμμαχία της εργατικής τάξης των αυτοαπασχολούμενων των φτωχών αγροτών των νέων των γυναικών, αυτή μπορεί να γίνει η δύναμη της ανατροπής. Η συμμαχία αυτή, είναι η μόνη δύναμη, που θα απαλλάξει τη χώρα, τους εργαζόμενους από την φτώχεια την εξαθλίωση την εκμετάλλευση. Είναι η μόνη δύναμη, που μπορεί να βγάλει οριστικά τη χώρα από την κρίση και να απαλλάξει την κοινωνία από την σαπίλα του καπιταλισμού από τα παράσιτα.

Με την εξουσία της, τα εργοστάσια, οι επιχειρήσεις θα παράγουν για τον λαό, δεν θα καταστρέφονται. Θα γεννιούνται μεγάλα παραγωγικά έργα που θα δίνουν δουλειά, θα εξαλείφουν την ανεργία και την φτώχεια. Η γη θα καρπίζει για το λαό, δεν θα είναι χέρσα. Τα δάση, οι παραλίες θα δίνουν ζωή και χαρά στον λαό. Ο πλούτος της χώρας θα αξιοποιείται και θα δίνει ευημερία στο λαό. Η επιστήμη με την εξουσία των εργαζομένων θα ανθεί και θα είναι στην υπηρεσία του λαού. Ο πολιτισμός θα ανυψώνει τον λαό ηθικά πνευματικά, θα ανθούν οι τέχνες και ο πολιτισμός, για την πρόοδό του. Στην εργατική τάξη και τους συμμάχους της βρίσκεται η δύναμη, και το βέβαιο είναι ότι θα ανατρέψει τους εκμεταλλευτές της.

Η πρόταση διεξόδου που προτείνει το ΚΚΕ είναι μονόδρομος για την πλειοψηφία του λαού μας. Είναι η απάντηση στην βαρβαρότητα του σάπιου συστήματος, αποτελεί την οριστική απελευθέρωση της εργατικής τάξης από τα δεσμά της εκμετάλλευσης.

Χρήστος Κατσώτης

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
«ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ»
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Εισηγητή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας
του Συνασπισμού Κομμάτων «Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές»
Νικόλαου Νικολόπουλου
Βουλευτή Αχαΐας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ο νέος Προϋπολογισμός, που συζητούμε, συνεχίζει δύο παραδόσεις της γνωστής καταστροφικής μνημονιακής πολιτικής. Αφενός διαπερνάται από κοινωνική σκληρότητα και αφετέρου είναι ψεύτικος. Ουδείς πιστεύει ότι οι στόχοι του είναι ρεαλιστικοί. Αυξάνονται οι φόροι, ενώ μειώνεται η φοροδοτική ικανότητα των πολιτών. Ρημάζει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ενώ είναι κοινός τόπος, μεταξύ των εγκυρότερων οικονομικών αναλυτών, ότι μόνο με δημόσιες επενδύσεις μπορεί να ξεκινήσει η σταδιακή ανάκαμψη της οικονομίας της χώρας. Διαλύεται το κοινωνικό κράτος, όταν, ιδιαίτερα σε περίοδο κρίσης, είναι αναγκαία η υποστήριξή του.

Η Τρόικα δίνει εντολή και η Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου υλοποιεί πρόθυμα, αφού προηγηθούν θεατρινισμοί και τηλεσόου των Υπουργών, στα δελτία ειδήσεων, τελικώς πάντα συμμορφώνεται... Έτσι και τώρα, η περιβόητη πολιτική διαπραγμάτευση του κ. Σαμαρά αναβάλλεται και πάλι, πάει για μετά τις Ευρωεκλογές. Είναι αξιοπερίεργο πως η Κυβέρνηση επιμένει στα ερείπια της θεωρίας του "success story", όταν τη διαψεύδει ακόμη και ο Πρόεδρος του Eurogroup, Γερούν Ντίσελμπλουμ, όταν μιλά για ανάγκη "νέων θυσιών από τους Έλληνες" και ότι "...πολλοί υπουργοί Οικονομικών της Ευρωζώνης έχουν αρχίσει να χάνουν την υπομονή τους".

Οι δηλώσεις δίνουν επιπλέον το στίγμα, όχι μόνο των δεδομένων του Προϋπολογισμού, αλλά και του Μεσοπροθέσμου της περιόδου 2014 – 2017.

Δυστυχώς, αλλά οι πάντες ομολογούν ότι ο πλασματικός αυτός Προϋπολογισμός, σε συνθήκες ύφεσης, θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη κοινωνική απελπισία. Όταν μάλιστα η Κυβέρνηση προχωρήσει στην εφαρμογή, όχι μόνο των καθυστερημένων παλαιών μέτρων, αλλά και στην ψήφιση νέων σκληρών μέτρων, τότε θα έρθει αντιμέτωπη, με νέο κύμα κοινωνικής οργής. Γιατί αλήθεια ποια κοινωνία μπορεί να αποδεχθεί εικόνες έξωσης οικογενειών από σπίτια, που βγαίνουν, σε πλειστηριασμό;

Ποια κοινωνία αντέχει εικόνες νηστικών και υποσιτισμένων παιδιών; Ποια κοινωνία μπορεί να αντέξει την οικονομική ευθανασία των γερόντων της; Και εμείς, οι εκπρόσωποι του λαού, καλούμαστε να συζητήσουμε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος δεν ανταποκρίνεται στα βασικά αιτήματα της εποχής, αλλά στα προστάγματα των δανειστών. Ευθύς εξαρχής, το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος θέλει να καταθέσει τη δική του ξεκάθαρη θέση. Εμείς πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε έναν προϋπολογισμό αναπτυξιακό. Με ενισχυμένες δημόσιες επενδύσεις. Συμβαίνει, όμως, το αντίθετο. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι το μικρότερο της τελευταίας δεκαετίας και επιπλέον, υποθέτει ότι η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων θα αυξηθεί, το 2014. Θεωρεί, επίσης, ότι μέρος των αναγκών για την πληρωμή των

τοκοχρεωλυσίων θα καλυφθεί από την επιστροφή της Ελλάδος στις αγορές. Δεδομένου ότι οι φορολογούμενοι βρίσκονται, πλέον, σε ομαδική παράκρουση, δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στην καταβολή 2,4 δις ευρώ επιπλέον φόρων (σε ακίνητα και εισόδημα), το 2014, ενώ η πρόβλεψη, για αναιμική ανάπτυξη, βασίζεται στην αύξηση των επενδύσεων και των εξαγωγών. Ποιος αλήθεια πιστεύει ότι θα επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι; Νομίζω ότι μόνο ο κ. Στουρνάρας το πιστεύει αυτό. Διαβάζουμε ότι αναμένεται να σταματήσει η κατρακύλα της οικονομίας, που, τα τελευταία χρόνια, έχει μειώσει κατά $\frac{1}{4}$, τουλάχιστον, την εθνική μας παραγωγή και πολύ περισσότερο τα εισοδήματα των μισθοσυντήρητων και συνταξιούχων. Μάλιστα, εάν προκύψουν – που θα προκύψουν – αποκλίσεις, θα πρέπει να αναλάβουν νέα μέτρα προς την κατεύθυνση της επίτευξης των συμφωνημένων προσαρμογών. Η Τρόικα ζήτησε στις συναντήσεις, που πραγματοποιήθηκαν, τις περασμένες ημέρες, νέες περικοπές σε κατηγορίες συντάξεων. Θα ήθελα πολύ να συμμεριστώ την αισιοδοξία όλων εκείνων, που προβλέπουν την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας για το 2014, μιας και η ύφεση δεν έχει αφήσει κανέναν ανέπαφο.

Αλλά ποιος δεν θυμάται τις ανακοινώσεις για την απογείωση της οικονομίας, την ανάπτυξη, το β' εξάμηνο του 2013 κ.λ.π., που έκαναν λόγο για «ποταμό» ντόπιων και ξένων επενδύσεων και μας υπόσχονταν το τέλος της ύφεσης;

Τα πράγματα, όμως, είναι απλά. Οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου, σε πολλούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας, έκλεισαν το 2013, με αρνητικό πρόσημο. Η ΕΛΣΤΑΤ σημειώνει ότι το γ' τρίμηνο μειώθηκαν, κατά 8,3%, σε σχέση με το 2012. Οι εξαγωγές του 2012 κινήθηκαν, ακριβώς, σε αντίστοιχα επίπεδα του 2008 και η οποιαδήποτε βελτίωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών προήλθε από την κάθετη πτώση των εισαγωγών. Ας δει κανείς τα στοιχεία για τη βιομηχανική παραγωγή, τη μεταποίηση, τις παραγγελίες κ.λ.π. – μπορεί κανείς να τα βρει στην έρευνα της Οικονομικής Συγκυρίας της Τράπεζας της Ελλάδος – και τότε, θα σχηματίσει αμέσως εικόνα για την ελληνική οικονομία. Επιπλέον, τα μεγάλα έργα δεν πρόκειται να ξεκινήσουν, αν δεν αποφασίσουν να τα χρηματοδοτήσουν οι τράπεζες και οι τράπεζες φαίνονται ότι δε θα τελειώνουν ούτε το 2014, με τη διαδικασία της ανακεφαλαιοποίησης.

Οπότε, η οποιαδήποτε συζήτηση για αύξηση της ρευστότητας μετατίθεται για το 2014. Θα βγούμε στις αγορές – λέει ο κ. Στουρνάρας – κάποια στιγμή, το 2014. Εδώ, να μου επιτρέψετε να έχω τις αμφιβολίες μου για το πότε και με ποιο κόστος θα βρούμε διατεθειμένους επενδυτές να δανείσουν το ελληνικό δημόσιο. Άρα, δύσκολα θα υπάρξει μια ουσιαστική αναστροφή του οικονομικού κλίματος και το 2014. Τα ενθαρρυντικά σημάδια βελτίωσης προέρχονται από το γεγονός ότι φέτος τα έσοδα από τον Τουρισμό θα κινήθούν ανοδικά. Αρκούν, όμως, μόνο αυτά για να βελτιώσουν το εγχώριο οικονομικό κλίμα;

Επειδή τα πρωτογενή πλεονάσματα και οι μελλοντικές υποσχέσεις βρίσκονται στη σφαίρα του μεταφυσικού, ας ρίξουμε μια ματιά στην τσέπη μας και όποια περιουσία έχει απομείνει στον καθένα μας. Και ενώ όλοι συμφωνούμε στις διαπιστώσεις, θα ήθελα να ρωτήσω, γιατί συνεχίζουμε την ίδια πολιτική και το 2014. Όταν, για παράδειγμα, η ύφεση, κατά το 2012 και το 2013, ξεπέρασε την οποιαδήποτε απαισιόδοξη πρόβλεψη, για ποιο λόγο

συνεχίζουμε την ίδια πολιτική, ακυρώνοντας, στην πράξη, την οποιαδήποτε αναπτυξιακή συζήτηση και πρακτική; Ποιος δεν θυμάται ότι η αναπτυξιακή αντιπρόταση στην ύφεση ήταν η απελευθέρωση των επαγγελματιών, που πρότεινε, ο Υπουργός Οικονομικών; Με άλλα λόγια, η αύξηση της ανεργίας από το 10%, το 2009, στο 27%, το 2013, θα αντισταθμιζόταν από το άνοιγμα του επαγγέλματος των κομμωτών, των φαρμακοποιών κ.α.. Ή ακόμα, το άλλο φοβερό επιχείρημα ότι οι ιδιωτικοποιήσεις και οι επενδύσεις των σειρήνων θα μπορούσαν να αντισταθμίσουν τη συρρίκνωση του ελληνικού παραγωγικού συστήματος. Όλα αυτά τα παιδαριώδη επιχειρήματα πρέπει να αναθεωρηθούν και να μας δοθεί η δυνατότητα να συζητήσουμε σοβαρά για την ανάπτυξη.

Θέλω, ειλικρινά, να σας πω πως η διάχυτη απαισιοδοξία, οι απανταχού φωνές μιζέριας και το ορατό ζοφερό μέλλον με φοβίζουν. Επίσης, το χρεοκοπημένο Δημόσιο, τώρα προσπαθεί να επιβιώσει, αρπάζοντας την ελάχιστη εναπομένουσα αποταμίευση του ιδιωτικού τομέα. Κοντά 4 χρόνια, ζούμε το μαρasmus των κοινωνικών υπηρεσιών, τη σφαγή των μισθών και συντάξεων, αλλά και των περισσότερων επιδοτήσεων ή δημοσίων επενδύσεων, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν σπίνες ανάπτυξης. Η αρπαγή της αποταμίευσης των Ελλήνων, μέσω υπέρμετρης φορολογίας, σε εισοδήματα ανύπαρκτα ή τεκμαρτά και το αμόκ φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας είναι η μεγαλύτερη κατάντια ενός θεωρητικά φιλελεύθερου κράτους δικαίου, που θέλαμε να χτίσουμε, μέσα στην Ε.Ε..

Η απαξίωση της ακίνητης περιουσίας αποτελεί πλέον βόμβα απειλής στη σταθερότητα της οικονομίας. Ο εξευτελισμός της αξίας των αυτοκινήτων είναι επίσης, εκκωφαντικός. Η επένδυση χρόνου και χρήματος, σε πανεπιστημιακές γνώσεις, αποτιμάται πλέον με ψίχουλα. Ο κόπος και ο χρόνος της εργατικής τάξης και της μεγάλης μερίδας των ελεύθερων επαγγελματιών δεν πληρώνεται, ενώ η επιχειρηματική δράση έχει ουσιαστικά ποινικοποιηθεί, εφόσον ανάμεσα στις συμπληγάδες της εφορίας και του ανύπαρκτου τζίρου, κέρδη δεν υπάρχουν. Τα χρέη των επιχειρήσεων δημιουργούν την ανεργία, σκοτώνουν την επένδυση, στερούν το κράτος από έσοδα, ενώ, νομοτελειακά, οδηγούν τον επιχειρηματία σε κλείσιμο και πιθανόν, με χειροπέδες, στη φυλακή. Βλέπουμε καθαρά, τα τελευταία χρόνια, να έχουν γκρεμιστεί όλες οι αξίες της οικονομίας.

Οτιδήποτε, δηλαδή, εκτός από το χάρτινο χρήμα, που είναι δυνατόν να ρευστοποιηθεί και να μας ανακουφίσει, σε καιρό ανάγκης, έχει χάσει την αξία του. Τα οικονομικά για τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων είναι μια παραζάλη, ένα κακό όνειρο, που, δυστυχώς, όταν ξυπνάς, καταλαβαίνεις ότι είναι ένας εφιάλτης διαρκείας. Από την άνοιξη του 2010, μέχρι σήμερα, εξαερώθηκαν εισοδήματα και περιουσίες και δεν γνωρίζει κανένας τι θα ξημερώσει αύριο. Υπάρχουν, βέβαια, οι αριθμοί του προϋπολογισμού, που ευημερούν και μια σειρά από στόχους, που, υποτίθεται, ότι θα μας βγάλουν από το τούνελ. Αυτά, όμως, που ξέραμε, από τους πατεράδες μας, αυτά που μαθαίναμε στο σχολείο, ό,τι μας δίδαξε η πείρα στον ιδιωτικό τομέα, σήμερα, όλα, δυστυχώς, είναι σχεδόν άχρηστα. Με το μεγεθυντικό φακό πλέον, μπορεί να βρει κανείς επιχειρήσεις οποιουδήποτε μεγέθους, που να έχουν κέρδη. Καλώς ή κακώς, το Α.Ε.Π. στην Ελλάδα παράγεται από συγκεκριμένους τομείς και κλάδους, που έχουν πολύ μεγάλα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα, στην οικονομία. Αυτούς τους τομείς

πρέπει να ανακαλύψουμε και να πριμοδοτήσουμε, με οικονομικά και θεσμικά κίνητρα. Από την απαξία της οικονομίας, ας πάμε τώρα να δούμε τις αξίες του προϋπολογισμού.

Ξεκινώ από την ανάπτυξη, γιατί αυτό είναι και θα είναι το μεγάλο ζητούμενο, στην οικονομία μας, για τις επόμενες δεκαετίες, ιδιαίτερα, όταν έχουν καταρρεύσει όλες οι αξίες στην οικονομία, σήμερα. Ας πούμε ότι του χρόνου το Α.Ε.Π. καταγράφει κάποιο μισό τοις εκατό αύξηση (το ευχόμαστε ολόψυχα). Από πού προκύπτει αυτή ή έστω πενιχρή ανάπτυξη; Ο προϋπολογισμός απαντά με νούμερα. Από την αύξηση των επενδύσεων κατά 5.3% και από τις εξαγωγές, που θα ανέβουν, κατά 4.6%. Η ιδιωτική και η δημόσια κατανάλωση, βέβαια, προβλέπεται να παραμείνουν στη γνωστή πτωτική τους πορεία.

Παράλληλα, όμως, οι ιδιωτικές επενδύσεις κατακυλούν και σε ένα τόσο απαισιόδοξο και φορομπηχτικό περιβάλλον, όπου οι τράπεζες αρνούνται ή δεν έχουν ρευστό να δανείσουν, κάθε άλλο παρά μπορεί να ανέβουν οι ιδιωτικές επενδύσεις. Δεν είναι, επομένως, πιστευτή η προσδοκώμενη άνοδος του Α.Ε.Π. του χρόνου, γεγονός που θα παρασύρει τα έσοδα προς τα κάτω και σαφώς θα δυσκολέψει το στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα. Το άλλο στοιχείο, για το 2014, είναι η αναμενόμενη αύξηση των εξαγωγών, που εξαρτώνται, από την άνοδο ή την πτώση της παγκόσμιας οικονομίας. Ο προϋπολογισμός αναφέρει την εκτίμηση ότι το παγκόσμιο Α.Ε.Π., το 2013, θα αυξηθεί, κατά 2,9%. Πρώτα απ' όλα, καλό είναι να κοιτάξουμε την αναθεώρηση προς τα κάτω, που πρόσφατα ανακοίνωσε ο ΟΟΣΑ, για το παγκόσμιο Α.Ε.Π., το 2013, το οποίο αναμένεται πλέον να ανέβει μόνο 2,7%. Το θέμα, όμως, είναι τι θα γίνει του χρόνου, που οι παράμετροι αστάθειας είναι πάμπολλοι (π.χ. οι Η.Π.Α. θα ανακάμψουν, η Ιταλία θα ισορροπήσει, οι άλλες χώρες του Νότου θα βγουν από την ύφεση;). Πολλοί ξένοι αναλυτές αναμένουν οι προβλέψεις να αναθεωρηθούν ξανά, προς τα κάτω.

Κύριε Υπουργέ, οι Έλληνες Χριστιανοδημοκράτες πιστεύουμε ότι είναι μεγάλη ευκαιρία, τώρα, που διαπραγματευόμαστε, τα κονδύλια της νέας προγραμματικής περιόδου 2014-2020, με την Ε.Ε., να δημιουργήσουμε ένα νέο ξεκίνημα. Ανεξάρτητα, αν το συνολικό κονδύλι, που θα δοθεί, θα είναι 12δισ ή 16 δισ, σημασία έχει η διάρθρωση αυτών των κονδυλίων και η κατεύθυνσή τους, στην παραγωγική δραστηριότητα. Είναι σημαντικό τα κονδύλια αυτά να μην κατευθυνθούν σε μελέτες για την ισότητα των δύο φύλων και την κατάρτιση αλιέων στον Όλυμπο ... αλλά στην παραγωγή. Αρκεί, πιστεύουμε, να δει κανείς τη σύνθεση της προστιθέμενης αξίας, στην ελληνική οικονομία, τα τελευταία δέκα χρόνια. Αμέσως, θα αντιληφθεί ότι οι τομείς, που μπορούν να συμβάλλουν, άμεσα, στην αύξηση του Α.Ε.Π., είναι η μεταποίηση, η αγορά κατοικίας, η αγροτική παραγωγή και η μεταποίηση των γεωργικών προϊόντων, καθώς και ο Τουρισμός, ο χρηματοπιστωτικός τομέας και το εμπόριο. Το ερώτημα, που προκύπτει, είναι ποιος απ' αυτούς τους τομείς θα πάει καλύτερα, το 2014;

Ας πάμε στα έσοδα τώρα, γιατί είναι το θέμα, που καίει κάθε Έλληνα

Στόχος του Υπουργείου Οικονομικών είναι να αυξήσει την άμεση φορολογία του χρόνου, σε σχέση με εφέτος, κατά 1,7 δισ ευρώ. Η αλήθεια είναι ότι, όταν βλέπω τα φορολογικά έσοδα να αυξάνουν, σε περίοδο σοβαρής ύφεσης, θλίβομαι. Και αυτό, γιατί δεν

προέρχεται η αύξηση αυτή από περιορισμό της φοροδιαφυγής και ασφαλώς ούτε από αύξηση των εισοδημάτων και κερδών. Παρά τα τρανταχτά ονόματα, που έχουν μπει στη φυλακή και ορισμένες καλές επιτυχίες του ΣΔΟΕ στη σύλληψη της φοροκλοπής, έχω την αίσθηση ότι η φοροδιαφυγή πρέπει να έχει αυξηθεί, γιατί η πτώση των εισοδημάτων είναι τόσο μεγάλη, ώστε και οι νομοταγείς πλέον ψάχνουν τρόπους να αντιδράσουν στη λαίλαπα της φορολογίας, που τους κατακλύζει. Με επίκεντρο, για μια ακόμα φορά, το ακίνητο, εφόσον από τα επιπλέον 1,7 δις, που αναμένονται, το 65% θα προέλθει από φόρους στην περιουσία. Και μια παρατήρηση στις επιστροφές φόρων. Όλοι γνωρίζουμε ότι η αγορά στενάζει για ρευστό και ο Πρωθυπουργός, κατά καιρούς, έχει υποσχεθεί ότι θα επισπευτούν οι επιστροφές φόρων στους δικαιούχους.

Παρ' όλα αυτά, στο τελευταίο απολογιστικό έτος - το 2012 - οι επιστροφές φόρων ήταν 3,2 δις ευρώ. Εφέτος το ποσό αυτό πέφτει στα 2,9 δις και του χρόνου προγραμματίζεται να είναι ακόμα λιγότερες οι επιστροφές, 2,8 δις και αν οι εισπράξεις δεν πάνε καλά, ο πέλεκος θα πέσει βαρύτερος επί των επιστροφών. Μήπως, τελικά, αυτή η μείωση στις επιστροφές φόρων είναι κάποιο νέο αναπτυξιακό μέτρο, που μας έχει έλθει από την Αφρική; Και αυτό το αναφέρω όχι τόσο περιπαικτικά, αλλά γιατί από το καλό μου αρχείο, βρήκα ότι το πρώτο έτος του Μνημονίου, το 2010, οι επιστροφές φόρων για τον ιδιωτικό τομέα ανερχόντουσαν στο ποσό των 5,3 δις ευρώ. Του χρόνου, δηλαδή, θα έχουν πέσει στα μισά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα απ' ό,τι φαίνεται και το 2014 θα είναι ένα έτος ύφεσης.

Ας δούμε, όμως, τώρα και τις δαπάνες

Το κράτος πρόνοιας, βέβαια, το έχουμε ξεχάσει και προσπαθούμε να χωνέψουμε το κράτος - δυνάστη. Στον προϋπολογισμό αναφέρεται το πολύ σημαντικό κεφάλαιο του κοινωνικού προϋπολογισμού (σελ 121), όπου καταγράφεται «η συνεχής προσπάθεια εξυγίανσης του ασφαλιστικού συστήματος». Εκεί, βλέπουμε ότι οι μεταβιβάσεις, από τον προϋπολογισμό προς βοήθεια των ασφαλιστικών ταμείων, θα είναι το 2014 στα 12,7 δις, πεσμένες από τα 19,8 δις το 2013. Σημαντικότερη, κατά 7 δις, μείωση.

Είναι πραγματοποιήσιμη; Προφανώς, αυτό είναι το αποτέλεσμα της προσπάθειας εξυγίανσης του ασφαλιστικού συστήματος. Μια μικρή αναδρομή. Στον περσινό προϋπολογισμό, του 2013, το προγραμματισμένο κονδύλι προς εξασφάλιση των αναγκών των ταμείων ήταν μόνο 14,9 δις. Στη διάρκεια, όμως, του 2013 το ποσό αυτό μεγάλωσε, κατά 5 δις περίπου και έγινε 19,8 δις. Όλα αυτά, πάνω στην προσπάθεια εξυγίανσης των ασφαλιστικών ταμείων; Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρουμε ακόμα και σήμερα τι είδους πάρτι γίνεται στα ασφαλιστικά ταμεία. Έτσι, ένα αρχικό ποσό βοήθειας από τον προϋπολογισμό, που θεωρητικά θα περιόριζε τις σπατάλες, τελικά, το 2013, αυξάνεται, κατά 5 δις ή 33% περισσότερο από ό,τι ήταν ο αρχικός στόχος.

Βλέποντας, λοιπόν, ότι ο στόχος, για το 2014, είναι πάλι περιοριστικός, για το ασφαλιστικό σύστημα, στα 12,7 δις, δικαιούμαι να υποθέσω ότι κάποια 3-4 δις επιπλέον θα απαιτηθούν, κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους, προκειμένου να μην εκραγεί το σύστημα.

Το ερώτημα είναι πως θα καλυφθεί το άνοιγμα αυτό και ποιοι θα πληρώσουν τη νύφη. Αν τα επιπλέον 1,7 δις της άμεσης φορολογίας απαιτούνται, για να φτάσουμε στο περιβόητο πρωτογενές πλεόνασμα, μια τρύπα 4 δις, πώς θα κλείσει; Με νέα σφαγή των συντάξεων;

Όταν ο προϋπολογισμός μπάζει και από τα έσοδα και από τις δαπάνες, δεν υπάρχει λόγος να μιλάμε για πλεονάσματα και μάλιστα πρωτογενή. Δηλαδή, πλεονάσματα, σαν να μην υπάρχει χρέος, για το οποίο πρέπει, κατ' ελάχιστον, να πληρώνουμε τους τόκους. Αυτοί οι τόκοι ήταν μια δαπάνη της τάξης των 12,2 δις, το 2012, μειώθηκαν με τα όσα μας προσέφερε το PSI και η Τρόικα στα 6,1 δις, σήμερα και αναμένεται να είναι περίπου στάσιμοι, ως δαπάνη, στα 6,2 δις του χρόνου. Κάθε άλλο παρά ευκαταφρόνητο ποσό, ιδιαίτερα, όταν ξέρουμε ότι οι δανειστές μας δεν χαρίζουν, αλλά μεταθέτουν αυτές τις δαπάνες γι' αργότερα. Και αυτό πιστοποιείται από το ύψος του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης, που παραμένει στα 320 δις ευρώ. Εδώ, να σημειώσω ότι οι Συγκυβερνήτες, σήμερα, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν κραύγαζαν για το «αμαρτωλό» τελευταίο έτος της Ν.Δ., το 2009, το χρέος ήταν λίγο κάτω από 300 δις. Δηλαδή, οι θυσίες, μέχρι σήμερα, το κούρεμα, που μας παραχωρήθηκε και όλα τα δεινά, που υφιστάμεθα, δεν ήταν αρκετά, για να μειώσουν το χρέος και τελικά αυξήθηκε. Αυτό και αν είναι επιτυχία οικονομικής πολιτικής!

Τα αναφέρω όλα αυτά, γιατί όποιοι πιπιλίζουν την καραμέλα ότι μπορεί να επιτευχθεί πλεόνασμα, αν δεν υπολογιστούν οι δαπάνες για τόκους, απλά βαυκαλίζονται. Και μπερδεύουν το 99% του κόσμου, που δεν καταλαβαίνει τι σημαίνει πρωτογενές έλλειμμα. Οι τόκοι, που είναι αποτέλεσμα του δυσθεώρητου χρέους, μας περιμένουν στη γωνία. Απλά τη γωνία αυτή δεν θα τη συναντήσουμε αύριο, αλλά μεθαύριο.

Έχουμε ελπίδα; Έχει τα κότσια η Κυβέρνηση να τα βάλει με τους αφέντες, που σήμερα έχουν το χρήμα και μας κάνουν να μην κοιμόμαστε; Όταν βλέπει τέτοιες διχογνωμίες, λάθη και πειραματισμούς, μέσα σε αυτή την ετερόκλητη συμμαχία δανειστών, την Τρόικα, επιβάλλεται η Κυβέρνηση να σηκωθεί και να σταθεί όρθια και να αναλάβει τα ηνία. Με το να παρακαλάμε τη Μέρκελ, τον πρόεδρο της Ε.Ε. και άλλους αξιωματούχους, βγήκε τίποτα; Όχι, ασφαλώς. Όλοι ξέρουμε ότι με τον τρόπο που λειτουργεί η Κυβέρνηση, το οικονομικό επιτελείο, απλά εκτελεί άνωθεν και έξωθεν εντολές. Και να που φτάσαμε. Η ελπίδα, όμως, εδράζεται, ακριβώς εκεί. Θα πρέπει να ανατρέψουμε τις ισορροπίες και να πείσουμε τους εμπειροτέχνες και εκ του αποτελέσματος ερασιτέχνες Τροικανούς να ακούσουν πως αλλιώς να χειριστούν την ελληνική οικονομία.

Πρέπει συγκεκριμένα:

- Πρώτα απ' όλα, να μπει φρένο στη λεηλασία της αποταμίευσης των Ελλήνων.
- Η χαζή υπόθεση ότι όποιος έχει ακίνητο, έχει και χρήματα κρυμμένα στην άκρη ή στην τράπεζα, δεν ισχύει.
- Αυτή είναι η φόρμουλα της αποτυχίας και της φαλκίδευσης της ανάπτυξης.

- Το Δημόσιο να σταματήσει να «κουρεύει» το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων, γιατί με αυτόν τον τρόπο κουρεύει τις ελπίδες ανάπτυξης.
- Να ανοίξει τις στρόφιγγες της επιστροφής των φόρων σε όσους το δικαιούνται, για να βοηθηθεί το εμπόριο και η βιομηχανία.
- Το εισπρακτικό, φορομπηχτικό σύστημα δεν αποδίδει.
- Έχουν, κατά πολύ, ξεπεραστεί οι φοροδοτικές αντοχές των Ελλήνων.
- Η μεγάλη πίεση και οι πρόσθετοι φόροι τελικά αυξάνουν τη φοροδιαφυγή.
- Να πληρώσουν όσοι αποδεδειγμένα κινούν μαύρο χρήμα.
- Εκεί πρέπει να στραφούν οι προσπάθειες του ΣΔΟΕ και των διωκτικών αρχών.

Η εξυγίανση των δαπανών του Δημοσίου θέλει πειθαρχία, λεπτομέρεια σε βάθος, πίεση, εκεί που πρέπει, χωρίς να υποσκάπτεται η προσπάθεια ανάπτυξης της οικονομίας. Το να περιορίζουμε τα κονδύλια στην αρχή του χρόνου και στη συνέχεια να σύρεται ο κάθε υπουργός σε υπερβάσεις δαπανών είναι μια τρύπα στο νερό, μια κοροϊδία της ίδιας της κυβερνητικής πολιτικής, όπως περίτρανα φαίνεται στην περίπτωση των ασφαλιστικών ταμείων και των νοσοκομείων.

Κόλαση θα είναι το 2014, από το οποίο μας χωρίζουν σχεδόν 30 ημέρες, για τους περισσότερους Έλληνες. Τα τέσσερα χρόνια λιτότητας και ύφεσης όχι μόνο δεν τελειώνουν φέτος, αλλά δυστυχώς θα ενταθούν το ερχόμενο έτος, με νέους φόρους και μέτρα, προκειμένου οι Έλληνες πολίτες να στηρίξουν τα έσοδα του νέου Προϋπολογισμού. Το μάρμαρο του Προϋπολογισμού θα πληρώσουν οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες και ιδιοκτήτες ακινήτων, όπως λέει και η ΕΣΕΕ, επισημαίνοντας τους κινδύνους, που απορρέουν, από την αναγκαστική «στάση πληρωμών» των Ελλήνων φορολογούμενων, λόγω φοροαδυναμίας και όχι φοροδιαφυγής, αφού έχει καταρρεύσει η παραγωγική βάση, η οποία υποδηλώνει ότι είναι ανέφικτος ο στόχος του 110% του Α.Ε.Π.. το 2022. Και τι θα γίνει από δω και μπρος; Μα, είναι ξεκάθαρο το τι μας περιμένει. Η Τρόικα δεν έχει ικανοποιηθεί και οι Υπουργοί ανησυχούν. Όταν επιστρέψουν στην «κατεχόμενη» Ελλάδα, θα απαιτήσουν, με κατεπείγουσες και με συνοπτικές διαδικασίες, εκποίηση των πάντων. Των εχόντων και μη εχόντων. Των δυνατών και των αδυνάτων. Θα προχωρήσουν σε ιδιωτικοποίηση των πάντων, αρχίζοντας από τις τράπεζες. Θα βγάλουν στο σφυρί τα σπίτια δανειοληπτών, που αδυνατούν, να ξεπληρώσουν τα δάνεια. Θα επιπέσουν επί των τραπεζικών καταθέσεων των ανυποψίαστων ιδιωτών, αμέσως μετά τις Ευρωεκλογές... Και όσο για το δημοσιονομικό κενό, που το θέλουν να ανέρχεται στο 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ για φέτος, θα επιβάλλουν μέτρα, που δεν θα λέγονται ούτε οριζόντια ούτε νέα, αλλά που θα βαπτιστούν «διαρθρωτικά», που καθώς λένε οι ντόπιοι συνεργάτες των ξένων δανειστών – δυναστών, θα οδηγήσουν την Ελλάδα σε θεαματική αύξηση της ανταγωνιστικότητάς της, αδιάφορο, αν ολοσχερώς έχουν διαλυθεί οι παραγωγικές βάσεις της οικονομίας μας.

Διαρθρωτικά, αποκαλούνται όλα αδιακρίτως τα μέτρα: από μαζικές απολύσεις, σε σημείο, που να μη μπορεί πια να λειτουργήσει καμία δημόσια υπηρεσία, μέχρι το ολικό ξεπούλημα από οτιδήποτε υπάρχει σ' αυτόν τον τόπο. Έτσι, που να τηρηθεί η υπόσχεση των συμπρωθυπουργών Σαμαρά – Βενιζέλου – Στουρνάρα, αρμοδίων, που δήλωσαν ότι δεν δέχονται άλλα οριζόντια, επειδή δεν τα αντέχει ο λαός. Και όλοι εμείς, οι Έλληνες Βουλευτές, τι άραγε μπορούμε να περιμένουμε, παραμένοντας ακόμη με τα Μνημόνια και αναμένοντας, με απόλυτη σιγουριά, την έλευση σύντομα και του τρίτου; Δεν είναι πια καιρός να κοιτάσουμε την άλλη λύση, που δεν είναι γενοκτονική, όπως αυτή που μας επέβαλε η Τρόικα, πραξικοπηματικά και οι κυβερνήσεις Παπανδρέου, Σαμαρά-Βενιζέλου, τα τέσσερα τελευταία χρόνια; Έδρασαν ως συνεργάτες του και γι' αυτό είναι ένοχοι και θα λογοδοτήσουν στο λαό και τη δικαιοσύνη, σύντομα. Ας δούμε, όμως, κι ένα τελευταίο θέμα, που πρέπει να τεθεί, διότι επί πολλά χρόνια αποτελούσε το βασικό επιχείρημα διαχρονικά όλων των μέχρι σήμερα θιασωτών του Μνημονίου: Το φαιδρό επιχείρημα ότι «σας βάλαμε στο Μνημόνιο, γιατί δεν θα πληρώνονταν μισθοί και συντάξεις». Βλέπουμε, λοιπόν, στον πίνακα 3.10 του Προϋπολογισμού ότι το σύνολο των δαπανών του ελληνικού κράτους είναι 116,525 δις. ευρώ.

Οι δαπάνες για «αποδοχές και συντάξεις» είναι 17,723 δις ευρώ, ενώ οι δαπάνες για «εξυπηρέτηση της δημόσιας πίστης», 74,199 δις ευρώ. Σε απλά ελληνικά, η Ελλάς δίδει για μισθούς και συντάξεις το 15,2% του ετήσιου προϋπολογισμού, τη στιγμή που δαπανά για την εξυπηρέτηση των δανειστών-εταίρων μας το 63,7% του προϋπολογισμού. Όπερ σημαίνει πως, εάν μια αληθινά εθνική κυβέρνηση σταματήσει την αποπληρωμή των τοκογλυφικών ποσών και καταγγείλει το Μνημόνιο, τότε άνω των 74 δις θα είναι στη διάθεση του Κράτους, για να ανταπεξέλθει στις εσωτερικές ανάγκες της χώρας. Δεν θα ξεμείνουμε, λοιπόν, από «γάλα & ψωμί», όπως οι «περίφημοι μνημονιακοί φωστήρες και οι παπαγάλοι τους» έκραζαν και κρίζουν, εκβιαστικά, επί 3 χρόνια. Μισθοί και συντάξεις δεν θα έχουν πρόβλημα καταβολής τους, διότι η επιλογή του να πληρώνουμε ξένα συμφέροντα, αντί να πορευόμαστε από συνθήκες εθνικής ανεξαρτησίας, αποτελεί το μεγαλύτερο αδίκημα, που συντελείται, στην πατρίδα μας. Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες απαιτούν τιμωρία όλων των ενόχων, για τα τελευταία χρόνια, απληστίας και ληστείας. Όλοι μαζί ΔΕΝ τα φάγαμε. Η Κυβέρνηση αυτή, όπως και οι δυο προηγούμενες, δυστυχώς, με μεγάλη επιμέλεια, συνεχώς, καταπιέζουν τα δύο γνησιότερα και αυθεντικότερα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, το δικαίωμά τους στη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη. Διότι όσοι δεν οδηγούνται στη δικαιοσύνη για τα εγκλήματά τους, στερούν από τους πολίτες, εδώ και χρόνια, την ίδια τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Σας ευχαριστώ.

Νικόλαος Νικολόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας